

Евангелие според Матеј

Родословие на Исус Христос

(Лука 3:23-38)

1 Книга на родословието на Исус Христос, син на Давид, син на Авраам.

²На Авраам му се роди Исак, на Исак му се роди Јаков, на Јаков му се родија Јуда и неговите браќа. ³На Јуда му се родија Фарес и Зара од Тамара, на Фарес му се роди Есром, а на Есром му се роди Арам; ⁴на Арам му се роди Аминадаб, на Аминадаб му се роди Насон, на Насон му се роди Салмон; ⁵на Салмон му се роди Бооз од Рааб, на Бооз му се роди Обед од Рута, на Обед му се роди Јесеј; ⁶на Јесеј му се роди царот Давид.

На Давид му се роди Соломон од Уриевата жена. ⁷На Соломон му се роди Робоам, на Робоам му се роди Абиј, на Абиј му се роди Асаф, ⁸на Асаф му се роди Јосафат, на Јосафат му се роди Јорам, на Јорам му се роди Озија, ⁹на Озија му се роди Јоатам, на Јоатам му се роди Ахаз, на Ахаз му се роди Хезекија, ¹⁰на Хезекија му се роди Манасе, на Манасе му се роди Амос, на Амос му се роди Јосиј, ¹¹на Јосиј му се родија Јехониј и неговите браќа во времето на преселувањето во Вавилон.

¹²По Вавилонската преселба, на Јехониј му се роди Салатиел, на Салатиел му се роди Зоробаел, ¹³на Зоробаел му се роди Абиуд, на Абиуд му се роди Елијаким, на Елијаким му се роди Азор, ¹⁴на Азор му се роди Садок, на Садок му се роди Ахим, на Ахим му се роди Елиуд, ¹⁵на Елиуд му се роди Елеазар, на Елеазар му се роди Матан, на Матан му се роди Јаков, ¹⁶на Јаков му се роди Јосиф, мажот ѝ на Марија, која го роди Исус, наречен Христос.

¹⁷И така, сите поколенија од Авраам до Давид се четринаесет; и од Давид до преселбата во Вавилон четринаесет

поколенија; и од преселбата во Вавилон до Христос четиринаесет поколенија.

Исусовото раѓање

(Лк.2:1-7)

¹⁸А раѓањето на Исус Христос стана вака: кога Неговата мајка Марија беше свршена за Јосиф, пред да заживеат заедно, се дозна дека е бремена од Светиот Дух. ¹⁹А нејзиниот маж Јосиф, бидејќи беше праведен и не сакаше јавно да ја посрами, науми да ја напушти тајно.

²⁰Но штом тоа го науми, ете, Господов ангел му се јави насон и му рече: ”Јосифе, сине Давидов, не плаши се да ја земеш Марија за своја жена, зашто зачнатото во неа е од Светиот Дух. ²¹Таа ќе роди Син и ти ќе Му го дадеш името Исус, зашто Тој ќе го спаси Својот народ од неговите гревови.”

²²А сето тоа стана за да се исполни она, што Господ го рече преку пророкот, кој вели: ²³’Ете, девица ќе зачне и ќе роди Син, и ќе го наречат Емануел’, кое преведено значи: Бог со нас!

²⁴А кога Јосиф се разбуди од сонот, стори така како што му заповеда Господовиот ангел и ја зеде за своја жена. ²⁵И ја остави девица сè додека таа не роди Син, а тој Го нарече Исус.

Посетата од мудреците

2 А кога Исус се роди во Витлеем, во Јудеја, во деновите на царот Ирод, ете, мудреци од исток пристигнаа во Ерусалим, ²и рекоа: ”Каде е Тој кој се родил како Цар на Евреите? Зашто ја видовме Неговата ѕвезда на исток и дојдовме да Му се поклониме.”

³Кога го чу тоа, царот Ирод се вознемири, и целиот Ерусалим со него. ⁴И ги собра сите првосвештеници и законците од народот, па ги распрашуваше каде треба да се роди Христос. ⁵А тие му рекоа: ”Во Витлеем, во Јудеја, зашто така е напишано од пророкот:

⁶’И ти, Витлееме, земјо Јудина, никако не си помал меѓу првенците Јудини, зашто од тебе ќе излезе Владетел, Кој ќе го води Мојот народ Израел.’”

⁷Тогаш Ирод ги повика тајно мудреците и

внимателно го дозна од нив времето кога се појавила ѕвездата, ⁸и испраќајќи ги во Витлеем им рече: ”Отидете и распрашајте се точно за Детето, а кога ќе Го најдете, јавете ми за да дојдам и јас да Му се поклонам.”

⁹Откако го ислушаа царот, тие тргнаа, и ете, ѕвездата што ја видоа на исток, одеше пред нив додека не дојде и не застана над местото каде што се наоѓаше Детето. ¹⁰И кога ја видоа ѕвездата, многу се зарадуваа. ¹¹Кога влегоа во куќата, го видоа Детето со мајка Му Марија, паднаа ничкум и Му оддадоа чест; ги отворија своите ковчежиња и Му принесоа дарови: злато, темјан и смирна. ¹²И откако насон беа предупредени од Бог, да не се враќаат кај Ирод, по друг пат заминаа кон својата земја.

Бог го предупредува Јосиф

¹³А кога си отидоа тие, ете, Господов ангел му се јави на Јосиф насон и му рече: ”Стани, земи Го Детето и мајка Му, бегај во Египет, и остани таму додека не ти јавам, зашто Ирод ќе Го бара Детето за да Го погуби.”

¹⁴И тој стана, ги зеде ноќе Детето и мајка Му, и замина за Египет. ¹⁵Таму беше сè до Иродовата смрт, за да се исполни реченото од Господ преку пророкот кој вели: ”Од Египет Го повикав Својот Син.”

¹⁶Тогаш Ирод, кога виде дека е измамен од мудреците, се разгневи многу, па нареди и ги закла, во Витлеем и во целата негова околина, сите машки деца од две години и помали, според времето што точно го дозна од мудреците. ¹⁷Така се исполни реченото од пророкот Јеремија кој рече:

¹⁸”Пискотници се слушаат во Рама,
лелек и голема тага;
Рахела ги оплакува своите деца,
и не сака да се утеша,
зашто ги нема веќе.”

¹⁹А кога умре Ирод, ете, Господов ангел му се јави на Јосиф насон, во Египет, ²⁰и му рече: ”Стани, земи Го Детето и мајка Му и оди во земјата израелска, зашто умреа оние кои ја бараа душата на Детето.”

²¹И тој стана, го зеде Детето и мајка Му, и

дојде во земјата израелска. ²²Но кога чу дека во Јудеја царува Архелај, наместо татко му Ирод, се уплаши да отиде таму; та предупреден насон, замина во галилејските предели; ²³и откако дојде, се насели во градот наречен Назарет, за да се исполни реченото од пророците: 'Ќе се вика Назареќанец'.

Јовановата проповед

(Мк.1:1-8; Лк. 3:1-9, 15-17; Јвн.1:19-28)

З Во тие денови дојде Јован Крстителот и проповедаше во јудејската пустина, велејќи: ²"Покајте се, бидејќи наближи небесното царство!" ³Зашто тој е оној, за кого пророкот Исаија рече:

"Гласот на оној кој вика во пустината:
'Подгответе го патот на Господ,
исправете ги Неговите врвици!'"

⁴А самиот Јован имаше облека од камилски влакна и кожен појас околу половината, а се хранеше со скакулци и див мед. ⁵Тогаш доаѓаа кај него од Ерусалим, од цела Јудеја и од сета јорданска околина. ⁶Тој ги крштаваше во реката Јордан, откако ги исповедуваа своите гревови.

⁷Кога виде многу фарисеи и садукееи дека доаѓаат да ги крсти, им рече: "Змиска породо, кој те предупреди да бегаш од гневот што доаѓа? ⁸Принесувајте плодови достоини на покајание, ⁹и не мислете да речете во себеси: 'Авраам е наш татко', зашто ви велам, Бог може од овие камења да му издигне чеда на Авраам. ¹⁰Секирата веќе лежи при коренот на дрвјата; затоа секое дрво што не дава добар плод, се сече и се фрла в оган.

¹¹Јас ве крштавам со вода, за покајание, но Оној Кој доаѓа по мене, посилен е од мене; јас не сум достоин да Му ги понесам сандалите. Тој ќе ве крсти со Светиот Дух и оган.

¹²Лопатата е во Неговата рака, и ќе го исчисти Своето гумно, ќе го собере Своето жито во амбарот, а плевата ќе ја запали со неизгаслив оган."

Јован го крштава Исуса

(Мк.1:9-11; Лк.3:21,22)

¹³Тогаш Исус пристигна од Галилеја, крај реката Јордан, кај Јован, за да биде крстен од него. ¹⁴А Јован го одвраќаше, велејќи Му: "Јас треба да бидам крстен од Тебе, а Ти доаѓаш кај мене?"

¹⁵Исус му одговори: "Дозволи го сега ова, зашто вака треба да ја исполниме сета праведност." Тогаш тој Му дозволи.

¹⁶А кога Исус беше крстен, веднаш излезе од водата. И ете, небесата се отворија и го виде како Божјиот Дух слегува како гулаб и се спушта над Него. ¹⁷И ете, глас од небесата говореше: "Овој е Мојот мил Син, Кој е по Мојата волја!"

Исусовото искушение

(Мк.1:12-13; Лк.4:1-13)

4 Тогаш Духот Го одведе Исуса во пустината, за да биде искушуван од ѓаволот. ²И откако постеше четириесет дни и четириесет ноќи, најпосле огладне. ³Тогаш искушувачот Му пристапи и рече: "Ако си Божји Син, заповедај им на овие камења да станат лебови!"

⁴А Тој одговори, велејќи: "Напишано е: 'Човекот не ќе живее само од леб, туку од секој збор што излегува од устата на Бог'."

⁵Тогаш ѓаволот го одведе во светиот град, Го постави на врвот на Храмот ⁶и Му рече: "Ако си Божји Син, фрли се долу; зашто напишано е:

'Ќе им заповеда на Своите ангели за Тебе',
и 'ќе Те носат на раце,
за да не Си ја удриш ногата на камен.'

⁷Исус му рече: "А напишано е и: 'Не искушувај Го Господ, твојот Бог'!"

⁸Ѓаволот пак Го одведе на многу висока гора, Му ги покажа сите царства на светов и нивната слава, ⁹и Му рече: "Ќе Ти го дадам сето ова ако паднеш и ми се поклониш."

¹⁰Тогаш Исус му рече: "Оди си, сатано, зашто напишано е: 'На Господ, твојот Бог, ќе Му се поклонуваш и само Нему ќе Му служиш!'"

¹¹Тогаш ѓаволот Го остави и, ете, дојдоа ангели и Му служеа.

Исус го поучува народот

(Мк.1:14,15; Лк. 4:14,15)

¹²А кога чу дека Јован го затвориле, се повлече во Галилеја. ¹³И откако го напушти Назарет, дојде и се насели во Капернаум, крај морето, во пределите на Зебулон и Нафталим, ¹⁴за да се исполни она што беше речено преку пророкот Исаија:

¹⁵”Земјо Зебулонова
и земјо Нафталимова,
на пат кон морето, отаде Јордан,
безбожна Галилејо;
¹⁶народот кој седеше во темнина,
виде голема Светлина,
а на оние кои седеа во земјата
под сенката на смртта,
ним им болсна светлина.”

¹⁷Оттогаш Исус почна да проповеда и да говори: ”Покајте се, зашто небесното царство се приближи!”

Исус повикува четворица рибари

(Мк.1:14-20; Лк. 5:1-11)

¹⁸А кога одеше покрај Галилејското Море, виде двајца браќа: Симон, наречен Петар и брат му Андреј, како фрлаат мрежа во морето, зашто беа рибари, ¹⁹па им рече: ”Тргнете по Мене и Јас ќе ве направам рибари на луѓе!” ²⁰А тие веднаш ги оставија мрежите и Го следеа.

²¹И кога замина оттаму, виде други двајца браќа: Јаков, синот на Зебедеј и брат му Јован, во чун со татка им Зебедеј, како ги крпат своите мрежи, и ги повика. ²²А тие веднаш го оставија чулот и татка си, и тргнаа по Него.

Исус му служи на народот

²³Исус одеше по цела Галилеја, поучувајќи во нивните синагоги и проповедајќи го Евангелието за царството и исцелувајќи секаква болест и секаква немош меѓу народот. ²⁴Се разнесе глас за Него по цела Сирија, и ги доведоа кај Него сите болни кои страдаа од разни болести и маки, опседнати од демони, умоболни и парализирани, и Тој ги исцели. ²⁵И Го следеше голема толпа од Галилеја, Декапол, Ерусалим, Јудеја и отаде Јордан.

Проповед на гората: Блаженствата

(Лк.6:20-26)

5 Кога ја виде толпата, се искачи на гората, и откако седна, Му пристапија учениците, ²па почна да поучува, велејќи:

³”Блажени се бедните во дух, бидејќи е нивно небесното царство!

⁴Блажени се оние кои тагуваат, бидејќи ќе бидат утешени!

⁵Блажени се кротките, бидејќи ќе ја наследат земјата!

⁶Блажени се оние кои гладуваат и жедуваат за праведност, бидејќи ќе бидат задоволени!

⁷Блажени се милостивите, бидејќи ќе бидат помилувани!

⁸Блажени се чистите по срце, бидејќи ќе Го видат Бог!

⁹Блажени се миротворците, бидејќи ќе бидат наречени Божји синови!

¹⁰Блажени се оние кои се прогонувани заради праведност, бидејќи нивно е небесното царство!

¹¹Блажени сте кога ве навредуваат, прогонуваат и говорат лажно против вас, со секакви лоши изрази, заради Мене. ¹²Радувајте се и веселете се, бидејќи голема е вашата награда на небесата, зашто така ги прогонуваа и пророците кои беа пред вас.

Сол и светлина

(Мк.9:50; Лк.14:34,35)

¹³Вие сте солта на земјата, но ако солта се отсоли, со што ќе се осоли? Неа веќе за ништо не ја бива, освен да биде фрлена надвор и изгазена од луѓето.

¹⁴Вие сте светлината на светот. Град кој е на рид, не може да се скрие; ¹⁵ниту пак се пали свеќа за да се стави под вршник, туку на свеќник, и им свети на сите што се во куќата.

¹⁶Така нека свети вашата светлина пред луѓето, за да ги видат вашите добри дела и да Го прослават вашиот Татко, Кој е на небесата.”

Поучување на Законот

¹⁷”Немојте да мислите дека дојдов да ги укинам Законот и пророците! Не дојдов да ги укинам, туку да ги исполнам. ¹⁸Зашто вистина ви велам, додека не исчезнат небото и земјата, ниту

најмалата буква, ни цртичка, не ќе ги снеса од Законот, додека не се исполни сè. ¹⁹И така, кој ќе наруши една од овие најмали заповеди и така ги научи луѓето, ќе биде наречен најмал во небесното царство; а кој ги држи и поучува, ќе биде наречен голем во небесното царство. ²⁰Зашто ви велам, ако вашата праведност не ја надмине праведноста на законците и фарисеите, нема да влезете во небесното царство.”

Поучување за гневот

²¹”Сте чуле дека им било речено на претците: ’Не убивај! А кој ќе убие, ќе одговара пред судот.’ ²²А Јас ви велам дека секој кој се срти на својот брат без причина, ќе биде виновен пред судот. А кој ќе му рече на братот свој ”празноглавец”, ќе биде виновен пред врховниот суд. А кој ќе го нарече ”глупак”, ќе биде виновен за во огнениот пекол.

²³И така, ако принесуваш дарување пред олтарот и вчасум се сетиш дека брат ти има нешто против тебе, ²⁴остави го таму својот дар пред олтарот и оди првин смири се со својот брат, па потем врати се и принеси го дарувањето.

²⁵Помири се со твојот тужител пред законот, додека си уште со него на пат, за да не те предаде на судијата, а судијата пак на извршителот, па да те фрлат в зандана.

²⁶Вистина ти велам: нема да излезеш оттаму додека не ја дадеш и последната пара.”

Гревот започнува во срцето

²⁷”Сте чуле дека им било речено на претците: ’Не врши прељуба!’ ²⁸А Јас пак ви велам дека секој кој гледа на жена со похота, веќе извршил прељуба со неа во своето срце. ²⁹Ако твоето десно око те наведува на грев, извади го и отстрани го од себе; зашто подобро е да загине еден дел од телото, отколку целото тело да ти биде фрлено во пеколот. ³⁰И ако твојата десна рака те наведува на грев, пресечи ја и отстрани ја од себе; зашто подобро е да загине еден дел од телото, отколку целото тело да ти отиде во пеколот.”

Развод

(Мт.19:9; Мк.10:11,12; Лк.16:18; Рим.7:1-3; 1.Кор.7:10-15)

³¹”Исто така било речено: ’Кој ќе ја остави својата жена, нека ѝ даде разводна книга.’ ³²А Јас ви велеам дека секој што ја остава жената, освен за прељуба, ја принудува да врши прељуба, и оној што се жени со таква напуштена жена, врши прељуба.”

Заклетви

³³”Уште сте чуле дека на претците им било речено: ’Не заколнувај се лажно, туку исполнувај ги пред Господ своите заклетви.’ ³⁴А Јас ви велеам: не заколнувајте се воопшто: ниту во небото, зашто тоа е Божји престол; ³⁵ниту во земјата, зашто е подножје на Неговите нозе; ниту во Ерусалим, затоа што е град на великиот Цар. ³⁶Не заколнувај се ниту во својата глава, зашто не можеш ниту едно влакно да направиш бело или црно! ³⁷Туку вашиот збор нека биде: ’да’ - да, ’не’ - не! Она што е повеќе од тоа, од злиот е.”

Одмазда

(Лк.6:29,30)

³⁸”Сте чуле дека било речено: ’Око за око и заб за заб’. ³⁹А Јас пак ви велеам: не противете му се на злото; но, ако некој те удри по твојот десен образ, сврти му го и другиот. ⁴⁰Ако некој сака да се суди со тебе и да ти ја земе кошулата, остави му ја и наметката. ⁴¹Ако некој те принуди да одиш со него една милја, ти оди со него две. ⁴²Дај му на оној што ти бара, и не одбивај го оној што ти сака на заем.”

Непријатели

(Лк.6:27,28,32-36)

⁴³”Сте чуле дека било речено: ’Љуби го својот ближен’ и ’мрази го својот непријател’. ⁴⁴А Јас ви велеам: Љубете ги своите непријатели и молете се за оние што ве прогонуваат; ⁴⁵за да бидете синови на вашиот Татко Кој е на небесата, бидејќи Неговото сонце изгрева над злите и над добрите, и Тој им дава дожд на праведните и на неправедните. ⁴⁶Зашто ако ги љубите оние кои ве љубат вас, каква награда имате? Зар истото не го прават и

даночниците? ⁴⁷И ако ги поздравувате само своите браќа, што правите повеќе од другите? Зар не го прават истото и другите народи? ⁴⁸И така, бидете совршени како што е совршен вашиот небесен Татко.”

За давање милостина

6 ”Внимавајте својата праведност да не ја вршите пред луѓето, за да ве видат; инаку ќе немате награда од вашиот Татко Кој е на небесата.

²И така, кога даваш милостина, не фали се пред себе како што прават лицемерите по синагогите и по улиците, заради почести од луѓето. Вистина ви велеам, само тоа им е наградата. ³А ти, кога даваш милостина, нека не ти знае левицата што прави десницата, ⁴за да остане твојата милостина во тајност, а твојот Татко Кој го гледа тоа што е тајно, ќе те награди.”

Молитва

(Лк.11:2-4)

⁵”И кога се молите, не постапувајте како лицемерите кои сакаат да се молат, стоејќи по синагогите и на аглите од улиците, за да ги видат луѓето. Вистина ви велеам, само тоа им е наградата. ⁶А ти, кога се молиш, влезе си во својата соба, и откако ќе ја затвориш вратата, помоли Му се на твојот Татко Кој е во тајност, а твојот Татко Кој го гледа тоа што е тајно, ќе те награди. ⁷А кога се молите, не повторувајте празни зборови како другите народи, бидејќи мислат дека молитвата ќе им биде сослушана и исполнета, заради многуте зборови. ⁸И така, не бидете како нив, зашто вашиот Татко знае што ви е потребно уште пред да Му се помолите.

⁹Туку молете се вака:

Татко наш, Кој си на небесата,
нека биде свето Твоето име;

¹⁰Нека дојде Твоето царство,
нека биде Твојата волја на земјата,
така како што е на небото;

¹¹нашиот насушен леб, дај ни го денес;

¹²и прости ни ги нашите долгови,
како што ние им ги простивме
на нашите должници;

¹³и не воведувај нè во искушение,
но избави нè од лукавиот.
Зашто Твое е царството, и силата,
и славата, во век и веков. Амин!

¹⁴Зашто, ако вие им ги простите на луѓето нивните престапи, вашиот небесен Татко ќе ви ги прости и вам. ¹⁵Ако вие не им ги простувате на луѓето нивните престапи, ни вашиот Татко нема да ви ги прости вашите.”

Пост

¹⁶”А кога постите, не бидете стусени како лицемерите, зашто тие ги муртат лицата, за да им покажат на луѓето дека постат. Вистина ви велам, само тоа им е наградата. ¹⁷А кога постиш, изврши помазание на главата и измиј си го лицето, ¹⁸за да не видат луѓето дека постиш, туку твојот Татко Кој е во тајност. А твојот Татко Кој го гледа тоа што е тајно, ќе те награди.”

Богатства на небото

(Лк.12:33,34)

¹⁹”Не собирајте богатства на земјата, каде што молецот и ’ргата ги уништуват, и каде што крадци разбиваат и отимаат; ²⁰туку собирајте богатства на небото, каде што не ги уништува ни молец, ниту ’рга, и каде што крадци не разбиваат и не отимаат; ²¹зашто, каде што е твоето богатство, таму ќе биде и твоето срце.”

Светлината на светот

(Лк.11:34,36)

²²”Светилка на телото е окото. И така, ако твоето око е бистро, целото тело ќе ти биде осветлено; ²³но ако окото ти е зло, целото тело ќе ти биде мрачно. И така, ако светлината што е во тебе е темнина, колкава ли е темнината!”

Барајте го најнапред Божјото царство

(Лк.12:22-34; 16:13)

²⁴”Никој не може да им служи на двајца господари, зашто или едниот ќе го мрази, а другиот ќе го љуби; или ќе му биде приврзан на едниот, а другиот ќе го презира. Не можете да им служите и на Бог и на мамон.”

²⁵”Затоа ви велам: не бидете загрижени за

својата душа, за тоа што ќе јадете или што ќе пиете; ниту за своето тело, што ќе облечете. Зар животот не е повеќе од храната, и телото од облеката? ²⁶Погледнете ги небесните птици! Тие ниту сеат, ниту жнеат, ниту собираат во амбари, а сепак вашиот небесен Татко ги храни. Зар не сте многу повредни од нив? ²⁷Кој од вас може, грижејќи се, да му придодаде на својот раст еден лакот?

²⁸Зошто сте загрижени и за облеката?

Погледнете ги полските кринови како растат: не се трудат, ниту предат; ²⁹а Јас ви велама дека ни Соломон, во сета своја слава, не се облече како еден од нив. ³⁰И, ако Бог ја облекува така полската трева, што денес е тука, а утре ја фрлаат в печка, нема ли многу повеќе да стори за вас, о малOVERНИ? ³¹И така, не бидете загрижени, велејќи: 'Што ќе јадеме?' или: 'Што ќе пиеме?' или: 'Што ќе облечеме?' ³²Зашто сето тоа го бараат и другите народи, а вашиот небесен Татко знае дека сето ова ви е потребно. ³³Туку, барајте го најпрвин Божјото царство и Неговата праведност, а сето друго ќе ви се додаде. ³⁴И така, не бидете загрижени за утрешниот ден, зашто утрешниот ден ќе се грижи за себеси. На секој ден доволно му е неговото зло."

Осудување други

(Лк.6:37,38,41,42)

7 "Не судете, за да не бидете судени! ²Зашто со каков суд судите, со таков ќе ви се суди; и со каква мера мерите, со таква ќе ви се мери.

³Зошто ја гледаш раската во окоето на твојот брат, а не ја забележуваш гредата во твоето око? ⁴Или, како ќе му речеш на својот брат: 'Дозволи ми да ти ја извадам раската од твоето око', а, ете, во твоето око има греда?

⁵Лицемеру, извади ја првин гредата од твоето око, па тогаш ќе можеш да гледаш јасно, за да ја извадиш раската од окоето на својот брат.

⁶Не давајте им го на кучињата она што е свето; ниту фрлајте ги своите бисери пред свињите, за да не ги изгазат под своите нозе, и да не ви се свртат и да ве раскинат."

Барање Божја помош

(Лк.11:9-13)

⁷”Посакајте и ќе ви се даде; побарајте и ќе најдете; почукајте и ќе ви се отвори. ⁸Зашто секој кој посакува добива; кој бара наоѓа и на оној кој чука, ќе му биде отворено.

⁹Или, кој е тој човек меѓу вас, што на својот син, ако му побара леб, ќе му даде камен?

¹⁰Или, ако му побара риба, ќе му даде змија?

¹¹И така, ако вие кои сте зли знаете како да им давате добри дарови на своите чеда, колку повеќе добри нешта ќе им даде вашиот Татко, Кој е на небесата, на оние што Го молат?

¹²Следствено, сè што сакате да ви прават луѓето, правете им и вие; зашто тоа е Законот и пророците.”

Тесниот пат

(Лк.13:24)

¹³”Влезете низ тесната порта! Зашто широка е портата и простран е патот што водат кон пропаст и мнозина се оние кои влегуваат низ неа. ¹⁴Додека тесна е портата и тесен е патот што водат во живот и малкумина се оние што го наоѓаат.”

Поведение и верување

(Лк.6:43,44)

¹⁵”Чувајте се од лажните пророци кои ви доаѓаат во овча облека, а внатре се ненаситни волци. ¹⁶Ќе ги препознаете по нивните плодови. Се бере ли грозје од трње, или смокви од чичка? ¹⁷Па така, секое добро дрво раѓа добри плодови, а лошото дрво раѓа лоши плодови. ¹⁸Не може добро дрво да дава лоши плодови, ниту лошо дрво да дава добри плодови. ¹⁹Секое дрво ако не раѓа добри плодови се сече и се фрла в оган. ²⁰Значи, ќе ги препознаете по нивните плодови.”

”Никогаш не ве познавав”

(Лк.6:47-49)

²¹”Секој што Ми вели: ‘Господи, Господи!’ нема да влезе во небесното царство, туку оној кој ја врши волјата на Мојот Татко Кој е на небесата. ²²Во оној ден мнозина ќе Ми речат: ‘Господи, Господи, не пророкувавме ли во Твое име, не изгонувавме ли демони во Твое име и

не правевме ли моќни чуда во Твое име?’²³ А тогаш Јас ќе им изјавам: ’Никогаш не сум ве познавал. Одете си од Мене, вие, кои вршите беззаконие!’

²⁴И така, секој кој ги слуша овие Мои зборови и ги применува, ќе биде спореден со разумен човек кој ја изградил својата куќа врз карпа. ²⁵И заврна дожд, надојдоа реки, дувнаа ветрови и нагрвалија на куќата, но таа не се разурна, зашто беше втемелена врз карпата. ²⁶Секој, кој ги слуша овие Мои зборови, а не ги исполнува, ќе биде спореден со безумен човек, кој ја изградил својата куќа врз песок. ²⁷А кога заврна дожд, надојдоа реки, дувнаа ветрови и нагрвалија на таа куќа, таа се урна, а нејзиното уривање беше стравотно.”

²⁸Кога Исус ги заврши овие зборови, толпата беше восхитена од Неговото учење; ²⁹зашто ги поучуваше како Оној Кој има власт, а не како нивните законици.

Исус исцелува лепра

(Мк.1:40-45; Лк.5:12-16)

8 Кога слезе од гората, Го следеше едночудо народ. ²И ете, еден лепрозен Му пристапи и падна пред Него ничкум, велејќи: ”Господи, ако сакаш, можеш да ме исчистиш.”

³Тогаш Исус ја испружи раката и го допре, велејќи: ”Сакам! Биди исчистен!” И веднаш од него се исчисти лепрата. ⁴А Исус му рече: ”Гледај, никому не кажувај, туку оди, појави му се на свештеникот и принеси го дарот што го заповедал Мојсеј, ним за сведоштво.”

Исцелување на слугата на стотникот

(Лк.7:1-10; Јвн.4:43-54)

⁵А кога Исус влезе во Капернаум, Му пристапи еден стотник и Го преколнуваше, велејќи:

⁶”Господи, мојот слуга лежи парализиран дома и многу се мачи.”

⁷Исус му рече: ”Ќе дојдам и ќе го исцелам.”

⁸А стотникот како одговор му рече:

”Господи, не сум достоин да влезеш под мојот покрив, туку, кажи само збор и мојот слуга ќе биде исцелен. ⁹Зашто и јас сум човек потчинет, а имам и војници под себе. И кога му вела на едниот: ’Оди!’ тој оди; и на другиот: ’Дојди!’ - и тој доаѓа; а на својот слуга: ’Направи го тоа!’ - и тој го прави тоа.”

¹⁰А кога Исус го чу тоа, се восхити и им рече на оние што Го следеа: ”Вистина ви велам, ни во Израел не најдов толкава вера. ¹¹Ви велам дека мнозина ќе дојдат од исток и од запад, и ќе прилегнат крај трpezата со Авраам, Исак и Јаков во небесното царство; ¹²а синовите на царството ќе бидат фрлени во крајната темнина, каде што ќе има плач и чкртање со заби.”

¹³Тогаш Исус му рече на стотникот: ”Оди си, нека биде според твојата вера.” И неговиот слуга оздраве во истиот час.

Петровата тешта е исцелена

(Мк.1:29-34; Лк.4:38-41)

¹⁴Кога дојде Исус во Петровиот дом, ја виде неговата тешта како лежи болна од треска.

¹⁵Ја допре нејзината рака и треската ја остави, а таа стана и Го послужуваше.

¹⁶А кога настапи вечерта, Му доведоа многу опседнати од демони. Тој со збор ги изгони духовите и ги исцели сите болни, ¹⁷за да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој вели:

”Тој ги зеде нашите немошти
и ги понесе нашите болести.”

Следење на Исус

(Лк. 9:57-62)

¹⁸А кога Исус виде голема толпа околу Себе, заповеда да отпловат на другата страна. ¹⁹А еден законик, пристапувајќи Му рече:

”Учителе, јас ќе Те следам каде и да одиш.”

²⁰А Исус му рече: ”Лисиците имаат дувла, а небесните птици гнезда, додека Синот Човеков нема каде да стави глава.”

²¹Еден друг од Неговите ученици Му, рече: ”Господи, дозволи ми најнапред да отидам и да го погребам татко ми.”

²²А Исус му рече: ”Следи Ме и остави ги мртвите да ги погребуваат своите мртовци.”

Стивнување на бурата

(Мк.4:35-41; Лк.8:22-25)

²³Кога влезе во коработ, Неговите ученици тргнаа со Него. ²⁴И ете, голема бура се подигна на морето, така што брановите го покриваа

коработ; а Тој спиеше. ²⁵И Му пристапија и Го разбудија, велејќи: ”Господи, спаси нè! Загинуваме!”

²⁶А Тој им рече: ”Зошто се плашите, малOVERни?” Тогаш стана, ги прекори ветровите и морето, и сè стивна.

²⁷А луѓето се восхитија и рекоа: ”Каков е Овој човек, та и ветровите и морето Му се покоруваат!?”

Исцелување на опседнатиот од Гадара (Мк.5:1-20; Лк.8:26-39)

²⁸И кога дојде на другата страна, во гадаринската земја, Го сретнаа двајца опседнати од демони, кои излегоа од гробовите, крајно опасни, така што никој не можеше да помине по патот. ²⁹И ете, извикаа, велејќи: ”Што имаме ние со Тебе, Божји Сине! Дали дојде за да нè измачуваш предвреме?”

³⁰Недалеку од нив пасеше голем крдар свињи. ³¹А демоните Го преколнуваа, велејќи: ”Ако нè изгониш, испрати нè да отидеме во крдарот свињи.”

³²Тој им рече: ”Одете!” А тие излегоа и отидоа во свињите; и ете, целиот крдар се сурна по карпата во морето и исчезна во водите. ³³А свињарите побегнаа и штом дојдоа во градот, разгласија за сè и за она што им се случи на опседнатите. ³⁴И ете, целиот град излезе да се сретне со Исус, и кога Го видоа Го преколнуваа да си отиде од нивниот крај.

Исус исцелува сакат човек (Мк.2:1-12; Лк.5:17-26)

9 Откако влезе во коработ, премина и дојде во Својот град. Тогаш Му донесоа парализиран човек, кој лежеше на постела. ²А кога Исус ја виде нивната вера, му рече на парализираниот: ”Охрабри се, синко. Гревовите ти се простени.”

³И ете, некои од закониците си рекоа во себеси: ”Овој хули на Бога.”

⁴А Исус, знаејќи ги нивните мисли, рече: ”Зошто имате зли мисли во вашите срца? ⁵Па што е полесно да се рече: ’Ти се простуваат гревовите’, или да се рече: ’Стани и оди?’ ⁶Но, да знаете дека Синот Човеков има власт на земјата да простува гревови! ”Потоа му рече на

парализираниот: ”Стани, земи си ја постелата и оди си дома.”⁷ И тој стана и си отиде дома.⁸ А народот, кога го виде тоа, се восхити и Го прослави Бог Кој им дава таква власт на луѓето.

Исус го повикува Матеј

(Мк.2:13-17; Лк.5:27-32)

⁹А кога Исус си одеше оттаму виде еден човек, по име Матеј, како седи на место каде што се собира данок, и му рече: ”Следи Ме!” Тој стана и тргна по Него.

¹⁰И додека Тој беше прилегнат крај трpezата во куќата, ете, многу даночници и грешници дојдоа и јадеа со Исус и со Неговите ученици.

¹¹Штом фарисеите го видоа тоа, им рекоа на учениците: ”Зошто вашиот учител јаде со даночниците и грешниците?”

¹²А Тој, кога го чу тоа, рече: ”На здравите не им треба лекар, туку на болните!¹³ Одете и научете што значи: ’Милост сакам, а не жртви’; зашто не дојдов да ги повикам праведниците, туку грешниците.”

Пост

(Мк.2:18-22; Лк.5:33-39)

¹⁴Тогаш Јовановите ученици дојдоа кај Него и рекоа: ”Зошто ние и фарисеите многу постиме, а Твоите ученици не постат?”

¹⁵А Исус им рече: ”Можат ли сватовите да тажат, додека младоженецот е со нив? Но, ќе дојдат дни кога ќе им се отме младоженецот и тогаш ќе постат.

¹⁶Никој не става алтица од ново платно на стара облека, зашто алтицата ја цепи облеката и дупката станува поголема.¹⁷ Ниту пак ново вино се става во стари мешини; зашто мешините се кинат, виното истекува и мешините пропаѓаат. Туку ново вино се налева во нови мешини, па се запазуваат и двете.”

Воскреснувањето на Јаировата ќерка

(Мк.5:21-43; Лк.8:40-56)

¹⁸Додека им зборуваше за тоа, ете, еден старешина на синагогата дојде, падна пред Него ничкум и рече: ”Мојата ќерка пред малку умре, но дојди и стави ја Својата рака на неа и таа ќе оживее.”¹⁹ Исус стана и заедно со учениците тргна со него.

²⁰И ете, жена, која боледуваше дванаесет години од кржавење, Му се приближи одзади и се допре до работ на Неговата наметка,
²¹зашто си велеше во себеси: "Само ако се допрам до Неговата облека, ќе оздравам."

²²А Исус се сврте, ја виде и ѝ рече: "Охрабри се, ќерко. Твојата вера те исцели." И жената беше исцелена во тој час.

²³Кога Исус дојде во куќата на старешината, ги виде свирачите и разврвената толпа,²⁴ и рече: "Отстапете, зашто девојчето не е умрено, туку спие." А тие Му се потсмеваа.
²⁵Откако народот беше истеран, влезе и го фати девојчето за рака и тоа стана.²⁶И гласот за тоа се рашири по сета земја.

Исус исцелува двајца слепи

²⁷Кога Исус си одеше оттаму, двајца слепи Го следеа, викајќи и зборувајќи: "Смилувај ни се, Сине Давидов!"

²⁸А кога дојде во куќата, слепите Му пристапија, а Исус им рече: "Верувате ли дека можам да го сторам тоа?"

Тие Му рекоа: "Да, Господи!"

²⁹Тогаш ги допре нивните очи, велејќи: "Нека биде според вашата вера."³⁰И очите им се отворија. А Исус им заповеда строго: "Гледајте никој да не дознае за ова!"³¹А тие, штом излегоа, го разгласија тоа по сета земја.

Исус исцелува нем човек

³²Додека излегуваа, Му доведоа човек нем и опседнат од демон.³³Откако демонот беше изгонет, немиот прозборува. И народот восхитено зборуваше: "Никогаш не било видено нешто вакво во Израел!"

³⁴Фарисеите велеа: "Тој ги изгонува демоните преку принцот на демоните."

Исусовото сочувство

³⁵Исус одеше по сите градови и села, поучувајќи во нивните синагоги, навестувајќи го Евангелието за царството, исцелувајќи секаква болест и секаква немош меѓу луѓето.

³⁶А кога го виде народот, беше трогнат од сожаление за него, зашто беше изморен и раштркан како овци кои немаат пастир.

³⁷Тогаш им рече на Своите ученици: "Жетвата

навистина е голема, а работници има малку,
³⁸затоа молете Го Господарот на жетвата да
 испрати работници за Својата жетва.”

Исус одбира дванаесет апостоли

(Мк.3:13-19; 6:7-13; Лк.6:12-16; 9:1-6)

10 Ги повика Своите дванаесет ученици кај Себе и им даде власт над нечистите духови, да ги изгонуваат и да исцелуваат секаква болест и секаква немош.

²А ова се имињата на дванаесетте апостоли: првиот Симон, наречен Петар и неговиот брат Андреј, па Јаков, синот на Зебедеј и брат му Јован, ³Филип и Бартоломеј, Тома и Матеј даночникот, Јаков синот на Алфеј и Тадеј, ⁴Симон Кананецот и Јуда Искариот, кој и Го предаде.

⁵Исус ги испрати овие дванаесетмина и им наложи, велејќи им: ”Не одете кај неевреите, и не влегувајте во самаријански град; ⁶туку, подобро одете кај изгубените овци на израеловиот дом. ⁷И додека одите проповедајте дека се приближи небесното царство. ⁸Исцелувајте болни, воскреснувајте мртви, исчистувајте лепрозни, изгонувајте демони; бесплатно добивте, бесплатно давајте. ⁹Не носете ни злато, ни сребро, ниту бакар во вашите појаси; ¹⁰ниту торба за пат, ни две облеку, ни обувки, ни стап, зашто работникот ја заслужува својата издршка.

¹¹А кога ќе влезете во кој и да било град или село, распрашајте кој е достоин во него и останете таму додека не заминете оттаму. ¹²Кога ќе влезете во домот, поздравете го. ¹³И ако навистина куќата е достоина, вашиот мир нека се спушти на неа, а ако не е достоина, вашиот мир нека ви се врати вам. ¹⁴И ако некој не ве прими, ниту ги послуша вашите зборови, кога ќе излегувате од таа куќа или град, истресете го правот од вашите нозе. ¹⁵Вистина ви велам, полесно ќе им биде на Содом и Гомора во судниот ден, отколку на тој град.”

Треба да се очекува прогонство

(Мк.13:9-13; Лк.21:12-17)

¹⁶”Ете, Јас ве испраќам како овци меѓу волци. Затоа бидете мудри како змии и безопасни како гулаби.

¹⁷Чувајте се од луѓето, зашто ќе ве предаваат на судовите и ќе ве камшикуваат во нивните синагоги. ¹⁸Ќе бидете изведувани пред управители и цареви, заради Мене, за сведоштво на нив и на народите. ¹⁹А кога ќе ве предаваат, не грижете се како или што ќе зборувате, бидејќи во оној час ќе ви биде дадено што треба да кажете; ²⁰зашто не сте вие тие кои зборувате, туку Духот на вашиот Татко, Кој зборува во вас.

²¹И брат ќе предава брата на смрт, и татко - детето, и децата ќе станат против родителите и ќе ги убиваат. ²²И ќе бидете намразени од сите заради Моето име; но, кој ќе истрае докрај, ќе биде спасен. ²³Кога ќе ве прогонуваат во тој град, бегajte во друг; зашто вистина ви велам, нема да поминете низ сите израелски градови додека не дојде Синот Човеков.”

²⁴”Ученикот не е над учителот, ниту робот над својот господар. ²⁵Доста му е на ученикот да стане како неговиот учител и на робот како неговиот господар. Ако стопанот на куќата го нарекоа Белзебул, колку повеќе неговите домашни?”

Охрабрување против стравот

(Лк.12:2-7)

²⁶”Затоа, не плашете се од нив, зашто нема ништо покриено што не ќе се открие, ниту скриено што не ќе се дознае. ²⁷Она што ви го говорам во темнина, кажете го во светлина; и она што ќе го чуete на уво, разгласете го од покривите. ²⁸И не плашете се од оние што го убиваат телото, а душата не можат да ја убијат. Туку плашете се повеќе од Оној Кој може да ги погуби и душата и телото во пеколот. ²⁹Не се продаваат ли две врапчиња за една пара? Сепак ниедно од нив не паѓа на земјата без вашиот Татко. ³⁰А вам ви се изброени дури и влакната на главата. ³¹И така, не плашете се. Вие сте поскапи од многу врапчиња.”

Јавно исповедување на Исус

(Лк.12:8,9)

³²”И така, секој кој Ме признава Мене пред луѓето, ќе го признаам и Јас него пред Мојот Татко, Кој е на небесата. ³³А кој ќе се откаже

од Мене пред луѓето, и Јас ќе се откажам од него пред Мојот Татко, Кој е на небесата.”

Промената носи судир

(Лк.12:51-53; 14:26,27)

³⁴”Не мислете дека дојдов да донесам мир на земјата. Не дојдов да донесам мир, туку меч.
³⁵Зашто дојдов да донесам непријателство меѓу човекот и неговиот татко, ќерката и нејзината мајка, снаата и нејзината свекрва, ³⁶а непријатели на човекот ќе бидат неговите домашни.

³⁷Кој љуби татко или мајка повеќе од Мене, не е достоин за Мене, и кој љуби син или ќерка повеќе од Мене, не е достоин за Мене; ³⁸и кој не го зема својот крст и не оди по Мене, не е достоин за Мене. ³⁹Кој ќе ја најде својата душа, ќе ја загуби; и кој ќе ја загуби својата душа заради Мене, ќе ја најде.”

Награда за служење

(Мк.9:41)

⁴⁰”Кој ве прима вас, Ме прима Мене, а кој Ме прима Мене, Го прима Оној Кој Ме прати.
⁴¹Кој прима пророк во име на пророк, ќе прими пророчка награда; и кој прима праведник во име на праведник, ќе прими праведничка награда. ⁴²Кој ќе напои еден од овие малечкиве само со чаша студена вода, во име на ученик, вистина ви велам, никако нема да ја загуби својата награда.”

Јован Крстителот праќа гласници

(Лк.7:18-23)

11 А кога Исус заврши со поучувањето на Своите дванаесет ученици, замина оттаму да поучува и да проповеда во нивните градови.

²Кога Јован чу во занданата за делата на Христос, испрати двајца од своите ученици, ³да Го прашаат: ”Ти ли си Оној Кој треба да дојде или да очекуваме друг?”

⁴Исус им одговори, велејќи: ”Одете и јавете му на Јован за она што го слушате и гледате:
⁵слепи прогледуваат и сакати одат, лепрозни се исчистуваат и глуви прослушуваат, мртви воскреснуваат, и на сиромашните им се проповеда Евангелието. ⁶Блажен е оној кој не се соблазнува заради Мене.”

Исус му заповеда на Јован

(Лк.7:24-35)

⁷Кога тие си отидоа, Исус почна да му зборува на народот за Јован: "Што излеговте да видите во пустината? Трска што ветрот ја лулее?"

⁸Што излеговте да видите? Човек облечен во мека облека? Ете, тие што носат меки облеку се во царските дворци. ⁹Па зошто излеговте? Пророк ли да видите? Да, ви велеам, и повеќе од пророк. ¹⁰Овој е оној за кого е пишано:

'Еве, го праќам Мојот гласник
пред Твоето лице,
кој ќе го подготви
Твојот пат пред Тебе.'

¹¹Вистина ви велеам, меѓу родените од жена не се издигнал поголем од Јован Крстителот; но, најмалиот во небесното царство е поголем од него. ¹²А од дните на Јован Крстителот досега небесното царство трпи насилство и насилниците го отимаат насила; ¹³зашто сите пророци и Законот пророкуваа до Јован; ¹⁴и ако сакате да прифатите, тој е Илија кој требаше да дојде. ¹⁵Кој има уши нека чуе!

¹⁶"А со што да го споредам ова поколение? Прилега на деца кои седат по пазарите и им довикуваат на другарите, ¹⁷велејќи:

'Ви свиревме на свирка и не игравте,
ви пеевме таговни песни и не тагувавте.'

¹⁸Зашто дојде Јован, кој ниту јаде, ниту пие, а тие велат: 'Има демон!' ¹⁹Дојде Синот Човеков, кој јаде и пие, па велат: 'Еве, човек лаком и пијаница, пријател на даночниците и на грешниците!' Сепак мудроста се оправда преку своите дела."

Осуда над некои градови

(Лк.10:13-15)

²⁰Тогаш почна да ги прекорува градовите, во кои се случија најмногу Негови моќни дела, бидејќи не се покајаа. ²¹"Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Бетсаидо! Зашто ако во Тир и Сидон се случеа моќните дела, што се случија кај вас, одамна би се покајале во струнени вреќи и пепел. ²²Но, ви велеам:

полесно ќе им биде на Тир и Сидон во судниот ден, отколку вам. ²³А ти, Капернауме, кој се воздигна до небото, ќе слезеш до Адот. Зашто ако во Содом се случеа моќните дела што се случија во тебе, ќе останеше до ден денешен. ²⁴Но ви велам, на земјата Содомска ќе ѝ биде полесно на судниот ден, отколку тебе.”

Починка во Исус

(Лк.10:21,22)

²⁵Тогаш Исус продолжи, велејќи: ”Ти благодарам, Татко, Господар на небото и на земјата, зашто го скри тоа од мудрите и разумните, а им го откри на простодушните.

²⁶Да, Татко, зашто така Тебе ти годеше.

²⁷Сè Ми е предадено од Мојот Татко, и никој не Го познава Синот, освен Таткото; ниту некој Го познава Таткото, освен Синот, и оној кому Синот сака да му открие.

²⁸Дојдете кај Мене сите што сте онемоштени и обременети, а Јас ќе ви дадам починка.

²⁹Земете го Мојот јарем на себе и научете се од Мене, зашто Јас сум кроток и понизен по срце; а вие ќе најдете починка за своите души,

³⁰зашто Мојот јарем е поднослив и Мојот товар е лесен.”

Исус е Господар над саботниот ден

(Мк.2:23-28; Лк.6:1-5)

12 Во тоа време, Исус минуваше низ посевите во саботен ден; а Неговите ученици огладнеа и почнаа да кинат класје и да јадат. ²А фарисеите штом го видоа тоа, Му рекоа: ”Гледај, Твоите ученици го прават она што не е дозволено да се прави во саботен ден.”

³А Тој им рече: ”Зар не сте читале што стори Давид, кога огладне тој и оние кои беа со него? ⁴Како влезе во Божјиот дом и го изеде изложениот леб, што не смееја да го јадат ни тој, ни неговите другари, туку само свештениците? ⁵Или, зар не сте читале во Законот дека свештениците, во саботните денови во Храмот ја осквернуваат саботата и не се виновни? ⁶Но Јас ви велам дека еден Погolem од Храмот е тука. ⁷Ако знаевте што значи: ’Милост сакам, а не жртва’, немаше да ги осудите невините, ⁸зашто Синот Човеков е Господар на саботниот ден.”

Исус исцелува човек со исушена рака

(Мк.3:1-6; Лк.6:6-11)

⁹А кога си замина оттаму, дојде во нивната синагога. ¹⁰И ете, таму имаше еден човек со исушена рака и, за да Го обвинат, го прашаа велејќи му: ”Дозволено ли е да се исцелува во саботен ден?”

¹¹А Тој им рече: ”Кој од вас, ако има една овца, и таа падне во саботен ден во јама, не ќе ја фати и извади? ¹²А колку поскап е човекот од овцата. Затоа, дозволено е да се прави добро во саботен ден.”

¹³Тогаш му рече на човекот: ”Протегни ја раката!” Тој ја протегна и таа стана здрава како и другата. ¹⁴А фарисеите излегоа надвор и се советуваа против Него како да Го погубат.

Божји слуга

¹⁵Но знаејќи го тоа, Исус си замина оттаму; а мнозина Го следеа и ги исцели сите, ¹⁶но ги предупреди да не разгласуваат за Него, ¹⁷за да се исполни кажаното преку пророкот Исаија, кој рече:

¹⁸”Еве Го Мојот слуга,
Кого Го избрав; Мојот возљубен,
во Кого мојата душа е задоволна.
Ќе Го положам Мојот Дух на Него,
а Тој ќе им објави суд на народите.

¹⁹Нема да се препира,
ниту ќе вика, ниту некој ќе го чуе
Неговиот глас по улиците.

²⁰Нема да докрши поткршена трска,
ниту ќе угасне фитил што тлее,
додека не го изведе судот до победа.

²¹А народите ќе се надеваат
во Неговото име.”

Божјата сила над ѓаволот

(Мк.3:20-30; Лк.11:14-23; 12:10)

²²Тогаш доведоа кај Него еден опседнат од демон, кој беше слеп и нем, а Тој го исцели, така што немиот прозборува и прогледа. ²³И сиот насобран народ се восхитуваше и зборуваше: ”Зар не е Овој Синот Давидов?”

²⁴А фарисеите, кога го слушнаа тоа, рекоа: ”Овој ги изгонува демоните само преку Белзебуб, принцот на демоните.”

²⁵Знаејќи ги нивните мисли, Исус им рече: "Секое царство, поделено во себеси, запустува, и секој град или дом, кој е поделен во себеси, нема да опстане. ²⁶И ако сатаната изгонува сатана, тој се поделил во себеси, и како ќе опстане неговото царство? ²⁷И ако Јас ги изгонувам демоните преку Белзевуб, тогаш преку кого ги изгонуваат вашите синови? Затоа тие ќе ви бидат судии; ²⁸но, ако Јас ги изгонувам демоните преку Божјиот Дух, тогаш Божјото царство дошло врз вас.

²⁹Или, како може некој да влезе во куќата на силен човек и да му ја обере покуќнината, ако најнапред не го врзе силниот, па тогаш да му ја ограби куќата?

³⁰Кој не е со Мене, тој е против Мене; и кој не собира со Мене, растура. ³¹Затоа ви велам: секој грев и хула ќе им се простат на луѓето, но хулата против Духот нема да биде простена. ³²И ако некој рече збор против Синот Човеков, ќе му се прости; но ако некој рече против Светиот Дух, нема да му се прости ниту сега, ниту во иднина."

Дрвото се познава по своите плодови (Лк.6:43-45)

³³"Или направете го дрвото добро и неговиот плод добар; или направете го дрвото расипано, и неговиот плод расипан; зашто дрвото се познава по плодот. ³⁴Змиска породо! Како можете да зборувате добро кога сте зли? Зашто од изобилството на срцето зборува устата. ³⁵Добриот човек, од добрата ризница изнесува добри нешта; а злиот човек од злата ризница изнесува зли нешта. ³⁶И ви велам дека за секој празен збор што ќе го изговорат луѓето, ќе одговараат на судниот ден; ³⁷зашто по вашите зборови ќе бидете оправдани, и по вашите зборови ќе бидете осудени."

Прекор поради желба за чудотворни знаци (Мк.8:11,12; Лк.11:29-32)

³⁸Тогаш некои од законниците и фарисеите Му одговорија, велејќи: "Учителе, сакаме да видиме знак од Тебе."

³⁹А Тој им одговори, велејќи: "Злото и прељубничкото поколение бара знак, но нема да му се даде никаков знак, освен знакот на

пророкот Јона. ⁴⁰Зашто, како што Јона беше во утробата на големата риба три дни и три ноќи, така и Синот Човеков ќе биде во срцето на земјата три дни и три ноќи. ⁴¹Ниневјаните ќе се дигнат на суд со ова поколение и ќе го осудат, зашто се покајаа од проповедта на Јона, а еве, тука е еден поголем од Јона.

⁴²Царицата на југот ќе се крене на суд со ова поколение и ќе го осуди, зашто таа дојде од далеку, за да ја чуе мудроста на Соломон, а еве, тука е еден поголем од Соломон.”

Нечистиот дух се враќа

(Лк.11:24-26)

⁴³Кога нечистиот дух излегува од човек, минува низ безводни места барајќи одмор, ама не го наоѓа. ⁴⁴Тогаш вели: ’Ќе се вратам во својот дом од каде што излегов.’ И кога ќе дојде, го наоѓа празен, изметен и суреден.

⁴⁵Тогаш оди и зема со себе седум други духови, положи од себе и тие влегуваат и живеат таму, а последната состојба на тој човек станува полоша од првата. Така ќе биде и со ова зло поколение.”

Вистинското Исусово семејство

(Мк.3:31-35; Лк.8:19-21)

⁴⁶Додека Тој сè уште му зборуваше на народот, ете, мајка Му и Неговите браќа стоеја надвор и сакаа да зборуваат со Него. ⁴⁷А некој Му рече: ”Еве, мајка Ти и Твоите браќа стојат надвор и сакаат да зборуваат со Тебе.

⁴⁸А Тој во одговор му рече на оној кој му го кажа тоа: ”Која е Мојата мајка и кои се Моите браќа?” ⁴⁹И ја протегна раката кон Своите ученици и рече: ”Еве ја Мојата мајка и Моите браќа; ⁵⁰зашто, оној што ја врши волјата на Мојот Татко, Кој е на небесата, тој Ми е брат и сестра и мајка.”

Споредбата за сејачот

(Мк.4:1-9; Лк.8:4-8)

13 Тој ден Исус излезе од куќата и седна крај морето. ²И многу народ се собра околу Него, така што Тој влезе во кораб и седна, а луѓето стоеја на брегот. ³Им говореше за многу нешта во споредби, велејќи: ”Ете, сејач излезе да сее, ⁴и кога сееше, некои зрна

паднаа крај патот, птици дојдоа и ги исколваа. ⁵Други паднаа на карпести места, каде што немаше многу земја и набргу никнаа, зашто немаше длабока земја. ⁶А кога изгреа сонцето изгореа, и бидејќи немаа корен се исушија. ⁷Други паднаа меѓу трње, а трњето израсна и ги задуши. ⁸Некои паднаа на добра земја и дадоа плодови: едно стократен, друго шеесет, а трето триесет. ⁹Кој има уши нека чуе!”

Причината за споредбите

(Мк.4:10-12; Лк.8:9,10)

¹⁰Учениците Му се приближија и Му рекоа: ”Зошто им зборуваш во споредби?”

¹¹А Тој им одговори, велејќи: ”Затоа што вам ви е дадено да ги знаете тајните на небесното царство, а ним не им е дадено.

¹²Зашто кој има, ќе му се даде и ќе има изобилство; а кој нема, ќе му се одземе и она што го има. ¹³Затоа им зборувам во споредби, зашто гледаат, а не можат да видат и слушаат, а не можат да чујат, ниту пак разбираат. ¹⁴И врз нив се исполнува пророштвото на Исаија, кое вели:

’Ќе слушате и нема да разберете;
ќе гледате и нема да распознаете.

¹⁵Зашто срцето на овие луѓе отапело;
и со ушите одвај слушаат,
ги затвориле очите;
за да не гледаат со нив,
ниту да слушаат со ушите,
и да разберат со срцето и да се обратат,
за Јас да ги исцелам.’

¹⁶Но блажени се вашите очи, бидејќи гледаат и вашите уши, бидејќи слушаат. ¹⁷Зашто вистина ви велам дека многу пророци и праведници посакуваа да го видат ова што го гледате вие, а не го видоа; и да го слушнат она што го слушате вие, а не го слушнаа.”

Толкување на споредбата за сејачот

(Мк.4:13-20; Лк.8:11-15)

¹⁸”Затоа, чујте ја споредбата за сејачот. ¹⁹Кога некој го слуша словото за царството, а не го разбира, тогаш доаѓа лукавиот и го граба тоа што е посеано во неговото срце; тоа е она што

е посеано крај патот. ²⁰А посеаното на карпести места е оној што го слуша словото и веднаш го прима со радост, ²¹но нема корен во себе и привремен е, а кога ќе настане невола или прогонство заради словото, веднаш се откажува. ²²А посеаното меѓу трње е оној кој го слуша словото, но грижите за светов и измамливото богатство го задушнуваат словото и станува неплоден. ²³Додека посеаното на добра земја е оној кој го слуша словото и го разбира; тој кој навистина раѓа плод и донесува: еден - сто, друг - шеесет, а трет - триесет.”

Житото и каколот

²⁴Им претстави и друга споредба, велејќи: ”Небесното царство прилега на човек кој посеал добро семе на својата нива. ²⁵Но, кога луѓето спиеле, дошол неговиот непријател и посеал какол меѓу пченицата и си отишол. ²⁶А кога посебот порасна и донесе плод, тогаш се покажа и каколот.

²⁷Слугите на домаќинот пристапија и му рекоа: ’Господару, зар не посеа добро семе на својата нива? Тогаш, од каде е каколот?’

²⁸А тој им рече: ’Човек непријател го направи тоа.’

Слугите пак му рекоа: ’Сакаш ли тогаш да одиме и да го исплевиме?’

²⁹А тој рече: ’Не, да не би собирајќи го каколот да ја откорнете со него и пченицата.

³⁰Оставете ги нека растат двете заедно до жетвата. А за време на жетвата ќе им кажам на жетварите: ’Соберете го најнапред каколот и врзете го во снопови, за горење, а житото приберете го во мојот амбар’.”

Синапово зрно

(Мк.4:30-32; Лк.13:18-19)

³¹И друга споредба им претстави, велејќи: ”Небесното царство прилега на синапово зрно, кое човек го зема и го сее на својата нива; ³²тоа е навистина најмало од сите семиња, но кога ќе порасне, поголемо е од сите градинарски растенија и станува дрво, па небесните птици доаѓаат и си прават гнезда на неговите гранки.”

За квасецот

(Лк.13:20,21)

³³Друга споредба им кажа: ”Небесното царство е слично на квас што го зема жена и го става во три мери брашно, сè додека не скисне сето.”

Објаснување за споредбата

(Мк.4:33,34)

³⁴Сето ова Исус му го кажа на народот во споредби и без споредби ништо не говореше;

³⁵за да се исполни реченото преку пророкот, кој вели:

”Ќе им зборувам во споредби;
ќе го објавам скриеното
од настанувањето на светот.”

Објаснување на споредбата за житото и каколот

³⁶Тогаш го отпушти народот и влезе во куќата. А Неговите ученици дојдоа кај Него и рекоа: ”Објасни ни ја споредбата за каколот на нивата.”

³⁷А Тој им одговори, велејќи: ”Сејачот на доброто семе е Синот Човеков. ³⁸Нивата е светот, доброто семе, тоа се синовите на Царството, а каколот се синовите на злиот, ³⁹а непријателот што го посеа, е ѓаволот. Жетвата е крајот на времето, а жетварите се ангели.

⁴⁰Како што каколот се собира и се гори в оган, така ќе биде и при крајот на времето.

⁴¹Синот Човеков ќе ги испрати Своите ангели. Тие ќе го соберат од Неговото царство сето она што наведува на грев и оние кои вршат беззаконие ⁴²и ќе ги фрлат во огнената печка; таму ќе има лелек и чкртање со заби. ⁴³Тогаш праведниците ќе болскотат како сонце во царството на својот Татко. Кој има уши, нека чуе!”

Закопаното богатство

⁴⁴”Небесното царство прилега на богатство скриено во нива, кое човекот го нашол и го скрил, па од преголема радост оди и продава сè што има, и ја купува нивата.”

Скапоцениот бисер

⁴⁵”Небесното царство прилега и на трговец кој

бара убави бисери. ⁴⁶А кога ќе најде еден скапоцен бисер, оди и продава сè што има, и го купува.”

Големата мрежа

⁴⁷”Небесното царство прилега уште и на мрежа фрлена во морето, која собира риби од секаков вид. ⁴⁸Кога ќе се наполни, ја извлекуваат на брегот и седнуваат, па ги собираат добрите во садови, а лошите ги фрлаат. ⁴⁹Така ќе биде и на крајот на времето; ангелите ќе излезат и ќе ги издвојат злите од праведните, ⁵⁰и ќе ги фрлат во огнена печка; таму ќе има лелек и чкртање со заби.”

Богатството на домаќинот

⁵¹Исус им рече: ”Дали го разбравте сето ова?”

А тие Му рекоа: ”Да, Господи!”

⁵²А Тој им рече: ”Затоа секој законик, кој станал ученик на небесното царство, прилега на домаќин кој од својата ризница го изнесува новото и старото.”

Исус не е прифатен во Назарет

(Мк.6:1-6; Лк.4:16-30)

⁵³А кога Исус заврши со споредбите, замина оттаму. ⁵⁴И откако дојде во своето родно место, ги поучуваше во нивните синагоги, а тие се чудеа и зборуваа: ”Од каде Му се на Овој оваа мудрост и моќни дела? ⁵⁵Не е ли овој синот на дрводелецот? Мајка Му не ли се вика Марија, а Неговите браќа: Јаков, Јосиф, Симон и Јуда? ⁵⁶И сите Негови сестри не се ли кај нас? Од каде Му е тогаш на Овој сето тоа?”

⁵⁷И се соблазнија од Него.

А Исус им рече: ”Пророкот не е без чест, освен во својот роден крај и во својот дом.”

⁵⁸И не направи таму многу моќни дела, поради нивното неверување.

Смртта на Јован Крстителот

(Мк.6:14-29; Лк.9:7-9)

14 Во она време тетрархот Ирод ја чу веста за Исус ²и им рече на своите слуги: ”Тоа е Јован Крстителот. Воскреснал од мртвите, и затоа моќните дела дејствуваат во него.”

³Кога Ирод го фати Јована, го врза и го

стави в зандана заради Иродијада, жената на својот брат Филип, ⁴бидејќи Јован му велеше: "Не е според законот да ја имаш", ⁵и иако сакаше да го убие, се плашеше од народот, зашто го сметаше за пророк.

⁶А кога се празнуваше Иродовиот роденден, ќерката на Иродијада играше пред нив и му угоди на Ирод. ⁷Затоа, тој со заклетва ѝ вети дека ќе ѝ даде што и да му побара. ⁸А таа, наговорена од својата мајка, рече: "Дај ми ја тука на чинија главата на Јован Крстителот." ⁹На царот му беше жал, но заради заклетвите и заради оние што седеа со него, заповеда да ѝ ја дадат, ¹⁰и испрати, па го обезглавија Јован во занданата. ¹¹Неговата глава беше донесена на чинија и ѝ беше дадена на девојката, а таа ѝ ја однесе на мајка си. ¹²А неговите ученици дојдоа, го зедеа телото и го погребаа, па отидоа и Му јавија на Исус.

Исус нахранува пет илјади луѓе

(Мк.6:30-44; Лк.9:10-17; Јвн.6:1-14)

¹³А кога го чу тоа Исус, замина оттаму со кораб, во пусто место, насамо. Но народот чу и Го следеше пеш од градовите. ¹⁴И кога излезе на брегот виде едночудо луѓе, се сожали на нив и ги исцели нивните болни.

¹⁵А кога се свечери, Неговите ученици дојдоа кај Него и Му рекоа: "Местово е пусто и времето е веќе поодминато. Пушти ги луѓето да отидат по селата за да си купат храна."

¹⁶Но Исус им рече: "Нема потреба да одат, дајте им вие да јадат!"

¹⁷А тие Му рекоа: "Овде немаме ништо, освен пет лебови и две риби."

¹⁸А Тој им рече: "Донесете Ми ги тука." ¹⁹И заповеда луѓето да поседнат по тревата; ги зеде петте лебови и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги раскриши лебовите и им ги даде на учениците, а учениците на луѓето. ²⁰И сите јадоа и се наситија, и ги дигнаа преостанатите парчиња, дванаесет полни кошеви. ²¹А оние што јадеа, беа околу пет илјади мажи, покрај жените и децата.

Исус оди по вода

(Мк.6:45-52; Јвн.6:16-21)

²²И веднаш потоа Исус ги натера Своите

ученици да влезат во коработ и да отидат пред Него на другата страна, додека Тој да го распушти народот. ²³И штом го распушти, се искачи на гората за да се моли насамо. Кога се свечери, таму беше сам. ²⁴Коработ веќе беше многу далеку од брегот и го удираа брановите, зашто ветрот беше спротивен.

²⁵Во четвртата ноќна стража Тој дојде кај нив, одејќи по морето. ²⁶Кога Го видоа како оди по морето, учениците се исплашија и рекоа: "Тоа е привидение!" и извикаа од страв.

²⁷А Исус веднаш им проговори, велејќи: "Охрабрете се! Јас Сум! Не бојте се."

²⁸А Петар Му одговори и рече: "Господи, ако си Ти, заповедај да дојдам кај Тебе по водава."

²⁹Овој му рече: "Дојди!"

Петар слезе од коработ и тргна по водата кон Исус. ³⁰Но кога го виде силниот ветар, се исплаши, почна да тоне и извика, велејќи: "Господи, спаси ме!"

³¹А Исус веднаш ја испружи раката, го фати и му рече: "Малонернику, зошто се посомнева?"

³²И кога влегоа во коработ, ветрот престана. ³³А оние што беа во коработ, дојдоа и Му се поклонија, велејќи: "Навистина, Ти си Божиот Син."

Исус го исцелува болниот од Генисарет (Мк.6:53-56)

³⁴И кога преминаа на другата страна, дојдоа во генисаретската земја. ³⁵И кога Го препознаа мажите од тоа место, разгласија по целата околина, па Му ги донесоа сите што беа болни, ³⁶и Го молеа да се допрат само до работ од Неговата наметка; и кој како ќе се допреше, оздравуваше.

Божја заповед или човечки традиции? (Мк.7:1-23)

15 Тогаш фарисеите и законниците од Ерусалим, Му пристапија на Исус и рекоа: ²"Зошто Твоите ученици ја престапуваат традицијата на старите? Бидејќи не си ги мијат рацете, кога јадат леб."

³А Тој одговарајќи им рече: "Зошто и вие ја престапувате Божјата заповед, заради вашите традиции? ⁴Зашто Бог заповеда: 'Почитувај ги таткото и мајката' и 'Кој зборува лошо за

својот татко или мајка, нека биде казнет со смрт'. ⁵А вие велите: кој ќе му рече на татко си или на мајка си: 'Она со што би можел да те помогнам, Му е подарено на Бога, ⁶тој нема обврска спрема татка си или мајка си'. Така го укинавте Божјото слово заради вашите традиции. ⁷Лицемери! Исаија добро пророкуваше за вас, велејќи:

⁸'Овој народ Ме почитува со усните, а нивното срце е далеку од Мене.

⁹Попусто Ми се поклонуваат, поучувајќи учења кои се човечки повелби."

¹⁰И го повика народот и му рече: "Слушајте и разберете! ¹¹Она што влегува во устата не го погани човекот, туку она што излегува од устата, тоа го погани човекот."

¹²Тогаш учениците Му се приближија и рекоа: "Знаеш ли дека фарисеите се навредија кога го чуја тоа?"

¹³А Тој им одговори и рече: "Секое растение што не го насадил Мојот небесен Татко, ќе биде искорнато. ¹⁴Оставете ги. Тие се слепи водачи на слепите, а ако слеп води слеп, обајцата ќе паднат в јама."

¹⁵А Петар изусти и Му рече: "Објасни ни ја споредбата."

¹⁶На тоа Исус им рече: "Зар вие сè уште не разбирате? ¹⁷Не сфаќате ли дека сè што влегува во устата минува низ стомакот и се исфрла надвор? ¹⁸А она што излегува од устата, произлегува од срцето и тоа го погани човекот. ¹⁹Зашто од срцето произлегуваат зли мисли, убиства, прељуби, блудства, кражби, лажни сведоштва, хули. ²⁰Тие се нештата кои го поганат човекот. А јадењето со неизмени раце не го погани човекот."

Верата на една нееврејка

(Мк.7:24-30)

²¹Откако излезе оттаму, Исус се повлече во пределите на Тир и Сидон. ²²И ете, една жена, хананејка, се појави од тие краишта и извика кон Него велејќи: "Смилувај ми се, Господи, Сине Давидов! Мојата ќерка е тешко опседната од демон."

²³А Тој не ѝ одговори со ниеден збор. Но Му се приближија Неговите ученици и Го молеа, велејќи Му: ”Избркај ја, зашто вика по нас.”

²⁴Но Тој одговори и рече: ”Јас Сум испратен само кај загубените овци на израеловиот дом.”

²⁵Таа повторно Му се приближи и поклонувајќи Му се рече: ”Господи, помогни ми!”

²⁶А Тој, одговарајќи ѝ рече: ”Не е убаво да се земе лебот од децата и да им се фрли на кучињата.”

²⁷Но таа рече: ”Да, Господи, но дури и кучињата јадат од трошките што паѓаат од трpezата на нивните Господари.”

²⁸Тогаш Исус ѝ одговори, велејќи: ”О, жено, голема е твојата вера. Нека ти биде како што посакуваш.” И нејзината ќерка беше исцелена во тој час.

Исус исцелува мнозина

²⁹Откако замина оттаму, Исус дојде покрај Галилејското Море, се искачи на гората и седна таму. ³⁰И нагрвалија на Него едночудо луѓе, кои носеа со себе: куци, сакати, слепи, неми и многу други, па ги положуваа при Неговите нозе, а Тој ги исцелуваше, ³¹па гледајќи ги немите како прозборуваат, сакатите како оздравуваат, куците како одат и слепите како гледаат луѓето се восхитуваа; и Го прославуваа Богот на Израел.

Исус нахранува четири илјади луѓе

(Мк.8:1-10)

³²А Исус ги повика Своите ученици кај Себе, и рече: ”Исполнет Сум со сожаление спрема луѓево, зашто веќе три дни останаа со Мене и немаат што да јадат, а не сакам да ги отпуштам гладни, за да не премалат по патот.”

³³Учениците Му рекоа: ”Кај ќе најдеме во пустинава толку леб, за да наситиме олку многу луѓе?”

³⁴Исус им рече: ”Колку лебови имате?”

Тие рекоа: ”Седум и неколку рипчиња.”

³⁵И им заповеда на луѓето да испоседнат наземи; ³⁶ги зеде седумте лебови и рибите, благодари, ги раскрши и им ги даде на учениците, а учениците пак на луѓето. ³⁷И сите јадоа и се наситија, и го собраа преостанатото

од парчињата, седум полни кошеви. ³⁸А оние што јадеа, беа четири илјади мажи, покрај жените и децата. ³⁹И штом ги распушти луѓето, влезе во коработ и дојде во пределите на Магадан.

Разбирање на времињата

(Мк.8:11-13; Лк.12:54-56)

16 Дојдоа фарисеите и садукееите и, искушувајќи Го, побараа да им покаже знак од небото.

²Но Тој одговори, велејќи им: "Кога се свечерува, велите: 'Ќе биде ведро, зашто небото е црвено', ³а наутро: 'Денес ќе има невреме, зашто небото е црвено и стусено.' Навистина знаете да го разликувате изгледот на небото, а знаците на времињата не можете! ⁴Злото и прељубничкото поколение бара знак, но нема да му биде даден друг знак, освен знакот на пророкот Јона." Та ги остави и си замина.

Влијанието на фарисеите и садукееите

(Мк.8:14-21)

⁵Неговите ученици преминаа на другата страна и забораваја да земат леб. ⁶А Исус им рече: "Внимавајте и чувајте се од фарисејскиот и садукеејскиот квас!"

⁷А тие расправаа меѓу себе, велејќи: "Ова го вели зашто не зедевме леб."

⁸А Исус знаејќи го тоа, им рече: "Малонерни, зошто расправате меѓу себе оти не зедевте леб? ⁹Уште ли не сфативте и не помните ли за петте лебови на пет илјади души и колку кошеви собравте? ¹⁰Ни за седумте лебови на четири илјади души и колку кошеви собравте? ¹¹Како не можете да разберете дека не ви зборувам за леб? Туку чувајте се од фарисејскиот и садукеејскиот квас!" ¹²Тогаш сфатија дека не им рече да се чуваат од лебниот квас, туку од фарисејското и садукеејското учење.

Исус е Месијата

(Мк.8:27-30; Лк.9:18-21)

¹³А кога Исус дојде во околината на Цезареја Филипова, ги праша учениците и рече: "Што велат луѓето за Мене, Кој е Синот Човеков?"

¹⁴А тие рекоа: ”Едни велат дека си Јован Крстителот, други дека си Илија, а трети пак дека си Еремија или еден од пророците.”

¹⁵Тој им рече: ”А вие што велите, Кој Сум Јас?”

¹⁶Одговори Симон Петар и рече: ”Ти си Христос, Синот на живиот Бог.”

¹⁷Исус одговори, велејќи: ”Блажен си Симоне, сине Јонин, зашто тоа не ти го открија телото и крвта, туку Мојот Татко, Кој е на небесата. ¹⁸А Јас пак ти велеам дека си Петар, и на таа карпа ќе ја изградам Мојата црква и портите на Адот нема да ја надвладеат. ¹⁹И ќе ти ги дадам клучевите на небесното царство, па сè што ќе сврзеш на земјата, ќе биде сврзано на небото, и што ќе разврзеш на земјата, ќе биде разврзано на небото.” ²⁰Тогаш ги предупреди Своите ученици да не кажуваат никому дека Тој е Христос.

Исус мора да умре

(Мк.8:31-9:1; Лк.9:22-27)

²¹Оттогаш Исус почна да им кажува на Своите ученици дека мора да замине за Ерусалим и многу да пострада од старешините, првосвештениците и законците, да биде убиен и на третиот ден да воскресне.

²²А Петар Го тргна настрана и почна да Го прекорува, велејќи: ”Не дај Боже, Господи; тоа никогаш нема да Ти се случи!”

²³А Тој се обсрна и му рече на Петар: ”Тргни се зад Мене, сатано! Ти си Ми соблазнив, зашто не ти е на ум она што е Божјо, туку она што е човечко.”

²⁴Тогаш Исус им рече на Своите ученици: ”Ако некој сака да тргне по Мене, нека се откаже од себеси, нека го земе својот крст и нека Ме следи. ²⁵Зашто, кој сака да ја спаси својата душа, ќе ја загуби, а кој ќе ја загуби својата душа заради Мене, ќе ја најде. ²⁶Зашто, каква полза ќе има човекот ако го придобие целиот свет, а ја загуби својата душа? Или што ќе даде човек во замена за својата душа?

²⁷Зашто Синот Човеков ќе дојде во славата на Својот Татко, со Своите ангели и тогаш секому ќе му возврати според неговите дела.

²⁸Вистина ви велеам дека меѓу овие што стојат тука, има некои кои нема да вкушат смрт

додека не Го видат Синот Човеков како доаѓа во Своето царство.”

Преображение

(Мк.9:2-13; Лк.9:28-36)

17 По шест дни Исус ги зеде со Себе Петар, Јаков и неговиот брат Јован и ги изведе на висока гора, насамо. ²И се преобрази пред нив, лицето Му болсна како сонцето, а Неговата облека стана бела како светлина. ³И ете, им се јавија Мојсеј и Илија, и разговараа со Него.

⁴А Петар одговори и Му рече на Исус: ”Господи, убаво ни е тука; ако сакаш ќе направам три сеници: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија.”

⁵Додека тој уште зборуваше, ете, ги засени светол облак, а глас од облакот велеше: ”Овој е Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја; слушајте Го Него!”

⁶А кога учениците го чуја тоа, паднаа ничкум и многу се исплашија. ⁷Исус се приближи до нив, ги допре и им рече: ”Станете и не бојте се!” ⁸А кога ги подигнаа своите очи, не видоа никого, туку само Исуса.

⁹Додека слегуваа од гората, Исус им заповеда, велејќи: ”Не кажувајте му никому за ова видение, додека Синот Човеков не воскресне од мртвите.”

¹⁰А учениците Го прашаа, говорејќи: ”Зошто тогаш законците велат дека најнапред мора да дојде Илија?”

¹¹А Тој им одговори, велејќи: ”Навистина прво треба да дојде Илија и сè да возобнови. ¹²Но, ви велам, дека Илија веќе дојде и не го препознаа, туку со него направија сè што сакаа. Така и Синот Човеков ќе пострада од нив.” ¹³Тогаш учениците разбраа дека им зборуваше за Јован Крстителот.

Исус исцелува опседнато момче

(Мк.9:14-29; Лк.9:37-43)

¹⁴Кога дојдоа кај народот, еден човек Му пристапи, падна на колена пред Него и рече: ¹⁵”Господи, смилувај му се на мојот син, зашто е месечар и се мачи многу, честопати паѓа во огнот и често во водата. ¹⁶Го доведов кај Твоите ученици, а тие не можеа да го исцелат.”

¹⁷Исус му одговори и рече: "О, неверен и opak роде! До кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете Ми го тука." ¹⁸И Исус го прекори, а демонот излезе од него, и момчето вчасум беше исцелено.

¹⁹Тогаш учениците дојдоа кај Исус насамо и рекоа: "Зошто ние не можевме да го истераме?"

²⁰А Тој им рече: "Заради вашето неверие; зашто, вистина ви велам, ако имате вера колку синапово зрно, ќе ѝ речете на оваа гора: 'Премести се оттука таму!', и ќе се премести. Ништо не ќе ви биде невозможно." ²¹А овој вид не излегува инаку туку преку молитва и пост."

Исус ги претскажува Својата смрт и воскресението

(Мк.9:30-32; Лк.9:43-45)

²²Додека беа собрани заедно во Галилеја, Исус им рече: "Синот Човеков ќе биде предаден во човечки раце, ²³ќе Го убијат и на третиот ден ќе воскресне." А тие многу се нажалија.

Паричка во устата на риба

²⁴Кога дојдоа во Капернаум, собирачите на дводрахми, Храмовиот данок, му пристапија на Петар и му рекоа: "Зарем вашиот Учител не дава дводрахми?"

²⁵Тој рече: "Дава."

И кога влезе во куќата, Исус го испревари, велејќи: "Што мислиш, Симоне, земните цареви од кого земаат царина или данок, од своите синови или од туѓите?"

²⁶Откако Петар Му рече: "Од туѓите," Исус му рече: "Значи, синовите се слободни. ²⁷Но за да не ги навредиме, оди до морето, фрли јадица и земи ја првата риба што ќе ја фатиш, а кога ќе ѝ ја отвориш устата ќе најдеш статир. Земи го и дај им го за тебе и за Мене."

Понизете се како мали деца

(Мк.9:33-37; Лк.9:46-48)

18 Во тој час учениците дојдоа кај Исус и го прашаа: "Кој е, всушност, најголем во небесното царство?"

²А Тој викна едно дете кај Себе, го постави сред нив ³и рече: "Вистина ви велам, ако не се преобратите и станете како деца, нема да

влезете во небесното царство. ⁴И затоа, секој што ќе се понизи себеси како ова дете, ќе биде поголем во небесното царство.

⁵И секој кој прима такво дете во Мое име, Мене Ме прима.”

Соблазни

(Мк.9:42-49; Лк.17:1,2)

⁶”А кој ќе наведе на грев едно од овие мали кои веруваат во Мене, за него поарно е да му се обеси воденички камен на вратот и да потоне во морската длабочина.

⁷Тешко му на светот од соблазни! Зашто неизбежно е соблазните да дојдат, но тешко му на оној човек, преку кого ќе дојдат соблазните! ⁸Ако твојата рака или твојата нога те наведува на грев, отсечи ја и фрли ја од себе; подобро е за тебе да влезеш во животот осакатен и куц, отколку имајќи две раце или две нозе да бидеш фрлен во вечниот оган. ⁹И ако те наведува на грев твоето око, извади го и фрли го; подобро е за тебе да влезеш во животот со едно око, отколку имајќи две очи да бидеш фрлен во огнениот пекол.”

Споредба за загубената овца

(Лк.15:3-7)

¹⁰”Гледајте да не презрете некое од малечкиве; зашто ви велама дека нивните ангели на небесата постојано Го гледаат лицето на Мојот Татко, Кој е на небесата. ¹¹Зашто Синот Човеков дојде да го спаси она што е изгубено.

¹²Што мислите? Ако некој човек има сто овци и едната од нив скитне, не ќе ги остави ли деведесет и деветте во планините и не ќе ли ја бара заскитаната? ¹³И ако се случи да ја најде, вистина ви велама дека ќе ѝ се радува повеќе отколку на деведесет и деветте што не скитнале. ¹⁴Па така, не е волјата на вашиот Татко Кој е на небесата да загине ни едно од малечкиве.”

Кога брат против брат греша

(Лк.17:3)

¹⁵”Ако ти згреши брат ти, појди и истражај го насамо. Ако те послуша, си го придобил брата си. ¹⁶Ако пак не те послуша, земи со себе уште еден или двајца, па од устата на двајца или

тројца сведоци нека се потврди секој збор. ¹⁷А ако не ги послуша нив, кажи ѝ на црквата; па ако не ја послуша и црквата, нека ти биде како неверник и како даночник.

¹⁸Вистина ви велам, сè што ќе сврзете на земјата, ќе биде сврзано на небото и сè што ќе разврзете на земјата, ќе биде разврзано на небото.

¹⁹Пак, ви велам: ако двајца од вас сложено побараат што-годе на земјата, ќе им биде дадено од Мојот Татко, Кој е на небесата.

²⁰Зашто каде што се двајца или тројца собрани во Мое име, таму Сум и Јас меѓу нив.”

Прошка спрема другите

²¹Тогаш Петар пристапи и Му рече: ”Господи, колку пати да му простам на брата си кој греша против мене? Дали до седумпати?”

²²Исус му рече: ”Не ти велам до седумпати, туку до седумдесет пати по седум.”

²³Затоа небесното царство прилега на некојси цар, кој сакал да си ги расчисти сметките со своите слуги, ²⁴а кога почна да ги расчистува, кај него беше доведен еден, кој му должеше десет илјади таланти. ²⁵И бидејќи немаше како да ги врати, господарот заповеда да го продадат него, неговата жена и децата, и сè што имаше, за да наплати.

²⁶Тогаш слугата клекна и му се поклонуваше, велејќи: ’Господару, имај трпение спрема мене и сè ќе ти исплатам.’ ²⁷И поттикнат од сожаление, господарот се смилува на слугата, го пушти, и му го прости долгот.

²⁸Но штом слугата излезе, и најде еден од своите сослужители, кој му должеше сто денарии, фати да го дави, велејќи му: ’Врати ми го долгот.’

²⁹Тогаш сослужителот падна пред неговите нозете и го молеше, велејќи: ’Имај трпение спрема мене, и сè ќе ти исплатам.’

³⁰Но тој не сакаше, туку отиде и го фрли в зандана, додека не му го исплати долгот. ³¹А кога неговите сослужители видоа што се случи, мошне многу се нажалија и отидоа та му кажаа на својот господар сè што се случи.

³²Тогаш господарот го повика и му рече: ’Пакосен слуго! Ти го простив сиот долг, зашто

ме преколнуваше. ³³Не требаше ли и ти да му се смилуваш на твојот сослужител, како што и јас ти се смилував тебе?" ³⁴И неговиот господар се разгневи и им го предаде на мачителите, сè додека не му исплати сè што му должеше.

³⁵Така и Мојот небесен Татко ќе ви стори вам, ако секој од вас не му прости од срце на својот брат."

Развод

(Мт.5:27-32; Мк.10:1-12; Лк.16:18; Рим.7:1-3)

19 А кога Исус ги заврши тие зборови, замина од Галилеја и дојде до пределите на Јудеја отаде Јордан. ²И многу народ Го следеше, а Тој ги исцели таму.

³Му пристапија фарисеите, Го искушуваа, велејќи: "Дали е според законот човек да ја остави својата жена за каква-годе причина?"

⁴А Тој одговори, велејќи: "Зар не сте читале: Творецот во почетокот ги создаде како машко и женско, ⁵и рече: 'Затоа мажот ќе ги остави таткото и мајката и ќе се прилепи до својата жена, та обајцата ќе станат едно тело?' ⁶Така тие повеќе не се двајца, туку едно тело. И така, тоа што Бог го соединил, човек да не го раздвојува!"

⁷И Му рекоа: "Зошто тогаш Мојсеј заповеда да ѝ се даде разводна книга и да се остави?"

⁸Тој им рече: "Поради вашето закоравено срце Мојсеј ви дозволи да ги оставате вашите жени, но во почетокот не беше така. ⁹Туку ви велам: 'Кој ќе ја остави својата жена - освен за прељуба и се ожени за друга, прави прељуба; и кој ќе се ожени со напуштена, прави прељуба.'"

¹⁰Учениците Му рекоа: "Ако е таква работата меѓу мажот и жената, подобро е да не се земаат."

¹¹А Тој им рече: "Сите не можат да ги сфатат овие зборови, туку само оние на кои им е дадено. ¹²Зашто има евнуси, кои се родени така од мајчината утроба, и има евнуси, кои се скопени од луѓе, и има евнуси, кои самите се одрекле од брак заради небесното царство. Кој може да го сфати ова, нека сфати!"

Кој ќе влезе во Божјото царство

(Мк.10:13-16; Лк.18:15-17)

¹³Тогаш доведоа дечиња кај Него, за да ги стави врз нив рацете и да се помоли, но учениците ги спречуваа.

¹⁴А Исус им рече: "Оставете ги децата и не бранете им да дојдат кај Мене, зашто на таквите им припаѓа небесното царство." ¹⁵И откако ги стави рацете врз нив, си замина.

Богатото момче

(Мк.10:17-31; Лк.18:18-20)

¹⁶И ете, еден млад човек Му пристапи и рече: "Учителе, какво добро да сторам, за да добијам вечен живот?"

¹⁷А Тој му рече: "Зошто Ме прашуваш за доброто? Само Еден е добар! Но ако сакаш да влезеш во животот, почитувај ги заповедите!"

¹⁸Тој го праша: "Кои?"

А Исус рече: "Не убивај, не врши прељуба, не кради, не сведочи лажно, ¹⁹почитувај ги татка си и мајка си и љуби го својот ближен како себеси!"

²⁰Момчето Му рече: "Сето тоа го почитувам. Што треба уште?"

²¹Исус му рече: "Ако сакаш да бидеш совршен, оди, продај го својот имот, дај им на сиромашните и ќе имаш богатство на небото, па потоа дојди и следи Ме!"

²²А кога момчето го чу тој збор, си отиде нажалено, зашто имаше многу имот.

²³А Исус им рече на учениците: "Вистина ви велам: богат тешко ќе влезе во небесното царство! ²⁴И пак ви велам: Полесно ѝ е на камилата да помине низ иглени уши, отколку на богатиот да влезе во Божјото царство."

²⁵Кога учениците го слушнаа тоа многу се зачудија и рекоа: "Ако е така, кој може да се спаси?"

²⁶Исус ги погледна и им рече: "За луѓето тоа е невозможно, но за Бог сè е возможно."

²⁷Тогаш Петар одговори, велејќи Му: "Еве, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе. А што ќе добиеме за возврат?"

²⁸А Исус им рече: "Вистина ви велам дека вие кои тргнавте по Мене, при обновувањето, кога Синот Човеков ќе седне на престолот на Својата слава, и самите ќе седнете на

дванаесет престоли и ќе им судите на дванаесетте племиња на Израел. ²⁹И секој, кој заради Моето име ќе остави куќа, или браќа, или сестри, или татко, или мајка, или деца, или ниви, ќе прими многукратно и ќе наследи вечен живот. ³⁰И мнозина први ќе бидат последни, а последните први.”

Споредбата за лозарите

20 ”Зашто небесното царство прилега на човек, домаќин, кој излезе рано наутро да фати аргати за на лозје. ²И откако се погоди со работниците по денариј на ден, ги испрати во своето лозје.

³А кога излезе пак околу третиот час, виде други како стојат на пазарот, без работа, ⁴и им рече: ”Појдете и вие во моето лозје, па колку ќе чини ќе ви дадам!” ⁵И тие отидоа.

А кога пак излезе околу шестиот и деветтиот час го направи истото. ⁶А околу единаесеттиот час пак излезе и најде други, како стојат, и им рече: ”Зошто стоите тука цел ден без работа?”

⁷Му рекоа: ”Никој не нè зеде на работа.”

Тој им рече: ”Појдете и вие во моето лозје.”

⁸Кога се свечери, господарот на лозјето му рече на својот управител: ”Повикај ги работниците и плати им, почнувајќи од последните, па до првите!”

⁹И така, дојдените околу единаесеттиот час примија по денариј. ¹⁰Кога дојдоа првите, помислија дека ќе примат повеќе, но и тие примија по денариј. ¹¹Штом го примија, мрмореа против домаќинот, велејќи: ¹²”Последниве работеа еден час, а ти ги спореди со нас, кои ги претрпевме мачнотиите на денот и жегата.”

¹³А тој му одговори на еден од нив, велејќи: ”Пријателе, не ти чинам неправда; зар не се погоди со мене за денариј? ¹⁴Земи си го своето и оди си; а јас сакам на последниов да му дадам колку и на тебе. ¹⁵Зар немам право со своето да правам што сакам? Или твоето око е зло, зашто сум добар?”

¹⁶Така, последните ќе бидат први, а првите - последни.”

Исус ќе воскресне од мртвите

(Мк.10:32-34; Лк.18:31-34)

¹⁷Кога Исус се искачуваше кон Ерусалим, ги зеде дванаесеттемина насамо и по пат им рече: ¹⁸”Еве, се искачуваме кон Ерусалим, а Синот Човеков ќе им биде предаден на првосвештениците и законците, кои ќе Го осудат на смрт, ¹⁹и ќе им Го предадат на неевреите, за да Му се ругаат, да Го камшикуваат и да Го распнат. Но на третиот ден ќе воскресне.”

Барањето на мајката на Јаков и Јован

(Мк.10:35-45)

²⁰Тогаш мајката на синовите Зебедееви Му пристапи заедно со своите синови, поклонувајќи Му се, за да измоли нешто од Него.

²¹А Тој ѝ рече: ”Што сакаш?”

Му одговори: ”Заповедај двајцава мои синови да седнат, едниот од Твојата десна, а другиот од Твојата лева страна, во Твоето царство!”

²²А Исус одговори, велејќи: ”Не знаете што барате! Можете ли да ја испиете чашата што ќе ја испијам Јас.”

Тие Му рекоа: ”Можеме.”

²³Им рече: ”Мојата чаша ќе ја испиете; но да Ми седнете оддесно или одлево, за тоа не решавам Јас, туку ќе им припадне на оние, за кои Мојот Татко го приготвил.”

²⁴И кога го чуја тоа десеттемина, им се налутија на двајцата браќа. ²⁵А Исус ги повика и рече: ”Знаете дека владетелите господарат над своите народи и дека големците владеат со нив. ²⁶Меѓу вас нека не биде така! Туку, оној што сака да биде најголем меѓу вас, нека ви служи! ²⁷И кој сака да биде прв меѓу вас, нека ви биде слуга, ²⁸така како што Синот Човеков не дојде да Му служат, туку да служи, и да ја даде Својата душа за откуп на мнозина.”

Исус исцелува двајца слепи

(Мк.10:46-52; Лк.18:35-43)

²⁹А додека излегуваа од Ерихон, многу народ тргна по Него. ³⁰И ете, двајца слепи, седејќи крај патот, чуја дека Исус минува, и викаа велејќи: ”Господи, Сине Давидов, смилувај ни се!”

³¹ Народот ги прекори да молкнат, а тие викаа уште погласно: "Господи, Сине Давидов, смилувај ни се!"

³² И Исус застапа, ги повика и рече: "Што сакате да сторам за вас?"

³³ Тие Му рекоа: "Господи, да ни се отворат очиве!"

³⁴ Исус се сожали, им ги допре очите и веднаш прогледаа и тргнаа по Него.

Исус влегува во Ерусалим

(Мк.11:1-11; Лк.19:28-38; Јвн.12:12-19)

21 И кога приближија до Ерусалим и дојдоа во Бетфага, кај Маслиновата Гора, Исус испрати двајца ученици, велејќи им: ²"Појдете во селото што е пред вас и таму ќе најдете врзана магарица и магаренце со неа. Одврзете ги и доведете Ми ги! ³А ако некој ви рече нешто, кажете му: 'Потребни Му се на Господ', и веднаш ќе ги пушти."

⁴А тоа стана, за да се исполни кажаното преку пророкот кој вели:

⁵"Кажете ѝ на Сионската ќерка:
'Еве, твојот Цар доаѓа кај тебе,
кроток, јавајќи на магаренце,
младо од магарица!"

⁶Учениците отидоа и сторија како што им заповеда Исус. ⁷Ги дотераа магарицата и магаренцето, ги ставија врз нив своите наметки, и Тој седна над нив. ⁸Мнозинството од народот ги постилаа своите облеку по патот, а други сечеа гранки од дрвјата и ги постилаа по патот. ⁹А врволицата, која одеше пред Него и по Него извикуваше, велејќи: "Осана на Давидовиот Син! Благословен е Тој кој доаѓа во Господово име! Осана во висините!"

¹⁰И кога влезе во Ерусалим, целиот град се раздвижи, говорејќи: "Кој е Овој?"

¹¹А народот одговараше: "Овој е Пророкот Исус, од Назарет во Галилеја."

Исус го чисти Храмот

(Мк.11:15-19; Лк.19:45-48; Јвн.2:13-22)

¹²Тогаш Исус влезе во Храмот и ги истера сите што купуваа и продаваа во Храмот, па им ги

преврте масите на менувачите на пари и тезгите на продавачите на гулаби, ¹³и им рече: "Напишано е: 'Мојот Дом ќе биде наречен Дом на молитва', а вие го направивте разбојничко дувло."

¹⁴И Му пристапија слепи и сакати, во Храмот, и Тој ги исцели. ¹⁵А кога првосвештениците и законниците ги видоа чудата што ги направи, и децата кои викаа во Храмот: "Осана на Давидовиот Син!", се налутија ¹⁶и Му рекоа: "Слушаш ли што зборуваат овие?"

А Исус им рече: "Да, зар не сте прочитале никогаш: 'Од устата на децата и доенчињата Си пригответи пофалба?'", ¹⁷па ги остави и замина од градот во Бетанија и таму преноќи.

Исус и неплодната смоква

(Мк.11:12-14, 20-24)

¹⁸Утредента кога се враќаше во градот огладне. ¹⁹И кога виде смоква крај патот, отиде до неа, но не најде ништо на неа, освен лисјата, и ѝ рече: "Отсега да немаш плод довека!" И смоквата веднаш се исуши.

²⁰А кога учениците го видоа тоа, се зачудија и рекоа: "Како се исуши смоквата веднаш?"

²¹Исус одговори, велејќи: "Вистина ви велам, ако имате вера и не се посомневате, ќе го правите не само тоа што ѝ се случи на смоквата, туку ако ѝ речете на оваа гора: 'Дигни се оттука и фрли се во морето!' ќе стане така, ²²и сè што ќе побарате во молитва, со вера, ќе добиете."

Христовата власт

(Мк.11:27-33; Лк.20:1-8)

²³Кога дојде Исус во Храмот, додека поучуваше Му пристапија првосвештениците и народните старешини, велејќи: "Со каква власт го правиш тоа? И кој Ти ја даде таа власт?"

²⁴А Исус во одговор им рече: "И Јас ќе ве прашам нешто, па ако ми кажете, и Јас ќе ви кажам со каква власт го правам ова. ²⁵Од каде беше Јовановото крштавање? Од небото или од луѓето?"

А тие размислуваа во себе, велејќи: "Ако речеме 'од небото', ќе ни рече: 'Зошто тогаш не му поверувавте?' ²⁶А ако речеме: 'од луѓето'

се плашине од народот, зашто сите го сметаат Јован за пророк.”

²⁷И во одговор Му рекоа: ”Не знаеме!” И Тој им рече: ”Ни Јас нема да ви кажам со каква власт го вршам ова.”

Споредбата за двата сина

²⁸”И, што мислите за ова? Еден човек имаше два сина, па отиде кај првиот и му рече: ’Синко, појди на лозје и работи денес таму!’

²⁹Тој одговори, велејќи: ’Ќе појдам господару’, но не отиде. ³⁰Потоа дојде кај вториот и му го рече истото.

А тој одговори и рече: ’Не одам!’, но потоа се покаја и отиде. ³¹Кој од двајцата ја исполни татковата волја?”

Тие рекоа: ”Вториот!”

Исус им рече: ”Вистина ви велеам, даночниците и блудниците пред вас ќе влезат во Божјото царство. ³²Зашто, Јован дојде кај вас по патот на праведноста - и не му поверувавте, а даночниците и блудниците му поверуваа; вие видовте, но подоцна не се покајавте, за да му поверувате.”

Злите лозари

(Мк.12:1-12; Лк.20:9-19)

³³”Чујте една друга споредба! Беше еден домаќин кој насади лозје, го загради со плот, и ископа во него гмечало за грозје; изгради кула, им го даде под наем на лозарите и си замина на пат. ³⁴А кога наближи времето за грозјebraње, ги прати своите слуги кај лозарите, за да го приберат родот.

³⁵А лозарите ги фатија неговите слуги и едниот го натепаа, другиот го убија, а третиот го каменуваа. ³⁶Тој пак испрати други слуги, повеќе од првите, но и со нив постапија исто.

³⁷Најпосле кај нив го испрати својот син, велејќи: ”Ќе се засрамат од мојот син!”

³⁸Но кога лозарите го видоа синот, си рекоа меѓу себе: ”Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и да го присвоиме неговото наследство!” ³⁹И го фатија, го исфрлија од лозјето и го убија.

⁴⁰Кога ќе дојде господарот на лозјето, што ќе им стори на лозарите?”

⁴¹Тие Му одговорија: ”Тие злосторници

страшно ќе завршат, а лозјето ќе им го даде под наем на други лозари, кои ќе му ги даваат плодовите навреме.”

⁴²Исус им рече: ”Зар не сте прочитале никогаш во Писмата:

’Каменот што го отфрлија сидарите,
стана темелен камен.
Од Господ е тоа,
и чудесно е во нашите очи?’”

⁴³Затоа ви велам дека ќе ви биде одземено Божјото царство и ќе му биде дадено на народ, кој ќе ги донесува плодовите на Царството! ⁴⁴И кој ќе падне врз тој камен - ќе се распарчи, а врз кого ќе падне тој - ќе го смачка. ”

⁴⁵Кога првосвештениците и фарисеите ги чуја овие Негови споредби, сфатија дека зборува за нив, ⁴⁶и гледаа да Го фатат, но се плашеа од народот, зашто народот Го сметаше за пророк.

Свадбената прослава

(Лк.14:15-24)

22 Исус почна пак да им зборува во споредби и им рече, велејќи:

²”Небесното царство прилега на цар, кој беше подготвил свадбена гозба за сина си, ³па ги испрати своите слуги да ги повикаат поканетите на гоштавка, но тие не сакаа да дојдат.

⁴Повторно прати други слуги, велејќи им: ’Кажете им на поканетите: Еве, гозбата е готова, моите јунци и згоениот добиток се заклани, и сè е готово. Повелете на свадба!’

⁵А тие не им обрнаа внимание и се разотидоа: кој на својот имот, кој по своја трговија; ⁶а едни ги фатија неговите слуги, им се наругаа и ги убија. ⁷Царот, пак, се разгневи, ја испрати својата војска и ги погуби убијците и им го запали градот.

⁸Тогаш им рече на останатите слуги: ’Гозбата е готова! - ама поканетите не беа достојни. ⁹Затоа излезете по раскрсниците и сите што ќе ги најдете, поканете ги на гоштавка.’ ¹⁰Слугите излегоа по патиштата и ги доведоа сите што ги најдоа, и лошите и добрите, и свадбената сала се наполни со гости.

¹¹А кога царот влезе да ги види гостите, виде таму еден човек кој не беше облечен во свадбено руво. ¹²И му рече: 'Пријателе, како влезе тука без свадбена облека?' А тој занеме.

¹³Тогаш царот им заповеда на служителите: 'Врзете му ги нозете и рацете, и фрлете го во крајната темнина. Таму ќе има лелек и чкртање со заби!'

¹⁴Всушност, мнозина се поканети, но малкумина се избрани!"

Исус и данокот

(Мк.12:13-17; Лк.20:20-26)

¹⁵Тогаш фарисеите заминаа и се договорија како да Го фатат за збор. ¹⁶И Му ги испратија своите ученици, заедно со Иродовците, за да Му речат: "Учителе, знаеме дека си вистинит и дека во вистина ги поучуваш луѓето за Божјиот пат, и не те засега никој, зашто не си пристрастен. ¹⁷Па, кажи ни, што мислиш Ти! Дали е според законот да му се дава данок на цезарот или не?"

¹⁸А Исус го разбра нивното лукавство и рече: "Зошто Ме искушувате, лицемери?"

¹⁹Покажете ми пара со која го плаќате данокот!" Тие Му донесоа денариј. ²⁰И им рече: "Чиј е овој лик и натписот?"

²¹Тие Му рекоа: "На цезарот!"

Тогаш Тој им рече: "Дајте му го цезаровото на цезарот, а Божјото на Бог!" ²²И штом го чуја тоа, се восхитија, па Го оставија, и си отидоа.

Прашања во врска со воскресението

(Мк.12:18-27; Лк.20:27-40)

²³Тој ден кај Него дојдоа садукееите, кои велат дека нема воскресение, и Го прашаа:

²⁴"Учителе, Мојсеј рече: 'Ако некој умре без деца, неговиот брат нека ја земе жена му и нека му подигне потомство на брата си.' ²⁵Кај нас имаше седуммина браќа: првиот се ожени и умре, а бидејќи немаше потомство, му ја остави својата жена на брата си. ²⁶Така направи и вториот и третиот, сè до седмиот, ²⁷А по сите нив, умре и жената. ²⁸Па така, при воскресението, кому од седумтемина таа ќе му биде жена? Зашто сите ја имаа!"

²⁹А Исус им одговори и им рече: "Грешите, и

не ги разбирате Писмата, ниту Божјата сила.

³⁰Зашто по воскресението ниту ќе се женат ниту ќе се мажат, туку ќе бидат како ангелите на небото. ³¹А за воскресението на мртвите, не сте читале ли за она што ви кажа Бог, Кој вели: ³²’Јас Сум Богот на Авраам, Богот на Исак и Богот на Јаков’? А Бог не е Бог на мртвите, туку на живите!”

³³И кога народот го чу тоа, му се восхитуваше на Неговото учење.

Големата заповед

(Мк.12:28-34; Лк.10:25-28)

³⁴А кога фарисеите слушнаа дека им ја затвори устата на садукееите, се собраа заедно, ³⁵и еден од нив, законик, Го праша, искушувајќи Го:

³⁶”Учителе, која е големата заповед во Законот?”

³⁷А Тој му рече: ’Љуби Го Господ твојот Бог со сето свое срце, и со сета своја душа и со сиот свој разум!’ ³⁸Тоа е првата и големата заповед; ³⁹а втората е слична: ’Љуби го твојот ближен како себеси!’ ⁴⁰На тие две заповеди се потпираат целиот Закон и пророците.”

Давидовиот Господ

(Мк.12:35-37; Лк.20:41-44)

⁴¹А кога фарисеите беа собрани, Исус ги праша: ⁴²”Што мислите за Христос? Чиј Син е Тој?”

Му рекоа: ”Давидов.”

⁴³А Тој им рече: ”Како тогаш Давид, преку Духот, Го нарекува Господ, велејќи:

⁴⁴’Му рече Господ на мојот Господ:

- Седни од Мојата десна страна,
додека не ги соборам

Твоите непријатели под нозете Твои.’

⁴⁵И така, ако Давид Го нарекува ’Господ’, како може Тој да му биде Син?” ⁴⁶И никој не можеше да Му одговори ниту збор, ниту пак некој се осмели од тој ден веќе да Го праша нешто.

Исус ги осудува законците и фарисеите

(Мк.12:38-40; Лк.11:37-52; 20:45-47)

23 Тогаш Исус му се обрна на народот и на Своите ученици, ²велејќи: "На Мојсеевото место седнаа законците и фарисеите, ³затоа сè што ќе ви речат извршувајте и внимавајте, но не постапувајте според нивните дела, зашто зборуваат, а не извршуваат! ⁴И врзуваат тешки и неподносливи бремиња, и ги ставаат врз плеќите на луѓето, а самите не сакаат ни со прст да ги помрднат.

⁵А сите свои дела ги прават за да ги забележат луѓето; затоа ги рашируваат своите молитвеници и ги издолжуваат ресите на наметките; ⁶ги сакаат челните места по гоштавките, првите места во синагогите, ⁷поздравите на јавните места и милуваат луѓето да ги нарекуваат 'раби'.

⁸А вие не нарекувајте се учители, зашто Еден е вашиот Учител, а вие сите сте браќа. ⁹И никого на земјата не нарекувајте го 'отец', зашто Еден е вашиот Татко Кој е на небесата. ¹⁰Не нарекувајте се водачи, зашто Еден е вашиот Водач, Христос. ¹¹А најголемиот меѓу вас нека ви биде слуга. ¹²Кој се воздига себеси, ќе биде понизен, а кој се понизува себеси, ќе биде возвишен.

¹³Тешко вам, законци и фарисеи, лицемери, кои го затворате небесното царство пред луѓето, зашто самите не влегувате, ниту ги пуштате внатре оние кои сакаат да влезат.

¹⁴(Тешко вам, законци и фарисеи, лицемери, зашто ги проголтувате домовите на вдовиците, и се престорувате дека се молите долго. Затоа ќе добиете поголема осуда!)

¹⁵Тешко вам, законци и фарисеи, лицемери, кои обиколуваат море и копно, за да создадете еден прозелит, и кога ќе стане таков, го правите син на пеколот, двапати полош од вас!

¹⁶Тешко вам, слепи водачи, кои велите: 'Ако некој се заколне во Храмот, не е ништо; ако пак се заколне во храмското злато, тогаш го обврзува заклетвата!' ¹⁷Безумни и слепи! Што е поважно: златото или Храмот што го осветува златото? ¹⁸И: 'Ако некој се заколне во жртвеникот, не е ништо; а ако се заколне во дарот што е врз него, тогаш го обврзува

заклетвата.’¹⁹ Слепци! Што е поважно: дарот или жртвеникот што го осветува дарот?²⁰ И така, кој се колне во жртвеникот, се колне во него и во сè што е врз него.²¹ И кој се колне во Храмот, се колне во него и во Оној Кој живее во него.²² И кој се колне во небото, се колне во Божјиот престол и во Оној Кој седи на него.”

²³Тешко вам, законици и фарисеи, лицемери, кои давате десеток од нане, копар и ким, а го запоставувате поважното во Законот: правдата, милоста и верноста. Ова требаше да го правите, а она да не го запоставувате!

²⁴Слепи водачи, кои ја цедите вошката, а ја проголтувате камилата.

²⁵Тешко вам, законици и фарисеи, лицемери, кои ја чистите надворешноста на чашата и садот, а внатре сте полни со грабеж и лакомост!²⁶ Слеп фарисеју! Исчисти ја најпрвин внатрешноста на чашата и садот, за да им биде чиста и надворешноста!

²⁷Тешко вам, законици и фарисеи, лицемери, зашто прилегате на варосани гробови, што однадвор изгледаат убаво, а внатре се полни со мртовечки коски и секаква нечистотија!²⁸ Така и вие однадвор им се покажувате праведни на луѓето, а внатре сте полни со лицемерство и беззаконие.

²⁹Тешко вам, законици и фарисеи, лицемери, кои им градите гробови на пророците и им ги украсувате спомениците на праведните,³⁰ и велите: ’Ако живеевме во деновите на нашите татковци, не ќе бевме нивни соучесници во крвта на пророците.’³¹ Така сведочите за себе, дека сте синови на оние кои ги убија пророците.³² И вие ја дополнително мерата на вашите татковци!

³³Змии, змиски породи! Како ќе ѝ избегнете на пресудата на пеколот?³⁴ Затоа, еве, Јас ви праќам пророци, мудреци и законици. Од нив едните ќе ги убиете и распнете, а другите ќе ги камшикувате во вашите синагоги и ќе ги прогонувате од град до град,³⁵ та врз вас да дојде сета праведна крв, пролеана на земјата, од крвта на праведниот Авел до крвта на Захариј, синот на Барах, кого го убивте меѓу Храмот и жртвеникот.³⁶ Вистина ви велам, сето тоа ќе падне врз ова поколение.”

Исус плаче над Ерусалим

(Лк.13:34,35)

³⁷”О, Ерусалиме! Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и што ги каменуваш испратените кај тебе! Колкупати сакав да ги соберам твоите деца, како што квачката ги собира своите пилиња под крилата, но не сакавте!
³⁸Еве, пуст ви останува вашиот дом! ³⁹Зашто ви велам: отсега нема да Ме видите додека не речете: ’Благословен е Оној Кој доаѓа во Господовото име!’”

Разурнувањето на Храмот и последните денови

(Мк.13:1,2; Лк.21:5,6)

24 Кога Исус излезе од Храмот, Неговите ученици Му се приближија за да Му ги покажат зградите на Храмот. ²А Тој им одговори: ”Го гледате ли сево ова? Вистина ви велам: нема да остане тука ниту камен на камен што не ќе биде урнат.”

Идните страдања

(Мк.13:3-13; Лк.21:7-19)

³Кога седеше пак на Маслиновата Гора, Неговите ученици дојдоа кај Него насамо и Му рекоа: ”Кажни ни кога ќе биде тоа и кој е знакот на Твоето доаѓање и на крајот на времето?”

⁴А Исус одговори, велејќи им: ”Гледајте да не ве заведе некој, ⁵зашто мнозина ќе дојдат во Мое име, говорејќи: ’Јас Сум Христос’ и ќе заведат мнозина. ⁶И ќе чуete за војни и гласови за војни. Внимавајте да не се уплашите; зашто тоа треба да се случи, но тоа уште не е крајот. ⁷Зашто ќе се дигне народ против народ и царство против царство, и ќе има глад, помор и земјотреси на разни места. ⁸Но сето тоа е само почеток на родилните маки.

⁹Тогаш ќе ве предадат на маки и ќе ве убиваат, и сите народи ќе ве замразат заради Моето име. ¹⁰Тогаш мнозина ќе се соблазнат, секој ќе предава секого и секој ќе ги мрази другите; ¹¹и ќе се јават многу лажни пророци кои ќе заведат мнозина. ¹²И заради многуте беззаконија, љубовта ќе олади кај мнозина. ¹³А кој ќе издржи докрај, ќе биде спасен. ¹⁴И ова Евангелие за Царството ќе биде проповедано по целиот свет за сведоштво на сите народи, и тогаш ќе дојде крајот.”

Големите маки

(Мк.13:14-23; Лк.21:20-24)

¹⁵”И така, кога ќе го видите гнаското опустошување, за кое зборуваше пророкот Даниел, како владее на светото место (кој чита - нека разбере!), ¹⁶тогаш жителите на Јудеја нека бегаат по горите; ¹⁷а оној што ќе биде на покрив, нека не слегува да земе нешто од својата куќа; ¹⁸и кој ќе биде в поле, нека не се враќа за да ја земе наметката! ¹⁹Но тешко им на бремените и на доилките во тие денови! ²⁰Молете се вашето бегство да не биде во зима или во саботен ден, ²¹зашто тогаш ќе има големо страдање, какво што не било од создавањето на светот досега, ниту пак ќе биде. ²²И ако не се скратат тие дни, не ќе се спаси ниту еден. Но заради избраните, тие дни ќе бидат скратени.

²³Ако некој ви рече тогаш: ’Еве, Христос е тука’ или ’таму е’ - не верувајте, ²⁴зашто ќе се појават лажни христоси и лажни пророци, и ќе прават големи знаци и чуда, за да ги заведат, ако е можно, и избраните. ²⁵Ете, ви кажав однапред!

²⁶И така, ако ви речат: ’Ене Го во пустината!’ - не излегувајте! ’Ене Го во една од внатрешните соби!’ - не верувајте. ²⁷Зашто, како што молњата излегува од исток и свети до запад, такво ќе биде и доаѓањето на Синот Човеков. ²⁸Зашто каде што има мрша, таму ќе се собираат мршојадците!”

Второто Христово доаѓање

(Мк.13:24-27; Лк.21:25-28)

²⁹”Веднаш по страдањата во тие денови, сонцето ќе потемни, месечината нема повеќе да свети, ѕвездите ќе паѓаат од небото и небесните сили ќе се растресат.

³⁰Е тогаш на небото ќе се јави знакот на Синот Човеков. Тогаш ќе проплачат сите племиња на земјата и ќе Го видат Синот Човеков како доаѓа на небесните облаци, со сила и со голема слава. ³¹И Тој ќе ги испрати Своите ангели со силен глас од труба, а тие ќе ги соберат Неговите избраници од четирите ветра, од едниот крај на небото до другиот.”

Поуката од смоквата

(Мк.13:28-31; Лк.21:29-33)

³²”А од смоквата научете ја поуката! Кога нејзината гранка ќе смекне и ќе потераат лисја, знаете дека летото е близу. ³³Така и вие, кога ќе го видите сето тоа, знајте дека е близу, на прагот е! ³⁴Вистина ви велеам, ова поколение нема да мине додека не се збидне сето тоа. ³⁵Небото и земјата ќе поминат, но Моите зборови нема да поминат.”

Времето на Христовото доаѓање е непознато

(Мк.13:32-37; Лк.17:26-30,34-36)

³⁶”А за тој ден и час, никој не знае, ни небесните ангели, ни Синот, туку само Таткото. ³⁷Како што беше во Ноевите денови, така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човеков. ³⁸Зашто, како што во деновите пред потопот јадеа и пиеја, се женеа и мажеа до денот кога Ное влезе во ковчегот, ³⁹и не сфатија додека не дојде потопот и однесе сè, така ќе биде и при доаѓањето на Синот Човеков. ⁴⁰Тогаш двајца ќе бидат на поле - еден ќе биде однесен, а другиот оставен. ⁴¹Две жени ќе мелат на мелница - едната ќе биде однесена, а другата оставена.

⁴²Затоа, бдејте зашто не знаете кога ќе дојде вашиот Господ! ⁴³А знајте го ова: ако домаќинот би знаел за време на која ноќна стража ќе дојде крадецот, би бдеел и не би дозволил да му се провали во куќата. ⁴⁴Затоа и вие бидете подготвени, зашто Синот Човеков ќе дојде во час кога не се надевате.”

Верните и неверните слуги

(Лк.12:41-48)

⁴⁵”И така, кој верен и мудар слуга, господарот не го поставил над слугите свои, за да им дава храна навреме? ⁴⁶Блажен е тој слуга, кого неговиот господар, кога ќе дојде, ќе го најде да прави така. ⁴⁷Вистина ви велеам: ќе го постави над сиот свој имот. ⁴⁸Ако пак злиот слуга рече во своето срце: ’Мојот господар ќе се забави долго’, ⁴⁹па почне да ги тепа своите сослужители, и да јаде и да пие со пијаниците, ⁵⁰господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога не очекува, и во час што не го знае, ⁵¹па ќе го расчеречи и ќе го стави меѓу лицемерите. Таму ќе има лелек и чкртање со заби.”

Споредбата за десетте девици

25 ¹Тогаш Небесното царство ќе биде како десетте девици кои ги зедаа своите светилки и тргнаа да го пречекаат младоженецот. ²Пет од нив беа неразумни, а пет мудри. ³Зашто неразумните зедаа со себе светилки, но не зедаа масло; ⁴а мудрите зедаа масло во садови, заедно со своите светилки. ⁵Бидејќи младоженецот се забави, сите ги фати дремка и заспаа.

⁶А на полноќ се чу викање: 'Еве го младоженецот, пречекајте го!'

⁷Тогаш сите девици станаа и ги приготвија своите светилки. ⁸А неразумните им рекоа на мудрите: 'Дајте ни од вашето масло, зашто нашите светилки гаснат.'

⁹Но мудрите им одговорија, велејќи им: 'Да не биде малку и за нас и за вас, појдете кај трговците и купете си!'

¹⁰Кога отидоа да купат, младоженецот дојде и подготвените влегоа со него на свадбата, а вратата се затвори.

¹¹Потоа дојдоа и другите девици и рекоа: 'Господару, Господару, отвори ни!'

¹²Но тој им одговори, велејќи им: 'Вистина ви велама - не ве познавам!'

¹³А сега, бдејте, зашто не го знаете ни денот ни часот!'

Талантите

(Лк.19:11-27)

¹⁴'Тоа е како човекот, кој тргнувајќи на пат, ги повика своите слуги и им го предаде својот имот, ¹⁵и на едниот му даде пет таланти, на другиот два, на третиот еден, секому според неговата способност, и отпатува. ¹⁶Оној што ги прими петте таланти, веднаш замина и тргуваше со нив та спечали други пет. ¹⁷Исто така, и оној со двата таланта, спечали други два. ¹⁸А оној кој прими еден, отиде, ископа дупка во земјата и го скри среброт на својот господар.

¹⁹По долго време, дојде господарот на слугите и сакаше да си ја види сметката со нив. ²⁰Така, кога пристапи оној кој прими пет таланти, донесе други пет таланти и рече: 'Господару, ми даде пет таланти, а еве, јас спечалив и други пет.'

²¹Тогаш неговиот господар му рече: 'Арно сторено, добар и верен слуго! Над малку беше верен, ќе те поставам над многу; влезе во радоста на својот господар!'

²²А кога пристапи оној кој прими два таланта, рече: 'Господару, ми даде два таланта, а еве, јас спечалив други два.'

²³Тогаш неговиот господар му рече: 'Арно сторено, добар и верен слуго! Над малку беше верен, ќе те поставам над многу; влезе во радоста на својот господар!'

²⁴А кога пристапи оној, кој прими еден талант, рече: 'Господару, знаев дека си строг човек, жнееш каде што не си сеел и собираш каде што не си веел; ²⁵се исплашив, па отидов и го скрив твојот талант вземи. Еве, ти го твоето!'

²⁶А неговиот господар одговори, велејќи му: 'Зол и мрзлив слуго, знаеше дека жнеам, каде што не сум сеел и дека собирам каде што не сум веел; ²⁷затоа требаше да им го дадеш моето сребро на менувачите и јас, по враќањето, ќе го земев моето со добивка.

²⁸Затоа, одземете му го талантот и дајте му го на оној кој има десет таланти! ²⁹Зашто секому кој има, ќе му се даде уште и ќе има во изобилство, а оној кој нема, ќе му се одземе и она што го има. ³⁰А безвредниот слуга фрлете го во крајната темнина, каде што ќе има лелек и чкртање со заби.'"

За идниот суд

³¹"Кога Синот Човеков ќе дојде во Својата слава и сите ангели со Него, тогаш ќе седне на престолот на славата; ³²и ќе се соберат пред Него сите народи, а Тој ќе ги оддели едни од други, како што пастирот ги одлачува овците од козите. ³³И ќе ги постави овците од својата десна страна, а козите од левата.

³⁴Тогаш Царот ќе им рече на оние од десната страна: 'Дојдете, благословени од Мојот Татко, наследете го Царството кое ви е подготвено уште од создавањето на светот! ³⁵Зашто огладнев и Ми дадовте да јадам; ожеднев и Ме напоивте; бев туѓинец и Ме примивте; ³⁶бев гол и Ме облековте; бев болен и Ме посетивте; бев во зандана и дојдовте кај Мене.'

³⁷Тогаш праведниците ќе Му одговорат и

речат: 'Господи, кога Те видовме гладен и Те нахранивме; или жеден и Те напоивме?' ³⁸Кога Те видовме како туѓинец и Те примивме? Или гол и Те облековме?' ³⁹Кога те видовме болен или в зандана и дојдовме кај Тебе?'

⁴⁰А Царот ќе им одговори: 'Вистина ви велам, доколку му направивте така на еден од овие Мои најмали браќа, Мене Ми направивте.'

⁴¹Тогаш ќе им рече и на оние од левата страна: 'Одете си од Мене, проклети, во вечниот оган, подготвен за ѓаволот и за неговите ангели!' ⁴²Зашто огладнев и не ми дадовте да јадам; ожеднев и не Ми дадовте да пијам, ⁴³бев туѓинец и не Ме примивте; бев гол и не Ме облековте; бев болен и в зандана и не Ме посетивте.'

⁴⁴Тогаш тие ќе одговорат, велејќи: 'Господи, кога Те видовме гладен, или жеден или како туѓинец, или гол, или болен или в зандана, и не Те послуживме?'

⁴⁵Тогаш ќе им одговори: 'Вистина ви велам, доколку не сте му направиле така на еден од овие најмалите, ни Мене не сте Ми направиле!'

⁴⁶И овие ќе отидат во вечна казна, а праведниците во вечен живот.'"

Завера против Исус

(Мк.14:1,2; Лк.22:1,2; Јвн.11:45-53)

26 А кога Исус ги заврши сите тие говори, им рече на Своите ученици: ²"Знаете дека Пасхата е по два дни, и дека ќе Го предадат Синот Човеков, за да Го распнат."

³Тогаш првосвештениците и народните старешини се собраа во дворот на врховниот свештеник, кој се викаше Кајафа, ⁴и се договорија да Го фатат Исус на измама и да Го убијат. ⁵Но велеа: "Не на празникот, за да не се побуни народот."

Помазание во Бетанија

(Мк.14:3-9; Јвн.12:1-8)

⁶А кога Исус беше во Бетанија, во куќата на Симон лепрозниот, ⁷Му се приближи жена, со сад од алабастер со скапоцен мирис, па го излеа врз Неговата глава, додека беше прилегнат крај трpezата.

⁸Штом учениците го видоа тоа, негодуваа и рекоа: "Зошто вакво растурање? ⁹Тој мирис

можеше да биде продаден скапо, а сребрениците да им се дадат на сиромасите!”

¹⁰Но Исус, знаејќи го тоа, им рече: ”Зошто ѝ додевате на жената? Таа Ми направи добро дело, ¹¹бидејќи сиромашните ги имате секогаш со себе, а Мене Ме немате секогаш; ¹²зашто кога таа го излеа мирисот врз Моето тело, го стори тоа за Мојот погреб. ¹³Вистина ви велеам, кај-годе да се проповеда Евангелието по целиот свет, ќе се раскажува и тоа што го стори таа, за нејзин спомен.”

Јудиното предавство

(Мк.14:10,11; Лк.22:3-6)

¹⁴Тогаш еден од дванаесеттемина, по име Јуда Искариот, отиде кај првосвештениците и им рече: ¹⁵”Што ќе ми дадете, за да ви Го предадам?” А тие му изброија триесет сребреници. ¹⁶И оттогаш бараше згодна можност за да Го предаде.

Пасхалната вечера

(Мк.14:12-21; Лк.22:7-14,21-24; Јвн.13:21-30)

¹⁷А во првиот ден на Бесквасните лебови, учениците пристапија кај Исус и Го прашаа: ”Кај сакаш да Ти приготвиме да ја јадеш Пасхата?”

¹⁸Тој рече. ”Појдете в град кај тој и тој човек и речете му: Учителот вели: Моето време е близу; кај тебе ќе ја празнувам Пасхата со Своите ученици.” ¹⁹И учениците сторија како што им заповеда Исус, и ја приготвија Пасхата.

²⁰А кога се стемни, Тој прилегна со дванаесеттемина ученици крај трpezата. ²¹И додека јадеа, им рече: ”Вистина ви велеам дека еден од вас ќе Ме предаде.”

²²А тие многу се натажија и почнаа да зборуваат еден по друг: ”Да не сум јас тој, Господи?”

²³А Тој одговори: ”Оној што ќе ја натопи со Мене раката во чинијата, тој ќе Ме предаде! ²⁴Впрочем, Синот Човеков си оди како што е напишано за Него, но тешко му на оној човек, преку кого ќе биде предаден Синот Човеков; добро ќе беше за тој човек, ако не беше се родил!”

²⁵А Јуда, кој Го предаде, во одговор рече: ”Да не сум јас, Раби?”

А Тој му рече: ”Ти кажа!”

Господовата вечера

(Мк.14:22-26; Лк.22:15-20; 1.Кор.11:23-25)

²⁶А кога јадеа, Исус зеде леб, го благослови, го раскрши, им го раздаде на учениците, и рече: "Земете, јадете, ова е Моето тело."

²⁷Потоа ја зеде чашата, заблагодари, им ја даде и рече: "Пијте сите од неа, ²⁸зашто ова е Мојата крв на Заветот, која се пролева за мнозина, за проштавање на гревовите. ²⁹Но, ви велам, отсега нема да пијам од овој лозов плод сè до оној ден кога со вас ќе пијам нов во Царството на Мојот Татко."

Претскажување на Петровото откажување

(Мк.14:27-31; Лк.22:31-34; Јвн.13:36-38)

³⁰И откако испеаја песна, се искачија на Маслиновата Гора.

³¹Тогаш Исус им рече: "Сите вие, оваа ноќ ќе се соблазните заради Мене, зашто е пишано:

'Ќе го убијам пастирот,
а овците од стадото ќе се разбегаат!'

³²Но по Моето воскресение пред вас ќе отидам во Галилеја."

³³Тогаш Петар одговори, и рече: "Ако сите се соблазнат заради Тебе, јас никогаш нема да се соблазнам."

³⁴Исус му рече: "Вистина ти велам, уште ноќеска трипати ќе се откажеш од Мене пред да пропее петел."

³⁵Петар Му рече: "Ако треба и да умрам со Тебе, нема да се откажам од Тебе." И сите ученици го рекоа истото.

Исус се моли во Гетсеманија

(Мк.14:32-42; Лк.22:39-46)

³⁶Тогаш Исус дојде со нив на местото што се вика Гетсеманија, и им рече на учениците:

"Седете тука додека Јас отидам онаму да се помолам." ³⁷Ги поведе со себе Петар и двајцата Зебедееви синови, го обзеде тага и се вознемири. ³⁸Тогаш им рече: "Мојата душа е длабоко натажена, до смрт; останете тука и бдејте со Мене!"

³⁹И отиде малку потоа и падна ничкум и се помоли, велејќи: "Татко Мој! Ако е можно, нека Ме одмине оваа чаша, но не како што сакам Јас, туку како што сакаш Ти!"

⁴⁰И дојде кај учениците, па ги најде како спијат, и му рече на Петар: ”Значи така! Не можевте ли ни еден час да бдеете со Мене?

⁴¹Бдејте и молете се, за да не паднете во искушение! Духот е бодар, но телото е немојно!”

⁴²И повторно отиде и се помоли, велејќи: ”Татко Мој! Ако не може да Ме одмине оваа чаша, да не ја пијам, нека биде Твојата волја.”

⁴³И кога дојде, пак ги најде како спијат, зашто очите им беа натежнале. ⁴⁴И пак ги остави и отиде да се помоли, по третпат, и ги изговори истите зборови.

⁴⁵Тогаш дојде кај учениците и им рече: ”Сè уште ли спиеете и почивате. Еве, приближи часот кога Синот Човеков ќе биде предаден во рацете на грешниците. ⁴⁶Станете, да си одиме! Ете, приближи Мојот предавник.”

Исус е фатен

(Мк.14:43-50; Лк.22:47-53; Јвн.18:3-12)

⁴⁷И додека Тој уште зборуваше, ете, Јуда, еден од дванаесеттемина, дојде со голема толпа, со мечови и тојаги, испратени од првосвештениците и народните старешини. ⁴⁸А Неговиот предавник се беше договорил за знакот, велејќи: ”Оној Кого ќе Го бакнам - Тој е, Него фатете Го!” ⁴⁹И веднаш се приближи до Исус, рече: ”Биди поздравен, Учителе!” и срдечно Го бакна.

⁵⁰А Исус му рече: ”Пријателе, стори го тоа за кое си дојден!”

Тогаш пристапија, ставија раце на Исус и Го фатија. ⁵¹И ете, еден од оние кои беа со Исус, извади меч и го удри слугата на врховниот свештеник и му го отсеке увото.

⁵²Тогаш Исус му рече: ”Врати го мечот на своето место, зашто сите што се фаќаат за меч - од меч ќе загинат. ⁵³Или мислиш дека не можам да Го помолам Мојот Татко да Ми испрати веднаш повеќе од дванаесет легији ангели? ⁵⁴Но, како инаку би се исполниле Писмата, кои велат дека вака треба да биде?”

⁵⁵Тогаш Исус ѝ се обрати на толпата: ”Нагрваливте како на разбојник, со мечови и стапови, за да Ме фатите. Секој ден седев во Храмот и поучував и не Ме фативте. ⁵⁶А ова сè се збидна за да се исполнат пророчките

Писма.” Тогаш сите ученици Го оставија и се разбегаа.

Исус пред Кајафа

(Мк.14:53-65; Лк.22:54,55,63-71; Јвн.18:12-14,19-24)

⁵⁷Оние што Го фатија Исуса, Го одведоа кај врховниот свештеник Кајафа, каде што беа собрани законците и старешините. ⁵⁸А Петар одеше по Него на растојание, сè до дворот на врховниот свештеник, и откако влезе внатре седна со присутните за да го види крајот.

⁵⁹А првосвештениците и целиот Совет бараа лажно сведоштво против Исус, за да Го убијат, но не најдоа, ⁶⁰иако дојдоа многу лажни сведоци.

⁶¹Најпосле дојдоа двајца и рекоа: ”Овој рече: ’Можам да го разурнам Божјиот Храм и да го изсидам за три дни.’”

⁶²Тогаш врховниот свештеник стана и Му рече: ”Ништо ли не одговараш? Што сведочат овие против Тебе?” ⁶³А Исус молчеше.

Врховниот свештеник Му рече: ”Те заколнувам во живиот Бог да ни кажеш дали си Ти Христос, Божјиот Син?”

⁶⁴Исус изусти: ”Ти рече! Но, Јас ви велам: отсега ќе Го гледате Синот Човеков, како седи оддесно на Силата и како доаѓа на небесните облаци.”

⁶⁵Тогаш врховниот свештеник ја раскина својата облека и рече: ”Овој богохули! Зошто ни се потребни уште сведоци? Ете, сега ја чувте хулата. ⁶⁶Што мислите?”

А тие одговорија, велејќи: ”Заслужува смрт!”

⁶⁷Тогаш Му плукаа в лице и насилнички Го тепаа, ⁶⁸а други му удираа шлаканици, говорејќи: ”Проречи ни, Христe, кој Те удри?”

Петар се откажува од Исус

(Мк.14:66-72; Лк.22:56-62; Јвн.18:15-18,25-27)

⁶⁹А Петар седеше надвор, во дворот, и една слугинка дојде кај него и му рече: ”И ти беше со Галилеецот Исус!”

⁷⁰А тој се откажа пред сите, велејќи: ”Не знам за што зборуваш!”

⁷¹А кога излезе пред главната порта, го виде друга и им рече на оние што беа таму: ”И овој беше со Исус од Назарет.”

⁷²Тој повторно се заколна и откажа: ”Не го знам Човекот.”

⁷³Малку потоа му се приближија оние што стоеја, и му рекоа на Петар: ”Навистина, и ти си од нив, зашто и твојот говор те издава.”

⁷⁴Тогаш почна да ги колне и да се заколнува: ”Не го знам Човекот.” ⁷⁵И веднаш запеа петел. Петар се сети на зборовите на Исус Кој му ги рече: ”Пред да пропее петел, трипати ќе се откажеш од Мене.” Потоа излезе надвор и заплака горко.

Исус пред Пилат

(Мк.15:1; Лк.23:1,2; Јвн.18:28-32)

27 А кога се раздени, сите првосвештеници и народните старешини се советуваа против Исус, за да Го убијат. ²Го врзаа, Го одведоа и му Го предадоа на управителот Пилат.

Смртта на Јуда

(Дела 1:18,19)

³Тогаш Јуда, кој Го предаде, откако виде дека Го осудија, се покаја и им ги врати триесетте сребреници на првосвештениците и на старешините, ⁴велејќи: ”Згрешив, зашто предадов невина крв.”

А тие му рекоа: ”Што нè засега нас тоа? Твоја работа!”

⁵Тогаш ги фрли сребрениците во Храмот, излезе и отиде, па се обеси.

⁶А првосвештениците ги зе доа сребрениците и рекоа: ”Не чини да се остават во храмската благајна, зашто се цена за крв.” ⁷Туку, откако се посоветуваа, ја купија со нив грнчаревата нива за гробишта за туѓинци. ⁸Затоа таа нива до денес се вика Крвна Нива. ⁹Тогаш се исполни реченото преку пророкот Еремија, кој вели: ”И ги зе доа триесетте сребреници, цена за Непроценливиот Кого Го проценија израеловите синови, ¹⁰и ги дадоа за грнчаревата нива, како што ми нареди Господ.”

Исус повторно пред Пилат

(Мк.15:2-5; Лк.23:3-5; Јвн.18:33-38)

¹¹Исус застапа пред управителот, а управителот Го праша: ”Ти ли си царот на Евреите?”

А Исус рече: ”Ти велиш”.

¹²И кога Го обвинуваа првосвештениците и старешините, не одговараше ништо. ¹³Тогаш Пилат Му рече: ”Не слушаш ли колку работи изложија против Тебе?” ¹⁴И не му одговори ниту на еден збор, та управителот се најде во чудо.

Исус осуден на смрт

(Мк.15:6-15; Лк.23:13-25; Јвн.18:39-19:16)

¹⁵А на секој празник управителот имаше обичај да му пушти на народот еден затвореник, и тоа оној што ќе го побараше.

¹⁶Имаше тогаш прочуен затвореник, кој се викаше Бараба. ¹⁷И кога се собраа луѓето, Пилат им рече: ”Кого сакате да ви го пуштам? Бараба или Исус, наречен Христос?”, ¹⁸зашто знаеше дека Го предадоа од завист.

¹⁹И додека седеше на судскиот стол, жена му јави до него да му кажат: ”Не прави Му ништо на Тој Праведник, зашто денес насон многу настрадав заради Него!”

²⁰Но првосвештениците и старешините го наговорија народот да го побара Бараба, а Исус да биде погубен.

²¹Тогаш управителот во одговор рече: ”Кого од двајцата сакате да го пуштам?”

А тие рекоа: Бараба!”

²²Пилат им рече: ”А што да сторам тогаш со Исус, наречен Христос?”

Сите рекоа: ”Да биде распнат!”

²³А тој рече: ”Зошто, какво зло сторил?”

А тие сè посилено викаа: ”Да биде распнат!”

²⁴А Пилат штом виде дека ништо не помага, туку викотницата станува сè поголема, зеде вода и си ги изми рацете пред народот и рече: ”Невин сум за крвта на Овој Праведник! Мислете му вие!”

²⁵Целиот народ одговори, извикувајќи: ”Неговата крв нека биде на нас и на нашите деца!”

²⁶Тогаш им го пушти Бараба, а Исуса, откако Го камшикуваше, им Го предаде да Го распнат.

Војниците му се ругаат на Исус

(Мк.15:16-20; Јвн.19:2,3)

²⁷Тогаш војниците на управителот Го одведоа

Исус во преторијата и ја собраа целата чета околу Него. ²⁸Го соблекоа и Му наметнаа црвено наметало; ²⁹исплетоа трнов венец, Му го ставија на главата и трска во Неговата десница, па коленичеа пред Него и Му се потсмеваа, велејќи: "Биди поздравен, еврејски Цару!" ³⁰И плукаа по Него, ја зедоа трската и Го удираа по главата. ³¹Откако Го исмејаа, го симнаа од Него наметалото, па Го облекоа во Неговата облека та Го одведоа да Го распнат.

Исусовото распнување

(Мк.15:21-32; Лк.23:26-43; Јвн.19:17-27)

³²А на излегување сретнаа човек Киринеец, по име Симон, и го принудија да Му го носи крстот. ³³А кога стигнаа на местото наречено Голгота, што значи место на череп, ³⁴Му дадоа да пие вино, измешано со жолчка, но кога вкуси, не сакаше да пие. ³⁵А откако Го распнаа, фрлајќи жрепка, ја поделија Неговата облека. ³⁶Потоа седнаа и Го чуваа. ³⁷И над главата Му ставија натпис за Неговата вина: "ОВОЈ Е ИСУС, ЦАРОТ НА ЕВРЕИТЕ." ³⁸Тогаш распнаа со Него двајца разбојници: едниот оддесно, а другиот одлево. ³⁹А минувачите Го хулеа, вртејќи со главите ⁴⁰и велејќи: "Ти што го разурнуваш Храмот и што за три дни го изсидуваш, спаси се Себеси. Ако си Божји Син, симни се од крстот!"

⁴¹Исто зборуваа и првосвештениците, заедно со законците и старешините, потсмевајќи Му се: ⁴²"Другите ги спаси, а Самиот Себеси не може да се спаси. Тој е Царот на Израел! Нека слезе сега од крстот та ќе Му поверуваме!" ⁴³Тој се надеваше на Бог, нека Го избави сега, штом толку Го љуби, зашто рече: "Божји Син Сум!" ⁴⁴Исто така Го навредуваа и разбојниците кои беа распнати со Него.

Исусовата смрт

(Мк.15:33-41; Лк.23:44-49; Јвн.19:28-30)

⁴⁵А од шестиот час се стемни над целата земја до деветтиот час. ⁴⁶Околу деветтиот час Исус извика со силен глас, велејќи: "Ели! Ели! Лема Сабахтани! - што значи: "Боже Мој, Боже Мој! Зошто Ме напушти?"

⁴⁷А некои од оние што стоеја таму, кога го чуја тоа, рекоа: "Овој го вика Илија!"

⁴⁸И веднаш еден од нив отрча, зеде сунѓер, го натопи во оцет, го надена на трска, и Му даде да пие. ⁴⁹А другите велеа: ”Остави Го! Да видиме дали ќе дојде Илија да Го спаси!”

⁵⁰А Исус повторно извика со силен глас и го предаде духот.

⁵¹И ете, завесата во Храмот се расцепи надве, озгора додолу, земјата се стресе и карпите распукаа, ⁵²а гробовите се отворија и воскреснаа многу тела на упокоени светии; ⁵³и излегоа од гробовите по Неговото воскресение, влегоа во светиот град и на мнозина им се јавија.

⁵⁴А стотникот и оние кои со него Го чуваа Исус, откако го видоа земјотресот и сè што стана, многу се исплашија и рекоа: ”Навистина, Овој беше Божјиот Син!”

⁵⁵А таму се наоѓаа и оддалеку гледаа многу жени, кои Го следеа Исус од Галилеја и Му служеа. ⁵⁶Меѓу нив беа: Марија од Магдала и Марија, мајката на Јаков и Јосиф, и мајката на Зебедеевите синови.

Исусовиот погреб

(Мк.15:42-47; Лк.23:50-56; Јвн.19:38-42)

⁵⁷А кога се стемни, дојде богат човек од Ариматеја, по име Јосиф, кој и самиот беше Исусов ученик. ⁵⁸Тој отиде кај Пилат и го побара Исусовото тело. Тогаш Пилат заповеда да му биде дадено. ⁵⁹Јосиф го зеде телото, го завитка во чисто платно ⁶⁰и го положи во својот нов гроб, што беше го издлабил во карпа. И врз влезот навали голем камен на гробот и си отиде. ⁶¹А Марија од Магдала и другата Марија останаа да седат спроти гробот.

⁶²Следниот ден, по денот за подготовка, првосвештениците и фарисеите се собраа кај Пилат ⁶³и му рекоа: ”Господару, се сетивме дека оној измамник, уште додека беше жив, рече: ”Ќе воскреснам по три дни.” ⁶⁴Затоа, заповедај да биде чуван гробот до третиот ден, за да не дојдат Неговите ученици да Го украдат и да му кажат на народот: ”Воскресна од мртвите”, та последната измама да биде полоша од првата.”

⁶⁵Пилат им рече: ”Еве ви стража. Појдете и

чувајте го како што знаете!”⁶⁶ Тие отидоа и го обезбедија гробот, го запечатија каменот и поставија стража.

Исус е воскреснат

(Мк.16:1-8; Лк.24:1-12; Јвн.20:1-10)

28 А по саботниот ден, на осамнување на првиот ден од седмицата, дојдоа Марија од Магдала и другата Марија да го видат гробот.

²И ете, стана голем земјотрес, зашто Господов ангел слезе од небото, пристапи и го помести каменот и седна на него. ³Лицето му светеше како молња, а неговата облека беше бела како снег. ⁴Од страв пред него, стражарите се преплашија и паднаа како мртви.

⁵Тогаш ангелот проговори и им рече на жените: ”Не плашете се, зашто знам дека Го барате распнатиот Исус. ⁶Не е тука, зашто е воскреснат, како што рече! Дојдете и видете го местото каде што лежеше, ⁷и отидете бргу и кажете им на Неговите ученици дека воскресна од мртвите. Еве, Тој оди пред вас во Галилеја. Таму ќе Го видите! Ете, ви кажав!”

⁸И тие веднаш заминаа од гробот, со страв и со голема радост, и отрчаа да им соопштат на Неговите ученици. ⁹А Исус ги пресретна и ги поздрави: ”Бидете поздравени!” А тие се приближија до Него, Го фатија за нозете и Му се поклонија. ¹⁰Тогаш Исус им рече: ”Не плашете се! Одете и соопштете им на Моите браќа да појдат во Галилеја. Таму ќе Ме видат.”

Големото испраќање

(Мк.16:14-18; Лк.24:36-49; Јвн.20:19-23; Дела 1:9-11)

¹¹А кога одеа, ете, некои од стражарите дојдоа во градот и им соопштија на првосвештениците за сè што беше станало.

¹²Потоа се состанаа со старешините, се советуваа и им дадоа на војниците многу пари ¹³и им рекоа: ”Кажете дека Неговите ученици дојдоа ноќе и Го украдоа, додека ние спиевме.

¹⁴А ако за ова чуе управителот, ние ќе го убедиме и вие нема за што да се грижите.” ¹⁵А тие ги зедаа сребрениците и постапија како

што ги научија. И тоа се разгласи меѓу Евреите до ден денешен.

¹⁶А единаесеттемина ученици отидоа во Галилеја, на гората, каде што им беше определил Исус. ¹⁷И штом Го видоа, Му се поклонија, а некои се сомневаа. ¹⁸Тогаш Исус им се приближи и им рече: ”Дадена Ми е сета власт на небото и на земјата. ¹⁹Затоа одете и направете од сите народи Мои ученици, крштавајќи ги во името на Таткото и Синот и Светиот Дух, учејќи ги да го чуваат сето она што ви го заповедав! ²⁰И еве, Јас Сум со вас во сите дни до крајот на светот.”

Евангелие според Марко

Проповедта на Јован Крстителот

(Мт.3:1-12; Лк.3:1-9, 15-17; Јвн.1:19-28)

1 Почетокот на Евангелието за Исус Христос, Божјиот Син.

²Како што е запишано кај пророкот Исаија:

”Ете, Јас го испраќам Својот гласник пред Твоето лице, кој ќе го подготви Твојот пат;

³гласот на оној, кој вика во пустината:

’Подгответе го патот на Господ, исправете ги Неговите врвици’.”

⁴Се јави Јован, крштавајќи во пустината и проповедајќи покајно крштавање за проштавање на гревовите. ⁵И доаѓаа кај него од цела Јудеја и од Ерусалим, и од него беа крштавани во реката Јордан, при што ги исповедуваа своите гревови. ⁶А Јован беше облечен во руба од камилски влакна и имаше кожен појас околу својата половина, и ја деша скакулци и див мед. ⁷Тој проповедаше, велејќи: ”По мене иде посилен од мене, пред Кого не сум достоин да се наведнам и да ги одврзам ремењата на Неговите сандали. ⁸Јас ве крстив со вода, а Тој ќе ве крштава со Светиот Дух.”

Исусовото крштавање

(Мт.3:13-17; Лк.3:21-22)

⁹Во тоа време, Исус од Назарет дојде во Галилеја, и беше крстен од Јован во Јордан.

¹⁰И веднаш, додека излегуваше од водата, виде како небесата се отворија и како Духот слегува над Него како гулаб. ¹¹И се чу глас од небото: "Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја!"

Исусовото искушение

(Мт.4:1-11; Лк.4:1-13)

¹²Веднаш потоа Духот Го одведе во пустината.

¹³И беше во пустината четириесет дни, искушуван од сатаната. А беше меѓу дивни сверови и ангели Му служеа.

Исусовата служба во Галилеја

(Мт.4:12-17; Лк.4:14,15)

¹⁴А откако Јован беше предаден, Исус дојде во Галилеја, проповедајќи го Божјото Евангелие.

¹⁵И зборуваше: "Времето се исполни, и приближи Божјото царство; покајте се и верувајте во Евангелието!"

Исус повикува четворица рибари

(Мт.4:18-22; Лк.5:1-11)

¹⁶И одејќи крај Галилејското Море ги виде Симон и Андреј, братот на Симон, како фрлаат мрежа во морето - зашто беа рибари.

¹⁷А Исус им рече: "Тргнете по Мене и Јас ќе направам да станете рибари на луѓе!" ¹⁸Тие веднаш ги оставија мрежите и тргнаа по Него.

¹⁹И кога одмина малку понатаму ги виде Јаков, Зебедеевиот син, и брат му Јован како во кораб ги крпат мрежите; ²⁰и веднаш ги повика. А тие, оставајќи го татка си Зебедеј со наемниците во коработ, тргнаа по Него.

Човекот со нечист дух

(Лк.4:31-37)

²¹И дојдоа во Капернаум; и веднаш во саботен ден Тој влезе во синагогата и поучуваше. ²²А тие Му се восхитуваа на Неговото учење, зашто ги поучуваше како некој кој има власт, а не како закониците. ²³Тогаш во нивната синагога беше еден човек со нечист дух, па извика ²⁴велејќи: "Ах! Што имаме ние со Тебе,

Исусе Назареќанецу? Дали дојде да нè погубиш? Знам кој си Ти, Божји светец!”

²⁵А Исус му се закани: ”Молкни и излези од него!” ²⁶И нечистиот дух го стресе, извика со силен глас и излезе од него.

²⁷И сите се вчудовидоа, па се прашуваа еден со друг, велејќи: ”Што е ова? Ново учење - полно со власт! Тој им заповедува дури и на нечистите духови и тие Му се покоруваат!” ²⁸И веднаш се разнесе глас за Него на сите страни, по целата галилејска област.

Исус исцелува мнозина

(Мт.8:14-17; Лк.4:38-41)

²⁹И штом излегоа од синагогата, со Јаков и Јован дојдоа во куќата на Симон и Андреј. ³⁰А Симоновата тешта лежеше од треска, и веднаш Му кажаа за неа. ³¹Тој ѝ пристапи, ја фати за рака и ја поткрена. Тогаш треската ја напушти, па таа им служеше.

³²А приквечер, по зајдисонце, Му ги доведоа сите болни и опседнати, ³³па целиот град се собра пред вратата. ³⁴И исцели мнозина, кои страдаа од разни болести, истера многу демони и не им дозволи на демоните да зборуваат, зашто Го знаеја.

Исусовата служба во Галилеја

(Лк.4:42-44)

³⁵А изутрината, додека уште беше темно, стана, излезе и отиде на пусто место, и таму се молеше. ³⁶А Симон и оние што Го придружуваа поитаа по Него, ³⁷и кога Го најдоа, Му рекоа: ”Сите Те бараат!”

³⁸Тој им одговори: ”Да одиме во соседните села, да навестувам и таму, зашто за тоа и дојдов.” ³⁹И дојде навестувајќи во нивните синагоги по цела Галилеја, и изгонувајќи ги демоните.

Исчистување на лепрозен

(Мт.8:1-4; Лк.5:12-16)

⁴⁰И дојде кај Него еден лепрозен, и на колена молејќи Го, Му зборуваше: ”Ако сакаш, можеш да ме исчистиш.”

⁴¹И Тој се сожали, ја протегна раката, го допре и му рече: ”Сакам! Биди чист!” ⁴²И веднаш лепрата го напушти и тој стана чист.

⁴³И предупредувајќи го строго, веднаш го пушти ⁴⁴и му рече: "Гледај, никому ништо да не си кажал! Туку оди, покажи му се на свештеникот и принеси го за своето исчистување она што го заповеда Мојсеј, ним за сведоштво." ⁴⁵А тој, штом излезе, почна да разгласува многу и да раскажува за настанот, па Исус не можеше веќе јавно да влезе в град; туку остануваше надвор, по ненаселени места; а кај Него доаѓаа од сите страни.

Исцелување на парализиран човек

(Мт.9:1-8; Лк.5:17-26)

2 И кога по неколку дена пак дојде во Капернаум се чу дека е во една куќа. ²И се собраа мнозина, така што немаше веќе место пред вратата; и им го говореше Словото. ³И дојдоа носејќи кај Него парализиран, кого го носеа четворица. ⁴И бидејќи не можеа да го донесат до Него, заради навалот од луѓе, го открија покривот над местото каде што беше Тој, го пробија и го спуштија леглото, на кое лежеше парализираниот. ⁵А Исус, кога ја виде нивната вера, му рече на парализираниот: "Синко, ти се проштаваат гревовите."

⁶А некои од законците седеа таму и размислуваа во своите срца: "Што зборува Овој вака? Тој хули! Кој може да проштава гревови, освен Самиот Бог?"

⁸И Исус веднаш штом созна со Својот Дух дека тие размислуваат така во себе, им рече: "Зошто размислувате така во своите срца? ⁹Што е полесно да му се рече на парализираниот: 'Ти се простуваат гревовите', или да му се рече: 'Стани и земи ја својата постела, и оди!'" ¹⁰Туку да знаете Синот Човеков има власт да проштава гревови на земјата!" Па му се обрна на парализираниот: ¹¹'Тебе ти велам - стани, крени го своето легло и оди си дома!' ¹²И тој стана, вчас, го крена леглото, и излезе пред сите, а тие се восхитуваа и Го славеа Бог, велејќи: "Вакво нешто уште никогаш не сме виделе!"

Исус го повикува Левиј

(Мт.9:9-13; Лк.5:27-32)

¹³Излезе пак крај брегот, и многу народ доаѓаше кај Него, и Тој го поучуваше. ¹⁴И

минувајќи, го виде Левиј, синот на Алфеј, како седи во даночницата, и му рече: "Оди по Мене!" А тој стана и тргна по Него.

¹⁵И кога прилегна крај трpezата во неговата куќа, многу даночници и грешници беа крај трpezата со Исус и со Неговите ученици, зашто ги имаше мнозина, и тие одеа по Него. ¹⁶А кога фарисејските законици Го видоа како јаде со грешници и даночници, им рекоа на Неговите ученици: "Зошто јаде и пие заедно со даночници и грешници?"

¹⁷А Исус, кога го чу тоа, им рече: "Не им треба лекар на здравите, туку на болните. Не дојдов да ги викам праведните на покајание, туку грешниците."

Исусовата поука за постот

(Мт.9:14:17; Лк.5:33-39)

¹⁸Јовановите ученици и фарисеите постеа. И дојдоа, па Му рекоа: "Зошто Јовановите ученици и учениците на фарисеите постат, а Твоите ученици не постат?"

¹⁹Исус им рече: "Можат ли сватовите да постат додека е младоженецот со нив? Додека го имаат со себе младоженецот, не можат да постат. ²⁰Но, ќе дојдат дни кога ќе биде отмен младоженецот од нив; и тогаш, во тој ден, ќе постат.

²¹Никој не пришива алтица од ново платно врз стара облека, зашто новата алтица ќе ја раскине старата облека, и дупката ќе биде поголема. ²²И никој не налева ново вино во стари мешини; зашто новото вино ќе ги раскине мешините, па ќе пропаднат и виното и мешините; туку, ново вино во нови мешини!"

Исус е Господар на саботата

(Мт.12:1-8; Лк.6:1-5)

²³А кога во саботен ден одеше низ посевите, Неговите ученици поминувајќи почнаа да кинат класје. ²⁴И фарисеите Му рекоа: "Гледај! Зошто го прават тоа што во саботен ден не е дозволено?"

²⁵Им рече: "Зар никогаш не сте читале што направи Давид кога беше во нужда и кога огладне тој и тие што беа со него? ²⁶Како влезе во Божјиот дом, во времето на врховниот свештеник Авијатар, и ги изеде

поставените лебови, кои никој не смееше да ги јаде, освен свештениците; и им даде на оние, кои беа со него!”

²⁷И им рече: ”Саботата е воспоставена заради човекот, а не човекот заради саботата.

²⁸И така, Синот Човеков е Господар и на саботата.”

Исус исцелува човек во саботен ден

(Мт.12:9-14; Лк.6:6-11)

ЗИ Тој влезе пак во синагогата, а таму имаше човек со исушена рака. ²И Го дебнеа, дали ќе го исцели во саботен ден, за да Го обвинат. ³А Тој му рече на човекот кој имаше сува рака: ”Застани насреде!”

⁴И им рече: ”Дали е дозволено во саботен ден да се прави добро или зло? Да се спаси душа, или да се погуби?” А тие молчеа.

⁵Тогаш со срдба ги погледна, и натажен заради закоравеноста на нивните срца, му рече на човекот: ”Испружи ја раката!” И тој ја испружи и таа беше здрава како другата. ⁶А фарисеите, кога излегоа, веднаш се советуваа со иродовците против Него, за да Го уништат.

Народот доаѓа кај Исус

⁷Исус се повлече со Своите ученици кон морето, и голема врволица од Галилеја и од Јудеја тргна по Него, ⁸а од Ерусалим, од Идумеја и од другата страна на Јордан, од околината на Тир и Сидон, едночудо луѓе дојдоа кај Него, откако чуја што правел. ⁹И Тој им рече на Своите ученици да Му се подготви еден кораб, заради народот, за да не Го притискаат, ¹⁰бидејќи мнозина исцели, та нагрвалуваа на Него сите оние што страдаа, за да Го допрат. ¹¹И нечистите духови, штом ќе Го здогледаа, паѓаа ничкум пред Него и викаа, велејќи: ”Ти си Божјиот Син!” ¹²А Тој строго им бранеше да не го разгласуваат тоа.

Избор на дванаесетмина апостоли

(Мт.10:1-4; Лк.6:12-16)

¹³И се искачи на гората и ги викна кај Себе оние, кои ги сакаше и тие отидоа кај Него. ¹⁴И определи дванаесетмина да бидат со Него, да ги праќа да навестуваат ¹⁵и да имаат власт да ги изгонуваат демоните. ¹⁶И ги определи

дванаесеттемина: Симон (на кого му го даде името Петар), ¹⁷па Јаков, синот на Зебедеј и Јован, братот на Јаков (на кои им го даде името Боанергес - што значи: 'Синови на Громот'), ¹⁸Андреј, Филип, Бартоломеј, Матеј, Тома, Јаков, синот на Алфеј, Тадеј, Симон Хананецот ¹⁹и Јуда Искариот, кој и Го предаде.

Хула против Светиот Дух

(Мт.12:22-32; Лк.11:14-23)

²⁰И дојдоа во една куќа, и пак се собра многу народ, па тие не можеа ниту леб да каснат. ²¹А кога Неговите чуја за тоа, тргнаа да си Го приберат, зашто се зборуваше: 'Тој не е при Себеси.'

²²Закониците, пак, кои дојдоа од Ерусалим, зборуваа: 'Тој е опседнат со Белзебуб' и дека со помош на демонскиот принц ги истерува демоните.

²³И откако ги повика при Себеси, им зборуваше во споредби: "Како може сатаната да изгонува сатана? ²⁴Ако во едно царство се случи раскол, тоа не може да се одржи. ²⁵И ако дом се раздели против себеси, тој дом не може да опстане. ²⁶И ако сатаната станал против себеси и се раздвоил, не ќе може да опстане, туку му дошол крајот. ²⁷Но никој не може да влезе во куќата на силен и да му ја ограби покуќнината, ако првин не го врзе силниот и потем да му ја обере куќата. ²⁸Вистина ви велам дека на човековите синови ќе им бидат простени сите гревови и хули како-годе изговорени; ²⁹но кој ќе похули на Светиот Дух, за него нема прошка довека, ³⁰туку ќе биде виновен за вечен грев.

Зашто велеа: "Има нечист дух!"

Исусовата мајка и браќата Негови

(Мт.12:46-50; Лк.8:19-21)

³¹И тогаш дојдоа Неговата мајка и Неговите браќа и, стоејќи надвор, испратија порака да Го викнат. ³²А околу Него седеа многу луѓе и Му рекоа: "Ете, мајка Ти и Твоите браќа надвор Те бараат!"

³³А Тој, одговарајќи им рече: "Кои Ми се мајка и браќа?", ³⁴па ги погледна наоколу оние што седеа околу Него и рече: "Еве ги Мојата мајка и Моите браќа; ³⁵зашто, кој ја исполнува

Божјата волја, тој Ми е брат, и сестра, и мајка.”

Споредбата за сејачот

(Мт.13:1-9; Лк.8:4-8)

4 И пак почна да поучува крај морето. И околу Него се насобра многу народ, а Тој влезе во кораб и се најде во морето, а целиот вриеж беше на копното, крај морето. ²А Тој со споредби ги поучуваше за многу работи и им рече во Својата поука: ³”Слушајте! Ете, излезе сејач да сее. ⁴И кога сееше, едно семе падна покрај патот, и дојдоа птици и го исколваа. ⁵Друго падна на каменлива почва, каде немаше многу земја; и никна брзо, зашто почвата не беше длабока. ⁶А кога сонцето изгреа, овена и бидејќи немаше корен, се исуши. ⁷И друго падна во трње, и трњето израсна и го задуши, па не донесе плод. ⁸А друго падна на добра земја и донесе плод, кој напредуваше и растеше, и принесе: едно триесет, друго шеесет, а трето сто.”

⁹И рече: ”Кој има уши да слуша, нека чуе! ”

Зошто Исус поучува во споредби

(Мт.13:10-17; Лк.8:9,10)

¹⁰И штом остана Сам, оние кои беа околу Него, заедно со дванаесеттемина, Го прашаа за споредбата. ¹¹И им рече: ”Вам ви е дадена тајната на Божјото царство, а оние кои се надвор добиваат сè во споредби, ¹²па

’ гледајќи да гледаат, а да не видат;
и слушајќи да слушаат,
а да не разбираат,
да не се покајат
и простено да им биде.”

Објаснување на споредбата за сејачот

(Мт.13:18-23; Лк.8:11-15)

¹³И им рече: ”Не ја разбирате ли оваа споредба? Па како ќе ги разберете сите споредби! ¹⁴Сејачот го сее словото. ¹⁵Тие, покрај патот, каде се сее словото, се оние кај кои, кога ќе го чујат, веднаш доаѓа сатаната и го грабнува словото посеано во нив. ¹⁶Слично е и со посеаните врз каменлива почва, кои, штом го чујат словото, го примаат со радост, ¹⁷но

немаат во себе корен, туку се непостојани, и кога ќе дојде невола или гонење заради словото, веднаш отпаѓаат. ¹⁸А другите, што се посеани во трње, тоа се оние, кои го чуле словото, ¹⁹но световните грижи, измамливоста на богатството, и копнежот по други работи, кога ќе влезат, го задушјуваат словото, и тоа останува без плод. ²⁰А посеаните на добра земја се оние кои го слушаат словото, го примаат и донесуваат плод: триесет, шеесет, и стократно.

Светилка под вршник

(Лк.8:16-18)

²¹И им рече: "Се внесува ли светилка за да се стави под вршник или под легло? Или да се стави на високо? ²²Зашто нема скриено, што не ќе биде откриено, или што е тајно, а да не излезе јавно. ²³Кој има уши да слуша, нека чуе!"

²⁴И им рече: "Внимавајте што слушате! Со каква мера мерите, со таква ќе ви се мери, и уште ќе ви се додаде. ²⁵Зашто кој има, ќе му се даде, а кој нема, ќе му се земе и тоа што го има."

Споредбата за растењето на семето

²⁶И велеше: "Така, Божјото царство прилега на човек кој фрла семе во земја; ²⁷легнува ноќе и станува дење, а семето никнува и расте, и самиот не знае како. ²⁸Земјата сама од себе донесува плод, најпрвин стебленце, потоа клас и најпосле клас полн со зрна. ²⁹А кога плодот узрее, веднаш праќа срп, зашто дошло времето за жетва."

Споредбата за синаповото зрно

(Мт.13:31,32; Лк.13:18,19)

³⁰И велеше: "Како да го прикажеме Божјото царство? Со каква споредба да го претставиме? ³¹Тоа е како синапово зрно, кое, кога се сее во земјата, помало е од сите семиња на светот; ³²но кога е посеано, израснува и станува поголемо од сите растенија во градината и пушта големи гранки, та небесните птици можат да се гнездат под неговата сенка."

Исусовото користење на споредбите

(Мт.13:34,35)

³³Со многу такви споредби им го кажуваше словото, сè додека можеа да слушаат. ³⁴А без споредби ништо не им говореше, туку насамо им објаснуваше сè на Своите ученици.

Стивнувањето на бурата

(Мт.8:23-27; Лк.8:22-25)

³⁵Вечерта, на истиот ден, им рече на Своите ученици: "Да преминеме на другана страна!" ³⁶И напуштајќи го народот, Го поведоа Исуса со себе, кој беше во коработ; а и други кораби беа со Него. ³⁷Потоа се дигна силна бура, а брановите се префрлуваа преку коработ, па тој веќе тонеше. ³⁸А Тој спиеше кај кормилото на перница. Тие Го разбудија и Му рекоа:

"Учителе, зар не Си загрижен што гинеме?"

³⁹И стана, му се закани на ветрот и му рече на морето: "Стивни! Молкни!" И ветрот стивна и настана длабока тишина.

⁴⁰Тогаш им рече: "Зошто се плашите толку? Зарем немате вера?"

⁴¹И ги опфати голем страв, и говореа еден на друг: "Кој е Овој што и ветрот и морето Му се покоруваат?"

Исцелување на опседнатиот од Герасин

(Мт.8:28-34; Лк.8:26-39)

5 И минаа од другата страна на морето, во Герасинскиот крај. ²А кога Тој излезе од коработ, веднаш му дојде во пресрет, од гробовите, еден човек со нечист дух. ³Тој живееше во гробовите и никој не можеше веќе ни со окови да го врзе, ⁴зашто многупати го ставаа во окови и вериги, но тој ги кинеше веригите и ги кршеше оковите, и никој не можеше да го скроти. ⁵И постојано, ноќе и дење, беше во гробовите и по ридовите, викајќи и удирајќи се самиот со камења.

⁶И кога го виде Исуса оддалеку, дотрча, падна ничкум пред Него; ⁷и извика со силен глас: "Што имаш Ти со мене, Исусе, Сине на Севишниот Бог? Те заколнувам во Бога, не мачи ме!" ⁸Зашто му рече: "Излези од човеков, нечист духу!"

⁹А Тој праша: "Како ти е името?" Тој Му рече: "Името ми е Легион, зашто многу нè

има.”¹⁰ И многу го молеа да не ги истера од тој крај.

¹¹ А таму, по ридот, пасеше голем крдар свињи. ¹² И Го замолија, велејќи: ”Прати нè кај свињине, да влеземе во нив.” ¹³ И Тој им дозволи и нечистите духови излегоа и влегоа во свињите, а крдарот се сурна по стрмнината во море, беа околу две илјади, и се удавија во морето.

¹⁴ А тие што ги пасеа побегнаа и разгласија во градот и по селата, и дотрчаа да видат што станало. ¹⁵ И кога дојдоа кај Исус и го видоа опседнатиот, во кого беше ”легионот”, како седи облечен и присебен, се уплашија. ¹⁶ А тие, кои го видоа тоа, раскажуваа што се случи со опседнатиот и со свињите. ¹⁷ И почнаа да Го молат да си замине од нивниот крај.

¹⁸ А кога влегуваше во коработ, оној што беше опседнат од демоните Го молеше да биде со Него. ¹⁹ Но Тој не му одобри, туку му рече: ”Оди дома кај своите и раскажи им што ти направи Господ и како ти се смилува!” ²⁰ И тој отиде и почна да раскажува по Декапол, што му направи Исус и сите се восхитуваа.

Исус ја воскреснува Јаировата ќерка

(Мт.9:18-26; Лк.8:40-56)

²¹ Кога Исус пак премина со коработ на другата страна, едночудо народ се собра околу Него, а Тој беше покрај морето. ²² Тогаш дојде еден од началниците на синагогата, по име Јаир и кога Го виде, падна пред Неговите нозе. ²³ Го молеше многу, велејќи: ”Мојата ќерка е на умирање. Дојди и положи ги рацете над неа, за да биде исцелена и да живее!” ²⁴ И Тој тргна со него, а голема врволица одеше по Него која Го притискаше.

²⁵ Имаше една жена, која страдаше од кржавење дванаесет години, ²⁶ и многу претрпе од мнозина лекари, па го потроши целиот свој имот, а од тоа немаше никаква полза, туку ѝ беше уште полошо. ²⁷ Откако чу за Исус, се мушна во толпата, одназад, и се допре до Неговата облека, ²⁸ зашто си велеше: ”Ако се допрам макар и до Неговата облека, ќе оздравам!” ²⁹ И веднаш прекина кржавењето и таа почувствува во телото дека е исцелена од болеста.

³⁰А Исус почувствува веднаш во Себе дека сила излезе од Него, се сврте сред народот и рече: "Кој се допре до Мојава облека?"

³¹Неговите ученици, пак, рекоа: "Гледаш дека народот Те притиска, а уште прашуваш: 'Кој се допре до Мене?'"

³²Тој се обрнуваше наоколу за да види кој го направи тоа. ³³А жената, уплашена и вдахена, зашто знаеше што стана со неа, дојде и падна пред Него и Му ја кажа сета вистина. ³⁴А Тој ѝ рече: "Ќерко, твојата вера те избави! Оди си со мир и биди исцелена од својата болест!"

³⁵Додека Тој уште зборуваше, дојдоа од домот на началникот на синагогата кому му рекоа: "Ќерка ти веќе умре! Зошто уште Му додеваш на Учителот!"

³⁶А Исус, кога ја чу веста што ја кажаа, му рече на началникот на синагогата: "Не плаши се! Само ти верувај!"

³⁷И никому не му дозволи да оди со Него, освен на Петар, Јаков и Јован, братот на Јаков.

³⁸Кога дојдоа во куќата на началникот, виде вриеж, лелек и пискотење, ³⁹и кога влезе, им рече: "Зошто пискате и плачете? Девојчето не е умрено, туку си спие!" ⁴⁰А тие Му се потсмеваа.

А Тој, откако ги истера сите надвор, ги зеде таткото, мајката и оние што Го придружуваа, и влезе таму каде што беше девојчето. ⁴¹И кога го фати за рака му рече: "Талита кум!" (што значи: "Девојче, ти велам стани!") ⁴²И девојчето стана веднаш и одеше, зашто имаше дванаесет години. И веднаш се вчудовидоа. ⁴³А Тој строго им заповеда никој да не дознае за тоа, и им рече да му дадат да јаде на девојчето.

Исус е отфрлен во Својот крај

(Мт.13:53-58; Лк.4:16-30)

Б И замина оттаму и дојде во Својот роден крај, а Неговите ученици одеа по Него. ²А кога дојде саботниот ден, почна да поучува во синагогата, и мнозина кои слушаа се зачудија и рекоа:

"Од каде Му е ова Нему? И каква е оваа мудрост што Му е дадена? И какви чуда прават Неговите раце? ³Не е ли овој дрводелецот, Синот на Марија, и братот на Јаков, Јосиј, Јуда и Симон? И не се ли Неговите сестри тука меѓу нас?" И се навредија од Него.

⁴А Исус им рече: ”Пророкот никаде не е без почести, освен во својот роден крај, меѓу своите роднини и во својот дом.” ⁵И не можеше таму да направи ни едно чудо, освен што исцели неколку болни, полагајќи ги рацете врз нив. ⁶И се чудеше на нивното неверие.

Апостолската мисија

(Мт.10:1, 5-15; Лк.9:1-6)

Тој одеше по околните села и поучуваше. ⁷И откако ги повика дванаесеттемина, почна да ги праќа по двајца, давајќи им власт над нечистите духови.

⁸И Тој им заповеда да не носат ништо за по пат освен стап: ни леб, ни торба, ниту пари во појасот, ⁹туку да се обуени во сандали и да не облекуваат по две облекува. ¹⁰И им рече: ”Ако влезете во некој дом, останете таму додека не излезете оттаму. ¹¹А ако не ве примат и не ве послушаат, излезете оттаму а потоа истресете го правот од своите нозе, за да се осведочат!”

¹²И тргнаа проповедајќи покајание. ¹³И изгонуваа многу демони, и многу болни помазуваа со миро и ги исцелуваа.

Ирод е збунет поради Исус

(Мт.14:1-12; Лк.9:7-9)

¹⁴Слушна и царот Ирод (зашто Неговото име беше прочуено), и зборуваше: ”Јован Крстителот станал од мртвите и затоа во него дејствуваат моќни сили!”

¹⁵Едни пак велеле дека е Илија, а други дека е пророк, небаре еден од пророците.

¹⁶Но кога Ирод чу, рече: ”Јован, кому јас му ја отсеков главата, станал од мртвите.”

¹⁷Имено, Ирод испрати по Јован, го фати и го затвори в зандана, заради Иродијада, жената на брат му Филип, со која се ожени, ¹⁸зашто Јован му велеше на Ирод: ”Не ти е дозволено да ја имаш жената на твојот брат.” ¹⁹А Иродијада беше озлобена на него и сакаше да го убие, но не можеше, ²⁰зашто Ирод се плашеше од Јован, знаејќи дека е човек праведен и свет, и го пазеше, а кога го слушаше, се збунуваше многу, но сепак го слушаше со задоволство.

²¹И кога дојде згоден ден, откако Ирод на

својот роденден им даде вечера на своите големци, војводи и галилејски првенци,²² влезе ќерката на Иродијада, поигра и им угоди на Ирод и на неговите гости, а царот ѝ рече на девојката:

”Побарај од мене што сакаш и ќе ти дадам,”²³ и ѝ се заколна: ”Што и да побараш од мене, ќе ти дадам - до половина од моето царство.”

²⁴А таа излезе и ја праша мајка си: ”Што да побарам?” Таа рече: ”Главата на Јован Крстителот.”

²⁵И веднаш, откако влезе брзо кај царот, побара, велејќи: ”Сакам да ми ја дадеш, сега веднаш, на чинија, главата на Јован Крстителот.”

²⁶Е, тогаш, царот многу се натажи, ама поради заклетвата и гостите, не сакаше да ја одбие,²⁷ па веднаш испрати џелат и му нареди да ја донесе неговата глава. И тој отиде, му ја отсече главата во занданата,²⁸ ја донесе на чинија и ѝ ја даде на девојката, а девојката ѝ ја предаде на мајка си.²⁹ Кога неговите ученици чуја, дојдоа и го зедаа неговото тело и го положија в гроб.

Исус нахранува пет илјади луѓе

(Мт.14; 13-21; Лк.9:10-17; Јвн.6:1-14)

³⁰Апостолите се собраа околу Исус и Го известија за сè што направиле и како поучувале.³¹ А Тој им рече: ”Дојдете на осамено место и сами одморете се малку!” Зашто, мнозина доаѓаа и си заминуваа, а немаа време ни да јадат.

³²И сами тргнаа со кораб на осамено место.³³ Арно ама народот ги виде кога заминуваа и мнозина ги познаа и се упатија пеш, од сите градови, и стигнаа пред нив.

³⁴А кога излезе од коработ, Тој виде едночудо луѓе и се сожالي над нив, зашто прилегаа на овци без пастир, и почна да ги поучува за многу нешта.

³⁵И бидејќи времето поодмина, Неговите ученици Му пристапија и Му рекоа: ”Местово е пусто, а веќе е доцна.³⁶ Распушти ги, нека отидат по околните села и населби, и нека си купат нешто за јадење!”

³⁷А Тој одговори, велејќи: ”Вие дајте им да јадат!”

Тие Му рекоа: ”Да одиме да купиме леб за двесте денарии и да им дадеме да јадат?”

³⁸А Тој изусти: ”Колку лебови имате? Појдете, видете!”

И откако се вратија, рекоа: ”Пет леба и две риби.”

³⁹И им заповеда да ги распоредат сите по групи, на зелената трева. ⁴⁰И испоседнаа во групи по сто и педесет. ⁴¹А Тој ги зеде петте леба и двете риби, погледна кон небото, благослови и ги раскрши лебовите, па им даваше на учениците да ги ставаат пред нив; и двете риби им ги подели на сите. ⁴²И сите јадеа и се наситија. ⁴³И кренаа дванаесет кошници полни со парчиња леб и риби. ⁴⁴А оние што го јадеа лебот, беа пет илјади мажи.

Исус оди по вода

(Мт.14; 22-33; Јвн.6:16-21)

⁴⁵Веднаш потоа ги натера Своите ученици да влезат во коработ и побргу од Него да отидат на спротивната страна, кон Бетсаида, додека Тој да го распушти народот. ⁴⁶И откако се подели од нив, отиде на гората да се помоли.

⁴⁷Приквечер коработ беше сред море, а Тој остана сам на копното. ⁴⁸И кога ги виде како се мачат веслајќи, зашто ветрот им доаѓаше отспротива, околу четвртата ноќна стража, дојде до нив одејќи по морето, со намера да ги одмине. ⁴⁹А тие, кога Го видоа како оди по морето, помислија дека е привидение и извикаа, ⁵⁰зашто сите Го видоа и се исплашија.

Но, Тој веднаш им проговори, велејќи: ”Бидете храбри! Јас Сум! Не плашете се!”

⁵¹Тогаш влезе кај нив во коработ, а ветрот стивна. Тие се вчудовидоа, ⁵²зашто не го сфатија ни чудото со лебовите, бидејќи срцето им беше закоравено.

Исус исцелува во Генесарет

(Мт.14:34-36)

⁵³И кога преминаа, дојдоа на копно во Генесарет, каде слегоа. ⁵⁴Кога излегоа од коработ, луѓето веднаш Го препознаа, ⁵⁵се растрчаа по целата околина и почнаа да носат болни на постели, каде што ќе чуеја дека е Тој. ⁵⁶И каде и да влегуваше, во села или во градови, или по полињата, на пазариштата ги

ставаа болните и Го молеа да се допрат барем до ресите на Неговата облека. И сите што Го допреа беа исцелени.

Божја заповед или човечки традиции?

(Мт.15:1-20)

7 Околу Него се собраа фарисеите и некои од законниците, кои беа дошле од Ерусалим, ²и видоа дека некои од Неговите ученици јадат леб со нечисти, односно неизмиени раце.

³(Зашто фарисеите и сите Евреи, држејќи се до традицијата на старите, не јадат ако не ги измијат рацете до лакти; ⁴и кога ќе се вратат од пазар, не јадат ако не се измијат. А има уште многу нешта што ги прифатиле и ги зачувале: миење на чаши, стомни и бакарни садови.)

⁵И така, фарисеите и законниците Го прашаа: "Зошто Твоите ученици не живеат според традицијата на старите, туку јадат леб со неизмиени раце?"

⁶А Тој им рече: "Добро пророкуваше Исаија за вас лицемерите, како што е запишано:

'Овој народ со уста Ме почитува,
а неговото срце е далеку од Мене;
⁷залудно Ме почитува,
кога проповеда учења
кои всушност се човечки заповеди.'

⁸Вие ја оставате Божјата заповед, а се држите за човечката традиција.

⁹На убав начин ја укинувате" - продолжи Тој - "Божјата заповед, за да ја зачувате вашата традиција! ¹⁰Имено, Мојсеј рече: 'Почитувај ги татка си и мајка си!' и 'Кој ќе го навреди таткото и мајката, да биде казнет со смрт!' ¹¹А вие велите: 'Ако некој им рече на својот татко или на својата мајка: 'Тоа со што требаше да ти помогнам го дадов курбан (жртва, наменета за Бог),' ¹²веќе не го оставате да направи ништо за својот татко и за својата мајка. ¹³И така правите престап спрема Божјото слово со својата традиција, која вие ја воспоставивте, и правите многу други работи слични на ова."

Злото произлегува од срцето

¹⁴Откако повторно го повика народот кај Себе,

му рече: "Слушајте ме сите и разберете!

¹⁵Нема ништо еднадвор што би можело да го направи човекот нечист кога ќе влезе во него; туку она што излегува од човекот, тоа го прави нечист. ¹⁶Кој има уши, нека слуша!"

¹⁷Кога се оддалечи од народот, влезе во една куќа, а Неговите ученици Го прашаа за смислата на споредбата. ¹⁸Тој им рече: "Така! Зар и вие не разбирате? Не сфаќате ли дека ништо што влегува еднадвор во него, не може да го направи човекот нечист, ¹⁹зашто не влегува во неговото срце, туку во желудникот и излегува од него?" (Така Тој ја прогласи сета храна за чиста.)

²⁰Исто така им велеше: "Она што излегува од човекот, тоа го прави нечист, ²¹зашто од внатрешноста, од човековото срце, излегуваат зли мисли, блудства, кражби, убиства, ²²прељуби, лакомства, пакости, лукавства, разузданост, завист, богохулство, безобсирност, гордост, безумност. ²³Сите тие зла излегуваат одатре и го прават човекот нечист."

Исус ја почитува верата на сирофеничанката (Мт. 15:21-28)

²⁴Оттаму Тој стана и отиде во областа Тир и Сидон. Влезе во една куќа, а сакаше никој да не дознае. Но не можеше да остане незабележан. ²⁵Кога пак чу за него една жена, чија ќерка имаше нечист дух, дојде и падна пред Неговите нозе. ²⁶А таа жена беше Гркинка, родум сирофеничанка. И Го молеше да го истера демонот од ќерка ѝ.

²⁷А Тој ѝ рече: "Остави ги прво да се наситат децата, зашто не е добро да им се земе лебот на децата и да им се фрли на кучињата."

²⁸Таа пак одговори: "Добро, Господи! Но и кучињата под трpezата јадат од трошките на децата."

²⁹И Тој ѝ рече: "Заради тој збор, оди си, демонот излезе од ќерка ти."

³⁰И кога се врати дома го најде девојчето како лежи на постелата, а демонот беше излегол.

Исцелување на глувонем

³¹И кога излезе пак од пределите на Тир, дојде,

преку Сидон, до Галилејското Море, сред пределите на Декапол. ³²Ете Му доведоа човек глув, кој тешко зборуваше и Го молеа да положи рака врз него.

³³И го оттргна насамо од народот, ги стави Своите прсти во неговите уши, и откако плукна, го допре неговиот јазик, ³⁴погледна кон небото, воздивна и му рече: "Ефата!" - што значи: "Отвори се!" ³⁵И веднаш му се отворија ушите и му се разврза врвцата на неговиот јазик, и правилно зборуваше.

³⁶И им се закани никому да не кажуваат. Но колку што повеќе Тој им заповедуваше, толку повеќе тие разгласуваа. ³⁷И прекумерно се чудеа и велеа: "Само добрини чини! И глувите ги прави да слушаат и немите да зборуваат!"

Исус нахранува четири илјади луѓе

(Мт.15:32-39)

8 Во тие дни, кога пак се собраа едночудо луѓе и немаа што да јадат, ги повика Своите ученици и им рече: ²"Жал ми е за луѓето, зашто веќе три дни постојано се со Мене а нема што да јадат. ³Ако ги распуштам гладни по нивните куќи, ќе премалат по патот, зашто некои од нив се дојдени оддалеку."

⁴А учениците Му одговорија: "Како може некој да ги нахрани со леб во оваа пустина?"

⁵А Тој ги праша: "Колку леба имате?"

Тие рекоа: "Седум".

⁶Тогаш им заповеда на луѓето да испоседнат наземи. И ги зеде седумте леба, заблагодари и ги раскрши, и им даваше на Своите ученици да ги делат, а тие им ги раздадоа на луѓето. ⁷Имаа и малку риби. И откако ги благослови, заповеда да ги поделат и нив. ⁸И јадеа до наситка, и дигнаа седум кошеви со преостанати парчиња. ⁹А беа околу четири илјади; и Тој ги распушти. ¹⁰И веднаш влезе во коработ со учениците, и дојде во околината на Далманута.

Фарисеите бараат знак

(Мт.16:1-14)

¹¹Фарисеите излегоа и почнаа да се препираат со Него, барајќи од Него знак од небото за да Го искушаат. ¹²А Тој воздивна длабоко во духот и рече: "Зошто ова поколение бара знак? Вистина ви велам, на ова поколение

нема да му се даде знак.”¹³ И ги остави, повторно влезе во коработ и премина на другата страна.

Фарисејскиот и Иродовиот квасец

(Мт.16:5-12)

¹⁴И забораџија да земат леб, а имаа само еден леб со себе во коработ. ¹⁵Тогаш Тој им заповеда, велејќи им: ”Внимавајте! Чувајте се од фарисејскиот и од Иродовиот квасец!”

¹⁶Тие пак размислуваа меѓу себе: ”Па ние немаме леб!”

¹⁷А Исус кога го разбра тоа, им рече: ”Зошто мислите дека немате леб? Уште ли не разбирате и не сфаќате? Закоравено ли е вашето срце? ¹⁸Очи имате, а не гледате? Уши имате, а не слушате? И не си спомнувате ли, ¹⁹кога ги раскршив петте леба на пет илјади, колку кошџеви полни со парчиња кренавте?”

Му рекоа: ”Дванаесет.”

²⁰”Кога раскршив седум леба на четири илјади, колку кошџеви полни со парчиња кренавте?”

Рекоа: ”Седум”.

²¹И им рече; ”Уште ли не разбирате?”

Исцелување на слепиот во Бетсаида

²²И дојдоа во Бетсаида, па Му доведоа еден слеп и Го молеа да го допре. ²³Тој го фати слепиот за рака, го изведе надвор од селото и откако му плукна во очите, ги положи рацете на него и го праша: ”Гледаш ли нешто?”

²⁴Тој ги поткрена очите и рече: ”Гледам луѓе, небаре се дрвја што одат.”

²⁵Потоа пак ги положи рацете на неговите очи, и тој прогледа и оздраве, и гледаше сè јасно. ²⁶И го испрати во неговиот дом, велејќи му: ”Не навраќај во селото, и никому не кажувај му!”

Петровата изјава дека Исус е Месијата

(Мт.16:13-20; Лк.9:18-21)

²⁷Излезе Исус со Своите ученици по селата на Цезареја Филипова; а по пат ги прашуваше, велејќи им: ”Што велат луѓето, кој сум Јас?”

²⁸Тие Му рекоа: ”Јован Крстителот, други велат Илија, а трети - дека си еден од пророците.”

²⁹Но Тој ги праша: ”А вие, за кого Ме сметате?” Петар Му одговори и рече: ”Ти си Христос”.

³⁰И им забрани никому да не зборуваат за Него.

Исус ги претскажува Својата смрт и воскресението

(Мт.16:21-28; Лк.9:22-27)

³¹И почна да ги поучува дека Синот Човеков треба многу да страда и да биде отфрлен од старешините, првосвештениците и законците; дека ќе Го убијат и дека по три дни ќе воскресне. ³²И тоа го зборуваше отворено. А Петар Го повлече настрана и почна да Го прекорува.

³³Но Тој се заврте и откако ги погледна Своите ученици, го прекори Петар и рече: ”Бегај зад Мене, сатано, зашто ти не мислиш за она што е Божјо, туку за она што е човечко.”

³⁴И го повика народот, заедно со Своите ученици, и им рече: ”Оној што сака да тргне по Мене, нека се откаже од себеси и нека го земе својот крст, па нека оди по Мене. ³⁵Зашто, кој сака да ја спаси својата душа, ќе ја загуби, а оној што ќе ја загуби својата душа заради Мене и Евангелието, ќе ја спаси. ³⁶Зашто, каква полза има човекот, ако го добие целиот свет, а ѝ напакости на својата душа! ³⁷И што може човекот да даде во замена за својата душа? ³⁸Зашто, кој се срами од Мене и од Моите зборови во ова прељубничко и грешно поколение, и Синот Човеков ќе се засрами од него, кога ќе дојде во славата на Својот Татко, заедно со светите ангели.”

9 И им рече: ”Вистина ви велам - има некои меѓу вас, кои стојат тука, а кои нема да вкусат смрт, додека не го видат Божјото царство како стапува во сила.”

Преобразувањето

(Мт.17:1-13; Лк.9:28-36)

²И по шест дни, Исус ги зеде Петар, Јаков и Јован и со Себе ги поведе само нив на една висока гора, насамо, и се преобрази пред нив; ³неговата облека стана блескава и многу бела, како што ниедно белило на земјата не може да

ја избели. ⁴И им се јави Илија со Мојсеј, па разговараа со Исус.

⁵А Петар проговори и Му рече на Исус: "Раби, добро е да сме тука. Да направиме три сеници: една за Тебе, една за Мојсеј и една за Илија." ⁶Всушност, не знаеше што да рече, зашто беа многу уплашени.

⁷И наиде облак и ги засени, а од облакот се чу глас: "Овој е Мојот возљубен Син! Слушајте Го!"

⁸И одеднаш кога се обсрнаа, веќе никого не видоа крај себе, освен Исус.

⁹А кога слегуваа од гората, им заповеда никому да не му кажуваат што видоа, додека Синот Човеков не воскресне од мртвите." ¹⁰И тие го држеа цврсто тој збор, меѓусебно расправајќи: што значи - воскреснување од мртвите?

¹¹И Го прашаа: "Зошто закониците велат дека најпрвин треба да дојде Илија?"

¹²А Тој им рече: "Прво ќе дојде Илија, и сè ќе воспостави. А како што е напишано за Синот Човеков: Тој треба многу да претрпи и да биде презрен? ¹³Но, Јас ви велама дека Илија дојде, и дека постапија со него како што сакаа, како што е напишано за него."

Исцелување на припадничавото момче (Мт.17:14-20; Лк.9:37-43)

¹⁴И кога дојдоа кај Исусовите ученици, видоа едночудо луѓе околу нив, и законици кои се препираа со нив. ¹⁵Штом целиот народ Го здогледа, се вчудовиде, а луѓето се стрчаа и Го поздравуваа.

¹⁶А Тој ги праша: "За што се препирате со нив?"

¹⁷А еден од народот му одговори: "Учителе, Ти го доведов својот син, во кого има дух кој го онемува; ¹⁸и кога го фаќа, го кутнува, му тече пена на уста, чкрта со забите и се вкочанува. Им реков на Твоите ученици да го истераат, но не можеа."

¹⁹А Тој одговори, велејќи: "О неверно поколение, до кога ќе бидам со вас? До кога ќе ве трпам? Доведете го кај Мене!"

²⁰И Му го доведоа. А штом духот Го виде Него, веднаш го стресе момчето и тоа падна наземи, тркалајќи се со пена на устата.

²¹Тогаш го праша татка му: ”Колку време има откако му се случува ова?”

А тој рече: ”Од детството, ²²а често го фрла во оган и во вода, за да го погуби. Но, ако можеш нешто да сториш, смилувај ни се и помогни ни!”

²³Исус пак му рече: ”Ако можеш! Сè е можно за оној што верува!”

²⁴Таткото на момчето веднаш извика, велејќи: ”Верувам! Помогни му на моето неверие!”

²⁵А Исус, штом виде дека се собира народ, му се закани на нечистиот дух и му рече: ”Духу, кој предизвикуваш немоност и глувост, Јас ти заповедам, излези од него и повеќе не влегувај во него!”

²⁶И откако извика, силно го стресе детето и тој излезе. А тоа беше небаре мртво, така што мнозина велеа дека умрело. ²⁷Исус, пак, го фати за рака, го поткрена и тоа стана.

²⁸А кога дојде во куќата, Неговите ученици Го прашаа насамо: ”Зошто ние не можевме да го истераме?”

²⁹Тој им одговори: ”Оваа порода со ништо не може да се истера, освен со молитва.”

Исус повторно ги претскажува Својата смрт и воскресението

(Мт.17:22,23; Лк.9:43-45)

³⁰Кога заминаа оттаму, минуваа низ Галилеја, и не сакаше никој да дознае за тоа; ³¹имено, Тој ги поучуваше Своите ученици, велејќи: ”Синот Човеков ќе биде предаден во човечки раце, и ќе Го убијат, и откако ќе Го убијат, Тој ќе воскресне на третиот ден. ³²Но тие не ја разбраа таа изјава, а се плашеа да Го прашаат.”

Големината на понизноста

(Мт.18:1-5; Лк.9:46-48)

³³И дојдоа во Капернаум, и кога беше во куќата, Тој ги праша: ”За што се расправавте по пат?” ³⁴А тие молчеа, зашто по пат се расправаа меѓусебно за тоа кој е најголем.

³⁵Тој, пак, седна, ги повика дванаесеттемина и им рече: ”Кој сака да биде прв, нека биде последен и слуга на сите!”

³⁶Тогаш зеде едно дете, го постави меѓу нив, го прегрна и им рече: ³⁷”Кој прима едно вакво

дете во Мое име, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, не Ме прима Мене, туку Оној Кој Ме испрати.”

Други кои дејствуваат во Христовото име (Лк.9:49.50)

³⁸Јован Му рече: ”Учителе, видовме еден кој во Твое име изгонуваше демони, а не нè следи, та му забранивме, зашто не оди по нас.”

³⁹А Исус рече: ”Не бранете му! Зашто нема никој кој би правел чудо во Мое име, а да може веднаш потоа лошо да зборува за Мене. ⁴⁰Оти, оној кој не е против нас, тој е со нас. ⁴¹И кој ќе ви даде чаша студена вода во Мое име, бидејќи сте Христови, вистина ви велам, нема да ја загуби својата награда.”

Замки

(Мт.18:6-9; Лк.17:1,2)

⁴²А кој ќе наведе на грев едно од овие малечкиве кои веруваат во Мене, за него подобро ќе биде да му обесат на вратот воденички камен и да го фрлат в море. ⁴³И ако твојата рака те наведува на грев, отсеци ја. Подобро е да влезеш без рака во животот, отколку со двете раце да отидеш во пеколот, во неугаслив оган, ⁴⁴каде што нивниот црв не умира, и огнот не згаснува. ⁴⁵Ако твојата нога те наведува на грев, отсеци ја! Подобро е за тебе да влезеш во животот сакат, отколку со двете нозе да бидеш фрлен во пеколот, ⁴⁶каде што нивниот црв не умира, и огнот не згаснува. ⁴⁷И ако и твоето око те наведува на грев, извади го! Подобро е за тебе да влезеш во Божјото царство со едно око, отколку да бидеш со двете очи фрлен во пеколот, ⁴⁸каде што нивниот црв не умира, и огнот не згаснува. ⁴⁹Зашто секој ќе биде посолан со оган.

⁵⁰Солта е добра, но ако солта стане несолена, со што ќе ја осолите? Имајте сол во себе и имајте мир меѓу себе.”

Брак и развод

(Мт.5:27-32; Лк.16:18; Рим.7:1-3; 1.Кор.7:10-17)

10 И стана оттаму и дојде во пределите на Јудеја, од онаа страна на Јордан; и пак народот Му се придружи, а Тој повторно ги поучуваше, според Својот обичај.

²Му пристапија фарисеите и Го прашаа, за да Го искушуваат: ”Дали е дозволено мажот да ја остави жената?”

³А Тој им одговори, велејќи: ”Што ви заповеда Мојсеј?”

⁴Тие рекоа: ”Мојсеј дозволи да ѝ се напише разводна книга и да се отпушти.”

⁵Но Исус им рече: ”Заради вашето закоравено срце тој ви ја напиша таа заповед.

⁶Но, во почетокот на создавањето, Бог ги создаде како машко и женско. ⁷Затоа човекот ќе ги остави татка си и мајка си ⁸и двајцата ќе станат едно тело. И така, не се веќе две, туку едно тело. ⁹Затоа, она што Бог го соединил, човекот да не го раздвојува.”

¹⁰И во куќата, учениците пак го прашаа за тоа. ¹¹А Тој им рече: ”Кој ќе ја напушти својата жена и се ожени со друга, чини прељуба спроти неа. ¹²И ако таа го напушти мажот и се омажи за друг, прави прељуба.”

Кој ќе влезе во Божјото царство

(Мт.19:13-15; Лк.18:15-17)

¹³И Му носеа деца, за да ги допре, а учениците ги прекоруваа. ¹⁴Кога, пак, Исус го виде тоа, негодуваше и им рече: ”Оставете ги децата да дојдат кај Мене. Не бранете им, зашто на таквите им припаѓа Божјото царство!

¹⁵Вистина ви велеам, кој не го прима Божјото царство како мало дете, нема да влезе во него.” ¹⁶И ги гушна и ги благослови, положувајќи ги рацете врз нив.

Богатото момче

(Мт.19:16-30; Лк.18:18-30)

¹⁷Кога излегуваше на пат, притрча еден, клекна пред Него и Го праша: ”Добар Учителе, што да правам за да наследам вечен живот?”

¹⁸А Исус му рече: ”Зошто Ме нарекуваш добар! Никој не е добар освен самиот Бог. ¹⁹Ги знаеш заповедите: Не убивај! Не чини прељуба! Не кради! Не сведочи лажно! Не мами! Почитувај го таткото свој и мајката своја!”

²⁰Но тој Му одговори: ”Учителе, за сето тоа се застапував од својата младост.”

²¹А Исус го погледна, му стана мило и му

рече: "Едно ти недовтасува: оди, продај сè што имаш, и раздај им го на сиромасите, па ќе имаш богатство на небото! И дојди, следи Ме!"

²² А тој се натажи од овие зборови и си замина нажален, зашто имаше многу имот.

²³ Исус погледна наоколу и им рече на учениците: "Колку е тешко богатите да влезат во Божјото царство!"

²⁴ А тие се вчудовидоа од Неговите зборови. Но Исус пак проговори и им рече: "Чеда, колку е тешко да се влезе во Божјото царство!

²⁵ Полесно ѝ е на камилата да се протне низ иглени уши, отколку богат да влезе во Божјото царство!"

²⁶ А тие се зачудија уште повеќе, велејќи си еден на друг: "Тогаш, кој може да биде спасен?"

²⁷ Исус ги погледна и им рече: "За луѓето тоа е невозможно, но не и за Бог, зашто со Бог сè е можно!"

²⁸ Петар почна да Му зборува: "Гледај, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе!"

²⁹ Но Исус, пак, одговори, велејќи: "Вистина ви велам: нема никој, кој ќе остави куќа или браќа, или сестри, или мајка или татко, или деца, или ниви, заради Мене и заради Евангелието, ³⁰ а да не прими, сега стократно, во ова време: куќи, и браќа, и сестри, и мајки, и деца и ниви - со прогонства - а во идниот век, вечен живот. ³¹ Но мнозина први ќе бидат последни, а последните - први."

Исус ќе воскресне од мртвите

(Мт.20:17-19; Лк.18:31-34)

³² Кога одеа по патот, искачувајќи се кон Ерусалим, Исус одеше пред нив, а тие беа вдахнени, додека оние кои Го следеа беа исплашени. И пак ги одвои дванаесеттемина и почна да им раскажува што ќе Му се случи:

³³ "Еве, одиме горе во Ерусалим и Синот Човеков ќе им биде предаден на првосвештениците и на законците и тие ќе Го осудат на смрт и ќе Го предадат на неевреите; ³⁴ и ќе Му се ругаат, ќе Го плукаат, ќе Го камшикуваат и ќе Го убијат, а Тој по три дена ќе воскресне."

Јаков и Јован бараат посебни места

(Мт.20:20-28)

³⁵И Му пристапија Јаков и Јован, Зебедеевите синови, и Му рекоа: "Учителе, сакаме да направиш за нас сè што ќе побараме од Тебе."

³⁶А Тој ги праша: "Што сакате да направам за вас?"

³⁷Тие пак Му рекоа: "Дозволи ни да седнеме еден оддесно, а друг одлево до Тебе во Твојата слава!"

³⁸А Исус им рече: "Не знаете што барате! Можете ли да ја пиете чашата што Јас ја пијам или да бидете крштавани со крштавањето со кое Јас сум крштаван?"

³⁹Тие Му одговорија: "Можеме!"

Но Исус им рече: "Ќе ја пиете чашата што Јас ја пијам и ќе бидете крштавани со крштавањето со кое Јас се крштавам; ⁴⁰но да се седне оддесно или одлево до Мене, тоа не го дозволувам Јас, а ќе им се дозволи на оние за кои е приготвено."

⁴¹А десеттемина кога чуја, почнаа да негодуваат против Јаков и Јован. ⁴²Но Исус ги повика кај Себе и им рече: "Знаете дека оние што се сметаат за владетели на народите - господарат над нив; и дека нивните големци имаат власт над нив. ⁴³Но меѓу вас не е така. Кој сака да биде голем меѓу вас нека ви биде слуга! ⁴⁴А кој сака да биде прв меѓу вас, нека ви биде слуга на сите, ⁴⁵зашто и Синот Човеков не дојде да Му служат, туку да служи и да ја даде Својата душа за откуп на мнозина!"

Исцелувањето на слепиот Бартимеј

(Мт.20:29-34; Лк.18:35-43)

⁴⁶И дојдоа во Ерихон. А кога излегуваше од Ерихон со Своите ученици и со едночудо луѓе, Бартимеј, Тимеевиот син, слеп питач, седеше крај патот. ⁴⁷И штом чу дека тоа е Исус Назаретанецот почна да вика, велејќи: "Исусе, сине Давидов, смилувај ми се!"

⁴⁸А мнозина му се закануваа да молчи, но тој викаше уште посилено: "Сине Давидов, смилувај ми се!"

⁴⁹Исус застапа и рече: "Викнете го!"

И го викнаа слепиот и му рекоа: "Не плаши се! Стани, те вика!" ⁵⁰А тој ја фрли својата наметка, скокна и дојде кај Исус.

⁵¹Исус пак проговори: "Што сакаш да направам за тебе?"

А слепиот Му одговори: "Учителе, да прогледам!"

⁵²Тогаш Исус му рече: "Оди си - твојата вера те исцели!" И веднаш прогледа и тргна по Него, следејќи Го Неговиот пат.

Исус влегува во Ерусалим

(Мт.21:1-11; Лк.19:28-40; Јвн.12:12-19)

11 Кога се приближија до Ерусалим, во Бетфагија и Бетанија, кај Маслиновата Гора, Исус испрати двајца Свои ученици, ²и им рече: "Појдете во селано што е пред вас и штом ќе влезете во него, ќе најдете врзано магаренце, на кое уште никој не јавал. Одврзете го и доведете го! ³И ако некој ве праша: 'Зошто го правите тоа?', речете: 'Му треба на Господ', и тој веднаш ќе го прати тука."

⁴И отидоа и го најдоа магаренцето врзано до вратата, надвор крај патот, и го одврзаа. ⁵А некои од оние што стоеја таму им рекоа: "Што правите? Зошто го одврзувате магаренцето?" ⁶А овие им одговорија како што им рече Исус, и тие ги пуштија. ⁷Го доведоа магаренцето кај Исус, ги ставија своите облеку врз него, и Тој седна над нив. ⁸А мнозина ги постилаа своите облеку по патот, а други, пак, фрлаа гранчиња, што ги сечеа по нивите. ⁹А тие кои одеа пред Него и по Него, извикуваа:

"Осана!"

"Благословен е Оној

Кој доаѓа во Господовото име!"

¹⁰"Благословено е царството

на нашиот татко Давид, кое доаѓа!"

"Осана во висините!"

¹¹И влезе во Ерусалим, во Храмот, и штом разгледа сè, бидејќи веќе беше доцна, отиде со дванаесеттемина во Бетанија.

Неплодната смоква

(Мт.21:18,19)

¹²А утредента, кога излегоа од Бетанија, Тој огладне ¹³и оддалеку виде една смоква,

разлистена, па тргна кон неа, не ќе најде ли нешто, а кога втаса, не најде ништо освен лисја, зашто уште не беше време за смокви. ¹⁴Тогаш проговори и ѝ рече: "Отсега довека никој да не касне плод од тебе!" А Неговите ученици слушаа.

Исус го чисти Храмот

(Мт.21:12-17; Лк.19:45-48; Јвн.2:13-22)

¹⁵Потоа пак дојдоа во Ерусалим, и кога влезе во Храмот почна да ги брка сите што купуваа и продаваа во Храмот. И им ги преврте масите на менувачите на пари и тезгите на продавачите на гулаби. ¹⁶И не дозволуваше некој да носи каков-годе сад низ Храмот. ¹⁷Потоа ги поучуваше, велејќи им: "Не е ли напишано:

'Мојот дом ќе се нарече
Дом на молитва за сите народи?'

А вие направивте од него разбојничко дувло!"

¹⁸А првосвештениците и закониците го чуја тоа, и бараа начин да Го погубат, зашто се плашеа од Него, додека сиот народ беше восхитен од Неговото учење.

¹⁹А кога се стемни, Тој излезе од градот.

"Имајте вера во Бог"

(Мт.21:20-22)

²⁰Утрото кога поминуваа, ја видоа смоквата исушена од корен. ²¹Петар се сети и Му рече: "Учителе, погледни! Се исушила смоквава што ја проколна!"

²²Исус одговори, велејќи: "Имајте вера во Бог! ²³Вистина ви велам, ако некој ѝ рече на оваа гора: 'Дигни се и фрли се во морето', а не се посомнева во своето срце, туку верува дека ќе се збидне она што го рекол, така и ќе биде.

²⁴Затоа ви велам: сè што ќе побарате во молитва, верувајте дека го примивте, и ќе ви се збиде. ²⁵И кога сте на молитва, простете ако имате нешто против некого, па и вашиот Татко, Кој е на небесата, да ви ги прости вашите гревови. ²⁶Ако пак не проштавате, и вашиот Татко, Кој е на небесата, нема да ви ги прости вашите гревови."

Исусовата власт

(Мт.21:23-27; Лк.20:1-8)

²⁷Потоа пак дојдоа во Ерусалим, и кога одеше низ Храмот, дојдоа кај Него првосвештениците, законците и старешините, ²⁸и Му рекоа: "Со каква власт го правиш ова и Кој Ти ја даде таа власт да го правиш тоа?"

²⁹А Исус им рече: "Ќе ве прашам нешто, а вие одговорете Ми, па ќе ви кажам со каква власт го правам ова. ³⁰Јовановото крштавање, од небото ли беше или од луѓето? Одговорете Ми!"

³¹А тие расправаа меѓу себе: "Ако кажеме од небото, ќе ни рече: 'Зошто тогаш не му поверувавте?' ³²А што ако речеме, 'од луѓето'?" Се плашеа од народот, зашто сите сметаа дека Јован беше навистина пророк.

³³Му одговорија на Исус, велејќи: "Не знаеме!"

А Исус им рече: "Ни Јас не ви кажувам со каква власт го правам ова."

Споредбата за лозјето и лозарите

(Мт.21:33-46; Лк.20:9-19)

12 И почна да им говори во споредби: "Еден човек насади лозје, го загради со плет, ископа место за гмечало, изгради кула и го даде под наем на лозарите, па замина. ²А кога дојде време, испрати слуга кај лозарите да прими од нив дел од плодот на лозјето. ³Но тие го фатија, го претепаа и го пуштија со празни раце. ⁴И пак им испрати друг слуга, а овега го ранија во главата и го навредуваа. ⁵Тој испрати и трет, а него го убија; така се случи и со мнозина други: едни претепаа, а други убија.

⁶Имаше тој и син кој му беше многу милен. Него го испрати последен кај нив, велејќи: 'Ќе имаат почит спрема мојот син!'

⁷Но, лозарите си рекоа меѓу себе: 'Овој е наследникот! Ајде да го убиеме и наследството ќе биде наше.' ⁸И го фатија, го убија и го исфрлија надвор од лозјето.

⁹И така, што ќе направи сега господарот на лозјето? Ќе дојде и ќе ги погуби лозарите, а лозјето ќе го даде на други.

¹⁰Зар не сте ги прочитале овие зборови во Писмото:

’Каменот што го отфрлија сидарите,
стана темелен камен;

¹¹тоа е од Господ
и прекрасно е во нашите очи!”

¹²А тие демнеа да Го фатат, но се плашеа од народот, зашто разбраа дека за нив ја кажа таа споредба. И така, Го оставија и си отидоа.

Исус и данокот

(Мт.22:15-22; Лк.20:20-26)

¹³Тогаш испратија некои од фарисеите и иродовците, за да Го фатат за збор. ¹⁴Тие дојдоа и Му рекоа: ”Учителе, знаеме дека ја зборуваш вистината и дека не се плашиш од никого, зашто не гледаш кој е кој, туку вистинито поучуваш за Божјиот пат. Треба ли да му се дава данок на цезарот или не? Да даваме или да не даваме?”

¹⁵А Тој, знаејќи го нивното лицемерство, им рече: ”Зошто Ме искушувате? Донесете ми да видам еден денариј!” ¹⁶А тие Му донесоа. И им рече: ”Чиј е овој лик и натпис?”

Тие рекоа: ”На цезарот.”

¹⁷Исус им рече: ”Дајте му го цезаревото на цезарот, а Божјото на Бог.” И тие Му се восхитуваа.

Животот по воскреснувањето

(Мт.22:23-33; Лк.20:27-40)

¹⁸Дојдоа кај Него садукееите, кои велат дека нема воскресение, па Го прашаа, велејќи:
¹⁹”Учителе, Мојсеј ни напиша: ’Ако некому умре брат и остави жена, а не остави потомок, неговиот брат да ја земе жена му и да му воздигне потомство на својот брат.’ ²⁰Беа седуммина браќа. Првиот ја зеде жената и умре, а не остави потомок. ²¹И вториот ја зеде и умре, а не остави потомок. И третиот исто така. ²²Седумтемина не оставија потомство. А по сите умре и жената. ²³По воскресението, кога ќе воскреснат, на кого од нив ќе му припадне жената, зашто седумтемина ја имаа за жена?”

²⁴Исус им рече: ”Зарем не грешите, затоа што не ги знаете ни Писмата, ниту Божјата сила? ²⁵Кога ќе воскреснат од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат, туку ќе бидат како

ангелите на небото. ²⁶ А за мртвите, дека ќе воскреснат, не читавте ли во Мојсеевата книга како Бог му рече кај капината: 'Јас Сум Богот на Авраам, Богот на Исак и Богот на Јаков'? ²⁷ Тој не е Бог на мртвите, туку на живите! Во заблуда сте!"

Најголемата заповед

(Мт.22:34-40; Лк.10:25-28)

²⁸ Пристапи еден од законниците, кој чу како се препираат, а знаејќи дека им одговори добро, Го праша: "Која е прва од сите заповеди?"

²⁹ Исус одговори: 'Првата е: 'Слушај, о Израеле: Господ, нашиот Бог, е единствен Господ, ³⁰ и љуби Го Господ својот Бог со сето свое срце, со сета своја душа, со сиот свој разум и со сета своја сила!' ³¹ А ова е втората: 'Љуби го својот ближен како себеси!' Друга заповед, поголема од овие, нема."

³² А законикот Му рече: "Точно, Учителе! Ја кажа вистината дека Бог е еден, и нема друг освен Него, ³³ и да Го љубиш Него со сето срце, со сиот разум и со сета сила, и да го љубиш ближниот како себеси - тоа е многу повеќе од сите жртви паленици и приноси."

³⁴ А Исус кога виде дека одговори разумно, му рече: "Не си далеку од Божјото царство." И никој повеќе не се осмели да Го праша.

Давидовиот Господ

(Мт.22:41-46; Лк.20:41-44)

³⁵ Потоа Исус зборуваше, поучувајќи во Храмот: "Зошто велат законниците дека Христос е Давидов Син? ³⁶ Самиот Давид рече преку Светиот Дух:

'Му рече Господ на мојот Господ:
- Седни од Мојата десна страна,
додека не ги соборам
Твоите непријатели под нозете Твои.'

³⁷ Самиот Давид Го нарекува Него 'Господ' - како може тогаш да му биде син?" И многу народ Го слушаше со задоволство.

Исус ги осудува законниците

(Мт.23:1-36; Лк.10:45-47)

³⁸ А во Својата поука рече: "Чувајте се од

закониците, кои сакаат да одат во долги облеку; да бидат поздравувани по пазариштата; ³⁹да имаат први места во синагогите, и почесни места на гоштавките, ⁴⁰кои ги подјаднуваат домовите на вдовиците, и навидум долго се молат - тие ќе бидат судени построго!”

Прилогот на вдовицата

(Лк.21:1-4)

⁴¹И Тој седна спроти ковчежето за прилози и гледаше како народот пушта пари во него, а мнозина богати пуштаа многу. ⁴²Потоа дојде една бедна вдовица и пушти внатре две парички, односно еден кодрант.

⁴³Тогаш ги повика Своите ученици и им рече: ”Вистина ви велам, дека беднава вдовица даде повеќе од сите што пуштаа во ковчежето. ⁴⁴Зашто сите одделија од тоа што им е премногу, а таа од својата немаштина - пушти сè што имаше за живеачка.”

Разурнувањето на Храмот и последните денови

(Мт.24:1,2; Лк.21:5-6)

13 И кога излегуваше од Храмот, еден од Неговите ученици Му рече: ”Учителе! Гледај - какви прекрасни камења и какви зданија!”

²А Исус му рече: ”Ги гледаш ли овие големи градби? Нема да остане камен на камен, што не ќе биде разурнат.”

Претстојните страдања

(Мт.24:3-14; Лк.21:7-19)

³И кога седеше на Маслиновата Гора, спроти Храмот, Петар, Јаков, Јован и Андреј Го прашаа насамо: ⁴”Кажни ни кога ќе се случи тоа, и каков ќе биде знакот кога сето тоа ќе се исполни?”

⁵А Исус почна да им зборува: ”Внимавајте некој да не ве измами! ⁶Мнозина ќе дојдат во Мое име и ќе речат: ’Јас Сум’ - и ќе измамат многумина. ⁷А кога ќе чуете за војни и гласови за војни, не плашете се! Зашто така треба да биде, но тоа уште не е крајот; ⁸зашто ќе се крене народ против народ и царство против царство, ќе има земјотреси на разни места, и ќе има глад. Тоа е почетокот на породилните болки.

⁹Но вие, чувајте се! Ќе ве предаваат на судовите и ќе ве тепаат во синагогите, пред управници и цареви ќе стоите поради Мене, ним за сведоштво. ¹⁰Најнапред Евангелието треба да им биде проповедано на сите народи. ¹¹А кога ќе ве поведат и ве предадат, не грижете се однапред што ќе зборувате; туку она што ќе ви биде дадено во тој час, зборувајте го тоа, зашто нема да зборувате вие, туку Светиот Дух.

¹²И брат братот свој ќе го предаде на смрт, и татко - своето чедо. И децата ќе станат против родителите и ќе ги убиваат. ¹³И сите ќе ве мразат заради Мене, а оној што ќе истрае докрај, ќе биде спасен.

Големите маки

(Мт.24:15-28; Лк.21:20-24)

¹⁴А кога ќе видите дека гнаското опустошување стои таму каде што не треба, кој чита, нека разбере, тогаш оние што се во Јудеја нека бегаат по горите! ¹⁵Кој е на покрив, нека не слегува и нека не влегува да земе нешто од својата куќа; ¹⁶а кој е в поле, нека не се враќа да го земе своето наметало. ¹⁷Тешко им на бремениите жени и на доилките во тие дни! ¹⁸Молете се, тоа да не биде зиме! ¹⁹Зашто во тие дни ќе има невола каква што немало од почетокот на Божјото создавање, ниту пак ќе има. ²⁰И ако Господ не ги скуси тие дни, не ќе се спаси ниту еден човек, но заради избраните, што Тој ги избра, ќе ги скрати дните. ²¹И ако некој ви рече тогаш: 'Еве, тука е Христос! Ене, таму е!', не верувајте; ²²зашто ќе се појават лажни христоси и лажни пророци и ќе покажат чудотворни знаци и чуда, за да ги измамат избраните, ако е можно. ²³А вие внимавајте! Ете, однапред ви кажав сè!"

Исус повторно доаѓа

(Мт.24:29-31; Лк.21:25-28)

²⁴"Во тие дни, по тие неволи, сонцето ќе потемни и месечината нема да ја дава својата светлина, ²⁵свездите ќе паѓаат од небото и небесните сили ќе се разнишаат.

²⁶И тогаш ќе Го видат Синот Човеков како доаѓа на облаци, со голема сила и слава.

²⁷Тогаш Тој ќе ги испрати ангелите и ќе ги

собере Своите избрани од четирите ветра, од крајот на земјата до крајот на небото.”

Споредбата за смоквата

(Мт.24:32-35; Лк.21:29-33)

²⁸”А од смоквата научете ја оваа споредба: кога нејзината гранка ќе омекне и разлисти, знаете дека летото е близу. ²⁹Така и вие, кога ќе видите дека се случува ова, знајте дека Тој е близу, пред врата. ³⁰Вистина ви велеам, ова поколение нема да мине додека сето ова не се збидне. ³¹Небото и земјата ќе поминат, но Моите зборови нема да поминат.”

Времето на Христовото доаѓање не е познато

(Мт.24:36-44)

³²”А за оној ден и час, никој не знае: ни ангелите на небото, ниту Синот, туку само Таткото.” ³³”Бдејте и молете се! Зашто не знаете, кога ќе биде времето! ³⁴Тоа е како човек, кој тргнувајќи на пат го остава својот дом и ги овластува своите слуги, секому определувајќи му ја работата, а на вратарот му наредува да бдее.

³⁵И така, бдејте, зашто не знаете кога ќе дојде господарот на домот: приквечер или на полноќ, кога петлите ќе пропеат или наутро, ³⁶за да не дојде одненадеж и да ве најде заспани. ³⁷А она што ви го зборувам вам, на сите им го зборувам: бдејте!”

Заговор против Исус

(Мт.26:1-5; Лк.22:1,2; Јвн.11:45-53)

14 Два дни пред Пасхата и празникот на Бесквасните лебови, првосвештениците и законниците размислуваа како да Го фатат на измама и да Го убијат, ²арно ама зборуваа: ”Не на празникот, за да не се побуни народот.”

Помазанието во Бетанија

(Мт.26:6-13; Јвн.12:1-8)

³И кога беше во Бетанија, во куќата на Симон лепрозниот, додека беше прилегнат крај трпезата, дојде една жена, која носеше сад од алабастер, со чисто скапоцено нардово миро. Таа го скрши садот од алабастер и го излеа мирото врз Неговата глава.

⁴А некои негодуваа, говорејќи меѓу себе:

”Зошто мирото вака се растура! ⁵Мирото можеше да биде продадено за повеќе од триста денарии и да им се дадат на сиромасите!” Така негодуваа против неа.

⁶Но Исус рече: ”Оставете ја! Зошто ѝ додевате? Таа Ми направи добро дело.

⁷Бидејќи сиромасите ги имате секогаш со вас, можете да им правите добро кога ќе посакате, а Мене Ме немате секогаш. ⁸Тоа што можеше, таа го стори: Го помаза Моето тело за погребување. ⁹И вистина ви велам, каде и да биде проповедано Евангелието, по целиот свет, ќе се раскажува што направи таа, во нејзин спомен.”

Јудиното предавство

(Мт.26:14-16; Лк.22:3-6)

¹⁰А Јуда Искариот, еден од дванаесеттемина, отиде кај првосвештениците, за да им Го предаде. ¹¹Тие, кога го чуја тоа, се зарадуваа и му ветија да му дадат сребреници. А тој бараше згодна можност за да Го предаде.

Пасхалната вечера

(Мт.26:17-25; Лк.22:7-14, 21-23; Јвн.13:21-30)

¹²А во првиот ден на Бесквасните лебови, кога колеа за Пасхата, Неговите ученици Му рекоа: ”Кај сакаш да појдеме и да приготвиме за да ја јадеш Пасхата?”

¹³Тој испрати двајца од Своите ученици и им рече: ”Појдете во градот и ќе ве сретне човек кој носи вода во стомна. Одете по него, ¹⁴и каде што ќе влезе речете му на домаќинот: ’Учителот праша: ’Кај е Мојата гостинска соба, каде што ќе ја јадам Пасхата со Моите ученици?’” ¹⁵И тој ќе ви покаже суредена голема горна соба. Пригответе ни таму!”

¹⁶Неговите ученици излегоа и отидоа во градот, и најдоа како што Тој им беше рекол, па ја приготвија Пасхата.

¹⁷А кога се свечери, дојде со дванаесеттемина.

¹⁸И кога беа испоседнати крај трpezата и јадеа, Исус им рече: ”Вистина ви велам, еден од вас, којшто јаде со Мене, ќе Ме предаде.”

¹⁹Тие се нажалија и почнаа да Му велат еден по еден: ”Да не сум јас?”

²⁰А Тој им рече: ”Еден е од дванаесеттемина, кој макна од Мојава чинија. ²¹Синот Човеков

си оди, како што е напишано за Него, но тешко му на тој човек, преку кого Синот Човеков ќе биде предаден. За тој човек подобро ќе беше да не се родил.”

Господовата вечера

(Мт.26:26-30; Лк.22:15-20; 1.Кор.11:23-25)

²²И кога јадеа, зеде леб, благослови, го раскриши, им го раздаде и рече: ”Земете, ова е Моето тело.”

²³Ја зеде чашата, заблагодари и им ја даде, и сите пиеја од неа.

²⁴И им рече: ”Ова е Мојата крв на Заветот, која е пролеана за мнозина. ²⁵Вистина ви велам: не ќе пијам веќе од лозовиот плод сè до оној ден кога ќе пијам од новиот во Божјото царство.”

²⁶И откако испеаја песна, излегоа на Маслиновата Гора.

Навестување на Петровото откажување

(Мт.26:31-35; Лк.22:31-34; Јвн.13:36-38)

²⁷Исус им рече:

”Сите ќе се соблазните,
зашто е напишано:
- Ќе го удрам пастирот,
и овците ќе се разбегаат.”

²⁸А по Моето воскресение, пред вас ќе отидам во Галилеја.”

²⁹Петар Му рече: ”И ако сите се соблазнат, јас не ќе го сторам тоа.”

³⁰Исус му рече: ”Вистина ти велам дека денес, ноќеска, пред петелот да запее двапати, ти трипати ќе се откажеш од Мене.”

³¹Но тој уште поупорно зборуваше: ”Ако треба и да умрам со Тебе, нема да се откажам од Тебе!” И сите го велеа истото.

Исус во Гетсеманија

(Мт.26:36-46; Лк.22:39-46)

³²Потоа дојдоа до местото, по име Гетсеманија, па им рече на Своите ученици: ”Седете тука, додека се молам!” ³³И ги зеде со Себе: Петар, Јаков и Јован, и Го обзеде тага и голема мака.

³⁴И им рече: ”Мојата душа е нажалена до смрт; останете тука и бдејте!”

³⁵И отиде малку подалеку, падна ничкум наземи и се молеше, ако е можно, да Го одмине тој час, ³⁶и велеше: ”Аба, Татко! За Тебе сè е можно. Тргни ја од Мене оваа чаша! Но, не како Јас што сакам, туку како што сакаш Ти!”

³⁷И дојде и ги најде како спијат, и му рече на Петар: ”Симоне, спиеш ли? Не можете ли да бдеете еден час? ³⁸Бдејте и молете се, за да не паднете во искушение! Духот е бодар, но телото е немоќно.”

³⁹И пак отиде, и се помоли, изговарајќи ги истите зборови. ⁴⁰Кога се врати, пак ги најде како спијат, зашто прочите им беа натежнале, и не знаеја што да му одговорат.

⁴¹Дојде и по третпат и им рече: ”Сè уште спиеете и почивате?” Доста е, дојде часот! Еве, Го предаваат Синот Човек во раце на грешници. ⁴²Станете, да одиме! Еве, приближува Мојот предавник!”

Исусовото фаќање

(Мт.26:47-56; Лк.22:47-53; Јвн.18:2-12)

⁴³И веднаш, додека Тој уште зборуваше, дојде Јуда - еден од дванаесеттемина, и со него мнозина, со мечови и со стапови, пратени од првосвештениците, законците и старешините.

⁴⁴А Неговиот предавник им беше дал знак, велејќи: ”Оној што ќе Го целивам, Тој е, Него фатете Го и одведете Го под стража.” ⁴⁵И кога дојде, веднаш Му пристапи и рече: ”Раби!” И забележливо Го целива. ⁴⁶А тие ставија раце на Него и Го фатија. ⁴⁷Еден од оние што стоеја таму го извлече мечот и го удри слугата на првосвештеникот, отсекувајќи му го увото.

⁴⁸Исус пак одговори, велејќи им: ”Излеговте како пред разбојник, со мечови и стапови, за да Ме фатите! ⁴⁹Секој ден бев со вас во Храмот и поучував, а не Ме фативте. Но, ова се случи за да се исполнат Писмата!” ⁵⁰Тогаш, сите Го оставија и се разбегаа.

⁵¹А по Него одеше еден млад човек, наметнат со платно на голото тело, и го зграпчија; ⁵²но тој го остави платното и избега гол од нив.

Исус пред Кајафа

(Мт.26:57-68; Лк.22:54,63-71; Јвн.18:13,14,19-24)

⁵³Го одведеа Исус кај врховниот свештеник, и

се собраа сите првосвештеници, старешини и законици. ⁵⁴А Петар Го следеше оддалеку, сè до влегувањето во дворот на врховниот свештеник. Тука седна со слугите и се грееше крај огнот.

⁵⁵А првосвештениците и целиот совет бараа сведоштво против Исус, за да Го убијат, но не најдоа. ⁵⁶Зашто мнозина сведочеа лажно против Него, но сведоштвата не им се совпаѓаа.

⁵⁷Некои станаа и сведочеа лажно против Него, велејќи: ⁵⁸”Ние Го чувме како зборува: ’Ќе го урнам овој ракотворен Храм и за три дни ќе изградам друг - неракотворен.’” ⁵⁹Но, ни така нивните сведоштва не се совпаѓаа.

⁶⁰Тогаш врховниот свештеник стана на средина и Го праша Исус, велејќи Му: ”Ништо ли нема да одговориш? Што сведочат овие против Тебе?” ⁶¹А Тој молчеше и ништо не одговори.

Врховниот свештеник повторно Го праша: ”Ти ли си Христос, Синот на Благословениот?”

⁶²А Исус рече: ”Јас Сум; и ќе Го видите Синот Човеков како седи оддесно на Силата и како доаѓа со небесните облаци.”

⁶³Тогаш врховниот свештеник ја раскина својата облека и рече: ”Зошто ни се потребни други сведоци? ⁶⁴Ја чувте хулата! Како ви изгледа?”

А сите тие пресудија дека заслужува смрт. ⁶⁵И некои почнаа да Го плукаат и да Му го покриваат лицето, да Го удираат со тупаници и да Му велат: ”Проречи!” А присутните Го удираа по образите.

Петровото откажување

(Мт.26:69-75; Лк.22:54-62; Јвн.18:15-18,25-27)

⁶⁶Кога Петар беше долу, во дворот, дојде една од слугинките на врховниот свештеник; ⁶⁷и кога го виде Петар, како се грее, го погледна и му рече: ”И ти беше со Исус Назареќанецот!”

⁶⁸Но тој одрече, велејќи: ”Ниту знам, ниту разбирам што зборуваш!” И излезе надвор во предворјето.

⁶⁹А слугинката го виде и почна пак да им зборува на оние, кои стоеја таму: ”И овој е еден од нив!” ⁷⁰А тој повторно одрече.

Подоцна, оние, кои стоеја таму, пак му рекоа

на Петар: ”Навистина си еден од нив, зашто и ти си Галилеец.”

⁷¹А тој почна да проколнува и се заколна: ”Не Го познавам човекот за Кого зборувате.”

⁷²И веднаш петелот запеа вторпат. А Петар се сети на зборовите што му ги рече Исус: ”Пред петелот да запее двапати, трипати ќе се откажеш од Мене.” И кога помисли на тоа, заплака.

Исус пред Пилат

(Мт.27:1,2,11-14; Лк.23:1-5; Јвн.18:28-38)

15 А во мугрите, првосвештениците, старешините, законците и целиот Совет Го врзаа Исуса, Го одведоа и му Го предадоа на Пилат.

²А Пилат Го праша: ”Ти ли си Царот на Евреите?”

А Тој му одговори, велејќи: ”Така е како што велиш!”

³Првосвештениците Го обвинуваа за многу работи. ⁴Пилат пак Го праша: ”Ништо ли не одговараш? Гледај за колку многу работи те обвинуваат!”

⁵Но Исус веќе ништо не одговараше, па Пилат се чудеше.

Исус осуден на смрт

(Мт.27:15-26; Лк.23:13-25; Јвн.18:39-19:16)

⁶А на секој празник тој им ослободуваше по еден затвореник, кого ќе го побараа. ⁷Таму беше и еден по име Бараба, кој беше окован заедно со други бунтовници, кои во еден бунт беа извршиле убиство. ⁸И народот извика гласно и почна да го моли да го направи она што секогаш го правел.

⁹А Пилат им одговори, велејќи: ”Сакате ли да ви Го ослободам Царот на Евреите?”,

¹⁰зашто знаеше дека првосвештениците Го предадоа од завист. ¹¹Но првосвештениците го наговорија народот дека е подобро да им го пушти Бараба.

¹²Пилат, пак, одговори, велејќи: ”Тогаш, што да направам со Оној, Кого Го викате Цар на Евреите?”

¹³А тие повторно извикуваа: ”Распни Го!”

¹⁴Пилат пак им рече: ”Какво зло сторил?” Но тие уште погромко извикуваа: ”Распни Го!”

¹⁵Тогаш Пилат, сакајќи да ја задоволи толпата, го ослободи Бараба, а Исус, откако Го камшикуваа, Го предаде да биде распнат.

Војниците му се потсмеваат на Исус

(Мт.27:27-31; Јвн.19:2,3)

¹⁶Војниците Го одведоа во дворот, односно во преторијата, и ја собраа целата чета. ¹⁷Му облекоа пурпурна наметка, сплетоа и Му ставија венец од трње, ¹⁸и почнаа да Го поздравуваат: "Биди поздравен, Цару еврејски!" ¹⁹И Го удираа со трска по главата, Го плукаа и паѓајќи на колена, Му метанисуваа. ²⁰А кога Му се изнаругаа, ја соблекоа од Него пурпурната наметка и Му ја облекоа Неговата облека, и Го поведоа да Го распнат.

Исус е распнат

(Мт.27:32-44; Лк.23:26-43; Јвн.19:17-27)

²¹И натераа еден минувач, Симон од Киринаеја, татко на Александар и Руф, кој се враќаше од полето, да го носи Неговиот крст. ²²И Го доведоа на местото Голгота, што значи Место на черепи. ²³И Му даваа вино со смирна, но Тој не прими. ²⁴Потоа Го распнаа и ја поделија Неговата наметка, фрлајќи жрепка за неа - кој што да земе.

²⁵А беше третиот час, кога Го распнаа. ²⁶И имаше напишано натпис, што ја означуваше Неговата вина: "ЦАРОТ НА ЕВРЕИТЕ." ²⁷И со Него распнаа двајца разбојници; еден оддесно, а еден одлево. ²⁸И се исполни Писмото кое вели: "И Го вброија меѓу злосторници." ²⁹А минувачите Му се ругаа, вртејќи со своите глави, велејќи: "Еј! Ти што го уриваш Храмот и го изградуваш за три дни, ³⁰спаси Се Себеси и слези од крстот!"

³¹Слично се подбиваа првосвештениците, заедно со законниците, говорејќи еден на друг: "Другите ги спаси, а Себеси не може да се спаси! ³²Христос - Царот на Израел! Нека слезе сега од крстот, та да видиме и да поверуваме!" Го навредуваа и тие што беа распнати со Него.

Исусовата смрт

(Мт.27:45-56; Лк.23:44-49; Јвн.19:28-30)

³³А во шестиот час, настана темнина по сета земја, сè до деветтиот час. ³⁴А во деветтиот час, Исус извика со силен глас: "Елои, Елои, Лама Сабахтани!"- што значи: "Боже мој, Боже мој, зошто Ме напушти!"

³⁵Штом го чуја тоа, некои од тие што стоеја таму, рекоа: "Ете, го вика Илија!"

³⁶И еден отрча и натопи сунѓер во оцет, го надена на трска и Му даде да пие, велејќи: "Оставете Го да видиме дали ќе дојде Илија да Го симне!"

³⁷Исус извика со силен глас и издивна.

³⁸А завесата во светилиштето се расцепи надве, озгора додолу. ³⁹А кога виде стотникот, кој стоеше спроти Него дека издивна, рече: "Навистина, Овој човек беше Божјиот Син!"

⁴⁰А оддалеку гледаа и жени, меѓу кои беше Марија од Магдала, Марија мајката на Јаков малиот и на Јосиј, и Салома, ⁴¹кои одеа по Него кога беше во Галилеја, Го следеа и Му служеа, и многу други, кои дојдоа со Него во Ерусалим.

Јосиф од Ариматеја

(Мт.27:57-61; Лк.23:50-56; Јвн.19:38-42)

⁴²А кога веќе се свечери, бидејќи беше време за подготовка, односно ден спроти Сабат, ⁴³дојде Јосиф од Ариматеја, почитуван советник, кој и самиот го чекаше Божјото царство, се осмели и влезе кај Пилат и го побара Исусовото тело. ⁴⁴А Пилат се зачуди дека веќе починал, па го повика стотникот и го праша дали е одамна починат. ⁴⁵А штом дозна од стотникот, му го даде мртвото тело на Јосиф. ⁴⁶Тој купи ленено платно, Го симна, Го завитка во платното и Го положи в гроб, што беше издлабен во карпа, и навали камен пред влезот на гробот. ⁴⁷А Марија од Магдала и Марија мајката на Јосиј видоа каде Го положија.

Исус воскресна

(Мт.28:1-8; Лк.24:1-12; Јвн.20:1-10)

16 Кога помина саботниот ден, Марија од Магдала, Марија мајката на Јаков и Салома, купија мириси за да отидат и да Му

извршат помазание. ²А во мугрите, во првиот ден на седмицата, дојдоа до гробот на изгрејсонце, ³и си зборуваа меѓу себе: ”Кој ќе ни го помести каменот од влезот на гробот?”

⁴А кога погледнаа, видоа дека каменот е поместен, иако беше многу голем. ⁵А штом влегоа во гробот, видоа млад човек во долга бела облека, како седи оддесно и се вчудовидоа.

⁶Но тој им рече: ”Не чудете се! Вие Го барате Исус Назареќанецот, Кој беше распнат. Тој воскресна! Не е тука! Еве го местото каде што Го положија. ⁷Туку, одете и кажете им на Неговите ученици, и на Петар, ”Тој оди пред вас во Галилеја. Таму ќе Го видите, како што ви рече.”

⁸А тие излегоа и побегнаа од гробот, зашто ги опфати страв и трепет. И никому ништо не рекоа, бидејќи се плашеа.

Исус ѝ се јавува на Марија од Магдала

(Мт.28:1-10; Јвн.20:11-18)

⁹А кога воскресна, рано во првиот ден на седмицата, ѝ се јави прво на Марија од Магдала, од која беше истерал седум демони.

¹⁰Таа отиде и им јави на оние што беа со Него, кои тагуваа и плачеа. ¹¹А тие, кога чуја дека е жив и дека таа Го видеа, не поверуваа.

Исус им се јавува на двајца ученици

(Лк.24:13-35)

¹²Потоа им се јави во друг лик, на двајца од нив, по патот, кога одеа надвор од градот. ¹³И тие отидоа и им јавија на другите, но и ним не им поверуваа.

Големото испраќање

(Мт.28:16-20; Лк.24:36-49; Јвн.20:19-23; Дела 1:6-8)

¹⁴Најпосле им се јави и на еднаесеттемина, додека седеа крај трpezата, и ги прекори заради нивното неверие и закоравеноста на срцата, бидејќи не им поверуваа на оние што Го видоа воскреснат.

¹⁵И им рече: ”Одете по целиот свет и проповедајте го Евангелието на секое создание! ¹⁶Кој ќе поверува и биде крстен, ќе биде спасен, а кој не ќе поверува, ќе биде осуден. ¹⁷А овие чудотворни знаци ќе ги

придружуваат оние што поверувале: во Мое име ќе истеруваат демони, ќе зборуваат нови јазици, ¹⁸ќе фаќаат змии, дури и ако испијат нешто смртоносно - нема да им наштети; ќе полагаат раце на болни, а тие ќе оздравуваат.”

Исусовото вознесение

(Лк.24:50-53; Дела.1:9-11)

¹⁹А Господ Исус, откако им го рече тоа, се вознесе на небото и седна десно од Бог. ²⁰А тие излегоа и навестуваа насекаде; и Господ го помагаше и го потврдуваше нивното слово со чудотворни знаци, кои го следеа.

Евангелие според Лука

1 Откако мнозина почнаа да ги опишуваат настаните што се случија меѓу нас, ²како што ни ги предадоа оние кои од почетокот беа очевидци и служители на Словото, ³ми се виде добро, откако испитав сè подробно од почетокот, да ти ги опишам по ред, честити Теофиле, ⁴за да ја разбереш веродостојноста на она во коешто си бил поучуван.

Раѓањето на Јован Крстителот

⁵Во деновите на јудејскиот цар Ирод, беше еден свештеник, по име Захарија, од Абијевиот род, а тој имаше жена од Ароновите ќерки, по име Елисавета. ⁶Двајцата беа праведни пред Бог, следејќи ги непорочно сите Господови заповеди и повелби. ⁷Немаа дете, зашто Елисавета беше неплодна, а двајцата беа во години.

⁸Еднаш, кога тој ја вршеше свештеничката служба пред Бог, според редоследот на неговиот чин, ⁹според свештеничкиот обичај, му се падна со жрепка да влезе во Господовиот Храм и да покади. ¹⁰За време на кадењето сиот насобран народ се молеше надвор.

¹¹Тогаш му се јави Господов ангел, стоејќи оддесно на кадилниот жртвеник. ¹²Кога го виде, Захарија се збунува и страв го обзеде. ¹³Но,

ангелот му рече: "Не плаши се, Захарија! Молитвата ќе ти се исполни! Жена ти, Елисавета, ќе роди син, кому треба да му го дадеш името Јован. ¹⁴Ќе се радуваш и ќе се веселиш, и мнозина ќе се зарадуваат на неговото раѓање, ¹⁵зашто ќе биде велик пред Господ - не ќе пие ни вино, ниту опојни пијалаци. Ќе се исполни со Светиот Дух уште во утробата на својата мајка, ¹⁶и многу израелови синови ќе обрати кон Господ, нивниот Бог. ¹⁷Тој ќе врви пред Него во духот и силата на Илија, за да ги обрати срцата на татковците спрема децата, а непокорните спрема мудроста на праведниците, и да подготви луѓе кои се спремни за Господ."

¹⁸А Захарија му рече на ангелот: "По што ќе го познаам тоа? Јас сум стар, а и жена ми е во поодминати години!"

¹⁹Ангелот одговори, велејќи: "Јас сум Гаврил, кој стои пред Бог, а испратен сум да зборувам со тебе и да ти ја донесам оваа радосна вест. ²⁰Ете, ќе онемиш и не ќе можеш да зборуваш до денот кога ќе се збидне ова, затоа што не им поверува на моите зборови, што ќе се исполнат кога ќе дојде времето."

²¹А луѓето го чекаа Захарија и се чудеа зошто толку долго се задржа во Храмот. ²²Кога излезе, не можеше да им зборува и тие сфатија дека имал видение во Храмот. А тој им даваше знаци и остана нем.

²³И кога завршија деновите на неговата служба, се врати во својот дом. ²⁴А по тие дни, жена му Елисавета зачна та се криеше пет месеци, велејќи: ²⁵"Ова го стори Господ во деновите кога погледна на мене, за да го отстрани мојот срам меѓу луѓето."

Ангел ѝ се јавува на Марија

²⁶А во шестиот месец, Бог го испрати ангелот Гаврил во галилејскиот град што се викаше Назарет, ²⁷кај девица, свршена за маж по име Јосиф, од Давидовиот дом. Името пак на девицата беше Марија. ²⁸И кога ангелот дојде кај неа, ѝ рече: "Радувај се љубима! Господ е со тебе, благословена си меѓу жените!

²⁹Таа се уплаши од овие зборови и размислуваше каков поздрав може да биде тоа? ³⁰Тогаш ангелот ѝ рече: "Не плаши се

Маријо, зашто најде милост кај Бог. ³¹Ете, ќе зачнеш и ќе родиш Син, и ќе Му го дадеш името Исус. ³²Тој ќе биде велик и ќе се нарече Син на Севишниот. И Господ Бог ќе Му го даде престолот на Давид, Неговиот татко. ³³Тој ќе царува над Јакововиот дом довека, и Неговото царство не ќе има крај.”

³⁴А Марија му рече на ангелот: ”Како ќе биде тоа, кога не знам за маж?”

³⁵Ангелот одговори, велејќи ѝ: ”Светиот Дух ќе дојде на тебе и силата на Севишниот ќе те осени; затоа Светото дете кое ќе биде родено - ќе се нарече Божји Син. ³⁶Види, твојата роднина Елисавета, и таа зачна син во својата старост. Таа која ја нарекуваат неплодна, веќе е во шестиот месец. ³⁷Зашто, за Бог, ништо не е невозможно.”

³⁸Марија му рече: ”Еве ја Господовата слугинка, нека ми биде како што рече!” И ангелот си отиде откај неа.

Марија ја посетува Елисавета

³⁹Во тие дни, Марија стана и бргу отиде во планинскиот крај, во Јудиниот град. ⁴⁰Влезе во куќата на Захарија и ја поздрави Елисавета.

⁴¹И штом Елисавета го чу поздравот од Марија, бебето ѝ заигра во утробата, а Елисавета се исполни со Светиот Дух. ⁴²Па извика гласно и рече: ”Благословена си ти меѓу жените! И благословен е плодот во твојата утроба! ⁴³Како тоа, мајката на мојот Господ да дојде кај мене? ⁴⁴Зашто, ете, кога гласот на твојот поздрав дојде до моите уши, плодот заигра од радост во мојата утроба.

⁴⁵Блажена е таа која поверува дека ќе се исполни она што Господ ѝ го рекол.”

Химната на Марија

⁴⁶А Марија рече:

”Мојата душа Го велича Господ!

⁴⁷И мојот дух се зарадува

во Бог, мојот Спасител,

⁴⁸зашто погледна на понизноста на Својата слугинка.

И ете, отсега сите поколенија

ќе ме сметаат за блажена,

⁴⁹зашто Силниот стори големи дела

за мене. Неговото име е свето,
⁵⁰и Неговата милост од поколение до
 поколение,
 е за оние кои имаат страхопочит кон Него.
⁵¹Со Својата рака направи моќни дела,
 ги распрсна оние со горделиви мисли во
 нивните срца,
⁵²ги симна владетелите од престолите,
 а ги воздигна понизните;
⁵³гладните ги насити со добра,
 а богатите ги остави со празни раце;
⁵⁴му помогна на Израел, Својот слуга,
 како спомен на Неговата милост,
⁵⁵како што им зборуваше и на нашите
 татковци
 - на Авраам и неговото семе, довека.”

⁵⁶А Марија остана со неа околу три месеци и се
 врати во својот дом.

Раѓањето на Јован Крстителот

⁵⁷На Елисавета ѝ дојде време за раѓање, и роди
 син. ⁵⁸И кога нејзините соседи и роднини чуја
 дека Господ ѝ укажа голема милост, се радуваа
 со неа.

⁵⁹А на осмиот ден дојдоа да го обрежат
 детето, и сакаа да го наречат Захарија, по
 името на татко му. ⁶⁰Но неговата мајка рече:
 ”Не, туку ќе биде наречен Јован!”

⁶¹А тие ѝ рекоа: ”Нема никој во твојот род
 кој се вика така.”

⁶²И со знаци го прашаа татко му, како сака
 да се вика неговото дете. ⁶³А тој побара
 штичка и напиша: ”Името му е Јован.” И сите
 се зачудија. ⁶⁴А устата и јазикот веднаш му се
 отворија и тој прозборе па Го благословуваше
 Бог. ⁶⁵Притоа страв ги обзеде сите нивни
 соседи, а за сето тоа се прикажуваше по
 целиот планински крај на Јудеја, ⁶⁶и сите што
 слушнаа, го примија тоа во своите срца,
 велејќи: ”Што ќе биде од ова дете?” Зашто
 Господовата рака беше со него.

Пророштвото на Захарија

⁶⁷А татко му, Захарија, се исполни со Светиот
 Дух и пророкуваше, велејќи:

⁶⁸”Благословен е Господ, Богот на Израел,

зашто го посети и го откупи Својот народ;
⁶⁹и ни издигна рог на спасение
 во домот на Својот слуга Давид;
⁷⁰како што вети од дамнина:
 преку устата на Своите свети пророци:
⁷¹„Спасение од нашите непријатели
 и од рацете на сите кои нè мразат“,
⁷²за да ја пројави милоста над нашите
 татковци
 и да се сети на Својот свет завет,
⁷³за заклетвата со која му се заколна
 на нашиот татко Авраам, дека ќе ни даде
⁷⁴да Му служиме без страв,
 избавени од рацете на непријателите,
⁷⁵во светост и праведност пред Него,
 во сите наши дни.
⁷⁶А ти, чедо, ќе бидеш наречено
 пророк на Севишниот,
 зашто ќе одиш пред Господ,
 за да ги подготвиш Неговите патишта,
⁷⁷за да му дадеш на Неговиот народ
 да познае спасение преку проштавањето
 на нивните гревови,
⁷⁸заради милосрдноста на нашиот Бог,
 со која ќе нè посети Зората од висините,
⁷⁹за да ги осветли оние кои седат
 во темнината и во смртната сенка,
 и да ги упати нашите нозе по патот на
 мирот.”

⁸⁰А детето растеше и закрепнуваше со духот, и живееше во пустините до денот кога јавно истапи пред Израел.

Исусовото раѓање

(Мт.1:18-25)

2 Во она време цезарот Август издаде заповед за попис на сите жители. ²Тоа беше прв попис за време на управувањето на Квириниј во Сирија. ³И сите одеа да бидат запишани, секој во својот град.

⁴Така, и Јосиф отиде од Галилеја, од градот Назарет, горе во Јудеја, во Давидовиот град, наречен Витлеем, затоа што беше од домот и родот на Давид, ⁵да се запише со Марија, својата свршеничка, која беше бремена. ⁶А токму кога беа таму, ѝ дојде времето за раѓање, ⁷и го роди својот Син, првенец, па го

пови и Го легна в јасли, зашто за нив немаше место во анот.

Пастирите и ангелите

⁸А во тој ист крај некои пастири ноќеваа на отворено, чувајќи го своето стадо. ⁹И одеднаш Господов ангел застана пред нив и Господовата слава ги осветли, па многу се исплашија.

¹⁰Ангелот, пак, им рече: "Не бојте се, зашто еве, ви носам добра вест, голема радост, која ќе биде за сите народи: ¹¹зашто денес, во Давидовиот град, ви се роди Спасител Кој е Христос Господ. ¹²И ова ќе ви биде знак: ќе најдете Бебе повиено, како лежи в јасли!"

¹³И одеднаш со ангелот се појави многубројно небесно воинство кое Го славеше Бог, велејќи: ¹⁴"Слава на Бога во висините и на земјата мир меѓу луѓето кои се по Неговата волја!"

¹⁵А кога ангелите си отидоа од кај нив на небото, пастирите си зборуваа еден на друг: "Да појдеме до Витлеем и да го видиме тоа што се случило таму, за кое ни соопшти Господ!"

¹⁶И на брзаница дојдоа и ги најдоа Марија и Јосиф, и Бебето како лежи во јасли. ¹⁷А штом ги видоа, кажаа сè што им беше речено за Детето. ¹⁸И сите што слушнаа, се восхитуваа на тоа што им го рекоа пастирите. ¹⁹А Марија ги запамети сите тие зборови и размислуваше за нив во своето срце. ²⁰Пастирите се вратија, славејќи и фалејќи го Бог, за сè што чуја и видоа, токму онака како што им беше речено.

²¹И кога навршија осум дена, за Неговото обрежување, Му го дадоа името Исус, како што Го нарече ангелот, пред Неговото зачнување.

Исуса Го принесуваат во Храмот

²²И кога се навршија деновите на нејзиното исчистување, според Мојсеевиот Закон, Го донесоа во Ерусалим за да Го принесат пред Господ, ²³како што е напишано во Господовиот Закон: "Секое првородено машко, да Му се посвети на Господ!", ²⁴и да се принесе жртва, како што е речено во Господовиот Закон - две гугутки или два гулаба.

²⁵И ете, во Ерусалим живееше човек по име

Симеон, и тоа човек праведен и побожен, кој ја чекаше израеловата утеха, а Светиот Дух беше над него. ²⁶Нему, преку Светиот Дух, му беше кажано дека нема да види смрт сè додека не Го види Господовиот Помазаник. ²⁷И, воден од Духот, дојде во Храмот. И кога родителите Го внесоа детето Исус, за да го извршат врз Него обичајот на Законот, ²⁸Го зеде во своите раце, Го благослови Бога и рече:

²⁹”Сега, Господару, го отпушташ Својот слуга,
во мир, според Твојот збор,
³⁰зашто моите очи го видоа Твоето спасение,
³¹кое го подготви пред лицето на сите луѓе,
³²светлина за откровение на народите
и слава на Твојот народ, Израел.”

³³А Јосиф и мајка Му се чудеа на она што го зборуваше за Него. ³⁴Симеон ги благослови, и ѝ рече на мајка Му Марија: ”Еве! Овој е определен да собори и да подигне мнозина во Израел и за знак на кој ќе му се противат, ³⁵а Тебе самата меч ќе ти ја прободува душата, за да се откријат мислите на многу срца.”

³⁶Таму беше и пророчицата Ана, ќерката на Фануел, од Ашеровото племе; таа беше во многу напредната возраст; во бракот беше проживеала со мажа си седум години, ³⁷а како вдовица до осумдесет и четвртата година, не го напушташе Храмот, служејќи со постови и молитви дење и ноќе. ³⁸И во истиот час се појави таа, благодарейќи Му на Бога и им зборуваше за детето на сите што го очекуваа избавувањето на Ерусалим.

Враќањето во Назарет

³⁹И кога извршија сè според Господовиот Закон, се вратија во Галилеја, во својот град Назарет. ⁴⁰А детето растеше и закрепнуваше, напредувајќи во мудрост, и Божјата благодат беше врз Него.

Исус зборува со водачите во Храмот

⁴¹Секоја година Неговите родители одеа во Ерусалим на празникот Пасха. ⁴²Кога имаше дванаесет години, отидоа според обичајот во

Ерусалим, на празникот. ⁴³И откако таму ги поминаа деновите, на враќање дома, момчето Исус остана во Ерусалим, а Неговите родители не знаеја за тоа, ⁴⁴туку, мислејќи дека е меѓу сопатниците, изминаа пат од еден ден и почнаа да Го бараат меѓу роднините и познатите. ⁴⁵И кога не Го најдоа, се вратија да Го бараат во Ерусалим. ⁴⁶И по три дни Го најдоа во Храмот како седи меѓу учителите, слушајќи ги и прашувајќи ги. ⁴⁷А сите што Го слушаа им се восхитуваа на Неговиот ум и на одговорите. ⁴⁸Кога Го видоа, се зачудија, а мајка Му Му рече: ”Чедо, зошто ни направи така? Еве! Татко Ти и јас се намачивме барајќи Те.”

⁴⁹Тој им рече: ”Зошто Ме баравте? Не знаете ли дека Јас треба да бидам во она што е од Татко Ми?” ⁵⁰Ама тие не ги разбраа Неговите зборови.

⁵¹И слезе со нив та дојде во Назарет, и им беше послушен. Неговата мајка ги негуваше сите тие зборови во своето срце. ⁵²А Исус напредуваше во мудроста, во растењето и во благонаклоноста пред Бога и пред луѓето.

Проповедта на Јован Крстителот

(Мт.3:1-12; Мк.1:1-8; Јвн.1:19-28)

З Во петнаесеттата година од владеењето на цезарот Тибериј, кога Понтиј Пилат беше управител на Јудеја, и Ирод тетрарх на Галилеја, а неговиот брат Филип тетрарх на Итуреја и Трахонитида, а Лисаниј - тетрарх на Абилена, ²кога Ана и Кајафа беа врховни свештеници, Божјиот збор дојде во пустината до Јован, синот на Захарија. ³И тој одеше по целата област околу Јордан и проповедаше покајничко крштавање за проштавање на гревовите, ⁴како што е напишано во книгата со зборовите на пророкот Исаија: ”Глас на оној кој вика во пустината:

’Подгответе го патот на Господ,
исправете ги Неговите врвици!

⁵Нека се исполни секоја долина,
и секоја гора и ритче нека се снижат;
и што е кривулесто нека се исправи,
а нерамните патишта нека се израмнат!

⁶И секој еден ќе го види Божјото Спасение!’

⁷На народот, пак, кој доаѓаше да се крсти, му велеше: ”Змиска породо! Кој ве предупреди да бегате од гневот што иде? ⁸Затоа, донесете плодови достоини за покајание и не зборувајте сега во себеси: ’Го имаме Авраам за татко!’ Зашто ви вела дека Бог може и од овие камења да му издигне деца на Авраам. ⁹А и секирата веќе лежи при коренот на дрвјата. Затоа, секое дрво што не дава добар плод се сече и се фрла в оган.”

¹⁰А народот Го прашуваше, велејќи: ”Тогаш, што да правиме?”

¹¹А тој им одговараше и велеше: ”Кој има две туники, нека ги сподели со оној кој нема, и кој има храна нека го прави истото!”

¹²Дојдоа и даночниците да ги крсти и му рекоа: ”Учителе, што да правиме ние?”

¹³Тој им рече: ”Не земајте ништо повеќе од она што ви е наредено!”

¹⁴Го прашаа и војниците: ”Што да правиме ние?”

И им рече: ”Не изнудувајте пари од никого, не обвинувајте лажно, и бидете задоволни со својата заработка!”

¹⁵А бидејќи луѓето беа во очекување и сите размислуваа во своите срца за Јован, да не е тој Христос, ¹⁶Јован им одговори на сите: ”Јас ве крштавам со вода, но иде посилен од мене, Кому јас не сум достоин да Му ги одврзам ремените на Неговите сандали. Тој ќе ве крсти со Светиот Дух и оган. ¹⁷Во Неговата рака е лопатата, за да го исчисти Своето гумно и за да ја собере пченицата во Својот амбар, а плевата ќе ја изгори со неизгаслив оган.” ¹⁸И со многу други поуки му го проповедаше Евангелието на народот.

¹⁹А тетрархот Ирод, кого тој го прекори заради Иродијада, жената на брата му, и за сите зли дела што ги беше направил Ирод, ²⁰кон сите нив го додаде уште ова: го затвори Јована в зандана.

Јован го крштава Исуса

(Мт.3:13-17; Мк.1:9-11)

²¹Кога се крсти сиот народ, се крсти и Исус и додека се молеше - небото се отвори, ²²и Светиот Дух слезе на Него, во телесен облик, како гулаб, и се чу глас од небото: ”Ти си Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја.”

Родословјето на Исус

(Мт.1:1-17)

²³ А Самиот Исус имаше триесетина години кога почна да проповеда и беше, како што мислеа, син на Јосиф од Или,

²⁴ син на Матат од Леви, син на Мелхи од Јанај, син на Јосиф од

²⁵ Мататиј, син на Амос од Наум, син на Хесли од Нагај,

²⁶ син на Маат од Мататиј, син на Семеин од Јосиех, син на Јода од

²⁷ Јоанан, син на Реза од Зоробабел, син на Салатил од Нери,

²⁸ син на Мелхи од Ади, син на Косам од Елмодам, син на Ир од

²⁹ Јошуа, син на Елиезер од Јорим, син на Матат од Леви,

³⁰ син на Симеон од Јуда, син на Јосиф од Јонан, син на Елијаким од

³¹ Мелеа, син на Мена од Мататиј, син на Натан од Давид,

³² син на Јесеј од Обед, син на Бооз од Салмон, син на Насон од

³³ Аминадаб, син на Админ од Арни, син на Хесром од Фарес, син на Јуда од

³⁴ Јаков, син на Исак од Авраам, син на Тара од Нахор,

³⁵ син на Серух од Рага, син на Фалек од Ебер, син на Сала од

³⁶ Каинам, син на Арфаксад од Сем, син на Ное од Ламех,

³⁷ син на Матусал од Енох, син на Јаред од Малелел, син на Каинам од

³⁸ Енос, син на Сет од Адам, Божји.

Ѓаволот го искушува Исуса

(Мт.4:1-11; Мк.1:12,13)

4 А Исус, исполнет со Светиот Дух, се врати од Јордан, ²и Духот Го водеше во пустината ²четириесет дена, каде што беше искушуван од ѓаволот. Тие дни ништо не јадеше, а кога поминаа, огладне.

³Тогаш ѓаволот Му рече: "Ако си Божји Син, кажи му на овој камен да стане леб." ⁴А Исус му одговори: "Напишано е дека човекот не ќе живее само од леб."

⁵И го одведе на високо и Му ги покажа, во еден миг, сите царства на светот ⁶и ѓаволот Му

рече: ”Ќе ти ја дадам сета власт и сета нивна слава, зашто мене ми е предадена и јас ја давам кому што сакам. ⁷Затоа, ако ми се поклониш, сè ќе биде Твое.”

⁸А Исус одговори и му рече: ”Пишано е: ’Поклонувај Му се на Господ твојот Бог, и само Нему служи Му!’”

⁹Потоа Го одведе во Ерусалим, Го постави на врвот на Храмот и Му рече: ”Ако си Божји Син, фрли се оттука долу, ¹⁰зашто е напишано:

’Ќе им заповеда на Своите ангели, да Те чуваат ¹¹и ќе Те носат на раце, за да не си ја сопнеш ногата на камен.’”

¹²Исус одговори и му рече: ”Кажано е: ’Не искушувај Го Господ, Својот Бог.’”

¹³И откако ѓаволот заврши со сите искушенија, отстапи од Него за извесно време.

Исус поучува од Писмата

(Мт.4:12-17; Мк.1:14,15)

¹⁴Исус се врати во силата на Духот во Галилеја, и гласот за Него се разнесе по целата околина.

¹⁵А Тој поучуваше по нивните синагоги и сите Го прославуваа.

Исус е отфрлен во Назарет

(Мт.13:53-58; Мк.6:1-6)

¹⁶Тој дојде во Назарет, каде што беше пораснал. И според Својот обичај влезе во саботен ден во синагогата, и стана да чита.

¹⁷Му го подадоа свитокот на пророкот Исаија, го одвитка и го најде местото каде што беше напишано:

¹⁸”Духот на Господ е врз Мене,
зашто Ме помаза и Ме прати
да им донесам радосна вест на бедните;
да им јавам ослободување на заробените,
прогледување на слепите,
пуштање на слобода на напатените
¹⁹и да ја навестам
благопријатната Господова година.”

²⁰Го смета свитокот, му го врати на служителот и седна, а очите на сите во синагогата беа вперени кон Него. ²¹И почна да

им зборува: ”Денес се исполни ова писмо што го чувте со вашите уши.”

²²И сите говореа добро за Него и им се восхитуваа на благодатните зборови што излегуваа од Неговата уста; и велеа: ”Не е ли Овој синот на Јосиф?”

²³И им рече: ”Бездруго, ќе ми ја кажете поговорката: ’Лекару, исцели се сам!’ Направи и тука, во својот роден крај, сè што чувме дека си направил во Капернаум.”

²⁴Тогаш им рече: ”Вистина ви велеам дека ниеден пророк не е добредојден во својот роден крај. ²⁵Вистина ви велеам, имаше многу вдовици во Израел, во времето на Илија, кога небото беше затворено три години и шест месеци и настана голем глад по целата земја, ²⁶и кај ниедна од нив не беше пратен Илија, туку само кај жената, вдовица, во Сидонска Сарепта. ²⁷Исто така, имаше многу лепрозни во Израел во времето на пророкот Елисеј, но ниеден од нив не беше исчистен, освен Сириецот Нааман.”

²⁸А кога го чуја тоа, сите во синагогата се исполнија со гнев ²⁹и станаа, Го истераа од градот, и Го одведоа до работ на стрмнината на која беше изграден нивниот град, за да Го фрлат долу. ³⁰Но Тој се мушна меѓу нив и си отиде.

Човекот со нечист дух

(Мк.1:21-28)

³¹И слезе во Капернаум, град во Галилеја, и ги поучуваше во сабота, ³²а тие му се восхитуваа на Неговото учење, зашто Неговата порака беше со авторитет.

³³А во синагогата имаше човек опседнат од демон, нечист дух, кој извика со силен глас:

³⁴”А што имаме ние со Тебе, Исусе Назаретанецу? Дали дојде да нè сотреш? Знаам, Кој си Ти: Светиот Божји.”

³⁵А Исус го прекори, велејќи: ”Молкни и излези од него!” Тогаш демонот го кутна човекот насреде и излезе од него, без да му напакости.

³⁶А сите се вчудовидоа и си велеа еден на друг: ”Какви се овие зборови? Со власт и со сила им заповеда на нечистите духови и тие излегуваат!” ³⁷И се разнесе глас за Него по сите околни места.

Исус исцелува мнозина

(Мт.8:14-17; Мк.1:29-34)

³⁸И стана од синагогата и влезе во Симоновиот дом. А Симоновата тешта страдаше од силна треска и Го помолија за неа. ³⁹И се наведна над неа, ја прекори треската, и таа ја напушти, па стана веднаш и им служеше.

⁴⁰А на зајдисонце сите што имаа болни од разни болести ги доведоа кај Него. Тој ги ставаше рацете врз секој од нив и ги исцелуваше. ⁴¹Притоа демони излегуваа од мнозина и викаа, велејќи: "Ти си Божјиот Син." А Тој ги прекори и не им дозволуваше да зборуваат, зашто знаеја дека Тој е Христос.

Исус проповеда по синагогите на Галилеја

(Мк.1:35-39)

⁴²А кога се раздени, Тој излезе и отиде на пусто место, а народот Го бараше и дојде до Него, и сакаше да Го задржи за да не си отиде од нив. ⁴³А Тој им рече: "И на другите градови треба да им го проповедам Евангелието за Божјото царство, зашто затоа сум испратен."

⁴⁴И продолжи да проповеда по синагогите во Јудеја.

Исус ги повикува Своите први ученици

(Мт.4:18-22; Мк.1:16-20)

5 Еднаш, додека народот се туркаше околу Него за да го слуша Божјото Слово, а Тој стоеше крај Генисаретското Езеро, ²крај брегот забележа два кораба. Рибарите беа излегле од нив и ги плавеа мрежите. ³Тој влезе во еден од корабите, кој беше на Симон и го замоли да го оддалечи малку од копното. Потоа седна и го поучуваше народот од коработ.

⁴А кога прекрати да зборува, му рече на Симон: "Навлезии кон подлабокото и фрлете ги мрежите за лов!"

⁵Симон Му одговори, велејќи: "Господаре, цела ноќ се трудевме и ништо не уловивме, но на Твој збор, ќе ги фрлиме мрежите."

⁶А кога го сторија тоа, уловија многу риби, тики почнаа да им се кинат мрежите. ⁷И им дадоа знак на другарите во другиот кораб, за да дојдат и да им помогнат. А тие дојдоа и ги наполнија двата кораба, па почнаа да тонат.

⁸Кога Симон Петар го виде тоа, падна пред

Исусовите нозе и рече: ”Бегај од мене, Господи, зашто сум грешен човек!”⁹ Се вчудовидоа тој и сите што беа со него, заради многуте риби што ги уловија,¹⁰ а исто така и Забедеевите синови, Јован и Јаков, кои му беа другари на Симон.

А Исус му рече на Симон: ”Не плаши се! Отсега ќе ловиш луѓе!”¹¹ И кога ги извлекоа корабите на суво, оставија сè и тргнаа по Него.

Исус исцелува лепрозен

(Мт.8:1-4; Мк.1:40-45)

¹²Кога беше во еден град, ете, човек, целиот лепрозен, штом Го виде Исуса, падна ничкум и Го преколнуваше, велејќи: ”Господи, ако сакаш, можеш да ме исчистиш.”

¹³Тогаш Тој ја протегна раката, го допре и рече: ”Сакам, биди чист!” И веднаш лепрата го напушти.

¹⁴И му заповеда никому да не му кажува, туку му рече: ”Оди, покажи му се на свештеникот и принеси жртва за твоето исчистување како што заповеда Мојсеј, ним за сведоштво!”

¹⁵А гласот за Него, сè повеќе се разнесуваше и едночудо народ доаѓаше да Го слуша и да биде исцелен од нивните болести.¹⁶ А Тој честопати се повлекуваше во пустината и се молеше.

Исус исцелува парализиран

(Мт.9:1-8; Мк.2:1-12)

¹⁷И кога еден ден поучуваше, седеа фарисеите и законниците, кои беа дојдени од сите галилејски и јудејски села и од Ерусалим. А Господовата сила беше таму со Него за да исцелува.¹⁸ И ете, луѓето донесоа на носила парализиран човек и се обидуваа да го внесат и да го положат пред Него.¹⁹ А бидејќи не најдоа од каде да го внесат, заради толпата, се искачија на покривот и го спуштија низ отвор, со се носила, насреде пред Исус.

²⁰Кога ја виде нивната вера, Тој рече: ”Човеку, гревовите ти се простени.”

²¹Тогаш законниците и фарисеите почнаа да се расправаат, велејќи: ”Кој е Овој, што богохулствува ? Кој може да простува гревови освен единствениот Бог?”

²²А Исус, знаејќи ги нивните мисли, во одговор им рече: ”Зошто размислувате така во своите срца? ²³Што е полесно да се рече: ’Гревовите ти се простени’ или ’Стани и оди’! ²⁴Но, за да знаете дека Синот Човеков има власт на земјата да простува гревови, му рече на парализираниот: ”Тебе ти велам, стани, дигни го носилото и оди си дома!” ²⁵И веднаш стана пред нив, го зеде она на кое лежеше, и си отиде дома славејќи Го Бог. ²⁶А тие сите се вчудовидоа, Го славеа Бог и исполнети со страв, зборуваа: ”Денес видовме чудесни нешта!”

Исус го повикува Левиј

(Мт.9:9-13; Мк.2:13-17)

²⁷Потоа излезе и го забележа даночникот по име Левиј, како седи на местото каде што се собира данок, и му рече: ”Оди по Мене!” ²⁸Тој остави сè, стана и тргна по Него.

²⁹И Левиј му приреди голема гозба во својот дом, имаше и многу даночници и други прилегнати со нив крај трpezата. ³⁰А фарисеите и нивните законици негодуваа пред Неговите ученици, велејќи: ”Зошто јадете и пиете со даночници и грешници?”

³¹Исус одговори и им рече: ”Здравите немаат потреба од лекар, туку болните. ³²Не дојдов да ги повикам праведните на покајание, туку грешниците.”

Прашањето за постот

(Мт.9:14-17; Мк.2:18-22)

³³А тие тогаш Му рекоа: ”Јовановите ученици постат често и се молат, како и фарисејските, а Твоите јадат и пијат?” ³⁴Исус пак им рече: ”Можете ли да ги натерате сватовите да постат додека е младоженецот со нив? ³⁵Но ќе дојдат дни кога младоженецот ќе биде отмен од нив; во тие дни ќе постат.”

³⁶А им ја кажа и оваа споредба: ”Никој не кине парче од нова облека, за да ја закрпи старата. Зашто новата ја кине, а на старата не ѝ прилега алтица од новата. ³⁷И никој не налева ново вино во стари мешини; инаку новото вино ќе ги скине мешините и ќе истече, а мешините ќе пропаднат. ³⁸Туку ново вино треба да се налева во нови мешини. ³⁹И никој,

откако пиел старо вино, не сака ново, зашто вели: 'Старото е подобро.'

Исус е Господар на саботата

(Мт.12:1-8; Мк.2:23-28)

6 Еден саботен ден се случи да минува низ посевите, а Неговите ученици кинеа класје, ги триеја со рацете и јадеа. ²А некои од фарисеите рекоа: "Зошто го правите тоа што не е според законот да се прави во саботен ден?"

³Исус одговори и им рече: "Зар не сте читале што стори Давид кога огладне тој и оние кои беа со него, ⁴како влезе во Божјиот дом, ги зеде посветените лебови и јадеше, кои никому не е дозволено да ги јаде освен свештениците, и им даде и на оние кои беа со него. ⁵Потоа им рече: "Синот Човеков е Господар на саботата."

Човекот со исушена рака

(Мт.12:9-14; Мк.3:1-6)

⁶Во една друга сабота, влезе во синагогата и поучуваше, а таму имаше и еден човек чија десна рака беше исушена. ⁷А законците и фарисеите Го набљудуваа дали ќе исцелува во сабота, за да можат да Го обвинат. ⁸Но, Тој ги знаеше нивните мисли и му рече на човекот со исушена рака: "Стани и дојди напред!" Тој стана и се исправи.

⁹А Исус им рече: "Ве прашувам: што е дозволено да се прави во сабота, добро или зло? Да се спаси живот или да се погуби?"

¹⁰И ги изгледа сите наоколу, па му рече: "Протегни ја раката!" А тој стори така, и раката му оздраве. ¹¹А тие се исполнија со јарост и се договараа меѓу себе што би можеле да Му направат на Исус.

Исус ги одбира дванаесетте ученици

(Мт.10:1-4; Мк.3:13-19)

¹²Во тие дни се искачи на гората, за да се моли и ја помина ноќта молејќи Му се на Бог. ¹³А кога се раздени, ги повика Своите ученици и од нив избра дванаесетмина, кои ги нарече апостоли: ¹⁴Симон, кого го нарече Петар, и брат му Андреј, Јаков и Јован, Филип и Бартоломеј, ¹⁵Матеј и Тома, Јаков Алфеев и Симон, наречен Зилот; Јуда Јаковов ¹⁶и Јуда Искарот, кој стана предавник.

Исус му служи на многу народ

(Мт.4:23-25)

¹⁷И кога слезе заедно со нив, застава на едно рамно место, и имаше многу Негови ученици и едночудо народ од цела Јудеја и од Ерусалим, од Тирското и Сидонското крајбрежје, ¹⁸кои дојдоа да Го чујат и да бидат исцелени од нивните болести, а оздравуваа и оние кои беа измачувани од нечисти духови. ¹⁹И целиот народ сакаше да се допре до Него, зашто од Него излегуваше сила и ги исцелуваше сите.

Блаженства и предупредувања

(Мт.5:1-12)

²⁰Тој ги поткрена очите кон Своите ученици и рече:

”Блажени сте вие бедните,
зашто ваше е Божјото царство!

²¹Блажени сте вие кои гладувате сега,
зашто ќе се наситите!

Блажени сте вие кои плачете сега,
зашто ќе се смеете!

²²Блажени сте кога луѓето ќе ве мразат,
кога ќе ве одбегнуваат, навредуваат
и зборуваат лошо за вас,
заради Синот Човеков!

²³Радувајте се во тој ден и ликувајте, зашто,
ете, голема е вашата награда на небото.
Бидејќи нивните татковци им го правеа истото
на пророците.

²⁴Но, тешко вам, богати,
зашто наполно ја примивте вашата утеха.

²⁵Тешко вам кои сте сити сега,
зашто ќе гладувате.

Тешко вам кои се смеете сега,
зашто ќе жалите и ќе плачете.

²⁶Тешко вам кога сите луѓе
ќе зборуваат добро за вас,
зашто нивните татковци
им правеа така на лажните пророци.

Љубете ги вашите непријатели

(Мт.5:38-48; 7:12)

²⁷”Но, вам, кои слушате, ви велам: Љубете ги
своите непријатели, правете им добро на оние

кои ве мразат. ²⁸Благословувајте ги оние кои ве колнат, молете се за оние кои ве навредуваат. ²⁹На оној кој ќе те плесне по едниот образ, заврти му го и другиот, и на тој што ти ја зема наметката, не задржувај му ја ни кошулата. ³⁰Дај му на секој кој бара од тебе. И не барај го назад своето од оној што земал од тебе. ³¹И како што сакате да ви прават луѓето вам, така правете им и вие ним.

³²И ако ги љубите оние што ве љубат вас, во што ви е пофалбата? И грешниците ги љубат оние кои ги љубат нив. ³³И ако им правите добро на оние што вам ви прават добро, во што ви е пофалбата? И грешниците го прават истото. ³⁴И ако им позајмувате на оние од кои се надевате дека ќе добиете, каква ви е благодарноста? И грешниците им позајмуваат на грешниците, за да си го вратат даденото. ³⁵Туку, љубете ги своите непријатели, правете им добро и позајмувајте им без да очекувате нешто да ви се врати. А вашата награда ќе биде голема и ќе бидете синови на Севишниот, зашто Тој е благ кон неблагодарните и злите. ³⁶Бидете милостиви како што и вашиот Татко е милостив.'

Судење други

(Мт.7:1-5)

³⁷”Не судете и нема да бидете судени, и не осудувајте и нема да бидете осудувани. Прощавајте и ќе ви биде простено! ³⁸Давајте и ќе ви се даде: добра мера - набиена, протресена, преполнета, ќе ви биде дадена во skutot, зашто со каква мера мерите, со таква ќе ви се одмери.”

³⁹А им кажа и споредба: ”Може ли слеп човек да води слеп? Зар не ќе паднат обајцата в јама?

⁴⁰Нема ученик над својот учител, секој кој ќе се усоврши ќе биде како Неговиот учител.

⁴¹Зошто ја гледаш раската во окото на својот брат, а не ја забележуваш гредата во своето око? ⁴²Како можеш да му речеш на брата си: ’Брате, дозволи ми да ја извадам раската од твоето око!’, а сам не ја гледаш гредата во твоето око? Лицемеру, извади ја најнапред гредата од твоето око, па тогаш ќе гледаш јасно како да ја извадиш раската од окото на твојот брат!”

Раѓање плод

(Мт.7:17-20; 12:34,35)

⁴³”Нема добро дрво што дава лош плод, ниту лошо дрво што дава добар плод. ⁴⁴Зашто секое дрво се познава по својот род. Не се берат смокви од трње, ниту грозје од капина.

⁴⁵Добриот човек, од добрата ризница на своето срце, изнесува добро, а злиот човек, од лошата ризница изнесува зло, зашто неговата уста зборува од она од што изобилува неговото срце.”

Две основи

(Мт.7:24-27)

⁴⁶”И зошто Ме нарекувате: ’Господи! Господи!’, а не го вршите она што го велам?”

⁴⁷Секој кој доаѓа кај Мене, кој го слуша Моето слово и го исполнува, ќе ви кажам на кого прилега. ⁴⁸Тој е како човек, кој гради куќа: ископал длабоко и ги поставил темелите врз карпа, а кога доаѓа поплава, поројот гргнува кон куќата, но не може да ја помрдне, зашто е добро изградена. ⁴⁹А кој слуша и не исполнува, прилега на човек, кој изсидал куќа на почва, без темели. Поројот гргнува кон неа, и таа се урива веднаш, а уривањето на таа куќа е страшно.”

Исус го исцелува слугата на стотникот

(Мт.8:5-13; Јвн.4:43-54)

7 Кога заврши со говорот пред народот кој Го слушаше, влезе во Капернаум. ²А слугата на еден стотник, кого тој го почитуваше, беше болен на умирачка. ³И кога чу за Исус, испрати кај Него јудејски старешини, за да Го замолат да дојде и да му го исцели слугата. ⁴А кога стигнаа кај Исус, љубезно Го молеа, велејќи: ”Заслужува да го сториш тоа за него, ⁵зашто го љуби нашиот народ и тој ни ја изгради синагогата.” ⁶Исус тргна со нив.

И кога веќе не беше далеку од куќата, стотникот испрати пријатели да Му кажат: ”Господи, не труди се, зашто не сум достоин да влезеш под мојот покрив. ⁷Затоа и не се сметав достоин да Ти пристапам - туку кажи само збор и мојот слуга ќе оздравее! ⁸Зашто исто и јас сум човек потчинет, и имам потчинети

војници; и на еден ако му кажам: 'Оди!' тој оди, а на друг: 'Дојди!' доаѓа; а на својот слуга: 'Направи го тоа!' го прави."

⁹Кога го чу тоа, Исус се восхити и се заврте кон народот што одеше по Него и рече: "Ви велам, толкава вера не најдов ни во Израел."

¹⁰А кога испратените се вратија дома, го најдоа слугата здрав.

Воскресение на момчето од Наин

¹¹Потоа Исус отиде во градот наречен Наин, а со Него одеа Неговите ученици и многу народ.

¹²А кога се приближи до градската порта, ете, изнесуваа мртовец, единствен син на мајка му, која беше вдовица, и со неа одеше голема врволица народ од градот. ¹³А кога Господ ја виде, се сожали на неа и ѝ рече: "Не плачи!"

¹⁴Тогаш се приближи и го допре носилото, а оние што го носеа застапаа, а Тој рече: "Момче, тебе ти зборувам, стани!"

¹⁵Мртовецот седна и почна да зборува, а Тој ѝ го предаде на мајка му.

¹⁶Страв ги обзеде сите, па Го славеа Бог и велеа: "Голем пророк се појави меѓу нас" и "Бог го посети Својот народ." ¹⁷И се разнесе овој глас за Него по цела Јудеја и по целата околина.

Јован прашува за Исус

(Мт.11:2-6)

¹⁸А Јовановите ученици Му соопштија на Јован сè што се случи. ¹⁹Јован викна двајца свои ученици и ги испрати кај Господ да Го прашаат: "Ти ли си Оној Кој треба да дојде или да чекаме друг?"

²⁰Кога испратените дојдоа кај Него, рекоа: "Јован Крстителот нè прати кај Тебе, велејќи: Ти ли си Оној Кој треба да дојде, или да чекаме друг?"

²¹Во тој час Тој исцели мнозина од болести, маки и зли духови, и на мнозина слепи им подари вид. ²²Тогаш ним им одговори: "Одете и известете го Јован што видовте и чувте: слепи прогледуваат, куци проодуваат, лепрозни се исчистуваат, глуви прослушуваат, мртви стануваат, на бедните им се проповеда Евангелието; ²³и блажен е оној кој не ќе се соблазни од Мене!"

Исус зборува за Јован Крстителот

(Мт.11:7-19)

²⁴А кога испратените од Јован си отидоа, почна да му зборува на народот за Јован: "Што излеговте да видите во пустината? Трска ли, што ветрот ја лулее? ²⁵Што излеговте да видите? Човек облечен во мека облека? Ете, луѓето, кои носат сјајни облеку и живеат раскошно, се во царските дворци. ²⁶А вие, што излеговте да видите? Пророк ли? Да, ви велам повеќе и од пророк! ²⁷Тој е оној за кого е пишано:

'Еве, го праќам Мојот гласник
пред Твоето лице,
кој ќе го подготви Твојот пат пред Тебе!'

²⁸Ви велам: меѓу родените од жена нема поголем од Јован; но најмалиот во Божјото царство е поголем од него."

²⁹И сиот народ и даночниците, кои го чуја ова, ја признаа Божјата правда, зашто беа крстени со Јовановото крштавање. ³⁰А фарисеите и законците ја отфрлија Божјата намера за нив, и не го примија неговото крштавање.

³¹А со кого да ги споредат луѓето од ова поколение? На кого се слични? ³²Тие се како децата кои седат по пазариштата и си викаат едни на други:

'Ви свиревме, а не игравте!
Ви пеевме жални песни,
а не плачевте!'

³³Зашто дојде Јован Крстителот, кој ниту јаде леб, ниту пие вино, а велите: "Демон има!"

³⁴Дојде Синот Човеков, Кој јаде и пие, а велите: "Ете, јадач и пијаница, пријател на даночниците и грешниците! ³⁵Но се оправда мудроста пред сите нејзини чеда!"

Исус ѝ проштава на грешница

³⁶Еден од фарисеите Го замоли Исуса да јаде со него. Тој влезе во неговиот дом и прилегна крај трpezата. ³⁷И ете, една жена од градот, која беше грешница, кога дозна дека Тој е прилегнат до трpezата во куќата на фарисејот,

донесе со себе сад од алабастер со миро, ³⁸и застана зад Него до Неговите нозе, плачејќи и почна да Му ги мие нозете со солзи, да ги брише со својата коса, ги целиваше Неговите нозе и ги помазуваше со миро.

³⁹И кога го виде тоа фарисејот кој Го покани, си рече во себеси: "Да е Овој Пророкот, би знаел која е и каква е оваа жена што се допира до Него: дека е грешница."

⁴⁰А Исус пак му одговори и рече: "Симоне, имам да ти кажам нешто."

А тој: "Кажи, Учителе!"

⁴¹Рече: "Двајца му беа должни на еден заемодавец. Едниот му должеше петстотини денарии, а другиот педесет. ⁴²Бидејќи немаа да му вратат, тој великодушно им прости на двајцата. Кој од нив ќе го сака повеќе?"

⁴³Симон одговори: "Мислам оној кому повеќе му простил."

А Тој му рече: "Право пресуди!"

⁴⁴И кога се заврте кон жената, му рече на Симон: "Ја гледаш ли оваа жена? Влегов во твојот дом, ти не ми даде вода за нозете, а таа со солзи ми ги облеа нозете и со својата коса ги избриша. ⁴⁵Ти не ми даде целив, а таа, откако влегов, не престана да Ми ги целива нозете. ⁴⁶Ти не ми ја помаза главата со масло, а таа Ми ги помаза нозете со миро. ⁴⁷Затоа ти велам, простени ѝ се многу гревови, зашто имаше многу љубов; кому малку се простува - тој малку љуби."

⁴⁸А нејзе ѝ рече: "Простени ти се гревовите."

⁴⁹Оние кои беа заедно со Него крај трpezата, почнаа да си зборуваат во себе: "Кој е Овој што и гревови простува?"

⁵⁰А на жената ѝ рече: "Твојата вера те спаси! Оди си со мир!"

8 Потоа, одеше по градовите и селата, навестувајќи и проповедајќи го Божјото царство. А со Него беа дванаесеттемина ²и некои жени, кои беа исцелени од зли духови и болести: Марија од Магдала, од која беа излегле седум демони; ³и Јoана, жената на Иродовиот управител Хуза, Сузана и многу други кои ги помагаа со лични средства.

Споредбата за сејачот

(Мт.13:1-9; Мк.4:19)

⁴Откако се собра едночудо народ и кога луѓе од сите градови дојдоа кај Него, Им рече во споредба: ⁵”Излезе сејач да сее семе. И додека сееше - едно падна крај патот, го изгазија и небесните птици го исколваа. ⁶Друго пак падна на камен, изникна и се исуши зашто немаше влага. ⁷Трето падна сред трње и трњето, растејќи со него, го задушија. ⁸А четврто падна на добра земја, изникна и донесе стократен плод.”

Кога го рече тоа, извика: ”Кој има уши да слуша, нека слуша!”

Причина за споредбите

(Мт.13:10-17; Мк.4:10-12)

⁹А Неговите ученици Го прашаа што значи оваа споредба? ¹⁰Тој им рече: ”Вам ви е дадено да ги знаете тајните на Божјото царство; а на другите им се даваат во споредби, така што гледајќи, да не гледаат и слушајќи да не разбираат.

Објаснување на споредбата за сејачот

(Мт.13:18-23; Мк.4:13-20)

¹¹А оваа споредба значи: семето е Божјото слово. ¹²Оние крај патот, тие го слушнале, потоа доаѓа ѓаволот и им го зема словото од нивните срца, за да не поверуваат и да не се спасат. ¹³На камен се оние кои, штом ќе го слушнат, со радост го примаат словото, но ни тие немаат корен; веруваат некое време, но отпаѓаат во времето на искушенија.

¹⁴Паднатото меѓу трње, тоа се оние кои слушале и кога ќе си отидат ги задушуваат грижите, богатството и световните наслади, и не донесуваат зрел плод. ¹⁵А она на добрата почва, тоа се оние кои ќе го слушнат словото, го чуваат во добро и чисто срце и донесуваат плод со истрајност.”

Скриено светало

(Мт.5:15; Мк.4:21-25)

¹⁶”Никој, кој запалил светилка, не ја покрива со поклопка, ниту ја става под леглото, туку ја става на свеќник, за да ја видат светлината оние кои влегуваат. ¹⁷Зашто нема ништо тајно,

што не ќе стане јавно, ниту скриено, што не ќе се разбере и излезе на видело. ¹⁸И така, внимавајте како слушате! Зашто, кој има, ќе му се даде, кој нема, ќе му се одземе и она што му се чини дека го има.”

Исусовата мајка и браќа

(Мт.12:46-50; Мк.3:31-35)

¹⁹Мајка Му и Неговите браќа дојдоа кај Него, но не можеа да Му се приближат поради множеството народ. ²⁰А некој Му јави: ”Мајка Ти и Твоите браќа стојат надвор и сакаат да Те видат.”

²¹А Тој им одговори и рече: ”Моја мајка и Мои браќа се оние кои го слушаат Божјото слово и го извршуваат.”

Исус ја стивнува бурата

(Мт.8:23-27; Мк.4:35-41)

²²А еден ден, Тој влезе во кораб со Своите ученици и им рече: ”Да минеме од другана страна на езерото!” И отпловија. ²³А Тој заспа додека пловеа. Тогаш над езерото се спушти бура и коработ почна да се полни со вода, та се најдоа во опасност.

²⁴Дојдоа и Го разбудија, велејќи: ”Господаре, Господаре! Гинеме!”

А Тој се разбуди, го прекори ветрот и големите бранови и тие престанаа, па сè стивна. ²⁵А ним им рече: ”Каде ви е верата?”

А тие, уплашени, се чудеа и си рекоа еден на друг: ”Кој е Овој што им заповеда дури и на ветровите и на водата, а тие Го слушаат?”

Исус го исцелува опседнатиот од Гадара

(Мт.8:28-34; Мк.5:1-20)

²⁶И допловија до Гадаринскиот крај, спроти Галилеја. ²⁷А кога излезе на копно, Го сретна еден човек од градот, кој беше опседнат со демони, и долго време не носеше облека, ниту живееше во куќа, туку во гробовите. ²⁸Кога Го виде Исуса, извика, падна пред Него и рече гласно: ”Што имам со Тебе, Исусе, Сине на Сèвишниот Бог? Те молам, не мачи ме!”

²⁹Всушност му беше заповедал на нечистиот дух да излезе од човекот, кого честопати го напаѓаше, така што го врзуваа со вериги и го држеа во окови, и го чуваа под стража, но тој

ги раскинуваше оковите и демонот го гонеше по пустините.

³⁰Исус го праша: "Како се викаш?"

Тој рече: "Легион", зашто многу демони беа влегле во него. ³¹И Го замолија да не им наредува да одат во бездната.

³²А таму по ридот имаше големо крдо свињи што пасеа. Демоните Го преколнуваа да им дозволи да влезат во свињите и Тој им дозволи. ³³И откако демоните излегоа од човекот, влегоа во свињите, и тие се урнаа низ стрмнината во езерото и се удавија.

³⁴А кога свињарите видоа што се случи, избегаа и јавија за тоа во градот и по селата. ³⁵Луѓето излегоа да видат што се случи, па дојдоа кај Исус и го најдоа човекот од кого излегоа демоните како седи до Исусовите нозе, облечен и разумен, и се исплашија. ³⁶А очевидците им раскажаа како беше ослободен опседнатиот. ³⁷И сиот народ од Гадаринската околина Го замоли да си замине, зашто го опфати голем страв. Тој пак влезе во коработ и се врати.

³⁸А човекот од кого излегоа демоните Го молеше да остане со Него. Но Тој го отпушти, велејќи: ³⁹"Оди си дома и раскажувај какво големо нешто ти стори Бог!" И си отиде разгласувајќи по целиот град што му направи Исус.

Исус ја исцелува ќерката на Јаир

(Мт.9:18-26; Мк.5:21-43)

⁴⁰А кога се врати Исус, народот Го пречека, зашто сите Го очекуваа. ⁴¹И ете, дојде човек, по име Јаир, кој беше настојник на синагогата, падна пред Исусовите нозе и Го молеше да дојде во неговата куќа, ⁴²зашто имаше ќерка единица, на околу дванаесет години, која беше на умирачка.

Кога одеше, народот се туркаше околу Него. ⁴³Една жена која страдаше дванаесет години од кржавење, а никој не можеше да ја излекува, ⁴⁴Му пристапи одзади и се допре до работ од Неговата наметка, и веднаш прекрати кржавењето.

⁴⁵А Исус рече: "Кој ме допре?"

И додека сите одрекуваа, Петар рече: "Господаре, многу народ Те турка и притиска."

⁴⁶Исус пак рече: ”Некој ме допре, зашто почувствував дека сила излезе од Мене.”

⁴⁷А штом жената виде дека не може да се скрие, пристапи треперејќи, падна пред Него и кажа пред сиот народ, зошто се допрела до Него и како оздравела веднаш. ⁴⁸А Тој ѝ рече: ”Ќерко, твојата вера те исцели. Оди си со мир!”

⁴⁹Додека Тој уште зборуваше, дојде некој од куќата на настојникот и рече: ”Ќерка ти умре, не додевај Му повеќе на Учителот!”

⁵⁰Штом Исус чу, му рече: ”Не плаши се! Само верувај и ќе ѝ биде добро.”

⁵¹А кога дојде во куќата, не дозволи никому да влезе со Него, освен на Петар, Јован и Јаков, и на таткото и мајката на девојчето.

⁵²Сите плачеа и тажеа по неа. Тој им рече: ”Не плачете, зашто не е мртва, туку спие!”

⁵³Тие Му се потсмеваа зашто знаеја дека е умрена. ⁵⁴А Тој ја фати нејзината рака и извика: ”Чедо, стани!” ⁵⁵Духот ѝ се врати, и стана веднаш, и Тој нареди да ѝ дадат да јаде.

⁵⁶Нејзините родители се стаписаа, а Тој им заповеда никому да не кажуваат за тоа што се случило.

Дванаесеттемина апостоли

(Мт.10:5-15; Мк.6:7-13)

9 Потоа ги повика дванаесеттемина и им даде сила и власт над сите демони, како и да исцелуваат болести. ²И ги испрати да го навестуваат Божјото царство и да исцелуваат болни. ³Им рече: ”Не земајте ништо за пат: ни стап, ни торба, ни леб, ни пари! Ниту да имате по две облеку. ⁴И во која куќа и да влезете, останете таму и оттаму тргнувајте. ⁵И ако некои не ве примат, излезете од нивниот град, истресете си го правот од нозете, за сведоштво против нив!” ⁶Тогаш тргнаа и одеа по селата, проповедајќи го Евангелието и исцелувајќи насекаде.

Ирод е вознемирен

(Мт.4:1-12; Мк.6:14-29)

⁷А тетрархот Ирод чу за сè што се случува и беше многу вознемирен, зашто некои зборуваа дека Јован воскреснал од мртвите; ⁸други дека се појавил Илија; трети пак дека станал еден

од старите пророци. ⁹Ирод рече: ”На Јован јас му ја отсеков главата, а Кој е Овој за Кого слушам такви работи?” И бараше да Го види.

Исус нахранува пет илјади луѓе

(Мт.14:13-21; Мк.6:30-44; Јвн.6:1-14)

¹⁰А кога се вратија апостолите, Му раскажаа сè што направиле. И кога ги зеде со Себеси, се повлече насамо, спроти градот наречен Бетсаида. ¹¹Но штом народот разбра за тоа, тргна по Него. А Тој ги прифати и им зборуваше за Божјото царство и ги исцелуваше оние кои имаа потреба од исцелување.

¹²А кога денот почна да одминува, дванаесеттемина Му пристапија и Му рекоа: ”Испушти го народот да оди по околните села и населби, за да најде преноќиште и јадење, зашто тука сме на пусто место!”

¹³Тој, пак, им рече: ”Дајте им вие јадење!”

А тие рекоа: ”Немаме ништо повеќе од пет леба и две риби, освен да отидеме и да купиме храна за сиот овој народ!” ¹⁴Зашто беа околу пет илјади мажи.

И им рече на Своите ученици: ”Нека испоседнат во групи по педесет!” ¹⁵И така направија и ги поседнаа сите. ¹⁶Тој ги зеде петте лебови и двете риби, погледна кон небото, ги благослови, ги раскрши и им даваше на учениците за да ги стават пред народот. ¹⁷И сите јадеа и се наситија, и ги кренаа парчињата што останаа полни дванаесет кошеви.

Петровата изјава

(Мт.16:13-19; Мк.8:27-29)

¹⁸Кога еднаш се молеше сам, а учениците беа со Него, ги праша: ”Што вели народот, Кој Сум Јас?”

¹⁹Тие Му одговорија: ”Едни велат, Јован Крстителот, други Илија, а трети дека воскреснал некој од старите пророци.”

²⁰Тогаш им рече: ”А вие што велите, Кој Сум Јас?”

Петар во одговор рече: ”Божјиот помазаник!”

Исус ја претскажува Својата смрт и воскресението

(Мт.16:20-28; Мк.8:30-9:1)

²¹А Тој строго им заповеда никому да не го кажуваат тоа; ²²велејќи дека Синот Човекот треба да пропати многу, да биде отфрлен од старешините, од првосвештениците и од законците, да биде убиен и да воскресне на третиот ден.

²³И на сите им зборуваше: "Ако некој сака да оди по Мене, нека се откаже од себеси и нека го зема својот крст секојдневно, и нека Ме следи! ²⁴Кој сака да ја спаси својата душа - ќе ја загуби, а кој ќе ја загуби својата душа заради Мене, тој ќе ја спаси. ²⁵Зашто, каква полза има човекот ако го добие целиот свет, а самиот себе се загуби или се упропасти?"

²⁶Зашто, од оној кој се срами од Мене и од Моите зборови, и Синот Човекот ќе се срами од него кога ќе дојде во Својата слава и во славата на Таткото и на светите ангели. ²⁷И вистина ви велам, има некои меѓу овие што стојат тука, кои нема да вкусат смрт, додека не го видат Божјото царство."

Исусовото преобразување

(Мт.17:1-8; Мк.9:2-8)

²⁸А на околу осум дена по овие зборови, Тој ги зеде со себе Петар, Јован и Јаков и се искачи на гората да се моли. ²⁹И додека се молеше, Неговото лице се измени, а облеката Му стана бела и сјаеше. ³⁰И ете, два човека разговараа со Него; тоа беа Мојсеј и Илија, ³¹кои се јавија во слава и говореа за Неговото заминување, што требаше да го изврши во Ерусалим. ³²А сон ги совлада Петар и неговите другари. И кога се разбудија, ја видоа Неговата слава и двајцата мажи кои стоеја со Него. ³³И кога тие се разделуваа од Него, Петар Му рече на Исус: "Господаре, убаво ни е да останеме тука. Да направиме три шатори: еден за Тебе, еден за Мојсеј, еден за Илија" - не сфаќајќи самиот што зборува.

³⁴И додека тој уште го зборуваше тоа, дојде облак и ги засени и се исплашија кога влегоа во облакот. ³⁵А од облакот дојде глас кој велеше: "Овој е Мојот Син, Мојот Избраник! Него Слушајте Го!" ³⁶Кога гласот заврши, Исус

се најде Сам. Тие пак молчеа и никому ништо не кажуваа во тие дни за она што го видоа.

Исус исцелува момче со нечист дух

(Мт.17:14-18; Мк.9:14-27)

³⁷А на другиот ден, кога слегуваа од гората, Го пречека многу народ. ³⁸И ете, еден човек од народот извика: "Учителе, Те молам, да го видиш мојот син, зашто ми е единец!" ³⁹Ете, дух го напаѓа и почнува одеднаш да вика, и го фрла во грч со пена на устата и кога ќе го нападне, одвај го напушта. ⁴⁰Ги молев Твоите ученици да го истераат, но не можеа."

⁴¹Исус пак одговори и рече: "О, неверно и изопачено поколение, до кога ќе бидам со вас и до кога ќе ве трпам? Доведи го син ти тука!"

⁴²И додека му приоѓаше, демонот го кутна наземи и почна да го крши; но Исус го прекори нечистиот дух и го исцели момчето и му го предаде на татко му.

Исус повторно ја претскажува Својата смрт

(Мт.17:22,23; Мк.9:30-32)

⁴³И сите се восхитија на Божјото величество. И додека сите беа вчудовидени од сето она што го направи, Тој им рече на Своите ученици:

⁴⁴"Чујте ги овие зборови: нека ви одсвонуваат во ушите: 'Синот Човеков ќе биде предаден во човечки раце!'" ⁴⁵Но тие не ја разбраа таа изјава, зашто беше скриена од нив, за да не ја разберат, а се плашеа да го прашаат за неа.

Исус поставува дете пред Своите ученици

(Мт.18:1-5; Мк.9:33-37)

⁴⁶И се јави расправија - кој од нив ќе биде најголем? ⁴⁷А Исус, знаејќи ја мислата на нивните срца, зеде едно дете и го постави крај Себеси, ⁴⁸и им рече: "Тој што го прима ова дете во Мое име, Мене Ме прима. А кој Ме прима Мене, Го прима Оној Кој Ме прати; зашто, оној кој е најмал меѓу сите вас, тој е голем."

Други кои дејствуваат во Христовото име

(Мк.9:38-40)

⁴⁹А Јован проговори и рече: "Господаре, видовме еден кој истерува демони во Твое име, и му забранивме, зашто не оди по нас."

⁵⁰Исус пак му рече: ”Не бранете му. Зашто, кој не е против вас, тој е за вас.”

Самарјанско село го отфрла Исуса

⁵¹А кога дојде време да се вознесе, Тој цврсто реши да отиде во Ерусалим; ⁵²и испрати гласници пред Себе. Тие заминаа и дојдоа во едно самарјанско село - да подготват место за Него. ⁵³Но таму не Го примија, зашто беше тргнал кон Ерусалим. ⁵⁴Кога го видоа тоа учениците Јаков и Јован, рекоа: ”Господи, сакаш ли да заповедаме да слезе оган од небото и да ги истреби?” ⁵⁵А Тој се заврте и ги прекори, велејќи: ”Вие не знаете со каков дух сте; ⁵⁶зашто Синот Човеков не дојде да погубува човечки души, туку да ги спаси.” И отидоа во друго село.

Божјото царство пред сè

(Мт.8:19-22)

⁵⁷И додека одеа по патот, еден му рече: ”Ќе Те следам каде и да одиш.”

⁵⁸Исус пак му рече: ”Лисиците имаат дувла и небесните птици - гнезда, а Синот Човеков нема каде да засолне глава.”

⁵⁹А на друг му рече: ”Оди по Мене!”

Но тој рече: ”Господи, дозволи ми најнапред да појдам и да го погребам татко ми.”

⁶⁰Но Тој рече: ”Остави ги мртвите да ги погребуваат своите мртовци. А ти, оди и навестувај го Божјото царство!”

⁶¹А трет рече: ”Јас ќе Те следам, Господи, но дозволи ми прво да се збогувам со домашните!”

⁶²Исус пак му рече: ”Никој, кој ја ставил својата рака на ралото, а погледнува наназад, не е достоин за Божјото царство.”

Исус испраќа седумдесет ученици

10 Потоа Господ определи седумдесетмина други и ги испрати, по двајца, пред Себе во секој град и во секое место, каде што сакаше да појде. ²И им рече: ”Жетвата е голема, а работниците се малку. Затоа молете Го Господарот на жетвата да испрати работници на Својата жетва. ³Одете! Ете, Јас ве праќам како јагниња меѓу волци. ⁴Не носете ни чекмеже, ни торба, ниту обувки и по пат не поздравувајте никого!

⁵И во која куќа ќе влезете, најнапред речете: "Мир во овој дом!" ⁶И ако има таму човек на мирот, вашиот мир ќе остане на него; а ако нема, ќе се врати кај вас. ⁷Останете во таа куќа, јадете и пијте што ќе ви дадат, зашто работникот ја заслужува својата заработка. Не минувајте од куќа во куќа.

⁸И ако влезете во некој град и ве примат, јадете што ќе изнесат пред вас! ⁹Исцелувајте ги болните во него и говорете им: "Божјото царство се приближи до вас!" ¹⁰Ако пак влезете во некој град и не ве примат, излезете на неговите улици и речете: ¹¹"И правот од вашиот град, што се залепил на нашите нозе, ви го истресуваме; но знајте го ова - Божјото царство се приближи." ¹²Ви велам - полесно ќе му биде на Содом во оној ден, отколку на тој град."

Тешко на непокајаните градови

(Мт.11:20-24)

¹³"Тешко тебе, Хоразине! Тешко тебе, Бетсаидо! Зашто ако во Тир и Сидон беа извршени моќните дела што се случија кај вас, веќе одамна би се покајале, облечени во вреќишта и во пепел. ¹⁴Но на Тир и Сидон полесно ќе им биде на Судот, отколку вам! ¹⁵А ти Капернауме, зар ќе се издигаш до небо? До адот ќе бидеш спуштен!

¹⁶Кој ве слуша вас, Мене Ме слуша, и кој ве отфрла вас, Мене Ме отфрла, а кој Ме отфрла Мене, Го отфрла Оној Кој Ме прати."

Враќањето на седумдесеттемина

¹⁷А седумдесеттемина се вратија со радост и рекоа: "Господи, дури и демоните ни се покоруваат во Твое име."

¹⁸А Тој им рече: "Го гледав сатаната како паѓа од небото, како молња! ¹⁹Ете, ви давам власт да газите на змии и на скорпии и над секоја непријателска сила, и ништо нема да ви напакости. ²⁰Но не радувајте се на тоа дека духовите ви се покоруваат, туку радувајте се дека вашите имиња се запишани на небесата!"

Исус Го прославува Бога

(Мт.11:25-27; 13:16,17)

²¹Во истиот час Тој многу се зарадува во Светиот Дух и рече: "Те славам, Татко,

Господар на небото и на земјата, што го скри ова од мудрите и умните, а им го откри на малите деца. Да, Татко, зашто таква Ти беше Твојата волја.

²²Мојот Татко Ми предаде сè! И никој не знае Кој е Синот, освен Таткото; и Кој е Таткото - освен Синот, и оној на кого Синот сака да му открие.”

²³И кога се обрати кон учениците, им рече насамо: ”Блажени се очите кои го гледаат ова што вие го гледате! ²⁴Зашто, ви велам дека многу пророци и цареви сакаа да го видат тоа што вие го гледате, а не го видоа, и да го чујат она што вие го слушате, а не го чуја.”

Милосрдниот самарјанин

²⁵И ете, еден толкувач на Законот стана да Го искушува и Го праша: ”Учителе, што треба да правам за да наследам вечен живот?”

²⁶Тој му рече: ”Што е напишано во Законот? Што читаш?”

²⁷А тој одговори, велејќи: ”Љуби Го Господ, својот Бог со сето свое срце, со сета своја душа, со сета своја сила и со сиот свој ум, и својот ближен како себеси!”

²⁸На тоа Исус му рече: ”Точно одговори! Прави го тоа и ќе живееш!”

²⁹Но тој, сакајќи да се оправда, Го праша Исуса: ”А кој е мојот ближен?”

³⁰Исус му одговори, велејќи му: ”Еден човек, слегувајќи од Ерусалим во Ерихон, налета на разбојници кои го соблекоа и го ранија, го оставија полумртов и си отидоа. ³¹А случајно по истиот пат слегуваше еден свештеник и кога го виде, го одмина. ³²Исто така и еден левит, кога дојде таму и кога го виде - го одмина. ³³А еден патник, самарјанин, дојде до него и кога го виде, се сожали. ³⁴Му се приближи, му ги полеа раните со масло и вино и му ги преврза; потоа го качи на своето добиче, го однесе во гостилницата и се погрижи за него. ³⁵Утредента извади два денарии, му ги даде на гостилничарот и му рече: ’Погрижи се за него, а ако потрошиш нешто повеќе, ќе ти платам на враќање.’

³⁶Што мислиш, кој од тие тројца му беше ближен на оној кој падна во рацете на разбојниците?”

³⁷Тој одговори: ”Оној што му укажа милосрдност.”

Исус му рече: ”Оди и ти прави така.”

Посета на Марта и Марија

³⁸Кога одеа, влезе во едно село, а некоја жена, по име Марта, Го покани во својот дом. ³⁹Таа имаше сестра што се викаше Марија, која седна крај Господовите нозе и го слушаше Неговото слово. ⁴⁰А Марта се трудеше многу да Му служи што подобро. Таа пристапи и рече: ”Господи! Зар не Те засега тоа што сестра ми ме остави сама да Те служам? Речи ѝ да ми помогне!”

⁴¹А Господ ѝ одговори, велејќи: ”Марта! Марта! Ти си загрижена и вознемирена за многу нешта; ⁴²а само некои работи се потребни, всушност само една. Марија го избра добриот дел, што нема да ѝ се одземе.”

Исус поучува за молитвата

(Мт.6:9-15; 7:7-11)

11 А кога се молеше на едно место и кога престана, еден од Неговите ученици Му рече: ”Господи, научи нè да се молиме, како што и Јован ги научи своите ученици!”

²А Тој им рече: ”Кога се молите, изговарајте:

”Татко, нека биде свето Твоето име!
Нека дојде Твоето Царство!

³Нашиот насушен леб,
давај ни го секој ден!

⁴Прости ни ги нашите гревови,
зашто и ние самите
му ги проштаваме на секој должник!
И не воведувај нè во искушение!”

⁵И им рече: ”Ако некој од вас има пријател и појде кај него на полноќ, и му рече: ’Пријателе, дај ми на заем три леба, ⁶зашто ми дојде пријател од пат, а немам што да ставам пред него’, ⁷а оној однатре му одговори: ’Не додевај ми, вратата е веќе затворена, а децата ми се со мене в постела, не можам да станам да ти дадам’, ⁸ви велам, ако и не би станал да му даде затоа што му е пријател, ќе стане заради неговото настојување и ќе му даде колку што му треба.

⁹А Јас ви велам: 'Молете и ќе ви биде дадено! Барајте и ќе најдете! Чукајте, и ќе ви биде отворено! ¹⁰Зашто секој кој моли, прима; и кој бара, наоѓа; а на оној кој чука, ќе му биде отворено.

¹¹И кој е оној татко меѓу вас, што ќе му даде на својот син камен, ако побара леб? Или, ако побара риба, да му даде место риба, змија?

¹²Или ако побара јајце да му даде скорпија? ¹³И така, ако вие кои сте зли, можете да им давате добри дарови на своите деца, колку повеќе небесниот Татко ќе им го даде Светиот Дух на оние кои Го молат?'

Исус и Белзевуб

(Мт.12:22-30; Мк.3:22-27)

¹⁴Еднаш истеруваше демон, кој беше нем. И кога демонот излезе, немиот проговори, а народот се восхити. ¹⁵А некои од нив рекоа:

'Тој ги изгонува демоните со помош на Белзевуб, принцот на демоните. ¹⁶Другите пак го искушуваа и бараа од Него знак од небото.

¹⁷А Тој ги знаеше нивните мисли и им рече: 'Ќе се испусти секое царство, ако се подели во себеси, и домот разделен однатре - паѓа. ¹⁸И ако сатаната се подели во себеси, како ќе се одржи неговото царство? А вие велите дека

изгонувам демони со помош на Белзевуб, ¹⁹И ако Јас изгонувам демони преку Белзевуб, тогаш со чија помош ги изгонуваат вашите синови? Ете затоа тие ќе ви бидат судии. ²⁰Но ако изгонувам демони со Божјиот прст, значи дека Божјото царство дошло кај вас.

²¹Кога силен, вооружен човек, го чува својот дом, над неговиот имот владее мир. ²²Но ако дојде посилен од него и го нападне и совлада, ќе му го одземе оружјето на кое се беше надевал, и ќе го подели ограбеното.

²³Кој не е со Мене, тој е против Мене, и кој не собира со Мене, растура!

Враќање на нечистиот дух

(Мт.12:43-45)

²⁴Кога нечистиот дух ќе излезе од човекот, тој талка по безводни места и бара спокојство. И кога нема да најде, вели: 'Ќе се вратам во својот дом, од каде што излегов.' ²⁵И кога ќе дојде, го наоѓа изметен и суреден. ²⁶Тогаш оди

и зема седум други демони, положи од себе, а кога ќе влезат живеат таму, па последната состојба на тој човек станува полоша од првата.”

Вистински благослов

²⁷ А кога го зборуваше тоа, една жена од народот, извика: ”Блажена е утробата која Те носела и градите кои те доеле.”

²⁸ А Тој рече: ”Напротив, блажени се оние кои го слушаат Божјото слово и го пазат.”

Барање чудотворен знак

(Мт.12:38-42; Мк.8:12)

²⁹ А кога народот се собираше, Тој почна да зборува: ”Ова поколение е зло поколение; бара знак, но нема да му биде даден, освен знакот на Јона. ³⁰ Имено, како што Јона им беше знак на Ниневијците, така и Синот Човеков ќе биде за ова поколение. ³¹ Царицата на Југот ќе се јави на суд со луѓето од ова поколение и ќе го осуди; зашто дојде од крајот на земјата, за да ја чуе Соломоновата мудрост. А ете, тука има нешто поголемо од Соломон!

³² Ниневијците ќе се јават на суд со ова поколение и ќе го осудат, зашто се покајаа од проповедта на Јона, а ете, тука има нешто поголемо од Јона!

Светилката не е за криење

(Мт.5:15; 6:22,23)

³³ Никој не става запалена светилка на скриено место или под вршник, туку на свеќник, за да ја видат светлината оние кои влегуваат.

³⁴ Светилката на телото е твоето око. Ако твоето око е бистро - целото твое тело е осветлено; ако пак е зло, и твоето тело е исполнето со темнина. ³⁵ Затоа внимавај, светлината што е во тебе да не биде темнина!

³⁶ Ако целото твое тело е полно со светлина, без да има темен дел, ќе биде целосно осветлено, како кога светилката те осветлува со своите зраци.”

Закана спрема законците и фарисеите

(Мт.23:1-36; Мк.12:38-40; Лк.20:45-47)

³⁷ И додека Тој зборуваше, еден фарисеј Го покани на ручек кај него; Тој влезе и седна крај

трpezата. ³⁸А штом фарисејот го виде тоа, се зачуди зашто не се изми пред да јаде.

³⁹А Господ му рече: ”Точно, вие фарисеите ја чистите надворешноста на чашата и чинијата, а вашата внатрешност е полна со грабеж и лукавство. ⁴⁰Безумници! Зар Оној Кој ја создаде надворешноста, не ја создаде и внатрешноста? ⁴¹Туку, дајте го како милостина тоа што е внатре, и ете, сè ќе ви биде чисто.

⁴²Но, тешко вам, фарисеи, кои давате десеток од нане и од горчлива трева, и од секаков зеленчук, а ги занемарувате правдата и Божјата љубов! Ова требаше да го правите без да ги запоставите и другите работи.

⁴³Тешко вам, фарисеи, зашто ги сакате првите места во синагогите и поздравите по пазарите.

⁴⁴Тешко вам, зашто сте како гробови, што не се забележуваат, па луѓето што газат преку нив не ги знаат.”

⁴⁵Тогаш еден од законците Му одговори, велејќи Му: ”Учителе, кога го зборуваш тоа, и нас нè навредуваш.”

⁴⁶Тој пак им рече: ”Горко ви вам - законци, зашто ги товарите луѓето со бремиња што тешко се носат, а вие самите ни со прст не се допирате до бремињата.

⁴⁷Тешко вам, зашто им градите надгробни споменици на пророците, а татковците ваши ги убија! ⁴⁸Па така, вие сте сведоци за делата на вашите татковци и се согласувате со нив; зашто тие и ги убија, а вие им градите гробници. ⁴⁹Затоа и Божјата мудрост вели: ’Ќе им испратам пророци и апостоли, и едни ќе убијат, а други ќе прогонат, ⁵⁰за да се побара од ова поколение крвта на сите пророци пролеана од создавањето на светот: ⁵¹од крвта на Авел, па сè до крвта на Захарија кој загина меѓу жртвеникот и светилиштето. Да, ви велама, ќе се бара од ова поколение.

⁵²Тешко вам, законци, зашто го зедовте клучот од знаењето - самите не влеговте, а им попречивте на оние кои сакаа да влезат.”

⁵³А кога излезе оттаму, законците и фарисеите многу се разгневија на Него и почнаа да Го испитуваат за многу работи, ⁵⁴дебнејќи Го да Го фатат за некој збор.

Лицемерството ќе биде откриено

12 Во меѓувреме се собраа едночудо луѓе, па се газеа едни со други. Тој почна да им зборува првин на Своите ученици: "Пазете се од фарисејскиот квас, што е лицемерство! ²Нема ништо скриено, што не ќе се открие, ниту тајно, што не ќе се дознае! ³Затоа, тоа што сте го рекле во темнина, ќе се чуе на видело, и што сте го шепотеле во собите, ќе биде разгласено од покривите.

Страхопочит кон Бог

(Мт.10:28-31)

⁴А вам, пријатели, ви велама: не плашете се од оние што го убиваат телото, а потоа не можат ништо повеќе да сторат! ⁵Туку ќе ве предупредам од кого да се плашите: плашете се од Оној Кој откако ќе убие има власт да фрли во пеколот! Да, ви велама, плашете се од Него! ⁶Зар не се продаваат две врапчиња за две парички? И ниедно од нив не е заборавено пред Бог. ⁷А вам ви се изброени и сите влакна на главата! Не плашете се! Вие вредите повеќе од многу врапчиња.

Исповед на Христос пред другите луѓе

(Мт.10:19,20,32,33; 12:32)

⁸И ви велама: секој што ќе Ме признае Мене пред луѓето, и Синот Човеков ќе го признае него пред Божјите ангели; ⁹а кој ќе се откаже од Мене пред луѓето, ќе биде откажан пред Божјите ангели. ¹⁰На секој што ќе рече збор против Синот Човеков, ќе му биде простено, но на оној кој ќе похули против Светиот Дух, нема да му биде простено.

¹¹И кога ќе ве одведат во синагогите, пред управителите и властите, не грижете се за тоа како и што ќе кажете во ваша одбрана, ¹²зашто Светиот Дух ќе ве научи во истиот час што треба да кажете!

Богатиот безумник

¹³Тогаш некој од толпата Му рече: "Учителе, кажи му на брат ми да го подели наследството со мене!"

¹⁴А Тој му рече: "Човече, кој Ме поставил Мене за судија или за делител над вас?" ¹⁵И им рече: "Внимавајте и чувајте се од секој вид на

алчност, зашто животот на човекот не се состои во изобилството на неговиот имот!”

¹⁶И им кажа и споредба, велејќи: ”Земјата на еден богат човек многу му роди. ¹⁷И размислуваше во себеси: ’Што да направам, ќе немам каде да ги собирам плодовите?’

¹⁸Потем рече: ’Ќе сторам вака: ќе ги урнам амбарите и ќе изградам поголеми и таму ќе го собирам сето жито и целата летнина. ¹⁹Е, тогаш ќе ѝ речам на својата душа: душо, имаш јадачка и пијачка за многу години; почивај, јади, пиј и весели се!’

²⁰Ама Бог му рече: ”Безумен човече, вечерва ќе ти ја побарам душата! Чие ќе биде сето тоа што го натрупа?’

²¹Така поминува секој што собира богатство за себе, а не е богат во Бога.”

Исус против земните грижи

(Мт.6:19-21; 24-34)

²²И уште им рече на учениците: ”Затоа ви велам: не бидете загрижени за својот живот - што ќе јадете, ниту за своето тело - што ќе облечете; ²³зашто животот е повеќе од храната, а телото од облеката. ²⁴Погледнете ги гавраните, ниту сеат, ниту жнеат; немаат ни складови, ни амбари, а сепак Бог ги храни. А вие вредите многу повеќе од птиците! ²⁵А кој од вас може грижејќи се, да ѝ додаде еден лакот на својата става? ²⁶И така, ако не можете да го направите ни најмалото, зошто сте загрижени за другото?

²⁷Погледнете како растат криновите. Тие не се трудат и не предат; а Јас ви велам дека ни Соломон, во сета своја слава, не се облече како еден од нив. ²⁸Ако Бог така ја облекува тревата в поле, што денес ја има, а утре се фрла в оган, колку повеќе вас, малонерни? ²⁹И не гледајте што ќе јадете и што ќе пиете, и не бидете загрижени! ³⁰Сето тоа го бараат луѓето од овој свет, а вашиот Татко знае дека тоа ви е потребно. ³¹Туку барајте го Неговото царство, и тоа ќе ви се придодаде!

³²Не плаши се, мало стадо, зашто вашиот Татко со радост реши да ви го даде Царството. ³³Продајте го својот имот и дајте го како милостина! Направете си торби што не излитуваат, неисцрпно богатство на небесата,

каде крадец не се приближува, ниту молец изедува, ³⁴зашто каде што е вашето богатство таму ќе биде и вашето срце.”

Будни слуги

(Мт.24:45-51)

³⁵Бидете подготвени и запалете ги светилките!

³⁶А вие бидете како луѓе кои го чекаат својот господар кога се враќа од свадба, за да му отворат веднаш штом ќе дојде и чукне.

³⁷Блажени се оние слуги кои господарот ќе ги најде будни кога ќе си дојде! Вистина ви велам дека ќе им рече да прилегнат крај трpezата и ќе дојде да им служи. ³⁸И ако дојде во втората или третата стража и ги најде така, блазе си им. ³⁹Но, знајте го ова: ако домаќинот знае во кој час ќе дојде крадецот, нема да дозволи да му провали во куќата. ⁴⁰И вие бидете подготвени, зашто Синот Човеков ќе дојде во час кога не Го очекувате!”

Врши ја Божјата волја

⁴¹Тогаш Петар рече: ”Господи, само нам ли ни ја кажуваш оваа споредба или на сите?”

⁴²А Господ рече: ”Кој е тој верен и разумен настојник, кого господарот ќе го постави над своите слуги, за да им дава храна на време?”

⁴³Блажен е оној слуга, кого господарот, кога ќе се врати, ќе го најде да прави така! ⁴⁴Вистина ви велам, ќе го постави над целиот свој имот. ⁴⁵Но ако тој слуга рече во своето срце: ’Мојот господар нема скоро да дојде’, па почне да ги тепа слугите и слугинките, да јаде, да пие и да се опива; ⁴⁶господарот на тој слуга ќе дојде во ден кога не го очекува, и во час што не го знае, и ќе го раскине на парчиња и ќе го прати кај неверните.

⁴⁷А оној слуга, кој ја знаел волјата на својот господар, а не приготвил и не постапил според неговата волја, ќе биде многу тепан. ⁴⁸А оној кој не знаел, а направил нешто што заслужува камшикување, ќе биде малку тепан. Од секој, кому му е дадено многу, многу ќе се бара, а кому му е доверено многу, од него ќе се бара уште повеќе.”

Нема согласност

⁴⁹”Дојдов да фрлам оган на земјата, и колку би

сакал веќе да е запален! ⁵⁰Но треба да бидам крстен, и колку ми е тешко додека не се изврши тоа. ⁵¹Мислите ли дека дојдов да донесам мир на земјата? Не, ви велама, туку раздор, ⁵²зашто отсега петмина во една куќа ќе бидат разделени: тројца против двајца, двајца против тројца. ⁵³Ќе се разделат татко против син, и син против татко; мајка против ќерка, и ќерка против мајка; свекрва против снаа, и снаа против свекрва.”

Препознавање на времето

(Мт.16:2,3)

⁵⁴А на народот му рече: ”Кога гледате дека се дига облак од запад, веднаш велите: ’Доаѓа бура’ - и се збиднува. ⁵⁵И кога гледате дека дува јужен ветар, велите: ’Ќе биде жешко и се збиднува. ⁵⁶Лицемери! Умеете да ги протолкувате појавите на небото и земјата, како тогаш не го препознавате ова време?”

Помирување со оној што обвинува

(Мт.5:25,26)

⁵⁷А зошто сами за себе не процените што е право? ⁵⁸Зашто, кога одиш со својот противник кај управникот, погрижи сè уште по пат да се спогодиш со него, за да не те предаде на судијата, а судијата да те предаде на извршителот, а тој да те фрли в зандана. ⁵⁹Ти велама, нема да излезеш оттаму, додека не ја дадеш и последната пара.”

Повик кон покајание

13 Токму во тоа време дојдоа некои и Го известија што се случи со Галилејците, чија крв Пилат ја измеша со крвта на нивните жртви. ²Тој одговори, велејќи им: ”Мислите дека тие Галилејци беа повеќе грешни од останатите Галилејци, па затоа настрадаа така? ³Не, ви велама, но ако не се покаете, сите така ќе загинете. ⁴Или мислите дека оние осумнаесет души, врз кои падна Силоамската кула и ги уби, беа повиновни од сите луѓе кои живеат во Ерусалим? ⁵Не, ви велама! Но ако не се покаете, сите така ќе загинете.”

Споредбата за неплодната смоква

⁶Ја кажа и оваа споредба: ”Некој човек беше

насадил смоква во своето лозје, па дојде да побара плод на неа, но не најде. ⁷Тогаш му рече на лозарот: ”Еве, веќе три години доаѓам и барам плод на оваа смоква, но не наоѓам. Пресечи ја! Зошто и натаму да ја испостува земјата?”

⁸Но тој му одговори, велејќи: ”Господине, остави ја уште оваа година, додека раскопам околу неа и ја наѓубрам, ⁹па можеби ќе роди идната година, ако не пресечи ја.

Исцелување на жена во сабота

¹⁰А кога поучуваше во сабота, во една синагога, ¹¹ете, таму беше една жена, која осумнаесет години имаше болест предизвикана од дух, и беше свиткана вудве и не можеше да се исправи. ¹²Штом Исус ја виде, ја повика и ѝ рече: ”Жено, избавена си од својата болест, ¹³па ги стави рацете врз неа, а таа веднаш се исправи и Го славеше Бога.

¹⁴А настојникот на синагогата Му забележа дека Исус исцели во сабота, па му рече на народот: ”Има шест дена кога треба да се работи! Во тие денови доаѓајте и лекувајте се! А не во саботен ден!”

¹⁵Но Господ му одговори, велејќи: ”Лицемери! Дали секој од вас не го одврзува својот вол или магаре од јаслите во сабота и не го води ли да го напои? ¹⁶А оваа жена, Авраамова ќерка, која сатаната ја врзал веќе осумнаесет години, не требаше ли да биде ослободена од таа врска во саботен ден?”

¹⁷И кога го рече тоа, се засрамија сите Негови противници, а целиот народ им се радуваше на сите славни дела што ги изврши.

Споредбата за синаповото зрно и квасот (Мт.13:31-33; Мк.4:30-32)

¹⁸Потоа рече: ”На што прилега Божјото царство и со што да го споредам? ¹⁹Прилега на синапово зрно, што човек го зема и го посејува во својата градина, каде израснува и станува големо дрво, а небесните птици прават гнезда на неговите гранки.”

²⁰И пак рече: ”Со што да го споредам Божјото царство? ²¹Тоа прилега на квасот, што се зема и се замесува во три мери брашно, додека сето тоа не скисне.”

Тесната порта

²²И патувајќи кон Ерусалим, минуваше низ градови и села и поучуваше. ²³А некој му рече: "Господи, малку ли се оние што се спасуваат?"

Тој пак им рече: ²⁴"Настојувајте да влезете низ тесната врата, зашто ви велеам: мнозина ќе посакаат да влезат, но не ќе можат. ²⁵Кога домаќинот ќе стане и ќе ја затвори вратата, ако вие останете надвор и почнете да чукате и да викаете: "Господаре, отвори ни!", Тој ќе ви одговори: "Не знам од каде сте!"

²⁶Тогаш ќе почнете да зборувате: "Јадевме и пиевме пред Тебе, а Ти поучуваше по нашите улици."

²⁷А Тој ќе ви рече: "Ви велеам, не знам од каде сте! Отстапете од Мене сите вие што вршите неправда!"

²⁸Ќе има лелек и чкртање со заби, кога ќе ги видите Авраам, Исак, Јаков и сите пророци во Божјото царство, а себеси - истерани надвор.

²⁹И ќе дојдат од исток и запад, од север и југ, и ќе седнат во Божјото царство. ³⁰И ете, има последни што ќе бидат први, и има први што ќе бидат последни."

Исус тагува над Ерусалим

(Мт.23:37-39)

³¹И во истиот час пристапија некои фарисеи и Му рекоа: "Излези и оди си оттука, зашто Ирод сака да Те убие!" ³²Тој им рече: "Одете и кажете ѝ на таа лисица: 'Еве изгонувам демони и исцелувам денес и утре, а третиот ден ќе завршам. ³³Но денес, утре и задутре треба да патувам, зашто не чини пророк да загина надвор од Ерусалим.'"

³⁴"Ерусалиме, Ерусалиме, ти што ги убиваш пророците и со камења ги погубуваш оние што се испратени кај тебе, колкупати сакав да ги соберам твоите деца, како квачката своите пилиња под крилјата, но не сакавте! ³⁵Еве, ви останува пуст вашиот дом. И ви велеам: нема да Ме видите додека не дојде време да кажете: 'благословен е Оној Кој доаѓа во Господово име!'"

Исус исцелува болен од водена болест во сабота

14 Кога еднаш во саботен ден влезе во куќата на некој фарисејски старешина за да јаде леб, тие будно Го набљудуваа. ²И ете, пред Него беше еден човек кој страдаше од водена болест. ³Исус проговори и им рече на закониците и фарисеите: ”Дали е дозволено или не е да се лекува во сабота?” ⁴Тие молчеа. А Тој го допре, го исцели и го пушти.

⁵А ним им рече: ”Кој од вас, кога ќе му падне синот или волот в бунар, не ќе го извади веднаш во саботен ден?” ⁶И не можеа ништо да Му одговорат на тоа.

Исус поучува на понизност

⁷А на гостите им кажа споредба, кога забележа како тие ги избраа почесните места и им рече: ⁸”Кога ќе те покани некој на свадбена гоштавка, не седнувај на почесно место да не би да е поканет случајно некој кој е поугледен од тебе, ⁹па оној што те поканил и тебе и него да не дојде и да ти каже: ’Отстапи му го местото на овој!’ И тогаш ќе треба засрамен да го заземеш последното место. ¹⁰Но, кога ќе те поканат, оди и прилегни на последното место, па оној што те поканил, кога ќе дојде, да ти каже: ’Пријателе, премести се погоре!’ Тогаш ќе имаш чест пред сите што се со тебе крај трpezата. ¹¹Зашто, секој кој се возвишува, ќе биде понижен; а кој се понизува, ќе биде возвишен.”

¹²Му рече и на оној што Го покани: ”Кога даваш ручек или вечера, не кани ги своите пријатели, ни твоите браќа, роднините, ниту богатите соседи, за да не те поканат и тие и да ти биде возвратено. ¹³Туку кога даваш гоштавка, покани ги бедните, сакатите, куците и слепите! ¹⁴И ќе бидеш блажен, зашто немаат со што да ти вратат! Ќе ти биде возвратено при воскресението на праведниците.”

Споредбата за големата гозба

(Мт.22:1-10)

¹⁵Кога го чу тоа еден од гостите, Му рече: ”Блажен е оној кој ќе јаде леб во Божјото царство!”

¹⁶А Тој му рече: ”Еден човек приготви

голема вечера и покани мнозина. ¹⁷А кога дојде време за вечера, го испрати својот слуга да им рече на поканетите: 'Повелете, зашто трпезата е готова!'

¹⁸А тие, како договорени, почнаа да се извинуваат. Првиот рече: 'Купив нива и треба да појдам да ја видам. Те молам, извини ме!'

¹⁹Другиот му рече: 'Купив пет сеvgари волови, па ќе одам да ги испробам, те молам, извини ме!'

²⁰И третиот рече: 'Се оженив, затоа не можам да дојдам!'

²¹Слугата се врати и му го кажа тоа на својот господар. Тогаш домаќинот се разгневи и му рече на својот слуга: 'Излези бргу по крстосниците и градските улици и доведи ги ваму бедните, сакатите, слепите и куците!'

²²А слугата му рече: 'Господаре, направено е како што заповеда, но има уште место.'

²³И господарот му рече на слугата: 'Излези по патиштата и по оградите и викни ги да дојдат, за да ми се наполни домов. ²⁴Зашто ви велам: ниеден од тие што беа поканети нема да вкуси од мојата вечера.'"

Љуби Го Исус повеќе од себеси

²⁵Кога едночудо народ одеше по него, Тој се обрсна и им рече: ²⁶"Ако некој дојде кај Мене, а не ги замрази: таткото, мајката, жената, децата, браќата, сестрите, па и својата сопствена душа, не може да биде Мој ученик.

²⁷Кој не го носи својот крст и не оди по Мене, не може да биде Мој ученик.

²⁸Зашто, кој од вас, кога сака да изгради кула, не ќе седне прво да ги пресмета трошоците, дали има со што да ја заврши?

²⁹Инаку, откако ќе ја постави основата, а не може да заврши, сите што гледаат ќе почнат да се подбиваат, велејќи: ³⁰'Овој човек почна да гради, а не може да заврши!'

³¹Или, кој цар кога оди на војна против друг цар, прво не ќе седне да се посоветува, може ли со десет илјади да издржи пред оној кој иде против него со дваесет илјади? ³²Ако не може, испраќа пратеници додека е оној уште далеку и моли за мир. ³³И така, ако некој од вас не се откаже од сè што има, не може да биде Мој ученик."

Сол

(Мт.5:13; Мк.9:50)

³⁴Солта е добра. Но ако таа стане блуткава, со што ќе се осоли? ³⁵Не е добра ни за почвата, ни за ѓубрето, па ја исфрлаат надвор.

Кој има уши да слуша - нека слушне.”

Загубената овца

(Мт.18:12-14)

15 Сите даночници и грешници се собираа околу Него, за да Го слушаат. ²А фарисеите и законците пак мрморееа, велејќи: ³”Овој прима грешници и јаде со нив.”

³Тогаш им ја кажа оваа споредба: ⁴”Кој од вас, ако има сто овци, и загуби една од нив, не ќе ги остави деведесет и деветте во пустината и не ќе тргне по загубената, додека не ја најде. ⁵А кога ќе ја најде, ќе ја крене на своите рамена радувајќи се ⁶и кога ќе дојде дома, ќе ги викне пријателите и соседите и ќе им рече: ’Радувајте се со мене, зашто ја најдов својата изгубена овца!’ ⁷Ви велама: поголема радост ќе има на небото, за еден грешник кој се кае, отколку за деведесет и девет праведници, кои немаат потреба од каење.”

Изгубената паричка

⁸”Или, која жена, ако има десет сребреници и загуби еден, нема да запали светилка, и не ќе ја мете куќата, и не ќе го бара внимателно, додека не го најде? ⁹А кога ќе го најде, ќе ги викне пријателите и соседите и ќе им рече: ’Радувајте се со мене, зашто го најдов сребреникот што го загубив!’ ¹⁰На ист начин, ви велама, се радуваат Божјите ангели, заради еден грешник, кој се кае.”

Загубениот син

¹¹И рече: ”Еден човек имаше два сина.

¹²Помладиот од нив му рече на татка си:

’Татко, дај ми го делот од имотот, што ми припаѓа!’ И тој им го подели имотот.

¹³А по неколку дена помладиот син собра сè што беше негово и замина во далечна земја и таму го потроши својот имот, живеејќи развратно. ¹⁴Кога потроши сè, настана голем глад во таа земја, и тој се најде во скудност.

¹⁵Тогаш отиде и се здружи со еден тамошен

човек, а тој го испрати на своите полиња, за да ги пасе свињите. ¹⁶И страден беше да го наполни својот желудник со рогачки што ги јадеа свињите, но никој не му ги даваше.

¹⁷А кога дојде на себеси, рече: 'Колку момоци кај татко ми имаат леб во изобилство, а јас овде умирам од глад! ¹⁸Ќе станам и ќе си појдам кај татко ми, па ќе му речам: 'Татко, згрешив спрема небото и пред тебе; ¹⁹не сум веќе достоин да се нарекувам твој син. Прими ме како еден од твоите момоци!' ²⁰И стана и тргна кон татка си.

И кога беше уште далеку, неговиот татко го здогледа и се сожали, па се стрча кон него, му се фрли на вратот и го целиваше.

²¹А синот му рече: 'Татко, згрешив спрема небото и пред тебе. Не сум веќе достоин да се нарекувам твој син!'

²²Но таткото им рече на своите слуги: 'Бргу, донесете ја најубавата облека, облечете го и ставете му прстен на раката, и обувки на нозете. ²³Дотерајте го згоеното теле и заколете го, да јадеме и да се веселиме, ²⁴зашто овој мој син беше мртов и оживе, беше загубен и се најде.' И почнаа да се веселат.

²⁵А неговиот постар син беше в поле. Кога се враќаше и се приближи до куќата, чу песна и играње; ²⁶па повика еден од слугите и го праша што е тоа. ²⁷А тој му рече: 'Брат ти си дојде и твојот татко го закла згоеното теле, бидејќи се врати жив и здрав.'

²⁸Тој се налути и не сакаше да влезе, а неговиот татко излезе и почна да го моли. ²⁹А тој му одговори на татка си: 'Еве, ти служам толку години и никогаш не прекршив ни една твоја заповед, а ти никогаш не ми даде ни јаре, за да се повеселам со своите пријатели. ³⁰А кога дојде овој твој син, кој го сплиска твојот имот со блудници, му закла згоено теле!'

³¹Тој пак му рече: 'Чедо, ти си секогаш со мене, и сè што е мое - твоје е. ³²Но треба да се веселиме и да се радуваме, зашто овој твој брат беше мртов и оживе, беше загубен и се најде.'"

Споредбата за неправедниот слуга

16 А на учениците им зборуваше: "Беше еден Богат човек кој имаше настојник,

кого го наклеветија пред него дека му го растура имотот. ²И тој го повика и му рече: 'Што слушам за тебе? Дај сметка за твоето управување, зашто веќе не можеш да бидеш настојник!'

³А настојникот си рече во себеси: 'Што да правам, зашто господарот ќе ми го одземе управувањето? Да копам? Не сум способен! Да питам? Се срамам! ⁴Знам што ќе направам за да ме примат во нивните домови, кога ќе бидам отстранет од управувањето.'

⁵И ги викна должниците на својот господар - секого одделно. На првиот му рече: 'Колку му должиш на мојот господар?'

⁶А тој рече: 'Сто мери масло.'

Му рече: 'Земи ја признаницата, седни брзо и напиши - педесет!'

⁷Потоа му рече на вториот: 'А ти, колку должиш?'

Тој рече: 'Сто мери пченица.'

И нему му рече: 'Земи ја признаницата и напиши - осумдесет!'

⁸А господарот го пофали несправедливиот настојник, бидејќи постапи итро. Зашто синовите на овој свет се поитри спрема својот род, отколку синовите на светлината. ⁹И Јас ви велам: придобијте си пријатели преку неправедно богатство, па кога него ќе го нема да ве пречекаат во вечни живеалишта.

¹⁰Оној што е верен во најмалото - верен е и во многу, а оној што е несправедлив во најмалото, несправедлив е и во многу.

¹¹Впрочем, ако не сте биле верни во несправедливото богатство, кој ќе ви го довери вистинското? ¹²И ако не сте биле верни во туѓото, кој ќе ви го даде она што е наше?

¹³Ниеден слуга не може да им служи на два господара, зашто, или едниот ќе го мрази, а другиот ќе го љуби; или ќе се приврзе кон едниот, а другиот ќе го презре. Не можете да Му служите на Бог и на Мамон!"

¹⁴Сето тоа го слушаа фарисеите, кои беа среброљупци и Му се потсмеваа. ¹⁵А Тој им рече: "Вие се претставувате како праведни пред луѓето, но Бог ги знае вашите срца, зашто она што меѓу луѓето се смета за возвишено, пред Бог е гласно."

Законот и Божјото царство

¹⁶”Законот и пророците беа до Јован. Оттогаш се проповеда Евангелието за Божјото царство, и секој сосила се пробива да влезе во него.

¹⁷Полесно ќе биде небото и земјата да поминат, отколку да пропадне една цртичка од Законот.

Развод

(Мт.5:27-32; 19:1-12; Мк.10:1-12; Рим.7:1-3; 1.Кор.7:10-17)

¹⁸Прељуба чини секој оној што ја остава својата жена и се жени со друга. И оној што се жени со оставена врши прељуба.”

Богатиот човек и Лазар

¹⁹”Си беше еден богат човек, кој редовно се облекуваше во пурпур и во ленено платно и се веселеше раскошно секој ден. ²⁰А еден сиромав, по име Лазар, целиот во чирови, лежеше пред неговата порта ²¹и копнееше да го касне она што паѓаше од трpezата на богатиот. Кучињата доаѓаа и му ги лижеа раните.

²²Така сиромавиот умре, и ангелите го однесоа во Авраамовиот skut. ²³Умре и богатиот и го погребаа. А во адот, во маката, тој ги поткрена своите очи и ги виде оддалеку Авраам и Лазар во неговиот skut, ²⁴и извика: ’Татко, Аврааме, смилувај ми се и испрати го Лазар да го натопа врвот од својот прст во вода, та да ми го разлади јазиков, зашто страшно се измачувам овде во пламенов!’

²⁵Авраам му рече: ’Синко, сети се дека ти ги прими своите благодати уште додека беше жив, а Лазар лошото! Сега тој овде најде утеха, а ти се измачуваш. ²⁶Освен тоа, меѓу нас и вас поставена е голема бездна, та и оние што би сакале да преминат оттука кај вас, не можат, а ниту пак вие да преминете оттаму кај нас.’

²⁷А тој рече: ’Ако е така, те молам, татко, испрати го дома кај татко ми, ²⁸таму имам петмина браќа, нека им посведочи, за да не се најдат и тие во ова место на маки!’

²⁹А Авраам рече: ’Ги имаат Мојсеј и пророците, нека ги слушаат нив!’

³⁰Тој пак му рече: ’Не, татко, Аврааме! Само

ако некој од мртвите отиде кај нив, тие ќе се покајат.’

³¹Му рече: ’Ако не ги слушаат Мојсеј и пророците, нема да му веруваат ни на оној кој воскреснал од мртвите.’”

Постојано проштавај

(Мт.18:6,7,21,22; Мк.9:42)

17 И им рече на Своите ученици: ”Неизбежно е да дојдат соблазни, но тешко на оној преку кого доаѓаат! ²Подобро ќе биде за него да му обесат воденички камен на вратот и да го фрлат в море, отколку да наведе на грев еден од овие малечкиве. ³Внимавајте!

Ако згреши твојот брат, искарај го и ако се покае прости му. ⁴И ако седумпати на ден згреши против тебе и седумпати се обрати кон тебе и рече: ’Се каам!’ - прости му!”

⁵Апостолите Му рекоа на Господ: ”Зголеми ни ја верата!”

⁶А Господ им рече: ”Ако имате вера колку едно синапово зрно - па ѝ речете на црницава: ’Откорни се и пресади се в море’, таа ќе ве послуша.

⁷Кој од вас, ако има слуга, што му ора или му го чува стадото, ќе му рече кога ќе се врати од поле: ’Дојди бргу и прилегни крај трпезава!’

⁸Не ќе му рече ли: ’Пригответи ми нешто за вечера и опаши се за да ми служиш додека јадам и пијам, а потоа и ти јади и пиј!’ ⁹Ќе му заблагодари ли на слугата затоа што ја исполнил заповедта? ¹⁰Така и вие, кога ќе исполните сè што ви е заповедано, речете: ’Ние сме бесплезни слуги, зашто го извршивме она што бевме должни да го извршиме.’”

Исус исцелува десетмина лепрозни

¹¹Кога одеше за Ерусалим, поминуваше низ Самарија и Галилеја. ¹²И при влегувањето во едно село, го сретнаа десетмина лепрозни мажи, кои застапаа подалеку ¹³и го подигнаа гласот, велејќи: ”Исусе, Господаре, смилувај ни се!”

¹⁴А Тој, кога ги виде, им рече: ”Одете и покажете им се на свештениците!” И додека одеа, се исчистија.

¹⁵А еден од нив, кога виде дека оздравел, се врати гласно прославувајќи Го Бог. ¹⁶Падна

ничкум пред Неговите нозе и Му благодареше. А тој беше самарјанин.

¹⁷Тогаш Исус одговори, велејќи: ”Зар не се исчистија десеттемина? Кај се другите деветмина? ¹⁸Не се најде ли уште некој да се врати и да Го прослави Бог, освен овој туѓинец!” ¹⁹Притоа му рече: ”Стани и оди си, твојата вера те исцели!”

Божјото царство

(Мт.24:23-28,37-41)

²⁰А кога фарисеите Го прашаа: ”Кога ќе дојде Божјото царство?”

Тој им одговори, велејќи: ”Божјото царство не доаѓа туку така, та да може да се забележи; ²¹ниту пак ќе се каже: ’Еве го, тука е, или таму!’ - зашто, ете, Божјото царство е во вас.”

²²А на учениците им рече: ”Ќе дојдат денови, кога ќе посакате да видите еден од дните на Синот Човеков, ама не ќе го видите. ²³И ќе ви зборуваат: ’Еве Го тука!’ или ’Ене Го онаму!’ Не одете таму и не трчајте по нив!”

Кога Исус повторно ќе дојде

²⁴”Зашто, како што молскавицата кога секнува од едниот крај на небото и болскоти до другиот крај, така ќе биде Синот Човеков во Својот Ден. ²⁵Меѓутоа, првин Тој треба да настрада многу и да биде отфрлен од ова поколение.

²⁶И како што беше во деновите на Ное, така ќе биде и во деновите на Синот Човеков:

²⁷јадеа, пиеја, се женаа и се мажеа сè до денот кога Ное влезе во ковчегот; и дојде потопот и ги сотре сите.

²⁸Исто така, беше во деновите на Лот: јадеа, пиеја, купуваа, продаваа, садеа и сидаа; ²⁹а во денот кога Лот излезе од Содом, падна од небото оган и сулфур па ги сосипе сите.

³⁰Исто така ќе биде во Денот, кога ќе се јави Синот Човеков. ³¹Во тој Ден, кој ќе биде на покривот, а неговата покуќнина во домот, нека не слегува да ја прибере! Исто така оној што ќе се најде в поле, нека не се враќа по оставените работи. ³²Спомнете си за Лотовата жена. ³³Кој сака да си ја спаси душата, ќе ја загуби, а оној што ќе ја загуби, ќе ја спаси. ³⁴Ви велам, таа ноќ двајца ќе бидат во една постела;

едниот ќе биде однесен, а другиот ќе биде оставен. ³⁵Две жени ќе мелат заедно; едната ќе биде однесена, а другата ќе биде оставена.

³⁶Двајца ќе бидат на нива; едниот ќе биде однесен, а другиот ќе биде оставен.”

³⁷Тогаш проговорија и Му рекоа: ”Кај ќе биде тоа, Господи?” А Тој им рече: ”Кај што е трупот, таму ќе се собираат и мршојадците!”

Упорната вдовица: поука за молитва

18 Им кажа споредба за да им покаже како треба секогаш да се молат и да не се обесхрабруваат. ²И рече: ”Во еден град имаше некој судија кој не се плашеше од Бог, и не се грижеше за луѓето. ³А во истиот град живееше и една вдовица, која постојано доаѓаше кај него и го молеше: ’Заштита ме од мојот соперник!’

⁴Извесно време тој не сакаше да ја слуша, а потоа си рече во себеси: ’Иако не се плашам од Бог, ниту луѓето ме засегаат; ⁵ќе ја заштитам вдовицава, зашто постојано ми додева”, ⁶а Господ рече: ”Чујте, што зборува неправедниот судија! ⁷Та нема ли Бог да ги заштити Своите избраници кои Го повикуваат дење и ноќе, и ќе ги остави ли долго да чекаат? ⁸Ви велам, брзо ќе ги заштити. Сепак, кога ќе дојде Синот Човеков, ќе најде ли вера на земјата?”

Споредбата за фарисејот и даночникот

⁹А на некои, кои беа уверени во себе дека се праведни, и кои со презир гледаа на другите, им ја кажа следнава споредба: ¹⁰”Двајца влегоа во Храмот да се помолат: едниот фарисеј, а другиот даночник. ¹¹Фарисејот застапа и се молеше во себеси вака: ’Боже! Ти благодарам што не сум како другите луѓе: разбојници, неправедници, прељубници, или како овој даночник. ¹²Постам двапати во седмицата и давам десеток од целиот свој приход.’

¹³А даночникот стоеше далеку и не сакаше ниту очите да ги поткрене кон небото, туку се удираше в гради и велеше: ’Боже, биди милостив спрема мене грешникот!’

¹⁴Ви велам, овој се врати дома оправдан, а другиот не. Зашто секој кој се возвишува себеси, ќе биде понижен, а кој се понизува себеси, ќе биде возвишен.”

Исус благословува мали деца

(Мт.19:13-15; Мк.10:13-16)

¹⁵Му носеа и мали деца, за да ги допре, а кога учениците го видоа тоа, им забрануваа. ¹⁶Но Исус ги повика и рече: "Оставете ги децата да доаѓаат кај Мене и не бранете им, зашто на таквите им припаѓа Божјото царство!"

¹⁷Вистина ви велам, кој не го прима Божјото царство како дете, тој никако нема да влезе во него."

Како да се добие вечен живот

(Мт.19:16-30; Мк.10:17-31)

¹⁸А еден началник го праша, велејќи: "Учителе добар, што треба да сторам за да наследам вечен живот?"

¹⁹Исус му рече: "Зошто Ме нарекуваш добар? Никој не е добар освен Самиот Бог.

²⁰Ги знаеш заповедите: 'Не врши прелюба, не убивај, не кради, не сведочи лажно и почитувај ги татка си и мајка си!'

²¹Тој пак рече: "Сето тоа сум го запазил уште од мојата младост!"

²²А кога Исус го чу тоа, му рече: "Уште едно ти недостига: продај сè што имаш, и раздај го на сиромасите и ќе имаш богатство на небесата! Потоа, дојди и следи Ме!"

²³Кога го чу тоа, многу се нажали, зашто беше многу богат. ²⁴А кога Исус го погледна, рече: "Колку тешко им е да влезат во Божјото царство на оние кои имаат богатство!"

²⁵Полесно ѝ е на камилата да мине низ иглени уши, отколку на богат да влезе во Божјото царство."

²⁶А оние кои го чуја тоа, рекоа: "Тогаш, кој може да се спаси?"

²⁷Тој пак рече: "Она што е невозможно за луѓето, можно е за Бог."

²⁸А Петар рече: "Еве, ние оставивме сè и тргнавме по Тебе!"

²⁹Тој им рече: "Вистина ви велам, нема таков којшто ако заради Божјото царство оставил: куќа, жена, браќа, родители или деца, ³⁰а да не прими многу повеќе во ова време, а во идниот век и вечен живот."

Исус го претскажува Своето воскресение

(Мт.20:17-19; Мк.10:32-52)

³¹Потоа ги зеде со Себе дванаесеттемина и им рече: "Еве, одиме горе во Ерусалим и ќе се исполни сè што пишувале пророците за Синот Човеков, ³²зашто ќе биде предаден на неверниците, и ќе Му се потсмеваат, и ќе биде измачуван и плукан; ³³и откако ќе биде камшикуван, ќе Го убијат, но Тој ќе воскресне на третиот ден."

³⁴Но тие не разбраа ништо од тоа, зашто тој збор беше скриен од нив и не го сфатија кажаното.

Исус исцелува слеп од Ерихон

(Мт.20:29-34; Мк.10:46-52)

³⁵А кога се приближи до Ерихон, некој слеп човек седеше крај патот и просеше. ³⁶Кога чу дека поминува народ, праша што е тоа? ³⁷Му рекоа дека минува Исус од Назарет,

³⁸а тој извика, велејќи: "Исусе, Сине Давидов, смилувај ми се!"

³⁹А оние што одеа напред го прекоруваа да молчи. Но тој викаше уште посилено: "Исусе, Сине Давидов, смилувај ми се!"

⁴⁰Исус застапа и заповеда да Му го доведат. И кога се приближи го праша: ⁴¹"Што сакаш за тебе да сторам?"

А тој рече: "Господи, да прогледам!"

⁴²Тогаш Исус му рече: "Прогледај! Твојата вера те исцели." ⁴³И тој прогледа веднаш и тргна по Него, славејќи Го Бог. И сите луѓе, кои го видоа тоа, Му оддадоа слава на Бог.

Обраќањето на Закхеј

19 И откако влезе во Ерихон, минуваше низ градот. ²И ете, некој човек, по име Закхеј, кој беше началник на даночниците и беше богат, ³сакаше да види Кој е Исус, но не можеше од народот зашто беше низок по раст. ⁴И истрча напред, се качи на црница за да Го види, зашто требаше да мине покрај неа.

⁵И кога Исус дојде на тоа место, погледна нагоре и му рече: "Закхеј, слези бргу, денес треба да бидам во твојот дом!" ⁶И слезе веднаш и Го прими на гости со радост.

⁷А сите што го видоа тоа почнаа да негодуваат и да зборуваат: "Отиде на гости во куќа на грешен човек!"

⁸Закхеј стана и Му рече на Господ: "Еве, Господи, половината од својот имот ќе ја дадам на сиромасите, и ако сум зел од некого нешто несправедливо, ќе вратам четирикратно."

⁹А Исус му рече: "Денес дојде спасението во овој дом, зашто и тој е син на Авраам.

¹⁰Бидејќи Синот Човеков дојде да го бара и да го спаси загубеното."

Споредбата за десет сребреници

(Мт.25:14-30)

¹¹И додека тие го слушаа тоа, им кажа една споредба, зашто беа близу до Ерусалим, а тие мислеа дека Божјото царство ќе се појави веднаш. ¹²И рече: "Еден благородник замина во далечна земја за да се зацари и да се врати.

¹³Откако ги повика своите десет слуги, им даде десет сребреници и им рече: "Тргувајте додека се вратам!"

¹⁴Но неговите поданици го мразеа и испратија по него пратеници да кажат: "Не сакаме тој да царува над нас."

¹⁵А кога се врати, по примањето на царството, заповеда да му ги повикаат оние слуги на кои им беше дал сребреници, за да види кој колку спечалил.

¹⁶И така, првиот дојде и рече: 'Господаре, твојот сребреник донесе десет сребреници.'

¹⁷И му рече: 'Арно сторено, добар слуго, затоа што беше верен во нешто сосем мало, имај власт над десет градови.'

¹⁸Дојде и вториот и рече: 'Господаре, твојот сребреник донесе пет сребреници.'

¹⁹Му рече и на овој: 'А ти биди над пет градови!'

²⁰Дојде и друг, и рече: 'Господаре, еве го твојот сребреник, што го чував во шамивче,

²¹зашто се плашев од тебе, бидејќи си строг човек: земаш што не си оставил и жнееш што не си посеал!'

²²Му рече: 'Нечесен слуго, ќе ти судам според твоите зборови. Знаеше дека сум строг човек, дека земам што не сум оставил и дека жнеам што не сум посеал. ²³Зошто тогаш не ги вложи моите сребреници кај трговците, а јас по доаѓањето ќе ги земев со интерес?'

²⁴А на оние, кои беа присутни, им рече: 'Земете му го сребреникот и дајте му го на оној кој има десет!'

²⁵Тогаш му рекоа: 'Господаре, ама тој има десет!'

²⁶Ви велама, на оној кој има ќе му се даде уште, а на оној кој нема, ќе му се одземе и тоа што го има. ²⁷А моите непријатели кои не сакаа да царувам над нив, доведете ги тука и погубете ги пред мене!"

Исус влегува во Ерусалим

(Мт.21:1-11; Мк.11:1-11; Јвн.12:12-19)

²⁸Откако го рече тоа продолжи натаму, качувајќи се нагоре кон Ерусалим. ²⁹А кога се приближи до Бетфага и Бетанија, до гората наречена Маслинова, испрати двајца ученици

³⁰и им рече: "Појдете во селоно што е отспротива! И кога ќе влезете во него, ќе најдете врзано магаренце, на кое никој никогаш не јавал. Одврзете го и доведете го.

³¹И ако некој ве праша: "Зошто го одврзавте?" - речете му вака: "Потребно Му е на Господ."

³²А испратените отидоа и најдоа како што им рече. ³³Кога го одврзуваа магаренцето, неговите сопственици им рекоа: "Зошто го одврзувате магаренцето?"

³⁴Тие рекоа: "Потребно Му е на Господ!"

³⁵И го доведоа магаренцето пред Исус, па ги ставија врз него своите облеку, и Го качија Исус. ³⁶А кога одеше, ги постилаа своите облеку по патот.

³⁷Кога веќе приближуваше до стрмнината на Маслиновата Гора, целата врволица ученици почна радосно и гласно да Го прославува Бог за сите моќни дела што ги видеоа, ³⁸велејќи:

"Благословен е Царот

Кој доаѓа во Господово име!

Мир на небото и слава во висините!"

³⁹А некои од фарисеите меѓу народот, Му рекоа: "Учителе, прекори ги Твоите ученици!"

⁴⁰Тој одговори: "Ви велама, ако овие замолчат, камењата ќе извикуваат."

⁴¹А кога се приближи и го виде градот, заплака за него и ⁴²рече: "Е, да знаеш барем во овој ден за оние нешта кои носат мир! Но сега се скриени од твоите очи. ⁴³Зашто ќе дојдат денови за тебе, кога твоите непријатели ќе те опкружат со ровови, ќе те опколат и ќе те

притеснат од сите страни. ⁴⁴И ќе те срамнат со земјата тебе, и твоите деца во тебе; и не ќе остане во тебе ни камен на камен, зашто не го препозна времето кога беше посетен!”

Чистење на Храмот

(Мт.21:12-17; Мк.11:15-19; Јвн.2:13-22)

⁴⁵Потоа влезе во Храмот и почна да ги брка надвор продавачите, ⁴⁶велејќи им: ”Напишано е: ’Мојот дом треба да е дом за молитва’, а вие го направивте разбојничко дувло.”

⁴⁷И поучуваше секој ден во Храмот. А првосвештениците, законците и народните првенци гледаа како да Го погубат. ⁴⁸Но не можеа ништо да сторат, зашто сиот народ Го слушаше секој Негов збор.

Прашање за Исусовата власт

(Мт.21:23-27; Мк.11:27-33)

20 Еден ден кога го поучуваше народот во Храмот и го проповедаше Евангелието, пристапија првосвештениците и законците со старешините, ²и Му рекоа: ”Кажни ни со каква власт го правиш тоа? Или, Кој е тој што Ти ја даде таа власт?”

³А Тој во одговор им рече: ”И Јас ќе ви поставам едно прашање, па одговорете ми: ⁴Јовановото крштавање од небото ли беше или од луѓето?”

⁵А тие расправаа меѓу себе, велејќи: ”Ако речеме: ’од небото’, ќе ни рече: ’Зошто тогаш не му верувавте?’ ⁶Ако речеме: ’од луѓето’, целиот народ ќе нè каменува, зашто е уверен дека Јован беше пророк”, ⁷па одговорија дека не знаат од каде е.

⁸А Исус им рече: ”Ни Јас нема да ви кажам со каква власт го вршам ова.”

Споредбата за лошите лозари

(Мт.21:33-46; Мк.12:1-12)

⁹И почна да му ја раскажува на народот оваа споредба: ”Еден човек насади лозје и им го даде под наем на лозари, па си замина на подолго време. ¹⁰А кога дојде време испрати свој слуга кај лозарите за да му дадат од плодовите на лозјето. Лозарите го натепаа и го испратија назад со празни раце. ¹¹И пак испрати друг слуга, а тие го натепаа и него, го

посрамија и го испратија со празни раце.

¹²Испрати и трет, а тие и него го ранија и го исфрлија.

¹³Тогаш господарот на лозјето рече: "Што да правам? Ќе го испратам својот милен син. Можеби ќе имаат почит спрема него.

¹⁴А кога лозарите го видоа почнаа да се договараат меѓу себе: "Овој е наследникот! Ајде да го убиеме, за да биде наследството наше!" ¹⁵И го исфрлија надвор од лозејто и го убија.

Што ќе им направи сопственикот на лозјето за стореното? ¹⁶Ќе дојде и ќе ги погуби лозарите, а лозјето ќе им го даде на други." А кога тие го чуја тоа, рекоа: "Никако!"

¹⁷А Тој ги погледна и рече: "Тогаш, што значи ова што е напишано:

"Каменот што го отфрлија ѕидарите,
стана темелен камен?"

¹⁸Секој, кој ќе падне на овој камен, ќе биде разбиен на парчиња, а врз кого ќе падне тој ќе го смачка."

¹⁹И законците и првосвештениците гледаа во истиот час да Го фатат, но се плашеа од народот, зашто сфатија дека оваа споредба ја раскажа за нив.

Плаќање данок

(Мт.22:15-22; Мк.12:13-17)

²⁰И Го дебнеа, па Му испратија душкала кои се преправаа праведни, за да Го фатат за збор и да им го предадат на законот и на власта на управителот. ²¹И Го прашаа, велејќи му:

"Учителе, знаеме дека право зборуваш и поучуваш; и не гледаш кој е кој, туку навистина поучуваш за Божјиот пат.

²²Дозволено ли е да му даваме данок на цезарот или не?"

²³Тој го сфати нивното лукавство и рече:

²⁴"Покажете ми денариј! Чиј лик и натпис се на него?"

Тие рекоа: "На цезарот!"

²⁵А Тој им рече: "Тогаш, дајте му го цезаровото на цезарот, а Божјото на Бог!"

²⁶И не можеа да Го фатат за збор пред народот, па молкнаа, вчудовидени од Неговиот одговор.

Има ли воскресение?

(Мт.22:23-33; Мк.12:18-27)

²⁷Тогаш се приближија некои од садукееите, кои тврдеа дека нема воскресение, и Го прашаа, велејќи: ²⁸”Учителе, Мојсеј ни напиша: Ако некому му умре оженет брат, а е без деца, брат му нека ја земе жената и нека му подигне потомство на брата си. ²⁹Беа седуммина браќа. Првиот се ожени и умре без деца. ³⁰Тогаш ја зеде вториот, ³¹па третиот, и така сите седуммина. И сите умреа и не оставија деца. ³²Најпосле умре и жената. ³³И така: при воскресението, чија жена ќе биде таа, зашто сите седуммина ја имале за жена?”

³⁴А Исус им одговори: ”Децата на овој век се женат и мажат, ³⁵а оние кои ќе бидат достоини да го придобијат оној век и воскресението од мртвите, ниту ќе се женат, ниту ќе се мажат. ³⁶Тие не ќе можат веќе ни да умрат, зашто се како ангелите, и Божји синови се, зашто се синови на воскресението. ³⁷А дека мртвите ќе станат, тоа и Мојсеј го кажа на местото кај грмушката, каде што Го нарече Господ: ’Бог на Авраам, Бог на Исак и Бог на Јаков.’ ³⁸А Бог не е Бог на мртвите, туку на живите, зашто во Него сите се живи.”

³⁹А некои од закониците како одговор рекоа: ”Добро рече, Учителе!” ⁴⁰И не се осмелија веќе да Го прашаат за ништо друго.

Давидовиот Господ

(Мт.22:41-46; Мк.12:35-37)

⁴¹Тогаш им рече: ”Зошто велат дека Христос е Давидов Син? ⁴²Зашто самиот Давид вели во свитокот на псалмите:

”Му рече Господ на мојот Господ:

’Седни од Мојата десна страна,

⁴³додека не ги соборам

Твоите непријатели под нозете Твои!’

⁴⁴Значи, Давид Го нарекува Господ. Тогаш како Тој може да Му биде син?”

Исус ги прекорува закониците

(Мт.23:1-36; Мк.12:38-40; Лк.11:37-54)

⁴⁵И додека целиот народ Го слушаше, Тој им рече на Своите ученици: ⁴⁶”Чувајте се од

закониците, кои сакаат да одат во долги облеку, на кои им се мили поздравите по пазарите, почесните места во синагогите и челните места на гоштавките, ⁴⁷кои ги проголтуваат домовите на вдовиците, и се молат долго за да бидат видени. Тие ќе добијат поголема осуда!”

Прилогот на вдовицата

(Мк.12:41-44)

21 А кога ги подигна очите, виде како богатите ги спуштаат своите дарови во ковчегот за прилози. ²А виде и една бедна вдовица како пушти таму две парички, ³и рече: ”Вистина ви велама, беднава вдовица пушти повеќе од сите, ⁴зашто сите овие приложија од тоа што им е повеќе, а таа во својата немаштија пушти сè што имаше за живеачка.”

Пророштво за разурнувањето на Храмот

(Мт.24:1,2; Мк.13:1,2)

⁵И кога некои зборуваа за Храмот дека е украсен со убави камења и со заветни дарови, Тој им рече: ⁶”Ќе дојдат денови кога од ова што го гледате не ќе остане ни камен на камен кој не ќе биде урнат!”

Знаци и прогонства

(Мт.24:3-14; Мк.13:3-13)

⁷А тие Го прашаа, велејќи Му: ”Учителе, кога ќе биде тоа, и какви ќе бидат знаците кога ќе се случат тие настани?”

⁸Тој пак им рече: ”Внимавајте да не ве заведат, зашто мнозина ќе дојдат во Мое име и ќе речат: ’Јас сум’ и ’Времето се приближи!’ Не одете по нив! ⁹Кога ќе чуete за војни и немири, не плашете се, зашто прво треба тоа да настане, но крајот не доаѓа веднаш!”

¹⁰Тогаш им рече: ”Ќе стане народ против народ и царство против царство, ¹¹ќе има големи земјотреси, а на разни места ќе има глад и помор; ќе има стравотии и големи знаци на небото.

¹²Но пред сето тоа, ќе ставаат раце врз вас и ќе ве прогонуваат, ќе ве предаваат на синагогите и в зандани и ќе ве водат пред цареви и управители, заради Моето име. ¹³Тоа ќе ви даде можност да сведочите. ¹⁴И така,

нека ви е при срце мислата да не се подготвувате однапред како ќе се браните, ¹⁵зашто Јас ќе ви дадам зборови и мудрост, на која не ќе може да ѝ се спротиви и да ѝ противречи никој од вашите противници. ¹⁶А ќе ве предаваат и родителите, и браќата, и роднините и пријателите, и ќе бидат убиени некои од вас, ¹⁷и сите ќе ве мразат заради Моето име. ¹⁸Но вам нема да ви падне ни влакно од главата. ¹⁹Со трпение ќе ги спасите своите души!”

Претскажување за разурнувањето на Ерусалим (Мт.24:15-21; Мк.13:14-19)

²⁰”А кога ќе видите дека Ерусалим е опколен од војски, знајте оти е близу неговото запустување. ²¹Тогаш, оние што се во Јудеја нека бегаат во горите, оние што се во градот нека излезат надвор, а оние што се во полето, нека не влегуваат во градот! ²²Зашто тоа се дни на одмазда, за да се исполни сè што е напишано! ²³Тешко им на бремените и на доилките во тие дни, зашто ќе има голема невола по земјата и гнев врз овој народ. ²⁴Ќе паѓаат од сечилото на мечот, и ќе ги одведат во ропство меѓу сите народи; а неевреите ќе го газат Ерусалим додека не се исполнат времињата на неевреите.”

Исус ќе се врати пак (Мт.24:29-31; Мк.13:24-27)

²⁵”Ќе има знаци на сонцето, на месечината и на ѕвездите, а на земјата народите ќе бидат опфатени од страв и збунетост од бучавата на морето и на брановите. ²⁶Луѓето ќе изнемоштуваат од страв и од исчекувањето на она што ќе го снајде светот, зашто небесните сили ќе се разлишаат. ²⁷И тогаш ќе Го видат Синот Човеков како доаѓа на облак со голема сила и слава. ²⁸А кога ќе почне да се случува тоа, исправете се и поткренете ги главите, зашто приближува вашето откупување.”

Споредбата за смоквата (Мт.24:32-35; Мк.13:28-31)

²⁹Потоа им кажа една споредба: ”Погледнете ја смоквата, а и сите дрвја. ³⁰Кога ќе видите како разлистуваат, сами знаете дека летото е веќе

близу. ³¹Така и вие, кога ќе видите дека ова се збиднува, знајте дека Божјото царство е близу!

³²Вистина ви велама дека ова поколение нема да мине, додека сето ова не се збидне. ³³Небото и земјата ќе минат, но Моите зборови нема да поминат.”

Бидете будни

³⁴”Туку, вардете се, вашите срца да не бидат обременети со ненаситност, со пијанство и со грижи за животот, за да не ви дојде ненадејно тој ден, ³⁵зашто како стапица ќе дојде за сите што живеат на целата земја. ³⁶Туку, бдејте и молете се да имате сила да избегнете од сето тоа што ќе настане, и да застанете пред Синот Човеков.”

³⁷Дење Тој поучуваше во Храмот, а навечер излегуваше и ноќта ја поминуваше на гората наречена Маслинова. ³⁸А целиот народ рано наутро доаѓаше кај Него во Храмот, за да Го слуша.

Пасхата е на прагот

(Мт.26:1-5,14-16; Мк.14:1,2,10,11; Јвн.11:45-55)

22 Наближуваше празникот на Бесквасните лебови, кој се вика Пасха. ²Првосвештениците и законниците размислуваа како да Го убијат, но се плашеа од народот. ³Тогаш сатаната влезе во Јуда, наречен Искарот, еден од дванаесеттемина. ⁴Тој отиде и се договори со првосвештениците и со заповедниците како да им Го предаде. ⁵А тие се зарадуваа и се договорија да му дадат сребреници. ⁶Тој се согласи и чекаше згодна можност да им Го предаде, кога ќе биде одвоен од толпата.

Подготовка за Пасхата

(Мт.26:17-25; Мк.14:12-21)

⁷Дојде денот на Бесквасните лебови, кога требаше да се заколе пасхалното јагне. ⁸Тогаш ги испрати Петар и Јован, велејќи им: ”Одете и пригответе ја Пасхата за јадење!”

⁹А тие Му рекоа: ”Кај сакаш да ја приготвиме?”

¹⁰Тој им рече: ”Видете, кога ќе влезете во градот, ќе ве сретне човек кој носи стомна со вода; одете по него во куќата во која ќе влезе

¹¹и речете му на домаќинот: 'Учителот прашува: Кај е гостинската соба, во која ќе ја јаде Пасхата со Своите ученици?' ¹²И тој ќе ви покаже голема и наместена горна одаја, таму пригответе!"

¹³А тие отидоа и најдоа како што им рече и ја приготвија Пасхата.

Вистинското значење на Пасхата

(Мт.26:26-30; Мк.14:22-26; 1.Кор.11:23-25)

¹⁴А кога дојде часот, прилегна Тој крај трpezата и апостолите со Него, ¹⁵па им рече: "Имав желба да ја јадам оваа Пасха со вас, пред да настрадам, ¹⁶зашто ви велама: нема веќе да ја јадам додека не се исполни во Божјото царство."

¹⁷И ја крена чашата, се заблагодари и рече: "Земете ја и поделете ја меѓу себе, ¹⁸зашто ви велама, нема да пијам од лозовиот плод додека не дојде Божјото царство!"

¹⁹Потоа го зеде лебот, се заблагодари, го раскрши и им го раздаде, велејќи: "Ова е Моето тело кое се дава за вас; правете го ова за спомен на Мене!"

²⁰Исто така, по вечерата, ја крена и чашата и рече: "Оваа чаша е Новиот завет во Мојата крв, која се пролева за вас. ²¹Но, ете, раката на оној кој Ме предава е со Мене, на трpezава. ²²Зашто Синот Човеков оди, како што е определено, но тешко му на оној човек кој ќе Го предаде!" ²³И почнаа да се расправаат меѓу себе: кој ли ќе е меѓу нив тој што ќе го стори тоа.

Кој е главниот?

²⁴Настана и расправија меѓу нив за тоа кој е од нив поголем. ²⁵А Тој им рече: "Царевите на другите народи владеат над нив, а оние кои господарат над нив, се викаат добротвори. ²⁶А вие, немојте така! Туку, најголемиот меѓу вас да биде како најмалиот, а водачот како слугата. ²⁷Зашто, кој е поголем - оној кој прилегнал крај трpezата или оној кој слугува? Зар не е поголем оној кој прилегнал крај трpezата? А Јас сум меѓу вас како слуга. ²⁸Вие сте оние кои останавте со Мене во Моите искушенија. ²⁹И Јас ви го определувам Царството, како што Мојот Татко Ми го

определи Мене, ³⁰за да јадете и да пиете на Мојата трпеза, во Моето Царство, и да седите на престоли и да им судите на дванаесетте племиња на Израел.”

Претскажување на Петровото откажување (Мт.26:31-35; Мк.14:27-31; Јвн.13:36-38)

³¹”Симоне, Симоне, ете, сатаната побара да ве просее како пченица, ³²но Јас за тебе барав, да не се намали твојата вера. А ти, кога еднаш ќе се обратиш, зацврсти ги своите браќа!”

³³А тој Му одговори: ”Господи, готов сум да одам со Тебе и во зандана и во смрт.”

³⁴А Тој рече: ”Ти велам, Петре, денес не ќе ни пропее петел, додека трипати не откажеш дека Ме познаваш!”

Христовите слуги ќе немаат нужда од ништо

³⁵Уште им рече: ”Кога ве пратив без ќесе и без торба и обувки, дали ви недостасуваше нешто?”

А тие рекоа: ”Ништо!”

³⁶И им рече: ”Но сега, кој има ќесе, нека го земе, исто така и торба, а кој нема меч, нека ја продаде својата наметка и нека си купи меч.

³⁷Зашто ви велам дека треба да се изврши на Мене она што е напишано: ’И Го вброија меѓу беззаконици’, зашто она што е пишано за Мене се исполнува.”

³⁸А тие Му рекоа: ”Господи, еве два меча!”

А Тој им рече: ”Доволни се!”

Исусовата молитва на Маслиновата Гора (Мт.26:36-46; Мк.14:32-42)

³⁹Потем излезе и отиде, по навика, на Маслиновата Гора, а учениците одеа по Него.

⁴⁰И кога дојде на тоа место, им рече: ”Молете се, за да не паднете во искушение ” ⁴¹А Тој се оддели од нив, колку што може да се фрли

камен, и клекна на колена па се молеше,

⁴²велејќи: ”Татко! Ако ти е по волја, тргни ми ја оваа чаша! Но нека не биде по Моја, туку по Твоја волја!” ⁴³И Му се јави ангел од небото кој Го поткрепуваше. ⁴⁴А кога се најде во претсмртни маки, се молеше уште поусрдно, а потта Му прилегаше на капки крв што паѓаа на земјата.

⁴⁵И кога стана од молитвата, дојде кај

учениците и ги најде заспани од жалба, ⁴⁶и им рече: ”Зошто спиеете! Станете и молете се, за да не паднете во искушение!”

Јуда го предава Господ

(Мт.26:47-56; Мк.14:43-50; Јвн.18:3-11)

⁴⁷Додека уште зборуваше, дојде толпа што ја предводеше еден од дванаесеттемина кој се викаше Јуда, па Му се приближи на Исус за да Го целива. ⁴⁸Но Исус му рече: ”Јуда, со целивка ли Го предаваш Синот Човеков!”

⁴⁹А кога оние што беа околу Него видоа што ќе стане, рекоа: ”Господи, да удриме ли со меч?” ⁵⁰И еден од нив, го удри слугата на врховниот свештеник та му го скастри десното уво.

⁵¹А Исус одговори, велејќи: ”Престанете!” И се допре до увото та го исцели.

⁵²Тогаш Исус им рече на оние што се кренаа против Него - на првосвештениците, на началниците на Храмот и на старешините: ”Нагрваливте небаре сум разбојник со мечови и стапови! ⁵³Кога бев секој ден со вас во Храмот, не кренавте рака на Мене. Но, ова е ваш час и власт на темнината!”

Петровото откажување

(Мт.26:57,58,69-75; Мк.14:53,54,66-72; Јвн.18:12-18:25-27)

⁵⁴А кога Го фатија, Го одведоа и Го воведоа во домот на врховниот свештеник. Петар одеше по Него, оддалеку. ⁵⁵Кога запалија оган сред дворот и испоседнаа наоколу, и Петар седеше меѓу нив. ⁵⁶И кога една слугинка го виде како седи до огнот, се загледа во него и рече: ”И овој беше со Него!”

⁵⁷Но тој одрече, велејќи: ”Жено, не Го познавам!”

⁵⁸Малку подоцна, го виде некој друг и рече: ”И ти си од нив!”

А Петар рече: ”Човеку, не сум!”

⁵⁹И кога помина уште околу еден час, еден друг тврдеше: ”Навистина, и овој беше со Него, зашто е Галилеец!”

⁶⁰А Петар рече: ”Човеку, не знам што зборуваш!” И веднаш - додека уште зборуваше, петел запеа. ⁶¹Тогаш Господ се обрвна и го погледна Петар, а Петар се сети на

Господовите зборови, што му ги рече: ”Пред да пропее петел, трипати ќе се откажеш од Мене!”⁶² И Петар, штом излезе надвор, горко заплака.

Му се потсмеваат на Исус

(Мт.26:67,68; Мк.14:65)

⁶³А луѓето, кои го чуваа Исус, Му се подбиваа и Го тупаа. ⁶⁴Кога Му Го покрија лицето, Го удираа и Го прашуваа: ”Проречи кој Те удри?”
⁶⁵И со многу други зборови Го хулеа.

Исус пред Советот

(Мт.26:59-66; Мк.14:55-64; Јвн.18:19-24)

⁶⁶Кога се раздени, се собраа народните старешини, првосвештениците и законците, и Го воведоа во Советот,⁶⁷ и Му рекоа: ”Ако си Ти Христос, кажи ни!”

А Тој им рече: ”Ако ви кажам, нема да поверувате. ⁶⁸Ако ве прашам, нема да одговорите. ⁶⁹Но отсега Синот Човеков ќе седи оддесно на Божјата Сила.”

⁷⁰Тогаш сите тие рекоа: ”Значи, Ти си Божјиот Син?”

Тој пак им рече: ”Јас сум.”

⁷¹А тие рекоа: ”Какво сведоштво уште ни е потребно. Самите чувме од Неговата уста.”

Исус пред Пилат

(Мт.27:1,2,11-14; Мк.15:1-5; Јвн.18:28-38)

23 Тогаш сите заедно станаа и Го одведоа кај Пилат. ²И почнаа да Го обвинуваат, велејќи: ”Го најдовме Овој како го заведува нашиот народ и забранува да се дава данок на цезарот, а за Себе вели дека е Христос, цар.”

³А Пилат Го запраша, велејќи: ”Ти ли си царот на Евреите?”

А Тој како одговор му рече: ”Ти тоа го велиш.”

⁴Тогаш Пилат им рече на првосвештениците и на толпата: ”Не наоѓам никаква вина кај овој човек.”⁵ Но, тие уште поупорно извикуваа: ”Тој го бунтува народот, зашто поучува по цела Јудеја, почнувајќи од Галилеја па доведе.”

Исус пред Ирод

⁶А кога Пилат го чу тоа, праша дали е Тој Галилеец. ⁷И кога разбра дека е под

надлежноста на Ирод, Го испрати кај него, кој во тие денови, исто така, беше во Ерусалим.

⁸А кога Ирод Го виде Исуса, се зарадува многу, бидејќи одамна имаше желба да Го види, зашто беше чул за Него и се надеваше дека ќе види некое чудо што ќе го направи Тој. ⁹И Му поставуваше многу прашања, но Тој ништо не му одговори. ¹⁰А првосвештениците и законниците стоеја и непрестајно Го обвинуваа. ¹¹Тогаш Ирод, со своите војници, откако покажа презир и Му се изнаруга, Го облече во раскошна облека и Го испрати назад кај Пилат. ¹²Во истиот ден Пилат и Ирод се спријателија, зашто порано беа непријатели.

Исус осуден на смрт

(Мт.27:15-26; Мк.15:6-15; Јвн.18:39-19:16)

¹³А Пилат ги свика првосвештениците, управителите и народот, и им рече: ¹⁴”Ми Го доведовте овој човек под обвинение дека го бунтува народот, а еве, јас Го испитав пред вас и не најдов во Него никаква вина за која Го обвинувате. ¹⁵А ниту Ирод, зашто Го прати назад кај нас. Овој не сторил ништо што заслужува смрт. ¹⁶Затоа, ќе Го казнам ама потоа ќе Го ослободам.” ¹⁷А требаше за празникот да им ослободи еден затвореник.

¹⁸Но сите тие извикаа едногласно: ”Земи Го Овој, а пушти ни го Бараба!” ¹⁹А тој беше фрлен в зандана, заради некаков бунт во градот и заради убиство.

²⁰А Пилат им се обрати повторно, сакајќи да Го ослободи Исуса, ²¹но тие викаа, повторувајќи: ”Распни Го! Распни Го!”

²²А тој им рече по третпат: ”Та какво зло сторил? Јас не најдов во Него ништо што заслужува смрт. Затоа ќе Го ослободам откако ќе Го казнам.”

²³Но тие навалуваа со голема викотница и бараа да биде распнат, и нивното викање надвлада. ²⁴Тогаш Пилат реши да им го исполни барањето. ²⁵И им го пушти оној, кого го бараа, а кој беше фрлен в зандана заради бунт и убиство, а Исуса им Го предаде на нивна волја.

Патот кон крстот

(Мт.27:32-44; Мк.15:21-32; Јвн.19:17-27)

²⁶И кога Го поведоа, фатија некојси Симон Киринеец, кој се враќаше од поле, па врз него го ставија крстот, за да го носи по Исуса. ²⁷По Него одеше долга врволица мажи и жени, кои плачеа и лелекаа за Него. ²⁸Но Исус им се обрсна и им рече: "Ќерки ерусалимски, не плачете за Мене, туку плачете за себеси и за своите деца! ²⁹Зашто, ете, доаѓаат денови кога ќе се рече: Блажени се неплодните, и утробите што не родиле и градите што не доеле!"

³⁰Тогаш ќе почнат да им зборуваат на планините:

'Паднете врз нас!'

и на ридиштата:

'Покријте нè!'

³¹Зашто, ако се постапува вака со зеленото дрво, што ќе биде со сувото?

³²А водеа и други двајца разбојници, за да ги погубат заедно со Него. ³³И кога дојдоа на местото наречено Черепница, таму Го распнаа Него, и злосторниците: едниот оддесно, а другиот одлево. ³⁴А Исус рече: "Татко, прости им, бидејќи не знаат што прават!" Кога си ја делеа Неговата облека, фрлија жрепка.

³⁵Народот стоеше и гледаше. А старешините се клештеа, велејќи: "Тој спаси други! Нека се спаси Самиот Себеси, ако е Тој Христос, Божјиот Избраник!"

³⁶Му се потсмеваа и војниците, кои Му приоѓаа и Му даваа оцет, ³⁷велејќи: "Ако си цар на Евреите спаси се Самиот!"

³⁸А над Него имаше натпис: "ОВОЈ Е ЦАРОТ НА ЕВРЕИТЕ."

³⁹А еден од разбојниците кој висеше таму Го хулеше: "Зар не си Ти Христос? Спаси се Себеси и нас!"

⁴⁰А другиот одговори и го прекори: "Зар немаш страв од Бог, кога и ти си исто така осуден. ⁴¹Ние сме праведно осудени, зашто го примаме заслуженото за тоа што го имаме сторено. Но Овој не сторил никакво зло."

⁴²И рече: "Исусе, сети се на мене кога ќе дојдеш во Твоето Царство!"

⁴³А Тој му рече: ”Вистина ти велам, денес ќе бидеш со Мене во рајот.”

Исусовата смрт

(Мт.27:45,46; Мк.15:33-41; Јвн.19:28-30)

⁴⁴А беше веќе околу шестиот час, кога настана темнина по целата земја до деветтиот час, ⁴⁵кога сонцето ја загуби својата светлина, а завесата во Храмот се расцепи надве. ⁴⁶Тогаш Исус извика со силен глас: ”Татко, Го предавам Својот Дух во Твоите раце.” И откако го рече ова, издивна.

⁴⁷А кога стотникот виде што се случи, Го прослави Бога, велејќи: ”Навистина, овој човек беше праведен!” ⁴⁸И сета толпа што се беше собрала да го гледа ова, кога виде што стана, се враќаше дома, удирајќи се в гради. ⁴⁹А сите Негови познати стоеја подалеку, и жените, кои беа дошле по Него од Галилеја, го гледаа тоа.

Исусовиот погреб

(Мт.27:57-61; Мк.15:42-47; Јвн.19:38-42)

⁵⁰И ете, некој човек по име Јосиф, кој беше член на Советот, добар и праведен човек, ⁵¹кој не се согласи со нивната одлука и со нивното дело, од јудејскиот град Ариматеја, кој го очекуваше Божјото царство, ⁵²отиде кај Пилат и го побара Исусовото тело. ⁵³И кога го симна, го замота во ленено платно и го положи в гроб, издлабен во карпа, во кој уште никој не беше положен. ⁵⁴А беше ден на подготовката и настапуваше саботата.

⁵⁵А жените кои дојдоа со Него од Галилеја, одеа по него, и го видоа гробот и како беше положено Неговото тело. ⁵⁶Потоа се вратија и приготвија мириси и миро, а во саботата си се починуваа, според заповедта.

Исусовото воскресение

(Мт.28:1-10; Мк.16:1-8; Јн.20:1-10)

24 Во првиот ден на седмицата, многу рано, жените дојдоа на гробот, носејќи ги мирисите што ги беа приготвиле. ²Но го најдоа каменот тргнат од гробот. ³А кога влегоа, не го најдоа телото на Господ Исус. ⁴И додека стоеја збунети заради тоа, ете, пред нив застапаа двајца мажи во светли облеку. ⁵Бидејќи беа уплашени, ги наведнаа лицата кон

земјата, а тие им рекоа: ”Зошто Го барате Живиот меѓу мртвите? ⁶Тој не е тука! Воскресна! Спомнете си како ви зборувавше, додека уште беше во Галилеја, ⁷говорејќи: ’дека Синот Човекот треба да биде предаден во рацете на грешниците и дека ќе биде распнат и дека ќе воскресне на третиот ден!’ ⁸И се сетија на Неговите зборови.

⁹И кога се вратија од гробот, им го соопштија сето тоа на еднаесеттемина и на сите други. ¹⁰А тие беа: Марија од Магдала, и Јоана, и Марија, мајката на Јаков, и други жени со нив та им го кажаа тоа на апостолите. ¹¹А ним овие зборови им се чинеа невестина, и не сакаа да им поверуваат. ¹²Но Петар стана и отрча до гробот, се наведна и ги виде само ленените завои, и отиде назад, вчудовидени од она што се случило.

На пат кон Емаус

(Мк.16:12,13)

¹³И ете, во истиот ден, двајца од нив одеа кон едно село наречено Емаус, оддалечено околу десет километри од Ерусалим, ¹⁴и разговараа меѓу себе за сите овие настани. ¹⁵И додека тие разговараа и се прашуваа, Самиот Исус им се приближи и одеше со нив. ¹⁶Но на нивните очи не им беше дадено да Го препознаат.

¹⁷И им рече: ”Какви се тие зборови што ги разменуваат меѓу себе одејќи по пат?”

А тие застапаа гледајќи нажалено. ¹⁸Едниот од нив, по име Клеопа, Му одговори и рече: ”Дали си Ти единствениот тугинец во Ерусалим, Кој не знае, што се случи во него овие дни?”

¹⁹И им рече: ”Што?”

А тие Му рекоа: ”Она што стана со Исус Назаретанецот, Кој беше пророк, силен на дело и на збор, пред Бог и пред целиот народ, ²⁰и како нашите првосвештеници и старешини Го предадоа да биде осуден на смрт и Го распнаа. ²¹А ние се надевавме дека Тој е Оној што ќе го избави Израел. И покрај сето тоа, веќе е трет ден откако стана ова. ²²А нè збунија и некои од нашите жени, кои беа отишле многу рано на гробот, ²³и не го нашле Неговото тело. Дојдоа и кажаа дека виделе и јавување на ангели, кои им рекле дека Тој е

жив. ²⁴Некои од нашите отидоа до гробот и го нашле точно како што рекоа жените, но Него не Го виделе.”

²⁵Тој им рече: ”О неразумни и бавни во сфаќањето на сето она што го рекоа пророците! ²⁶Не требаше ли Христос да го претрпи тоа, и да влезе во Својата Слава?”

²⁷Та кога почна од Мојсеј и од сите пророци, им објасни што е пишано за Него во Писмото.

²⁸Кога се приближија до селото во кое одеа, Тој се направи небаре сака да продолжи понатаму. ²⁹Но тие Го задржуваа, велејќи: ”Остани со нас, зашто ноќта наближува, а денот веќе превали!” И Тој влезе за да остане со нив.

³⁰И додека беше прилегнат со нив крај трpezата, зеде леб, благослови, го раскрши и им го даде. ³¹Тогаш им се отворија очите и Го препознаа, но Тој стана невидлив за нив. ³²И си рекоа еден на друг: ”Не гореа ли нашите срца во нас, кога ни зборуваше по пат и ни ги толкуваше Писмата?”

³³И во истиот час станаа и се вратија во Ерусалим, каде ги најдоа собрани единаесеттемина, и оние кои беа со нив, ³⁴кои зборуваа: ”Господ навистина воскреснал и му се јавил на Симон!” ³⁵А тие, пак, раскажаа што им се случи по пат и како Го препознаа при раскршувањето на лебот.

Исус им се јавува на учениците

(Мт.28:16-20; Мк.16:14-18; Јвн.20:19-23; Дела 1:6-8)

³⁶И додека тие уште зборуваа за тоа, Самиот Исус застапа сред нив и им рече: ”Мир вам!”

³⁷А тие збунети и уплашени мислеа дека гледаат дух. ³⁸А Тој им рече: ”Зошто сте збунети? И зошто се јавуваат сомнежи во вашите срца? ³⁹Погледнете ги Моите раце и Моите нозе - Јас сум ! Допрете Ме и видете, зашто дух нема месо и коски, а како што гледате, Јас имам.”

⁴⁰И кога го рече тоа, им ги покажа рацете и стапалата. ⁴¹А бидејќи тие од радост уште не веруваа, туку се чудеа, им рече: ”Имате ли тука нешто за јадење?” ⁴²И Му дадоа парче печена риба. ⁴³Тој го зеде и јадеше пред нив.

⁴⁴И им рече: ”Тоа се зборовите што ви ги зборував додека уште бев со вас, дека треба да

се исполни сè што е напишано за Мене во Мојсеевиот Закон, во Пророците и во Псалмите.”

⁴⁵Тогаш им го отвори умот, за да ги разберат Писмата, ⁴⁶и им рече: ”Напишано е дека Христос треба да настрада и да воскресне од мртвите на третиот ден, ⁴⁷и да биде навестувано во Негово име покајание и прошка на гревовите на сите народи, почнувајќи од Ерусалим. ⁴⁸Вие сте сведоци на тоа, ⁴⁹а еве, Јас ви го праќам ветувањето на Мојот Татко, а вие останете во градот, додека не се облечете во сила озгора!”

Исусовото вознесение

(Мк.16:19,20; Дела 1:9-11)

⁵⁰Потоа ги изведе до Бетанија, ги поткрена Своите раце и ги благослови. ⁵¹И додека ги благословуваше, се оддели од нив. ⁵²А тие се вратија во Ерусалим со голема радост, ⁵³и беа постојано во Храмот благословувајќи Го Бог.

Евангелие според Јован

Отелотворување на вечното Божјо Слово

1 Во почетокот беше Словото, и Словото беше со Бог, и Словото беше Бог. ²Тоа беше во почетокот со Бог.

³Сè стана преку Него, и без Него не стана ништо од она што настана. ⁴Во Него имаше живот и животот им беше светлина на луѓето. ⁵А светлината свети во темнина, и темнината не ја опфати.

⁶Се јави човек, испратен од Бог, по име Јован. ⁷Тој дојде за сведоштво, да сведочи за Светлината, та сите да поверуваат преку него. ⁸Тој не беше Светлината, туку дојде да сведочи за Светлината. ⁹Вистинската светлина, Која го осветлува секој човек, доаѓаше на свет.

¹⁰Тој беше во светот, и светот стана преку Него, но светот не Го позна. ¹¹Дојде кај

Своите, но Своите не Го примија. ¹²А на сите што Го примија, им даде право да станат Божји деца - на оние кои веруваат во Неговото име, ¹³кои не се родија ниту од крв, ни од телесна похота, ниту од волја на маж, туку од Бог.

¹⁴И Словото стана тело кое се всели меѓу нас и ја видовме Неговата слава, славата што ја има како единствен од Таткото - полн со благодат и вистина.

¹⁵Јован сведочеше за Него и извика, велејќи: "Еве Го Оној за Кого реков: Оној Кој доаѓа по мене, поголем е од мене, зашто постоеше пред мене!" ¹⁶И сите ние примивме од Неговата полнота благодат врз благодат. ¹⁷Зашто, Законот беше даден преку Мојсеј, а преку Исус Христос дојдоа благодатта и вистината. ¹⁸Бог никој никогаш не Го видел; Единородниот Бог - Кој е во прегратката на Таткото, Тој Го објави."

Сведоштвото на Јован Крстителот

(Мт. 3:1-12; Мк. 1:7,8; Лк. 3:15-17)

¹⁹А ова е Јовановото сведоштво, кога Евреите од Ерусалим му испратија свештеници и левити, за да го прашаат: "Кој си ти?" ²⁰И тој призна и не одрече, туку изјави: "Јас не сум Христос."

²¹А тие го прашаа: "Кој си тогаш! Илија ли си?"

"Не сум," одговори тој.

"Да не си Пророкот?"

"Не," одговори.

²²Тогаш му рекоа: "Кој си?- за да можеме да им одговориме на оние што нè испратија! Што велиш ти за себеси?"

²³Тој рече: "Јас сум глас на оној кој вика во пустината: 'исправете го Господовиот пат', како што рече пророкот Исаија."

²⁴Испратените беа од фарисеите. ²⁵Тие го прашаа и му рекоа: "Тогаш зошто крштаваш, кога не си Христос, ниту Илија, ни Пророкот?"

²⁶"Јас крштавам со вода" - им одговори Јован - "но меѓу вас стои еден, Кого вие не Го познавате. ²⁷Тој е Оној Кој доаѓа по мене, на Кого јас не сум достоин да му ги одврзам ремените на Неговите сандали."

²⁸Тоа се случи во Бетанија, од онаа страна на Јордан, каде што Јован крштаваше.

Божјото Јагне

²⁹Утредента, Јован Го виде Исус како доаѓа кон него и рече: ”Еве Го Божјото Јагне, Кое го отстранува гревот на светот! ³⁰Овој е Оној за Кого ви реков: ”По мене доаѓа Човек, Кој постоеше пред мене, зашто беше пред мене.”

³¹Јас не Го препознав, но за да му Го објавам на Израел, дојдов да крштавам со вода.”

³²Јован сведочеше, говорејќи: ”Го видов Духот како слегува од небото како гулаб, и остана над Него. ³³Јас не Го препознав, но Оној Кој ме испрати да крштавам со вода, ми рече: ”Врз Кого ќе видиш како слегува Духот и останува над Него, Тој е Оној Кој ќе крштава со Светиот Дух.” ³⁴Јас видов и сведочам дека Овој е Божјиот Син.”

Првите ученици

³⁵Следниот ден, Јован повторно стоеше со двајца свои ученици, ³⁶и штом Го виде Исуса како поминува, рече: ”Еве Го Божјото Јагне!”

³⁷Кога ги чуја од него тие зборови, обајцата ученици тргнаа по Исуса. ³⁸Исус се заврте и кога виде дека одат по Него, ги праша: ”Што барате?”

Тие Му одговорија: ”Раби (што значи учител) каде живееш?”

³⁹”Дојдете и видете!” им рече. И така, отидоа и видоа каде живее, и останаа со Него оној ден, зашто беше околу десеттиот час.

⁴⁰Еден од двајцата кои тргнаа по Исус, откако ги чуја Јовановите зборови, беше Андреј, братот на Симон Петар. ⁴¹Тој го најде првин својот брат Симон и му рече: ”Го најдовме Месијата (што значи Христос).” ⁴²И го доведе кај Исус.

А Исус, гледајќи го, му рече: ”Ти си Симон, синот на Јован; ти ќе се наречеш Кифа (што значи камен).”

Исус ги повикува Филип и Натанаил

⁴³Следниот ден Исус науми да отиде во Галилеја, па го најде Филип и му рече: ”Следи Ме!”

⁴⁴Филип беше од Бетсаида, од градот на Петар и Андреј. ⁴⁵Филип го најде Натанаил и му рече: ”Го најдовме Оној за Кого пишуваа Мојсеј во Законот и пророците, Исус, синот на Јосиф од Назарет.”

⁴⁶”Може ли да излезе нешто добро од Назарет?”, му рече Натанаил.

”Дојди и види”, му одговори Филип.

⁴⁷Исус виде како Му се приближува Натанаил, и рече за него:”Еве, вистински Израелец, во кого нема лукавство.”

⁴⁸”Од каде ме познаваш?”, го праша Натанаил.

Исус му одговори: ”Уште пред да те повика Филип те видов кога беше под смоквата.”

⁴⁹”Раби! - му одговори Натанаил - Ти си Божјиот Син! Ти си Царот на Израел!”

⁵⁰Исус во одговор му рече: ”Дали веруваш поради тоа што ти реков дека те видов под смоквата? Ќе видиш и поголеми нешта од тоа!” ⁵¹И рече: ”Вистина, вистина ви велам: отсега ќе ги гледате небесата отворени и Божјите ангели како се искачуваат и слегуваат по Синот Човеков.”

Свадбата во Кана и првото чудо

2 А на третиот ден имаше свадба во галилејскиот град Кана, и Исусовата мајка беше таму. ²На свадбата ги поканија и Исус и Неговите ученици. ³И кога снема вино, мајка Му му рече на Исус: ”Немаат вино.”

⁴Исус ѝ рече: ”Што имам Јас со тебе, жено? Уште не дошол Мојот час.”

⁵Тогаш мајка му им рече на прислужниците: ”Сè што ќе ви рече, направете.”

⁶Таму имаше шест камени садови, според јудејскиот пропис за миење, што собираа по две до три мери.

⁷Исус им рече: ”Наполнете ги садовите со вода!” И ги наполнија со рам.

⁸Тогаш им рече: ”Сега нацрпете и однесете му на старосватот! ”

И му однесоа. ⁹Кога старосватот обиде од водата претворена во вино, а не знаеше од каде е (но знаеја прислужниците, кои црпеа од водата), го повика младоженецот ¹⁰и му рече: ”Секој човек најпрвин го изнесува доброто вино, а кога ќе се поднапијат - полошото. Ти досега си го чувал доброто вино.”

¹¹Ова го направи Исус во галилејскиот град Кана како почеток на чудата и ја објави Својата слава; и Неговите ученици поверуваа во Него.

¹²Потоа слезе во Капернаум, Тој и мајка Му, Неговите браќа, и Неговите ученици, и останаа таму неколку дена.

Исус влегува во Храмот

(Мт. 12:12,13; Мк. 11:15-18; Лк. 19:45,46)

¹³Наближуваше јудејската Пасха кога Исус се искачи во Ерусалим. ¹⁴И во Храмот ги најде како седат таму продавачите на волови, овци, гулаби и менувачите на пари. ¹⁵Направи камшик од јажиња и ги истера сите од Храмот, заедно со овците и воловите. На менувачите им ги истури парите и им ги преврте масите.

¹⁶А на оние што продаваа гулаби, им рече: "Ова изнесете го одовде! Не правете трговски дуќан од Домот на Мојот Татко!"

¹⁷Неговите ученици се сетија дека е напишано: "Ќе Ме изеде ревноста за Твојот Дом."

¹⁸Тогаш Евреите Го прашаа: "Со каков знак ни докажуваш дека смееш да го правиш ова?"

¹⁹А Исус им одговори, велејќи: "Разурнете го овој Храм, и ќе го подигнам за три дни!"

²⁰Тогаш Евреите рекоа: "Храмов е граден четириесет и шест години, а Ти за три дни ли ќе го подигнеш?" ²¹Ама Тој зборуваше за Храмот на Своето тело. ²²Кога беше воскреснат, пак, од мртвите, Неговите ученици се сетија дека го рече тоа, па им поверуваа на Писмото и на словото што Исус им го рече.

²³А кога беше во Ерусалим, на празникот Пасха, мнозина поверуваа во Неговото име, гледајќи ги чудата што ги правеше. ²⁴Но Самиот Исус не им се доверуваше, зашто сите ги познаваше, ²⁵и немаше нужда некој да Му сведочи за човекот, зашто Самиот знаеше што има во човекот.

Разговор со Никодим

ЗА меѓу фарисеите имаше еден човек, по име Никодим, еврејски управител. ²Тој дојде ноќе кај Исус и Му рече: "Раби! Знаеме дека Ти си Учител дојден од Бог; зашто никој не може да ги прави чудотворните знаци, што ги правиш Ти, ако Бог не е со него."

³Исус му одговори, велејќи: "Вистина, вистина, ти велама, ако некој не се роди озгора, тој не може да го види Божјото царство."

⁴Никодим Му рече: ”Како може да се роди човек, кога е стар? Зар може по вторпат да влезе во утробата на мајка си и да се роди?”

⁵Исус му одговори: ”Вистина, вистина, ти велам: ако некој не се роди од вода и од Дух, тој не може да влезе во Божјото царство.

⁶Роденото од тело, тело е, а роденото од Дух, дух е. ⁷Не чуди се што ти реков: треба да се родите озгора. ⁸Ветрот дува каде што сака. Го слушаш неговиот шум, а не знаеш од каде доаѓа и каде оди. Така е со секој што е роден од Дух.”

⁹Никодим Му одговори, велејќи: ”Како може да биде тоа?”

¹⁰Исус му одговори и рече: ”Ти си учител на Израел, и не го знаеш тоа? ¹¹Вистина, вистина, ти велам: ние зборуваме за она што го знаеме и сведочиме за она што сме го виделе, а вие сепак не го примате нашето сведоштво. ¹²Кога ви зборував за земни работи вие не верувате, а како ќе верувате ако ви зборувам за небесните? ¹³И никој не отишол на небо, освен Оној Кој слезе од небото, Синот Човеков.” ¹⁴И како што Мојсеј ја подигна змијата во пустината, така треба да биде издигнат Синот Човеков, ¹⁵та секој кој верува во Него да има вечен живот.

¹⁶Зашто Бог толку го засака светот, што Го даде Својот Единороден Син, та секој кој верува во Него да не загина, туку да има вечен живот. ¹⁷Зашто Бог не Го испрати Својот Син во светот за да му суди на светот, туку светот да биде спасен преку Него. ¹⁸Кој верува во Него, нему не му се суди, а кој не верува веќе е осуден, зашто не поверувал во името на Единородниот Божји Син. ¹⁹А судот се состои во ова: Светлината дојде во светот, а луѓето ја засакаа темнината повеќе од светлината, бидејќи делата им беа зли. ²⁰Зашто, секој кој прави зло ја мрази светлината и не оди кон светлината за да не бидат откриени неговите дела; ²¹а кој ја извршува вистината, оди кон светлината, за да се видат неговите дела, бидејќи се извршени во Бога.

Исус е поголем од Јован

²²Потоа дојде Исус со Своите ученици во Јудеја; таму се задржа со нив и крштаваше. ²³И

Јован исто така крштаваше во Енон, близу до Салим, бидејќи таму имаше многу вода, и луѓето доаѓаа и беа крштавани; ²⁴зашто Јован уште не беше фрлен во зандана. ²⁵Тогаш таму настана препирка околу исчистувањето, меѓу Јовановите ученици и еден Евреин. ²⁶И тие дојдоа кај Јован и му рекоа: ”Раби, ете, Оној Кој беше со тебе од другана страна на Јордан, за Кого ти сведочеше, Тој крштава и сите одат кај Него.”

²⁷Јован одговори, велејќи му: ”Не може човек ништо да прими, ако не му е дадено од небото. ²⁸Вие сами сте мои сведоци дека реков: ”Јас не сум Христос, туку сум испратен пред Него.” ²⁹Оној кој има невеста, тој е младоженец. А пријателот на младоженецот, кој стои и го слуша, многу се радува штом ќе го чуе гласот на младоженецот. И така, оваа моја радост се исполни. ³⁰Тој треба да расте, а јас да се смалувам!”

³¹Кој доаѓа озгора, Тој е над сите; оној кој е од земјата, тој е земен и зборува земно. Кој доаѓа од небото, Тој е над сите. ³²Тој сведочи за она што го видел и чул, но никој не го прима Неговото сведоштво. ³³Кој го примил Неговото сведоштво, потврдува дека Бог е вистинит. ³⁴Зашто Оној Кого Бог Го испратил говори Божји зборови, бидејќи Бог не Го дава Духот со мера. ³⁵Таткото Го љуби Синот и предаде сè во Неговата рака. ³⁶Кој верува во Синот, има вечен живот, а кој не верува во Синот, нема да види живот, туку Божјиот гнев останува врз него.”

Исус и самарјанката

4 Кога Исус дозна дека фарисеите чуле оти Тој придобива и крштава повеќе ученици од Јован ²(иако самиот Исус не крштаваше, туку Неговите ученици), ³ја напушти Јудеја и се врати пак во Галилеја.

⁴Требаше да помине преку Самарија. ⁵И така дојде во самарискиот град, наречен Сихар, во близина на земјиштето што Јаков му го даде на својот син Јосиф. ⁶Таму беше Јакововиот кладенец. Исус, изморен од патот, седеше така крај кладенецот, а беше околу шестиот час.

⁷Дојде една жена од Самарија, за да нацрпи вода. Исус ѝ рече: ”Дај да се напијам!”, ⁸а

Неговите ученици беа отишле во градот да купат храна.

⁹Самарјанката Му рече: ”Како, Ти, Евреин, бараш од мене, самарјанка, да пиеш?” (Имено, Евреите не општеа со самарјаните.)

¹⁰Исус ѝ одговори, велејќи: ”Ако знаеш за Божјиот дар и Кој е Оној што ти вели: ’Дај да се напијам,’ ти ќе побараш од Него и Тој ќе ти даде жива вода.”

¹¹Жената Му одговори: ”Нема со што да нацрпиш, господине, а кладенецов е длабок! Тогаш, од каде имаш жива вода? ¹²Зар си Ти поголем од нашиот татко Јаков, кој ни го даде кладенецов? Тој самиот пиеше од него, и неговите синови, и неговиот добиток!”

¹³Исус во одговор ѝ рече: ”Секој кој пие од оваа вода, пак ќе биде жеден. ¹⁴А кој пие од водата што Јас ќе му ја дадам, нема да биде жеден довека, туку водата што ќе му ја дадам ќе стане во него извор на вода која извира во вечен живот.”

¹⁵Жената Му рече: ”Господине, дај ми од таа вода за да не ожеднувам и да не доаѓам овде да црпам!”

¹⁶Тој ѝ рече: ”Оди! Викни го маж ти и врати се овде!”

¹⁷Жената му одговори, велејќи: ”Јас немам маж.”

Исус ѝ рече: ”Право си кажа дека немаш маж; ¹⁸зашто си имала петмина мажи и тој што го имаш сега, не ти е маж; вистината ја зборуваш.”

¹⁹Жената Му рече: ”Господине, гледам дека си пророк. ²⁰Нашите татковци одеа на поклонение на оваа гора, а вие велите дека Ерусалим е местото за поклонение.”

²¹Исус ѝ рече: ”Верувај Ми, жено, доаѓа часот кога не ќе Му се поклонуваат на Таткото ниту на оваа гора, ниту во Ерусалим. ²²Вие му се поклонуваат на она што не го знаете; ние му се поклонуваме на она што го знаеме, зашто спасението доаѓа од Евреите. ²³Но доаѓа часот, и веќе настапи, кога вистинските поклоници ќе Му се поклонуваат на Таткото во дух и вистина, зашто Таткото сака такви поклоници. ²⁴Бог е Дух, и оние кои Му се поклонуваат, треба да Му се поклонуваат во дух и вистина.”

²⁵Жената Му одговори: ”Знам дека ќе дојде

Месија (наречен Христос). Кога Тој ќе дојде, сè ќе ни објави.”

²⁶Исус ѝ рече: ”Јас сум Тој, Кој зборува со тебе.”

²⁷Тогаш дојдоа Неговите ученици и се чудеа дека разговара со жена, но ниеден не рече: ”Што сакаш?” или: ”Зошто разговараш со неа?”

²⁸Тогаш жената ја остави својата стомна и отиде во градот, па им рече на луѓето:

²⁹”Дојдете да видите еден човек, Кој ми кажа сè што сум сторила! Не е ли Тој Христос?”

³⁰Тие излегоа од градот и тргнаа кон Него.

³¹Во меѓувреме учениците Го молеа Исус: ”Раби, јади!”

³²Но Тој им рече: ”Јас имам храна за јадење која вие не ја знаете.”

³³Тогаш учениците се прашуваа меѓу себе: ”Да не му донесол некој јадење?”

³⁴Исус им рече: ”Мојата храна е исполнувањето на волјата на Оној Кој ме прати и да го завршам Неговото дело. ³⁵Зар вие не велите: ’уште четири месеци и жетвата ќе дојде!’ Еве, ви велам: поткренете ги очите и видете ги полињата како побелеле за жетва!

³⁶Жетварот веќе си добива за својот труд и собира плод за вечен живот, за да се радуваат заедно и сејачот и жетварот. ³⁷Зашто за ова важи изреката: ’Еден сее, а друг жнее!’ ³⁸Јас ве испратив да жнеете каде што не се трудеите. Други се трудеа, а вие влеговте во нивниот труд.”

³⁹И мнозина самарјани од градот поверуваа во Него заради зборовите на жената, која сведочеше: ”Тој ми кажа сè што сум сторила.”

⁴⁰Па кога самарјаните дојдоа кај Него, Го замолија да остане кај нив; и остана таму два дена.

⁴¹И многу други од нив поверуваа поради Неговото слово, ⁴²а на жената ѝ велеа: ”Сега не веруваме поради твоето кажување, зашто самите чувме и знаеме дека Овој е навистина Спасителот на светот.”

Исус го исцелува синот на царскиот чиновник

⁴³По двата дена тргна оттаму за Галилеја,

⁴⁴зашто Самиот Исус изјави дека пророкот нема чест во својот роден крај. ⁴⁵И така, кога

дојде во Галилеја, галилејците Го примија, зашто беа виделе сè што стори во Ерусалим на празникот, бидејќи и самите беа таму на празникот.

⁴⁶И пак дојде во галилејскиот град Кана, каде што ја претвори водата во вино. Имаше еден царски чиновник, чијшто син беше болен во Капернаум. ⁴⁷Тој, штом чу дека Исус дошол од Јудеја во Галилеја, отиде кај Него и Го замоли да слезе и да му го исцели синот, зашто беше на умирање.

⁴⁸Тогаш Исус му рече: "Ако не видите чудотворни знаци и чуда, нема да поверувате."

⁴⁹Царскиот чиновник Му рече: "Господине, слези пред да ми умре детето!"

⁵⁰Исус му рече: "Оди си, твојот син е жив!"

Човекот поверува на зборот што му го кажа Исус и си замина. ⁵¹И додека уште слегуваше, неговите слуги го пречекаа и му соопштија дека син му е жив. ⁵²А тој ги праша за часот во кој му станало подобро. Тие му одговорија: "Вчера, во седмиот час, го напушти треската."

⁵³Тогаш таткото сфати дека тоа се случило во часот кога Исус му рече: "Твојот син е жив!" И поверува тој и целиот негов дом.

⁵⁴Ова, пак, е вториот чудотворен знак што го направи Исус, кога дојде од Јудеја во Галилеја.

Исус исцелува болен човек во саботен ден

5 Потоа беше јудејски празник и Исус се искачи во Ерусалим. ²А во Ерусалим, кај Овчата Porta, има бања со пет тремови, на еврејски наречена Бетезда. ³Под нив лежеа мнозина болни, слепи, сакати и исушени кои чекаа да се сподвижи водата, ⁴зашто Господов ангел, одвреме навреме слегуваше во бањата и ја сподвижуваше водата, а оној кој прв ќе влезеше, откако ќе се разбрануваше водата, оздравуваше од каква - годе болест да страдеше. ⁵Таму имаше еден човек кој лежеше болен триесет и осум години. ⁶Кога Исус го виде како лежи, а знаејќи дека веќе долго боледува, му рече: "Сакаш ли да оздравееш?"

⁷Болниот Му одговори: "Господине, немам човек да ме спушти во бањата кога ќе се разбранува водата, а додека јас втасам, друг слегува пред мене."

⁸Исус му рече: "Стани, земи си ја рогозината

и оди си!”⁹ И човекот оздраве веднаш, ја зеде својата рогозина и почна да оди.

Тој ден беше саботен.¹⁰ Затоа Евреите му рекоа на исцелениот човек: ”Саботен ден е и не смееш да ја носиш рогозината.”

¹¹ Но тој им одговори: ”Оној Кој ме исцели, ми рече: ‘Земи си ја рогозината и оди си!’”

¹² Тогаш го прашаа: ”Кој е човекот што ти рече: ‘Земи си ја рогозината и оди си?’”

¹³ А исцелениот не знаеше Кој е, зашто Исус си замина уште додека имаше многу народ на тоа место.

¹⁴ Потоа Исус го најде во Храмот и му рече: ”Еве, сега си здрав и не греши повеќе, за да не те снајде нешто полошо.”¹⁵ Човекот замина и им кажа на Евреите дека Исус го исцели.

¹⁶ Затоа Евреите Го прогонуваа Исуса, бидејќи овие работи ги правеше во саботен ден.¹⁷ А Тој им одговори: ”Мојот Татко досега работи, па и Јас работам.”¹⁸ Затоа Евреите уште повеќе сакаа да Го убијат, не само затоа што го нарушуваше саботниот ден, туку и затоа што Бог Го нарекуваше Свој Татко, изедначувајќи се со Бог.

Таткото и Синот

¹⁹ А Исус, пак, во одговор им рече: ”Вистина, вистина, ви велама, Синот не може ништо да прави Сам од Себе, ако не гледа што прави Таткото, зашто она што го прави Таткото го прави и Синот.²⁰ Таткото Го љуби Синот и Му покажува сè што прави Самиот и ќе Му покаже дела уште поголеми од овие, за да се чудите.²¹ Зашто, како што Таткото воскреснува мртви и ги оживува, така и Синот ги оживува оние кои сака.²² Таткото не суди никого, туку целиот суд Му го отстапи на Синот,²³ за да Го почитуваат сите Синот, така како што Го почитуваат Таткото. Оној што не Го почитува Синот - не Го почитува ни Таткото, Кој Го прати.

²⁴ Вистина, вистина, ви велама: кој го слуша Моето слово и верува во Оној Кој Ме прати, има вечен живот и не доаѓа на суд, туку премина од смрт во живот.²⁵ Вистина, вистина, ви велама доаѓа часот - и веќе настапи - кога мртвите ќе го чујат гласот на Божјиот Син, и оние што ќе го чујат, ќе живеат.²⁶ Зашто, како

што Таткото има живот во Себе, така Му даде и на Синот да има живот во Себе. ²⁷Му даде и власт да суди, зашто е Син Човеков.

²⁸Не чудете се на тоа, зашто доаѓа часот во кој сите што се во гробовите ќе го чујат Неговиот глас ²⁹и ќе излезат од нив оние што правеле добро, ќе воскреснат за живот, а оние што правеле зло, ќе воскреснат за осудување. ³⁰Јас ништо не можам да правам Сам од Себе. Како што слушам - така судам, и Мојот суд е праведен, зашто не ја барам Мојата волја, туку волјата на Оној Кој Ме прати.

³¹Ако Јас сведочам Сам за Себе, Моето сведоштво не е вистинито. ³²Има друг Кој сведочи за Мене и знам дека е вистинито сведоштвото што го дава за Мене.

³³Вие пративте кај Јован, и тој посведочи за вистината, ³⁴но јас не примам сведоштво од човек, туку ви ги кажувам овие работи, за да бидете вие спасени. ³⁵Тој беше светило, што гореше и светеше, но вие сакавте за кратко да ѝ се порадувате на неговата светлина.

³⁶Јас пак имам сведоштво поголемо од Јовановото: делата што Таткото ми ги даде да ги завршам, токму тие дела што ги правам сведочат за Мене - дека Таткото Ме прати. ³⁷И Таткото, Кој Ме прати, Самиот сведочи за Мене. Вие ниту го чувте некогаш Неговиот глас, ниту го видовте Неговиот лик ³⁸и Неговите зборови не остануваат во вас, зашто не Му верувате на Оној Кого Тој Го прати. ³⁹Вие ги проучувате Писмата, зашто сметате дека имате вечен живот во нив: и тие сведочат за Мене. ⁴⁰Но вие не сакате да дојдете кај Мене, за да имате живот.

⁴¹Слава не примам од луѓе, ⁴²впрочем, Јас знам дека вие немате во себеси Божја љубов. ⁴³Јас дојдов во името на Мојот Татко, и не Ме примате. Ако дојде друг во свое име, него ќе го примите. ⁴⁴Како можете да верувате, кога примате слава еден од друг, а не ја барате славата што доаѓа од единствениот Бог?

⁴⁵Немојте да мислите дека Јас ќе ве обвинам пред Таткото; има еден кој ве обвинува, Мојсеј, на кого се надевате. ⁴⁶Зашто, ако му верувавте на Мојсеј, ќе Ми верувавте и Мене; зашто тој пишуваше за Мене. ⁴⁷Но ако не им верувате на неговите Писма, како ќе им верувате на Моите зборови?"

Исус нахранува пет илјади луѓе

(Мт. 14:13-21; Мк. 6:30-44; Лк. 9:10-17)

6 Потоа Исус отиде на другата страна од Галилејското Море (наречено Тибериско).

²Многу народ одеше по Него, зашто ги гледаше чудотворните знаци, што ги правеше над болните. ³Исус се искачи на гората и седеше таму со Своите ученици. ⁴А приближуваше јудејскиот празник Пасха.

⁵Тогаш Исус ги подигна очите и виде дека многу народ доаѓа кон Него, па му рече на Филип: "Каде да купиме леб, за да се нахранат овие?" ⁶Тоа го рече само за да го испита, зашто Самиот знаеше што ќе стори.

⁷Филип Му одговори: "Нема да им втаса леб за двесте денарии, туку секој од нив нека добие по малку."

⁸Еден од Неговите ученици, Андреј, братот на Симон Петар, Му рече: ⁹"Тука има едно момче, кое има пет јачменови лебови и две риби, ама што е тоа за толку народ?"

¹⁰А Исус рече: "Нека испоседнат луѓето! Имено, имаше многу трева на местото, па луѓето испоседнаа, на број околу пет илјади.

¹¹Тогаш, Исус ги зеде лебовите, и откако заблагодари им ги раздаде на учениците, а учениците на оние што испоседнаа; исто така и од рибите, колку што сакаа.

¹²Кога се наситија, им рече на Своите ученици: "Соберете ги останатите парчиња, за да не пропадне ништо!" ¹³И така, ги собраа и наполнија дванаесет кошници со парчињата од петте јачменови лебови, што им останаа на оние кои јадеа.

¹⁴Луѓето, кога го видоа чудотворниот знак што го направи, рекоа: "Овој е навистина Пророкот Кој требаше да дојде на светот."

¹⁵Исус, штом разбра дека сакаат да дојдат и да го одвлечат насила, за да Го направат цар, пак се повлече наполно Сам во гората.

Исус оди по вода

(Мт. 14:22-33; Мк. 6:45-52)

¹⁶Кога се смрачи, Неговите ученици слегаа до морето, ¹⁷влегаа во кораб и тргнаа преку морето кон Капернаум. Веќе се стемни, а Исус уште не беше дојден кај нив. ¹⁸А морето почна да се бранува, зашто дуваше силен ветар.

¹⁹Откако одвеслаа околу дваесет и пет или триесет стадии, Го видоа Исус како оди по морето и се приближува кон коработ, па се исплашија.

²⁰Но Тој им рече: "Јас Сум, не плашете се!"

²¹Тие сакаа да Го примат во коработ, а коработ веднаш се најде на брегот, кон кој одеа.

²²Утредента, народот, што стоеше од другата страна на морето, виде дека таму нема друг кораб, освен еден и дека Исус не влезе во него со Своите ученици, туку дека Неговите ученици отпловија сами. ²³Од Тиберија пристигнаа други кораби, близу до местото каде што беа јале леб, откако Господ заблагодари. ²⁴И кога луѓето видоа дека таму ги нема ни Исус ниту Неговите ученици, влегоа во корабите и пристигнаа во Капернаум, за да Го бараат Исуса.

Вечната храна: Исус е Леб на животот

²⁵Кога Го најдоа на спротивната страна од морето, Му рекоа: "Раби, кога дојде тука?"

²⁶Исус им одговори, велејќи: "Вистина, вистина, ви велам, Ме барате не затоа што видовте чудотворни знаци, туку затоа што јадевите од лебовите и се наситивте. ²⁷Работете не за храна што се расипува, туку за храна што останува за вечен живот, која ќе ви ја даде Синот Човеков, зашто Таткото Бог стави печат врз Него!"

²⁸Тогаш Му рекоа: "Што да правиме, за да ги извршуваме Божјите дела?"

²⁹Исус одговори, велејќи им: "Божјото дело е ова: да верувате во Оној Кого Тој Го прати."

³⁰Тие пак Му рекоа: "Каков знак ќе направиш за да видиме и да Ти поверуваме? Какво дело ќе извршиш? ³¹Нашите татковци јадеа мана во пустината, како што е напишано: 'Им даде да јадат леб од небото.'"

³²Исус им рече: "Вистина, вистина, ви велам, Мојсеј не ви даде леб од небото, туку Мојот Татко ви дава вистински леб од небото, ³³зашто Божјиот леб е Оној Кој слегува од небото и му дава живот на светот."

³⁴Тогаш Му рекоа: "Господи, давај ни го секогаш тој леб."

³⁵Исус им рече: "Јас Сум Лебот на животот. Кој доаѓа кај Мене нема да огладни и кој

верува во Мене нема никогаш да ожедни.

³⁶Туку ви реков дека - иако Ме видовте - не верувате. ³⁷Сè што Ми дава Таткото ќе дојде кај Мене, а оној кој доаѓа кај Мене нема да го истерам. ³⁸Зашто не слегов од Небото за да ја извршувам Мојата волја, туку волјата на Оној Кој Ме прати. ³⁹А ова е волјата на Оној Кој Ме прати: да не загубам ниту еден од сите што Ми ги даде, туку да ги воскреснам во последниот ден. ⁴⁰Зашто волјата на Мојот Татко е секој што ќе Го види Синот и поверува во Него - да има вечен живот, и Јас ќе го воскреснам во последниот ден."

⁴¹Тогаш Евреите негодуваа против Него, зашто рече: "Јас Сум лебот што слезе од небото", ⁴²и зборуваа: "Не е ли овој Исус, синот на Јосиф, чии татко и мајка ги познаваме? Како вели сега: 'Слегов од небото'?"

⁴³Исус одговори, велејќи им: "Не негодувајте меѓу себе. ⁴⁴Никој не може да дојде кај Мене, ако не го привлече Таткото Кој ме прати, и Јас ќе го воскреснам во последниот ден. ⁴⁵Кај пророците е напишано: 'Сите ќе бидат научени од Бог.' Секој, кој чул од Таткото и научил, доаѓа кај Мене. ⁴⁶Никој не Го видел Таткото, освен Оној Кој е со Бог, Тој Го има видено Таткото. ⁴⁷Вистина, вистина, ви вела, кој ќе поверува во Мене има вечен живот."

⁴⁸"Јас Сум Лебот на животот. ⁴⁹Вашите татковци јадеа мана во пустината и изумреа. ⁵⁰Ова е лебот што слегува од небото, па секој може да го јаде и да не умре. ⁵¹Јас Сум живиот леб што слезе од небото. Ако некој јаде од овој леб, ќе живее довека, а лебот, што ќе го дадам Јас, е Моето тело што ќе го предадам за животот на светот."

⁵²Евреите повторно почнаа да се препираат меѓу себе, велејќи: "Како може Овој да ни го даде Своето тело да го јадеме?"

⁵³Тогаш Исус им рече: "Вистина, вистина, ви вела: ако не го јадете телото на Синот Човеков и не ја пиете Неговата крв, не ќе имате живот во себе. ⁵⁴Кој го јаде Моето тело и ја пие Мојата крв има вечен живот; и Јас ќе го воскреснам во последниот ден. ⁵⁵Зашто Моето тело е вистинска храна, и Мојата крв - вистинска напивка. ⁵⁶Кој јаде од Моето тело и

пие од Мојата крв останува во Мене и Јас во него. ⁵⁷Како што Мене Ме испрати живиот Татко, а Јас живеам заради Таткото, така и оној кој Ме јаде Мене ќе живее заради Мене. ⁵⁸Ова е лебот што слезе од небото, не каков што татковците јадеа и изумреа. Кој јаде од овој леб, ќе живее довека.” ⁵⁹Ова го рече кога поучуваше во синагогата, во Капернаум.

Мнозина ученици Го напуштаат Исус

⁶⁰Мнозина од Неговите ученици, штом го чуја тоа, рекоа: ”Тешка е оваа беседа! Кој може да ја слуша?”

⁶¹Бидејќи Исус знаеше во Себе дека Неговите ученици негодуваат заради тоа, им рече: ”Зар ова ве соблазнува? ⁶²А што ќе биде ако Го видите Синот Човеков да се вознесува горе, каде што бил порано? ⁶³Духот е оној кој оживува, телото не помага ништо. Зборовите што ви ги реков се дух и живот. ⁶⁴Но има некои од вас, кои не веруваат.” Зашто Исус знаеше од почетокот кои се тие што не веруваат и кој ќе Го предаде. ⁶⁵И рече: ”Затоа ви реков дека никој не може да дојде кај Мене, освен ако не му е дадено од Таткото.”

⁶⁶Оттогаш мнозина од Неговите ученици се вратија и не одеа веќе со Него.

⁶⁷А Исус им рече на дванаесеттемина: ”Да не сакате и вие да си отидете?”

⁶⁸Симон Петар Му одговори: ”Господи, кај кого да отидеме? Ти ги имаш зборовите на вечен живот. ⁶⁹Ние поверувавме и сознавме дека Ти си Божјиот Светец.”

⁷⁰Исус им одговори: ”Зар не ве избрав Јас дванаесеттемина, и сепак еден од вас е ѓавол?”

⁷¹А зборуваше за Јуда, синот на Симон Искариот, зашто тој, кој беше еден од дванаесеттемина, сакаше да Го предаде.

Исус на празникот на Сениците

7 Потоа Исус одеше по Галилеја, бидејќи не сакаше да оди низ Јудеја, зашто Евреите Го бараа за да Го убијат. ²А приближуваше јудејскиот празник на Сениците. ³Тогаш Неговите браќа Му рекоа: ”Замини оттука и оди во Јудеја, за да ги видат и Твоите ученици делата што ги вршиш; ⁴зашто никој не прави нешто тајно, кога самиот сака да биде познат.

Штом ги вршиш тие дела, објави му се на светот.”⁵Зашто ни Неговите браќа не веруваа во Него.

⁶Затоа Исус им рече: ”Моето време сè уште не е втасано, а за вас времето секогаш е згодно. ⁷Светот вас не може да ве мрази, а Мене Ме мрази, зашто сведочам за него оти неговите дела се зли. ⁸Вие појдете горе на празникот. Јас нема да отидам, зашто Моето време уште не е исполнето.”⁹Тоа им го рече и остана во Галилеја.

¹⁰А кога Неговите браќа отидоа на празникот, тогаш отиде и Самиот, не јавно, туку тајно. ¹¹Но Евреите Го бараа на празникот и зборуваа: ”Каде е Оној?”

¹²И многу се зборуваше за Него меѓу народот. Едни велеа: ”Добар е!”, а други велеа: ”Не е добар, само го заблудува народот.”

¹³Меѓутоа, никој не зборуваше слободно за Него, заради страв од Евреите.

¹⁴А на половина од празнувањето, Исус влезе во Храмот и поучуваше. ¹⁵Затоа Евреите се чудеа и велеа: ”Од каде има олку големо знаење - кога никогаш не учел?”

¹⁶Тогаш Исус им одговори, велејќи: ”Моето учење не е Мое, туку на Оној Кој Ме прати.

¹⁷Ако некој сака да ја исполнува Неговата волја, ќе знае дали е ова учење од Бог, или зборувам Сам од Себе. ¹⁸Кој говори сам од себе, ја бара својата слава, а кој ја бара славата за Оној Кој Го пратил, Тој е вистинит - во Него нема неправедност. ¹⁹Зар Мојсеј не ви го даде Законот? Но, никој од вас не го исполнува Законот. Зошто сакате да Ме убиете?”

²⁰Народот одговори: ”Демон има во Тебе! Кој сака да Те убие?”

²¹Исус во одговор им рече: ”Направив едно дело и сите се чудите. ²²Затоа Мојсеј ви го даде обрежувањето (не затоа што е од Мојсеј, туку од татковците), а вие во саботен ден обрежувате човек!?”²³Ако човек се обрежува во саботен ден за да не се наруши Мојсеевиот Закон, зошто се лутите на Мене дека наполно исцелив човек во саботен ден? ²⁴Не судете по надворешниот изглед, туку судете праведно!”

Поделби заради Исусовата личност

²⁵Тогаш некои од жителите на Ерусалим рекоа:

”Не е ли овој Човекот, Кого бараат да Го убијат? ²⁶А ете, зборува слободно и ништо не Му велат. Да не се увериле старешините дека Тој е навистина Христос? ²⁷Овој Го знаеме од каде е, а кога ќе дојде Христос, никој не ќе знае од каде е.”

²⁸Исус, пак, поучувајќи во Храмот, извика и рече: ”И Мене Ме познавате, а знаете и од каде Сум! Не дојдов Сам од Себе, туку вистинит е Оној Кој Ме прати, Кого вие не Го познавате. ²⁹Јас Го знам, затоа што Сум од Него и Тој Ме прати.”

³⁰Тогаш сакаа да Го фатат, но никој не стави рака врз Него, зашто уште не беше дошол Неговиот час. ³¹А мнозина од народот поверуваа во Него и велеа: ”Кога ќе дојде Христос, зарем ќе направи повеќе чудотворни знаци, отколку што направи Овој?”

Стражари го фаќаат Исуса

³²Фарисеите чуја дека народот зборува така за Него, па првосвештениците и фарисеите испратија стражари да Го фатат.

³³Тогаш Исус рече: ”Уште малку време Сум со вас, потоа заминувам кај Оној Кој Ме прати. ³⁴Ќе Ме барате и нема да Ме најдете, и каде што Сум Јас, вие не можете да дојдете.”

³⁵Тогаш Евреите си рекоа меѓу себе: ”Каде ќе оди Овој, та да не можеме да Го најдеме? Да не сака да оди кај расеаните меѓу Грците и да ги поучува Грците? ³⁶Што значи зборот што го рече: ’Ќе Ме барате и нема да Ме најдете,’ и ’каде што Сум Јас, вие не можете да дојдете?’”

”Реки на жива вода”

³⁷А во последниот, големиот ден на празникот Исус застапа и извика, велејќи: ”Ако е некој жеден, нека дојде кај Мене и нека пие. ³⁸Кој верува во Мене, како што е кажано во Писмото, ’од неговата внатрешност ќе потечат реки на жива вода.’” ³⁹Тоа го рече за Светиот Дух, Кого ќе Го примат оние кои веруваат во Него, зашто Светиот Дух уште не им беше даден, бидејќи Исус уште не беше прославлен.

Поделба меѓу народот

⁴⁰А некои од народот, кои ги чуја тие зборови, рекоа: ”Овој е навистина Пророкот.”

⁴¹Други велеа: ”Овој е Христос.”

Трети, пак, прашуваа: ”Зар Христос ќе дојде од Галилеја? ⁴²Зар Писмото не рече дека Христос ќе дојде од Давидовото потомство, и од гратчето Витлеем, од каде што беше Давид?” ⁴³И така, настана раздор кај народот заради Него. ⁴⁴А некои од нив сакаа да Го фатат, но никој не стави рака врз Него.

Неверните управители

⁴⁵Кога стражарите дојдоа кај првосвештениците и фарисеите, тие им рекоа: ”Зошто не Го доведовте?”

⁴⁶Стражарите одговорија: ”Никој никогаш не зборувал така како што зборува Овој човек.”

⁴⁷А фарисеите им одговорија: ”Зар и вие сте заблудени? ⁴⁸Дали некој од првенците или од фарисеите поверува во Него? ⁴⁹Туку, проклет е овој народ, што не го знае Законот.”

⁵⁰Никодим (кој порано отиде кај Исус, а кој беше еден од нив) им рече: ⁵¹”Осудува ли нашиот Закон некого, ако најнапред не го сослуша и не дознае што прави?”

⁵²Тие во одговор му рекоа: ”Да не си и ти од Галилеја? Испитај и види дека пророк не се појавил од Галилеја.” ⁵³И секој си отиде во својот дом.

Жената фатена во прелјуба

8 Исус отиде на Маслиновата Гора. ²А во мугрите повторно дојде во Храмот, и сите луѓе доаѓаа кај Него. Тој седна и ги поучуваше. ³Тогаш законците и фарисеите доведоа една жена фатена во прелјуба, и откако ја поставија на среде, ⁴Му рекоа: ”Учителе, женава е фатена на самото дело во прелјуба. ⁵Мојсеј ни нареди во Законот да ги каменуваме таквите, а Ти што велиш?” ⁶Тоа го рекоа за да Го искушаат, та да имаат за што да Го обвинат.

А Исус се наведна и почна да пишува со прст по земјата. ⁷Но бидејќи и натаму Го прашуваа, се исправи и им рече: ”Оној кој од вас е безгрешен, прв нека фрли камен на неа!” ⁸И пак се наведна и пишуваше по земјата.

⁹А тие, кога го чуја тоа, почнаа да отстапуваат еден по еден, почнувајќи од најстарите. А Исус остана Сам со жената, која стоеше на среде. ¹⁰Исус се исправи и ѝ рече:

”Жено, каде се другите? Ниеден ли не те осуди?”

¹¹Таа одговори: ”Ниеден, Господине.”

Исус ѝ рече: ”Ни Јас не те осудувам, оди си и отсега не греша веќе.”

Исус е вистинската светлина

¹²Исус пак продолжи да говори, велејќи: ”Јас сум светлината на светот. Кој Ме следи, нема да оди во темнина, туку ќе ја има светлината на животот.”

¹³Затоа фарисеите Му рекоа: ”Ти сведочиш Сам за Себе; Твоето сведоштво не е вистинито.”

¹⁴Исус во одговор им рече: ”Иако сведочам Сам за Себе, Моето сведоштво е вистинито, зашто знам од каде дојдов и каде одам, а вие не знаете од каде дојдов и каде одам. ¹⁵Вие судите според телото, Јас не му судам никому. ¹⁶А ако и судам, Мојот суд е вистинит, затоа што не сум Сам, туку сме Јас и Оној Кој Ме прати.

¹⁷Дури и во вашиот закон пишува дека сведоштвото на двајца луѓе е вистинито. ¹⁸Јас сведочам за Себе, и Таткото Кој Ме прати, сведочи за Мене.”

¹⁹Тогаш Му рекоа: ”Каде е Твојот Татко?”

Исус одговори: ”Не Ме познавате ни Мене ни Мојот Татко. Ако Ме познававте Мене, ќе Го познававте и Мојот Татко.” ²⁰Овие зборови ги кажа, кај ризницата, кога поучуваше во Храмот, и никој не Го фати, зашто уште не беше дошол Неговиот час.

²¹Исус повторно им рече: ”Јас си одам, а вие ќе Ме барате и ќе умрете во својот грев. Каде што одам Јас - вие не можете да дојдете.”

²²Затоа Евреите рекоа: ”Да не се самоубие, зашто вели: ’Каде одам Јас - вие не можете да дојдете?’”

²³Им рече уште: ”Вие сте од долу, Јас сум од горе. Вие сте од овој свет, а Јас не сум од овој свет. ²⁴Затоа ви реков дека ќе умрете во своите гревови, зашто ако не поверувате дека Јас сум Тој, ќе умрете во своите гревови.”

²⁵Тогаш Го прашаа: ”Кој си Ти?”

Исус им рече: ”Па што ви зборувам уште од почетокот? ²⁶Имам многу да зборувам и да судам за вас, но вистинит е Оној Кој Ме испрати, и Јас му го кажувам на светот она што го имам слушнато од Него.”

²⁷Тие не сфатија дека им зборува за Таткото.
²⁸Затоа Исус им рече: "Кога ќе Го подигнете Синот Човеков, тогаш ќе знаете дека Јас Сум и дека ништо не правам Сам од Себе, туку дека го зборувам она што Таткото Ме научи. ²⁹Оној Кој ме прати, со Мене е, не Ме остави Сам, зашто секогаш го правам она што Му годи."

³⁰Кога го зборуваше тоа, мнозина поверуваа во Него.

Вистината ослободува

³¹Затоа Исус им рече на Евреите, кои Му поверуваа: "Ако продолжите да го следите Моето слово, навистина сте Мои ученици, ³²и ќе ја знаете вистината, и вистината ќе ве ослободи.

³³Му одговорија: "Ние сме Авраамово потомство и никогаш никому не сме му робувале. Како велиш Ти: 'Ќе бидете слободни?'"

³⁴Исус им одговори: "Вистина, вистина, ви вела дека секој што прави грев, роб му е на гревот. ³⁵А робот не останува дома довека, Синот останува довека. ³⁶И така, ако Синот ве ослободи, навистина ќе бидете слободни.

³⁷Знам дека сте Авраамово потомство, а сепак сакате да Ме убиете, зашто Моето слово нема место во вас. ³⁸Јас го зборувам тоа што сум го видел кај Мојот Татко; исто и вие го правите тоа што сте го чуле од вашиот татко."

³⁹Му одговорија и рекоа: "Наш татко е Авраам."

Исус им рече: "Ако сте Авраамови чеда, вршете ги Авраамовите дела. ⁴⁰А сега сакате да Ме убиете Мене, Човекот, Кој ви ја кажа вистината, што ја чув од Бог. Авраам не постапи така. ⁴¹Вие ги вршите делата на својот татко."

Тие Му рекоа: "Ние не сме родени од блудство, имаме еден Татко - Бог."

⁴²Исус им рече: "Ако Бог беше ваш Татко, ќе Ме љубевте Мене, зашто Јас излегов и дојдов од Бог, и не дојдов Сам од Себе, туку Тој Ме прати. ⁴³Зошто не сфаќате што ви вела? Затоа што не можете да го слушате Моето слово. ⁴⁴Вие потекнувате од вашиот татко - ѓаволот, и сакате да ги исполнувате желбите на вашиот татко. Тој беше

човекоубиец од почетокот и не остана при вистината, зашто во него нема вистина. Кога зборува лага, зборува од своето, зашто е лажливец и татко на лагата. ⁴⁵Но Мене не Ми верувате, бидејќи ви ја зборувам вистината.

⁴⁶Кој од вас Ме обвинува за грев? Ако ја зборувам вистината, зошто не Ми верувате?

⁴⁷Оној кој е од Бог, ги слуша Божјите зборови, а вие не ги слушате, затоа што не сте од Бог.”

⁴⁸Евреите Му одговорија, велејќи: ”Не зборуваме ли ние право дека Ти си самарјанин и дека си опседнат од демон?”

⁴⁹Исус одговори: ”Јас немам демон, туку Го почитувам Мојот Татко, а вие Ме срамите.

⁵⁰Јас не ја барам Мојата Слава, има еден друг Кој ја бара и суди. ⁵¹Вистина, вистина, ви велеам, ако некој го запази Моето слово, нема да види смрт довека.”

⁵²Евреите Му рекоа: ”Сега знаеме дека има демон во Тебе. Авраам умре, а и пророците, а Ти велиш: ’Ако некој го запази Моето слово, нема да вкуси смрт довека.’ ⁵³Зар си Ти поголем од нашиот татко Авраам, кој умре? И пророците умреа. За кого се претставуваш Ти Самиот?”

⁵⁴Исус одговори: ”Ако Јас се прославувам Самиот Себе, Мојата слава е ништожна. Мене Ме прославува Мојот Татко, за Кого вие велите: ’Тој е наш Бог’. ⁵⁵Вие не Го запознавте, а Јас Го познавам. И ако речам дека не Го познавам, ќе бидам лажливец како и вие, но Јас Го познавам и го пазам Неговото слово.

⁵⁶Авраам, вашиот татко, се радуваше да го види Мојот ден; и го виде, и се зарадува.”

⁵⁷Евреите Му рекоа: ”Уште немаш педесет години, а си го видел Авраам?”

⁵⁸Исус им рече: ”Вистина, вистина, ви велеам: Јас Сум уште од пред Авраамовото раѓање.”

⁵⁹Тогаш грабнаа камења за да ги фрлат на Него, но Исус се засолни и излезе од Храмот.

Исцелување на слепороден

9 И кога заминуваше, виде човек, слеп од раѓање. ²А учениците Го прашаа: ”Раби, кој згрешил, тој или неговите родители, та се родил слеп?”

³Исус одговори: ”Не згрешил ни тој ниту неговите родители, туку за да се пројават

Божјите дела врз него. ⁴Ние треба да ги извршуваме делата на Оној Кој Ме прати, додека е ден. Доаѓа ноќ, кога никој не ќе може да работи. ⁵Додека Сум во светот, Јас Сум Светлината на светот.”

⁶Штом го рече тоа, плукна наземи, направи кал со плунката и со неа ги намачка неговите очи, ⁷па му рече: ”Оди, измиј се во бањата Силоам (што значи: ”Пратен”). Тој отиде, се изми и дојде гледајќи.

⁸А соседите и оние што го гледаа порано како питач, велеа: ”Зар овој не е оној, што седеше и питаше?”

⁹Едни велеа: ”Тој е”, други велеа: ”Не е, но прилега на него.”

Тој рече: ”Јас сум!”

¹⁰Тогаш му рекоа: ”Како ти се отворија очите?”

¹¹Тој одговори: ”Човекот, Кој се вика Исус, направи кал, ми ги намачка очите и ми рече: ”Оди во Силоам и измиј се. Јас отидов, се измив и прогледав.”

¹²Тогаш му рекоа: ”Каде е Тој?”, а човекот рече: ”Не знам.”

¹³Го одведеа поранешниот слепец кај фарисеите. ¹⁴А беше саботен ден кога Исус направи кал и му ги отвори очите. ¹⁵Тогаш повторно фарисеите го прашаа како прогледал! Тој им рече: ”Ми стави кал на очите, се измив и гледам.”

¹⁶Тогаш некои од нив рекоа: ”Овој Човек не е од Бог, не ја празнува саботата.”

Други говореа: ”Како може грешен човек да прави такви чудотворни знаци?” И настана раздор меѓу нив.

¹⁷Тогаш пак му рекоа на слепиот: ”Што велиш ти за Оној Кој ти ги отвори очите?”

А тој рече: ”Пророк е!”

¹⁸Но Евреите не поверуваа дека бил слеп и дека прогледал, сè додека не ги повикаа неговите родители, ¹⁹и ги прашаа, велејќи: ”Дали е овој вашиот син, за кого велите дека се родил слеп? Како гледа сега?”

²⁰Неговите родители одговорија: ”Знаеме дека овој е нашиот син и дека се роди слеп, ²¹а како гледа сега, не знаеме, и кој му ги отворил очите, ние не знаеме. Прашајте го него, тој е возрасен, самиот нека зборува за себе.”

²²Неговите родители го рекоа ова, зашто се плашеа од Евреите, бидејќи Евреите се беа договориле да биде исклучен од синагогата секој кој ќе Го признае Него за Христос.

²³Заради тоа, неговите родители рекоа:

”Возрасен е. Прашајте го него.”

²⁴Тогаш повторно го повикаа човекот, кој пред тоа беше слеп и му рекоа: ”Прослави Го Бога! Ние знаеме дека Тој Човек е грешник.”

²⁵А човекот им одговори: ”Дали е грешник-не знам, но едно знам: бев слеп, а сега гледам.”

²⁶Тогаш тие повторно го прашаа: ”Што ти стори? Како ти ги отвори очите?”

²⁷Тој им одговори: ”Веќе ви реков, а вие не слушавте, зошто сакате да чуete повторно? Да не сакате и вие да станете Негови ученици?”

²⁸Тие го прекорија и рекоа: ”Ти си Негов ученик, а ние сме Мојсееви ученици. ²⁹Ние знаеме дека Бог му говорел на Мојсеј, а од каде е Овој, не знаеме.”

³⁰Човекот им одговори, велејќи: ”Е тоа е за чудење, што вие не знаете од каде е, а Тој ми ги отвори очите. ³¹Знаеме дека Бог не слуша грешници, туку оној кој е богобојазлив и ја врши Неговата волја, него го слуша. ³²Откако е веков не се чуло дека некој му ги отворил очите на слепороден. ³³Ако Тој не беше од Бога, ништо не ќе можеше да направи.”

³⁴А тие му одговорија со зборовите: ”Ти си целиот роден во гревови, ти ли ќе нè учиш нас?” И го истераа надвор.

Духовно слепило

³⁵Исус чу дека го истерале надвор, го најде и го праша: ”Веруваш ли ти во Божјиот Син?”

³⁶Тој одговори, велејќи: ”А Кој е Тој, Господине, за да верувам во Него?”

³⁷Исус му рече: ”Ти веќе Го виде, Тој зборува со тебе.”

³⁸А тој рече: ”Верувам, Господине”, и Му се поклони.

³⁹Тогаш Исус рече: ”Јас дојдов на овој свет за суд, за да прогледаат оние кои не гледаат и за да ослепат оние кои гледаат.”

⁴⁰Некои од фарисеите, кои беа со Него, го чуја тоа и Му рекоа: ”Да не сме и ние слепи?”

⁴¹Исус им рече: ”Да бевте слепи немаше да имате грев, ама сега велите: ’Гледаме’ - затоа гревот ви останува.”

Добриот Пастир

10 ”Вистина, вистина, ви велам, оној што не влегува во трлото низ врата, туку прескокнува на друго место, тој е крадец и разбојник. ²А оној што влегува низ вратата, тој е пастир на овците. ³Нему вратарот му отвора, а овците го слушаат неговиот глас. Тој ги вика по име и ги изведува. ⁴Кога ќе ги изведе, оди пред нив, а овците одат по него, зашто го познаваат неговиот глас. ⁵По туѓинец никако не одат, туку бегаат од него, зашто не го познаваат гласот на туѓинците.” ⁶Исус им ја кажа оваа споредба, но тие не го сфатија значењето на тоа за кое им зборуваше.

⁷Исус повторно им рече: ”Вистина, вистина, ви велам: Јас Сум вратата за овците. ⁸Сите кои дојдоа пред Мене, се крадци и разбојници, но овците не ги послушаа. ⁹Јас Сум вратата. Кој ќе влезе низ Мене, ќе биде спасен, ќе влегува и ќе излегува и ќе најде пасиште. ¹⁰Крадецот влегува само да обира, да заколе и да погуби. Јас дојдов за да имаат живот и да го имаат во изобилие.

¹¹Јас Сум Добриот Пастир. Добриот пастир го дава својот живот за овците. ¹²Главеникот, кој не е пастир, кому овците не му припаѓаат, го гледа волкот како доаѓа, ги остава овците и бега, а волкот ги разграбува и ги раштркува; ¹³зашто е главеник и не се грижи за овците.

¹⁴Јас Сум Добриот Пастир и ги познавам Моите и Моите Ме познаваат Мене. ¹⁵Како што Таткото Ме познава Мене, и Јас Го познавам Таткото; и Јас го давам Мојот живот за овците. ¹⁶И други овци имам, што не се од ова трло, и нив треба да ги доведам. Тие ќе го слушаат Мојот глас и ќе биде едно стадо и еден пастир. ¹⁷Таткото Ме љуби затоа што Јас го давам Својот живот, за повторно да го земам. ¹⁸Никој не Ми го одзеде, туку Јас го давам Сам од Себе. Имам власт да го дадам, и имам власт да го земам пак. Оваа заповед ја примив од Мојот Татко.”

¹⁹Заради овие зборови пак настана раздор меѓу Евреите. ²⁰Мнозина од нив велеа: ”Опседнат е од демон и блада, зошто Го слушате?”

²¹Други велеа: ”Тоа не се зборови на опседнат од демон. Може ли демон да отвора очи на слепи?”

Увереноста на верниците

²²Тогаш во Ерусалим се празнуваше празникот Посветување; беше зима. ²³А Исус одеше по Соломоновиот трем на Храмот. ²⁴Тогаш Евреите Го опкружија и Му рекоа: "До кога ќе ни ја измачуваш душата? Ако си Ти Христос, кажи ни отворено!"

²⁵Исус им одговори: "Ви реков, и не верувате. Делата што Јас ги правам во името на Мојот Татко сведочат за Мене. ²⁶Но, вие не верувате, зашто не сте од Моите овци. ²⁷Моите овци го слушаат Мојот глас, Јас ги познавам, и тие одат по Мене. ²⁸Јас им давам вечен живот и никогаш нема да загинат и никој нема да ги отме од Мојата рака. ²⁹Мојот Татко, Кој ми ги даде, поголем е од сите, и никој не може да ги отме од раката на Мојот Татко. ³⁰Јас и Мојот Татко сме едно."

³¹Евреите, пак, зе доа камења за да Го каменуваат. ³²Исус им рече: "Ви покажав многу добри дела од Мојот Татко. За кое од тие дела ќе Ме каменувате?"

³³Евреите Му одговорија: "Не Те каменуваме заради добро дело, туку заради богохулство, зашто Ти, иако си човек, се правиш Бог."

³⁴Исус им одговори: "Не е ли напишано во вашиот Закон: 'Јас реков: богови сте?' ³⁵Ако ги нарече богови оние на кои им беше упатено Божјото Слово, а Писмото не може да биде нарушено, ³⁶зошто вие велите дека хули на Бога Оној Кого Таткото Го посвети и Го испрати во светот. Затоа што реков: 'Јас сум Божјиот Син?' ³⁷Ако не ги извршувам делата на Мојот Татко, не верувајте Ми. ³⁸А ако ги извршувам, верувајте им на делата, ако Мене не Ми верувате, за да знаете и останете во знаењето дека Таткото е во Мене и Јас сум во Таткото ! " ³⁹Тогаш сакаа пак да Го фатат, но им се измолкна од рацете.

⁴⁰И пак отиде преку Јордан, каде што отпрвин крштаваше Јован, и остана таму. ⁴¹И мнозина дојдоа кај Него и рекоа: "Јован не направи ни едно чудо, но сè што рече Јован за Него, беше вистина." ⁴²И таму мнозина поверуваа во Него.

Лазар умира

11 Имаше и еден болен човек, Лазар од Бетанија, од селото на Марија и сестра ѝ Марта. ²А Марија, чиј брат Лазар беше болен, беше онаа која Го помаза Господа со миро и ги избриша Неговите нозе со својата коса. ³И така, сестрите пратија вест до Него, да Му кажат: "Господи, ете, болен е оној кого го љубиш."

⁴А штом Исус го чу тоа, рече: "Болеста не е за умирачка, туку за Божја слава, за преку неа да се прослави Божјиот Син." ⁵Исус ги љубеше Марта, нејзината сестра и Лазара. ⁶И кога чу дека е болен, остана уште два дена во местото каде се наоѓаше.

⁷Потоа им рече на учениците: "Да отидеме пак во Јудеја."

⁸Учениците Му рекоа: "Раби, Евреите сега сакаа да Те каменуваат, а Ти пак одиш онаму?"

⁹Исус одговори: "Зар денот нема дванаесет часови? Ако некој оди дење, не се сопнува, зашто ја гледа светлината на овој свет. ¹⁰А ако некој оди ноќе, се сопнува, зашто нема светлина во него."

¹¹Тоа им го рече, а потоа продолжи: "Нашиот пријател Лазар заспа, одам да го разбудам."

¹²Тогаш учениците Му рекоа: "Господи, ако заспал, ќе оздравее." ¹³Додека Исус зборуваше за неговата смрт, тие мислеа дека зборува за починка во сон.

¹⁴Тогаш Исус им рече јасно: "Лазар умре; ¹⁵ама се радувам заради вас, оти не бев таму, за да поверувате. Ајде да отидеме кај него."

¹⁶Тогаш Тома, наречен Близнак, им рече на соучениците: "Да отидеме и ние за да умреме со него!"

¹⁷И така, кога Исус дојде дозна дека е четири дена во гробот. ¹⁸А Бетанија беше близу до Ерусалим, околу петнаесет стадии, ¹⁹и мнозина Евреи беа дошле кај Марта и Марија да ги утешат за братот. ²⁰Штом чу Марта дека доаѓа Исус, излезе да Го пречека, а Марија остана дома.

²¹Притоа Марта Му рече на Исус: "Господи, да беше Ти тука, брат ми немаше да умре. ²²А и сега знам дека Бог ќе Ти даде сè за што ќе Го замолиш."

²³Исус ѝ рече: "Твојот брат ќе воскресне."

²⁴Марта Му рече: "Знам дека ќе воскресне при воскресението, во последниот ден."

²⁵Исус ѝ рече: "Јас сум Воскресението и Животот; оној што верува во Мене, и да умре - ќе живее. ²⁶И секој, кој живее и верува во Мене, нема да умре довека. Веруваш ли во тоа?"

²⁷Му рече: "Да, Господи, јас верувам дека Ти си Христос, Божјиот Син, Кој треба да дојде на светот."

²⁸Штом го рече тоа, отиде и ја повика сестра си Марија и ѝ рече скришно: "Учителот е тука и те вика!" ²⁹А таа, штом го чу тоа, веднаш стана и тргна кон Него. ³⁰Имено, Исус уште не беше втасал во селото, туку беше на местото каде што Го сретна Марта. ³¹Евреите, пак, кои беа со неа дома и ја тешеа, штом видоа дека Марија стана и бргу излезе, тргнаа по неа, мислејќи дека оди на гробот, таму да се изнаплаче.

³²А кога Марија дојде таму, каде што беше Исус, кога Го виде, падна пред Неговите нозе и Му рече: "Господи, да беше Ти тука, немаше брат ми да умре."

³³Кога Исус ја виде расплакана, и како плачат Евреите, кои дојдоа со неа, се растажи во духот, и се потресе ³⁴и рече: "Каде го положивте?"

Му рекоа: "Господи, дојди и види!"

³⁵Исус просолзи.

³⁶Тогаш Евреите рекоа: "Гледај, колку го љубел!"

³⁷А некои од нив рекоа: "Не можеше ли Овој Кој му ги отвори очите на слепиот, да направи и овој да не умре?"

Исус го враќа Лазара во живот

³⁸А Исус пак длабоко трогнат, дојде до гробот; а тоа беше пештера со камен навален на влезот. ³⁹Исус рече: "Поместете го каменот!"

Марта, сестрата на покојникот, Му рече: "Господи, веќе смрди, зашто четири дена е во гробот."

⁴⁰Исус ѝ рече: "Нели ти реков, ако веруваш, ќе ја видиш Божјата слава?"

⁴¹Тогаш го поместија каменот, а Исус ги поткрена очите и рече: "Татко, Ти благодарам

што Ме послуша. ⁴²Јас знаев дека секогаш Ме слушаш, но ова го реков заради насобраните луѓе, за да поверуваат дека Ти Ме прати.”

⁴³Откако го рече тоа, викна со силен глас: ”Лазаре, излези надвор!” ⁴⁴Умрениот излезе, замотан со повои по рацете и нозете, а лицето му беше забрадено со крпа.

Исус им рече: ”Одмотајте го и пуштете го да оди!”

⁴⁵Тогаш мнозина од Евреите, кои дојдоа со Марија и видоа што направи Тој, поверуваа во Него, ⁴⁶а некои од нив отидоа кај фарисеите и им раскажаа што стори Исус.

Големниот совет против Исус

⁴⁷Затоа првосвештениците и фарисеите го свикаа Советот и рекоа: ”Што да чиниме? Овој човек прави многу чудотворни знаци! ⁴⁸Ако Го оставиме така, сите ќе веруваат во Него, а Римјаните ќе дојдат и ќе ни ги одземат и земјата и народот!”

⁴⁹А еден од нив, Кајафа, кој беше врховен свештеник во таа година, им рече: ”Вие не знаете ништо, ⁵⁰ниту помислувате дека е подобро за нас да умре еден човек за народот, отколку сиот народ да пропадне.”

⁵¹А ова не го рече сам од себе, туку, како врховен свештеник во таа година, прорече дека Исус ќе умре за народот, ⁵²и не само за народот, туку и за да ги собере заедно раштрканите Божји деца. ⁵³Така, по тој ден се договорија да Го убијат.

⁵⁴Затоа Исус веќе не се движеше јавно меѓу Евреите, туку отиде оттаму во еден крај близу до пустината, во градот наречен Ефраим, и таму престојуваше со учениците.

⁵⁵А приближуваше јудејската Пасха, па мнозина од внатрешноста се искачуваа кон Ерусалим, пред Пасхата, за да се исчистат. ⁵⁶Го бараа Исус, и стоејќи во Храмот зборуваа меѓу себе: ”Што мислите? Нема ли да дојде на празникот?” ⁵⁷А првосвештениците и фарисеите веќе беа издале заповед, ако некој дознае каде е, да јави, за да Го фатат.

Марија Го помазува Исус во Бетанија

(Мт. 26:6-13; Мк. 14:3-9)

12 На шест дни пред Пасхата, Исус дојде во Бетанија, каде што беше Лазар, кого го воскресна од мртвите. ²Таму Му приготвија вечера. Марта послужуваше, а Лазар беше еден од оние кои со Него беа прилегнати крај трpezата. ³Тогаш Марија зеде литар миро од чист и скапоцен нард, ги помаза Исусовите нозе и ги избриша со својата коса; а куќата се исполни со мирис од мирото.

⁴А Јуда Искариот, еден од Неговите ученици, кој сакаше да Го предаде, рече:

⁵”Зошто мирово не се продаде за триста денарии, и да им се раздаде на сиромашните?”

⁶Тоа не го рече зашто се грижеше за сиромашните, туку затоа што беше крадец; кај него беше чекмежето со пари и поткрадуваше од она што го пуштаа во него.

⁷Но Исус рече: ”Оставете ја! Нека го изврши тоа за денот на Мојот погреб. ⁸Зашто сиромашните ги имате секогаш покрај себе, а Мене Ме немате секогаш.”

⁹Многу Евреи дознаа дека е таму, па дојдоа не само заради Исус, туку да го видат и Лазар, кого што го воскресна од мртвите.

¹⁰Првосвештениците, пак, решија да го убијат и Лазар, ¹¹зашто многу Евреи ги напуштаа заради него и веруваа во Исус.

Исус влегува во Ерусалим

(Мт. 21:1-11; Мк. 11:1-11; Лк. 19:28-40)

¹²На следниот ден, голем број луѓе, што беа дојдени на празникот, кога слушнаа дека Исус доаѓа во Ерусалим, ¹³зедоа палмови гранки, излегоа да го пречекаат, извикувајќи:

”Осана!

Благословен е Оној Кој
доаѓа во Господовото име,
Царот на Израел!”

¹⁴А Исус најде младо од магаре, односно магаренце, и го јавна, како што е напишано:

¹⁵”Не плаши се, Сионова ќерко!
Еве, твојот Цар доаѓа,
седејќи на младо магаре.”

¹⁶Неговите ученици отпрвин не го разбраа тоа, но кога Исус се прослави, тогаш се сетија дека тоа беше напишано за Него, и дека тоа Му Го сторија.

¹⁷А народот, кој беше со Него, сведочеше дека Тој го повика Лазар од гробот и го воскресна од мртвите. ¹⁸Заради тоа народот и излезе да Го пречека, зашто чу дека Тој го направи тој чудотворен знак. ¹⁹Фарисеите, пак, си рекоа меѓу себе: "Гледате дека сè е бесполезно, еве, народот тргна по Него."

Исусовите последни зборови упатени кон народот

²⁰Меѓу поклониците, кои беа дојдени на празникот, имаше и некои Грци. ²¹Тие му пристапија на Филип, којшто беше од галилејска Бетсаида, и го замолија, велејќи: "Господине, сакаме да Го видиме Исус. ²²Филип отиде и му кажа на Андреј; потоа Андреј и Филип отидоа и Му кажаа на Исус.

²³А Исус им одговори: "Дојде часот да се прослави Синот Човеков. ²⁴Вистина, вистина, ви велама, ако пченичното зрно не падне во земјата и не умре, останува само, а ако умре, донесува многу плод. ²⁵Кој го љуби својот живот, ќе го загуби, а кој го мрази својот живот на овој свет - ќе го запази за вечен живот. ²⁶Ако некој Ми служи Мене, нека Ме следи; таму каде што Сум Јас, таму ќе биде и Мојот слуга. Ако некој Ми служи Мене, него Таткото ќе го почитува.

²⁷Еве, Мојата душа е вознемирена, и што да кажам: Татко, избави Ме од овој час? Па, заради тоа и дојдов до овој час! ²⁸Татко, прослави го Твоето име!"

Тогаш дојде глас од небото: "Го прославив и пак ќе го прославам." ²⁹А народот, кој стоеше и го чу, рече: "Згрми!" - а други рекоа: "Ангел Му проговори!"

³⁰Исус во одговор рече: "Овој глас не дојде заради Мене, туку заради вас. ³¹Сега е судот на овој свет. Сега владетелот на овој свет ќе биде изгонет! ³²А Јас, ако бидам воздигнат од земјата, ќе ги привлечам сите кон Себе." ³³Тоа го рече за да покаже со каква смрт ќе умре.

³⁴Тогаш народот Му одговори: "Од Законот имаме слушнато дека Христос треба да остане

вечно. Тогаш, како велиш Ти: 'Синот Човеков треба да биде воздигнат?' Кој е тој Син Човеков?"

³⁵Тогаш Исус им рече: "Уште малку време Светлината е меѓу вас! Одете додека ја имате Светлината, за да не ве зафати темнината! Кој оди во темнина, не знае каде оди. ³⁶Додека ја имате Светлината, верувајте во Светлината, за да бидете синови на Светлината." Исус го рече тоа, па отиде и се скри од нив.

Мнозина веруваат, но се плашат

³⁷Иако направи толку чудотворни знаци пред нив, не веруваа во Него, ³⁸за да се исполни словото, што го рече пророкот Исаија:

"Господи, кој ѝ поверува
на нашата порака?

И на кого му се откри Господовата рака?"

³⁹Затоа не можеа да веруваат, зашто Исаија уште рече:

⁴⁰"Им ги заслепи очите
и им ги скамени срцата,
за да не гледаат со очите,
за да не разбираат со срцето
и да не се обратат - за да не ги исцелам."

⁴¹Исаија го рече тоа, зашто ја виде Неговата слава и зборуваше за Него.

⁴²Сепак, мнозина од првенците поверуваа во Него, но заради фарисеите тоа не го признаваа јавно, за да не бидат исклучени од синагогата; ⁴³зашто повеќе ја сакаа човечката слава, отколку Божјата.

⁴⁴А Исус го поткрена гласот и рече: "Кој верува во Мене, не верува во Мене туку во Оној Кој Ме прати. ⁴⁵И кој Ме гледа Мене, Го гледа Оној Кој Ме прати. ⁴⁶Јас, Светлината, дојдов на светот, за ниту еден кој верува во Мене да не остане во темнина.

⁴⁷И ако некој ги чуе Моите зборови, а не ги почитува, Јас не го судам: зашто не дојдов да Му судам на светот, туку да го спасам светот. ⁴⁸Кој Ме отфрла Мене и не ги прима Моите зборови, има свој судија: Словото, што го изговорив, тоа ќе му суди во последниот ден.

⁴⁹Зашто Јас не зборував Сам од Себе, туку Таткото Кој Ме прати, Тој Ми даде заповед што да речам и што да зборувам. ⁵⁰И знам дека Неговата заповед е вечен живот. И така, она што го зборувам Јас, го зборувам онака како што Ми кажа Таткото.”

Исус им ги мије нозете на учениците

13 А пред празникот Пасха, Исус, знаејќи дека Му дојде часот за да замине од овој свет кон Таткото, откако ги засака Своите во светов, ги љубеше докрај.

²За време на вечерата, ѓаволот веќе беше ставил мисла во срцето на Јуда, синот на Симон Искариот, да Го предаде. ³Исус, знаејќи дека Таткото Му предаде сè во рацете, дека излезе од Бог и дека оди кај Бог, ⁴стана од вечерата, ја соблече горната облека, зеде крпа и се опаша. ⁵Потоа наlea вода во садот за миење и почна да им ги мије нозете на учениците и да ги брише со крпата со која беше опашан.

⁶Така, дојде до Симон Петар, а овој Му рече: ”Господи, Ти ли ќе ми ги миеш нозете?”

⁷Исус одговори, велејќи му: ”Ти сега не знаеш што правам Јас, но подоцна ќе разбереш.”

⁸Петар Му рече: ”Ти никогаш нема да ми ги измиеш нозете!”

Исус му одговори: ”Ако не те измијам, немаш дел со Мене.”

⁹Симон Петар Му рече: ”Господи, измиј ми ги не само нозете, туку и рацете и главата.”

¹⁰Исус му одговори: ”На измениениот треба да му се измијат само нозете, зашто целиот е чист, а вие сте чисти, но не сте сите.” ¹¹Бидејќи знаеше кој ќе Го предаде, затоа и рече: ”Не сте сите чисти!”

¹²А кога им ги изми нозете, ја зеде својата горна облека и пак прилегна крај трpezата и им рече: ”Сфативте ли што ви сторив? ¹³Вие Ме нарекувате Мене Учител и Господ, и право велите, зашто тоа Сум. ¹⁴И така, ако Јас, Господ и Учител, ви ги измив нозете, и вие сте должни да си ги миете нозете еден на друг; ¹⁵зашто ви дадов пример и вие да правите онака како што ви направив Јас. ¹⁶Вистина, вистина, ви велаm: слугата не е поголем од

својот господар, ниту пратеникот е поголем од оној што го праќа. ¹⁷Кога ги знаете овие работи, блажени сте ако ги исполнувате.

¹⁸Не зборувам за сите вас. Ги знам оние што ги избрав; но треба да се исполни Писмото: 'Оној Кој го јаде Мојот леб, ја крева својата петица против Мене.'

¹⁹Отсега ќе ви кажувам пред да се збидне, за да поверувате, кога ќе се збидне, дека Јас сум. ²⁰Вистина, вистина, ви велам: кој го прима оној кого Јас го праќам, Мене Ме прима, а кој Ме прима Мене, Го прима Оној Кој Ме прати Мене."

Исус го претскажува Своето предавство (Мт. 26:20-25; Мк. 14:17-21; Лк. 14:17-21)

²¹Штом го рече тоа, Исус се вознемири во духот, па посведочи и рече: "Вистина, вистина, ви велам дека еден од вас ќе Ме предаде."

²²Тогаш учениците се погледнаа еден со друг, не знаејќи за кого зборува. ²³А еден од Неговите ученици, кого Исус го љубеше, беше се навалил на Исусовиот skut; ²⁴тогаш Симон Петар му даде знак и му рече: "Прашај го за кого зборува?"

²⁵Така, тој се потпре на Исусовите гради и му рече: "Господи, кој е тој?"

²⁶Исус одговори: "Тоа е оној кому ќе му натопам залак и ќе му го подадам." И го натопи залакот, го зеде и му го даде на Јуда, синот на Симон Искариот. ²⁷И откако го прими залакот, сатаната влезе во него.

Исус, пак, му рече: "Што ќе правиш, прави побргу!" ²⁸Ама никој од оние што беа прилегнати крај трpezата, не разбра зошто му го рече тоа. ²⁹Но, бидејќи кај Јуда беше чекмежето, некои помислија дека Исус му вели: "Купи што ни е потребно за празникот!" или да им раздаде нешто на сиромашните.

³⁰Штом го прими залакот, Јуда веднаш излезе, а беше ноќ.

"Имајте љубов меѓу себе"

³¹И кога излезе, Исус рече: "Сега се прослави Синот Човеков, и Бог се прослави во Него.

³²Ако Бог се прослави во Него, и Бог ќе Го прослави во Себе, а ќе Го прослави веднаш.

³³Чеда, уште малку сум со вас; ќе Ме барате,

и како што им реков на Евреите: таму каде што одам Јас, вие не можете да дојдете, и вам ви велама:

³⁴Ви давам нова заповед: да се љубите еден со друг; како што Јас ве љубев вас, така и вие да се љубите еден со друг. ³⁵По ова сите ќе познаат дека сте Мои ученици - ако имате љубов меѓу себе!”

Претскажување на Петровото откажување

³⁶Симон Петар Му рече: ”Господи, каде одиш?”

Исус му одговори: ”Таму каде што одам Јас, ти сега не можеш да дојдеш со Мене, но подоцна ќе дојдеш.”

³⁷Петар Му рече: ”Господи, зошто не можам да дојдам по Тебе сега? Својот живот ќе го дадам за Тебе.”

³⁸Исус одговори: ”Својот живот ќе го дадеш за Мене? Вистина, вистина, ти велама, петел нема да пропее, додека ти трипати не се откажеш од Мене.”

Исус е Патот, Вистината и Животот

14 ”Да не се вознемирува вашето срце; верувајте во Бог, и верувајте во Мене!
²Во Домот на Мојот Татко има многу места за живеење; ако не беше така, Јас ќе ви кажев. Одам да ви приготвам место. ³А кога ќе отидам и ви приготвам место, пак ќе дојдам и ќе ве земам кај Себе, за да бидете и вие таму каде што Сум Јас, ⁴А патот за онаму каде што одам, го знаете.”

⁵Тома Му рече: ”Господи, не знаеме каде одиш! Како можеме да го знаеме патот?”

⁶Исус му одговори: ”Јас Сум Патот, Вистината и Животот. Никој не доаѓа кај Таткото, освен преку Мене. ⁷Ако Мене Ме познававте, ќе Го познававте и Мојот Татко. А отсега Го познавате и сте Го виделе!”

⁸Филип Му рече: ”Господи, покажи ни Го Таткото, и доволно ќе ни биде.”

⁹Исус му рече: ”Толку време Сум со вас и не Ме позна ли, Филипе? Кој Ме видел Мене, Го видел и Таткото; тогаш како велиш ти:

’Покажи ни Го Таткото!’” ¹⁰Не веруваш ли дека Јас Сум во Таткото и дека Таткото е во Мене? Зборовите што ви ги кажувам не ги

зборувам од Себе; Таткото, Кој е во Мене, Тој ги врши делата. ¹¹Верувајте Ми дека Јас Сум во Таткото и Таткото е во Мене; ако пак не - верувајте заради самите дела. ¹²Вистина, вистина, ви велеам: кој верува во Мене, делата што ги вршам Јас, ќе ги врши и тој. Ќе прави и поголеми од нив, зашто Јас одам кај Таткото. ¹³И што и да побарате во Мое име, ќе направам, за да се прослави Таткото во Синот. ¹⁴И ако посакате нешто во Мое име, Јас ќе го сторам.”

Ветувањето на Светиот Дух

¹⁵”Ако Ме љубите, ќе ги пазите Моите заповеди. ¹⁶А Јас ќе Го молам Таткото, и Тој ќе ви даде друг Утешител, за да биде со вас до века: ¹⁷Духот на Вистината, Кого светот не може да Го прими, зашто не Го гледа, ниту Го познава. Вие Го познавате, зашто Тој престојува со вас и ќе биде во вас. ¹⁸Нема да ве оставам сираци, ќе дојдам кај вас. ¹⁹Уште малку, и светот веќе нема да Ме гледа, а вие ќе Ме гледате; затоа што Јас живеам и вие ќе живеете. ²⁰Во оној ден ќе знаете дека Јас Сум во Мојот Татко, и вие во Мене и Јас во вас. ²¹Кој ги има Моите заповеди и ги пази, тој Ме љуби, а кој Ме љуби Мене, ќе биде љубен од Мојот Татко, и Јас ќе го љубам, а Јас Самиот ќе му се објавам.”

²²Јуда (не Искарот) му рече : ”Господи, што значи тоа дека ќе ни се јавиш нам, а не на светот?”

²³Исус во одговор му рече: ”Ако некој Ме љуби, ќе го пази Моето Слово, и Мојот Татко ќе го љуби: кај него ќе дојдеме и во него ќе се вселиме. ²⁴Кој не Ме љуби, не ги држи Моите зборови, а Словото што го слушате, не е Мое, туку е од Таткото Кој Ме испрати.

²⁵Ова ви го зборував, додека бев кај вас; ²⁶а Утешителот, Светиот Дух, Кого Таткото ќе Го испрати во Мое име, ќе ве научи на сè и ќе ве потсети на сè што ви реков. ²⁷Ви оставам мир, ви го давам Мојот мир. Не ви го давам како што го дава светот. Нека не се вознемирува вашето срце и нека не се плаши.

²⁸Чувте дека ви реков: Си одам и ќе се вратам. Ако Ме љубите, ќе се зарадувате дека одам кај Таткото, зашто Таткото е поголем од

Мене. ²⁹А сега ви реков, пред да се случи тоа, за да поверувате кога ќе се случи. ³⁰Не ќе зборувам уште многу со вас, зашто доаѓа принцот на овој свет. Тој нема ништо со Мене; ³¹туку, за да знае светот дека Јас Го љубам Таткото и правам така како што Ми заповеда Таткото!

Станете, да си одиме оттука!”

Исус е вистинската лоза

15 Јас Сум вистинската лоза, а Мојот Татко е лозарот. ²Тој ја отстранува секоја лозинка од Мене што не дава плод, а ја обрежува секоја што дава плод, за да даде повеќе род. ³Вие сте веќе чисти заради Словото кое ви го зборував. ⁴Останете во Мене и Јас во вас. Како што лозинката не може да роди плод сама од себе ако не остане на лозата, така ни вие, ако не останете во Мене.

⁵Јас Сум лозата, а вие сте лозинките. Кој останува во Мене и Јас во него, тој дава многу плод; зашто без Мене не можете да сторите ништо. ⁶Ако некој не остане во Мене, тој ќе биде исфрлен како лозинка и се суши, - лозинките ги собираат, ги фрлаат в оган и ги горат. ⁷Ако останете во Мене и ако Моите зборови останат во вас, барајте што и да посакаете, и ќе ви биде дадено. ⁸Мојот Татко се прославува со тоа што давате многу плод и покажувате дека сте Мои ученици.

⁹Како што Таткото Ме засака Мене, така и Јас ве засакав вас. Останете во Мојата љубов ! ¹⁰Ќе останете во Мојата љубов, ако ги запазите Моите заповеди, како што и Јас ги запазив заповедите на Мојот Татко и останувам во Неговата љубов. ¹¹Ова ви го реков за да биде Мојата радост во вас, а вашата радост да биде целосна. ¹²Ова е Мојата заповед: да се љубите еден со друг како што Јас ве засакав вас. ¹³Никој нема поголема љубов од оваа: да го положи сопствениот живот за своите пријатели. ¹⁴Вие сте Ми пријатели ако го вршите она што Јас го заповедам. ¹⁵Не ве нарекувам веќе слуги, зашто слугата не знае што прави неговиот господар, туку ве нареков пријатели, зашто ви кажав сè што чув од Таткото. ¹⁶Вие не Ме избравте Мене, туку Јас

ве избрав вас и ве поставив да одите и да принесувате плод, и вашиот плод да остане; за што и да побарате во Мое име, да ви даде.

¹⁷Ова ви го заповедам: да се љубите еден со друг! ”

Учениците треба да очекуваат прогонство

¹⁸”Ако светот ве мрази, да знаете дека Мене Ме мразеше уште пред вас! ¹⁹Да бевте од овој свет, светот би ги љубел своите; но бидејќи не сте од светов, туку Јас ве избрав од светот, затоа светот ве мрази. ²⁰Помнете го зборот што ви го реков: ’Слугата не е поголем од својот господар!’ Ако Ме прогонуваа Мене, ќе ве прогонуваат и вас; ако го пазеа Моето Слово, ќе го пазат и вашето. ²¹Туку, сето ова ќе ви го прават заради Моето име, затоа што не Го познават Оној Кој Ме прати. ²²Да не дојдев и да не им зборував, немаше да имаат грев; но сега немаат изговор за својот грев.

²³Кој Ме мрази Мене, Го мрази и Мојот Татко.

²⁴Да не направев меѓу нив дела какви што никој друг не направил, немаше да имаат грев; но сега видоа и пак нè мразат Мене и Мојот Татко. ²⁵Туку, треба да се исполни словото, запишано во нивниот Закон: ’Ме замразија без причина!’

²⁶А кога ќе дојде Утешителот, Кого Јас ќе ви Го испратам од Таткото, Духот на Вистината, Кој излегува од Таткото, Тој ќе сведочи за Мене; ²⁷а и вие ќе сведочите, бидејќи бевте со Мене уште од почетокот.”

16 ”Ова ви го кажав, за да не се соблазните. ²Ќе ве бркаат од синагогите, а ќе дојде час кога секој што ќе ве убие, ќе мисли дека со тоа Му служи на Бога. ³Тоа ќе го прават, бидејќи не Го знаат Таткото, ниту Мене. ⁴Ова ви го кажав за да се сетите кога ќе дојде нивното време дека сум ви го рекол. Ова не ви го кажав од почетокот, бидејќи бев со вас.”

Делото на Светиот Дух

⁵”А сега одам кај Оној Кој Ме прати, а никој од вас не Ме праша: ’Каде одиш?’ ⁶Туку, вашето срце се исполни со тага, зашто ви го кажав тоа. ⁷Сепак, ви ја кажувам вистината: подобро е за вас Јас да си заминам. Зашто ако не си заминам, Утешителот нема да дојде кај

вас; ако пак заминам, ќе ви Го испратам. ⁸А кога ќе дојде Тој, ќе го увери светот за гревот, за праведноста и за судот. ⁹За гревот - зашто не веруваат во Мене; ¹⁰за праведноста - зашто си одам кај Таткото, и веќе нема да Ме видите; ¹¹за судот - зашто принцот на овој свет е осуден.

¹²Имам уште многу да ви кажам, но сега не можете да поднесете. ¹³А кога ќе дојде Тој, Духот на Вистината, ќе ве упати во сета вистина, зашто нема да зборува Сам од Себе, туку ќе зборува за она што го слуша, и ќе ви навести за нештата што ќе дојдат. ¹⁴Тој ќе Ме прослави Мене, зашто ќе земе од Моето и ќе ви го објави вам. ¹⁵Сè што има Таткото - Мое е; затоа реков дека ќе земе од Моето и ќе ви го објави вам.”

¹⁶”Уште малку и веќе не ќе Ме гледате, ама за кратко и пак ќе Ме видите.”

¹⁷А некои од Неговите ученици си рекоа еден на друг: ”Што е тоа, што ни вели: ’Уште малку, и не ќе Ме гледате, ама за кратко и пак ќе Ме видите?’ и ’Си одам кај Таткото?’ ¹⁸И си зборуваа: ”Што е тоа ’за кратко’ за кое зборува? Не знаеме за што зборува!”

¹⁹Исус сфати дека сакаат да го прашаат, па им рече: ”Затоа ли се расправате меѓу себе за она што ви реков: ’Уште малку и не ќе Ме гледате, и пак по кратко ќе Ме видите?’

²⁰Вистина, вистина, ви вела: вие ќе плачете и ќе лелекате, а светот ќе се радува; ќе бидете тажни, но вашата тага ќе се претвори во радост. ²¹Жената е тажна кога раѓа, зашто дошол нејзиниот час; но штом ќе го роди детето, не си спомнува веќе за маката - заради радоста дека се родил човек на светот. ²²Така и вие сега сте нажалени, но пак ќе ве видам, па ќе се зарадува вашето срце, и таа ваша радост никој не ќе може да ви ја одземе. ²³Во оној ден нема да Ме прашувате за ништо. Вистина, вистина, ви вела: што и да побарате од Таткото во Мое име, ќе ви даде. ²⁴Досега ништо не баравте во Мое име; барајте и ќе добиете, та вашата радост да биде целосна.”

Исус ќе се врати на небо

²⁵”Ова ви го зборував сликовито, но доаѓа часот кога нема да ви зборувам веќе

сликовито, туку ќе ви зборувам отворено за Таткото. ²⁶Во тој ден ќе барате во Мое име; и не ви велам дека Јас ќе Го молам Таткото за вас, ²⁷бидејќи самиот Татко ве љуби, зашто вие Ме засакавте Мене и верувавте дека Јас Сум излегол од Бога. ²⁸Излегов од Таткото и дојдов во светот. Сега повторно го оставам светот и одам кај Таткото.”

²⁹Неговите ученици рекоа: ”Еве, сега зборуваш отворено и не зборуваш сликовито. ³⁰Сега знаеме дека знаеш сè и не е нужно некој да Те испрашува; затоа веруваме дека си излегол од Бога.”

³¹Исус им одговори: ”Сега верувате ли? ³²Еве, иде часот, и веќе настапи, за да се раштркате секој на своја страна и да Ме оставите Сам; но сепак не Сум Сам, зашто Таткото е со Мене.

³³Ова ви го реков, за да имате мир во Мене. Во светот имате неволи, но бидете храбри - Јас го победив светот.”

Исусовата застапничка молитва

17 Кога Исус го изговори тоа, ги поткрена очите кон небото и рече: ”Татко, дојде часот! Прослави Го Својот Син, за да Те прослави Синот Тебе, ²и како што си Му дал власт над секој еден, на сите што си Му ги дал, да им даде вечен живот. ³А ова е вечен живот: да Те познаат Тебе, единствениот вистинит Бог, и Исус Христос, Кого Го испрати. ⁴Јас Те прославив на земјата, го довршив делото што Ми го даде да го извршам; ⁵а сега, Татко, прослави Ме Ти, со Себе Самиот, со славата што ја имав кај Тебе, уште пред создавањето на светот.

⁶Твоето Име им го јавив на луѓето, што Ми ги даде од светот. Твои беа, Ми ги даде Мене, и го запазија Твоето Слово. ⁷Сега дознаа дека сè што си ми дал е од Тебе, ⁸зашто зборовите што Ми ги даде им ги предадов ним, а тие ги примија и навистина сфатија дека излегов од Тебе, и поверуваа дека Ти Ме испрати. ⁹Јас барам за нив. Не барам за светот, туку за оние кои Ми ги даде, зашто се Твои. ¹⁰И сè што е Мое - Твое е, и Твоето е Мое; а јас се прославив во нив. ¹¹И не Сум повеќе во светот, туку тие се во светот, а Јас одам кај Тебе.

Свети Татко, запази ги оние кои Ми ги даде, за да бидат едно, како што Сме и Ние. ¹²Додека бев со нив, Јас ги чував во Твое име оние кои Ми ги даде и ги запазив, па ниеден од нив не загина, освен синот на гибелта, за да се исполни Писмото.

¹³Сега одам кај Тебе, а ова го зборувам во светот, за Мојата радост да биде целосна во нив. ¹⁴Јас им го предадов Твоето Слово, а светот ги замрази, зашто не се од светот, како што и Јас не сум од светот. ¹⁵Не барам од Тебе да ги земеш од светот, туку да ги запазиш од злиот. ¹⁶Тие не се од светот, како што ни Јас не сум од светот. ¹⁷Посвети ги во вистината; Твоето слово е вистината. ¹⁸Како што Ти Ме испрати Мене во светот, така и Јас ги испратив во светот; ¹⁹заради нив се посветувам Себеси, за да бидат и тие посветени во вистината.

²⁰Но не барам само за нив, туку и за оние кои преку нивните зборови ќе поверуваат во Мене, ²¹за да бидат сите едно како што си Ти, Татко, во Мене, и Јас во Тебе, така и тие да бидат во нас, за да поверува светот дека Ти Ме испрати. ²²А славата што Ми ја даде им ја дадов ним, за да бидат едно, како што Сме Ние едно: ²³Јас во нив, а Ти во Мене, за да се усовршат во единство, та светот да знае дека Ти Ме испрати, и дека ги љубеше нив како што Ме љубеше Мене.

²⁴Татко, сакам оние што Ми ги даде да бидат со Мене таму каде што сум Јас, за да ја гледаат Мојата слава што Ми ја даде, зашто Ти Ме љубеше уште пред создавањето на светот.

²⁵Праведен Татко, иако светот не Те позна, Јас Те познавав, а овие спознаа дека Ти Ме прати. ²⁶Им го објавив Твоето име и ќе го објавувам, па љубовта, со која Ме засака, да биде во нив и Јас во нив.”

Исуса го фаќаат во градината

(Мт. 26: 47-56; Мк. 14: 43-50; Лк. 22:47-53)

18 Штом го рече тоа, Исус излезе со Своите ученици преку потокот Кедрон, каде што имаше градина во која влезе со Своите ученици.

²А Јуда, Неговиот предавник, го знаеше тоа место, зашто Исус често се состануваше со Своите ученици таму. ³Тогаш Јуда и една чета

војници и служители на првосвештениците и фарисеите, дојде таму со светилки, факли и оружје.

⁴А Исус, знаејќи сè што ќе се случи со Него, истапи и им рече: "Кого го барате?"

⁵Му одговорија: "Исус Назареќанецот."

Исус им рече: "Јас Сум." А со нив стоеше и Јуда, Неговиот предавник. ⁶А кога им рече: "Јас Сум", се тргнаа назад и паднаа наземи.

⁷Тогаш пак ги праша: "Кого го барате?"

А тие рекоа: "Исус Назареќанецот!"

⁸Исус им одговори: "Ви реков дека Јас Сум; и затоа, ако Ме барате Мене, пуштете ги овие да си одат!", ⁹за да се исполни словото што го рече: "Не загубив ниту еден од тие, што Ми ги даде."

¹⁰А Симон Петар имаше меч, го извлече, го удри слугата на врховниот свештеник и му го отсеке десното уво. Името на слугата му беше Малх.

¹¹Тогаш Исус му рече на Петар: "Стави го мечот во ножницата! Зар да не ја испијам чашата, што ми ја даде Таткото?"

Исус пред врховниот свештеник

(Мт. 26:57,58; Мк. 14: 53,54; Лк. 22:54)

¹²Тогаш четата војници, заповедникот и еврејските слуги, Го фатија Исуса, Го врзаа ¹³и Го одведоа прво кај Ана; имено, тој му беше тест на Кајафа, кој таа година беше врховен свештеник. ¹⁴А Кајафа беше оној кој ги посветува Евреите дека е подобро да умре еден човек за народот.

Петар се откажува од Исус

(Мт. 26:69,70; Мк. 14:66-68; Лк. 22:55-57)

¹⁵По Исуса одеа Симон Петар и еден друг ученик. Ученикот му беше познат на врховниот свештеник, па влезе со Исус во дворот на врховниот свештеник. ¹⁶А Петар стоеше надвор, пред вратата. Тогаш другиот ученик, кој му беше познат на врховниот свештеник, излезе, проговори со вратарката и го воведоа Петар.

¹⁷Притоа слугинката вратарка му рече на Петар: "Да не си и ти еден од учениците на овој Човек?"

Тој рече: "Не сум."

¹⁸А слугите и присутните беа запалиле оган, стоеја и се грееја, зашто беше студено. И Петар стоеше со нив и се грееше.

Врховниот свештеник Го испрашува Исуса (Мт. 26:59-66; Мк. 14:55-64; Лк. 22:66-71)

¹⁹Врховниот свештеник, пак, Го праша Исус за Неговите ученици и за Неговото учење.

²⁰Исус му одговори: "Јас му зборував на светот јавно, секогаш поучував во синагогите и во Храмот, каде што се собираат сите Евреи, и ништо не говорев тајно. ²¹Зошто Ме испрашуваш Мене? Прашај ги оние кои слушаа што им зборував, тие знаат што им зборував."

²²Кога го рече тоа, еден од присутните Го удри Исуса по образот и рече: "Така ли му одговараш на врховниот свештеник?"

²³Исус му одговори: "Ако реков лошо, докажи дека е лошо, а ако реков добро, зошто Ме удираш?" ²⁴Тогаш Ана Го прати врзан кај врховниот свештеник Кајафа.

Петар повторно се откажува од Исус (Мт. 26:71-75; Мк. 14:69-72; Лк. 22:58-62)

²⁵А Симон Петар стоеше таму и се грееше. И му рекоа: "Да не си и ти од Неговите ученици?"

Тој одрече: "Не сум."

²⁶Еден од слугите на врховниот свештеник, роднина на оној кому Петар му го отсеке увото, рече: "Не те видов ли јас во градината со Него?" ²⁷Но Петар одрече пак и веднаш запеа петел.

Исус пред Пилат

(Мт. 27:1,2,11-14; Мк. 15:1-5; Лк. 23: 1-5)

²⁸Тогаш го одведеа Исус откај Кајафа во преторијата. Беше рано утро, и тие не влегоа во преторијата, за да не се осквернат, туку да можат да јадат на Пасха. ²⁹Затоа Пилат излезе пред нив и рече: "Какво обвинение поднесувате против човеков?"

³⁰Му одговорија: "Ако Овој не беше злосторник, немаше да ти Го предадеме."

³¹А Пилат им рече: "Земете Го и судете Му според вашиот закон."

Евреите му рекоа: "Нам не ни е дозволено да убиеме некого," ³²со што се исполни Исусовиот збор, со кој навести со каква смрт ќе умре.

³³Потоа Пилат се врати во преторијата, Го повика Исус и Му рече: "Ти ли си Царот на Евреите?"

³⁴Исус одговори: "Го зборуваш ли тоа сам од себе, или други ти кажаа за Мене?"

³⁵Пилат одговори: "Јас Евреин ли сум? Твојот народ и првосвештениците мене ми Те предадоа. Што си сторил?"

³⁶Исус одговори: "Моето Царство не е од овој свет, ако Моето Царство беше од овој свет, Моите приврзаници ќе се бореа да не им бидам предаден на Евреите, но Моето Царство не е тукашно."

³⁷Пилат на тоа му рече: "Значи, Цар си!" Исус одговори: "Ти велиш дека Сум Цар. Јас се родив за тоа и за тоа дојдов на светот, за да сведочам за вистината. Секој кој е од вистината, го слуша Мојот глас."

Исус е осуден на смрт

(Мт. 27:15-31; Мк. 15:6-20; Лк. 23:13-25)

³⁸Пилат Му рече: "Што е вистина?" Откако го изусти ова, излезе пак пред Евреите и им рече: "Јас не наоѓам никаква вина во Него. ³⁹А кај вас е обичај да ви пуштам по еден затвореник на Пасха. Па, сакате ли да ви Го пуштам Царот на Евреите?"

⁴⁰Тогаш тие повторно се огласија, извикувајќи: "Не Овој, туку Бараба!" А Бараба беше разбојник.

Исус е осуден на смрт со распнување на крст

19 Тогаш Пилат Го фати Исуса и Го даде да го камшикуваат. ²А војниците исплетоа венец од трње, Му го ставија на главата, Го наметнаа со пурпурна наметка, ³се приближија до Него и извикуваа: "Те поздравуваме, еврејски цару!" И Му удираа шлаканици.

⁴Потоа Пилат излезе пак и им рече: "Еве, Го изведувам пред вас, за да знаете дека не наоѓам никаква вина во Него." ⁵Тогаш Исус излезе надвор, носејќи трнов венец и пурпурна наметка, а Пилат им рече: "Еве Го Човекот!"

⁶Но, кога првосвештениците и нивните слути

Го видоа, извикаа, велејќи: ”Распни Го! Распни Го!”

Пилат им рече: ”Земете Го вие и распнете Го, зашто јас не наоѓам вина во Него.”

⁷Евреите Му одговорија: ”Ние имаме закон и според законот Тој треба да умре, зашто Сам се стори Божји Син.”

⁸А кога Пилат го чу тоа, уште повеќе се уплаши. ⁹И пак влезе во преторијата и Му рече на Исус: ”Од кај си Ти?” Но Исус не му одговори. ¹⁰Затоа Пилат Му рече: ”Мене ли не ми зборувааш? Не знаеш ли дека имам власт да Те ослободам и дека имам власт да Те распнам?”

¹¹Исус одговори: ”Ти не ќе имаше никаква власт над Мене, ако не ти беше дадена озгора; затоа поголем грев има оној кој Ме предаде на тебе.”

¹²Од тој момент Пилат настојуваше да Го ослободи, но Евреите викаа, велејќи: ”Ако Го ослободиш Овој, не си му пријател на цезарот. Секој кој се прави цар, противник му е на цезарот!”

¹³Штом Пилат ги чу тие зборови, го изведе Исус надвор и седна на судскиот стол, на местото што се вика Плочник, а на хебрејски Габата. ¹⁴Беше ден на подготовката за Пасха, околу шестиот час, па им рече на Евреите: ”Еве ви Го царот!”

¹⁵Но тие викаа: ”Убиј Го, убиј Го! Распни Го!”

Пилат им рече: ”Вашиот Цар ли да Го распнам?”

Првосвештениците одговорија: ”Ние немаме друг цар, освен цезарот!”

¹⁶Тогаш им го предаде за да биде распнат.

Распнувањето

(Мт. 27:32-44; Мк. 15:21-32; Лк. 23:26-43)

¹⁷Тие го презедоа Исуса, а Тој, носејќи го Својот крст, излезе на местото наречено Черепница, а на хебрејски Голгота; ¹⁸каде што Го распнаа меѓу други двајца, од едната и од другата страна, а Исус во средината.

¹⁹А Пилат напиша натпис и го стави на крстот. На него беше напишано: ”ИСУС ОД НАЗАРЕТ, ЦАРОТ НА ЕВРЕИТЕ.”

²⁰Натписот го прочитаа мнозина Евреи, зашто

местото, каде што беше распнат Исус, беше близу до градот, а беше напишано на хебрејски, латински и грчки. ²¹Тогаш јудејските првосвештеници му рекоа на Пилат: "Не пишувај: 'Царот на Евреите,' туку дека Тој рекол: 'Јас Сум Царот на Евреите.'"

²²Пилат одговори: "Тоа што го напишав, го напишав!"

²³А војниците, откако Го распнаа Исус, ја зедаа Неговата облека и ја поделија на четири дела, по еден дел на секој војник; исто така и туниката, а туниката не беше шиена, туку целата исткаена озгора додолу; ²⁴па си рекоа меѓу себе: "Да не ја кинеме, туку да фрлиме жрепка за неа кому да му падне!", за да се исполни Писмото:

"Ја поделија меѓу себе Мојата облека, и фрлија жрепка за Мојата туника."

Така постапија војниците.

²⁵А кај Исусовиот крст стоеја мајка Му и сестрата на Неговата мајка, Марија на Клопа и Марија од Магдала. ²⁶А Исус, штом ја виде Својата мајка, и покрај неа ученикот кого го љубеше, ѝ рече на мајка си: "Жено, ете ти син!" ²⁷Потоа му рече на ученикот: "Ете ти мајка!" И од тој час ученикот ја зеде кај себе.

Исусовата смрт

(Мт. 27:45-56; Мк. 15:33-41; Лк. 23:44-49)

²⁸По ова Исус, знаејќи дека е свршено сè, за да се исполни Писмото, рече: "Жеден Сум!"

²⁹Таму имаше сад, полн со оцет, па закачија на трска сунѓер натопен во оцет и Му го поднесоа до устата. ³⁰Штом Исус го вкуси оцетот, рече: "Заврши!", па ја наведна главата и го предаде духот.

³¹Бидејќи беше денот на подготовка, Евреите, за да не останат телата на крстот во саботниот ден (зашто таа сабота беше голем ден), го замолија Пилат да им ги скршат нозете и да ги симнат. ³²Така, војниците дојдоа и им ги скршија нозете на едниот и на другиот, кои беа распнати со Него. ³³А кога дојдоа до Исус и видоа дека е веќе умрен, не Му ги скршија нозете, ³⁴туку еден од војниците го прободеше со копје меѓу ребрата, и веднаш

потече крв и вода. ³⁵Оној што сè виде, посведочи, а неговото сведоштво е веродостојно и тој знае дека ја зборува вистината, та и вие да поверувате. ³⁶Имено, сето ова се случи за да се исполни Писмото:

”Негова коска
нема да биде скршена.”

³⁷А на друго место Писмото вели:

”Ќе гледаат на Оној
Кого Го прободија!”

Исусовиот погреб

(Мт. 27: 57-61; Мк. 15:42-47; Лк. 23:50-56)

³⁸Потоа Јосиф од Ариматеја, кој беше Исусов ученик, но таен поради страв од Евреите, го замоли Пилата да го земе Исусовото тело, а Пилат му дозволи. Така, тој дојде и го зеде Неговото тело. ³⁹А стигна и Никодим, кој првпат дојде кај Него ноќе и донесе околу педесет литри смеса од смирна и алој. ⁴⁰Тие Го зедоа Исусовото тело и го завиткаа, според јудејскиот погребен обичај, во ленено платно со мириси. ⁴¹А на местото, каде што беше распнат, имаше градина, а во градината нов гроб во кој уште никој не беше положен. ⁴²Таму Го положија Исус, заради јудејскиот ден на подготовка, зашто гробот беше близу.

Исусовото воскресение

(Мт. 28:1-10; Мк. 16:1-8; Лк. 24:1-12)

20 Во првиот ден на седмицата, многу рано, додека уште беше темно, Марија од Магдала дојде на гробот и виде дека каменот од гробот е поместен. ²Тогаш отрча и дојде кај Симон Петар и кај другиот ученик, кого Исус го љубеше, и им рече: ”Го изнесле Господ од гробот и не знаеме каде Го положиле.”

³А Петар и другиот ученик излегоа и тргнаа кон гробот. ⁴И двајцата трчаа заедно, но другиот ученик трчаше побргу од Петар и стигна прв до гробот. ⁵Тој се наведна и виде ленени повои, како лежат, но не влезе внатре. ⁶По него стигна Симон Петар, па влезе во гробот и ги виде повоите како лежат, ⁷а крпата, што беше на Неговата глава, не беше

заедно со повоите, туку беше свиткана одделно, на едно место. ⁸Тогаш влезе и другиот ученик, кој стигна прв до гробот, и виде и поверува. ⁹Зашто сè уште не го беа разбрале Писмото, дека Тој треба да воскресне од мртвите.

¹⁰Тогаш учениците повторно се вратија дома.

Исус ѝ се јавува на Марија од Магдала

¹¹А Марија стоеше надвор, кај гробот и плачеше. Додека плачеше, таа се наведна и погледна во гробот ¹²и виде два ангела во бело, како седат таму каде што лежеше Исусовото тело, едниот кај главата, а другиот кај нозете.

¹³Тие ѝ рекоа: "Жено, зошто плачеш?"

Им одговори: "Го однесле мојот Господ и не знам каде Го положиле?" ¹⁴Откако го рече тоа, се сврте и Го виде Исуса како стои, но не знаеше дека е Исус.

¹⁵Исус ѝ рече: "Жено, зошто плачеш? Кого бараш?"

Мислејќи дека е градинарот, таа Му рече: "Господине, ако си Го изнесол ти, кажи ми каде си Го положил, и јас ќе Го земам!"

¹⁶Исус ѝ рече: "Марија!"

Таа се заврти и на хебрејски Му рече: "Рабуни!" (што значи Учител).

¹⁷Исус ѝ рече: "Остави Ме, зашто сè уште не сум појден горе кај Таткото. Туку оди кај Моите браќа и кажи им: "Се враќам кај Мојот Татко и вашиот Татко, кај Мојот Бог и вашиот Бог.""

¹⁸Марија од Магдала дојде и им јави на учениците дека Го видела Господ и дека Тој тоа ѝ го рекол.

Исусовото јавување на учениците

(Мт. 28:16-20; Мк. 16:14-18; Лк. 24:36-49)

¹⁹А вечерта, на истиот прв ден од седмицата, додека вратата каде што беа собрани учениците беше затворена поради страв од Евреите, Исус дојде, застапа на среде и им рече: "Мир вам!" ²⁰Откако го рече тоа, им ги покажа рацете и ребрата. Учениците се зарадуваа кога Го видоа Господ.

²¹Затоа Исус пак им рече: "Мир вам! Како што Ме прати Таткото и Јас ве праќам!"

²²Кога им го кажа ова, дувна на нив и им

рече: ”Примете Свет Дух! ²³На оние на коишто ќе им ги простите гревовите, простени им се; на кои ќе им ги задржите, задржани им се!”

Неверниот Тома

²⁴А Тома, наречен Близнак, еден од дванаесеттемина, не беше со нив кога дојде Исус. ²⁵Затоа другите ученици му рекоа: ”Го видовме Господ!”

А тој им рече: ”Додека не ги видам раните од клинците на Неговите раце и не го ставам мојот прст во раните од клинците и не ја ставам мојата рака меѓу Неговите ребра, нема да поверувам.”

²⁶А по осум дни, Неговите ученици пак беа внатре, и Тома со нив. Додека вратата беше затворена, Исус дојде, застапа сред нив и им рече: ”Мир вам!” ²⁷Потоа му рече на Тома: ”Дај го твојот прст вама и види ми ги рацете, и дај ја твојата рака и стави ја во Моите ребра, и не биди неверен, туку верен!”

²⁸Тома изустуи, велејќи Му: ”Мојот Господ и мојот Бог!”

²⁹Исус му рече: ”Поверува, бидејќи Ме виде. Блажени се оние коишто не виделе, а поверувале.”

Целта на оваа книга

³⁰И многу други чудотворни знаци направи Исус пред учениците, што не се запишани во оваа книга; ³¹а овие се запишани, за да верувате дека Исус е Христос, Божјиот Син, и верувајќи да имате живот во Неговото име.

Исусовото јавување во Галилеја

21 Потоа Исус им се јави пак на учениците, на Тибериското Море, и тоа стана вака: ²Симон Петар и Тома, наречен Близнак, Натанаил од галилејскиот град Кана и Зебедеевите синови, и други двајца од Неговите ученици, беа заедно. ³Симон Петар им рече: ”Ќе одам да ловам риби!” Тие му рекоа: ”Ќе дојдеме и ние со тебе.” И така, излегоа и влегоа во коработ, но таа ноќ не уловија ништо.

⁴А кога се разденуваше, Исус застапа на брегот, но учениците не знаеја дека е Тој.

⁵Исус им рече: "Чеда, немате нешто уловено, нели?"

Му одговорија: "Немаме."

⁶А Тој им рече: "Фрлете ја мрежата оддесно на коработ и ќе фатите." И така, ја фрлија, и веќе не можеа да ја извлечат од многуте риби.

⁷Тогаш ученикот, кого Исус го љубеше, му рече на Петар: "Тоа е Господ." Штом Симон Петар чу дека е Господ, си ја препаша облеката (зашто беше необлечен) и скокна во морето. ⁸А другите ученици дојдоа со коработ, влечејќи ја мрежата со рибите, зашто не беа далеку од копното - туку околу двеста лакти.

⁹Кога излегоа на брегот, видоа: направен жар, риби врз него и леб.

¹⁰Исус им рече: "Донесете од рибите што ги уловивте сега!"

¹¹Тогаш Симон Петар стана и ја извлече мрежата на брегот полна со големи риби, сто педесет и три. Иако беа толку многу, мрежата не се скина. ¹²Исус им рече: "Дојдете да јадете!" А ниеден од учениците не се осмели да Го праша: "Кој си Ти?", зашто знаеја дека е Господ. ¹³Исус дојде, зеде леб и им даде, и риби, исто така. ¹⁴Тоа веќе беше третпат како Исус им се јави на учениците откако воскресна од мртвите.

Дали Ме љубиш?

¹⁵Откако завршија со појадокот, Исус го праша Симон Петар: "Симоне, сине Јованов, Ме љубиш ли повеќе отколку другиве?"

Тој Му одговори: "Да, Господи, Ти знаеш дека Те сакам."

Тогаш Му рече: "Паси ги Моите јагниња!"

¹⁶Потоа вторпат го праша: "Симоне, сине Јованов, Ме љубиш ли?"

Овој му одговори: "Да, Господи, Ти знаеш дека Те сакам."

Исус Му рече: "Води ги Моите овци на пасење!"

¹⁷И третпат го праша: "Симоне, сине Јованов, Ме сакаш ли?"

Петар се нажали дека по третпат го праша: "Ме сакаш ли?", и Му одговори: "Господи, Ти знаеш сè, Ти знаеш дека Те сакам."

Исус му рече: "Паси ги Моите овци!"

¹⁸Вистина, вистина, ти велама: кога беше

помлад се опашуваше сам и одеше каде што сакаше, но кога ќе остарееш, ќе ги рашириш своите раце и друг ќе те опашува и ќе те води каде што не сакаш.”¹⁹ А ова го рече, назначувајќи со каква смрт тој ќе Го прослави Бог. Откако го кажа тоа, му рече: ”Оди по Мене!”

Милиот ученик

²⁰А Петар, кога се обрсна, виде дека по нив оди ученикот кого Исус го милуваше, кој на вечерата се потпре на Исусовите гради и рече: ”Господи, кој ќе Те предаде?”²¹ Штом Петар го виде, Го праша Исуса: ”Господи, а што е со овој?”

²²Исус му рече: ”Ако сакам тој да остане додека не дојдам, што те засега тоа тебе? Ти следи Ме!”²³Така се разнесе овој збор меѓу браќата, дека оној ученик, нема да умре. А Исус не му рече дека нема да умре, туку: ”Ако сакам тој да остане додека не дојдам, што те засега тоа тебе?”

²⁴Овој е ученикот кој сведочи за ова и кој го напиша ова и знаеме дека неговото сведоштво е вистинито.

²⁵А има и многу други работи што ги направи Исус, туку ако се запишуваше секоја од нив, мислам дека напишаните книги не ќе можеа да бидат сместени во целиот свет.

Дела на апостолите

1 Првиот извештај, о Теофиле, го составив за сето она што Исус почна да го прави и поучува,² до денот кога беше вознесен, откако преку Светиот Дух им даде заповеди на апостолите што ги беше избрал,³ на кои им се претстави жив по Своето страдање, со многу несоборливи докази: јавувајќи им се четириесет дена и зборувајќи им за Божјото царство.⁴ Кога се состануваше со нив, им заповеда да не се оддалечуваат од Ерусалим, туку да го чекаат ветувањето на Таткото, ”за кое чувте од Мене”:⁵ зашто навистина Јован

крштаваше со вода, а вие, не по многу дни, ќе бидете крстени со Светиот Дух!”

Светиот Дух ќе дојде

⁶А кога се собраа, Го прашаа, велејќи:

”Господи, сега ли ќе го востановиш царството на Израел?”

⁷А Тој им рече: ”Не е ваше да ги знаете времињата и периодите, што Таткото ги одреди со Својата власт. ⁸Туку ќе примите сила, кога Светиот Дух ќе слезе на вас и ќе Ми бидете сведоци како во Ерусалим, така и во цела Јудеја, и Самарија, па сè до крајот на земјата.”

⁹И велејќи го тоа, се вознесе пред нивните очи, и облак Го зеде од пред нивните погледи.

¹⁰И додека гледаа настојчиво кон небото, додека Тој си заминуваше, ете двајца мажи во бела облека застапаа крај нив ¹¹и им рекоа: ”Мажи, Галилејци, зошто стоите и гледате во небото? Овој Исус Кој од вас се вознесе на небото, ќе дојде така како што Го видовте да оди на небото.”

Матиј го заменува Јуда

¹²Тогаш се вратија во Ерусалим од гората, која се вика Маслинова, што е близу до Ерусалим, колку еден саботен ден одење. ¹³И кога влегоа во куќата, се искачија во горната соба, каде што чекаа: Петар и Јован, Јаков и Андреј, Филип и Тома, Бартоломеј и Матеј, Јаков Алфеев и Симон Зилот, и Јуда братот на Јаков. ¹⁴Сите овие еднодушно и едностојно беа во молитва, заедно со некои жени, со Марија, мајката на Исус, и со Неговите браќа.

¹⁵А во тие дни Петар застапа меѓу браќата (а беа собрани околу сто и дваесет души), и рече: ¹⁶”Браќа, требаше да се исполни Писмото што Светиот Дух го прорече преку Давидовата уста за Јуда, кој им беше предводник на оние кои Го фатија Исус; ¹⁷тој беше вброен меѓу нас и имаше добиено дел од службата.

¹⁸(Имено, тој стекна нива со незаслужена награда; и падна ничкум, се растрбуши по средината и се свлечка целата негова утроба.

¹⁹И тоа им стана познато на сите жители на Ерусалим, па нивата на нивниот јазик беше наречена Акелдама, што значи ”Крвна нива.”)

²⁰Зашто, во свитокот на Псалмите е напишано:

'Неговиот имот да биде испустен
и никој да не живее во него!
и 'Неговата служба да ја прими друг.'

²¹И така, треба еден од луѓето, што беа со нас за сето време, откако Господ Исус дојде кај нас и си отиде од нас, ²²почнувајќи од Јовановото крштавање до денот кога се вознесе од нас, еден од нив треба да биде заедно со нас сведок на Неговото воскресение."

²³И предложија двајца: Јосиф, наречен Барнаба (со прекар и Јуст), и Матиј. ²⁴И се помолија, велејќи: "Господи, Ти Кој ги познаваш срцата на сите, покажи ни кого го имаш избрано од овие двајца, ²⁵да земе дел во оваа служба и апостолство, од кое отпадна Јуда, за да појде на своето место!" ²⁶И фрлија жрепка за нив, а жрепката падна за Матиј па него го вброија во единаесетте апостоли.

Крштавање со Светиот Дух

2 А кога дојде Педесетница, сите беа собрани на едно место. ²И однадеж се чу бучава од небото, како кога дува силен ветар и ја исполни целата куќа во која седеа. ³И им се појавија јазици како од пламен, кои се поделија и над секого од нив застана по еден. ⁴И тие сите се исполнија со Светиот Дух и почнаа да зборуваат на други јазици, како што Духот им даваше да говорат.

⁵А тогаш во Ерусалим живееја Евреи, побожни луѓе, од сите народи под небото. ⁶И кога се чу бучавата, се собра многу народ и се збуни, зашто секој слушаше како зборуваат на неговиот јазик. ⁷Сите се восхитуваа и се чудеа, велејќи: "Ете, зар сите овие што зборуваат не се Галилејци? ⁸Тогаш, како ние го слушаме секој својот мајчин јазик? ⁹Парќаните, Мидијците, Еламитите, жителите на Месопотамија, на Јудеја и Кападокија, на Понт и Азија, ¹⁰на Фригија и Памфилија, на Египет и од пределите на Либија, околу Киринија, и Римјаните кои се тука привремено, Евреи и прозелити, ¹¹Крикани и Арабјани, ги слушаме како зборуваат на нашите јазици за Божјите

моќни дела?”¹² Сите се восхитуваа и во недоумение си велеа еден на друг: ”Што може да биде ова?”

¹³ Други пак се подбиваа и велеа: ”Се препиле слатко вино!”

Петровата проповед

¹⁴ А Петар стана, со единаесеттемина, го поткрена гласот и им рече: ”Луѓе, Евреи и сите вие кои живеете во Ерусалим! Знајте го ова и послушајте ги моите зборови! ¹⁵ Овие луѓе не се пијани, како што мислите вие, зашто е одвај третиот час на денот, ¹⁶ туку тоа е кажаното преку пророкот Јоил:

¹⁷ ’Во последните денови’ - вели Господ -
’ќе излеам од Својот Дух над секого,
и вашите синови и вашите ќерки ќе
пророкуваат,

и вашите момчиња ќе гледаат виденија,
а вашите старци ќе сонуваат соништа.

¹⁸ Исто така, во тоа време,
над Моите слуги и над Моите слугинки
ќе излеам од Мојот Дух и тие ќе
пророкуваат.

¹⁹ Ќе правам чуда горе на небото
и знаци долу на земјата: крв, оган и чад.

²⁰ Сонцето ќе се претвори во темнина,
и месечината во крв, пред доаѓањето
на великиот и славен Господов ден.

²¹ И секој кој ќе го повика Господовото име,
ќе биде спасен.’

²² Мажи Израелци! Чујте ги овие зборови: Бог во вашата средина Го потврди Исус Назареќанецот со сили, со чуда и со знаци, што Бог преку Него ги направи меѓу вас, како што знаете и самите. ²³ Вие, Него, откако беше предаден според предодредената Божја волја и предзнаење, преку рацете на беззакониците Го распнавте и Го убивте, ²⁴ но Бог Го крена и Го ослободи од смртната агонија, зашто не можеше смртта да Го задржи. ²⁵ Зашто Давид вели за Него:

’Постојано Го гледам Господ пред себе;
Тој ми е оддесно, за да не се поместам.

²⁶ Затоа се развесели моето срце

и се зарадува мојот јазик,
 а и моето тело ќе почива во надеж;
²⁷зашто нема да ја оставиш
 мојата душа во Адот,
 ниту ќе дозволиш Твојот Светец
 да види распаѓање.
²⁸Ти ми ги покажа патиштата на животот,
 ќе ме исполниш со веселба со Своето
 присуство.'

²⁹Мажи, браќа! Можам слободно да ви кажам
 за патријархот Давид дека умре и беше
 погребан и дека неговиот гроб е меѓу нас до
 ден денешен. ³⁰Но, бидејќи беше пророк и
 бидејќи знаеше дека Бог му се заколна оти од
 родот на неговите бедра некого ќе постави на
 неговиот престол, ³¹предвидувајќи за
 воскресението на Христос, рече: 'Ниту беше
 оставен во Адот, ниту телото Му виде
 распаѓање.' ³²Бог Го воскресна Овој Исус, за
 што ние сите сме сведоци. ³³И така подигнат на
 Божјата десна страна, Тој Го прими од Таткото
 ветувањето на Светиот Дух, го излеа ова што
 го гледате и слушате. ³⁴Зашто Давид не се
 вознесе на небесата, но самиот изусти:

'Му рече Господ на мојот Господ:
 седни оддесно до Мене,
³⁵додека не ги соборам
 Твоите непријатели
 како подношка на Твоите нозе!'

³⁶И така, целиот Израелов дом сигурно нека
 знае дека Него Бог Го направи Господ и
 Христос - Овој Исус, Кого вие Го распнавте!"

³⁷А кога го чуја тоа, ги засегна во срцето, и
 му рекоа на Петар и на другите апостоли:
 "Мажи, браќа, што да правиме?"

³⁸А Петар им рече: "Покајте се! И секој од
 вас нека се крсти во името на Исус Христос врз
 основа на проштавањето на вашите гревови, и
 ќе го примите дарот на Светиот Дух. ³⁹Зашто,
 ова ветување е за вас, за вашите деца и за сите
 далечни, колку што Господ, нашиот Бог, ќе ги
 повика кај Себе си."

⁴⁰И уште со многу други зборови сериозно
 сведочеше и ги предупредуваше, велејќи:
 "Спасете се од ова расипано поколение!" ⁴¹И

така, се крстија оние кои го прифатија неговото слово, па тој ден се приклучија околу три илјади души.

Животот на првите христијани

⁴²И беа постојани во апостолското учење и во општењето; во раскршувањето на лебот и во молитвите. ⁴³А страв и трепет влезе во секоја душа, зашто преку апостолите стануваа многу чуда и знаци. ⁴⁴А сите оние кои поверуваа, беа заедно и сè им беше општо. ⁴⁵И ги продаваа своите сопствености и имоти и тоа го споделуваа со сите, секому според неговата потреба. ⁴⁶И секој ден беа постојано и еднодушно во Храмот; раскршуваа леб по домовите и јадеа со радост и со чисто срце, ⁴⁷Го славеа Бог и беа мили кај целиот народ. А секој ден Господ ги придодаваше оние кои се спасуваа.

Исцелување на сакатиот

З Петар и Јован одеа кон Храмот во деветтиот молитвен час. ²Тогаш донесоа еден човек, сакат од раѓањето. Него го поставуваа секој ден пред портата на Храмот, наречена Красна, за да проси милостина од оние што влегуваа во Храмот. ³Штом ги виде Петар и Јован кога сакаа да влезат во Храмот, запроси да му дадат милостина. ⁴А Петар, како и Јован, се загледа во него и му рече: „Погледај нè!“ ⁵А тој обрна внимание на нив, очекувајќи да добие нешто.

⁶Но Петар му рече: „Немам ни сребро ни злато, а што имам, тоа ти давам: во името на Исус Христос Назареќанецот, оди!“ ⁷Тогаш го фати за десната рака и го исправи, а нему веднаш му зацврснаа стапалата и глуждовите, па ⁸скокна, се исправи и прооде; и влезе со нив во Храмот, скокајќи и фалејќи Го Бог. ⁹Така, целиот народ го виде како оди и како Го фали Бог. ¹⁰И го препознаа дека тоа е оној што седеше пред Красната Порта на Храмот заради милостина, тики се исполнија со восхит и беа вон себеси поради тоа што му се случи.

Петар му се обраќа на народот

¹¹Бидејќи тој не се одделуваше од Петар и Јован, восхитениот народ се собра околу нив

во тремот наречен Соломонов. ¹²А кога Петар го виде тоа, му се обрати на народот: ”Мажи Израелци, зошто се чудите на ова или зошто гледате на нас, небаре ние со своја сила или побожност направивме овој да оди? ¹³Богот на Авраам, Исак и Јаков, Богот на нашите татковци, Го прослави својот Слуга Исус, Кого вие Го предадовте и од Кого се откажавте пред Пилат, кога тој реши да Го ослободи. ¹⁴Вие се откажавте од Светецот и Праведникот, и молевте да ви биде ослободен еден убиец, ¹⁵а Го убивте Творецот на животот, Кого Бог Го воскресна од мртвите, за што ние сме сведоци. ¹⁶И врз основа на верата во Неговото име, овој кого го гледате и познавате го зацврсти Неговото име. А верата до која доаѓаме преку Него, му даде целосно здравје пред сите вас.

¹⁷А сега, браќа, знам дека вие како и вашите началници, го направивте тоа од незнаење. ¹⁸Но, Бог на тој начин го исполни тоа што го навестуваше однапред, преку устата на сите пророци: дека Неговиот Христос ќе пострада. ¹⁹Затоа, покајте се и обратете се, за да ви бидат избришани гревовите, та од Господовото присуство да дојдат времиња на освежување, ²⁰и да Го испрати Исус, Претскажаниот за вас Христос, ²¹Кого небото треба да Го прими до времето кога ќе биде обновено сè, за кое Бог зборуваше од дамнина преку устата на Своите свети пророци. ²²Зашто Мојсеј беше рекол: ’Господ Бог ќе ви издигне од вашите браќа Пророк како мене, бидете Му послушни во сè што ќе ви рече! ²³А секоја душа, која не ќе Го послуша тој Пророк, ќе биде истребена од народот.’

²⁴А и сите пророци од Самоил па натаму, кои зборуваа, ги навестуваа овие денови. ²⁵Вие сте синови на пророците и на Заветот што Бог го склучи со вашите татковци кога му рече на Авраам: ’Во твоето Семе ќе бидат благословени сите племиња на земјата.’ ²⁶Бог првин вам ви Го подигна Својот Слуга и ви Го испрати за да ве благослови, со тоа што секого од вас ќе го одврати од вашите беззаконија.”

Апостолите пред еврејските водачи

4 Додека тие уште му зборуваа на народот, им пристапија свештениците, управителот

на Храмот и садукееите, ²вознемирени многу поради тоа што го поучуваа народот и навестуваа воскресение на мртвите во Исус. ³И ставија раце врз нив и ги фрлија во зандана, до следниот ден, зашто веќе беше вечер. ⁴А мнозина од оние кои го чуја словото поверуваа, така што бројот на мажите се зголеми до пет илјади.

⁵Утредента се собраа во Ерусалим нивните началници, старешини, законици ⁶и врховниот свештеник Ана, Кајафа, Јован и Александар, и колку што ги имаше од првосвештеничкиот род. ⁷И кога ги поставија на средина, ги прашуваа: "Со каква сила, или во чие име го направивте тоа?"

⁸Тогаш Петар, исполнет со Светиот Дух, им рече: "Народни управители и старешини! ⁹Ако денес нè испитувате за доброто дело направено на еден болен, од што тој беше исцелен, ¹⁰тогаш да знаете сите вие и сиот израелски народ, дека во името на Исус Христос од Назарет, кого вие Го распнавте, а Кого Бог Го воскресна од мртвите, преку Него овој човек стои здрав пред вас. ¹¹Тој е каменот што вие, сидарите, го отфрливте, а кој стана камен темелник. ¹²Нема спасение во никој друг, ниту има друго име под небото дадено на луѓето, преку кое мора да бидеме спасени."

¹³Кога ја видоа смелоста на Петар и Јован, и кога забележаа дека се неписмени и неуки луѓе, се чудеа; а ги препознаа дека беа со Исус, ¹⁴но гледајќи го исцелениот човек, како стои со нив, немаа што да им приговорат. ¹⁵Но откако им наредија да излезат од Големиот совет, почнаа да се советуваат меѓу себе, велејќи: ¹⁶"Што да правиме со овие луѓе? Зашто на сите жители на Ерусалим им е познато дека значајно чудо се јави преку нив, а ние не можеме да го порекнеме! ¹⁷Но за да не се разгласува понатаму меѓу народот, да им се заканиме да не му зборуваат веќе никому во тоа име!"

¹⁸Тогаш ги повикаа внатре и им заповедаа воопшто да не зборуваат, ниту да поучуваат во Исусовото име. ¹⁹Но, Петар и Јован одговорија, велејќи им: "Справедливо ли е пред Бога, да ве слушаеме вас повеќе отколку Него? Сами пресудете! ²⁰Зашто, ние не

можеме да не зборуваме за она што го видовме и чувме.”

²¹И бидејќи не најдоа пат и начин како да ги казнат, им се заканија уште еднаш и ги пуштија поради народот, зашто сите Го славеа Бог за она што се случи. ²²Човекот, над кого се случи ова чудо на исцелување, имаше повеќе од четириесет години.

Апостолите молат за смелост

²³Штом беа пуштени на слобода, дојдоа при своите и им кажаа сè што им рекоа првосвештениците и старешините. ²⁴А тие, кога го чуја тоа, еднодушно го подигнаа гласот кон Бог и рекоа: ”Господаре, Ти си Оној Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што се наоѓа во нив! ²⁵Ти, преку Светиот Дух, со устата на Својот слуга Давид рече:

’Зошто се бунтуваат народите,
и зошто племињата
размислуваат за празни нешта?

²⁶Се дигнаа земните цареви,
а владетелите се здружија
против Господ и против
Неговиот Христос.’

²⁷Навистина се здружија во овој град Ирод и Понтиј Пилат, заедно со народите и со израелскиот народ, против Твојот свет Слуга Исус, Кого Го помаза, ²⁸за да го направат она што Твојата рака и Твојата волја однапред определиле да се збидне. ²⁹А сега, Господи, погледни на нивните закани, и дај им на Твоите слуги да го навестуваат Твоето слово сосема смело, ³⁰протегнувајќи ја при тоа Твојата рака, за да се случуваат исцелувања, знаци и чуда, преку името на Твојот свет Слуга Исус!”

³¹А кога се помолија, се затресе местото каде што беа собрани. И сите се исполнија со Светиот Дух и смело го навестуваа Божјото слово.

На верниците сè им беше заедничко

³²А народот кој поверува имаше едно срце и една душа, и никој не велеше дека нешто од неговиот имот е негово, туку сè им беше заедничко. ³³Апостолите сведочеа со голема

сила за воскресението на Господ Исус и изобилна благодат имаше над сите нив. ³⁴И никој меѓу нив не беше во скудноста, зашто сите кои имаа ниви и куќи ги продаваа, а добивката од продаденото ја донесуваа и ја ставаа пред нозете на апостолите. ³⁵И секому му се даваше колку што му беше потребно.

³⁶А Јосиф, кого апостолите го нарекоа Барнаба (што значи син на утехата), левит, родум од Кипар, ³⁷имаше нива, што ја продаде, а добиеното го донесе и го стави пред нозете на апостолите.

Ананиј и Сапфира

5 А еден човек по име Ананиј, со својата жена Сапфира, продаде еден имот ²и задржа од парите со знаење на жената, а донесе еден дел и го стави пред нозете на апостолите.

³Но, Петар му рече: ”Ананиј, зошто сатаната го исполни твоето срце да Го измамиш Светиот Дух и да задржиш дел од парите од продадената нива? ⁴Не беше ли твоја додека не беше продадена? И кога ја продаде, не беше ли во твоја власт? Зошто го науми тоа дело во своето срце? Ти не ги измами луѓето, туку Бог!”

⁵Кога Ананиј ги чу зборовите, падна и издивна. И голем страв ги обзеде сите, кои чуја за тоа. ⁶А помладите станаа, го обвија, го изнесоа и го погребваа.

⁷А кога поминаа околу три часа, влезе и неговата жена, не знаејќи што станало. ⁸И Петар ја праша: ”Каж ми дали за толку ја продадовте нивата?”

И таа рече: ”Да, за толку.”

⁹А Петар ѝ рече: ”Зошто се согласивте да Го искушувате Господовиот Дух? Еве! Веќе пред врата се нозете на оние, кои го погребваа твојот маж, тие ќе те изнесат и тебе!”

¹⁰И веднаш падна до неговите нозе и издивна. А кога момчињата влегоа, ја најдоа мртва; ја изнесоа и ја погребваа покрај нејзиниот маж. ¹¹И голем страв ја опфати целата црква и сите кои го чуја тоа.

”Многу знаци и чуда”

¹²А преку рацете на апостолите се случуваа

многу знаци и чуда кај народот, и сите беа еднодушни во Соломоновиот трем. ¹³Од другите пак, никој не се осмелуваше да им се приклучи, меѓутоа народот ги почитуваше многу. ¹⁴А сè повеќе верници во Господ, мажи и жени, се приклучуваа, ¹⁵така што изнесуваа болни на улиците и ги полагаа на постели и носилки, за кога ќе помине Петар, барем неговата сенка да падне на некого од нив. ¹⁶Се собираа во Ерусалим и мнозина од околните градови и носеа болни и измачувани од нечисти духови. И сите се исцелуваа.

Апостолите во зандана

¹⁷Тогаш се подигна врховниот свештеник и сите што беа со него, всушност садудејската секта, се исполнија со завист, ¹⁸ги фатија апостолите и ги фрлија во јавната зандана. ¹⁹Но во ноќта, Господов ангел ги отвори вратите на занданата, ги изведе и им рече: ²⁰”Одете, застанете во Храмот и говорете му ја на народот целата порака за овој Живот!”

²¹Штом тие го слушнаа тоа, апостолите влегоа во Храмот пред разденување и поучуваа.

А кога дојдоа врховниот свештеник и оние што беа со него, го свикаа Советот и сите старешини на синовите на Израел, и јавија во занданата да ги доведат. ²²А кога служителите дојдоа, не ги најдоа во занданата, се вратија и известија: ²³”Ја најдовме занданата заклучена и добро обезбедена, и стражарите како стојат пред вратата; но кога ја отворивме - внатре не најдовме никого.” ²⁴Кога ги чуја овие зборови, првосвештениците и заповедникот на храмската стража беа во недоумение, прашувајќи се што би можело тоа да значи!

²⁵Но некој дојде и им јави: ”Ене ги мажите што ги затворивте во занданата, стојат во Храмот и го поучуваат народот.” ²⁶Тогаш заповедникот и служителите отидоа и ги доведоа, но не со сила (зашто се плашеа да не ги каменува народот).

²⁷И кога ги доведоа, ги поставија пред Советот, а врховниот свештеник ги праша: ²⁸”Зар не ви забранивме строго да не го продолжите поучувањето во тоа име? А еве, вие го исполнивте Ерусалим со своето учење и

сакате да ја фрлите крвта на Тој Човек врз нас.”

²⁹А Петар и апостолите одговорија и рекоа: ”Треба да Го слушаме Бог, а не луѓето. ³⁰Богот на нашите татковци Го воскресна Исуса, Кого вие Го обесивте на дрво. ³¹Бог Го возвиши Него за Управител и Спасител на Својата десна страна, за да му даде покајание на Израел и проштавање на гревовите. ³²Сведоци за тоа сме ние и Светиот Дух, Кого Бог им Го даде на оние, кои Му се покоруваат.”

³³Кога го слушнаа тоа, ги засегна и се договорија да ги убијат, ³⁴но тогаш, во Советот стана еден фарисеј по име Гамалиел, учител по Законот, почитуван од целиот народ, и заповеда да ги изведат луѓето за кратко надвор; ³⁵па им рече: ”Мажи, Израелци! Помислете добро што ќе им направите на овие луѓе! ³⁶Зашто, пред некое време се крена Тевда, кој тврдеше за себе дека е некој, и кон него се приклучија околу четиристотини луѓе. Тој беше убиен, а сите што го слушаа се раштркаа и беа уништени. ³⁷По него, за време на пописот на населението, се крена Јуда од Галилеја и повлече многу народ по себе. И тој загина, а сите што го слушаа се раштркаа. ³⁸А во овој случај ви велам: оставете ги овие луѓе и пуштете ги! Зашто, ако овие замисли или овие дела се од луѓе - ќе пропаднат; ³⁹но, ако се од Бог, не ќе можете да ги уништите; внимавајте, да не станете борци против Бог!”

⁴⁰Тогаш го послушаа и ги повикаа апостолите, ги тепаа, им забранија да зборуваат за Исусовото име и ги пуштија.

⁴¹Тие, пак, си заминаа од Советот со радост, зашто беа удостоени да претрпат понижување заради Неговото име. ⁴²И така, не престанаа секој ден да поучуваат и да проповедаат во Храмот и по куќите дека Исус е Христос.

Седуммина се избрани

6 Во тие денови, кога учениците се намножија, хеленистите се побунија против Евреите, зашто нивните вдовици беа запоставувани при секојдневната поделба на храна. ²Тогаш дванаесеттемина ги повикаа сите ученици и рекоа: ”Не е праведно ние да го оставиме Божјото слово и да служиме околу

трпезите. ³Затоа, браќа, изберете меѓу себе седум мажи, со добар углед, полни со Светиот Дух и мудрост, на кои ќе им ја довериме таа должност, ⁴а ние и натаму ќе им се оддадеме на молитвата и на службата на словото.”

⁵И предлогот му се допадна на народот, па беа избрани: Стефан, маж полн со вера и со Светиот Дух, потоа: Филип, Прохор, Никанор, Тимон, Пармен и Никола, прозелит од Антиох. ⁶Нив ги поставија пред апостолите, а овие, кога се помолија, ги положија рацете на нив.

Стефан е затворен

⁷А Божјото слово растеше и бројот на учениците во Ерусалим значително се зголемуваше, а и мнозина свештеници ѝ се потчинија на верата.

⁸А Стефан, полн со благодат и сила, правеше големи чуда и знаци меѓу народот. ⁹Но станаа некои од синагогата, наречени Либертинци, Киринејци, Александријци и оние од Киликија и Азија, и се препираа со Стефан. ¹⁰Меѓутоа не можеа да им се противстават на мудроста и на Духот со кои тој зборуваше.

¹¹Тогаш наговорија луѓе, кои изјавија: ”Го чувме како хули против Мојсеј и Бог.”

¹²Така ги побунија народот, старешините и законците, и нагрвалија на него, го фатија и го изведоа пред Советот. ¹³Донесоа и лажни сведоци, кои рекоа: ”Овој човек постојано хули против ова свето место и против Законот, ¹⁴зашто чувме како зборува дека Овој Исус од Назарет, ќе го разурне ова место и ќе ги измени обичаите, што ни ги предаде Мојсеј.”

¹⁵А сите, кои седеа во Советот втрнчено гледаа во него и видоа дека лицето му беше како на ангел.

Стефановата проповед

7 Тогаш врховниот свештеник праша: ”Точно ли е тоа?”

²А тој рече: ”Луѓе, браќа и татковци, чујте! Бог на славата му се јави на нашиот татко Авраам, кога престојуваше во Месопотамија, пред да се насели во Харан, ³и му рече: ’Излези од својата земја и својот род и појди во земјата што ќе ти ја покажам!’

⁴Тогаш тој излезе од Халдејската земја и се

насели во Харан. Оттаму, по смртта на татко му, Бог го пресели во оваа земја, во којашто живеете сега. ⁵Но не му даде наследство во неа ниту една педа земја, туку му вети, додека уште немаше дете, дека ќе им даде наследство нему и на неговото поколение. ⁶Имено, Бог му рече дека неговите потомци ќе бидат доселеници во туѓа земја и ќе бидат поробени и мачени четиристотини години. ⁷Но, Јас ќе му судам на народот на кој ќе му робуваат', рече Бог. 'А потоа ќе излезат и ќе Ми служат на ова место.' ⁸И му го даде Заветот на обрежувањето; и така на Авраам му се роди Исак и го обрежа на осмиот ден, а на Исак му се роди Јаков; а на Јаков - дванаесетте патријарси."

⁹"А патријарсите му завидоа на Јосиф и го продадоа во Египет, но Бог беше со него, ¹⁰и го избави од сите негови неволи и му даде благонаклоност и мудрост пред фараонот, египетскиот цар, кој го постави за управител на Египет и над целиот свој дом.

¹¹Тогаш настана глад и голема беда во целиот Египет и Ханаан, та нашите татковци не можеа да најдат храна. ¹²А кога Јаков чу дека има жито во Египет, првпат ги испрати таму нашите татковци. ¹³Кога дојдоа вторпат, Јосиф им се откри на своите браќа, а фараонот дозна за Јосифовото потекло. ¹⁴Тогаш Јосиф испрати и го повика татка си Јаков и целиот род - седумдесет и пет души. ¹⁵И така Јаков слезе во Египет, каде што починаа тој и нашите татковци. ¹⁶И го пренесоа во Сихем и го положија во гробот што Авраам го беше купил за сребро во Сихем, од Еморовите синови."

¹⁷"Колку повеќе се приближуваше времето на ветувањето, за кое Бог му се заколна на Авраам, толку повеќе народот се зголемуваше и се намножи во Египет, ¹⁸додека таму не завладеа нов цар, кој не знаеше за Јосиф. ¹⁹Тој лошо постапуваше со нашиот народ, ги измачуваше нашите татковци, принудувајќи ги да ги напуштаат своите доенчиња, за да не останат живи.

²⁰Во тоа време се роди Мојсеј, кој му беше мил на Бог. Три месеци го одгледуваа во татковиот дом, ²¹а кога го напуштија, го зеде

фараоновата ќерка и си го одгледа како син.
²²И Мојсеј ја изучи целата египетска мудрост и беше силен во своите зборови и дела.

²³А кога наполни четириесет години науми да ги посети своите браќа - синовите на Израел. ²⁴И кога виде како еден неправедно страда, го одбрани и го одмазди маченикот, убивајќи го Египќанецот; ²⁵мислејќи дека неговите браќа ќе сфатат дека Бог, преку неговата рака, им дава избавување, но тие не сфатија. ²⁶А идниот ден дојде меѓу нив додека се тепаа и се обиде да ги смири, велејќи: 'Луѓе, вие сте браќа! Зошто меѓусебно се повредувате?'

²⁷Но оној, кој го удираше својот ближен, го турна и рече: 'Кој те постави тебе за началник и за судија над нас?' ²⁸Сакаш ли и мене да ме убиеш како што го уби Египќанецот вчера?' ²⁹Поради овие зборови, Мојсеј избега и живееше како доселеник во Медиската земја, каде што му се родија два сина.

³⁰Кога поминаа четириесет години, му се јави ангел во пустината на Синајската Гора, во пламенот од еден трнов џбун. ³¹Кога Мојсеј го виде тоа, се зачуди на глетката, а додека се приближуваше, за да види одблизу, се чу Господовиот глас ³²'Јас Сум Богот на твоите татковци: Богот на Авраам, Исак и Јаков.' Мојсеј се стаписа и не се осмели да погледне.

³³Тогаш Господ му рече: 'Собуј ги сандалите од нозете, зашто местото на кое стоиш е света земја! ³⁴Навистина го видов измачувањето на Мојот народ во Египет, го чув неговото воздивнување и слегов да го избавам. А сега дојди да те испратам во Египет!'

³⁵Тој Мојсеј, од кого се откажаа со зборовите: 'Кој те постави тебе за началник и за судија?' - Бог го испрати, преку ангелот, кој му се јави во трновиот џбун, за началник и за избавител. ³⁶Тој ги изведе правејќи чуда и знаци во Египет, во Црвеното Море и во пустината четириесет години.

³⁷Тоа е Мојсеј, кој им рече на синовите на Израел: "Бог ќе издигне меѓу вашите браќа пророк како мене." ³⁸Тоа е оној, кој во заедницата во пустината, беше со ангелот кој му зборуваше на Синајската Гора, и со нашите татковци; оној кој ги прими живите зборови, за да ни ги предаде нам.

³⁹Нашите татковци не сакаа да го послушаат, го отфрлија и се свртеа со срцето кон Египет, ⁴⁰зборувајќи му на Арон: 'Создај ни богови кои ќе одат пред нас, зашто не знаеме што стана со Мојсеј, кој нè изведе од Египет!' ⁴¹И во тие денови изработија теле и му принесоа жртва на идолот и се веселеа пред делото на своите раце. ⁴²Тогаш Бог се сврте од нив и ги предаде да Му служат на небесното воинство, како што е напишано во Книгата на Пророците:

'Доме Израелов,
Мене ли Ми принесувавте
заклани животни и жртви
четириесет години во пустината?
⁴³Ги носевте Молоховиот шатор
и ѕвездата на богот Ромфа,
кипови што ги направивте,
за да им се поклонувате.
Затоа ќе ве преселам подалеку од Вавилон!'

⁴⁴Нашите татковци го имаа со себе Шаторот на сведоштвото во пустината, како што Оној Кој му зборуваше на Мојсеј му заповеда да го направи според примерокот што го видел.

⁴⁵Нашите татковци го примија и го внесоа со Јошуа, кога ја зазедоа земјата на другите народи, кои Бог ги протера пред нашите татковци, и така беше сè до времето на Давид.

⁴⁶Овој најде милост пред Бог, и затоа измоли да Му најде живеалиште на Јакововиот Бог.

⁴⁷А Соломон Му изгради Дом.

⁴⁸Но Севишниот не живее во ракотворни храмови, како што вели пророкот:

⁴⁹'Небото Ми е престол,
а земјата е подношка на Моите нозе.
Каков дом ќе ми изградите',
говори Господ,
'или какво ќе биде местото за моја
починка?'

⁵⁰Не го направи ли сèто тоа Мојата рака?'

⁵¹О, тврдоглави, со необрежани срца и уши!
Вие секогаш Му се противите на Светиот Дух,
како вашите татковци така и вие! ⁵²Кого од
пророците не го гонеа вашите татковци? И ги
убија оние, кои однапред го навестуваа

доаѓањето на Праведникот, чии предавници и убијци сега станавте вие,⁵³ вие, кои го примивте законот како заповед од ангели - и не го запазивте.”

Стефановата смрт

⁵⁴Кога го чуја тоа, ги засегна во срцата и чкртаа со забите на него. ⁵⁵А тој, полн со Светиот Дух, гледајќи втренчено кон небото, ја виде Божјата Слава и Исус како Му стои оддесно на Бог,⁵⁶ и рече: ”Еве, ги гледам отворени небесата и Синот Човечки како Му стои оддесно на Бог.” ⁵⁷Тогаш извикаа со силен глас, си ги затнаа ушите и се нафрлија еднодушно врз него. ⁵⁸И кога го исфрлија од градот, фрлаа камења на него. А сведоците ги оставија своите облекувања до нозете на едно момче, кое се викаше Савле. ⁵⁹И фрлаа камења на Стефан, кој викаше, велејќи: ”Господи Исусе, прими го мојот дух!” ⁶⁰Тогаш падна на колена и извика со силен глас: ”Господи, не пишувај им го ова за грев!” И кога го рече тоа - почина.

Црквата е прогонувана

8 А Савле се согласуваше со неговото погубување.

Во оној ден стана и големо прогонство против црквата во Ерусалим; и сите, освен апостолите, се раштркаа по краиштата на Јудеја и Самарија. ²А побожни луѓе го погребаа Стефан и гласно го оплакуваа. ³Савле, пак, ја пустошеше црквата, влегуваше од куќа во куќа, извлекуваше мажи и жени и ги предаваше в зандани.

Евангелието навестувано во Самарија

⁴Оние кои беа раштркани, одеа проповедајќи го Словото. ⁵Така, Филип слезе во градот Самарија и го навестуваше Христос. ⁶А народот еднодушно внимаваше на Филиповите зборови, ги слушаше и ги гледаше чудотворните знаци што ги правеше. ⁷Зашто од оние коишто имаа нечисти духови, тие излегуваа со голема викотница, а мнозина парализирани и сакати беа исцелени. ⁸И настана голема радост во тој град.

⁹А во градот се наоѓаше еден човек, по име

Симон, кој од порано изведуваше магии и го вчудовидуваше самарскиот народ, тврдејќи за себе дека е тој и тој. ¹⁰Него го слушаа сите, од мал до голем, велејќи: ”Ова е голема Божја сила.” ¹¹А го слушаа затоа што долго време ги восхитуваше со своите магии. ¹²Кога му поверуваа на Филип, кој го проповедаше Евангелието за Божјото царство и за името на Исус Христос, се крштаваа и мажи и жени. ¹³Самиот Симон поверува, и откако беше крстен, му се придружи на Филип, и гледајќи ги чудотворните знаци и моќните дела што се збиднуваа, се восхитуваше.

¹⁴А кога апостолите, кои беа во Ерусалим, чуја дека Самарија го прими Божјото слово, им ги испратија Петар и Јован, ¹⁵кои слегаа и се помолија за нив, за да Го примат Светиот Дух, ¹⁶зашто уште ни на еден од нив не беше слегол, а само беа крстени во името на Господ Исус. ¹⁷Тогаш ги положија рацете на нив и тие Го примија Светиот Дух.

¹⁸А кога Симон виде дека Светиот Дух се дава со полагање на рацете на апостолите, им понуди пари, ¹⁹велејќи: ”Дајте ми ја и мене таа власт, па врз кого ќе ги полагам рацете, да Го прими Светиот Дух!”

²⁰Но Петар му рече: ”Нека одат во неврат твоите сребреници заедно со тебе, зашто си наумил да го добиеш Божјиот дар со пари! ²¹Нема за тебе ни дел ни учество во оваа работа, зашто твоето срце не е право пред Бог. ²²Затоа, покај се од оваа твоја нечесност и моли Го Господ ако е можно да ти ја прости мислата на твоето срце. ²³Зашто гледам дека си полн со горчина и во окупи на неправдата.”

²⁴А Симон одговори, велејќи: ”Помолете Му се вие на Господ за мене, за да не ме снајде ништо од она што го рековте!”

²⁵Тие пак, откако посведочија и го кажаа Господовото слово, проповедајќи им го Евангелието на многу самарски села, се вратија во Ерусалим.

Крштавање на евнухот од Етиопија

²⁶И Господов ангел му рече на Филип: ”Стани и оди кон југ, по патот што се спушта од Ерусалим спрема Газа, кој е пуст.” ²⁷Тој стана и тргна. И ете, Етиопјанец- евнух, дворјанин на

етиопската царица Кандакија, кој беше задолжен за целата нејзина ризница, а беше дошол во Ерусалим на поклонение,²⁸ и на враќање, седеше во својата кочија и го читаше пророкот Исаија.²⁹ А Духот му рече на Филип: "Приближи се и придружи ѝ се на кочијата!"

³⁰Кога Филип притрча и чу дека тој го чита пророкот Исаија, и праша: "Го разбираш ли тоа што го читаш?"

³¹Тој пак рече: "Како ќе можам да разберам, ако некој не ме упати!" И го покани Филипа да се качи и да седне до него.

³²А текстот од Писмото, што го читаше, гласеше:

"Беше одведен како овца на колење,
и како што јагнето е немо пред оној
кој го стриже, така тој
не ја отвори Својата уста.

³³Во Неговото понижување
не доби праведен суд.

Кој ќе ја сфати Неговата генерација,
зашто Неговиот живот се зеде од земјата."

³⁴Тогаш евнухот одговори, велејќи му на Филип: "Те молам, за кого го вели ова пророкот? За себе или за некој друг?" ³⁵А Филип ја отвори устата и почнувајќи од тоа место во Писмото, му проповедаше за Исус.

³⁶А кога патувајќи дојдоа до некоја вода, евнухот рече: "Еве вода! Што ме спречува да се крстам?" ³⁷А Филип рече: "Ако веруваш од сè срце - смееш." Тој одговори, велејќи:

"Верувам дека Исус Христос е Божјиот Син."

³⁸И заповеда да застане кочијата, па двајцата, Филип и евнухот, слегоа во водата, и го крсти.

³⁹А кога излегоа од водата, Господовиот Дух го грабна Филипа; евнухот веќе не го виде. И продолжи радосно по својот пат. ⁴⁰А Филип се најде во Азот, а потоа, поминувајќи проповедаше по сите градови додека не дојде во Цезареја.

Обраќањето на Павле

(Дела 22:6-16; 26:12-18)

9 А Савле, сè уште исполнет со закани и убиства против Господовите ученици,

отиде при врховниот свештеник,² и измоли од него писма до синагогите во Дамаск; ако најде таму некои следбеници на овој Пат, мажи и жени, да ги доведе врзани во Ерусалим.³ Кога патувајќи се приближи до Дамаск, одненадеж го осветли светлина од небото;⁴ падна на земјата и чу глас, кој му рече: "Савле, Савле, зошто Ме прогонуваш?"

⁵А тој праша: "Кој си Ти, Господине?"

А Тој рече: "Јас сум Исус, Кого ти Го прогонуваш!"⁶ "Стани и влезе во градот, та ќе ти се каже што треба да правиш!"

⁷А оние што го придружуваа стоеја неми, зашто го чуја гласот, а не видоа никого.⁸ Савле стана од земјата. Иако очите му беа отворени, не гледаше ништо. Тогаш го фатија за рака и го доведоа во Дамаск.⁹ И беше слеп три дни; и не јадеше, ниту пиеше.

¹⁰А во Дамаск постоеше еден ученик, по име Ананиј, и Господ му се јави во видение: "Ананиј!"

А тој изусти: "Еве ме, Господи!"

¹¹А Господ му рече: "Стани и оди во улицата што се вика 'Права', во куќата на Јуда и побарај го човекот од Тарс, наречен Савле, зашто, ете, тој се моли."¹² И виде во видение човек по име Ананиј, како влегува кај него и ги полага рацете на него за да прогледа."

¹³Ананиј одговори: "Господи, чув од мнозина за тој човек, колку зло им направил на Твоите светии во Ерусалим.¹⁴ А тука има власт од првосвештениците да ги врзе сите оние кои го повикуваат Твоето име."

¹⁵А Господ му рече: "Оди, зашто тој човек е Мој избран сад, за да го изнесе Моето име пред нееврејските народи, пред цареви и пред синовите на Израел.¹⁶ Јас ќе му покажам колку треба да пропати поради Моето име."

¹⁷Ананиј отиде, влезе во куќата и откако ги положи рацете на него, рече: "Брате Савле, Господ Исус, Кој ти се јави на патот по кој доаѓаше, ме испрати за да прогледаш и да се исполниш со Светиот Дух."¹⁸ И веднаш од неговите очи падна нешто како луспи и тој прогледа; стана и беше крстен;¹⁹ и откако се најаде, закрепна. Неколку дена Савле помина со учениците што беа во Дамаск.

Павле проповеда во Дамаск

²⁰И веднаш почна да Го навестува Христос по синагогите, велејќи дека Тој е Божјиот Син.

²¹А сите што го слушаа се восхитуваа и велеа: "Не е ли овој, оној кој во Ерусалим ги истребуваше оние кои го изговараа ова Име, и зар не дојде ваму за да ги поведе врзани пред првосвештениците?" ²²Но Савле беше сè посилен и ги збунуваше Евреите, кои живеела во Дамаск, докажувајќи дека Овој е Христос.

Бегството на Павле

(2. Кор. 11:32,33)

²³И откако изминаа многу денови, Евреите сковаа заговор да го убијат. ²⁴Но Павле дозна за тој нивни заговор. А тие ги демнеа градските порти и дење и ноќе, за да го убијат. ²⁵Но учениците го зедаа и во кошница го префрлија ноќе преку ѕидот.

Павле оди во Ерусалим

(Гал. 1:18-24)

²⁶А кога дојде во Ерусалим, се обидувааше да им се придружи на учениците, но сите се плашеа од него, зашто не веруваа дека е ученик. ²⁷Тогаш Барнаба го зеде и го одведе кај апостолите, им раскажа дека на патот Го видел Господ, дека Му зборувал и дека во Дамаск проповедал смело во Исусовото име. ²⁸И со нив слободно се движеше во Ерусалим, ²⁹говорејќи смело во името на Господ. Тој зборуваше и се препираше со хеленистите, а тие настојуваа да го убијат. ³⁰А кога браќата дознаа за тоа, го одведоа во Цезареја, и оттаму го испратија во Тарс.

³¹И така, низ цела Јудеја, Галилеја и Самарија за црквата настапи мир; се надградуваше, живееше во страхопочит спрема Господа и продолжуваше да расте во утехата на Светиот Дух.

Енеј е исцелен

³²А кога Петар ги обиколуваше тие места, дојде и кај светиите, кои живеела во Лида.

³³Таму најде еден човек, по име Енеј, кој лежеше осум години парализиран в постела.

³⁴И Петар му рече: "Енеј, Исус Христос те исцели; стани и опаша се!" И тој веднаш стана.

³⁵И го видоа сите жители во Лида и во Шарон, и Му се обратија на Господа.

Петар ја воскреснува Табита

³⁶А во Јопа имаше една ученичка по име Табита (што преведено значи Срна). Таа беше полна со добри дела и со милостини, што ги правеше. ³⁷Во тие денови се разболе и умре. Ја избањаа и ја ставија во горната соба. ³⁸А бидејќи Лида е близу до Јопа, учениците чуја дека Петар е таму и испратија кај него двајца мажи, кои го молеа: "Не забавај се со доаѓањето кај нас!"

³⁹А Петар стана и тргна со нив. Кога дојде, го одведеа во горната соба и му пристапија сите вдовици лелекајќи и покажувајќи му ги туниките и облеките, што ги правеше Срна додека беше со нив.

⁴⁰А Петар ги истера сите надвор, клекна на колена, се помоли и се сврте кон мртвото тело, па рече: "Табита, стани!" А таа ги отвори очите, и кога го виде Петар седна. ⁴¹Тој, пак, ѝ ја подаде раката и ја поткрена. Потоа ги викна светиите и вдовиците и им ја покажа жива.

⁴²Тоа се разгласи по сета Јопа и мнозина поверуваа во Господ. ⁴³Тој пак остана многу денови во Јопа, кај некојси кожар Симон.

Обраќањето на Корнелиј

10 Во Цезареја беше некој човек, по име Корнелиј, стотник во таканаречениот Италски полк. ²Тој со сиот свој дом беше посветен и богобојазлив, му даваше многу милостина на народот и постојано Му се молеше на Бог. ³Околу деветтиот час на денот, виде јасно во видение Божји ангел, како доаѓа при него и му вели: "Корнелиј!"

⁴Овој се загледа во него и исплашен изусти: "Што е, Господи?"

А тој му рече: "Твоите молитви и твоите милостини се воздигнаа до Бог и Тој си спомнува за нив. ⁵А сега, испрати луѓе во Јопа и повикај го Симон, наречен Петар. ⁶Тој престојува кај некој кожар, Симон, чија куќа е крај морето."

⁷И кога си отиде ангелот кој му зборуваше, викна двајца свои слуги и еден побожен војник, од оние кои беа постојано покрај него, ⁸и откако им кажа сè, ги испрати во Јопа.

⁹А утредента, додека тие патуваа и се приближуваа до градот, Петар излезе околу шестиот час и се качи на покривот од куќата за да се помоли. ¹⁰Огладне и посака да јаде; и додека му приготвуваа јадење, тој падна во занес ¹¹и виде отворено небо и нешто како големо платно, врзано за четирите краишта како се спушта на земјата. ¹²Во него беа сите четироножни животни, диви сверови, земни лазачи и небесни птици. ¹³И еден глас му рече: ”Стани, Петре, коли и јади!”

¹⁴А Петар рече: ”Никако, Господи, зашто уште никогаш не сум јал нешто погано и нечисто!”

¹⁵А гласот повторно му се јави: ”Она што Бог го има исчистено, не нарекувај го погано!”

¹⁶Тоа се случи трипати, и платното пак се крена на небо.

¹⁷И додека Петар беше во недоумение, што би можело да значи видението што го виде, ете, луѓето испратени од Корнелиј, стоеја пред тремот, се распрашуваа за куќата на Симон, ¹⁸па прашаа дали тука престојува Симон, наречен Петар?”

¹⁹И додека Петар уште размислуваше за видението, Духот му рече: ”Еве, те бараат тројца мажи; ²⁰стани, слези долу и оди со нив без никакво сомнение, зашто Јас ги пратив!”

²¹Тогаш Петар слезе кај луѓето и рече: ”Еве, јас сум оној што го барате. Зошто дојдовте?”

²²А тие рекоа: ”Стотникот Корнелиј - човек праведен и богобојазлив, посведочен од целиот еврејски народ, прими заповед од свет ангел да те повика во својот дом и да чуе зборови од тебе.” ²³Тогаш ги повика внатре и ги прибра.

Петар во Цезареја

А утредента стана и отиде со нив, а некои браќа од Јопа го придружија. ²⁴На другиот ден влегоа во Цезареја, а Корнелиј ги очекуваше, и ги беше повикал своите роднини и блиски пријатели. ²⁵А кога Петар влегуваше, Корнелиј го пречека, падна пред неговите нозе и се поклони. ²⁶Петар го подигна, велејќи: ”Стани! И јас сум само човек!”

²⁷Така разговарајќи со него, влезе и најде мнозина собрани, ²⁸на кои им рече: ”Вие знаете дека на Евреин не му е дозволено да се дружи

со човек туѓинец и да доаѓа кај него. Но, мене Бог ми кажа никого да не нарекувам поган или нечист. ²⁹Затоа дојдов без противење кога ме повикавте, па ве прашувам - која е причината што ме викнавте?"

³⁰И Корнелиј рече: "Има четири дена, па до овој час, деветтиот, постев и се молев во својот дом; и ете, пред мене застапа човек во светла облека ³¹и рече: 'Корнелиј, ислушана и прифатена е твојата молитва и Бог си спомна за твоите милостини. ³²Затоа, испрати некого во Јопа и повикај го Симон, наречен Петар! Тој престојува во куќата на Симон, кожарот, крај морето.' ³³И веднаш пратив да те повикаат, а ти арно направи што дојде. Сега, тука, сите сме пред Бог, за да чуеме што сè Господ ти заповедал."

³⁴Тогаш Петар изустува, велејќи: "Навистина гледам дека Бог не е наклонет кон никого, ³⁵туку кај секој народ Нему Му е мил оној, што има страхопочит спрема Него и кој постапува праведно. ³⁶Вие го знаете Словото што им го испрати на синовите на Израел, навестувајќи го Евангелието на мирот преку Исус Христос (Тој е Господ на сите). ³⁷Самите знаете што се случи по сета Јудеја, почнувајќи од Галилеја, по крштавањето што го навестуваше Јован; ³⁸Го знаете Исус од Назарет, како Бог Го помаза со Светиот Дух и со сила, Кој проживеа правејќи добрини и исцелувајќи ги сите кои ѓаволот ги измачуваше, зашто Бог беше со Него.

³⁹А ние сме сведоци за сè што направи во земјата на Евреите и во Ерусалим; Го убија обесувајќи Го на дрво. ⁴⁰Него Бог Го воскресна на третиот ден и Му даде да се појави, ⁴¹но не на сите луѓе, туку на однапред од Бог избраните сведоци - нам, коишто јадевме и пиевме со Него откако воскресна од мртвите. ⁴²Тој ни заповеда да му навестиме на народот и смело да сведочиме дека Тој е од Бог определениот Судија на живите и мртвите. ⁴³Сите пророци сведочат за Него дека секој кој верува во Него добива проштавање на гревовите преку Неговото име."

Неевреите го примаат Светиот Дух

⁴⁴Додека Петар сè уште ги зборуваше овие

зборови, Светиот Дух слезе на сите кои го слушаа говорот ⁴⁵и се зачудија обрежаните верници кои дојдоа со Петар, дека и на неевреите се излеа дарот на Светиот Дух; ⁴⁶зашто ги чуја како зборуваат во јазици и Го величаат Бог.

Тогаш Петар рече: ⁴⁷”Може ли некој да им забрани да се крстат со вода овие што Го примија Светиот Дух како и ние?” ⁴⁸И им заповеда да се крстат во името на Исус Христос. Тогаш го замолија да остане уште неколку денови.

Петровиот извештај до црквата во Ерусалим

11 А апостолите и браќата во Јудеја чуја дека и неевреите го примиле Божјото слово, ²и кога Петар дојде горе во Ерусалим, обрежаните се препираа со него, ³велејќи: ”Влезе при необрежани луѓе и јадеше со нив!”

⁴Тогаш Петар почна да им зборува и да им излага редум: ⁵”Бев во градот Јопа, се молев и во занес видов видение, нешто како големо платно, што врзано на четирите краишта слегува од небото, и дојде до мене. ⁶Кога погледнав во него и разгледав, видов во него четириножни земни животни, сверови, лазачи и небесни птици. ⁷И чув глас, кој ми рече: ’Стани, Петре! Коли и јади!’

⁸А јас реков: ’Никако, Господи, зашто ништо погано или нечисто никогаш не влегло во мојата уста.’

⁹Тогаш гласот од небото ми рече по вторпат: ’Она што Бог го исчистил, не нарекувај го нечисто!’ ¹⁰Тоа се случи трипати и пак сè беше повлечено горе на небо.

¹¹И ете, во тој час, три човека испратени од Цезареја кај мене, застапаа пред куќата во којашто бев. ¹²Тогаш Духот ми рече да одам со нив без никакво сомнение. И овие шестмина браќа дојдоа со мене и влеговме во куќата на човекот. ¹³Тогаш тој ни раскажа како во својата куќа видел ангел, кој застанал и му рекол: ’Прати луѓе во Јопа и повикај го Симон, наречен Петар! ¹⁴Тој ќе ти каже зборови, преку кои ќе бидеш спасен ти и целиот твој дом.’

¹⁵И кога почнав да зборувам, Светиот Дух слезе на нив, како и на нас во почетокот.

¹⁶Тогаш се сетив на Господовите зборови: 'Јован крштаваше со вода, а вие ќе бидете крстени со Светиот Дух. ¹⁷И така, ако Бог им дал ист дар, кога поверуваа во Господ Исус Христос, како и нам, кој сум јас да можам да Му го забранам тоа на Бог?'

¹⁸Кога го чуја тоа, се смирија и Го прославија Бог, велејќи: "Значи, Бог им даде и на неевреите покајание за живот!"

Новите верници во Антиох

¹⁹А оние, кои беа раштркани поради гонењето кое се подигна заради Стефан, поминаа сè до Феникија, Кипар и Антиох, не говорејќи никому за Словото, освен на Евреите. ²⁰А некои од нив беа Кипрани и Киријци, кои кога дојдоа во Антиох им зборуваа и на Грците, навестувајќи Го Господ Исус. ²¹А Господовата рака беше со нив па голем број кои поверуваа се преобратија кон Господ.

²²Кога веста за нив дојде до ушите на црквата во Ерусалим, го испратија Барнаба во Антиох. ²³Откако дојде и посведочи за Божјата благодат, се зарадува и со решително срце ги охрабруваше сите да останат во Господ.

²⁴Имено, тој беше добар човек, исполнет со Светиот Дух и со вера; и големо множество се присоедини кон Господ.

²⁵Тогаш Барнаба отиде во Тарс да го побара Савле; и кога го најде, го доведе во Антиох.

²⁶И така, цела година се собираа со црквата и поучија многу народ. Првпат во Антиох учениците ги нарекоа христијани.

²⁷Во тие денови пророци од Ерусалим слегоа во Антиох. ²⁸А еден од нив, по име Агаб, стана и објави преку Духот дека ќе има голем глад по целиот свет, каков што беше во времето на Клавдиј. ²⁹Тогаш учениците решија, секој според своите можности, да им испрати помош на браќата во Јудеја. ³⁰Така и сторија, испраќајќи им ја на старешините преку Барнаба и Савле.

Петар во зандана

12 Во тоа време царот Ирод почна да им напакустува на оние кои ѝ припаѓаа на црквата. ²И го погуби со меч Јовановиот брат Јаков. ³А кога виде дека тоа им се допадна на

Евреите, го фати и Петар. А беа денови на Бесквасните лебови. ⁴Го фати и го фрли в зандана, предавајќи им го на четири стражи од по четворица војници да го чуваат, со намера да го изведе пред народот по Пасхата.

⁵И така, Петар го чуваа во занданата, а црквата постојано Го молеше Бога за него.

Петар ослободен од занданата

⁶И кога Ирод сакаше да го изведе, истата ноќ Петар спиеше меѓу двајца војници, окован во двојни вериги, а имаше и стражари пред вратата кои ја чуваа занданата. ⁷И ете, Господов ангел застапа и светлина болсна во ќелијата. Тој го потчукна Петар отстрана, го разбуди и му рече: "Бргу станувај!" И веригите му паднаа од рацете.

⁸Тогаш ангелот му рече: "Препаша се и обуј си ги сандалите!" Петар така постапи. И уште му рече: "Префрли си ја наметката и тргни по мене!" ⁹И тој излезе и тргна по него, без да знае дека тоа што го стори ангелот се случува вистински, ами мислеше дека гледа привид.

¹⁰Откако ги поминаа првата и втората стража и дојдоа до железната порта, која води во градот, таа им се отвори сама. И продолжија и втасаа на една улица, а ангелот веднаш исчезна.

¹¹А кога Петар дојде на себеси, рече: "Сега навистина знам дека Господ го пратил Својот ангел, и ме избави од Иродовата рака и од сè што очекуваше еврејскиот народ."

¹²Согледувајќи го тоа, дојде до куќата на Марија, мајката на Јован, наречен Марко, каде што беа собрани мнозина на молитва. ¹³И кога чукна на вратата од тремот, дојде слугинката, по име Рода, да наслушне. ¹⁴И кога го препозна Петровиот глас, од радост не ја отвори портата, туку втрча и јави дека Петар стои пред порта.

¹⁵А тие ѝ рекоа: "Ти бладаш!" Но таа и натаму тврдеше дека е вистина. Тие пак рекоа: "Тоа е неговиот ангел."

¹⁶А Петар продолжуваше да чука. И кога ја отворија портата, го видоа и се зачудија. ¹⁷Тој им даде знак со раката да молчат и им раскажа како Господ го изведе од занданата и рече: "Јавете им за ова на Јаков и на браќата!" Потоа излезе и отиде на друго место.

¹⁸А кога се раздени, настана голема бркотија меѓу војниците: околу тоа што се случи со Петар? ¹⁹Кога Ирод го побара, и не го најде, ги сослуша стражарите и заповеда да ги погубат, па слезе од Јудеја во Цезареја, каде остана да живее.

Иродовата смрт

²⁰Ирод беше гневен на тирците и сидонците, но тие дојдоа еднодушно при него, и откако го придобија царевиот собар Бласт, замолија за мир, зашто нивната земја се хранеше од царската земја.

²¹Во определениот ден, Ирод, облечен во царска руба, седна на престолот пред народот и му одржа говор. ²²А народот извикуваше: „Тоа е Божји глас, а не човечки!“ ²³Во тој час, Господов ангел го удри, зашто не му оддаде слава на Бог, и изеден од црви, умре.

²⁴Господовото слово растеше и се распространуваше.

²⁵А Барнаба и Савле, откако ја исполнија службата, се вратија од Ерусалим, земајќи го со себе Јован, наречен Марко.

Павле и Барнаба се избрани

13 Во црквата во Антиох имаше пророци и учители: Барнаба, Симеон наречен Нигер, па Луциј Кириниецот, Манаин, кој беше израснат со тетрархот Ирод, и Савле. ²И додека Му служеа на Господ и постеа, Светиот Дух им рече: „Издвојте ми ги Барнаба и Савле за делото за кое ги повикав!“ ³А тие, по постот и молитвата, ги положија рацете на нив и ги испратија.

Службата на Кипар

⁴И така, тие, испратени од Светиот Дух, слегаа во Селевкија и оттаму отпловија за Кипар. ⁵И кога дојдоа во Саламис, го навестуваа Божјото слово во еврејските синагоги, а го имаа и Јован за помошник.

⁶А откако го поминаа целиот остров сè до Пафос, најдоа некој маѓепсник, лажен пророк, Евреин, по име Бар-Исус, ⁷кој беше со проконзулот Сергиј Павле, умен човек. Овој ги повика Барнаба и Савле и побара да го чуе Божјото слово. ⁸Но му се спротиви

маѓепсникот Елим (зашто така се преведува неговото име), настојувајќи да го одврати проконзулот од верата. ⁹Тогаш Савле, познат како Павле, исполнет со Светиот Дух, се втреничи и рече: ¹⁰”О, ти исполнет со секакво лукавство и злоба, ѓаволски сину, непријателу на секоја праведност, не ќе престанеш ли да ги искривуваш правите Господови патишта. ¹¹И, еве, сега Господовата рака е врз тебе: ќе бидеш слеп и за некое време не ќе го гледаш сонцето!”

И во истиот час врз него се спушти магла и темнина; и тој џбараше наоколу и бараше луѓе, кои ќе го водат за рака. ¹²Тогаш проконзулот, откако виде што стана, поверува, восхитувајќи му се на Господовото учење.

Во Антиох писидиски

¹³А Павле и неговите придружници отпловија од Пафос и дојдоа до Перга, во Памфилија. Тука Јован се оддели од нив и се врати во Ерусалим. ¹⁴А тие заминаа од Перга и дојдоа во Антиох писидиски, влегоа во синагогата во саботен ден и седнаа. ¹⁵А по читањето на Законот и на пророците, старешините на синагогата испратија до нив да им кажат: ”Браќа, ако имате некаква утешна порака за народот, кажувајте!”

¹⁶Тогаш Павле стана, мавна со раката и рече: ”Мажи Израелци и вие други, кои имате страхопочит спрема Бог, чујте! ¹⁷Богот на овој израелски народ ги избра нашите татковци и го издигна народот во туѓина, во египетската земја, со воздигната рака ги изведе од таа земја, ¹⁸и откако четириесет години ги трпеше во пустината; ¹⁹и уништи седум народи во Ханаанската земја, им ја даде во наследство нивната земја ²⁰за околу четиристотини и педесет години.

Потоа им даде судии до пророкот Самоил. ²¹Тогаш побараа цар, и Бог им го даде Саул, синот на Киш, човек од Бенјаминовото племе, за четириесет години. ²²Кога го отфрли него, им го издигна за цар Давид, за кого посведочи и рече: ’Го најдов Давид, синот Есеев, човек според Моето срце, кој ќе ја исполни сета Моја волја.’

²³Од неговото потомство, Бог - според

ветувањето - му издигна на Израел Спасител, Исус, ²⁴откако Јован, пред Неговото доаѓање, му проповедаше на целиот израелски народ покајно крштавање. ²⁵А додека Јован ја исполнуваше својата должност, везден велеше: 'За кого ме сметате? Јас не сум Тој, туку, ете, по мене иде Еден, Кому не сум достоин да Му ги одврзам сандалите на нозете.'

²⁶Луѓе, браќа, синови на Авраамовиот род, и вие, кои имате страхопочит кон Бог, нам ни е испратено словото за ова спасение. ²⁷Зашто жителите на Ерусалим и нивните началници не Го познаа Него, ниту пророчките зборови што се читаат секој саботен ден, туку Го осудија и така ги исполнија. ²⁸Иако не најдоа никаква вина, која заслужува смрт, бараа од Пилат да Го погуби. ²⁹И кога исполнија сè што е напишано за Него, Го симнаа од дрвото и Го положија в гроб. ³⁰Но Бог Го воскресна од мртвите. ³¹И со денови им се појавуваше на оние, кои со Него од Галилеја одеа горе во Ерусалим, а кои сега се Негови сведоци пред народот.

³²Ние ви проповедаме за ветувањето дадено на татковците, ³³дека Бог го исполни пред нас, нивните деца, кога Го воскресна Исус, како што е напишано во вториот псалм:

'Ти си Мој Син,
денес Те родив.'

³⁴А за тоа дека Го воскресна од мртвите и дека веќе не се враќа во распаѓање, го рече ова:

'Ќе ви ги исполнам светите нешта
на верниот Давид.'

³⁵Затоа и во друг псалм вели:

'Нема да дозволиш
Твојот Светец да види распаѓање.'

³⁶А Давид му послужи на своето поколение според Божјата волја, па почина и им се придружи на своите татковци и виде распаѓање. ³⁷А Оној, Кого Бог Го воскресна, не виде распаѓање.

³⁸И така, браќа, знајте дека преку Него ви се

навестува проштавање на гревовите; ³⁹и од сето она од кое не можевте да се оправдате преку Мојсеевиот Закон, преку Него се оправдува секој кој верува. ⁴⁰И така, гледајте да не дојде на вас она што е речено во Пророците:

⁴¹'Видете, вие кои презирате,
чудете се и загинете!
Зашто Јас правам дело,
во вашите денови,
дело во кое нема да поверувате,
дури и ако некој би ви раскажувал.'

⁴²А кога излегуваа, луѓето ги молеа да им ги кажуваат овие зборови и идната сабота. ⁴³Кога собирот се разотиде, многу Евреи и прозелити, кои Го почитуваа Бог, тргнаа по Павле и Барнаба, кои им зборуваа и ги уверуваа да продолжат во Божјата благодат.

⁴⁴Следната сабота се собра речиси целиот град да го чуе Божјото слово. ⁴⁵А кога Евреите ја видоа толпата, се исполнија со завист, им противречеа на Павловите зборови и хулеа.

⁴⁶Тогаш Павле и Барнаба им рекоа решително: "Требаше најнапред вам да ви се проповеда Божјото слово, но бидејќи вие го отфрлате од себе и не се сметате достоини за вечен живот, еве, ние им се обраќаме на неевреите, ⁴⁷зашто Господ ни заповеда така:

'Те поставив
за светлина на неевреите,
да им бидеш спасение
до крајот на земјата.'

⁴⁸Кога неевреите го чуја тоа, се зарадуваа и го славеа Господовото слово и поверуваа мнозина што беа определени за вечен живот.

⁴⁹А Господовото слово се распространуваше по целата земја. ⁵⁰Евреите ги поттикнаа угледните, побожните жени и градските првенци, и поттикнаа гонење против Павле и Барнаба, та ги изгонија од нивната област. ⁵¹Овие го истресоа правот од своите нозе и дојдоа во Иконија. ⁵²А учениците се исполнуваа со радост и со Светиот Дух.

Павле и Барнаба во Иконија

14 Во Иконија влегоа заедно во еврејската синагога и зборуваа така, што мнозина Евреи и Грци поверуваа. ²Но оние Евреи што не ги послушаа, ги побунија и ги настроија злонамерно душите на неевреите против браќата. ³Тие сепак останаа тука долго време, смело зборувајќи за Господ, Кој сведочеше за Словото на Својата благодат и овозможуваше нивните раце да прават чудотворни знаци и чуда. ⁴Но луѓето во градот се поделија: едни беа со Евреите, а други со апостолите. ⁵Кога неевреите и Евреите, со своите старешини, се обидоа да ги нападнат и да ги каменуваат, ⁶тие го забележаа тоа и избегаа во ликаонските градови, Листра и Дерба, како и во нивната околина, ⁷и таму продолжија да проповедаат.

Во Листра

⁸Во Листра седеше некој човек, со омрцлавени нозе, сакат од мајчината утроба, кој никогаш не одел. ⁹Тој го слушаше Павле кога зборуваше, а кога Павле се загледа во него и виде дека има вера за исцелување, ¹⁰му рече со силен глас: "Исправи се на нозете!" И тој скокна и прооде.

¹¹А толпата, кога виде што направи Павле, го подигна својот глас, велејќи на ликаонски: "Боговите станаа како луѓе и слегоа при нас!"

¹²И Барнаба го нарекоа Зевс, а Павле - Хермес, зашто тој беше главниот говорник.

¹³А свештеникот на Зевсовото светилиште, што се наоѓаше пред градот, доведе бикови и донесе венци пред портите и сакаше, заедно со народот, да принесе жртва.

¹⁴Но кога го чуја тоа апостолите Барнаба и Павле, ги раскинаа своите облекувања, се втурнаа меѓу народот и извикајќи, велеа: ¹⁵"Мажи, зошто го правите тоа? И ние сме луѓе како вас! Но ви го проповедаме Евангелието за да се одвратите од тие суетни нешта, кон живиот Бог, Кој ги создаде небото и земјата, морето и сè што е во нив; ¹⁶Кој во минатите поколенија ги пушти сите народи да одат по своите патишта, ¹⁷и сепак никогаш не ги остави без сведоштво за Себеси со своите добрини, давајќи ви од небото дождови и плодни години и наситувајќи ги вашите срца со храна и

веселба.”¹⁸И зборувајќи го тоа, одвај успеаја да го запрат народот да не им принесе жртва.

¹⁹Притоа стигнаа Евреи од Антиох и Иконија и откако го наговорија народот, го каменуваа Павле и го извлечкаа од градот, мислејќи дека е мртов.²⁰Меѓутоа, кога учениците се собраа околу него, тој стана и повторно влезе во градот. А утредента отиде со Барнаба во Дерба.

Враќање во сириски Антиох

²¹Откако проповедаа во тој град и придобија многу ученици, се вратија во Листра, Иконија и Антиох;²²ги закрепнуваа душите на учениците и ги поттикнуваа да бидат постојани во верата, и дека преку многу неволи треба да влезат во Божјото царство.²³И кога им определија старешини во одделните цркви, се помолија со пост и Му ги предадоа на Господ, во Кого поверуваа.²⁴Потоа поминувајќи низ Писидија, дојдоа во Памфилија;²⁵и, откако го проповедаа словото во Перга, слегаа во Аталија;

²⁶а оттаму отпловија во Антиох, откаде ѝ беа предадени на Божјата благодат за делото што го завршија.²⁷И кога пристигнаа и ја собраа црквата, раскажаа, што сè направил Бог со нив, и како им ја отворил вратата на верата на неевреите. И останаа подолго време со учениците.

Дали е неопходно обрежувањето?

15 А некои дојдоа од Јудеја, и браќата ги поучуваа: ”Ако не се обрежете според Мојсеевиот обичај, не можете да бидете спасени.”²А кога Павле и Барнаба се впуштија во не мала препирка и се расправаа со нив, Павле и Барнаба, и уште некои од нив, беа определени да се качат во Ерусалим, кај апостолите и старешините заради ова прашање.³И така, испратени од црквата, поминаа низ Феникија и Самарија, раскажувајќи подробно за обраќањето на нееврејските народи, со што предизвикуваа голема радост меѓу сите браќа.⁴Кога стигнаа во Ерусалим, беа примени од црквата, од апостолите и од старешините; и раскажаа сè што направил Бог со нив.

⁵Тогаш станаа некои од фарисејската секта,

кои поверуваа, и рекоа: ”Треба да бидат обрежани и да им се нареди да го пазат Мојсеевиот Закон.”

⁶Апостолите и старешините се собраа да ја разгледаат таа работа ⁷и бидејќи настана голема расправија, Петар стана и им рече: ”Мажи, браќа! Вие знаете дека Бог уште од првите денови ме избра меѓу вас, за да можат неевреите да го чујат од мојата уста словото на Евангелието и да поверуваат. ⁸И Бог, Кој ги познава срцата, им посведочи, кога им Го даде Светиот Дух, како и нам. ⁹И не направи никаква разлика меѓу нас и нив, зашто преку верата ги исчисти нивните срца. ¹⁰Зошто сега Го искушувате Бог, ставајќи им на вратот на учениците јарем, кого ниту нашите татковци, ниту ние не можевме да го носиме? ¹¹Впрочем, веруваме дека сме спасени исто како и тие, преку благодатта на Господ Исус.”

¹²Тогаш молкна целиот народ, а луѓето ги слушаа Барнаба и Павле, кои раскажуваа колку чудотворни знаци и чуда направи Бог преку нив, меѓу неевреите.

¹³Кога тие престанаа да зборуваат, проговори Јаков и рече: ”Мажи браќа, послушајте ме! ¹⁴Симеон ви кажа како Бог, најпрво, предвиде да си земе луѓе од народите за Своето име. ¹⁵И со тоа се слагаат пророчките зборови, како што е напишано:

¹⁶По ова ќе се вратам
и пак ќе го изградам
Давидовото светилиште, кое падна;
и повторно ќе ги изградам урнатините,
и пак ќе ги обновам;
¹⁷за другите луѓе
да Го побараат Господ
и сите неевреи кои се нарекуваат
со Моето име, ¹⁸говори Господ,
Кој го објавил ова од дамнина.”

¹⁹Затоа сметам дека не треба да ги вознемируваме оние од нееврејските народи кои се обраќаат кон Бог; ²⁰туку да им се напише да се воздржуваат од она што е осквернато од идоли, од блудство, од задавено и од крв. ²¹Зашто Мојсеј има проповедници за себе, од дамнешни времиња, во секој град: го читаат во синагогите, секоја сабота.”

Писмото до Антиох

²²Тогаш апостолите и старешините, заедно со целата црква, најдоа за сходно да изберат меѓу себе луѓе и да ги испратат со Павле и Барнаба во Антиох: Јуда, наречен Барсаба, и Сила, видни луѓе меѓу браќата, ²³и по нив го испратија ова писмо:

”Апостолите и старешините, вашите браќа, ги поздравуваат браќата од нееврејските народи во Антиох, Сирија и Киликија!

²⁴Бидејќи чувме дека некои од нас, на кои ништо не им заповедавме, ве збуниле со зборови и ги вознемириле вашите души, ²⁵еднодушно најдовме за сходно да избереме мажи и да ги пратиме кај вас со нашите возљубени Павле и Барнаба, ²⁶луѓе, кои ги предадоа своите души за нашиот Господ Исус Христос. ²⁷И така, ви ги испраќаме Јуда и Сила, кои лично ќе ви го соопштат истово. ²⁸Имено, Светиот Дух и ние решивме да не ставаме врз вас никакво друго бreme, освен овие неопходни работи: ²⁹да се воздржувате од нешта жртвувани на идоли, од крв, од задавено и од блудство; ако се пазите од тоа, добро ќе направите. Збогум! ”

³⁰И така пратените слегаа во Антиох, го собраа народот и го предадоа посланието. ³¹А кога го прочитаа, се зарадуваа на утехата.

³²Јуда, пак, и Сила, кои и самите беа пророци, ги храбреа и ги закрепнуваа браќата со многу зборови. ³³И откако поминаа таму некое време, ги испратија браќата со мир кај оние што ги беа пратиле. ³⁴Сила пак реши да остане таму. ³⁵А Павле и Барнаба останаа во Антиох, каде што заедно со многу други поучуваа и го проповедаа Господовото слово.

Павле и Барнаба се разделуваат

³⁶По неколку дена Павле му рече на Барнаба: ”Да се вратиме повторно и да ги посетиме браќата по градовите, каде што го навестувавме Господовото слово, за да видиме како поминуваат!” ³⁷А Барнаба предложи да го поведат со себе и Јован, наречен Марко. ³⁸Но Павле сметаше дека не треба да го водат оној

што се оддели од нив во Памфилија и не отиде со нив да работи. ³⁹И дојде до расправија, тики се поделија еден од друг. Барнаба го зеде со себе Марко и отплови за Кипар; ⁴⁰а Павле, кој беше предаден од браќата на Господовата благодат го избра Сила и тргна.

⁴¹И, поминувајќи низ Сирија и Киликија, ги закрепнуваше црквите.

Тимотеј му се придружува на Павле

16 И така пристигна во Дерба и Листра. И ете, таму беше еден ученик по име Тимотеј, син на Еврејка, која веруваше, и на татко Грк. ²Браќата во Листра и Иконија сведочеа добро за него. ³Павле посака да го поведе со себе; го зеде и го обрежа заради Евреите населени по тие места, бидејќи сите знаеја оти татко му е Грк. ⁴И додека одеа по градовите, им ги предаваа прописите што беа определени од апостолите и старешините во Ерусалим, за да ги пазат.

Павловото видение на човекот од Македонија

⁵Црквите така се закрепнуваа во верата и секој ден нивниот број беше сè поголем.

⁶Тие поминаа низ Фригиската и Галатската земја, зашто Светиот Дух им забрани да го проповедаат словото во Азија. ⁷А кога дојдоа спроти Мисија, се обидоа да отидат во Битинија, но Исусовиот Дух не им дозволи. ⁸И така, поминаа низ Мисија и слегоа во Троја. ⁹И на Павле му се јави во ноќта видение: еден Македонец застапа пред него и го молеше, велејќи: ”Дојди во Македонија и помогни ни!” ¹⁰По тоа негово видение, веднаш побаравме да отидеме во Македонија, сметајќи дека Бог нè повикува таму да го проповедаме Евангелието.

Во Филипи

¹¹Потоа отпловивме од Троја и патувавме право кон Самотраки, ¹²а следниот ден во Неаполис, ¹²а оттаму во Филипи, римска колонија и прв град во тој дел на Македонија. Во тој град престојувавме неколку дена.

¹³А во саботата излеговме вон градските порти, крај реката, каде е место за молитва. Тука седнавме и им зборувавме на собраните жени. ¹⁴Тоа го слушаше една богобојазлива

жена по име Лидија, продавачка на пурпурно платно од градот Тијатир, а Господ ѝ го отвори срцето да внимава на Павловите зборови.

¹⁵Кога пак беше крстена таа и нејзините домашни, нè замоли, велејќи: ”Ако сметате дека верувам во Господ, влезете во мојот дом и останете.” И нè принуди.

Павле и Сила затворени

¹⁶А кога еднаш одевме на местото за молитва, нè сретна некоја девојка, робинка, која имаше змиски дух, и која со вражање им донесуваше голема печалба на своите господари. ¹⁷Таа одеше по Павле и по нас, викајќи: ”Овие луѓе се слуги на Сèвишниот Бог, кои ни го навестуваат патот на спасението.” ¹⁸Тоа го правеше со денови. А кога му здодеа на Павле, се заврти и му рече на духот: ”Ти заповедам, во името на Исус Христос, да излезеш од неа!” И излезе во истиот час.

¹⁹Кога нејзините господари видоа дека излезе и нивната надеж за печалба, ги фатија и ги одвлекоа Павле и Сила до пазарот, пред управителите. ²⁰Кога ги приведоа пред судиите, рекоа: ”Овие луѓе, кои се Евреи, го бунтуваат нашиов град ²¹и навестуваат обичаи кои ние, како Римјани, не смееме да ги прифатиме ниту да ги вршиме.”

²²И целиот народ нагрвали на нив, а судиите им ги раскинаа облеките и заповедаа да ги тепаат со стапови. ²³И откако им удрија многу стапови, ги фрлија во зандана и му заповедаа на чуварот на занданата добро да ги чува.

²⁴Откако прими таква заповед, тој ги фрли во внатрешниот дел на занданата и нозете им ги стави воклада.

²⁵На полноќ, Павле и Сила се молеа и со песна Го славеа Бог, а затворениците ги слушаа. ²⁶Кога одеднаш настана силен потрес, така што се поместија темелите на занданата: во истиот час се отворија сите врати, и на сите им паднаа оковите. ²⁷А чуварот на занданата се разбуди и кога ги виде отворените врати на занданата, го извади мечот и сакаше да се убие, мислејќи дека затворениците избегале.

²⁸Но Павле викна со силен глас, велејќи: ”Не прави си себеси никакво зло, зашто сите сме тука!”

²⁹А тој побара светлина, втрча внатре и треперејќи падна пред Павле и Сила; ³⁰па откако ги изведе надвор, рече: "Господа, што треба да правам за да се спасам?"

³¹Тие му рекоа: "Верувај во Господ Исус и ќе бидете спасени ти и твојот дом." ³²А потем им го говореа Господовото слово нему и на сите што беа во неговиот дом. ³³И тој ги зеде во тој час на ноќта, им ги изми раните од ударите и веднаш се крсти заедно со сите домашни.

³⁴Тогаш ги одведе горе во куќата, постави трпеза, и многу се израдуваа со сè домашните, зашто поверуваа во Бог.

³⁵А кога се раздени, главните судии испратија службеници и им рекоа:

"Ослободете ги луѓето!" ³⁶Чуварот на занданата му ги кажа тие зборови на Павле, велејќи: "Судиите пратија да ве пуштам. Затоа сега излезете и одете си со мир!"

³⁷Но Павле им рече: "Откако нас, римски граѓани, без претходно судење, јавно нè биеја и нè фрлија во зандана, зар сега сакаат тајно да нè пуштат? Никако! Туку самите нека дојдат и нека нè изведат!"

³⁸Судските службеници им ги соопштија овие зборови на судиите, а тие се исплашија кога чуја дека овие се римски граѓани. ³⁹И дојдоа, се извинија, ги изведоа и ги замолија да си заминат од градот. ⁴⁰И кога излегоа така од занданата, дојдоа кај Лидија, ги видоа браќата, ги охрабрија и си отидоа.

Во Солун

17 И откако поминаа преку Амфипол и Аполонија, пристигнаа во Солун, каде имаше еврејска синагога. ²И по својот обичај, Павле влезе кај Евреите и, три саботи редум, со нив расправаше околу Писмото, ³толкувајќи и докажувајќи дека Христос требаше да настрада и да воскресне од мртвите, велејќи: "Исус, Кого јас ви Го навестувам е Христос." ⁴И некои од нив се уверија и се дружеа со Павле и Сила; а исто така и големо мнозинство побожни Грци и не мал број видни жени.

⁵Но Евреите, поттикнати од завист, зе доа неколкумина зловни денгубници од пазарот и предизвикаа безредие во градот. Ја нападнаа Јасоновата куќа и бараа да бидат изведени

пред толпата. ⁶А кога не ги најдоа, ги одвлекоа Јасон и некои од браќата пред градските власти, викајќи: ”Оние, што го превртеа наопаку целиот свет, дојдоа и тука! ⁷И Јасон ги прими! А сите тие работат против цезаровите заповеди, тврдејќи дека има друг цар - Исус!”
⁸Така, кога народот и градските власти го чуја тоа се вознемирија, ⁹но откако добија гаранција од Јасон и од другите, ги пуштија.

Во Берија

¹⁰Браќата веднаш, уште во ноќта, ги испратија Павле и Сила во Берија; тие, пак, кога дојдоа таму, отидоа во еврејската синагога. ¹¹Тука беријците беа поблагородни од оние во Солун, зашто го примија Словото сосем подготвено, и секој ден го проучуваа Писмото дали е така.
¹²И мнозина од нив поверуваа; а не малку и од видните грчки жени и мажи.

¹³А кога солунските Евреи дознаа дека Павле и во Берија го проповеда Божјото слово, дојдоа и таму и го спотнаа и го растревожија народот. ¹⁴Тогаш браќата веднаш го испратија Павле кон морето. А Сила и Тимотеј останаа таму. ¹⁵Придружниците пак го доведоа Павле до Атина, и откако примија заповед за Сила и Тимотеј да дојдат што побргу кај него, заминаа.

Во Атина

¹⁶Додека Павле ги чекаше во Атина, духот му се вознемири, гледајќи го градот полн со идоли. ¹⁷И разговараше со Евреите во синагогата и со побожните; а и секој ден на пазарот со кого ќе се најдеше, ¹⁸А некои од епикурејските и стоичките филозофи почнаа да се препираат со него, па едни велеа: ”Што сака да каже овој дрдорко?” А други: ”Се гледа дека е предвесник на туѓи богови,” зашто проповеда за Исус и за воскресението. ¹⁹Тогаш го зеда, го одведоа на Ареопагот и рекоа: ”Можеме ли да знаеме какво е тоа ново учење, што го проповедаш? ²⁰Со чудни тврдења ни ги полниш ушите; затоа сакаме да знаеме што е тоа?” ²¹(А сите Атињани и странците меѓу нив си го минуваа времето само во тоа да кажат или да чујат некаква новост.)

²²Тогаш Павле застапа сред Ареопагот и

рече: "Атињани! Гледам по сè дека сте многу суеверни. ²³Имено, минувајќи и набљудувајќи ги вашите светилишта, најдов и жртвеник, на кого беше напишано: 'На непознат Бог'. И така, тоа што вие го почитувате не познавајќи го, јас тоа ви го навестувам.

²⁴Богот, Кој го создаде светот и сè што е во него, како Господар на небото и на земјата, не живее во ракотворни светилишта ²⁵ниту прима служба од човечки раце како да има потреба од нешто; зашто Тој, Самиот, им дава на сите живот, здив и сè. ²⁶И Тој од еден ги создаде сите народи за да се населат по целата земја, откако им определи одредени времиња и граници на нивните живеалишта, ²⁷за да Го бараат Бог, та нема ли некако да Го напишат и најдат, бидејќи Тој не е далеку од ниен од нас. ²⁸Зашто во Него живееме, се движиме и постоиме, како што и некои од вашите поети рекле: 'И ние сме Негово потомство.'

²⁹И бидејќи сме Божјо потомство, не треба да мислиме дека Божеството прилега на злато, сребро или камен; како творба на човечката уметност и замисла. ³⁰И така, не гледајќи на времињата на незнаењето, Бог сега им заповеда на луѓето да се покајат сите и насекаде, ³¹зашто го определи денот, кога ќе му суди праведно на целиот свет - преку Човек Кого Го определил за тоа, давајќи им на сите уверување со тоа што Го воскресна од мртвите."

³²А кога чуја за воскресението од мртвите, едни се подбиваа, а други рекоа: "Ќе те слушаме другпат за тоа." ³³И така, Павле си отиде од кај нив. ³⁴Сепак, некои мажи му се придружија и поверуваа, меѓу кои беа и Дионисиј Ареопагит, жената по име Дамара и други покрај нив.

Во Коринт

18 Потоа Павле тргна од Атина и дојде во Коринт. ²Таму најде еден Евреин по име Акила, родум од Понт, кој неодамна беше дошол од Италија, заедно со жена си Присцила, зашто Клавдиј заповеда сите Евреи да го напуштат Рим. Дојде кај нив, ³и бидејќи го знаеше истиот занает, остана кај нив да работи, зашто нивниот занает беше изработка

на шатори. ⁴А секоја сабота водеше расправа во синагогата и ги убедуваше Евреите и Грците.

⁵А кога Сила и Тимотеј слегаа од Македонија, Павле беше поттикнат во духот ревносно да им сведочи на Евреите дека Исус е Христос. ⁶Но, бидејќи тие се противеа и хулеа, тој си ја истресе облеката и им рече: "Вашата крв на вашите глави! Јас сум чист и отсега ќе одам кај неевреите."

⁷И замина оттаму па дојде во домот на некојси Титиј Јуст, богобојазлив човек, чија куќа беше до синагогата. ⁸И Крисп, началникот на синагогата, со сите свои домашни, поверува во Господ; и мнозина Коринќани, кои го слушаа, поверуваа и беа крстени.

⁹А Господ му рече на Павле, ноќе, во видение: "Не плаши се! Туку зборувај и не замолкнувај, ¹⁰зашто Јас сум со тебе! И никој нема да те нападне за да ти направи некакво зло, зашто имам многу свои луѓе во овој град." ¹¹И така преседе година и шест месеци поучувајќи ги во Божјото слово.

¹²А кога Галио беше управител на Ахаја, Евреите еднодушно станаа против Павле и го доведоа пред судскиот стол, ¹³велејќи: "Овој човек ги наговара луѓето да Го почитуваат Бог спротивно на законот."

¹⁴Кога Павле сакаше да ја отвори устата, Галио им рече на Евреите: "Ако беше во прашање некаква неправда или зло дело, о Евреи, се разбира, ќе ве истрпев. ¹⁵Но ако е тоа прашање за зборови, за имиња и за вашиот закон, пресудете сами; јас не сакам да бидам судија во тие работи." ¹⁶И ги истера од судот. ¹⁷Тогаш сите го фатија Состен, началникот на синагогата, и го тепаа пред судот, а Галио не сакаше ни да знае за тоа.

Павле плови кон Сирија

¹⁸Павле остана таму уште многу денови, а патем се збогува со браќата и отплови за Сирија, а со него беа Присцила и Акила; во Кенхреја ја избричи главата, зашто се беше заветувал. ¹⁹А кога стигнаа во Ефес, ги остави двајцата, а самиот влезе во синагогата да расправа со Евреите. ²⁰Кога го замолија да

остане подолго време, не се согласи, ²¹туку се збогува со нив и рече: ”Ако Бог даде, пак ќе се вратам кај вас.” И отплови од Ефес. ²²Кога стигна во Цезареја, се искачи во Ерусалим; ја поздрави црквата и слезе во Антиох.

²³Откако помина таму некое време, замина и ги помина редум Галатската област и Фригија, поткрепувајќи ги сите ученици.

Аполос проповеда во Ефес

²⁴А некојси Евреин, по име Аполос, родум александриец, човек благоглаголив и мошне упатен во Писмата, дојде во Ефес. ²⁵Тој беше поучен во Господовиот Пат, и со својот распален дух зборуваше и поучуваше точно за Исус, иако го знаеше само Јовановото крштавање. ²⁶Тој почна смело да говори во синагогата, а кога го чуја Присцила и Акила, го зедаа при себе, и му објаснија подетално за Божјиот Пат.

²⁷Кога сакаше да замине за Ахаја, браќата го охрабрија и им напишаа на учениците да го примат. Штом пристигна, многу им помогна на оние кои беа поверувале преку благодатта; ²⁸зашто тој силно и јавно ги побиваше Евреите, докажувајќи преку Писмата дека Исус е Христос.

Во Ефес

19 А кога Аполос беше во Коринт, Павле, откако ги помина горните области, дојде во Ефес, најде некои ученици, ²па им рече: ”Дали Го примивте Светиот Дух откако поверувавте?”

Тие му одговорија: ”Не сме ни чуле дека има Свет Дух.”

³Тој уште им рече: ”А во што се крстивте?”

Тие рекоа: ”Во Јовановото крштавање.”

⁴А Павле рече: ”Јован крштаваше со крштавање за покајание, велејќи му на народот да верува во Оној Кој ќе дојде по него, односно во Христос Исус.” ⁵Откако го чуја тоа, беа крштавани во името на Господ Исус. ⁶А кога Павле ги положи рацете на нив, Светиот Дух се спушти врз нив, а тие зборуваа јазици и пророкуваа. ⁷А беа вкупно околу дванаесет мажи.

⁸Тогаш тој влезе во синагогата и таму

вршеше беседи смело три месеци за Божјото царство и се трудеше да ги убеди. ⁹Но бидејќи некои беа корави и непокорни, и пред народот зборуваа зло за Патот, тој отстапи од нив и ги оддели учениците, и секојдневно поучуваше во училиштето на Тиран. ¹⁰Тоа траеше две години, така што сите Евреи и Грци, кои живеешеја во Азија, го чуја Господовото слово.

¹¹А Бог правеше необични чуда преку Павловите раце, ¹²така што кога врз болните ставаа шамичиња или skutници од неговото тело, болестите ги напуштаа, а злите духови излегуваа од нив.

¹³А некои од еврејските истерувачи на демони, кои одеа од место во место, почнаа над оние кои имаа зли духови да го повикуваат името на Господ Исус, велејќи им: "Ве истеруваме преку Исус, Кого Павле Го проповеда!" ¹⁴Тоа го правеа седумтемина синови на некојси Скева, еврејски првосвештеник. ¹⁵Но злиот дух одговори, велејќи им: "Го познавам Исус, го знам и Павле, а кои сте вие?" ¹⁶Притоа човекот во кого беше злиот дух, скокна врз нив, ги совлада сите и против нив покажа таква сила, што голи и ранети избегаа од куќата.

¹⁷Тоа го дознаа Евреите и Грците, кои живеешеја во Ефес и сите ги обзеде страв и трепет, додека името на Господ Исус се величаше. ¹⁸А мнозина од оние кои беа поверувале, доаѓаа и исповедувајќи се ги кажуваа своите дела. ¹⁹Оние, пак, кои се занимаваа со магии, ги донесуваа своите свитоци на куп и ги гореа пред сите. И кога ја пресметаа нивната цена, најдоа дека вредат педесет илјади сребреници. ²⁰И така Словото, преку Божјата сила, растеше и напредуваше сè посилено.

²¹Кога се сврши сето тоа, Павле науми во својот дух, откако ќе помине низ Македонија и Ахаја, да отиде во Ерусалим, велејќи: "Штом ќе бидам таму, треба да го видам и Рим." ²²И испрати во Македонија двајца свои помошници, Тимотеј и Ераст, а самиот остана уште некое време во Азија.

Бунтот во Ефес

²³Во тоа време се крена голема бркотија

заради Патот; ²⁴имено, еден човек, по име Димитриј, филигранист, изработуваше сребрени Артемидини светилишта и на занаетчиите им донесуваше значителна печалба; ²⁵откако ги собра нив и работниците со слични занаети им рече: ”Мажи, вие знаете дека нашата благосостојба доаѓа од оваа работа, ²⁶а гледате и слушате дека овој Павле, не само во Ефес, туку речиси во цела Азија, убеди и одврати големо множество луѓе, велејќи дека богови направени со раце - не се богови. ²⁷Впрочем, не постои опасност само нашиов занает да биде презрен, туку и храмот на големата божица Артемида ќе се смета за ништожен, и ќе му се наштети на величието на онаа, која ја почитува сета Азија и целиот свет.

²⁸Кога го чуја тоа, полни со гнев, врескаа, извикувајќи: ”Голема е Артемида Ефеска!”

²⁹И целиот град се претвори во безредие, а луѓето еднодушно навлегоа во театарот и ги одвлекоа Гај и Аристарх, Павлови сопатници од Македонија.

³⁰А кога Павле сакаше да влезе во толпата, учениците го спречија. ³¹Притоа, некои од азиските началници, кои му беа пријатели, испратија порака до него, молејќи го да не се појавува во театарот.

³²Едни викаа едно, а други друго, зашто собирот беше збунет и мнозина не знаеја зошто се беа собрале. ³³Тогаш го извлекоа од толпата Александар, кого Евреите го туркаа напред. Александар, пак, мавна со раката и сакаше да даде објаснување пред толпата. ³⁴Но кога дознаа дека е Евреин, сите викаа едногласно и извикуваа околу два часа: ”Голема е Артемида Ефеска!”

³⁵Најпосле градскиот писар го смири народот и рече: ”Луѓе, ефешани! Кој е тој човек, кој не знае дека градот Ефес е чувар на храмот на големата Артемида и на нејзиниот кип што падна од небото? ³⁶Бидејќи тоа е неспорно, вие треба да бидете мирни и да не преземате ништо непромислено! ³⁷Ги доведовте овие луѓе, кои ниту го ограбија храмот, ниту хулат на нашата божица. ³⁸Затоа, ако Димитриј и занаетчиите кои се со него имаат тужба против некого, судовите се за тоа, а постојат и проконзули, нека се тужат едни со други. ³⁹Но

ако барате нешто друго, тоа ќе биде решено законски во собранието, ⁴⁰зашто ни се заканува опасност да бидеме обвинети заради денешниот настан, бидејќи не постои никаква причина со која можеме да го оправдаме собирот.” ⁴¹Кога го рече тоа, го распушти собирот.

Во Македонија и Грција

20 Кога стивна вревата, Павле ги повика учениците, ги охрабри, се збогува со нив и тргна на пат за Македонија. ²Откако ги помина оние краишта и ги охрабри со многу зборови, дојде во Грција. ³Таму остана три месеци, бидејќи Евреите направија заговор против него, а кога сакаше да отплови за Сирија, реши да се врати преку Македонија. ⁴Го придружуваа Сопатер, синот на Пир, од Берија, солунците Аристарх и Секунд, Гај од Дерба и Тимотеј, како и Тихик и Трофим од Азија. ⁵Тие отидоа напред и нè чекаа во Троја. ⁶А ние отпловивме од Филипи, по деновите на Бесквасните лебови, и по пет дена дојдовме кај нив во Троја, каде што останавме седум дена.

Павловата посета на Троја

⁷А кога во првиот ден на седмицата се состанавме да раскршуваме леб, Павле им држеше беседа, зашто утредента сакаше да замине. Тој продолжи со беседата до полноќ, ⁸а во горната соба, каде се бевме собрале, имаше многу светилки. ⁹Едно момче, по име Евтих, кое седеше на прозорецот, почна да запаѓа во длабок сон и тоа, бидејќи Павле подолго зборуваше, совладано од сонот, падна од третиот кат долу и го дигнаа мртво. ¹⁰Но Павле слезе, му се фрли, го прегрна и рече: ”Не возбудувајте се, зашто неговата душа сè уште е во него!” ¹¹Потоа се качи горе, раскрши леб, и поткасна, и им зборуваше долго, сè до мугрите, кога отпатува. ¹²А момчето го доведоа живо и многу се утешаја.

Од Троја до Малта

¹³Ние тргнавме порано со коработ и отпловивме во Асос, откаде требаше да го земеме Павле, зашто така беше порачал, сакајќи да оди пеш. ¹⁴А кога се состана со нас

во Асос, го зе довме и дојдовме во Митилин.

¹⁵И оттаму отпловивме и утредента дојдовме спроти Хиос. На другиот ден стигнавме во Самос, а следниот ден дојдовме во Малта.

¹⁶Павле реши да помине покрај Ефес, а да не се задржи подолго време во Азија, зашто му се брзаше, ако е можно да биде за денот на Педесетница во Ерусалим.

Павловата средба со старешините во Ефес

¹⁷Од Малта Павле јави во Ефес да ги повикаат старешините на црквата. ¹⁸А кога дојдоа кај него, им рече: "Вие знаете како го поминав со вас целото време, од првиот ден кога стапив во Азија, ¹⁹служејќи Му на Господ со сета понизност, со солзи и со искушенија, што ме снајдоа од еврејските заговори; ²⁰како не пропуштив да ви кажам сè што е полезно и да ве поучам јавно и по домовите; ²¹сведочејќи им сериозно на Евреите и на Грците за покајание кон Бог и кон верата во нашиот Господ Исус.

²²А сега, еве, поттикнат од Духот, одам во Ерусалим, не знаејќи што ќе ми се случи таму, ²³освен што Светиот Дух ми сведочи, во секој град, велејќи дека ме чекаат окови и маки.

²⁴Но мене ни најмалку не ми е до животот, туку само да го завршам својот пат и службата, што ја примив од Господ Исус: сериозно да го посведочам Евангелието на Божјата благодат.

²⁵И еве, сега знам дека сите вие, меѓу кои поминав проповедајќи го Божјото царство, не ќе го видите веќе моето лице. ²⁶Затоа ви сведочам во овој ден дека сум чист од крвта на сите вас; ²⁷зашто не пропуштив да ви ја кажам целосната Божја намера. ²⁸Внимавајте на себе и на целото стадо, во кое Светиот Дух ве постави за надгледувачи, за да бидете пастири на Божјата црква, која Тој ја откупи со Својата крв. ²⁹Јас знам дека по моето заминување меѓу вас ќе навлезат свирепи волци, кои нема да го штедат стадото; ³⁰а и од вас самите ќе се подигнат мажи, кои ќе зборуваат изопачено, за да ги одвлечкаат учениците по себе. ³¹Затоа, бдејте и помнете дека три години, ноќе и дење, не прекратив да го советувам со солзи секој еден од вас!

³²И сега ве препорачувам на Бог и на Словото на Неговата благодат, кое е во

состојба да изградува и да ви даде наследство меѓу сите осветени. ³³Сребро, злато или облека, не посакав од никого. ³⁴Самите знаете дека овие раце им послужиле на моите потреби и на оние кои беа со мене. ³⁵Во сè ви покажав дека така треба да се трудите и да им помагате на немоќните, и да си спомнувате на зборовите на Господ Исус, како што рече Самиот Тој: 'Поблажено е да се дава, отколку да се прима.'

³⁶Кога го рече тоа, клекна на колена и се помоли со сите нив. ³⁷Тогаш сите заплакаа гласно, и паднаа во прегратката на Павле и топло го целиваа, ³⁸нажалени најмногу од зборот што го рече дека веќе нема да го видат неговото лице. И го испратија до коработ.

Од Малта до Ерусалим

21 Кога се одделивме од нив и отпловивме, дојдовме право во Кос, а следниот ден на Родос и оттаму во Патара. ²И кога најдовме кораб, што тргнуваше за Феникија, влеговме во него, и отпловивме. ³А кога го здогледавме Кипар, го оставивме одлево и отпловивме кон Сирија; и слеговме во Тир, зашто таму коработ требаше да се растовари. ⁴И кога ги најдовме учениците, останавме таму седум дена. Тие, вдановени од Духот, му зборуваа на Павле да не оди горе во Ерусалим. ⁵И кога завршија тие дни, заминавме оттаму и го продолживме нашето патување, а тие сите нè испратија, со жените и децата надвор од градот; а откако на брегот клекнавме и се помоливме, се збогувавме едни со други. ⁶Тогаш ние влеговме во коработ, а тие се вратија во своите домови.

⁷Завршувајќи го пловењето од Тир, стигнавме во Птолемаида, каде што ги поздравивме браќата и останавме со нив еден ден. ⁸А на следниот ден отпатувавме и дојдовме во Цезареја и влеговме во куќата на евангелистот Филип, кој беше еден од седумтемина, и останавме кај него. ⁹Тој имаше четири ќерки девици, кои пророкуваа.

¹⁰Бидејќи престојувавме таму многу дни, дојде од Јудеја еден пророк, по име Агаб. ¹¹И кога дојде кај нас, го зеде Павловиот појас, си ги врза рацете и нозете, и рече: "Светиот Дух го вели ова: 'Човекот, чиј е овој појас, Евреите

во Ерусалим ќе го врзат вака и ќе го предадат во рацете на неевреите’.”

¹²Кога го чувме тоа, и ние и тамошните жители го молевме да не оди горе во Ерусалим. ¹³Тогаш Павле одговори: ”Што правите? Зошто плачете и ми го кинете срцето? Јас сум готов не само да бидам врзан, туку и да умрам во Ерусалим за името на Господ Исус.” ¹⁴И бидејќи не можевме да го наговориме, ние замолкнавме и рековме: ”Нека биде Господовата волја!”

¹⁵По тие денови се приготвивме и тргнавме горе кон Ерусалим. ¹⁶Со нас тргнаа и некои ученици од Цезареја и нè одведеа кај некојси Мнасон, Кипранин, дамнешен ученик, за да бидеме негови гости.

Павле пристига во Ерусалим

¹⁷Кога стигнавме во Ерусалим, браќата нè примија радосно. ¹⁸На идниот ден Павле отиде со нас кај Јаков, а сите старешини беа присутни. ¹⁹И откако ги поздрави, им раскажа едно по едно сè што Бог, преку неговата служба, направи меѓу неевреите.

²⁰А кога го чуја тоа, Го прославија Бог и му рекоа: ”Гледаш, брате, колку илјади верници има меѓу Евреите, и сите се грижат за Законот; ²¹а за тебе се известени дека сите Евреи, кои се меѓу народите, ги поучуваш да отстапат од Мојсеј, велејќи им да не ги обрежуваат своите деца, ниту да живеат според обичаите. ²²И така, што сега!? Бездруго ќе чујат дека си дошол. ²³Затоа направи како што ќе ти кажеме: меѓу нас има четворица мажи кои се заветувале; ²⁴земи ги и исчисти се заедно со нив и плати за нив да си ги избричат главите. Така сите ќе дознаат дека нема ништо од она, што чуле за тебе, и дека и самиот го исполнуваш Законот. ²⁵А за неевреите, кои поверувале, решивме и им пишавме: да се воздржуваат од нешта жртвувани на идоли, од крв, од задавено и од блудство.”

²⁶Тогаш Павле ги зеде со себе тие мажи, и на следниот ден, откако се исчисти со нив заедно, влезе во Храмот и објави завршување на деновите на исчистувањето, кога за секој од нив ќе биде принесена жртва.

Бунтот и Павловото фаќање во Храмот

²⁷А кога седумте денови речиси завршија, Евреите од Азија, откако го забележаа во Храмот, го разбунтуваа целиот народ и го фатија, ²⁸викајќи: ”Израелци, помагајте! Овој е човекот кој насекаде ги учи сите против нашиот народ, против Законот и против ова место! Освен тоа, воведо и Грци во Храмот и така го оскверни ова свето место!” ²⁹Имено, тие порано во градот го имаа видено ефешанецот Трофим со него и мислеа дека Павле го вовел во Храмот.

³⁰И целиот град се разбранува и народот се собра, го фатија Павле и го извлекоа надвор од Храмот, па веднаш ги затворија вратите. ³¹А кога сакаа да го убијат, дојде глас до заповедникот на четата дека целиот Ерусалим е разбунтуван. ³²Овој, пак, веднаш зеде војници и стотници и дотрча до нив. Кога ги видоа заповедникот и војниците, тие прекратија да го тепаат Павле.

³³Тогаш заповедникот му се приближи, го фати и заповеда да го врзат во двојни вериги и распрашуваше кој е и што сторил. ³⁴Едни од толпата викаа едно, а други друго и бидејќи од викотницата не можеше ништо веродостојно да дознае, заповедникот заповеда да го одведат во тврдината. ³⁵А кога беше на скалите, војниците мораа да го кренат на раце поради насилничките постапки на толпата; ³⁶зашто многу народ одеше по него и викаше: ”Убијте го!”

Павловата одбрана пред Евреите

³⁷И кога требаше да го воведат во тврдината, Павле му рече на заповедникот: ”Смеам ли да ти кажам нешто?”

Овој пак рече: ”Знаеш ли грчки? ³⁸Да не си ти оној Египќанец, кој пред некое време побуни и одведе во пустината четири илјади мажи убијци?”

³⁹А Павле одговори: ”Јас сум Евреин од Тарс, од Киликија, граѓанин на познатиот град, и те молам да ми одобриш да му се обратам на народот!”

⁴⁰И кога му дозволи, Павле застапа на скалите и му мавна со рака на народот. А кога настана голема тишина, проговори на еврејски јазик и рече:

22 "Мажи, браќа и татковци! Чујте ја мојата одбрана"

²Кога чуја дека им говори на еврејски јазик, се смирија уште повеќе.

И рече: ³"Јас сум Евреин, роден во Киликиски Тарс, израснат во овој град, воспитан при Гамалиеловите нозе, научен строго според законот на нашите татковци, оддаден на Бог, како и сите вие денес. ⁴Го гонев овој Пат до смрт; и врзував и предавав во зандани мажи и жени, ⁵како што може да посведочи за мене врховниот свештеник со сите старешини. Од нив примив и писма за браќата во Дамаск, каде одев за да ги приведам врзани во Ерусалим и оние, кои беа таму, за да бидат казнети.

Павловото сведоштво за своето обраќање

⁶Кога одев и наближив до Дамаск, одеднаш, околу пладне, ме осветли голема светлина од небото. ⁷Паднав ничкум на земјата и чув глас како ми зборува: 'Савле, Савле, зошто Ме гониш?'

⁸А јас одговорив: 'Кој си ти, Господине?'

И ми рече: 'Јас сум Исус Назареќанецот, Кого ти Го прогонуваш.' ⁹А оние кои беа со мене, ја видоа светлината, но не го чуја гласот што ми зборуваше.

¹⁰Тогаш реков: 'Што да правам, Господи?'

А Господ ми рече: 'Стани и оди во Дамаск и таму ќе ти се каже сè што ти е определено да правиш!' ¹¹И бидејќи не можев да гледам од болскотот на светлината, оние што беа со мене ме поведоа за рака и така дојдовме во Дамаск.

¹²А некојси Ананиј, благочестив маж според Законот, за кого сведочеа добро сите тамошни Евреи, ¹³дојде кај мене, ми се доближи и рече: 'Брате Савле, прогледај!' И јас во истиот миг погледав во него.

¹⁴А тој рече: 'Богот на нашите татковци однапред те определил да ја познаеш Неговата волја, да Го видиш Праведникот и да го чуеш гласот од Неговата уста, ¹⁵зашто ќе Му бидеш сведок пред сите луѓе за она што си видел и чул. ¹⁶А што се двоумиш сега? Стани, крсти се и измиј се од своите гревови, повикувајќи го Господовото име.'

Павле испратен кај неевреите

¹⁷Кога пак се вратив во Ерусалим и кога се молев во Храмот, ¹⁸Го видов како ми вели: 'Побрзај и излези бргу од Ерусалим, зашто нема да го примат твоето сведоштво за Мене!'

¹⁹А јас реков: 'Господи, тие знаат дека јас ги затворав и ги тепав по синагогите оние кои веруваа во Тебе; ²⁰и кога се пролеваше крвта на Твојот сведок Стефан, и јас стоев таму, одобрував и ги чував облеките на оние што го убиваа.'

²¹А тој ми рече: 'Оди, зашто ќе те испратам далеку, меѓу нееврејските народи!'

Павле пред римскиот суд

²²Тие го слушаа до тој збор, а тогаш извикаа со силен глас: "Тргнете го од земјата таквиот, зашто не треба да живее!"

²³Додека тие викаа така, ги кинеа своите облеку и фрлаа прав во воздухот,

²⁴заповедникот нареди да го одведат во тврдината, велејќи да го испитаат со камшик, за да дознае зошто викаат така против него.

²⁵А кога го испружија и го врзаа со ремени, Павле му рече на стотникот кој стоеше таму: "Зар смеете да камшикувате римски граѓанин, и тоа неосуден?"

²⁶Кога стотникот го чу тоа, отиде и го извести заповедникот, велејќи: "Што ќе сториш? Овој човек е римски граѓанин!"

²⁷Тогаш заповедникот дојде кај него и му рече: "Кажми ми, навистина ли си римски граѓанин?"

А тој рече: "Да!"

²⁸Заповедникот одговори: "Јас го добив тоа граѓанство за голема сума."

Павле рече: "А јас се родив со него."

²⁹И веднаш отстапија од него тие што сакаа да го испитуваат. Заповедникот исто така се уплаши кога дозна дека тој е римски граѓанин, зашто го беше врзал.

³⁰Утредента, сакајќи да знае точно зошто Евреите го обвинуваат, го ослободи, и заповеда да се соберат првосвештениците и целиот Совет, па го доведе долу Павле и го постави пред нив.

Павле пред Големиот совет

23 А Павле погледна втречено кон Советот и рече: "Мажи, браќа, јас живеам со наполно чиста совест пред Бог до овој ден." ²Тогаш врховниот свештеник Ананиј им нареди на оние што стоеја до него да го удрат по устата. ³Притоа Павле му рече: "Бог ќе те удри тебе, варосан сиду! И ти седиш за да ми судиш според Законот, а заповедаш да ме тепаат спротивно на Законот!"

⁴А оние што стоеја наоколу рекоа: "Божјиот врховен свештеник ли го навредуваш?"

⁵А Павле рече: "Не знаев, браќа, дека е врховен свештеник; зашто е напишано: 'Не зборувај лошо за началникот на својот народ!'

⁶Кога Павле сфати дека дел од нив се садудеи, а другите фарисеи, извика во Советот: "Мажи, браќа, јас сум фарисеј, син на фарисеј; ме судат заради надежта и воскресението на мртвите." ⁷Кога го рече тоа, настана расправа меѓу фарисеите и садудеите, и соборот се подели; ⁸зашто садудеите велат дека нема воскресение, ни ангел, ни дух, а фарисеите го признаваат сето тоа.

⁹И така, настана голема врева. А некои од законците на фарисејската група станаа и се препираа, велејќи: "Не наоѓаме никакво зло кај овој човек, можеби му зборувал дух или ангел." ¹⁰И бидејќи расправијата стана жестока, заповедникот се исплаши да не го растргнат Павле, па ѝ заповеда на војската да слезе и да го грабне од нивната средина, и да го одведе во тврдината.

¹¹Следната ноќ Господ застапа пред него и му рече: "Биди храбар! Онака како што сведочеше сериозно за Мене во Ерусалим, така треба да сведочиш и во Рим."

Заговор против Павле

¹²А кога се раздени, Евреите сковаа заговор и се заколнаа дека не ќе јадат, ниту пијат, додека Павле не биде убиен. ¹³Беа повеќе од четириесетмина, кои учествуваа во заговорот.

¹⁴Тие дојдоа кај првосвештениците и старешините и им рекоа: "Се обврзавме со свечена заклетва дека нема да вкусиме ништо додека не го убиеме Павле. ¹⁵Затоа сега вие, заедно со Советот, поднесете му барање на

заповедникот да го доведе долу кај вас, божем сакате поточно да го испитате неговото дело, а ние сме готови да го убиеме пред да се приближи.”

¹⁶Но синот на Павловата сестра чу за заседата, отиде и влезе во тврдината и му јави на Павле.

¹⁷А Павле повика еден од стотниците и му рече: ”Одведи го момчево кај заповедникот, зашто има да му соопшти нешто!” ¹⁸

Стотникот го зеде и го одведе кај заповедникот и рече: ”Затвореникот Павле ме викна и ме замоли да го доведам кај тебе ова момче, зашто имало нешто да ти каже.”

¹⁹Тогаш заповедникот го зеде за рака, се повлече со него насамо и го праша: ”Што имаш да ми соопштиш?”

²⁰А момчето рече: ”Евреите се договорија да те замолат да го одведеш утре Павле долу, во Советот, божем сакаат поточно да се распрашаат за него. ²¹Но немој да ги послушаш, зашто го демнат повеќе од четириесет нивни луѓе, кои се заколнаа да не јадат, ниту да пијат, додека не го убијат. И сега се подготвени, само го чекаат твоето ветување.”

²²Тогаш заповедникот го пушти момчето и му нареди: ”Не кажувај никому, дека ме извести за ова.”

²³И повика двајца од стотниците, и им рече: ”Пригответе двесте војници, седумдесет коњаници и двесте стрелци, за да тргнат за Цезареја во третиот час на ноќта.

²⁴Пригответе и добиток, за да го качат Павле и да го одведат безбедно до управителот Феликс!”

²⁵И напиша писмо со следнава содржина:

²⁶”Клавдиј Лисиј, до угледниот управител Феликс. Поздрав!

²⁷Кога овој човек го фатија Евреите и сакаа да го убијат, јас дојдов со војската и го извлеков, бидејќи дознав дека е Римјанин.

²⁸Сакајќи да ја испитам причината за која го обвинуваат, го доведов долу во нивниот Совет. ²⁹И најдов дека го обвинуваат заради спорни прашања од нивниот Закон, но дека нема никаква вина која заслужува смрт или

окови. ³⁰А кога ме известија дека се подготвува заговор против овој човек, веднаш го испратив кај тебе, а обвинителите ги упатив да кажат, пред тебе, што имаат против него.”

³¹Тогаш војниците, според дадената им заповед, го зедаа Павле и го одведоа ноќе во Антипатрис, ³²а утредента ги оставија коњаниците да одат со него, а тие се вратија во тврдината. ³³И кога влегоа во Цезареја, му го врачија писмото на управителот и му го претставија и Павле. ³⁴А тој кога го прочита писмото, го праша од која област е, и дозна дека е од Киликија, ³⁵па му рече: ”Ќе те ислушам кога ќе дојдат и твоите обвинители.” И заповеда да го чуваат во Иродовата палата.

Во Цезареја

24 А по пет дена врховниот свештеник Ананиј, слезе со неколку старешини и со некојси говорник Тертул, па истапија пред управителот против Павле. ²И кога го повикаа, Тертул почна да го обвинува, велејќи: ”Голем мир уживаме благодарение на твоите реформи и со твојата промисленост многу нешта се поправија кај народов; ³тоа, ние, честити Феликсе, со секаква благодарност го признаваме на секој начин и на секое место. ⁴Но, за да не те задржувам повеќе, те молам да нè ислушаш накратко со твоето трпение.

⁵Еве, најдовме дека овој човек е вистинска невола, дека предизвикува препирки меѓу сите Евреи по целиот свет и дека е водач на назарејската секта. ⁶Се обиде да го оскверни и Храмот. Ние го фативме и сакавме да му судиме според нашиот Закон, ⁷но дојде заповедникот Лисиј, со голема сила, и го грабна од нашите раце, ⁸и заповеда неговите обвинители да дојдат кај тебе. Ако го испрашуваш самиот, ќе можеш да го дознаеш од него сето она за кое ние го обвинуваме.”

⁹А Евреите потврдија дека е така.

¹⁰А кога управителот му даде знак да зборува, Павле одговори: ”Бидејќи знам дека многу години си му судија на народов, јас, од сè срце, ќе зборувам во своја одбрана. ¹¹Ти самиот можеш да дознаеш дека нема повеќе од

дванаесет дена, откако отидов горе во Ерусалим, на поклонение, ¹²и не ме најдоа ни во Храмот, ни во синагогите, ниту во градот како се расправам со некого или го бунтувам народот, ¹³а не можат ни тебе да ти го докажат она заради што ме обвинуваат сега. ¹⁴Но тебе ти признавам дека според Патот, кого тие го нарекуваат секта, така Му служам на Богот на нашите татковци, верувајќи во сè што е според Законот и Пророците, ¹⁵и дека се надевам во Бог, како и самите овие дека ќе има воскресение на праведните и неправедните. ¹⁶Затоа и самиот се трудам секогаш да имам чиста совест и пред Бог и пред луѓето.

¹⁷По многу години дојдов да му донесам милостина на својот народ и да принесам жртви, ¹⁸при што ме најдоа, исчистен во Храмот, без народ и без врева. Но имаше некои Евреи од Азија, ¹⁹кои требаа да излезат пред тебе и да ме обвинат, ако имаа нешто против мене. ²⁰Или овие сами нека кажат каква неправда најдоа во мене, кога стоев пред Советот, ²¹освен ако се работи за оваа изјава што ја извикав гласно, стоејќи меѓу нив: "заради воскресението на мртвите ме судите денес!"

²²Тогаш Феликс, кој мошне добро го познаваше Патот, го одложи нивното дело, велејќи: "Кога ќе дојде заповедникот Лисиј, ќе го решам вашето дело." ²³А на стотникот му заповеда да го чуваат Павле, но да му даваат извесна слобода и да не му бранат никому од неговите да му доаѓаат и да му служат.

Феликс и Друзила

²⁴А по неколку денови дојде Феликс со жена си Друзила, која беше Еврејка, го повика Павле и ги слушаше неговите зборови за верата во Христос Исус. ²⁵А кога зборуваше за праведноста, за воздржувањето и за идниот суд, Феликс се уплаши и одговори: "Сега оди си! А кога ќе најдам време, пак ќе те викнам." ²⁶Меѓутоа, истовремено се надеваше дека Павле ќе му даде пари и затоа почесто го викаше и разговараше со него.

²⁷А кога поминаа две години, Порциј Фест го наследи Феликс. Сакајќи да им угоди на Евреите, Феликс го остави Павле во окови.

Павле пред Фест

25 А кога Фест пристигна во покраината, по три дни, од Цезареја отиде горе во Ерусалим, ²каде што првосвештениците и еврејските првенци истапија пред него против Павле, и го молеа, ³барајќи услуга против него, да го спроведе во Ерусалим (поставувајќи заседа, да го убијат на патот). ⁴Но, Фест во одговор рече дека Павле ќе биде задржан во Цезареја, каде што и тој самиот набргу ќе отиде. ⁵”Затоа”, рече тој, ”влијателните меѓу вас нека слезат со мене, и ако е виновен во нешто тој човек, нека го обвинат.”

⁶Откако слезе во Цезареја, се задржа меѓу нив осум до десет дена, и веќе следниот ден седна во судот и заповеда да го доведат Павле. ⁷А кога тој дојде, го опкружија Евреите, кои дојдоа од Ерусалим, и изнесоа против него многу тешки обвиненија, кои не можеа да ги докажат; ⁸а Павле во своја одбрана велеше: ”Со ништо не се огрешив ни против јудејскиот Закон, ни против Храмот, ниту против цезарот.”

⁹Но Фест, сакајќи да им угоди на Евреите, му одговори на Павле и рече: ”Сакаш ли да отидеш горе, во Ерусалим, и да ти се суди таму за ова пред мене?”

¹⁰А Павле рече: ”Стојам пред цезаревиот суд - каде што треба да бидам суден. На Евреите не им сторив никаква неправда, како што и ти самиот многу добро знаеш. ¹¹Ако сум пак виновен, или ако направив нешто што заслужува смрт, не одбивам да умрам. Но, ако нема ништо од она за што овие ме обвинуваат, никој не може да ме предаде на нив. Се повикувам на цезарот.”

¹²Тогаш Фест поразговара со својот совет и одговори: ”Се повика на цезарот, кај цезарот и ќе одиш.”

Пред Агрипа и Бернис

¹³Кога поминаа неколку денови, царот Агрипа и Бернис дојдоа во Цезареја, за да го поздрават Фест. ¹⁴И бидејќи таму се задржаа повеќе денови, Фест го изнесе пред царот Павловото дело: ”Феликс остави еден човек во занданата, ¹⁵против кого, кога бев во Ерусалим, истапија првосвештениците и еврејските старешини и бараа да го осудам.

¹⁶Јас им одговорив дека не е вообичаено да погубат некого, пред обвинетиот да се соочи со своите обвинители, и да добие можност да се брани од обвинението. ¹⁷И така, кога тие дојдоа тука заедно, јас на другиот ден, без никакво одлагање, седнав во судот и заповедав да го доведат човекот. ¹⁸Обвинителите, кои стоеја околу него, подигнаа против него обвиненија, но не такви какви што очекував, ¹⁹туку имаа против него некои препирки за нивната религија и за некојси Исус, Кој умрел, а за кого Павле тврдеше дека е жив. ²⁰А јас, не знаејќи што да правам во врска со тоа, го прашав дали сака да оди во Ерусалим, за да му се суди таму за тоа. ²¹Но, бидејќи Павле се повика на Августовата одлука, да биде задржан до неговото решение, заповедав да го држат додека не го испратам кај цезарот.”

²²Тогаш Агрипа му рече на Фест: ”И јас би сакал да го ислушам тој човек.”

А тој рече: ”Ќе го чуеш утре.”

²³И така, утредента, кога Агрипа и Бернис дојдоа величествено и влегоа во судницата, заедно со заповедниците и со најугледните луѓе во градот; по заповед на Фест го доведоа Павле, ²⁴и тогаш Фест рече: ”Цару Агрипа и сите вие господа што сте тука! Погледнете го овој, заради кој мнозина Евреи нагрвалија врз мене во Ерусалим и тука, викајќи дека тој не треба повеќе да живее. ²⁵Но, јас најдов дека не направил ништо што заслужува смрт, и бидејќи тој самиот се повика на Август, решив да го испратам кај него. ²⁶За човеков, пак, немам ништо видливо да му напишам на господарот и затоа го изведов пред вас, а најмногу пред тебе, цару Агрипа, за да имам што да напишам по испитувањето, ²⁷зашто ми се чини неразумно да биде испратен окован човек, а да не бидат соопштени обвиненијата против него.”

Павловата одбрана пред Агрипа

26 Тогаш Агрипа му рече на Павле: ”Ти се дозволува да зборуваш за себе.”

А Павле ја испружи раката и почна да зборува во своја одбрана: ²”Цару Агрипа, се чувствувам среќен што можам да се бранам денес пред тебе, од сè што ме обвинуваат Евреите, ³дотолку повеќе, што ти добро ги

познаваш јудејските обичаи и нивните препирки. Затоа те молам да ме ислушаш со трпение.

⁴Каков беше мојот живот од младини, што го поминав првин меѓу својот народ во Ерусалим, тоа го знаат сите Евреи, ⁵зашто ме познаваат од почетокот, ако сакаат да посведочат, дека живеев како фарисеј, според најдоследната секта на нашата религија. ⁶Сега стојам пред судот заради надежта во ветувањето што Бог им го даде на нашите татковци, ⁷а за кое нашите дванаесет племиња се надеваат дека ќе го постигнат, служејќи постојано ноќе и дење. Заради таа надеж, цару, Евреите ме обвинуваат. ⁸Зошто вие сметате дека е неверојатно, ако Бог воскреснува мртви?

⁹И јас мислев дека треба да вршам многу нешта против името на Исус од Назарет; ¹⁰што и го чинев во Ерусалим; не само што ги затворав со овластување од првосвештениците, туку и се согласував кога ги убиваа. ¹¹И многупати ги мачев во сите синагоги и ги принудував да хулат; и прекумерно разјарен против нив, ги гонев и по далечните градови.”

Павле му проповеда на царот Агрипа

(Дела 9:1-19; 22:6-16)

¹²”Кога за тоа патував во Дамаск, со власт и задача од првосвештениците, ¹³на сред бел ден, цару, на патот видов светлина од небото, посилна од сончевиот болскот, која нè осветли мене и оние што патуваа со мене; ¹⁴и кога сите паднавме наземи, чув глас кој ми зборуваше на еврејски јазик: ’Савле, Савле, зошто Ме прогонуваш? Тешко ти е да клоцаш против остен!’

¹⁵А јас реков: ’Кој си Ти Господине?’

Господ рече: ’Јас сум Исус, Кого Ти го прогонуваш. ¹⁶Но стани и застани на своите нозе, зашто затоа ти се јавив, за да те назначам за служител и за сведок, како за ова што го виде, така и за она во кое ќе ти се објавам; ¹⁷избавувајќи те од луѓето и од народите, кај кои те праќам, ¹⁸за да им ги отвориш очите, да се одвратат од темнината кон светлината, од сатанската власт кон Бог, за да примат проштавање на гревовите и наследство меѓу осветените преку вера во Мене.’

¹⁹Затоа, цару Агрипа, не му се спротивив на небесното видение; ²⁰туку им објавив прво во Дамаск, потоа во Ерусалим и по целата Јудеја, а и на неевреите, дека треба да се покајат и да се обрнат кон Бог, вршејќи дела достоини за покајание. ²¹Затоа Евреите ме фатија во Храмот и се обидоа да ме убијат. ²²Но со помошта што ја добив од Бог тука сум до денешен ден и им сведочам и на мало и на големо, не зборувајќи ништо друго освен она што пророците и Мојсеј рекоа дека ќе се збидне: ²³дека Христос ќе настрада и дека, како прв воскреснат од мртвите, ќе им навести светлина и на евреите и на неевреите.”

²⁴А кога го изнесе тоа во своја одбрана, Фест му рече со силен глас: ”Бладаш, Павле! Многубројните книги те довеле до лудило!”

²⁵А Павле рече: ”Не сум луд, честит Фесте, туку зборувам вистински и разумни зборови, ²⁶зашто и царот, кому му зборувам слободно, знае за тоа. Имено, не верувам дека му е непознато нешто од ова, зашто ова не се збидна во некој агол. ²⁷Им веруваш ли, царе Агрипа, на пророците? Знаам дека им веруваш!”

²⁸А Агрипа му рече на Павле: ”Уште малку, па ќе ме убедиш да станам христијанин!”

²⁹А Павле рече: ”Би Го молел Бог, порано или подоцна, не само ти, туку и сите, кои ме слушаат денес, да станете такви каков што сум и јас, само без овие окови.”

³⁰Тогаш станаа царот и управителот, Бернис, како и сите што седеа со нив, ³¹се повлекоа и зборуваа меѓу себе, велејќи: ”Овој човек не прави ништо што заслужува смрт или окови.”

³²А Агрипа му рече на Фест: ”Овој човек можеше да биде ослободен, ако не се беше повикал на цезарот.”

Пловидбата за Италија

27 А кога беше решено да отпловиме за Италија, му ги предадоа Павле и некои други затвореници на еден стотник од Августовата чета, по име Јулиј. ²Влеговме во еден адрамитски кораб, кој требаше да плови по азиски приморски места и испловивме; со нас беше Аристарх, Македонец од Солун.

³Следниот ден пристигнавме во Сидон, а

Јулиј, кој постапуваше љубезно со Павле, му дозволи да отиде кај своите пријатели, за да се погрижат за него. ⁴А кога тргнавме оттаму, пловевме близу до Кипар, зашто ветровите беа спротивни. ⁵Откако го препловивме морето покрај брегот на Киликија и Памфилија, стигнавме во Ликиска Мира. ⁶Таму стотникот најде еден александриски кораб што пловеше за Италија, и нè префрли во него. ⁷Повеќе денови пловевме бавно и одвај стигнавме спроти Книд; бидејќи ветрот ни пречеше да допловиме таму, пловевме покрај Крит, спроти Салмона. ⁸Пловејќи со мака покрај брегот, стигнавме до едно место, наречено ”Добри Пристаништа”, близу кое беше градот Ласеја.

⁹Но кога помина многу време, а пловењето веќе беше опасно, зашто и постот веќе беше минал, Павле ги советуваше ¹⁰велејќи им: ”Мажи, гледам дека пловењето ќе биде опасно и за здравјето и за животот и со голема загуба не само за товарот и коработ, туку и за нашите животи.” ¹¹Но стотникот повеќе им веруваше на кормиларот и на сопственикот на коработ, отколку на Павловите зборови. ¹²Бидејќи пристаништето не беше згодно за зимување, мнозинството реши да се отплови оттаму, за да се стигне, ако е некако можно, до критското пристаниште Феникс, кое гледа кон југ и северозапад, и таму да се презими.

Бура

¹³А кога дувна благ јужен ветар, помислија дека можат да ја остварат својата намера, ја дигнаа котвата и запловија крај Крит.

¹⁴Но набргу потоа, од Крит задува бурен ветар, наречен евракило; ¹⁵и кога го зафати коработ, кој не можеше да му се противставува на ветрот, им се предадовме на брановите кои нè носеа. ¹⁶Кога поминувавме заштитени од едно островче, кое се вика Клавда, одвај можевме да го задржиме чулот, ¹⁷а кога го подигнаа на коработ, употребија јажиња и го приврзаа за коработ. Но, плашејќи се да не заринкаат во Сирт, ја спуштија котвата и така беа носени натаму. ¹⁸Следниот ден додека бевме силно фрлани од бурата, почнаа да го исфрлаат товарот; ¹⁹а на третиот ден со свои раце ја исфрлија опремата од коработ.

²⁰Бидејќи повеќе денови не се покажаа ни сонцето ниту ѕвездите, а силната бура не попушташе, најпосле исчезна секоја надеж дека ќе се спасиме.

²¹А по долго нејадење, Павле застана сред нив и рече: ”Мажи, требаше да ме послушате и да не тргнуваме од Крит, и ќе бевме поштедени од оваа мака и штета. ²²А сега ве советувам да бидете бодри, зашто ниеден живот од вас нема да биде изгубен, освен коработ. ²³Зашто ангел од Бог, Кому Му припаѓам и Кому Му служам, застана до мене ноќеска, ²⁴и рече: ”Не плаши се, Павле! Ти треба да излезеш пред цезарот, и еве, Бог ти ги подари сите, кои пловат со тебе.” ²⁵Затоа, мажи, бидете бодри! Зашто Му верувам на Бог, дека ќе биде така како што ми е кажано. ²⁶Но, треба да бидеме исфрлени на некој остров.”

²⁷А кога настапи четиринаесеттата ноќ, откако бевме терани таму-ваму по Јадранското Море, околу полноќ, морнарите ни навестија дека се приближуваме до некое копно. ²⁸И мереа и најдоа дваесет фати длабочина. Малку потаму го фрлија пак и најдоа петнаесет фати. ²⁹Плашејќи се да не удрат во гребените, спуштија четири котви од задниот дел на коработ и чекаа да се раздени. ³⁰А кога морнарите сакаа да побегнат од коработ и го спуштија чунот во морето, под изговор дека сакаат да ги спуштат котвите од предниот дел на коработ, ³¹Павле им рече на стотникот и на војниците: ”Ако овие не останат на коработ, вие не можете да се спасите!” ³²Тогаш војниците ги пресекоа јажињата на чунот и го оставија да падне.

³³А пред разденување, Павле ги молеше сите да јадат и рече: ”Денес е четиринаесеттиот ден како чекате и поминувате без јадење, не каснувајќи ништо. ³⁴Затоа ве молам да јадете, зашто тоа е за ваше избавување. Ниеден од вас нема да загуби ни влакно од главата.” ³⁵И кога го рече тоа зеде леб и Му заблагодари на Бог пред сите, го раскрши и почна да јаде. ³⁶И сите се охрабрија, па и самите јадеа. ³⁷А во коработ бевме вкупно двесте седумдесет и шест души. ³⁸Откако се наситија, го олеснија коработ, исфрлајќи го житото во морето.

Бродолом

³⁹А кога се раздени, не ја препознаа земјата, но забележаа еден залив со достапен брег и решија таму да го насочат коработ, ако е тоа можно. ⁴⁰Ги одврзаа котвите и ги спуштија во морето, ги разлабавија и јажињата на кормилата и го кренаа предното едро спроти ветрот, и пловеа кон брегот. ⁴¹А кога удрија во еден гребен, од двете страни заплискуван од морето, заринкаа, така што предниот дел се вглави цврсто и остана неподвижен, а задниот дел се кршеше од силата на брановите.

⁴²Војниците, пак, наумија да ги убијат затворениците, за да не исплива некој и да побегне. ⁴³Но стотникот, сакајќи да го спаси Павле, ја спречи нивната намера, и заповеда најнапред да скокнат оние што знаат да пливаат, и да излезат на копното, ⁴⁴а другите, кој на штици, кој на каков-годе предмет од коработ. И стана така што сите излегоа на копното.

На Малта

28 А кога се спасивме, дознавме дека островот се вика Малта. ²Месните жители ни укажаа необична љубезност; запалија оган и нè примија сите, поради дождот што паѓаше и поради студот. ³А кога Павле собра куп гранки и ги стави во огнот, излезе змија, гонета од жештината, и му се впи во раката. ⁴Месните жители, кога видоа дека змијата му виси на раката, си велеа еден на друг: "Овој човек, без сомнение, е убиец кој се спасил од морето, но правдата не го остава да живее." ⁵Но тој ја истресе змијата во огнот и не му стана ништо лошо. ⁶А тие очекуваа тој да отече или одеднаж да падне мртов. Откако чекаа долго, видоа дека не му се случи никакво зло, го сменија своето мислење и рекоа дека е бог.

⁷А околу тоа место се наоѓаше имотот на управителот на островот, по име Публиј, кој нè прими и љубезно се грижеше за нас три дена. ⁸И се случи таткото на Публиј да лежи болен од треска и дизентерија. Павле влезе кај него, се помоли, ги положи рацете на него и го исцели. ⁹По тој настан и други болни од островот доаѓаа и беа исцелувани. ¹⁰Тие ни

искажаа и многу почести, а при заминувањето нè снабдија со сè што ни беше нужно.

Од Малта до Рим

¹¹По три месеци отпловивме со еден александриски кораб, што беше презимил на островот и носеше знак "Близнаци". ¹²И кога стигнавме во Сиракуза, останавме таму три дни, ¹³а оттаму пловејќи заобиколивме и стигнавме во Регија. По еден ден дувна јужен ветар, а утредента пристигнавме во Потлиоли, ¹⁴каде што најдовме браќа, кои нè замолија да останеме кај нив седум дена. Потем тргнавме кон Рим. ¹⁵Откако браќата, чуја за нас, ни излегоа во пресрет до Апиевиот форум и до Трите крчми. Кога Павле ги виде, Му заблагодари на Бога и се охрабри. ¹⁶Штом влеговме во Рим, на Павле му беше дозволено да живее сам, со војник кој го чуваше.

Павловата проповед во Рим

¹⁷А по три дни, Павле ги повика еврејските првенци и кога се собраа, им рече: "Браќа мажи, иако не сторив ништо против својот народ, ниту против татковските обичаи, мене сепак во Ерусалим ме предадоа како затвореник во рацете на Римјаните, ¹⁸кои кога ме испитаа, сакаа да ме пуштат, зашто во мене немаше никаква вина што би заслужувала смрт. ¹⁹Но бидејќи Евреите се спротивија на тоа, бев принуден да се повикам на цезарот, но не дека имав нешто да го обвинам својот народ. ²⁰Ете, затоа ве замолив да дојдете, да ве видам и да ви позборувам, зашто заради надежта на Израел сум окован во овие вериги."

²¹А тие му рекоа: "Ние не примивме никакви писма за тебе од Јудеја, ниту ни дојде некој од браќата да нè извести или да рече нешто лошо за тебе. ²²Но мислиме дека би било добро да чуеме од тебе што мислиш, зашто ни е познато дека насекаде зборуваат против оваа секта."

²³И откако го определија денот, мнозина од нив дојдоа таму каде што тој престојуваше. И од утро до вечер тој им излагаше за Божјото царство со докази и ги уверуваше за Исус од Мојсеевиот Закон и од пророците. ²⁴Едни беа уверени во тоа што зборуваше, а другите не

веруваа. ²⁵Бидејќи не беа сложни меѓу себе, почнаа да се разотидуваат. На заминување Павле им ги кажа уште зборовите: ”Добро им рече Светиот Дух на вашите татковци, преку пророкот Исаија, ²⁶велејќи:

’Оди кај овој народ и кажи му:
 ќе слушате и не ќе разбирате;
 ќе гледате и нема да видите;
²⁷зашто закорави срцето на овие луѓе
 и со ушите тешко слушаат,
 а своите очи ги затворија
 за да не гледаат со очите
 и да не слушаат со ушите,
 да не разбираат со срцето,
 за да не се обратат и да не ги исцелам.’

²⁸Затоа, да знаете дека ова Божјо спасение им е испратено на неевреите, и тие ќе го чујат!”

²⁹Кога го рече тоа, Евреите си отидоа, препирајќи се многу меѓу себе.

³⁰А тој остана цели две години во својот стан под наем, ги примаше сите кои му доагаа;
³¹навестувајќи го Божјото царство и поучувајќи за Господ Исус Христос на полно слободно и непречено.

Посланието на Јаков

1 Јаков, слуга на Бог и на Господ Исус Христос, ви испраќам поздрави на дванаесетте раштркани племиња.

Молитва со вера

²Сметајте дека е вистинска радост, браќа мои, кога ќе се сретнете со разни испитувања,
³знаејќи дека од испитувањето на вашата вера произлегува истрајност! ⁴А од истрајноста - совршено дело, за да бидете совршени и целосни, без нешто да ви недостига. ⁵Но ако некому од вас му недостига мудрост, нека ја бара од Бога, Кој им дава на сите изобилно и без прекор - и ќе му биде дадена. ⁶Но нека бара со вера, без никакво сомнение, зашто оној кој се сомнева е сличен на морски бран кого

ветрот го крева и го тера. ⁷Таквиот човек нека не мисли дека ќе прими нешто од Господ, ⁸зашто човекот кој се двоуми е непостојан на сите свои патишта.

⁹Бедниот брат нека се фали со својата возвишеност, ¹⁰а богатиот со својата понизност, бидејќи ќе помине како цветот на тревата. ¹¹Зашто сонцето изгрева со припек и ја овенува тревата, па нејзиниот цвет опакува и исчезнува убавината на нејзиниот изглед. Така и богатиот ќе овене во своите стремежи.

Истрајност во испитувањата

¹²Блажен е човекот кој истрајува во испитувањата, зашто откако ќе биде докажан, ќе го прими венецот на животот што Бог им го вети на оние што Го љубат.

¹³Никој, кој се наоѓа во искушение, да не рече: "Бог ме искушува." Зашто, Бог не може да биде искушуван од зло, и Тој Самиот никого не искушува. ¹⁴Туку, секој е искушуван кога го влече и го мами неговата сопствена похота. ¹⁵А откако ќе зачне похотата, таа раѓа грев, а извршениот грев раѓа смрт.

¹⁶Не мамете се, мили мои браќа. ¹⁷Секое добиено добро и секој совршен дар, доаѓаат озгора, и слегуваат од Таткото на светлините, кај Кого нема промена, ниту трага од промена. ¹⁸Тој нè роди според Својата волја, преку словото на вистината, за да бидеме првнина меѓу Неговите созданија.

Извршувајте го словото

¹⁹Знајте го ова, мили мои браќа: секој нека биде брз во слушањето, а бавен во зборувањето и бавен за гнев, ²⁰зашто човековиот гнев не ја исполнува Божјата праведност. ²¹Затоа отфрлете од себе секаква нечистота, и сè што останало од злобата, и примете го со кроткост во вас всаденото Слово кое може да ги спаси вашите души.

²²И бидете извршители на Словото, а не само слушатели кои се мамат себеси. ²³Зашто, кој го слуша Словото, а не го исполнува, прилега на човек, кој го гледа своето сопствено лице во огледало, ²⁴па откако ќе се погледне и замине, веднаш заборава каков бил. ²⁵А кој ќе се загледа во совршениот закон,

законот на слободата и остане во него, не како заборавлив слушател, туку како делотворен извршител, тој ќе биде блажен во она што го врши.

²⁶Ако некој мисли дека е религиозен, а не го зауздува својот јазик, туку го мами своето срце, неговата религија е безвредна. ²⁷Ова е чиста и неизвалкана религија пред Бога и Таткото: да се посетуваат сираците и вдовиците кога се во нивната невола, и да се биде неосквернет од светот.

Почит кон другите

2 Браќа мои, имајте вера во нашиот славен Господ Исус Христос и не бидете пристрасни! ²Зашто ако на вашиот собир дојде човек со златен прстен и со убава облека, а влезе и сиромав во валкана облека, ³и му укажете посебно внимание на оној во убавата облека, и му речете: "Ти седни тука на убаво место!" а на сиромавиот му речете: "Ти стој таму!" или "Седни долу до моите нозе", ⁴не правите ли разлики меѓу себе и така станувате судии со зли мисли?

⁵Послушајте, мили мои браќа, не ги избра ли Бог оние кои се сиромаси во очите на светот, за да бидат богати во верата и наследници на Царството кое им го ветил на оние кои Го љубат? ⁶А вие го презревте сиромавиот! Не се ли богатите тие што ве угнетуваат и ве влечат по судови? ⁷Не го хулат ли тие возвишеното име со кое сте наречени?

⁸Ако пак го исполнувате царскиот закон, според Писмото: "Љуби го својот ближен како самиот себе!" - добро правите. ⁹Но ако сте пристрасни, правите грев и законот ве осудува како престапници. ¹⁰Бидејќи кој го запазува целиот закон, а се сопне само во едно, станува виновен за сè. ¹¹Зашто Оној Кој рекол: "Не врши прељуба!" рекол и: "Не убивај!" Ако не вршиш прељуба, а убиеш, стануваш престапник на законот.

¹²Така зборувајте и така постапувајте како луѓе кои ќе бидат судени според законот на слободата. ¹³Зашто осудата ќе нема милост спрема оној кој не покажал милост. Милоста слави победа над осудата.

Вера без дела е мртва

¹⁴Каква е ползата, браќа мои, ако некој рече дека има вера, а нема дела? Може ли таквата вера да го спаси? ¹⁵Ако некој брат или сестра се без облека и имаат потреба од секојдневна храна, ¹⁶па некој од вас им рече: "Одете си во мир, стоплетете се и наситете се!", а не им го даде она што им е потребно за телото, каква е ползата од тоа? ¹⁷Така е и со верата: ако нема дела, мртва е сама по себе.

¹⁸Впрочем, некој ќе рече: ти имаш вера, а јас имам дела; покажи ми ја својата вера без дела, а јас ќе ти ја покажам верата преку моите дела. ¹⁹Ти веруваш дека има само еден Бог. Добро правиш! И демоните веруваат и треперат.

²⁰Сакаш ли да разбереш, о суетен човеку, дека верата без дела е бесплодна? ²¹Нашиот татко Авраам не беше ли оправдан преку делата кога го принесе својот син Исак на жртвеникот? ²²Гледате дека верата соработуваше со неговите дела, и преку делата верата стана совршена, ²³и така се исполни Писмото, кое вели: "Авраам Му поверува на Бог, и тоа му се припиша за праведност, и беше наречен Божји пријател." ²⁴Ете човекот се оправдува преку дела, а не единствено преку вера.

²⁵Исто така и блудницата Рааб, не се оправда ли преку дела, кога ги прими гласниците и кога ги испрати по друг пат? ²⁶Зашто, како што телото без дух е мртво, така и верата без дела е мртва.

Внимавај на јазикот

З Не станувајте, браќа мои, мнозина од вас учители, бидејќи знаеме дека ќе бидеме построго осудени за тоа. ²Зашто сите ние грешиме на разни начини. Ако некој не греша во зборувањето, тој е совршен човек, способен да го заузда и целото свое тело.

³На коњите им ставаме узда во устата за да ни се покоруваат, па можеме да управуваме со целото нивно тело. ⁴Ете, и корабите, иако се толку големи и ги гонат силни ветрови, со нив управува кормиларот со многу мало кормило, каде што ќе посака. ⁵Така и јазикот е мал орган од телото, но се фали со големи работи. Ете како мал оган запалува голема шума! ⁶И

јазикот е оган, самиот свет на беззаконието; јазикот се наоѓа меѓу нашите органи како таков кој го осквернува целото тело и, потпален од пеколот, го запалува нашиот животен тек.

⁷Зашто, секаков вид ѕверови и птици, лазачи и морски животни се скротува и бил скротуван од човечкиот род, ⁸но никој не може да го скроти јазикот, тоа нескротливо зло, полно со смртоносен отров.

⁹Со него Го благословуваме нашиот Господ и Татко, и со него ги проколнуваме луѓето кои се создадени според подобие то Божјо. ¹⁰Од иста уста излегуваат благослови и клетви. Браќа, тоа не смее да биде така. ¹¹Тече ли од извор со ист отвор слатка и горчлива вода? ¹²Може ли, браќа мои, смоквата да роди маслинки, или лозата смокви? Ни солениот извор не може да даде слатка вода.

Вистинската мудрост доаѓа од Бог

¹³Кој е меѓу вас мудар и разумен? Со доброто поведење нека ги покаже своите дела во мудра кроткост. ¹⁴Ако пак во своето срце имате горчлива завист и соперништво, не гордејте се со тоа и не извртувајте ја вистината! ¹⁵Тоа не е мудрост која слегува озгора, туку е земна, душевна, демонска; ¹⁶зашто каде што има завист и соперништво, таму владее безредие и секакво зло.

¹⁷А мудроста која доаѓа озгора, пред сè е чиста, потоа мирољубива, блага, разумна, полна со милост и добри плодови, непоколеблива и нелицемерна. ¹⁸А семето, чиј плод е праведност се сее во мир преку миротворците.

Предупредувања против љубов спрема светот

4 Од каде се војните и од каде се караниците меѓу вас? Не доаѓаат ли од вашите похоти што војуваат во вашите органи? ²Посакувате а немате, та затоа убивате. Завидливи сте и не можете да добиете; затоа се борите и војувате. Немате затоа што не барате. ³Барате, но не добивате, зашто барате со лоши цели, за да го трошите на вашите похоти.

⁴Прељубници, не знаете ли дека пријателството со светот е непријателство

спрема Бог? И така, кој сака да му биде пријател на светот, Му станува непријател на Бог. ⁵Или, мислите ли дека Писмото напразно вели: ”до ревност копнее за духот кој Го всели во нас?” ⁶Но Тој дава поголема благодат. Затоа вели:

”Бог им се противи
на горделивите,
а на понизните
им дава благодат.”

⁷Затоа покорете Му се на Бог, а противставете му се на ѓаволот и тој ќе побегне од вас.

⁸Приближете се кон Бог, и Тој ќе се приближи кон вас; исчистете ги рацете, вие грешници, и очистете ги срцата, вие луѓето што се двоумите! ⁹Бидете нажалени, тагувајте и плачете; вашата смеа нека се претвори во тага, а радоста во жалост! ¹⁰Понизете се пред Господ, и Тој ќе ве возвиши!

Внимателност спрема критикувањето

¹¹Не зборувајте еден против друг, браќа; оној кој зборува против својот брат или го суди својот брат, зборува против законот и го суди законот. А ако го судиш законот, не си извршител на законот, туку негов судија. ¹²Има само еден Законодавец и Судија, Оној Кој може да спаси и да погуби. А кој си ти што го осудуваш ближниот?

”Ако Господ даде”

¹³Чујте сега вие, кои велите: ”Денес или утре ќе отидеме во тој и тој град и таму ќе останеме една година, ќе тргуваме и ќе спечалиме”, ¹⁴вие, кои не знаете што ќе биде утре. Вие сте пареа која се јавува за кратко и потоа исчезнува. ¹⁵Наместо да велите: ”Ако Господ даде, ќе живееме и ќе направиме ова или она”, ¹⁶вие се фалите со својата горделивост. Секоја таква фалба е зла. ¹⁷И така, кој знае да прави добро, а не го прави, чини грев.

Предупредување до богатите

5 Ајде сега, вие богатите, плачете и лелекајте за неволите што идат на вас. ²Вашето богатство изгни и молците ја изедоа

вашата облека. ³Вашето злато и сребро 'рѓосаа, а нивната 'рѓа ќе биде сведоштво против вас и како оган ќе ги голтне вашите тела. Вашето богатство го натрупавте во последните денови. ⁴Ете, заработката на работниците кои ги ожнаа вашите ниви, што вие им ја задржавте, и викотниците на жетварите дојдоа до ушите на Господ над Војските. ⁵На земјата живеете раскошно и разуздано; ги згоивте своите срца како за ден на клање. ⁶Го осудивте, го убивте праведникот, а тој не ви се противи.

Поттик за трпение

⁷И така, имајте трпение, браќа, до Господовото доаѓање! Ете, земјоделецот го чека скапоцениот род од земјата, чека трпеливо додека не ги добие раните и доцните дождови. ⁸Чекајте трпеливо и вие, зацврстете ги своите срца, зашто близу е Господовото доаѓање. ⁹Не роптајте, браќа, еден против друг, за да не бидете осудени; ете, Судијата стои пред врата.

¹⁰Како пример за страдањата и долгата трпеливост земете ги, браќа, пророците кои зборуваа во Господовото име. ¹¹Ете, блажени ги нарекуваме оние кои истрајаа. Чувте за трпението на Јоб, и видовте како Господ го заврши тоа; зашто Господ е полн со милост и сочувство.

¹²А пред сè, браќа мои, не заколнувајте се ни во небото, ни во земјата, ниту со некаква друга заклетва! Туку вашето "да", да биде "да", а вашето "не" - "не", за да не паднете под осуда.

¹³Страда ли некој меѓу вас, нека се моли. Весел ли е некој, нека пее псалми. ¹⁴Боледува ли некој меѓу вас? Нека ги повика старешините на црквата, тие нека се помолат над него и нека го помазат со миро во името на Господа, ¹⁵а молитвата со вера, ќе го исцели болниот и Господ ќе го крене, и ако направил гревови, ќе му бидат простени. ¹⁶И така, исповедајте си ги гревовите еден на друг и молете се еден за друг, за да оздравите! Делотворната молитва на праведникот има голема сила.

¹⁷Илија беше човек ист како и ние, и искрено се помоли да нема дожд, и не падна дожд на земјата три години и шест месеци. ¹⁸И пак се

помоли, па небото истури дожд и земјата го даде својот плод. ¹⁹Браќа мои, ако некој меѓу вас скршне од вистината и ако некој го врати, ²⁰нека знае дека оној кој ќе врати грешник од неговиот погрешен пат, ќе ја спаси неговата душа од смрт и ќе покрие многу гревови.

Првото послание на Петар

1 Петар, апостол на Исус Христос, до избраните кои живеат како новодојдени, раштркани по Понт, Галатија, Кападокија, Азија и Битинија, ²одбрани според провидението на Бог Таткото, преку осветувањето на Духот, за послушност и попрскување со крвта на Исус Христос: да ви се множат благодатта и мирот.

Вредноста на страдањата за небото

³Благословен да е Бог, Таткото на нашиот Господ Исус Христос, Кој по Својата голема милост нè роди одново за жива надеж, преку воскресението на Исус Христос од мртвите, ⁴за нераспадливо и неизвалкано наследство, кое не венеет, запазено на небесата за вас, ⁵кои сте зачувани со Божјата сила, преку верата, за спасение, готово да се открие во последно време. ⁶А за ова радувајте се многу, иако сега за кратко можеби бевте на мака од разни испитувања, ⁷та вредноста на вашата вера, која е поскапоцена од пропадливо злато, кое се испробува во оган, да се покаже за пофалба, слава и чест, при откровението на Исус Христос, ⁸Кого Го љубите иако не сте Го виделе, во Кого верувате, иако сега не Го гледате, и се радувате со неискажлива радост полна со слава, ⁹постигнувајќи ја целта на својата вера: спасение на душите.

¹⁰Ова спасение го истражуваа и го испитуваа пророците, кои пророкуваа за благодатта што требаше да дојде. ¹¹Тие испитуваа на кого и на какво време посочуваше Христовиот Дух, Кој беше во нив, кога однапред навестуваше за

Христовите страдања и за идната слава. ¹²Ним им беше откриено дека не си служеа себеси, туку вам, со овие нешта што сега ви ги објавија преку оние кои ви го проповедаа Евангелието преку Светиот Дух кој беше испратен од небото, нешта во кои ангелите копнеат да насрат.

Поттик кон светост

¹³Затоа, соберете си го умот, бидете трезвени, утврдете ја вашата надеж целосно во благодатта која ќе ви биде донесена при откровението на Исус Христос. ¹⁴Како послушни чеда, не сообразувајте се според некогашните похоти што ги имавте за време на незнаењето, ¹⁵туку како и Светиот Кој ве повика, бидете и самите свети во сето свое поведение, ¹⁶зашто е напишано: "Бидете свети, бидејќи Јас сум свет."

¹⁷И ако Го нарекувате Татко Оној Кој непристрасно го суди секој поединец според делата, поминете го со страхопочит времето на својот животен пат, ¹⁸знаејќи дека не сте откупени со распадливи нешта, како сребро или злато, од својот суетен живот што го имате наследено од вашите претци, ¹⁹туку со скапоцената крв на Христос како невино и чисто Јагне, ²⁰Кој навистина беше предопределен пред создавањето на светот, а се јави во овие последни времиња заради вас; ²¹кои преку Него верувате во Бог Кој Го воскресна од мртвите и Му даде слава, та вашата вера и вашата надеж да бидат во Бога.

²²Бидејќи ги исчистивте вашите души во послушност спрема вистината, за нелицемерно братољубие, сакајте се искрено еден друг од сè срце, ²³зашто сте новородени не од распажливо семе, туку од нераспадливото живо и вечно Божјо слово. ²⁴Зашто "секое тело е како трева и сета негова слава како цвет од трева: тревата венее и цветот отпаѓа, ²⁵а Господовиот збор останува во вечни векови." Тоа е зборот, кое ви беше проповедано како Евангелие.

Божјиот народ

2 И така, оставајќи ги настрана секоја злоба и секаква измама, лицемерство, завист и сите клевети, ²како новороденчиња, копнејте

по духовното, вистинско млеко на словото, па со него да пораснете за спасението,³ ако сте вкусиле дека Господ е добар.

⁴Пристапувајќи Му Нему како на жив камен, Кого луѓето Го отфрлија, но Кој е од Бог избран и скапоцен,⁵ и вие самите, како живи камења, изградувајте се како духовен дом, за свето свештенство, за да принесувате духовни жртви, прифатливи за Бог, преку Исус Христос.⁶ Зашто вака стои во Писмото:

”Еве, поставувам на Сион
Камен темелник,
одбран и скапоцен,
и кој верува во Него,
нема да се засрами.”

⁷Оваа скапоценост, значи, е за вас кои верувате, а за оние кои не веруваат:

”Каменот,
што го отфрлија сидарите,
стана камен темелник”

⁸и

”камен за сопнување
и карпа за соблазнување”,

тие се сопнуваат, бидејќи му се непокорни на словото, за што се и определени.

⁹А вие сте избран род, царско свештенство, свет народ, кој Му припаѓа на Бог, за да ги прогласите доблестите на Оној Кој ве повика од темнината во Својата чудесна светлина.

¹⁰Вие кои некогаш не бевте народ, сега сте Божји народ; вие кои некогаш не добивте милост, сега сте помилувани.

¹¹Мили мои, ве молам, како туѓинци и новодојдени, да се воздржувате од телесните похоти, кои војуваат против душата.

¹²Однесувајте се примерно меѓу многубошците, токму во она за што ве клеветат како злосторници; така што врз основа на вашите добри дела, кога ќе ги видат, да Го прослават Бог во денот на посетата.

¹³Заради Господ, покорувајте ѝ се на секоја човечка власт: било на царот, како владетел,

¹⁴било на управителите, како негови пратеници пратени од Него да ги казнуваат злосторниците, а да ги пофалуваат оние кои прават добро! ¹⁵Зашто ова е Божја волја: правејќи добро, да го замолкнете незнаењето на неразумните луѓе. ¹⁶Дејствувајте како слободни и не употребувајте ја слободата како оправдување на злото, туку користете ја како Божји слуги! ¹⁷Почитувајте ги сите, негувајте братољубие, бојте се од Бог, почитувајте го царот!

Почит спрема властите

¹⁸Слуги, покорувајте им се на своите господари со целосна почит, но не само на добрите и кротките, туку и на суровите! ¹⁹Зашто тоа се цени, ако заради својата совест пред Бог, човек трпи и тагува кога неправедно страда. ²⁰Инаку, каква е пофалбата ако трпите кога ве казнуваат за вашите престапи? Но, ако страдате и трпите кога правите добро, тоа е благодат пред Бога. ²¹Зашто за тоа сте повикани, бидејќи и Христос страдаше за вас и ви остави пример, та и вие да врвите по Неговите стапки.

²²Тој не направи грев и не се најде измама во Неговата уста.

²³Тој, Кој беше навредуван, не возвраќаше со навреда; кога страдаше - не се закануваше, туку се предаде Себеси на Оној Кој суди праведно. ²⁴Тој Сам во Своето тело ги понесе нашите гревови на дрвото, та ние, умирајќи за гревот, да живееме за праведноста; преку Неговите рани се исцеливте. ²⁵Зашто талкавте како овци, но сега се вративте кај Пастирот и Чуварот на вашите души.

Совети за сопружниците

3 Така и вие, жени, бидете им покорни на своите мажи, та ако некои не му бидат послушни на словото, да бидат придобиени без зборови, преку поведението на своите жени, ²кога ќе го видат вашето непорочно и чесно поведение. ³Вашето украсување да не биде надворешно: во плетење на косата, во китење

со златен накит или во раскошно облекување, ⁴туку во скриената личност во срцето, во нераспадливиот украс на кроткиот и тивок дух, што е од голема вредност пред Бога. ⁵Зашто така некогаш се украсуваа светите жени кои се надеваа во Бог, и им се покоруваа на своите мажи, ⁶како што Сара му беше послушна на Авраам и го нарекуваше господар, а вие сте нејзини ќерки, кога правите добро, немајќи страв од ништо.

⁷А и вие, мажи, живејте во слога со жените како со послаб сад и искажувајќи им почит како на сонаследнички на благодатта на животот, за да не бидат спречувани вашите молитви.

Благословот од страдање заради праведност

⁸На крајот, бидете сите едномислени, сочувствителни, братољубиви, љубезни и понизни; ⁹не враќајте зло за зло или навреда за навреда, туку, напротив, благословувајте, бидејќи повикани сте токму за тоа, за да наследите благослов. ¹⁰Зашто

”кој сака да го љуби животот
и да види добри денови,
нека си го воздржува јазикот
од зло и усните од измама;
¹¹нека е скраја од злото
и нека прави добро,
нека бара мир
и нека се стреми кон него;
¹²зашто Господовите очи
бдеат над праведниците
и Неговите уши ја слушаат
нивната молитва,
а Господовото лице
е против оние кои вршат зло.”

¹³И кој ќе ви напакости, ако покажувате ревност за доброто? ¹⁴А ако и страдате заради праведноста, блажени сте! ”Не вознемирувајте се и не плашете се од нивните закани,” ¹⁵туку прославувајте Го во своите срца Христос како Господ, секогаш готови да му одговорите на секој што бара одговор за надежта која е во вас, но со кроткост и страхопочит, ¹⁶имајте добра совест, та оние кои го навредуваат

вашето добро поведение во Христос, да се посрамат за она за што ве клеветат. ¹⁷Зашто подобро е, ако е по Божјата волја да страдате правејќи добро, отколку правејќи зло. ¹⁸Зашто и Христос умре за гревовите еднаш засекогаш, Праведниот за неправедните, за да може да нè одведе кај Бог; убиен во телото, но оживеан во духот; ¹⁹во кој отиде и им проповедаше на духовите, кои се сега затворени, ²⁰кои некогаш беа непокорни, кога Божјото трпение ги чекаше во Ноевото време, додека се градеше ковчегот, во кој само неколкумина, односно осум души, се спасија преку водата. ²¹Во согласност со овој приказ, сега крштавањето ве спасува, кое не е отстранување на телесната нечистотија, туку е покажување на добра совест спрема Бог, преку воскресението на Исус Христос, ²²Кој Му е оддесно на Бог, откако отиде на небото каде Му се потчинија и ангелите и властите и силите.

4 И така, бидејќи Христос настрада за нас во телото, вооружете се и вие со истата цел - зашто оној кој настрадал во тело прекинал со гревот, ²та преостанатото време на животот, во телото, да не го поминете според човечките похоти, туку според Божјата волја, ³бидејќи доволно е тоа што во минатото ги спроведувавте желбите на многубошците трчајќи по сладострастие, похоти, пијанство, гозби, пијанки и гнасно идолопоклонство.

⁴Затоа сега и се чудат дека вие не трчате со нив во истата крајност на развратот, и затоа ве клеветат. ⁵Но тие ќе Му дадат сметка на Оној Кој е готов да им суди на живите и на мртвите. ⁶За таа цел им беше проповедано Евангелието и на оние кои се мртви, та иако тие се судени во тело како луѓе да живеат во дух според Бог.

⁷А приближи крајот на сè. Затоа бидете разумни и со трезвен дух во молитвите. ⁸Пред сè, имајте сесрдна љубов меѓу себе, зашто љубовта покрива многу гревови. ⁹Бидете гостољубиви еден спрема друг, без негодување. ¹⁰Бидејќи секој од вас добил дар, користете го во служба еден на друг како добри управители на многукратната Божја благодат. ¹¹Ако некој говори, нека зборува како да се Божји зборови; ако некој служи, нека служи како со силата која Бог ја дава, за во сите работи да се

прослави Бог преку Исус Христос, Кому Му припаѓаат славата и власта во сите векови. Амин.

Верниците не треба да се срамат

¹²Мили мои, не чудете се на огненото испитување што се појави меѓу вас, за да ве испита, небаре ви се случува нешто необично, ¹³туку, радувајте се дека соучествувате во Христовите страдања, за да можете да се радувате и веселите при откровението на Неговата слава. ¹⁴Блажени сте ако ве напаѓаат заради Христовото име, зашто тогаш Духот на славата и Божјиот Дух почива врз вас. ¹⁵Никој од вас да не страда како убиец, или крадец, или злосторник или како оној што се меша во туѓи работи; ¹⁶но, ако страда како христијанин, да не се срами, туку да Го слави Бог со тоа име, ¹⁷зашто време е судот да почне од Божјиот дом, а ако почнува прво од нас, каков ли ќе им биде крајот на оние кои не му се покоруваат на Божјото Евангелие? ¹⁸И

”ако праведникот
одвај се спасува, што ќе стане
со безбожникот и грешникот?”

¹⁹Затоа и оние кои страдаат по Божја волја, да Му ги доверат своите души на верниот Создател, правејќи добро.

Поттик за старешините

5 Затоа старешините меѓу вас ги поттикнувам јас кој сум и самиот старешина и сведок на Христовите страдања и учесник во славата која ќе се открие: ²пасете го Божјото стадо, кое е меѓу вас и надгледувајте го, не со принуда, туку доброволно, како што Бог сака; не со желба за нечесна печалба, туку со искрено срце; ³и не како да господарите над такви кои ви се доверени, туку бидете му пример на стадото. ⁴А кога ќе се појави Врховниот Пастир, ќе примите венец на слава, што не венее.

Завршни упатства

⁵Така и вие помладите, покорувајте им се на старешините. А сите, препашете се со

понизност еден спрема друг, зашто

”Бог им се противи на горделивите,
а на понизните им дава благодат.”

⁶И така, понизете се под моќната Божја рака, за да ве возвиши во погодно време. ⁷И секоја своја грижа фрлете ја на Него, зашто Тој се грижи за вас.

⁸Бидете со трезвен дух и бдејте: вашиот противник, ѓаволот, обиколува како лав што рика, барајќи некого да го проголта.

⁹Спротивете му се, цврсти во верата, знаејќи дека истите страдања им се случуваат и на вашите браќа по светот.

¹⁰А откако ќе претрпите уште малку, Бог на секоја благодат, Кој ве повика во Христос кон Својата вечна слава, Самиот ќе ве усоврши, ќе ве потврди, зајакне и утврди. ¹¹Нека има власт во сите векови. Амин!

¹²По Силван, нашиот верен брат, каков што го сметам, ви го напишав ова накратко, за да ве поттикнам и да ви посведочам дека ова е вистинска Божја благодат, во која цврсто стоите.

¹³Поздрави ви праќа црквата од Вавилон, која е избрана заедно со вас, како и мојот син Марко. ¹⁴Поздравете се еден со друг со целив на љубов. Мир вам кои сте во Христос.

Второто послание на Петар

1 Симон Петар, слуга и апостол на Исус Христос, до оние кои преку праведноста на нашиот Бог и Спасител, Исус Христос, ја примија истата скапоцена вера како и ние: ²да ви се множат благодатта и мирот во познавањето на Бог и Исус, нашиот Господ.

”Големите и скапоцени ветувања”

³Неговата божествена сила ни подари сè што ни е потребно за животот и побожноста, преку вистинското познавање на Оној Кој нè повика

преку Својата сопствена слава и доблест, ⁴со што ни се подарени Неговите скапоцени и величествени ветувања, та преку нив да станете соучесници во божествената природа, откако се оттргнавте од расипаноста, која преку похотата владее во светот; ⁵токму заради ова, вложете ја сета своја сила, и исполнете ја својата вера со доблест, а доблеста со знаење; ⁶а знаењето со самоконтрола; а самоконтролата со трпение; а трпението со побожност; ⁷а побожноста со братољубие; а братољубието со љубов.

⁸Зашто, ако го имате сето тоа и ако тоа се умножува, не сте бескорисни, ниту бесплодни во познавањето на нашиот Господ Исус Христос, ⁹но, оној кој го нема тоа, е слеп или кусоглед, зашто заборавил дека е исчистен од своите минати гревови.

¹⁰Затоа, браќа, трудете се уште повеќе да го зацврстите вашето призивание и избор. Имено, ако го правите тоа, никогаш нема да се сопнете. ¹¹Зашто така во изобилство ќе ви се даде влегувањето во вечното Царство на нашиот Господ и Спасител Исус Христос.

¹²Затоа ќе гледам секогаш да ве потсетувам за овие работи, иако вие ги знаете и сте зацврстени во вистината што ја имате. ¹³Но сметам дека имам право, додека сум во ова телесно живеалиште, да ве поттикнувам со потсетување, ¹⁴зашто знам дека наскоро ќе го оставам моето земно живеалиште, како што јасно ми стави до знаење нашиот Господ Исус Христос. ¹⁵А ќе настојувам вие, и по моето заминување, секогаш да си спомнувате за ова.

Цврсто пророчко слово

¹⁶Впрочем, кога ви ги објавивме силата и доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос, ние не одевме по лукаво измислени сказни, туку бевме очевидци на Неговото величество. ¹⁷Зашто кога Тој прими од Бог Таткото чест и слава, од величествената слава Му дојде овој глас: "Овој е Мојот возљубен Син, Кој е по Мојата волја", ¹⁸а ние го чувме тој глас кој дојде од небото, кога бевме со Него на светата гора.

¹⁹И така, имаме поцврсто пророчко слово; а вие правите добро што внимавате на него,

како на светило што свети во темно место, додека не осамне денот и ѕвездата Деница не болсне во вашите срца. ²⁰Но знајте го пред сè ова: ни едно пророштво во Писмото не е од нечие сопствено толкување, ²¹зашто никогаш ниту едно пророштво не потекнува од човечка волја, туку луѓе поттикнати од Светиот Дух зборувале од Бога.

Предупредување против лажни учители

2 Но се јавија и лажни пророци кај народот, како што ќе има и меѓу вас лажни учители, кои тајно ќе внесуваат погубни ереси и ќе Го порекнуваат Господарот Кој ги откупил, навлекувајќи врз себе брза погибел. ²И мнозина ќе тргнат по нивната разузданост, заради кои ќе се зборува лошо за патот на вистината. ³И во лакомство ќе ве искористуваат со измислени зборови, но нивната осуда одамна е изречена и нивната гибел не дреме.

⁴Зашто ако Бог не ги поштеди ангелите кои згрешија, туку ги фрли во мрачните бездни и ги предаде да бидат чувани за суд; ⁵и ако не го поштеди стариот свет, туку го зачува Ное, проповедникот на правдата, со уште седум души, кога сурна потоп врз безбожниот свет; ⁶и ако ги осуди на пропаст градовите Содом и Гомора и ги претвори во пепел, и ги постави за пример на идните безбожници; ⁷и ако го избави праведниот Лот, кого го мачеше развратниот живот на беззакониците ⁸(зашто овој праведник, живејќи меѓу нив, ја измачуваше секојдневно својата праведна душа, гледајќи ги и слушајќи ги нивните беззаконски дела), ⁹тоа значи дека Господ знае како да ги избави побожните од искушенија, и неправедните да ги држи по казна до денот на судот; ¹⁰а особено оние кои одат по осквернувачките похоти на телото и ја презираат власта.

Како дрски и своеволни луѓе, тие не треперат кога ги хулат величијата, ¹¹додека ангелите, кои се поголеми по сила и моќ, не изговараат хулна осуда против нив пред Господ.

¹²А овие, како неразумни животни, кои се по природа определени да бидат ловени и истребувани, хулат на она што не го знаат, и самите ќе загинат како што гинат животните,

¹³со што ќе им се плати за нивните недела.

Тие го сметаат развратниот живот дење како задоволство; валкани и срамни се тие, кои се честат и насладуваат во своите измами кога се гостат со вас, ¹⁴а нивните очи се полни со прељуба и не престануваат да грешат; ги заведуваат незацврстените души; срцето им е навикнато на лакомство; тие се проколнати деца. ¹⁵Оставајќи го вистинскиот пат заблудија, и тргнаа по патот на Балаам, синот на Беор, кој посака неправедна плата. ¹⁶но прими прекор за својот престап, зашто немо магаре проговори со човечки глас и го спречи безумството на пророкот.

¹⁷Тие се безводни извори и облаци терани од ветрот; на кои им е наменета црната темнина.

¹⁸Зашто со тоа што дрдорат благозвучни, суетни зборови, ги мамат преку телесните наслади оние кои одвај се оттргнале од оние кои живеат во заблуда; ¹⁹им ветуваат слобода, а самите ѝ робуваат на расипаноста, бидејќи од она со кое човекот е надвлдаан, на тоа и му робува. ²⁰Зашто ако се оттргнаа од световната расипаност оние со вистинското познавање на Господ и Спасителот Исус Христос и се заплеткуваат во неа и се надвлдаани, тогаш ова последново им е полошо од првото.

²¹Имено, за нив би било подобро да не го познаваа патот на праведноста, отколку, откако го познаа, да се одвратат од светата заповед која им е предадена. ²²Ним им се случува она што го вели потврдената поговорка: "Песот се враќа на својата блујавица" и "Избањатата свиња се враќа да се валка во калта."

Поттик кон непоколебливост

З Мили мои, ова е веќе второ писмо што ви го пишувам, и го будам, преку напомнување, вашиот чист разум, ²за да си ги спомните зборовите што однапред ги кажаа светите пророци, и за заповедта на Господ и Спасителот, која ви ја предадоа вашите апостоли.

³Знајте го пред сè ова: во последните дни ќе се јават подбивачи, кои со своето подбивање ќе одат по сопствените похоти и ќе велат: ⁴"Каде е ветувањето за Неговото доаѓање? Зашто откако починаа татковците сè стои така како

што е од почетокот на создавањето.”⁵ Кога така сметаат, забораваат дека преку Божјото слово небесата одамна постојат, и дека земјата беше создадена од водата и преку водата,⁶ преку која тогашниот свет беше потопен со вода, и така беше уништен.⁷ А сегашните небеса и земјата, со истото слово се запазени и се чуваат за оган до денот на судот и погибелта на безбожните луѓе.

⁸Но едно не смее да ви биде непознато, мили мои: дека за Господ еден ден е како илјада години, и илјада години се како еден ден.

⁹Господ не го забавува ветувањето, како што некои мислат за тоа бавење, туку е трпелив спрема вас, зашто не сака некој да загине, туку сите да дојдат до покајание.

¹⁰А Господовиот ден ќе дојде како крадец. Во тој ден небесата ќе поминат со голема бучава, а состојките ќе бидат уништени и земјата ќе изгори со сите нејзини дела.

¹¹Бидејќи сето ова ќе се уништи така, какви треба да бидете во светото поведење и побожноста¹² вие кои го очекувате и забрзувате доаѓањето на Божјиот ден, кога запалените небеса ќе се распадат, состојките ќе се стопат со огромна жештина?¹³ А ние, според Неговото ветување, очекуваме нови небеса и нова земја, каде суштествува праведноста.

¹⁴Затоа, мили мои, бидејќи го очекувате ова, погрижете се Тој да ве најде во мир, непоганети и непорочни.¹⁵ А долгата трпеливост на нашиот Господ сметајте ја како спасение, како што и нашиот сакан брат Павле ви напиша, според дадената му мудрост;¹⁶ како што и во сите негови посланија зборува за ова; во нив има некои тешко разбирливи нешта, кои неуките и незацврстените ги изопачуваат, како, впрочем, и другите Писма, за своја погибел.

¹⁷И така, вие, мили мои, кога го знаете ова однапред, пазете се да не ве повлече со себе заблудата на беззакониците и да не отпаднете од својата непоколебливост,¹⁸ туку растете во благодатта и во познавањето на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. Слава Му сега и до денот на вечноста!

Првото послание на Јован

1 Она што беше од почетокот, што го чувме, што го видовме со своите очи, што го гледавме и што го опипаа нашите раце, за Словото на Животот - ²тој живот се јави, а ние Го видовме и сведочиме и ви го објавуваме вечниот живот, Кој беше со Таткото и ни се јави нам; ³она што го видовме и чувме, тоа ви го навестуваме и вам, та и вие да имате општење со нас. А нашето општење е со Таткото и со Неговиот Син Исус Христос. ⁴Ние ви го пишуваме ова, за да биде нашата радост целосна.

Живот во светлина

⁵Ова е пораката што ја чувме од Него и што ви ја објавуваме вам: Бог е светлина и во Него нема никаква темнина. ⁶Ако речеме дека имаме општење со Него, а одиме во темнина, лажеме и не ја вршиме вистината. ⁷Ако пак одиме во светлина, како што е Тој Самиот во светлина, имаме општење еден со друг, и крвта на Неговиот Син Исус Христос нè исчистува од секој грев.

⁸Ако речеме дека немаме грев, се мамиме самите себеси, и вистината не е во нас. ⁹Ако ги исповедаме своите гревови, Тој е верен и праведен да ни ги прости гревовите и да нè исчисти од секаква неправда. ¹⁰Ако речеме дека не сме згрешиле, Него Го правиме лажливец, и Неговото слово не е во нас.

2 Чеда мои, ова ви го пишувам за да не грешите, а ако некој згреши, имаме Застапник пред Таткото - Исус Христос, Праведникот. ²Тој е жртва за помирување на нашите гревови, и не само на нашите, туку и на гревовите на целиот свет.

Сигурноста на верниците

³И по тоа знаеме дека Го познаваме, ако ги вршме Неговите заповеди. ⁴Оној кој вели: "Го знам", а не ги врши Неговите заповеди, лажливец е и вистината не е во него. ⁵А кој го врши Неговото слово, во него Божјата љубов навистина стигнала до совршенство. Според ова знаеме дека сме во Него: ⁶оној кој вели дека останува во Него, треба да живее, како што живееше Тој.

Поттик кон братска љубов

⁷Мили мои, не ви пишувам нова заповед, туку стара заповед што ја примивте од почетокот. Старата заповед е словото што го чувте. ⁸Но сепак, ви пишувам нова заповед која е вистинита и во Него и во вас, зашто темнината поминува, а вистинската светлина веќе свети.

⁹Оној што вели дека е во светлината, а го мрази својот брат, тој сè уште е во темнината.

¹⁰Оној кој го љуби својот брат останува во светлината и кај него нема соблазна. ¹¹А оној кој го мрази својот брат е во темнината и во темнината живее и не знае каде оди, зашто темнината му ги заслепила очите.

¹²Ви пишувам вам, чеда, бидејќи гревовите ви се простени заради Неговото име.

¹³Ви пишувам вам, татковци, бидејќи Го познавте Оној Кој беше од почетокот.

Ви пишувам вам, момчиња, бидејќи го победивте злиот.

Ви напишав вам, деца, бидејќи Го познавте Таткото.

¹⁴Ви напишав вам, татковци, бидејќи Го познавте Оној Кој беше од почетокот.

Ви напишав вам, момчиња, бидејќи сте силни и Божјото слово е во вас и бидејќи го победивте злиот.

Не љубете го светот

¹⁵Не љубете го светот, ниту световните работи. Ако некој го љуби светот, љубовта на Таткото не е во него, ¹⁶зашто сè што е во светот:

похотата на телото, похотата на очите и суетната гордост на животот, не е од Таткото, туку од светот. ¹⁷Светот заминува, и неговата похота, а оној кој ја извршува Божјата волја останува во вечни векови.

Ветувањето на вечниот живот

¹⁸Чеда, настапи последен час, и како што имате слушнато дека антихристот ќе дојде, еве уште сега се јавија многу антихристи; по тоа знаеме дека е последниот час. ¹⁹Тие излегоа од нас, но не беа од нас, зашто ако беа од нас, ќе останеа со нас, туку излегоа затоа што требаше да се покаже дека ниту еден од нив не е од нас.

²⁰А вие имате помазание од Светиот и знаете сè. ²¹Не ви пишав како да не ја знаете вистината, туку затоа што ја знаете и зашто ни една лага не е од вистината. ²²Кој е лажливец, ако не оној кој одрекува дека Исус е Христос? Антихрист е оној кој ги одрекува Таткото и Синот! ²³А секој што Го одрекува Синот, Го нема ни Таткото; кој Го признава Синот, Го има и Таткото.

²⁴Тоа што го чувте од почетокот нека остане во вас. Ако остане во вас тоа што го чувте од почетокот, и вие ќе останете во Синот и во Таткото. ²⁵А ова е ветувањето што Тој Самиот ни го вети: вечниот живот.

²⁶Ова ви го пишав заради оние кои се обидуваат да ве измамат. ²⁷А што се однесува до вас, во вас останува помазанието што го примивте од Него и немате потреба некој да ве поучува, туку како што Неговото помазание ве поучува за сè, и е вистинито и не е лага, и како што Тој ве научи, така останете во Него.

²⁸А сега, чеда, останете во Него, за да имаме доверба кога ќе се јави Тој и за да не се посрамотиме пред Него при Неговото доаѓање.

²⁹Ако знаете дека Тој е праведен, знајте дека секој кој врши праведност, е роден од Него.

Докази за вистински верник

З Гледајте каква љубов ни дарувал Таткото: да се нарекуваме Божји деца. А тоа и сме! Светот затоа и не нè познава нас, бидејќи не Го позна Него. ²Мили мои, сега сме Божји деца, и уште не се откри што ќе бидеме. Но знаеме дека кога Тој ќе се појави ќе Му бидеме слични, зашто ќе Го гледаме онаков каков што е. ³И секој што ја има оваа надеж во Него, се исчистува самиот, така како што е и Тој чист.

⁴Секој што врши грев, врши и беззаконие, а гревот е беззаконие. ⁵И знаете дека Тој се јави за да ги отстрани гревовите, а во Него нема

грев. ⁶Ниту еден кој останува во Него, не греши. Ниту еден кој греши, не Го видел Него, ниту Го познал.

⁷Чеда, никој да не ве мами. Кој чини праведност, праведен е така како што е и Тој праведен. ⁸Кој чини грев, од ѓаволот е, зашто ѓаволот греши од почетокот. Затоа се јави Божјиот Син, за да ги разурне делата на ѓаволот. ⁹Ниту еден кој е роден од Бог не чини грев, зашто Неговото семе е во него, и не може да греши, бидејќи е роден од Бог. ¹⁰По ова се препознаваат Божјите чеда и ѓаволските чеда: секој што не чини праведност не е од Бог, ниту пак оној што не го љуби својот брат.

Вистинска љубов на дело

¹¹Зашто ова е веста што ја чувте од почетокот: да се љубиме еден со друг! ¹²Не како Каин којшто беше од злиот и го уби брата си. И зошто го уби? Затоа што неговите дела беа зли, а на брат му праведни. ¹³Не чудете се, браќа, ако светот ве мрази. ¹⁴Ние знаеме дека преминавме од смрт во живот, бидејќи ги љубиме браќата. Оној кој не љуби, тој останува во смртта. ¹⁵Секој што го мрази својот брат, е убиец, а знаете дека во ниеден убиец нема вечен живот.

¹⁶Љубовта ја познаваме по тоа што Тој го положи својот живот за нас; и ние сме должни да ги положиме своите животи за браќата. ¹⁷А кој има световни блага и го види братот свој во нужда, па го затвори своето срце пред него, како може Божјата љубов да остане во него? ¹⁸Чеда, да не љубиме со збор или со јазик, туку со дело и вистина. ¹⁹По тоа ќе познаеме дека сме од вистината, и ќе ги увериме своите срца пред Него, ²⁰зашто кога нашето срце не осудува, Бог е поголем од нашето срце и знае сè.

²¹Мили мои, ако срцето не не осудува, имаме доверба пред Бог, ²²и што и да побараме од Него, добиваме затоа што ги пазиме Неговите заповеди и го правиме тоа што Му е Нему по волја. ²³А Неговата заповед е оваа: да веруваме во името на Неговиот Син, Исус Христос, и да се љубиме еден со друг, како што Тој ни заповеда. ²⁴Оној кој ги пази Неговите заповеди, останува во Него, а и Тој во него. А по ова

знаеме дека Тој е во нас: по Духот што ни Го дал.

Проверувајте ги духовите

4 Мили мои, не верувајте му на секој дух, туку проверувајте ги духовите за да видите дали се од Бога, зашто многу лажни пророци излегоа во светот. ²По ова препознајте го Божјиот Дух: секој дух кој исповедува дека Исус Христос дојде во тело, е од Бог; ³а секој дух кој не Го признава Исуса, не е од Бог; тоа е духот на антихристот, за кого сте чуле дека ќе дојде, и сега е веќе во светот.

⁴Чеда, вие сте од Бога и нив ги победивте, зашто Оној Кој е во вас, поголем е од оној кој е во светот. ⁵Тие се од светот и затоа зборуваат световно и светот ги слуша. ⁶Ние сме од Бог. Оној кој Го познава Бога, нè слуша нас, а оној кој не е од Бог, не нè слуша нас. По тоа го познаваме духот на вистината и духот на заблудата.

Бог е љубов

⁷Мили мои, да се љубиме еден со друг, зашто љубовта е од Бог и секој кој љуби од Бога е роден и Го познава Бог. ⁸А кој не љуби, не Го познава Бог, зашто Бог е љубов. ⁹Божјата љубов спрема нас се покажа со тоа што Бог Го испрати во светот Својот Единороден Син за да живееме преку Него. ¹⁰Љубовта е во ова, не дека ние Го засакавме Бог, туку Тој нè засака нас и Го испрати Својот Син како жртва за помирување за нашите гревови. ¹¹Мили мои, ако Бог нè засака така, и ние треба да се љубиме еден со друг. ¹²Никој никогаш не Го видел Бога; ако се љубиме еден со друг, Бог е во нас и Неговата љубов станува совршена во нас.

¹³Дека сме ние во Него и Тој во нас, познаваме по тоа што ни даде од Својот Дух. ¹⁴А ние видовме и сведочиме дека Таткото Го испрати Синот да биде Спасител на светот. ¹⁵Секој кој признава дека Исус е Божјиот Син, Бог е во него и тој е во Бог. ¹⁶И ние ја запознавме и поверувавме во љубовта која Бог ја има спрема нас.

Бог е љубов, и оној кој останува во љубовта, останува во Бога и Бог останува во него.

¹⁷Така љубовта во нас станува совршена, за да имаме увереност на Судниот ден, зашто каков што е Тој, такви сме и ние во светов. ¹⁸Во љубовта нема страв, туку совршената љубов го изгонува стравот, зашто стравот подразбира казна, а кој се плаши, не е совршен во љубовта.

¹⁹Ние љубиме, зашто првин Тој нè засака нас. ²⁰Ако некој рече: "Го љубам Бога", а го мрази својот брат, лажливец е, зашто кој не го љуби својот брат кого го видел, не може да Го љуби Бог, Кого не Го видел. ²¹Од Него ја имаме оваа заповед: кој Го љуби Бог, да го љуби и својот брат.

Победата на верниците

5 Секој кој верува дека Исус е Христос, роден е од Бог; секој кој го љуби таткото, го љуби и неговото чедо. ²По ова познаваме дека ги љубиме Божјите деца: кога Го љубиме Бог и ги извршуваме Неговите заповеди. ³Ова е Божјата љубов: да ги извршуваме Неговите заповеди, а Неговите заповеди не се тешки, ⁴зашто сè што е родено од Бог, го надвладува светот; и ова е победата која го победи светот - нашата вера. ⁵Кој е тој што го победува светот, ако не оној кој верува дека Исус е Божјиот Син?

⁶Тој е Оној Кој дојде преку вода и крв - Исус Христос; и не само преку водата, туку преку водата и преку крвта; ⁷а Духот е Оној Кој сведочи, зашто Духот е вистината. ⁸Зашто тројца се кои сведочат: Духот и водата и крвта, и овие три се во согласност. ⁹Ако примаме сведоштво од луѓе, Божјото сведоштво е поголемо. А Божјото сведоштво е што Тој сведочеше за Својот Син. ¹⁰Кој верува во Божјиот Син, го има сведоштвото во себе; кој не Му верува на Бог, Го прави лажливец, зашто не му верува на сведоштвото што Бог го даде за Својот Син. ¹¹А еве го сведоштвото: Бог ни даде вечен живот, и тој живот е во Неговиот Син. ¹²Кој Го има Синот, го има тој живот; кој Го нема Божјиот Син, го нема тој живот.

Бог одговара на молитва

¹³Ова ви го напишав вам кои верувате во името

на Божјиот Син, за да знаете дека имате вечен живот. ¹⁴И ова е увереноста која ја имаме во Него: дека нè слуша ако бараме нешто според Неговата волја. ¹⁵И кога знаеме дека нè слуша што и да бараме, знаеме дека ќе го добиеме она што сме го побарале од Него.

¹⁶Ако некој го види својот брат да чини грев што не е за смрт, нека моли, и Бог ќе му даде живот на оној кој не чини грев за смрт. Има грев за смрт и за тој грев не велам да моли. ¹⁷Секоја неправедност е грев, а постои грев што не е за смрт.

¹⁸Знаеме дека секој кој е роден од Бога не греша, туку родениот од Бога се чува себеси и злиот не се допира до него. ¹⁹Знаеме дека ние сме од Бога, а целиот свет е под власта на злиот. ²⁰Исто така знаеме дека Божјиот Син дојде и ни даде разбирање, за да Го познаеме Вистинскиот, а ние сме во Вистинскиот, во Неговиот Син Исус Христос. Тој е вистинскиот Бог и вечен живот.

²¹Чеда, чувајте се од идолите.

Второто послание на Јован

1 Од старешината, до избраната госпоѓа и нејзините деца, кои ги љубам во вистината, и не само јас, туку и сите кои ја познаваат вистината, ²заради вистината што е во нас и што ќе биде со нас во вечни векови.

³Благодатта, милоста и мирот од Бог Таткото и од Исус Христос, Синот на Таткото, нека бидат со нас во вистина и љубов.

Љубете се еден со друг

⁴Многу се зарадував зашто меѓу твоите деца најдов такви кои одат во вистината, така како што примивме заповед од Таткото. ⁵И сега, госпоѓо, те молам, не како да ти пишувам нова заповед, туку онаа што ја имавме од почетокот - да се љубиме еден со друг. ⁶А еве ја таа љубов: да живееме според Неговите заповеди. Ова е заповедта во која треба да живеете, како што чувте од почетокот.

Поттик кон непоколебливост

⁷Зашто многу измамници излегоа во светот, кои не признаваат дека Исус Христос дојде во тело; тоа е измамникот и антихристот.

⁸Вардете се да не го изгубите она што ние го постигнавме, туку да ја примите целосната награда. ⁹Секој оној кој оди предалеку и не останува во Христовото учење, Го нема Бога. Оној кој останува во учењето, тој ги има и Таткото и Синот. ¹⁰Ако некој дојде кај вас и не го носи ова учење, не примајте го во вашиот дом и не поздравувајте го, ¹¹зашто оној кој го поздравува, учествува во неговите зли дела.

¹²Имам многу да ви пишувам, ама не сакам на хартија и со мастило, туку се надевам дека ќе дојдам и лично ќе зборувам со вас, та нашата радост да биде целосна.

¹³Те поздравуваат децата на твојата избрана сестра.

Третото послание на Јован

1 Старешината до милиот Гај, кого го љубам во вистината.

²Мил мој, се молам да напредуваш во сè и во добро здравје, како што напредува и твојата душа. ³Многу се зарадував кога дојдоа браќата и посведочија за твојата вистина, имено како живееш во вистината. ⁴За мене нема поголема радост од тоа да чујам дека моите деца одат во вистината.

За помагање на други

⁵Мил мој, постапуваш верно во сè што правиш за браќата, а особено за туѓинците, ⁶кои пред црквата сведочат за твојата љубов. Ќе направиш добро, ако ги испраќаш така како што е достоино пред Бога, ⁷зашто тргнаа заради Името, не примајќи ништо од многубошците. ⁸Затоа таквите треба да ги поддржуваме, за да станеме соработници во вистината.

⁹Јас ѝ пишав нешто на црквата, но Диотреф,

кој сака да биде прв меѓу нив, не го прифаќа она што го велите. ¹⁰Затоа, ако дојдам, ќе потсетам за неговите дела што ги врши, напаѓајќи нè неправедно со лоши зборови; и не се задоволува со тоа, туку самиот не ги прима браќата, а на оние кои сакаат да ги примат, им забранува и ги гони од црквата.

¹¹Мил мој, не земај го за пример лошото, туку доброто. Оној кој прави добро, од Бога е, а кој прави лошо, не Го видел Бога. ¹²За Димитриј сите сведочат добро, а и самата вистина. Ние исто така сведочиме и знаеш дека нашето сведоштво е вистинито.

Поздрави

¹³Имав да ти пишувам многу, туку не сакам да ти пишувам со мастило и перо, ¹⁴но се надевам дека ќе те видам наскоро, и ќе разговараме лице в лице.

¹⁵Мир со тебе! Те поздравуваат пријателите! А и ти поздрави ги пријателите поименично.

Посланието на Јуда

1 Јуда, слуга на Исус Христос и брат на Јаков, до оние кои се повикани, љубени од Бог Таткото и зачувани за Исус Христос.

²Да ви се множат милоста, мирот и љубовта!

Поуки од минатото

³Мили мои, додека правев напори да ви напишам за нашето заедничко спасение, почувствувајќи потреба со писмо да ве поттикнам да се борите сесрдно за верата која им е предадена на светиите еднаш за секогаш.

⁴Зашто, тајно се вовлекоа некои луѓе, кои се одамна однапред назначени за оваа осуда: безбожници, кои благодатта на нашиот Бог ја извртуваат во разузданост и Го одрекуваат нашиот единствен Господар и Господ, Исус Христос.

⁵Сега сакам да ви напомам, еднаш за секогаш, иако знаете сè, дека Господ, откако го избави народот од Египет, ги погуби оние што не поверуваа, ⁶па и ангелите, кои не го

зачуваа своето место, туку го оставија своето определено место, ги чува во вечни окови под мрак, за судот на великиот ден. ⁷Токму така како Содом и Гомора и нивните околни градови, кои на ист начин како и овие се оддадоа на блудство и тргнаа по туѓи тела, тие стојат како пример, поднесувајќи ја казната на вечниот оган.

⁸Овие мечтатели, на ист начин го осквернуваат телото, ја презираат власта и хулат на ангелското величие. ⁹А архангелот Михаил, кога се расправаше и препираше со ѓаволот за телото на Мојсеј, не се осмели да изрече навредлива пресуда, туку рече: "Господ да те прекори!" ¹⁰А овие пак хулат на она што не го знаат; а она што го знаат по инстинкт како неразумните животни, во тоа пропаѓаат.

¹¹Тешко ним, зашто тргнаа по Каиновиот пат, и за печалба нагрвалија во заблудата на Балаам и изгинаа во Кореевиот бунт.

¹²Тие се подводни гребени на вашите трпези на љубовта, кои се гостат со вас без страв, грижејќи се само за себеси; безводни облаци носени од ветровите, есенски неплодни дрвја, двојно мртви и откорнати; ¹³бесни морски бранови што се пенат со своите срамоти; ѕвезди скитнички, за кои мрачна темнина за вечни векови се чува.

¹⁴А за овие пророкуваше Енох, седмиот по Адам, велејќи: "Ете, Господ дојде со илјадници Свои светии, ¹⁵за да им суди на сите и за да ги изобличи сите безбожници за сите нивни безбожни дела што безбожно ги направиле, и за сите навредливи зборови што безбожните грешници ги изговориле против Него." ¹⁶Тие луѓе се мрморковци, кои постојано се поплакуваат на својата судбина, кои живеат според своите похоти; нивната уста зборува надмено, им се умилкуваат на луѓето заради стекнување полза.

Останете во Божјата љубов

¹⁷А вие, мили мои, треба да си спомнете на зборовите кажани порано од апостолите на нашиот Господ Исус Христос; ¹⁸зашто тие ви рекоа: "Во последното време ќе се јават подбивачи, кои ќе живеат според своите безбожни похоти." ¹⁹Тоа се сејачи на раздор,

душевно настроени луѓе - кои Го немаат Духот.

²⁰А вие, мили мои, изградувајте се себеси врз вашата пресвета вера, молејќи се во Светиот Дух, ²¹одржете се себеси во Божјата љубов, нестрпливо очекувајќи ја милоста на нашиот Господ Исус Христос за вечен живот.

²²Бидете милостиви кон оние кои се сомневаат, ²³спасувајте ги другите, извлекувајќи ги од оган. Spreма некои пак покажете милост, со страв, мразејќи ја дури и облеката од телото осквернета.

²⁴А Оној Кој може да ве дочува од слизнување и да ве постави непорочни пред Неговата слава со голема радост, ²⁵Единствениот Бог, нашиот Спасител, преку Исус Христос нашиот Господ, нека има слава, величие, сила и власт пред вековите, сега и во сите векови. Амин!

Посланието на Павле до Римјаните

Вовед

1 Павле, слуга на Исус Христос, повикан за апостол, издвоен за Евангелието од Бог, ²кое Тој однапред го вети преку Своите пророци во Светите писма, ³а кое зборува за Неговиот Син, по тело роден од Давидовото семе, ⁴кој според Духот на светоста беше моќно посведочен за Божји Син, преку воскресението од мртвите, Исус Христос, нашиот Господ; ⁵преку Кого добивме благодат и апостолство, за да ги приведеме сите народи кон послушност на верата, заради Неговото Име, ⁶меѓу кои сте и вие повиканите од Исус Христос.

⁷До сите мили на Бога, повиканите светии, кои се во Рим: благодат вам и мир од Бог, нашиот Татко и од Господ Исус Христос.

И другите народи имаат потреба од праведност

⁸Пред сè, Му благодарам на мојот Бог, преку

Исус Христос, за сите вас, бидејќи за вашата вера се зборува по целиот свет. ⁹Зашто Бог, Кому Му служам во својот дух во објавувањето на Евангелието за Неговиот Син, ми е сведок оти везден си спомнувам за вас, ¹⁰секогаш барајќи во моите молитви да успеам барем еднаш, ако сака Бог, да дојдам кај вас. ¹¹

Зашто копнеам да ве видам, за да ви пренесам духовен дар за ваше зацврстување, ¹²всушност, меѓу вас, заедно со вас да најдам утеха преку заедничката вера, вашата и мојата. ¹³Не сакам, браќа, да ви остане непознато дека многупати имав намера да дојдам кај вас, а досега бев спречуван, за да имам некој плод и меѓу вас, како и меѓу останатите народи.

¹⁴Должен сум им на Грците и варварите, и на мудрите и неразумните. ¹⁵И така, доколку е до мене, готов сум да ви го проповедам Евангелието и вам што сте во Рим.

¹⁶Зашто, јас не се срамам од Евангелието, бидејќи тоа е Божја сила за спасение на секој кој верува, првин за Евреинот, а и за Гркот.

¹⁷Бидејќи во него се открива Божјата праведност, од вера во вера, како што е напишано: "Праведникот ќе живее по вера."

Гревот ќе се казни

¹⁸Впрочем, Божјиот гнев се открива од небото против секоја безбожност и неправедност на луѓето, кои со неправедност ја потиснуваат вистината; ¹⁹зашто она што може да се знае за Бог ним им е откриено; бидејќи Бог им го откри тоа. ²⁰Неговите невидливи особини, Неговата вечна сила и божествената природа, јасно се гледаат уште од создавањето на светот, и можат да се разберат преку создаденото, па немаат оправдание.

²¹Зашто, иако Го познаа Бога, не Му оддадоа почит како на Бог, ниту Му благодарија; туку станаа суетни во своите мудрувања и нивното неразумно срце се помрачи. ²²Нарекувајќи се мудри, станаа безумни, ²³и ја заменија славата на бесмртниот Бог со облик на смртен човек, на птици, на четиреножни животни и на лазачи.

²⁴Затоа Бог, со похотта на нивните срца, ги предаде на нечистотија, за самите да си ги обесчестуваат своите тела, ²⁵бидејќи Божјата

вистина ја заменија со лага, и му се поклонуваа и служеа на создаденото наместо на Создателот, Кој е благословен во вечни векови, Амин!

²⁶Затоа Бог ги предаде на ниски страсти: нивните жени го заменија природниот однос со неприроден. ²⁷Мажите, исто така, го напуштија природниот однос со жена и се распалија со желба еден спрема друг, правејќи срамни дела мажи со мажи и добивајќи ја заслужената казна во себе за својата изопаченост.

²⁸И бидејќи сметаа дека не им годи да Го признаваат Бога, Бог ги предаде на нивниот изопачен ум, за да го прават она што не прилега, ²⁹исполнети со секаков вид неправедност, пакост, алчност, злобност; полни со завист, убиства, расправи, лукавства, подмолност; озборувачи, ³⁰клеветници, богомрасци, дрски, надмени, фаленичари, измислувачи на зла, непокорни на родителите, ³¹без разбирање, вероломци, без љубов и немилосрдни. ³²Иако ги знаат Божјите одредби: дека оние кои прават така заслужуваат смрт, сепак, не само што прават така, туку сесрдно ги одобруваат и другите, кои го прават истото.

Божјиот Закон

2 Затоа немаш оправдание човеку, ти кој судиш, кој и да си, зашто судејќи го другиот, самиот се осудуваш, бидејќи ти кој судиш, го вршиш истото. ²А знаеме дека Божјиот суд праведно се излева врз оние кои прават такви работи. ³Мислиш ли, о човеку, ти кој им судиш на оние кои прават такви работи, а истото го правиш и самиот, дека ќе го избегнеш Божјиот суд? ⁴Ги презираш ли богатството на Неговата добрина, воздржливоста и долгата трпеливост, не знаејќи дека Божјата добрина те води кон покајание?

⁵Но поради твојата закоравеност и непокајаното срце, самиот собираш гнев врз себе за денот на гневот кога ќе се открие Божјиот праведен суд, ⁶којшто ќе му даде секому според неговите дела: ⁷на оние кои со истрајност прават добро и бараат слава, чест и нераспадливост - вечен живот, ⁸а на оние кои

мислат само на себе и не ѝ се покоруваат на вистината, туку ѝ се покоруваат на неправедноста - гнев и јарост. ⁹Невола и мака ќе ја снајде секоја човечка душа која прави зло; најпрвин на Евреин, а потоа и на Грк, ¹⁰а слава, чест и мир на секој оној кој прави добро; најпрвин на Евреин, а потоа и на Грк!

¹¹Бидејќи Бог не гледа кој е кој.

¹²Зашто сите кои згрешиле без Закон, без Закон и ќе загинат, а сите кои згрешиле под Закон, според Законот ќе бидат осудени.

¹³Бидејќи пред Бог не се праведни оние кои само го слушаат Законот, туку ќе бидат оправдани оние кои се извршители на Законот.

¹⁴Зашто кога неевреите, кои немаат Закон, го исполнуваат по природа она што го бара Законот; тогаш оние кои немаат Закон, сами за себе се закон. ¹⁵Со тоа покажуваат дека делото на Законот е напишано во нивните срца, за што сведочи нивната совест, а во нив мислите ги осудуваат или оправдуваат, ¹⁶за денот, кога според моето Евангелие, Бог преку Исус Христос, ќе ги суди човековите тајни.

Послушност спрема Божјиот Закон

¹⁷Ако ти, кој се нарекуваш Евреин кој се потпираш на законот и се фалиш со Бог, ¹⁸кој ја знаеш Неговата волја и, поучен од законот, знаеш да го избереш подобро ¹⁹и си уверен дека си самиот водач на слепи, светлина за оние кои се во темнина, ²⁰воспитувач на неразумните, учител на незрелите, затоа што имаш во законот отелотворување на знаењето и вистината; ²¹ти, кој поучуваш друг, зарем не се поучуваш самиот себе? Ти, кој проповедаш да не се краде, зарем не крадеш? ²²Ти, кој зборуваш да не се прави прељуба, зарем не вршиш прељуба? Ти, кој се гнасиш од идолите, зарем не ограбуваш храмови? ²³Ти, кој се фалиш со Законот, зарем не Го срамотиш Бога со престапување на Законот? ²⁴”Затоа заради вас се хули Божјото име меѓу другите народи” - токму како што е напишано.

²⁵Навистина, обрежувањето има своја вредност ако го исполнуваш Законот, но ако си престапник на Законот, твоето обрежување станува необрежување. ²⁶И така, ако необрежаниот ги исполнува барањата на

Законот, нема ли неговото необрежување да му се смета за обрежување? ²⁷И така, нема ли оној кој не е телесно обрежан, а го исполнува Законот да ти суди тебе, кој си престапник на Законот и покрај тоа што го имаш словото на Законот и обрежувањето?

²⁸Зашто не е Евреин оној кој е тоа надворешно, ниту е вистинско обрежување она што е надворешно, на телото. ²⁹Евреин е оној кој е тоа однатре, а вистинското обрежување е во срцето, во Духот, а не во буквата. Пофалба не му доаѓа од луѓето, туку од Бог.

З И така, каква предност има Евреинот? Или, каква е ползата од обрежувањето? ²Голема, во секој поглед. Пред сè, ним им се доверени Божјите зборови!

³Па што! Ако некои не поверуваа, зар нивното неверување ќе ја уништи Божјата верност? ⁴Никако! Но, Бог нека биде вистинит, а секој човек лажливец, како што е напишано:

”Да бидеш оправдан
во зборовите свои
и да победиш
кога ќе бидеш суден.”

⁵Ако нашата неправедност ја истакнува Божјата праведност, што да речеме? Дали е Бог неправеден кога изразува гнев? (човечки зборувам). ⁶Никако! Инаку, како би можел Бог тогаш да му суди на светот? ⁷Зашто, ако преку мојата лага се покаже уште повозвишена Божјата вистина за Неговата слава, зошто ми се суди уште како на грешник? ⁸”Зошто да не правиме зло, за да произлезе добро?” (како што нè клеветат некои и велат за нас дека ние зборуваме така?) Нивната осуда е праведна.

Сите згрешија

⁹Што тогаш? Дали сме подобри од нив? Секако не, зашто веќе ги обвинивме и Евреите и Грците, дека сите се под грев, ¹⁰како што е напишано:

”Нема никој праведен,
нема ниту еден;

¹¹Нема разумен,
нема ниту еден кој Го бара Бога;

¹²Сите скршнаа,
сите заедно станаа бескорисни,
никој не прави добро,
нема ниту еден.”

¹³Нивното грло е отворен гроб,
мамат со јазиците;
змиски отров има под нивните усни.

¹⁴Устата им е полна
со клевета и горчина.

¹⁵Нозете им се брзи
за пролевање крв;

¹⁶Пустошење и беда има
по нивните патишта;

¹⁷Тие не го познаваат патот на мирот.

¹⁸Нема пред нивните
очи стравопочит кон Бога.”

¹⁹А знаеме дека сè што вели Законот, им го зборува на оние кои се под Законот, за да занеме секоја уста и за сиот свет да биде под осуда, ²⁰бидејќи со делата на Законот ниту еден нема да се оправда пред Него, зашто преку Законот доаѓа познавањето на гревот.

Единствениот пат за спасение

²¹А сега, независно од Законот, се јави Божјата праведност, за која сведочат Законот и пророците, ²²и тоа Божјата праведност, преку вера во Исус Христос, за сите кои веруваат, зашто нема разлика. ²³Зашто сите згрешија и лишени се од Божјата слава, ²⁴а се оправдани дарум од Неговата благодат, преку откупот кој е во Христос Исус, ²⁵Кого Бог јавно Го изложи како жртва на измирување во Неговата крв преку вера, за да се покаже Неговата праведност, бидејќи заради Божјото трпение Тој преминува преку поранешните гревови, ²⁶за да ја покаже Својата праведност во сегашноста, за Самиот да биде праведен и за да го оправда оној кој верува во Исус.

²⁷И така, каде е тогаш пофалбата?
Исклучена е. Според кој закон? Дали според законот на делата? Не, туку според законот на верата. ²⁸Затоа, ние сметаме дека човекот е оправдан преку верата, без делата на Законот. ²⁹Дали Бог е Бог само на Евреите? Не е ли и

на неевреите? Да, и на неевреите, ³⁰зашто истиот Бог е Тој кој ќе ги оправда обрежаните по вера и необрежаните преку вера. ³¹Според тоа, го укинуваме ли Законот преку верата? Никако! Напротив, со тоа го утврдуваме Законот.

4 И така, што да речеме, што добил по тело нашиот прататко Авраам? ²Зашто, ако е Авраам оправдан по дела, има за што да се фали, но не пред Бога! ³Но, што вели Писмото: "Авраам Му поверува на Бог и тоа му се припиша за праведност." ⁴А на оној што работи, заработката не му се смета како милост, туку како долг; ⁵додека на оној кој не работи, а верува во Оној Кој го оправдува безбожникот, неговата вера му се смета како праведност, ⁶исто како што и Давид го нарекува благословен човекот кому Бог без дела му припишува праведност:

⁷"Блажени се оние
чии беззаконија се простени
и чии гревови се покриени!

⁸Блажен е човекот,
кого Господ за грев не го обвинува!"

⁹Дали благословот се однесува само на обрежаните, или и на необрежаните? Зашто ние велиме: "На Авраам верата му се припиша за праведност." ¹⁰А кога му се припиша? Кога беше обрежан или кога беше необрежан? Не кога беше обрежан, туку кога беше необрежан. ¹¹И го прими знакот на обрежувањето како печат на праведноста што ја доби преку верата што ја имаше како необрежан, за да им биде татко на сите кои веруваат, а не се обрежани; та и ним тоа да им се припише како праведност, ¹²и да им биде татко на обрежаните, но не на оние кои само се обрежани, туку кои одат и по стапките на верата на нашиот татко Авраам, што ја имаше додека уште беше необрежан.

Божјото ветување до Авраам

¹³Впрочем, ветувањето на Авраам или на неговото потомство дека ќе биде наследник на светот, не дојде преку Законот, туку преку праведноста на верата. ¹⁴Имено, ако се

наследници само оние од Законот, тогаш нема потреба од вера, а ветувањето е поништено,¹⁵ зашто законот донесува гнев; а каде што нема закон, нема ни престап!

¹⁶Затоа оправданието е од вера, за да биде по благодат, за ветувањето да му биде сигурно на сето потомство, не само на оние од Законот, туку и на оние од верата на Авраам, кој е татко на сите нас ¹⁷(како што е напишано: "Те направив татко на многу народи") пред Бог, Кому Му поверува, Кој ги оживува мртвите и она што не постои го повикува во постоење.

¹⁸Иако не постоеше надеж, тој се надеваше и поверува дека ќе стане татко на многу народи, според она што е речено: "Такво ќе биде твоето потомство."¹⁹ И не ослабувајќи во верата кога го имаше предвид своето веќе безживотно тело, зашто беше на околу сто години, и безживотноста на Сарината утроба,²⁰ а почитувајќи го Божјото ветување, не скршна во невера, туку закрепна во верата и Му оддаде слава на Бог,²¹ напoлно уверен дека она што Тој го ветил, може да го исполни.²² Затоа тоа му се припиша за праведност.²³ Но не е напишано само заради него "дека му се припиша"²⁴ туку и заради нас, на кои ќе ни се припише, затоа што веруваме во Оној Кој Го воскресна од мртвите Исуса, нашиот Господ,²⁵ Кој беше предаден за нашите престапи и беше воскреснат за наше оправдување.

Придобивка од оправдувањето

5 И така, бидејќи сме оправдани преку вера, имаме мир со Бог, преку нашиот Господ Исус Христос,² преку Кого - по вера - имаме пристап во оваа благодат во која стоиме, и се фалиме со надежта на Божјата слава.³ Но не само тоа, туку се фалиме и со неволите, знаејќи дека неволата раѓа трпение;⁴ трпението - проверен карактер, а проверениот карактер - надеж;⁵ а надежта пак не разочарува, зашто Божјата љубов веќе е излеана во нашите срца преку Светиот Дух, Кој ни беше даден.

⁶Зашто, додека уште бевме беспомошни, во определено време, Христос умре, за безбожниците.⁷ За праведник одвај некој ќе умре, а за добар човек можеби некој и ќе се

осмели да умре. ⁸Но Бог ја покажува Својата љубов спрема нас, со тоа што Христос умре за нас додека уште бевме грешници.

⁹А сега, откако сме оправдани во Неговата крв, преку Него многу повеќе ќе бидеме спасени од Божјиот гнев. ¹⁰Зашто ако бевме помирени со Бог преку смртта на Неговиот Син, додека бевме уште непријатели, колку повеќе, сега помирени, ќе бидеме спасени преку Неговиот живот. ¹¹И не само тоа, туку и се фалиме во Бога преку нашиот Господ Исус Христос, преку Кого сега добивме помирување.

Разликата меѓу Христос и Адам

¹²И, како што гревот влезе во светот преку еден човек, а преку гревот - смртта, така смртта премина на сите луѓе, бидејќи сите згрешија. ¹³Зашто, гревот беше во светот уште пред Законот; но грев не се припишува кога нема Закон. ¹⁴Смртта, пак, царуваше од Адам до Мојсеј, дури и над оние кои не згрешија со сличен престап како Адам, кој е претслика на Оној што требаше да дојде.

¹⁵Но бесплатниот дар не е како престапот; зашто ако преку престапот на еден изумреа мнозина, многу поизобилно се излеа на мнозина Божјата благодат и дарот преку благодатта на еден човек, Исус Христос. ¹⁶А дарот не е како она што се случи кога згреши еден; зашто пресудата произлезе од еден престап кој доведе до осуда, а бесплатниот дар произлезе од многу престапи и води до оправдување. ¹⁷Зашто, ако смртта зацари заради престапот на еден, тогаш многу повеќе оние кои го примаат изобилството на благодатта и дарот на праведноста ќе царуваат во животот преку Единствениот, Исус Христос.

¹⁸И така, како што преку еден престап дојде осудување на сите луѓе, така и преку едно дело на праведност за сите луѓе дојде оправдувањето кое донесува живот. ¹⁹Зашто, како што со непослушноста на еден човек мнозина станаа грешници, така и со послушноста на Еден, мнозина ќе станат праведни.

²⁰А Законот дојде за да се зголеми престапот, но каде што гревот се зголеми,

таму благодатта стана уште поизобилна,²¹ та како што гревот царуваше во смртта, така и благодатта да царува преку праведност за вечен живот, преку нашиот Господ Исус Христос!

Мртви за гревот

6 И така, што да речеме? Да продолжиме ли и натаму во гревот, за да може да се умножи благодатта? ²Никако! Ние, кои умревме за гревот, како ќе живееме уште во него? ³Или зар не знаете дека сите ние кои сме крстени во Христос Исус, крстени сме во Неговата смрт? ⁴И така, преку крштавањето во смртта, погребани сме заедно со Него, та како што Христос воскресна од мртвите преку славата на Таткото, така и ние да одиме во нов живот.

⁵Зашто ако се сплотивме со Него во смртта слична на Неговата, секако ќе бидеме - и во Неговото воскресение. ⁶Знаеме дека нашиот стар човек беше распнат со Него, за да биде онемоштено грешното тело, та да не му робуваме веќе на гревот, ⁷зашто оној што е умрен, ослободен е од гревот.

⁸А ако умревме со Христос, веруваме дека и ќе живееме со Него, ⁹зашто знаеме дека Христос Кој воскресна од мртвите, никогаш нема повторно да умре; смртта нема веќе власт над Него. ¹⁰Зашто, смртта со која умре - умре за гревот, еднаш засекогаш, а животот што го живее - го живее за Бог.

¹¹Така и вие, сметајте се себеси мртви за гревот, но живи за Бог во Христос Исус! ¹²Затоа не дозволувајте гревот да царува во вашето смртно тело, за да не им се покорувате на неговите похоти! ¹³И не давајте му ги органите на вашето тело на гревот како оружје на неправедноста, туку предавајте Му се себеси на Бог, како оживеани од мртвите, а вашите органи на Бог како оружје на праведноста! ¹⁴А гревот не ќе има веќе власт над вас, зашто не сте под законот, туку под благодатта.

Живи за Бог

¹⁵И што сега? Да грешиме ли, затоа што не сме под законот, туку под благодатта? Никако!

¹⁶Не знаете ли дека ако некому му се предадете како робови за послушност, робови сте му на оној кому му се покорувате; или на гревот - за смрт, или на послушноста - за праведност? ¹⁷Но Му благодарам на Бог, зашто вие, иако му бевте робови на гревот, му станавте послушни од сè срце на учењето на кое му се предадовте, ¹⁸и откако бевте ослободени од гревот, ѝ станавте рабови на праведноста.

¹⁹Зборувам со човечки изрази заради немоќта на вашето тело. И како што некогаш ги предадовте вашите органи да им робуваат на нечистотата и на беззаконието, за беззаконие, така сега предадете ги вашите органи да ѝ робуваат на праведноста, за осветување! ²⁰Зашто, кога бевте робови на гревот, бевте слободни од праведноста. ²¹И каква полза имавте тогаш од оние работи заради кои се срамите денес, зашто нивниот исход е смртта! ²²Но сега, откако сте ослободени од гревот и станавте робови на Бог - го имате вашиот плод - осветувањето, и крајниот исход вечен живот. ²³Зашто заслуженото за гревот е смрт, но бесплатниот дар од Бога е вечен живот во Христос Исус, нашиот Господ.

Ослободени од Законот

7 Или не знаете ли, браќа (им зборувам на оние, кои го познаваат законот), дека законот има власт над човекот додека е жив? ²Зашто, омажената жена, преку закон е врзана за мажот, додека е тој жив, но ако мажот умре, слободна е од законот што се однесува до мажот. ³Според тоа, ако му стане жена на друг додека нејзиниот маж е жив, ќе биде прељубница; но ако мажот ѝ умре, слободна е од законот и не е прељубница дури и да се омажи за друг.

⁴Така и вие, браќа мои, умртвени сте за Законот преку Христовото тело, за да Му припаднете на Друг, на Оној Кој воскресна од мртвите, за да Му донесеме плод на Бог. ⁵Зашто, додека бевме во телото, во нашите органи дејствуваа грешни страсти кои Законот ги побудуваше, па така донесувавме плодови на смртта. ⁶А сега, се ослободивме од Законот,

откако умревме за она што нè потчинуваше, за да служиме во новоста на Духот, а не во староста на буквата.

⁷И така, што да речеме? Дали е Законот грев? Никако! Напротив, немаше да дојдам до запознавање на гревот освен преку Законот, зашто не ќе знаев да посакам туѓо, ако Законот не рече: "Не посакувај туѓо!" ⁸А гревот, откако најде можност во заповедта, предизвика во мене похота од секаков вид, зашто без Законот - гревот е мртов. ⁹И јас живеам некогаш без Законот; но кога дојде заповедта, гревот оживе, а јас умрев, ¹⁰и се покажа дека заповедта, што беше дадена за живот, ме водела во смрт. ¹¹Имено, гревот, откако доби можност во заповедта, ме измами и ме уби преку неа. ¹²Затоа Законот е свет и заповедта е света, праведна и добра.

¹³Дали тоа значи дека доброто стана смрт за мене? Никако! Туку гревот, за да се покаже како грев, се послужи со доброто и ја предизвика мојата смрт, па така гревот стана, со посредство на заповедта, прекумерно грешен.

Грешната природа уште постои

¹⁴Зашто знаеме дека Законот е духовен, а јас сум телесен, продаден на гревот. ¹⁵Она што го правам, не го разбираам, бидејќи не го правам она што го сакам, туку го правам токму она што го мразам. ¹⁶Ако пак го правам она што не го сакам, се согласувам со Законот дека тој е добар. ¹⁷Значи, не сум јас оној што го прави тоа, туку гревот, кој живее во мене. ¹⁸Имено, знам дека никакво добро не живее во мене, односно во моето тело, зашто желба за добро има во мене, но не и сила за да го правам тоа. ¹⁹Доброто што го сакам не го правам, туку го правам злото, што не го сакам. ²⁰А ако го правам она што не го сакам, не го правам веќе јас, туку гревот кој живее во мене.

²¹И така, откривам еден закон кој е во мене, кој кога сакам да правам добро - злото е присутно. ²²Вистина, се сложувам со мојот внатрешен човек дека наоѓам наслада во Божјиот Закон, ²³но, гледам друг закон во моите органи, кој војува против законот на мојот ум и ме заробува под законот на гревот

што е во моите органи. ²⁴Беден човек сум јас! Кој ќе ме спаси од ова смртно тело! ²⁵Му благодарам на Бог, преку Исус Христос, нашиот Господ!

И така, јас самиот со умот му служам на Божјиот закон, а со телото на законот на гревот.

Сега нема веќе осуда

8 Затоа, сега нема осуда за оние кои се во Христос Исус. ²Зашто законот на Духот на животот во Христос Исус ве ослободи од законот на гревот и на смртта, ³зашто она што не можеше да го стори законот, бидејќи беше слаб заради телото, го изврши Бог! Испраќајќи Го Својот Син во облик сличен на грешното тело и поради грев, го осуди гревот во телото, ⁴за да се исполни барањето на Законот во нас кои не одиме по телото, туку по Духот.

⁵Така, оние што се телесни, се стремат кон телесното, додека оние што се духовни, кон она што е на Духот, ⁶бидејќи мудрувањето на телото е смрт, а мудрувањето на Духот е живот и мир; ⁷зашто мудрувањето на телото е непријателство против Бог, бидејќи не му се покорува на Божјиот закон, ниту пак може, ⁸а оние кои се по тело, не можат да Му угодат на Бог.

⁹Но вие не сте телесни, туку духовни, ако Божјиот Дух навистина живее во вас. Но, ако некој Го нема Христовиот Дух, не е Негов. ¹⁰А ако е Христос во вас, тогаш телото е мртво заради гревот, а духот е жив заради праведноста. ¹¹Ако во вас живее Духот на Оној Кој Го воскресна Исуса од мртвите; тогаш Оној Кој Го воскресна Христос Исус, ќе ги оживее и вашите смртни тела преку Својот Дух Кој живее во вас.

¹²Според тоа, браќа, не сме му должници на телото, за да живееме по телото, ¹³зашто, ако живеете по телото, ќе умрете; но ако преку Духот ги умртвувате делата на телото, ќе живеете. ¹⁴А сите оние кои ги води Божјиот Дух, се Божји синови. ¹⁵Впрочем, не примивте дух на ропство за да бидете пак во страв, туку го примивте Духот на посинувањето, преку кој викаме: "Аба! Татко!" ¹⁶Самиот Дух сведочи заедно со нашиот дух дека сме Божји чеда. ¹⁷А

ако сме чеда, тогаш сме и наследници, Божји наследници, и Христови сонаследници - ако страдаме со Него, со Него и да бидеме прославени.

Откровението на Божјата слава преку верниците

¹⁸Сметам дека страдањата на сегашното време не се ништо во споредба со славата која ќе ни се открие нам. ¹⁹Зашто созданието со нестрплив копнеж го очекува откривањето на Божјите синови. ²⁰Имено, созданието ѝ беше потчинето на суетата, не доброволно, туку поради Оној кој го потчини, во надеж ²¹дека и самото создание ќе биде ослободено од ропството на распаѓањето, во слободата на славата на Божјите деца.

²²А, знаеме дека целото создание сè досега стенка и страда во породилни маки. ²³И не само тоа, туку и ние самите, имајќи ги првите плодови на Духот, ние самите стенкаме во себе, чекајќи го желно посинувањето, избавувањето на нашето тело. ²⁴Зашто ние, во надеж сме спасени, а надежта која се гледа не е надеж; зошто човек да се надева на она што го гледа? ²⁵Но ако се надеваме на она што не го гледаме, тогаш го чекаме со нетрпение.

²⁶Исто така и Духот им помага на нашите слабости, зашто ние не знаеме да се молиме, како што треба; самиот Дух посредува за нас со неискажливи воздишки. ²⁷А Оној Кој ги испитува срцата, знае што мисли Духот, бидејќи Тој посредува за светиите според Божјата волја.

²⁸И знаеме дека сè содејствува за доброто на оние кои Го љубат Бога, на оние кои се повикани по Неговата намера. ²⁹Зашто оние кои ги познаваше однапред, нив и ги предопредели да се преобразат според ликот на Неговиот Син, за Тој да биде првороден меѓу многуте браќа. ³⁰Оние кои ги предопредели, нив и ги повика, а оние кои ги повика, нив и ги оправда, а оние кои ги оправда, нив и ги прослави.

Ништо не го одвојува верникот од Божјата љубов

³¹И така, што да речеме на ова? Ако е Бог со

нас, кој ќе биде против нас? ³²Оној Кој не Го поштеди ни сопствениот Син, туку Го предаде за сите нас, како не ќе ни подари и сè друго заедно со Него? ³³Кој ќе ги обвини Божјите избраници? Бог е Тој што ги оправдува! ³⁴Кој е тој што ќе ги осуди? Дали Христос Исус, Кој умре, и згора на тоа воскресна, Кој е од десната страна на Бог и Кој се зазема за нас? ³⁵Кој ќе нè одвои од Христовата љубов? Невола ли, или мака, или прогонство, или глад, или голотија, или гибел или меч? ³⁶Токму како што е напишано:

”Заради Тебе везден нè убиваат,
нè сметаат како овци за клање.”

³⁷Но во сето ова победуваме надмоќно преку Оној Кој нè засака. ³⁸Зашто уверен сум дека ни смртта, ни животот, ни ангелите, ни властите, ни сегашноста, ни иднината, ни силите, ³⁹ни височината, ни длабочината, ниту кое-годе друго создание, не ќе може да нè одвои од Божјата љубов, која е во Христос Исус, нашиот Господ.

Израелскиот народ

9 Ја зборувам вистината во Христос, не лажам, мојата совест ми сведочи во Светиот Дух, ²дека ми е многу жал и дека имам непрестајна болка во срцето. ³Би сакал да бидам самиот како проколнат, одвоен од Христос, поради моите браќа, сродни по тело, ⁴кои се Израелци, на кои им припаѓаат посинувањето, славата, заветите, на кои им беше даден Законот, службата и ветувањата; ⁵чии се и татковците од кои потекнува и Христос по тело, Кој е Бог над сите, благословен во вечни векови! Амин.

⁶Но не треба да се мисли дека изневерило Божјото слово, зашто не сите што водат потекло од Израел, се вистински Израелци, ⁷ниту сите се Авраамови деца, со тоа што се негово потомство, туку ”Твоето потомство ќе се нарече по Исак”. ⁸Тоа значи дека сите деца по тело не се Божји деца, туку децата на ветувањето се сметаат за потомство. ⁹А словото на ветувањето е ова: ”Ќе дојдам во тоа време, а Сара ќе има син.”

¹⁰Но не само тоа, туку и на Ребека, која зачна од еден, од нашиот татко Исак, ¹¹иако уште близнаците не беа ни родени, и не беа направиле ништо добро или зло, за да остане онака како што Бог беше определил по свој избор, да не зависи од делата, туку од Оној Кој повикува, ¹²и беше речено: "Постариот ќе му служи на помладиот"; ¹³толку како што е напишано: "Јаков го засакав, а Исав го замразив."

¹⁴И така, што да речеме? Има ли неправда кај Бога? Никако! ¹⁵Зашто Тој му вели на Мојсеј:

"Ќе му се смилувам на оној спрема кого имам милост и ќе го сожалам оној спрема кого имам сожаление."

¹⁶Според тоа, не зависи од оној што сака, ниту од оној што трча, туку од милостивиот Бог. ¹⁷Зашто Писмото му вели на фараонот: "Те издигнав за да ја покажам Мојата сила во тебе и за да се разгласи Моето име по целата земја." ¹⁸Значи, Тој има милост спрема кого сака, и го закоравува кого сака.

¹⁹А сега, ти ќе Ми речеш: "Тогаш, зошто сè уште бара грешки? Зашто, кој може да ѝ се противи на Неговата волја?" ²⁰Та кој си ти, човече, да се расправаш со Бог? Зар ракотворбата ќе му рече на својот творец: "Зошто вака си ме направил?" ²¹Или зар грнчарот нема право над глината, од истата смеса да направи еден сад за почесна, а друг за секојдневна употреба?

²²А што ако Бог, иако сака да го покаже Својот гнев и да ја пројави Својата моќ, со големо трпение, ги трпи садовите на гневот, приготвени за погибел, ²³за да ги пројави истовремено богатствата на Својата слава над садовите на милоста, што однапред ги приготвил за слава, ²⁴па како такви, нè повика и нас, не само од Евреите, туку и од неевреите? ²⁵Како што вели преку Осија:

"Народ кој не е Мој народ, ќе го наречам Свој; и онаа која не е сакана, ќе ја наречам сакана."

²⁶Така ќе се случи таму каде што им беше речено:

”Вие не сте Мој народ,
таму ќе бидат наречени
синови на живиот Бог.”

²⁷А Исаија извикува за Израел:

”Иако бројот на израеловите синови
е колку морскиот песок,
само Остатокот ќе биде спасен,
²⁸зашто Господ ќе го спроведе
Својот збор на земјата,
и брзо ќе го исполни.”

²⁹И како што прорече Исаија:

”Ако Господ над војските
не ни оставеше потомство,
ќе бевме како Содом
и ќе заприлегавме на Гомора.”

Неевреите се повикани

³⁰И така, што да кажеме? Останатите народите кои не се стремееа кон праведност, добија праведност, и тоа праведност која е по вера; ³¹а Израел, иако се стремеше кон законот на праведноста, не стигна до законот. ³²Зошто? Затоа што не настојуваше да го постигне со вера, туку со дела. Тие се препнаа од каменот за сопнувањето, ³³токму како што е напишано:

”Еве, на Сион поставувам камен
за сопнување и карпа на соблазна;
и кој верува во Него,
нема да се посрами.”

10 Браќа, желбата на моето срце и мојата молитва кон Бог за нив е да бидат спасени. ²Зашто сведочам за нив дека имаат ревност за Бог, но не според сознанието. ³Имено, не знаејќи ја Божјата праведност и сакајќи да ја воспостават својата сопствена, не ѝ се покорија на Божјата праведност. ⁴Зашто Христос е завршокот на законот за праведноста на секој што верува.

Методот на оправдание

⁵Зашто, Мојсеј пишува: "човекот кој врши праведност втемелена врз закон, ќе живее од неа." ⁶А праведноста, која е од вера, зборува вака: "Да не речеш во своето срце: 'Кој ќе се искачи на небото?' што значи, да Го симне Христос; ⁷или: 'Кој ќе слезе во бездната?' што значи, да Го крене Христос од мртвите!" ⁸Но што зборува таа: "Словото е близу до тебе, во твојата уста и во твоето срце," што значи, словото на верата која ние ја проповедаме.

⁹Зашто, ако со твојата уста исповедаш дека Исус е Господ и ако во твоето срце поверуваш дека Бог Го воскреснал од мртвите, ќе бидеш спасен. ¹⁰Зашто со срцето се верува за праведност, а со устата се исповедува за спасение, ¹¹бидејќи Писмото вели: "Секој кој верува во Него, нема да се засрами." ¹²И нема разлика меѓу Евреин и Грк, зашто еден ист е Господ на сите, богат за сите кои Го повикуваат, ¹³зашто: "Секој, кој ќе го повика Господовото име, ќе биде спасен."

¹⁴Но, како ќе Го повикаат Оној во Кого не поверувале? А како ќе поверуваат во Оној за Кого не чуле? А како ќе чујат без проповедник? ¹⁵И како ќе навестуваат, ако не се испратени, како што е напишано: "Колку се прекрасни нозете на оние што носат радосни вести за добри нешта!"

¹⁶Но сите не ја послушаа Радосната Вест, зашто Исаија вели: "Господи, кој ѝ поверува на нашата вест?" ¹⁷И така, верата доаѓа од слушање, и тоа од слушање на Христовото слово, ¹⁸па велам: Зар не чуле? Секако:

"Гласот им одекна по целата земја,
а нивните зборови до крајот на светот."

¹⁹И си велам: Зар Израел не разбра? Мојсеј прв вели:

"Ќе предизвикам љубомора
кај вас спрема оние што не се народ
и ќе ве разгневам со народ
кој е неразумен."

²⁰А Исаија пак се осмелува да рече:

”Ме најдоа оние кои не Ме бараа,
и им се јавив на оние
кои не прашуваа за Мене.”

²¹ А за Израел зборува:

”Цел ден ги протегав Своите раце
кон народ непокорен и инаетлив.”

Божјиот избран народ

11 И така, прашувам: ”Дали Бог го отфрли Својот народ? Никако! Зашто и јас сум Израелец, од потомството на Авраам, од племето на Бенјамин. ²Бог не го отфрли Својот народ кого го знаеше однапред. Или не знаете што вели Писмото за Илија, кога Го моли Бога против Израел: ³”Господи, ги погубија Твоите пророци, ги разурнаа Твоите жртвеници, а јас останав сам, па и мојот живот го бараат.” ⁴А каков беше Божјиот одговор: ”Си оставив за себе седум илјади луѓе кои не се поклонија пред Баал.” ⁵Така и сега, суштествува еден остаток, избран по благодатта. ⁶Но, ако е по благодат, тогаш не е по дела, инаку благодатта не би била веќе благодат.

⁷Значи што? Израел не го доби она што го бараше, туку избраните го добија, а останатите беа закоравени, ⁸како што е напишано:

”Бог им даде дух на мртвило,
очи да не гледаат и
уши да не слушаат,
сè до ден денешен.”

⁹И Давид зборува:

”Нивната трпеза да им биде стапица,
мрежа, камен за сопнување и одмазда!

¹⁰Очите нека им се помрачат,
за да не гледаат!

А плеќите свиткај им ги засекогаш!”

¹¹Значи, велама: зарем се препнаа за да паднат? Никако! Туку преку нивниот престап им дојде спасение на другите народи, за да бидат самите поттикнати на ревност. ¹²Ако нивниот престап значи богатство за светот и нивниот неуспех

богатство за другите народи, колку повеќе ќе значи нивната целосност!

Два вида гранки

¹³Но ви зборувам вам, неевреите; бидејќи сум апостол на неевреите, јас ја прославувам мојата служба, ¹⁴та на некој начин да ги поттикнам на ревност моите по тело и да спасам некои од нив. ¹⁵Зашто, ако нивното отфрлање е помирување за светот, што ли ќе биде нивното прифаќање, ако не оживување од мртвите? ¹⁶Ако еден дел е свет, свето е и целото тесто; ако е коренот свет - и гранките се свети.

¹⁷Но ако се откриени некои гранки, а ти, дива маслинка, си накалемен меѓу нив и заедно го користите сочниот корен на маслинката, ¹⁸не фали се пред гранките! Ако се фалиш, знај дека ти не го одржуваш коренот, туку коренот тебе! ¹⁹Ама ќе речеш: "Гранките се откриени, за да бидам јас накалемен!" ²⁰Токму така! Поради неверието се откришија, а ти стоиш преку твојата вера. ²¹Не гордеј се, туку имај страв! Зашто, ако Бог не ги поштедил природните гранки, не ќе те поштеди ни тебе.

²²Следствено, погледај ги Божјата добрина и строгост: строгоста се изразува спрема паднатите, а Божјата добрина спрема тебе, ако истраеш во добрината, зашто инаку и ти ќе бидеш отсечен. ²³А и тие, ако не останат во неверието, ќе бидат накалемени, зашто Бог може пак да ги накалеми. ²⁴Зашто, ако ти којшто беше отсечен од природната дива маслинка и против природата беше накалемен на питомата маслинка, колку полесно ќе бидат накалемени врз сопствената маслинка оние кои ѝ се природни.

"Целиот Израел ќе биде спасен"

²⁵Не сакам, браќа, да ви остане непозната оваа тајна, за да не мудрувате по своја мудрост: еден дел на Израел закораве, додека не се исполни бројот на неевреите. ²⁶И така, целиот Израел ќе биде спасен, како што е напишано:

"Избавителот ќе дојде од Сион;
Тој ќе ја отстрани безбожноста од Јаков,
²⁷а тоа е Мојот завет со нив,
кога ќе им ги отстранам гревовите."

²⁸Според Евангелието, тие се непријатели заради вас, но според Божјиот избор, тие се сакани заради татковците; ²⁹зашто Божјите дарови и Неговото признание се неотповикливи. ³⁰И вие Му бевте некогаш непокорни на Бог, но сега добивте милост поради нивната непокорност, ³¹па така, значи, и тие станаа сега непокорни, и заради милоста која ви се укажа вам и ним исто така може сега да им се укаже милост. ³²Зашто Бог ги стави сите во непокорност, за да покаже милост спрема сите.

³³О длабочино на богатства
и на мудрост, и на Божјото знаење!
Колку се достапни
Неговите судови и неиспитливи
патиштата Негови!

³⁴Зашто и кој ја запознал
Господовата мисла?
Или кој Му бил советник?

³⁵Или кој Му дал нешто однапред,
за да му биде вратено?"

³⁶Зашто сè е од Него,
преку Него и за Него.
Нему нека Му е слава
во вечни векови.

Амин!

Совети за практичен живот

12 Затоа, браќа, ве молам, заради Божјите милости, да ги принесете вашите тела како жива и света богоугодна жртва. Тоа нека биде ваша разумна служба. ²Немојте да се сообразувате со овој свет, туку преобразувајте се преку обновувањето на вашиот ум, за да можете да сфатите што е Божја волја, што е добро, угодно и совршено!

³Зашто, преку благодатта што ми е дадена, му велам на секој еден меѓу вас да не мисли за себе повеќе отколку што треба да мисли, туку мислите нека ви бидат насочени кон разумно расудување, според мерата на верата која Бог му ја доделил секому. ⁴Имено, како што во едно тело имаме многу органи, а сите органи немаат иста функција, ⁵така и ние, кои сме многу, едно тело сме во Христос, а како поединци - органи сме еден на друг. ⁶Бидејќи

имаме разни дарови, според дадената ни благодат: ако е пророштво, нека е сразмерно со верата; ⁷ако е служење, нека се состои во служење; ако е некој учител, нека поучува; ⁸ако има дар на утеха, нека утешува! Кој дава, нека дава штедро; кој управува, нека биде ревносен и кој покажува милост, нека го прави тоа со радост!

⁹Љубовта нека ви биде нелицемерна; бегајте од злото, држете се за доброто; ¹⁰љубете се еден друг срдечно со братска љубов; натпреварувајте се во почит еден спрема друг; ¹¹Не заостанувајте во ревноста; бидете горливи во духот, служејќи Му на Господ; ¹²радувајте се во надежта, бидете истрајни во невола; постојани во молитва! ¹³Помагајте им на светиите според нивните потреби; бидете гостољубиви!

¹⁴Благословувајте ги оние кои ве прогонуваат; благословувајте, и не колнете! ¹⁵Радувајте се со оние што се радуваат и плачете со оние што плачат. ¹⁶Бидете истомисленици едни со други; не бидете надмени, туку дружете се со понизните. Не сметајте се сами себеси мудри.

¹⁷Никому не враќајте зло за зло; стремете се кон она што е добро пред сите луѓе. ¹⁸Ако е можно, доколку зависи од вас, бидете во мир со сите луѓе; ¹⁹не одмаздувајте се вие, мили мои, туку оставете му можност на Божјиот гнев, зашто е напишано: "Одмаздата е Моја, Јас ќе возвратам!- говори Господ." ²⁰"Туку, ако твојот непријател е гладен, нахрани го, ако е жеден дај му да пие! Ако направиш така, со вжарени гламни ќе му ја посипеш главата."

²¹Не дозволувај да те надвлее злото; туку надвлееј го злото со добро!

Верникот и власта

13 Секоја душа нека им се покорува на претпоставените власти, зашто нема власт, а да не е од Бога, а оние кои се поставени, од Бог се поставени. ²Затоа, оној кој ѝ се противставува на власта, ѝ се противставува на Божјата уредба; а оние што се противставуваат, ќе ја примат својата осуда. ³Зашто владетелите не се страв и трепет за добри дела, туку за зли. Ако сакаш да не

страхуваш од власта, прави добро, па ќе бидеш пофален од неа. ⁴Таа е во служба на Бог за твое добро. Но, ако правиш зло, страхувај, зашто таа не носи напрасно меч, бидејќи е во служба на Бог и гневно се одмаздува на оној што прави зло. ⁵Затоа треба да ѝ бидеш покорен, не само поради гневот, туку и поради совеста.

⁶Затоа плаќате и даноци, зашто управителите се Божји службеници кои се занимаваат со тоа. ⁷Дајте му го секому она што сте должни: кому данок - данокот; кому царина- царината; кому страв- стравот; кому чест- честа!

⁸Не должете никому ништо, освен да се љубите еден друг, зашто кој го љуби ближниот, го исполнува законот. ⁹Зашто заповедите: "Не врши прељуба! Не убивај! Не кради! Не посакувај!" - и ако има уште некоја друга заповед, сите се содржани во овие зборови: "Љуби го својот ближен како себеси!" ¹⁰Љубовта не му прави зло на ближниот; затоа, љубовта е исполнување на законот.

¹¹Правете го тоа, знаејќи го времето, бидејќи е дојден часот да се разбудите од сонот; зашто сега спасението ни е поблизу отколку кога поверувавме. ¹²Ноќта речиси помина, а денот приближи. Затоа да ги отфрлиме делата на темнината и да се облечеме во оружјето на светлината! ¹³Да живееме пристојно како дење, не во гозби и пијанство, не во блуд и прељуба, не во препирки и љубомора, ¹⁴туку загрнете се со нашиот Господ Исус Христос, и не задоволувајте ги похотите на телото.

Зошто го судиш брата си?

14 Примајте го слабиот во верата, но не за да го судите неговото мислење! ²Еден верува дека смее да јаде сè, а оној кој е слаб, јаде само зеленчук. ³Оној што јаде, нека не го презира оној што не јаде; а оној што не јаде, нека не го осудува оној што јаде, зашто Бог го прифатил таков. ⁴Кој си ти, што судиш туѓ слуга? Тој стои или паѓа пред својот господар, а ќе стои зашто Господ е силен да го поткрепи.

⁵Еден ги разликува деновите, а друг сите денови ги смета еднакви. Секој нека биде

наполно уверен во своето мнение! ⁶Кој го почитува денот, тоа го прави за Господ; кој јаде, јаде за Господ, бидејќи Му благодарни на Бог; и кој не јаде, за Господ не јаде и Му благодарни на Бог. ⁷Никој од нас не живее за себеси и никој не умира за себеси, ⁸зашто ако живееме, живееме за Господ; ако умираме - умираме за Господ. Затоа, живееме ли или умираме, Господови сме.

⁹Христос, всушност, и затоа умре и оживеа, за да биде Господар и над мртвите и над живите. ¹⁰А ти, зошто го осудуваш својот брат? Или ти, зошто го презираш својот брат? Зашто, сите ќе застанеме пред Божјиот судски престол, ¹¹бидејќи е напишано:

”Затоа што Сум жив - вели Господ - пред Мене ќе клекне секое колено; и секој јазик ќе Го признае Бога.”

¹²И така, секој од нас за себе ќе одговара пред Бог.

Слободата на христијаните

¹³Затоа, да не се осудуваме веќе еден со друг, туку подобро да мислиме за тоа никој да не поставува пред братот пречки или соблазни!

¹⁴Знам, и уверен сум во Господ Исус, дека ништо не е нечисто само по себе, туку само за оној кој смета дека нешто е нечисто, за него е нечисто. ¹⁵Зашто, ако е нажален твојот брат заради јадење, ти веќе не постапуваш според љубовта. Не сотирај го со твоето јадење оној за кого Христос умре. ¹⁶И така, не дозволувајте да се хули на вашето добро! ¹⁷Зашто Божјото царство не се состои од јадење и пиење, туку од праведност, мир и радост во Светиот Дух. ¹⁸Оној кој со ова Му служи на Христос, е по волја на Бог и е ценет од луѓето.

¹⁹И така, да се стремиме кон она што е за мир и за заемно надградување! ²⁰Не урнисувај го Божјото дело заради јадење! Сè е чисто, но е зло за човекот, кој јадејќи наведува на грев. ²¹Добро е да не се јаде месо, ниту да се пие вино, ни да се прави нешто поради што твојот брат се соблазнува.

²²Верата што ја имаш, имај си ја за себе пред Бог! Блажен е оној кој не се осудува себеси за

она што го смета за добро. ²³А оној кој се сомнева кога јаде, се осудува, зашто не јаде од вера; а сè што не е од вера, грев е.

Изградувајте се еден со друг

15 Ние, силните, должни сме да ги носиме слабостите на слабите, а не да се однесуваме како што нам ни годи. ²Секој од нас нека се грижи да му угоди на ближниот, за негово надградување, ³зашто ни Христос не Си угодуваше Сам на Себеси, туку како што е напишано: "Хулите на оние кои Те хулеа, паднаа на Мене." ⁴И сè што било напишано некогаш, напишано ни е нам за поука, за да имаме надеж преку трпението и преку утехата од Писмата.

⁵А Бог на трпението и утехата нека ви даде едномисленост меѓу вас според Исус Христос, ⁶за да Го славите еднодушно и едногласно, Бог, Таткото на нашиот Господ Исус Христос.

⁷Затоа прифатете се еден со друг, како што и Христос ве прифати за Божја слава! ⁸Зашто јас велам дека Христос стана слуга на обрежувањето поради Божјата вистина, за да ги потврди ветувањата дадени на татковците; ⁹а и за народите да Го прославуваат Бог поради Неговата милосрдност, како што е напишано:

"Затоа ќе Те признаам меѓу народите
и ќе Му пеам на Твоето име."

¹⁰И пак рече:

"Веселете се, о народи,
со Неговиот народ!"

¹¹И пак:

"Славете Го Господа сите народи!
Нека Го прославуваат сите луѓе!"

¹²И пак Исаија вели:

"Ќе се јави подник
од Јесеевиот корен,
и Оној Кој станува
за да владее над народите,
во Него ќе се надеваат народите!"

¹³А Бог на надежта да ве исполни со сета радост и мир во верата, та преку силата на Светиот Дух да изобилувате во надежта.

Павловата верност на Евангелието

¹⁴И јас самиот, браќа мои, уверен сум за вас, дека сте и самите полни со добрина, исполнети со секакво знаење и дека можете да се поучувате еден со друг. ¹⁵Но, за некои работи ви пишав малку послободно, за да ве потсетам дека поради благодатта која ми беше дадена од Бог, ¹⁶за да Му бидам служител на Исус Христос меѓу неевреите, вршејќи света служба за Божјото Евангелие, та неевреите како мој принос да бидат угодни, и осветени преку Светиот Дух.

¹⁷И така, во Христос Исус најдов причина за пофалба во нештата кои се однесуваат на Бог, ¹⁸зашто не се осмелувам да зборувам за нешто друго освен за она што Христос го изврши преку мене, од кое произлезе послушноста на народите преку збор и дело, ¹⁹со силата на знаци и чуда, со силата на Духот, така што од Ерусалим и наоколу, сè до Илирик, наполно го проповедав Христовото Евангелие. ²⁰Но, при тоа не се стремев да го проповедам Евангелието таму каде што Христовото име веќе беше познато, за да не зидам врз туѓ темел, ²¹туку како што е напишано:

”Ќе Го видат оние на кои ништо не им беше навестено за Него, и ќе разберат оние кои не беа чуле.”

²²Заради тоа многупати бев спречен да дојдам кај вас.

²³Но сега, бидејќи веќе немам поле за работа во овие краишта и затоа што копнеам веќе многу години да дојдам кај вас ²⁴кога ќе одам за Шпанија, се надевам дека ќе ве видам на минување и дека вие ќе ме испратите оттаму, откако најнапред ќе се порадувам малку со вас. ²⁵А сега одам за Ерусалим за да им послужам на светиите, ²⁶зашто Македонија и Ахаја од сè срце собраа помош за бедните меѓу светиите во Ерусалим. ²⁷Навистина, им беше мило да го сторат тоа, а и должни им се; зашто како што неевреите станаа соучесници во нивните

духовни богатства, така тие се должни да им послужат во материјалните потреби. ²⁸Кога ќе го завршам ова и кога ќе им го доставам овој нивни плод, ќе тргнам за Шпанија минувајќи откај вас. ²⁹А знам дека доаѓајќи кај вас, ќе дојдам со целосен Христов благослов.

³⁰Покрај тоа, ве молам, браќа, преку нашиот Господ Исус Христос и преку љубовта на Духот, да се борите заедно со мене, молејќи Му се на Бог за мене, ³¹за да се избавам од непокорните во Јудеја и за да им биде по волја мојата служба на светиите во Ерусалим, ³²та да можам, по Божја волја, радосно да дојдам кај вас и да се освежам заедно со вас. ³³А Бог на мирот нека е со сите вас, Амин!

Поздрави

16 Ви ја препорачувам нашата сестра Фиба, која е на служба во црквата во Кенхреа: ²да ја примите во Господ, како што им прилега на светиите, и помогнете ѝ во сè што ќе има потреба од вас; зашто и таа им помагаше на мнозина, а и мене самиот.

³Поздравете ги Прискила и Акила, моите соработници во Христос Исус, ⁴кои ги ризикуваа своите глави за мојот живот и на кои не им благодарам само јас, туку и сите цркви на неевреите.

⁵Поздравете ја и црквата во нивниот дом.

Поздравете го мојот мил Епенет, кој е првиот обратеник на Азија во Христос!

⁶Поздравете ја Марија, која многу се трудеше за вас!

⁷Поздравете ги Андроник и Јуниј, моите сонародници и другари во заточеништвото; кои имаат углед меѓу апостолите и кои поверуваа во Христос пред мене.

⁸Поздравете го Амплиат, мојот мил во Господ!

⁹Поздравете ги Урбан, нашиот соработник во Христос, и мојот мил Стахиј!

¹⁰Поздравете го Апелиј, проверениот во Христос! Поздравете ги оние од домот на Аристокл!

¹¹Поздравете го мојот сонародник Иродион! Поздравете ги и оние од Нарцисовиот дом, кои се во Господ!

¹²Поздравете ги Трифена и Трифоса, кои се

трудат во Господ! Поздравете ја милата Персида, која многу се трудеше во Господ!

¹³Поздравете го Руф, избраниот во Господ, и неговата мајка и моја!

¹⁴Поздравете ги Асинкрит, Флегонт, Ерма, Патроб, Ермија и браќата кои се со нив!

¹⁵Поздравете ги Филолог и Јулија, Ниреј и неговата сестра, потоа Олимп и сите светии, кои се со нив!

¹⁶Поздравете се еден со друг со свет целив! Ве поздравуваат сите Христови цркви.

Поттик кон единство

¹⁷Ве молам, браќа, чувајте се од оние кои прават раздори и препирки против учењето кое го научивте, и бегајте скраја од нив!

¹⁸Зашто, таквите не Му служат на нашиот Господ Христос, туку на својот стомак, и со благи и ласкави зборови ги заведуваат срцата на простодушните. ¹⁹Вашата послушност им е позната на сите. Затоа се радувам за вас, но сакам да бидете мудри за доброто, а неупатени во злото!

²⁰А Бог на мирот наскоро ќе го сотре сатаната под вашите нозе. Благодатта на нашиот Господ Исус нека биде со вас!

²¹Ве поздравуваат мојот соработник Тимотеј и моите сонародници Луциј, Јасон и Сосипатар.

²²Ве поздравувам во Господ и јас, Тertiј, кој го напиша ова писмо.

²³Ве поздравува Гај, домаќинот мој и на целата црква. Ве поздравуваат градскиот благајник Ераст и братот Кварт. ²⁴Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со сите вас!

Славопој

²⁵А на Оној кој може да ве утврди - според моето Евангелие и според проповедта за Исус Христос, согласно со откровението на тајната за која се молчеше од дамнина, ²⁶а сега се јави преку пророчките списи и по заповед на вечниот Бог им беше соопштена на сите народи, приведувајќи ги кон послушност на верата, ²⁷- на единствениот мудар Бог, нека биде слава преку Исус Христос во сите векови. Амин!

Првото послание на Павле до Коринќаните

Првото послание на Павле до Коринќаните

1 Павле, преку Божјата волја повикан апостол на Исус Христос, и братот Состен,² до Божјата црква во Коринт, до осветените во Христос Исус, повиканите свети, заедно со сите кои на секое место го повикуваат името на Исус Христос, нивни и наш Господ.

³Благодат вам и мир од Бог, нашиот Татко, и од Господ Исус Христос.

⁴Секогаш Му благодарам на својот Бог за вас, за Божјата благодат што ви е дадена во Христос Исус, ⁵зашто во Него се збогативте во сè, во секој говор и секое знаење, ⁶како што и Христовото сведоштво се утврди во вас, ⁷така што да не ви недостига ниеден дар, чекајќи го нестрпливо откровението на нашиот Господ Исус Христос; ⁸Кој ќе ве утврдува докрај, за да бидете беспрекорни во денот на нашиот Господ Исус Христос. ⁹Верен е Бог, преку Кого сте повикани во заедништво со Неговиот Син, Исус Христос, нашиот Господ.

Поттик кон единство

¹⁰Браќа, ве молам во името на нашиот Господ Исус Христос, сите да зборувате исто и да нема раздори меѓу вас, туку да бидете совршено соединети во еден ум и во една мисла. ¹¹Имено, браќа мои, домашните на Хлое ми јавија дека меѓу вас има препирки. ¹²Со ова сакам да кажам дека секој од вас зборува: 'Јас сум Павлов', 'Јас сум Аполосов', 'Јас пак Кифин', а 'Јас Христов'.

¹³Дали Христос се подели? Дали Павле беше распнат за вас? Во Павлово ли име бевте крстени? ¹⁴Му благодарам на Бог, што никого од вас не крстив, освен Крисп и Гај, ¹⁵за да не рече некој дека сте крстени во моето име. ¹⁶Го крстив уште и Стефановиот дом; натаму не

знам дали сум крстил некој друг. ¹⁷Зашто Христос не ме испрати да крштавам, туку да го проповедам Евангелието, не со говорничка мудрост - за Христовиот крст да не го изгуби своето значење.

Вистинита и лажна мудрост

¹⁸Зашто, словото за крстот е безумство за оние кои гинат, а за нас кои се спасуваме, Божја сила, ¹⁹зашто е напишано:

„Ќе ја уништам мудроста на мудрите и ќе го отфрлам разумот на умните.“

²⁰Каде е мудрецот? Каде е законикот? Каде е толкувачот на овој век? Не ја претвори ли Бог мудроста на светов во безумие. ²¹Зашто, откако при Божјата мудрост светот не Го позна Бог, Негова волја беше преку безумството на проповедањето да ги спаси оние кои веруваат. ²²Зашто Евреите бараат знаци, а Грците се стремат кон мудрост, ²³но ние Го проповедаме распнатиот Христос, Кој е камен на сопнување за Евреите и безумство за народите, ²⁴а за повиканите, како Евреи така и Грци, Христос, Божјата сила и Божјата мудрост. ²⁵Зашто безумното од Бог, помудро е од луѓето, и немоќното од Бог, помоќно е од луѓето.

²⁶Браќа, земете го предвид вашето призвание, дека немаше многумина мудри по тело, немаше многумина силни, ниту многумина од благороден род, ²⁷но, Бог го избра она што е безумно во светот, за да ги посрами мудрите; она што е немоќно во светот, Бог го избра за да ги посрами силните; ²⁸и она што е ништожно, што е презрено во светот и она што се смета за ништо, Бог го избра за да го поништи она што е нешто, ²⁹за да не може ниту еден да се фали пред Бог. ³⁰Преку Него сте и вие во Христос Исус, Кој ни стана мудрост од Бог, праведност, осветување и откуп, ³¹толку како што е напишано: „Кој се фали, во Господ да се фали!“

Божјата сила

2 А јас, кога дојдов кај вас, браќа, не дојдов со надмоќен говор или мудрост, навестувајќи

ви го Божјото сведоштво; ²зашто решив да не знам меѓу вас ништо друго, освен Исус Христос, и тоа распнатиот. ³И јас бев со вас во немоќ, во страв и во многу трепет, ⁴и мојата порака и мојата проповед не се состоеја во убедливи зборови на мудроста, туку во пројава на Духот и силата, ⁵та вашата вера да не почива врз човечка мудрост, туку врз Божја сила.

Вистинита мудрост

⁶Па сепак, говориме за мудрост меѓу оние кои се зрели; но не мудроста на ова време ни на владетелите на денешницата, кои се минливи, ⁷туку говориме за Божјата мудрост, во тајна, скриена, која Бог од дамнина ја предопределил за наша слава; ⁸мудрост која не ја разбрал ниту еден од владетелите на денешницата, зашто ако ја беа разбрале, немаше да Го распнат Господ на славата; ⁹туку, како што е напишано:

”Што око не видело,
што уво не чуло
и што во човечко срце не дошло,
тоа Бог го подготви
за оние кои Го љубат.”

¹⁰А Бог ни го откри тоа нам преку Духот, зашто Духот испитува сè, па дури и Божјите длабочини. ¹¹Зашто, кој од луѓето знае што е во човекот, освен човечкиот дух што е во него? Па така, никој не знае што има во Бог, освен Божјиот Дух. ¹²А ние не го примивме духот на овој свет, туку Духот Кој е од Бог, за да ги знаеме нештата што Бог дарум ни ги дал. ¹³Нешта кои не ги зборуваме со зборови научени од човечка мудрост, туку научени од Духот, изразувајќи го духовното со духовни зборови. ¹⁴А душевниот човек не го прима она што е од Божјиот Дух, зашто тоа е безумство за него, и не може да го разбере, зашто за тоа треба да расудува на духовен начин. ¹⁵Духовниот човек пак, испитува сè, а него никој не го испитува, ¹⁶зашто:

”Кој го запозна Господовиот ум,
за да Го поучи?”

А ние го имаме Христовиот ум.

Исус е темелот

3 Јас, браќа, не можев да ви зборувам како на духовни, туку како на телесни, како на деца во Христос. ²Со млеко ве напоив, а не со тврда храна, зашто уште не сте способни да ја примите. А ни сега не сте способни, ³зашто сè уште сте телесни. Не сте ли телесни и не живеете ли како обичните луѓе, штом меѓу вас има завист и препирки? ⁴Не сте ли телесни кога еден зборува: ”Јас сум Павлов”, а друг: ”Јас сум Аполосов?”

⁵Па што е Аполос? Што е Павле? Служители преку кои вие поверувавте и тоа според она, колку кому Господ му дал. ⁶Јас посадив, Аполос навади, но Бог направи да расте. ⁷Затоа, ниту оној кој сади е нешто, ниту оној кој полева, туку Бог Кој прави да расте. ⁸А оној кој сади и оној кој полева, едно се, но секој ќе ја прими својата награда според својот труд. ⁹Ние сме Божји соработници, а вие сте Божја нива, Божја градба.

¹⁰Според Божјата благодат, која ми беше дадена, јас, како мудар ѕидар, поставив основа, а друг гради врз неа. Но секој да внимава како гради врз неа. ¹¹Зашто, никој не може да постави друга основа, освен онаа што е поставена, која е Исус Христос. ¹²Ако некој врз оваа основа зида со злато, сребро, скапоцени камења, дрво, сено, слама, ¹³сечие дело ќе излезе на видело; денот ќе го покаже, зашто ќе се открие преку оган; а огнот ќе ја испита вредноста на сечие дело. ¹⁴Оној, кому ќе му остане тоа што го градел, ќе прими награда; ¹⁵а оној чие дело ќе изгори, тој ќе претрпи загуба, а самиот ќе се спаси, но така како низ оган.

¹⁶Не знаете ли дека сте Божји храм и дека Божјиот Дух живее во вас? ¹⁷Ако некој го урива Божјиот храм, Бог ќе го урне него, зашто Божјиот храм е свет, а тоа сте вие.

¹⁸Никој нека не се мами. Ако некој меѓу вас мисли дека е мудар во овој свет, нека стане безумен, за да може да стане мудар, ¹⁹зашто мудроста на овој свет е безумство пред Бог! Зашто напишано е: ”Тој ги разоткрива мудрите во нивното лукавство.” ²⁰И пак: ”Господ ги знае мислите на мудрите, знае дека се суетни.” ²¹Затоа никој да не се фали со луѓе! Зашто сè е ваше, ²²било да е Павле, или

Аполос, или Кифа, или светот, или животот, или смртта, или сегашноста, или иднината, сè ви припаѓа вам, ²³а вие Му припаѓате на Христос, а Христос на Бог.

4 И така, секој човек, во таа смисла, нека нè смета за Христови служители и за управители на Божјите тајни! ²А од управителите натаму се бара секој да се покаже доверлив. ³За мене сосем малку ми значи што ме осудувате вие или друг човечки суд, всушност ни самиот јас не се судам себеси. ⁴Зашто сум свесен дека во ништо не сум виновен, но со тоа не сум оправдан. Туку, Господ е Тој Кој ќе ме суди. ⁵Затоа не судете ништо предвреме, пред да дојде Господ, Кој ќе го изнесе на видело скриеното во темнина и ќе ги открие намерите на срцата, и тогаш сечија пофалба ќе дојде од Бог.

⁶А врз себе и врз Аполос покажав пример, брака, заради вас, за да научите од нас да не мудрувате повеќе од она што е напишано, за да не се вообрази ниту еден за сметка на друг. ⁷Зашто, кој те смета за поинаков? Има ли нешто, што не си примил? И така, ако си примил, зошто се фалиш како да не си примил?

⁸Веќе се наситивте, се обогативте, без нас се зацаривте. И камо да се бевте зацариле, та и ние да владееме со вас! ⁹Зашто, ми се чини, Бог нè постави нас апостолите последни, како осудени на смрт; зашто станавме јавен приказ пред светот, како на ангелите така и на луѓето. ¹⁰Ние сме безумни заради Христос, а вие сте мудри во Христос! Ние сме немоќни, а вие сте силни; вие сте со чест, а ние без чест. ¹¹До овој час гладуваме и жеднееме, и необлечени сме, и нè бијат, и талкаме, ¹²и се трудиме работејќи со своите раце. Кога нè навредуваат, ние благословуваме; кога нè прогонуваат, ние поднесуваме; ¹³кога нè клеветат, ние им се обраќаме благо. Станавме како отпадок за светот, како смет исфрлен од сите, сè досега.

¹⁴Не го пишувам ова за да ве засрамам, туку за да ве предупредам како мои мили чеда, ¹⁵зашто, ако имате безбројни воспитувачи во Христос, сепак немате многу татковци, зашто јас ви станав татко во Христос Исус преку Евангелието. ¹⁶Затоа, ве молам угледајте се на

мене. ¹⁷Затоа и го испратив кај вас Тимотеј, моето мило и верно чедо во Господ. Тој ќе ви напомне за моите патишта во Христос, како што поучувам насекаде и во секоја црква.

¹⁸Некои се вообразија, како да нема да дојдам кај вас. ¹⁹Но наскоро ќе дојдам кај вас, ако сака Господ, и тогаш ќе ги дознаам не зборовите на оние вообразените, туку нивната сила, ²⁰зашто Божјото царство не се состои во зборови, туку во сила. ²¹Што сакате? Да дојдам кај вас со прачка или со љубов и со кроток дух?

За редот и дисциплината во црквата

5 Всушност, се зборува дека меѓу вас има блудство, и тоа такво какво што нема ни меѓу безбожниците, дека некој ја има татковата жена. ²А вие уште се вообразивте и не жалите; нека биде отстранет од вашата средина оној што го направил тоа дело!

³Зашто, иако во телото сум отсутен, присутен сум во духот, и јас веќе го осудив оној кој го направил тоа како да сум присутен. ⁴Кога во името на нашиот Господ Исус ќе се соберете вие и јас со мојот дух, со силата на нашиот Господ Исус, ⁵да го предадете таквиот на сатаната, за пропаст на неговото тело, за да биде спасен неговиот дух во денот на Господ Исус.

⁶Вашето фалење не е добро. Не знаете ли дека малку квас го потквасува целото тесто?

⁷Исчистете се од стариот квас, за да бидете ново тесто, како што сте бездруго бесквасни. Зашто и Христос, нашето пасхално јагне, беше жртвувано за нас. ⁸Затоа треба да празнуваме не со стариот квас, ниту со квасот на злобата и пакоста, туку со бесквасниот леб на искреноста и вистината.

⁹Во моето писмо ви напишав, да не станувате блиски со блудници, ¹⁰но воопшто не мислев на блудниците од овој свет, или со алчните, или со измамниците, или со идолопоклонците, зашто тогаш би требало да излезете од светот. ¹¹Но сега ви напишав да не станувате блиски со оној кој се нарекува брат, а блудник е или алчен, или идолопоклоник, или пцујач, или пијаница или измамник. Со таков и да не јадете!

¹²Зашто, моја работа ли е да ги судам оние

кои се надвор? Зар вие не им судите на оние кои се внатре? ¹³А Бог ќе им суди на оние кои се надвор. ”Отстранете го злиот од вашата средина!”

За споровите меѓу верниците

6 Се осмелува ли некој од вас, ако има спор со друг, да оди на суд пред неправедните, а не пред светиите? ²Или не знаете ли дека светиите ќе му судат на светот? И ако вие ќе му судите на светот, не сте ли достојни да судите во малите спорови? ³Не знаете ли дека ние ќе им судиме на ангелите! А камо ли на делата од овој живот! ⁴И така, ако имате поставено судови за работите од овој живот, дали ги поставувате за судии оние кои се малку ценети во црквата! ⁵Зборувам за ваш срам. Вистина ли е дека меѓу вас нема ниеден мудар, кој би можел да пресуди меѓу своите браќа, ⁶туку брат се суди со брат, и тоа пред неверници?

⁷Без сомнение, тоа е веќе за сите вас пораз, штом имате парници помеѓу себе. Зошто поарно не претрпите неправда? Зошто поарно не претрпите штета? ⁸Впрочем, вие самите ги онеправдувате и оштетувате, и тоа браќата!

⁹Или не знаете дека неправедните нема да го наследат Божјото царство? Не мамете се! Ни блудниците, ни идолопоклониците, ни прељубниците, ни полово изопачените, ни хомосексуалците, ¹⁰ни крадците, ни алчните, ни пијаниците, ни клеветниците, ни измамниците, нема да го наследат Божјото царство. ¹¹А некои од вас беа такви. Но, бевте измиени, и бевте осветени, и бевте оправдани во името на нашиот Господ Исус Христос и во Духот на нашиот Бог.

Злоупотреба на христијанската слобода

¹²Сè ми е дозволено, но не е сè полезно. Сè ми е дозволено, но не сакам ништо да завладее над мене. ¹³Храната е за стомакот, а стомакот за храната, но Бог ќе ги уништи и едното и другото. Телото не е за блудство, туку за Господ, а Господ е за телото; ¹⁴Бог, Кој Го воскресна Господ, ќе нè воскресне и нас со Својата моќ. ¹⁵Не знаете ли дека вашите тела се Христови органи? И така, да ги земам ли

Христовите органи и да ги направам органи на блудница? Никако! ¹⁶Или не знаете дека оној кој ќе се соедини со блудница станува едно тело со неа? Зашто Тој рече: "Обата ќе станат едно тело." ¹⁷А кој се соединува со Господ, еден дух е со Него.

¹⁸Бегајте од блудство! Секој грев што човекот го прави, е надвор од телото, а блудникот греши против своето сопствено тело. ¹⁹Или не знаете дека вашето тело е храм на Светиот Дух Кој е во вас, Кого го имате од Бог, па дека не си припаѓате на себеси? ²⁰Зашто скапо сте платени. Затоа, прославете Го Бог во своето тело.

За бракот

7 А што се однесува до она за што ми пишавте, добро е за човекот да не се допира до жена, ²но поради блудство секој маж нека си има своја жена и секоја жена свој маж. ³Мажот нека ја исполнува својата должност спрема својата жена, а исто така и жената спрема својот маж! ⁴Жената нема власт над своето тело, туку мажот. Исто така и мажот нема власт над своето тело, туку жената. ⁵Не лишувајте се еден од друг, освен по договор, за некое време, за да се посветите на молитва. Потоа состанете се пак, за да не ве искушува сатаната заради недостиг на воздржливост. ⁶Ова ви го велам како отстапка, а не како заповед. ⁷Јас би сакал сите луѓе да бидат исти како мене. Но секој има од Бог свој дар, еден ваков, а друг онаков.

⁸На неженетите и на вдовиците им велам дека е добро за нив да останат исто како мене. ⁹Но, ако не можат да се воздржуваат, нека се женат и мажат, зашто е подобро да стапат во брак отколку да се распалуваат.

¹⁰А на сопружниците им наложувам не јас, туку Господ: жената да не го напушта мажот ¹¹(ако го напушти, нека остане немажена или нека се помири со својот маж); и мажот да не ја остава својата жена.

¹²А на другите им велам јас, а не Господ: ако некој брат има жена која не верува, а која се согласува да живее со него, да не ја напушта! ¹³А жената која има маж, кој не верува, а кој се согласува да живее со неа, да не го напушта

мажот, ¹⁴зашто мажот кој не верува, се осветува преку жената, а жената која не верува, се осветува преку мажот. Инаку вашите деца би биле нечисти, а сега се свети.

¹⁵Но, ако оној кој не верува замине - нека замине! Во таков случај, братот или сестрата не се обврзани, бидејќи Бог нè повикал да живееме во мир. ¹⁶Зашто, откаде знаеш ти, жено, дали не ќе го спасиш мажот? Или откаде знаеш ти, мажу, дека не ќе ја спасиш жената?

¹⁷Впрочем, секој нека оди онака, како што Господ му доделил, како што Бог го повикал! Така наредувам по сите цркви. ¹⁸Ако повиканиот е веќе обрежан, да не стане необрежан; ако ли е необрежан, да не се обрежува! ¹⁹Обрежувањето е ништо, и необрежувањето е ништо, а она што е важно е извршувањето на Божјите заповеди. ²⁰Секој нека остане онаков каков што е повикан! ²¹Ако си повикан како роб? Не грижи се! Но, ако можеш да станеш слободен, подобро искористи го тоа, ²²зашто оној кој е повикан во Господ како роб, слободен е во Господ; исто така, и оној кој е повикан како слободен, Христов роб е. ²³Скапо сте платени! Не станувајте им робови на луѓето! ²⁴Браќа, секој нека остане пред Бог во она во што бил, кога бил повикан.

За девиците

²⁵За девиците немам заповед од Господ, но го кажувам своето мнение како таков, кој по Господовата благодат, е достоен за доверба. ²⁶Според тоа, сметам дека ова е добро заради сегашната потреба: дека е добро за човекот да остане таков, како што си е. ²⁷Сврзан ли си со жена, не барај развод! Разврзан ли си од жена, не барај жена! ²⁸Но, и да се ожениш, не грешиш; а ни девицата не греши ако се омажи. Но, таквите ќе имаат телесни неволи во животот, а јас пак се обидувам да ве поштедам.

²⁹Браќа, ви го велам ова: времето е кратко, па затоа оние кои имаат жени, да бидат како да ги немаат, ³⁰и оние кои плачат, како да не плачат; и оние кои се радуваат, како да не се радуваат; и оние кои купуваат, како да не поседуваат; ³¹и оние кои го ползуваат овој свет, како да не го ползуваат потполно, зашто поминува обликот на овој свет.

³²Но би сакал да не бидете загрижени. Оној кој не е во брак, се грижи за она што е Господово: како да Му угоди на Господ. ³³А женетиот се грижи за земното: како да ѝ угоди на жената, ³⁴та вниманието му е поделено. Немажената жена, девицата, се грижи за Господовото, за да биде света во телото и во духот; а мажената се грижи за световното, како да му угоди на својот маж. ³⁵Ова го зборувам за ваша сопствена полза. Не за да ве ограничам, туку за да се истакне пригодното и да немате непопречена посветеност спрема Господа.

³⁶Мисли ли некој дека постапува неприлично со својата девица, која навлегла во години, и дека така треба да биде, нека прави како што сака: не греша, нека се мажи! ³⁷А оној, кој стои цврсто во своето срце и нема потреба, туку владее со својата волја, и решил во своето срце да ја запази својата девица, добро прави.

³⁸Значи, оној што ќе ја омажи својата девица добро прави, а оној што ќе ја омажи, прави подобро.

³⁹Жената е врзана додека мажот ѝ е жив. Ако ѝ умре мажот, слободна е да се премажи за кого сака, но само во Господ! ⁴⁰А, според моето мислење, ќе биде посреќна ако си остане така; а мислам дека и јас Го имам Божјиот Дух.

За нешта жртвувани на идоли

8 Што се однесува до идолските жртви, знаеме дека сите ние имаме знаење.

Знаењето вообразува, а љубовта надградува.

²Ако некој мисли дека знае нешто, тој сè уште не знае како што треба да знае! ³Но, ако некој Го љуби Бога, него Бог го познава.

⁴И така, во однос на јадењето на идолски жртви, знаеме дека идолот не е ништо во светот и дека нема друг Бог освен Единиот.

⁵Зашто, дури и да има таканаречени богови, било на небото, било на земјата - како што има многу богови и многу господари - ⁶сепак, ние имаме еден Бог, Таткото, од Кого е сè и за Кого постоиме ние, и еден Господ Исус Христос, преку Кого е сè, и преку Кого суштествуваме и ние.

⁷Но, сите го немаат ова знаење. Имено, некои што се досега навикнати на идолите - ја

јадат храната како идолска жртва, и така се осквернува нивната слаба совест. ⁸Меѓутоа храната не нè прави угодни на Бог: ниту губиме нешто, ако не јадеме, ниту добиваме нешто, ако јадеме.

⁹Но внимавајте оваа ваша слобода да не им стане камен за сопнување на слабите! ¹⁰Зашто ако некој те види тебе, кој имаш познавање, како седиш на трпеза во идолски храм, нема ли неговата совест, бидејќи е слаба, да биде поттикната да јаде од жртвуваното на идолите? ¹¹И заради твоето познавање загинава слабиот, братот за кого Христос умре. ¹²Значи, грешејќи против браќата и ранувајќи ја нивната слаба совест, грешите против Христос. ¹³Затоа, ако храната го наведува на грев мојот брат, нема воопшто да јадам месо довека, за да не го наведувам на грев својот брат.

Неопходноста од самоодрекување

9 Не сум ли слободен? Не сум ли апостол? Не го видов ли Исус, нашиот Господ? Не сте ли вие мое дело во Господ? ²Ако на другите не сум им апостол, вам сум ви: зашто вие сте печат на моето апостолство во Господ.

³Ова е мојата одбрана пред оние кои ме испитуваат. ⁴Немаме ли право да јадеме и пиеме? ⁵Немаме ли право да водиме сестра, верна жена, како и другите апостоли, Господовите браќа и Кифа? ⁶Или само јас и Варнава немаме право на издршка?

⁷Кој војник служел некогаш на своја сметка? Кој сади лозје, а не јаде од неговиот плод? Или кој пасе стадо, а не го ползува млекото од стадото? ⁸Го зборувам ли ова само како човек? Не го вели ли ова и Законот? ⁹Зашто, во Мојсеевиот Закон е напишано: "Не врзувај му ја устата на волот додека врши!" - Зар Бог се грижи за воловите? ¹⁰Или го вели тоа главно поради нас? Да, тоа е напишано поради нас, зашто оној што ора, треба да ора во надеж и кој врши, да врши во надеж дека ќе добие нешто. ¹¹Ако ние посеавме во вас духовни нешта, дали е премногу ако ожнееме од вашите земни нешта? ¹²Ако други го имаат тоа право над вас, немаме ли ние поголемо?

Но ние не се служиме со тоа право, туку поднесуваме сè, за да не му поставиме некаква пречка на Христовото Евангелие. ¹³Не знаете ли дека од храмот се хранат оние кои исполнуваат света служба и дека служителите на жртвеникот добиваат дел од жртвеникот? ¹⁴Така, Господ им нареди на оние што го проповедаат Евангелието, да живеат од Евангелието.

¹⁵А јас не се ползував со ништо од сето тоа. А и ова не го напишав за да се постапува така во мојот случај, зашто за мене е подобро да умрам, отколку некој да ми ја уништи пофалбата. ¹⁶Ако пак го проповедам Евангелието нема за што да се фалам, зашто тоа ми е обврска. И тешко мене, ако не го проповедам Евангелието! ¹⁷Ако го правам тоа доброволно, имам награда; но, ако не го правам по своја волја, тогаш ми е доверено на управување. ¹⁸Која е тогаш мојата награда? Проповедајќи, бесплатно да го давам Евангелието и да не го исползувам на полно своето право од Евангелието.

¹⁹Навистина, иако сум слободен од сите, им станав роб на сите, за да ги придобијам што повеќе. ²⁰На Евреите им станав како Евреин, за да ги придобијам; на оние кои се под Законот им станав како под Законот, иако не сум под Законот, за да ги придобијам оние што се под Законот. ²¹На оние што се без закон, како без закон, иако не сум без Божјиот Закон, туку сум под Христовиот Закон, за да ги придобијам оние што се без закон. ²²За немоќните станав немоќен, за да ги придобијам немоќните; на сите им станав сè, та по секаков начин да спасам некои. ²³А сето тоа го правам заради Евангелието, за да имам дел во него.

²⁴Не знаете ли дека на трката трчаат сите натпреварувачи, но само еден ја добива наградата! Трчајте така и вие, за да добиете! ²⁵Секој натпреварувач се воздржува од сè: тие, за да добијат распадлив венец, а ние нераспадливи. ²⁶Затоа јас трчам така, не бесцелно; и удирам, не како во празно, ²⁷туку го совладувам своето тело и го правам свој роб, та јас кој им проповедам на другите, да не бидам самиот исклучен.

Поука од историјата на Израел

10 Не сакам да ви биде непознато, браќа, дека сите наши татковци беа под облакот и сите минаа низ морето ²и сите се крстија во Мојсеј, во облакот и во морето; ³и сите јадеа иста духовна храна; ⁴и сите пиеја иста духовна напивка; зашто пиеја од духовната Карпа, која ги придружуваше, а Карпата беше Христос. ⁵Но Бог не беше задоволен со повеќето од нив, и беа погубени во пустината.

⁶А тие нешта станаа примери за нас, за да немаме зли желби, како што ги имаа тие. ⁷И не бидете идолопоклоници како некои од нив, како што е пишано: "Народот седна да јаде и пие, а потоа стана да игра!" ⁸Ниту блудствувајте, како што блудствуваа некои од нив, и во еден ден паднаа дваесет и три илјади! ⁹Ниту да Го искушуваме Господ, како што Го искушуваа некои од нив, и загинаа од змии. ¹⁰Ниту да негодувате, како што негодуваа некои од нив, и загинаа од сотирачот!

¹¹А сето тоа им се случи за пример ним и е запишано за поука нам, на кои им приближуваат последните времиња. ¹²И така, секој кој мисли дека стои, нека внимава да не падне! ¹³Никакво искушение не ве наваса, освен човечкото. А Бог е верен и не ќе дозволи да бидете искушувани над вашите сили, туку заедно со искушението ќе ви даде и излез, за да можете да го издржите.

¹⁴Затоа, мили мои, бегајте од идолопоклонство! ¹⁵Ви зборувам како на мудри; пресудете сами за она што ви го зборувам. ¹⁶Чашата на благословот, што ја благословуваме, не е ли заедништво во Христовата крв? Лебот, што го раскршуваме, не е ли заедништво во Христовото тело? ¹⁷Бидејќи лебот е еден, иако ние сме многу, само едно тело сме, зашто сите учествуваме во еден леб.

¹⁸Погледнете го Израел по тело! Оние, што ги јадат жртвите, не ли учествуваат во жртвеникот? ¹⁹Што сакам да речам? Дали дека жртвуваното на идолите е нешто; или дека идолот претставува нешто? ²⁰Не, туку дека она што многубошците го жртвуваат, им го жртвуваат на демони, а не на Бог; а јас не

сакам вие да општите со демони. ²¹Не можете да ја пиете Господовата чаша и демонската чаша. Не можете да учествувате на Господовата трпеза и на демонската трпеза.

²²Сакаме ли да предизвикаме љубомора кај Господ? Да не сме ние посилни од Него?

²³Сè е дозволено, но не е сè полезно. Сè е дозволено, но не е сè поучно. ²⁴Никој да не ја бара својата полза, туку ползата на другиот!

²⁵Јадете сè што се продава во месарница, не испитувајќи ништо заради совеста, ²⁶зашто "Господова е земјата и сè што ја исполнува."

²⁷Ако некој од неверниците те покани, а ти сакаш да отидеш, јади од сè што ќе стават пред тебе, не испитувајќи ништо заради совеста.

²⁸Но, ако некој ти рече: "Ова месо било жртвувано на идоли," не јади заради оној кој те известил и заради совеста; ²⁹не мислам на твојата совест, туку на оној другиот. Зошто мојата слобода да биде судена од туѓа совест?

³⁰Ако учествувам со благодарност, зошто ме клеветат за она за кое благодарам?

³¹Според тоа, јадете ли, пиете ли, или што и да правите, правете сè за Божја слава! ³²Не бидете им соблазна на Евреите, ни на Грците, ни на Божјата црква, ³³како што и јас им угодувам на сите во сè и не ја барам својата сопствена полза, туку на многумина, за да се спасат."

Бог поставил ред

11 Угледајте се на мене, како и јас на Христос.

²Ве пофалувам дека ме помните во сè и дека ги држите преданијата како што ви ги предадов.

³Но сакам да знаете дека Христос е глава на секој маж, а мажот е глава на жената; а пак Бог е глава на Христос. ⁴Секој маж, кој се моли или пророкува имајќи нешто на неговата глава, ја срамоти својата глава. ⁵А секоја жена, која се моли или пророкува гологлава, ја срами својата глава, зашто е сосем еднаква со онаа што си ја избричила главата. ⁶Имено, ако жената нема покривало, тогаш нека се истриже! Но ако е срамно за жената да се стриже или да си ја бричи главата, нека ја покрива! ⁷Мажот пак, не треба да ја покрива

главата, зашто е лик и слава Божја, а жената е слава на мажот. ⁸Мажот не е од жената, туку жената од мажот, ⁹бидејќи мажот не е создаден заради жената, туку жената заради мажот.

¹⁰Затоа жената треба да има власт над главата, заради ангелите.

¹¹Но во Господ ниту мажот е независен од жена, ниту жената е независна од маж, ¹²зашто како што жената има потекло од мажот, така и мажот се раѓа преку жената, а сè потекнува од Бог. ¹³Пресудете сами во себе дали ѝ прилега на жена да Му се моли на Бог без покривало?

¹⁴Не ве учи ли самата природа дека е непристојно мажот да носи долга коса, ¹⁵ако пак жената има долга коса, зарем не е тоа слава за неа, зашто долгата коса ѝ е дадена место покривало. ¹⁶Но ако некој мисли да се препира - ние немаме таков обичај, ниту Божјите цркви.

Господовата вечера

¹⁷Давајќи ви ги овие упатства, јас не ве фалам, зашто се собирате не за подобро, туку за полошо. ¹⁸Зашто, пред сè, кога се собирате в црква, слушам дека постојат раздори меѓу вас, и донекаде верувам во тоа, ¹⁹зашто меѓу вас треба да има и разлики, за да се покажат проверените меѓу вас. ²⁰И така, кога се собирате, не е тоа за да се јаде Господовата вечера, ²¹зашто на вашите вечери, секој првин си го зема своето јадење, па еден останува гладен, а другиот се опијанува. ²²Зарем си немате куќи за да јадете и пиете? Или ја презирате Божјата црква и ги срамите оние што немаат? Што да ви речам? Да ве пофалам ли? За ова не ве фалам.

²³Зашто, јас го примив од Господ она што и ви го предадов: дека Господ Исус онаа ноќ во која беше предаден, зеде леб, ²⁴и откако благодари, го раскрши и рече: "Ова е Моето тело, кое е за вас, правете го ова за Мој спомен!" ²⁵Исто така, по вечерата ја зеде и чашата и рече: "Оваа чаша е новиот завет во Мојата крв; правете го ова секојпат кога пиете, за Мој спомен!" ²⁶Зашто, секојпат кога ќе го јадете овој леб и ќе пиете од оваа чаша, ја објавувате Господовата смрт - додека дојде Тој.

²⁷Затоа, секој што јаде од лебот или пие од

Господовата чаша на недостоен начин, ќе биде виновен за телото и крвта на Господ. ²⁸Но, секој нека се испита себеси, та така да јаде од лебот и да пие од чашата, ²⁹зашто оној што јаде и пие, а правилно не Го разликува Господовото тело, јаде и пие за своја осуда. ³⁰Затоа многумина меѓу вас се немоќни и болни, а мнозина - починаа. ³¹Ако се осудуваме сами себеси, нема да ни се суди; ³²а кога сме судени, Господ нè кара, за да не бидеме осудени заедно со светот.

³³Затоа, браќа мои, кога се собирате да јадете, чекајте се еден со друг! ³⁴Ако е некој гладен, нека јаде дома, за да не се собирате за осуда. А другите работи ќе ги средам кога ќе дојдам.

Духовни дарови

12 А што се однесува до духовните дарови, браќа, не сакам да останете во незнаење. ²Знаете дека кога бевте многубошци, дозволувавте да бидете терани кон немите идоли. ³Затоа ве известувам дека никој кој зборува со Божјиот Дух, не вели: "Проклет да е Исус," и никој не може да каже: "Исус е Господ," освен преку Светиот Дух.

⁴Има различни дарови, но Духот е ист. ⁵Различни се и службите, но Господ е ист. ⁶Има разлики во дејствувањето, но Бог е ист, Кој врши сè во сите.

⁷Но на секому му е дадена пројавата на Духот за општа полза. ⁸На еден преку Духот му се дава слово на мудрост, на друг слово на знаење според истиот Дух; ⁹на друг вера преку истиот Дух, а на друг пак дарови на исцелување преку истиот Дух, ¹⁰на друг да прави чуда, на друг пророштво, на друг да разликува духови, на друг разни јазици, а на друг да толкува јазици. ¹¹А сето тоа го прави еден и ист Дух, Кој му разделува секому како што сака.

Едно тело, многу органи

¹²Зашто, како што е телото едно, а има многу органи, и сите органи на телото, иако се многу, едно тело се, така е и Христос. ¹³Зашто ние сите сме крстени преку еден Дух, во едно тело - било Евреи, или Грци, било робови, или

слободни, и сите сме напоени од еден Дух.

¹⁴Зашто телото не се состои од еден орган, туку од многу. ¹⁵Ако ногата рече: "Бидејќи не сум рака, не му припаѓам на телото", тоа не ја прави да не биде од телото. ¹⁶И ако увото рече: "Бидејќи не сум око, не му припаѓам на телото", тоа не го прави да не биде од телото. ¹⁷Ако целото тело беше око, каде ќе беше слухот? Ако целото беше слух, каде ќе беше сетилото за мирис? ¹⁸Но Бог ги поставил органите во телото, секој еден од нив како што Му било по волја. ¹⁹Ако пак се беше еден орган, каде ќе беше телото? ²⁰А сега има многу органи, а телото е едно.

²¹Не може окоето да ѝ рече на раката: "Не си ми потребна", или пак главата на нозете: "Не сте ми потребни!" ²²Напротив, многу е понеопходни се оние органи на телото што изгледаат немоќни ²³и поголема почит им даваме на оние органи на телото за кои сметаме дека се за помала почит. Нашите понеугледни органи имаат поголем углед, ²⁴угледните, пак, немаат потреба од тоа. Но Бог така го составил телото, што му дал поголема чест на оној орган, што ја нема, ²⁵за да нема раздор во телото, туку органите еднакво да се грижат еден за друг. ²⁶И ако страда еден орган, со него страдаат сите органи; или ако се слави еден орган, сите органи се радуваат со него.

²⁷Вие сте Христово тело, а поодделно, негови органи. ²⁸А Бог поставил во црквата, прво апостоли, второ пророци, трето учители, потоа чудотворни сили, па дарови за исцелување, за помагање, за управување, и разни јазици. ²⁹Сите ли се апостоли? Сите ли се пророци? Сите ли се учители? Сите ли се чудотворци? ³⁰Сите ли имаат дарови за исцелување? Сите ли зборуваат разни јазици? Сите ли толкуваат?

Љубов

³¹Туку копнејте за поголемите дарови! А јас ќе ви покажам уште посвршен пат.

13 Ако зборувам на човечки и ангелски јазици, а љубов немам - тогаш сум бронза што звони или цимбал што свечи.

²И ако имам дар на пророштво,
и ги знам сите тајни
и целото знаење,
и ако ја имам сета вера,
така што и гори да преместувам,
а љубов немам - ништо не сум.
³И ако го раздадам целиот свој имот
за да ги нахранам сиромашните,
и ако го предадам своето тело
да биде изгорено,
а љубов немам,
ништо не ми користи.

⁴Љубовта долго трпи,
љубовта е љубезна,
не љубомори,
љубовта не се фали,
не се вообразува;
⁵не се однесува непристојно,
не го бара своето,
не се раздразнува,
не памети зло;
⁶не ѝ се радува на неправдата,
туку се радува со вистината;
⁷премолчува сè, на сè верува,
на сè се надева, сè поднесува.
⁸Љубовта никогаш не престанува,
додека ако се пророштва - ќе престанат;
ако се јазици - ќе замолкнат;
ако е знаење - ќе исчезне.
⁹Зашто, делумно знаеме
и делумно пророкуваме,
¹⁰но кога ќе дојде совршеното,
ќе исчезне делумното.
¹¹Кога бев дете,
зборував како дете,
мислев како дете
и расудував како дете.
А кога станав маж,
го прекинав детинското.
¹²Зашто сега гледаме
како во огледало, загадочно,
а тогаш лице в лице.
Сега сознавам делумно,
а тогаш ќе сознаам целосно,
како што сум и самиот
целосно познат.
¹³Така, сега остануваат триве:

верата, надежта и љубовта,
но најголема од нив е љубовта.

За говорот на непознати јазици

14 Стремете се кон љубовта! Копнејте за духовни дарови, а особено да можете да пророкувате! ²Зашто, оној што зборува на јазик, не им зборува на луѓето, туку на Бог, бидејќи никој не го разбира, но во духот зборува тајни. ³А оној што пророкува, им зборува на луѓето за поука, за опомена и утеха. ⁴Кој зборува на јазик, се надградува себеси, а оној што пророкува ја надградува црквата. ⁵Би сакал сите да зборувате на јазици, а уште повеќе да пророкувате. Зашто, оној што пророкува е поголем од оној што зборува на јазици, освен ако ги толкува, та заедницата да добие поука.

⁶А сега, браќа, ако дојдам кај вас зборувајќи на јазици, каква полза ќе имате од мене, освен ако не ви зборувам по пат на откровение, или знаење, или пророштво или поука? ⁷И бездушните нешта што даваат звук, како кавалот или харфата, ако не даваат различни звуци, како ќе се знае што свири кавалот или харфата? ⁸Ако трубата дава неопределен звук, кој ќе се подготвува за бој? ⁹Така и вие: ако со јазикот не изговарате разбирливи зборови, како ќе се разбере што зборувате? Ќе зборувате во ветар. ¹⁰Во светот има којзнае колку разни звуци, и ниеден не е без значење, ¹¹или, ако не го познавам значењето на јазикот, ќе му бидам туѓинец на оној што зборува, а оној што зборува, ќе ми биде туѓинец мене. ¹²Така и вие, бидејќи копнеете за духовни дарови, настојувајте да ги имате во изобилство за надградба на црквата!

¹³Затоа оној што зборува на јазик, нека се моли за да може да го толкува. ¹⁴Зашто, ако се молам на јазик, мојот дух се моли, но мојот ум е бесплоден. ¹⁵Што значи тоа? Ќе се молам со духот, но ќе се молам и со умот; ќе пеам со духот, но ќе пеам и со умот. ¹⁶Зашто ако благословуваш само со духот, како неупатениот посетител ќе рече "Амин" на твоето благодареење, кога не знае што зборуваш? ¹⁷Зашто, ти навистина благодариш, но другиот не се надградува.

¹⁸Му благодарам на Бог дека зборувам на јазици повеќе од сите вас; ¹⁹но во црква повеќе сакам да кажам пет збора со мојот ум, за да ги поучам и другите, отколку десет илјади зборови на непознат јазик. ²⁰Браќа, немојте да сте деца во умот, туку бидете детинести во злото, а зрели во умот! ²¹Во Законот е напишано:

”Преку луѓе
кои говорат на туѓи јазици
и преку усните на туѓинци,
ќе му зборувам на овој народ,
но и тогаш нема да Ме послушаат
- говори Господ-.”

²²Затоа јазиците не се знак за оние што веруваат, туку за неверниците; пророштвото пак, не е за неверниците, туку за оние што веруваат. ²³Ако пак целата црква се собере на едно место, и ако сите зборуваат на јазици, и ако влезат неупатени или неверници, нема ли да речат дека сте полуделе? ²⁴Но, ако сите пророкуваат, а влезе некој неверник или неупатен, сите го разобличуваат, и сите го осудуваат; ²⁵тајните на неговото срце се откриваат и така тој ќе падне ничкум, ќе Го прослави Бога и ќе изјави дека Бог е навистина меѓу вас.

Исправно постапување

²⁶Што тогаш, браќа? Кога се собирате, секој од вас има псалм, има поука, има откровение, има јазик, има толкување. Сè нека биде за поука!

²⁷Ако некој зборува на јазик, нека зборуваат по двајца, или најмногу по тројца, и тоа еден по друг, а еден нека толкува! ²⁸Ако нема толкувач, нека молчи во црквата; и нека си зборува сам на себе и на Бог!

²⁹Пророците пак, нека зборуваат по двајца или тројца, а другите да расудуваат. ³⁰Ако некому од седнатите му дојде откровение, првиот нека замолчи! ³¹Зашто сите можете да пророкувате еден по еден, за да се поучат сите и за да се охрабрат сите. ³²И пророчките духови им се покоруваат на пророците, ³³зашто Бог не е Бог на безредие, туку на мир, како што е во сите цркви на светиите.

³⁴Жените да молчат во црквите; ним не им е дозволено да зборуваат, туку да се потчинуваат, како што вели законот. ³⁵Ако сакаат да научат нешто, нека ги прашаат своите мажи дома, зашто е непристојно жена да зборува в црква.

³⁶Од вас ли излезе Божјото слово? Или само до вас стигна? ³⁷Ако некој мисли дека е пророк или духовен, нека разбере дека ова што ви го пишувам е Господова заповед! ³⁸Ако некој не разбира, нека не разбира!

³⁹Затоа, браќа мои, посакувајте да пророкувате и не забранувајте да се зборува на јазици! ⁴⁰Но сите работи нека се вршат пристојно и уредно!

Суштината на Евангелието

15 Ви напоумувам, браќа, за Евангелието, кое ви го проповедав, што вие го примивте и во кое стоите, ²преку кое и сте спасени, ако цврсто го држите како што ви го навестував, освен ако не сте поверувале напразно.

³Зашто, најпрвин ви го предадов она што го бев и примил: дека Христос умре за нашите гревови, според Писмата, ⁴и дека беше погребан и дека воскресна на третиот ден, според Писмата; ⁵дека му се јави на Кифа, а потоа и на дванаесеттемина. ⁶Потоа им се јави едновремено на повеќе од петстотини браќа, од кои повеќето се живи до денес, а некои починаа. ⁷Потоа му се јави на Јаков, и потем на сите апостоли. ⁸А најпосле ми се јави и мене како на недоносче.

⁹Зашто јас сум најмал меѓу апостолите и не сум достоин да се наречам апостол, бидејќи ја гонев Божјата црква, ¹⁰но по Божја благодат сум она што сум. А Неговата благодат спрема мене не се покажа залудна, туку се потрудив повеќе од сите нив, но не јас - туку Божјата благодат, која е со мене. ¹¹И така било јас или тие, така проповедаме, а така и поверувавте.

¹²Но, ако се проповеда дека Христос воскресна од мртвите, како некои меѓу вас велат дека нема воскресение на мртвите? ¹³Ако нема воскресение на мртвите, тогаш ни Христос не воскреснал, ¹⁴а ако Христос не воскреснал, тогаш залудна е нашата проповед,

залудна е и вашата вера. ¹⁵Ако навистина мртвите не воскреснуваат се наоѓаме како лажни Божји сведоци, бидејќи сведочевме за Бог дека Го воскресна Христа, Кого не Го воскреснал. ¹⁶Зашто, ако мртвите не воскреснуваат, ни Христос не воскреснал. ¹⁷А ако Христос не воскреснал, суетна е вашата вера - вие сè уште сте во вашите гревови. ¹⁸Тогаш и оние кои починале во Христос, загинале. ¹⁹Ако само во овој живот се надеваме на Христос, ќе бевме за жалење, повеќе од сите други луѓе.

²⁰Но сега, Христос воскресна од мртвите, како првина на оние кои починале. ²¹Бидејќи смртта дојде преку човек, така преку човек дојде и воскресението од мртвите. ²²Зашто, како што сите умираат во Адам, така и во Христос сите ќе оживеат. ²³Но секој по својот ред: Христос како првина, а потоа оние кои се Христови, во времето на Неговото доаѓање. ²⁴Тогаш доаѓа крајот, кога Тој ќе Му го предаде царството на Бог и Таткото; откако ќе го уништи секое началство и секоја власт и сила. ²⁵Зашто, Тој треба да владее "додека не ги собори сите Свои непријатели под нозете Негови." ²⁶Последниот непријател кој ќе биде уништен е Смртта. ²⁷Зашто "Сè потчинил под Неговите нозе." А кога вели, "сè е потчинето", јасно е дека е потчинето сè, освен Оној Кој Му потчинил сè. ²⁸Кога ќе Му биде потчинето сè, тогаш и Самиот Син ќе Му се потчини на Оној Кој Нему Му потчинил сè, за Бог да биде сè во сè.

²⁹Инаку, што ќе прават оние што се крштаваат за мртвите? Ако мртвите воопшто не воскреснуваат, зошто се крштаваат за нив? ³⁰Зошто сме ние во опасности секој час? ³¹Со пофалба заради вас, брака, која ја имам во Христос Исус, нашиот Господ, јас умирам секој ден. ³²Ако од човечки побуди се борев со сверови во Ефес, каква ми е ползата? Ако мртвите не воскреснуваат,

"да јадеме и да пиеме,
зашто утре ќе умреме!"

³³Не мамете се - "лошото друштво ги расипува добрите навики!" ³⁴Отрезнете се како што

треба и престанете да грешите, зашто некои не знаат за Бог. За ваш срам го велам ова.

Ветеното воскресение

³⁵Туку, некој ќе праша: ”Како воскреснуваат мртвите? И во какво тело ќе дојдат?”

³⁶Неразумен човеку, тоа што го сееш не оживува, ако не умре. ³⁷И кога го сееш, не го сееш телото што ќе биде, туку голо зрно, било пченично или од нешто друго. ³⁸А Бог му дава тело какво што сака, и на секое семе негово тело. ³⁹Сите тела не се еднакви; туку друго е човечкото, и друго е животинското тело, друго е телото на птиците, и друго на рибите. ⁴⁰Има и небесни тела и земни тела, но една е славата на небесните тела, а друга на земните. ⁴¹Поинаков е сјајот на сонцето, а поинаков е сјајот на месечината, и друг е сјајот на ѕвездите, а и ѕвезда од ѕвезда се разликува според сјајот.

⁴²Така е и со воскресението на мртвите; се сее во распадливост, а воскреснува во нераспадливост; ⁴³се сее во бесчестие, а се воскреснува во слава; се сее во немоќ, а се воскреснува во сила; ⁴⁴се сее природно тело, а воскреснува духовно тело.

Ако има природно тело, има и духовно тело. ⁴⁵Исто напишано е: ”Првиот човек, Адам, стана жива душа”; а последниот Адам - животворен Дух. ⁴⁶Но не е прво она што е духовно, туку прво е природното, а потоа духовното. ⁴⁷Првиот човек е од земјата, земјен; вториот човек е од небото. ⁴⁸Каков е земјениот, такви се и земјените; каков е небесниот, такви се и небесните. ⁴⁹И како што го носевме ликот на земјениот, така ќе го носиме и ликот на небесниот.

⁵⁰Ова ви го велам, браќа: тело и крв не можат да го наследат Божјото царство; ниту распадливото може да го наследи нераспадливото. ⁵¹Еве! Ви кажувам тајна: не ќе умреме сите, туку сите ќе се измениме, ⁵²во еден момент, за миг на окото, при последната труба: имено трубата ќе затруби и мртвите ќе воскреснат нераспадливи, а ние ќе се измениме, ⁵³зашто треба ова распадливото да се облече во нераспажливо и ова смртното да се облече во бесмртност. ⁵⁴А кога ова, распадливото, ќе се облече во нераспадливост

и, ова, смртното ќе се облече во бесмртност, тогаш ќе се збидне напишаното:

”Победата ја проголта смртта.

⁵⁵О, смрт, каде ти е победата?

О, смрт, каде ти е осилото?”

⁵⁶Осилото на смртта е гревот, а силата на гревот е законот. ⁵⁷Но, фала Му на Бога, Кој ни даде победа преку Нашиот Господ Исус Христос.

⁵⁸Затоа, мои мили браќа, бидете цврсти, непоколебливи, секогаш пребогати во Господовото дело, знаејќи дека вашиот труд во Господ не е залуден.

За собирањето помош од црквите

16 А што се однесува до собирањето помош за светиите, правете и вие како што им наредив на црквите во Галатија. ²Во секој прв ден од неделата, секој од вас нека оддели и остави при себеси колку што може, за да не собирате кога ќе дојдам. ³А кога ќе пристигнам, ќе ги испратам, со писма, оние кои вие ќе ги најдете за достоини да го однесат дарот на вашата љубов во Ерусалим. ⁴А ако биде можно да појдам и јас, тие ќе тргнат со мене.

⁵Кај вас ќе дојдам, откако ќе мидам низ Македонија, зашто поминувам низ Македонија, ⁶а можеби ќе се задржам кај вас, и да презимам, за да ме испратите каде и да одам. ⁷Зашто не сакам сега да ве видам само на минување, но, се надевам да останам некое време кај вас, ако Господ дозволи. ⁸Во Ефес ќе останам до Педесетницата, ⁹зашто ми се отвори голема врата за делотворна работа, а противници има многу.

¹⁰Ако дојде Тимотеј, гледајте да биде без страв меѓу вас, зашто и тој работи на Господовото дело, како и јас. ¹¹Затоа никој да не го презира! Испратете го во мир да дојде кај мене, зашто со браќата го очекуваме.

¹²Што се однесува пак до братот Аполос, многу го храбрев да дојде кај вас со браќата, но не сакаше да дојде сега, а ќе дојде кога ќе има можност.

¹³Бдејте! Стојте цврсто во верата, бидете

мажествени, бидете силни! ¹⁴Сè што правите правете со љубов!

¹⁵Ве молам браќа (знаете за Стефановиот дом, дека тој е првина од Ахаја и дека тие се посветија да им служат на светиите);

¹⁶покорувајте им се и вие на таквите, и на секој што помага во делото и што работи! ¹⁷Се радувам на доаѓањето на Стефан, на Фортунат и на Ахаик, бидејќи тие го надоместија вашето отсуство ¹⁸и затоа што го освежија и мојот и вашиот дух. Затоа почитувајте ги таквите!

¹⁹Ве поздравуваат црквите од Азија. Многу поздрави во Господ ви испраќаат, Акила и Прискила со црквата што е во нивниот дом.

²⁰Ве поздравуваат сите браќа! Поздравете се еден со друг со свет целив!

²¹Ве поздравувам своерачно, јас Павле. ²²Кој не Го љуби Господ нека биде проклет! Мараната!

²³Благодатта на Господ Исус нека биде со вас. ²⁴Мојата љубов нека биде со сите вас во Христос Исус.

Второто послание на Павле до Коринќаните

1 Павле, апостол на Исус Христос, преку Божјата волја, и братот Тимотеј, до Божјата црква во Коринт, со сите свети, кои се по цела Ахаја.

²Благодат вам и мир од Бог, нашиот Татко, и од Господ Исус Христос!

Бог на секоја утеха

³Благословен да е Бог и Таткото на нашиот Господ Исус Христос, Таткото на милосрдноста и Бог на секоја утеха, ⁴Кој нè утешува во секоја наша невола, за да можеме и ние да ги утешуваме оние што се наоѓаат во каква и да е невола, со утехата со која Бог нè утешува нас самите. ⁵Зашто, како што Христовите страдања изобилуваат во нас, така

преизобилува и нашата утеха преку Христос. ⁶Ако сме измачувани, тоа е за ваша утеха и спасение. Ако ние се утешуваме, тоа е за ваша утеха, која е делотворна во трпеливото поднесување на истите страдања, што ги трпиме и ние. ⁷Нашата надеж за вас е цврста, знаејќи дека вие учествувате како во нашите страдања така и во нашата утеха.

⁸Браќа, всушност, сакаме да знаете каква невола нè снајде во Азија, дека бевме оптоварени преку секоја мера и над нашите сили, така што не се надевавме ни да го запазиме својот живот. ⁹Навистина, во себе ја носиме смртната пресуда, за да не се надеваме сами на себеси, туку на Бог, Кој ги воскреснува мртвите. ¹⁰Тој нè избави од толку блиска смрт и уште ќе нè избавува Оној, во Кого се надеваме. Тој уште ќе нè избавува ¹¹со помош на вашите молитви за нас, за мнозина да Му заблагодарат за даруваната благонаклоност што ја добивме преку многумина.

Павловата искреност

¹²Зашто нашата пофалба е оваа: сведоштвото на нашата совест, дека во светот, а особено спрема вас, се однесувавме во светост и побожна искреност, не во телесна мудрост, туку во Божја благодат. ¹³Зашто, не ви пишуваме ништо друго, освен она што го читате и разбирате, а се надевам дека ќе разберете докрај, ¹⁴како што веќе нè разбравте делумно, дека ние сме ваша пофалба, а вие наша, во денот на нашиот Господ Исус.

¹⁵Со таа увереност сакав да дојдам најпрвин кај вас, за да примите двоен благослов; ¹⁶и преку вас да поминам во Македонија, а од Македонија пак да дојдам кај вас, и вие да ми помогнете во моето патување за Јудеја. ¹⁷Да не постапив лекомислено кога го посакав тоа? Или пак да не се моите намери телесни, така што истовремено да велама и "да" и "не"?

¹⁸Бог е верен дека нашето слово кон вас не е и "да" и "не." ¹⁹Зашто Божјиот Син, Христос Исус, Кого Го проповедавме меѓу вас, јас, Силуан и Тимотеј, не беше "да" и "не", туку во Него беше "да", ²⁰бидејќи Божјите ветувања, колку многу и да се, во Него се "да." Затоа преку Него и ние самите велиме "Амин", за

слава на Бог. ²¹А Бог е Тој кој нè утврдува заедно со вас во Христос и нè помаза, ²²и нè запечати и ни го даде Духот во нашите срца, како залог.

²³А јас Го повикувам Бог за сведок на мојата душа, дека за да ве поштедам, не дојдов повеќе во Коринт; ²⁴не оти ние господариме со вашата вера, туку сме соработници за ваша радост, зашто во верата вие стоите цврсто.

2 Но во себеси решив да не доаѓам кај вас пак со жал. ²Зашто, ако јас ве жалостам, тогаш кој ќе ме развеселува мене, ако не оној кого јас го ожалостувам? ³И точно тоа ви го напишав, кога ќе дојдам да не бидам ожалостен од оние кои би требало да ме зарадуваат; и уверен сум во сите вас дека мојата радост ќе биде радост и на сите вас.

⁴Зашто, ви пишував во голема мака, со тешкотија на срцето и со многу солзи, не за да ве ожалостам, туку за да ја познаете големата љубов што ја имам особено спрема вас.

Прошка за покаен човек

⁵Ако некој ме ожалостил, не ме ожалостил мене, туку, во извесна смисла, да не претерувам, сите вас. ⁶На таквиот му е доста казната од мнозинството, ⁷така што наспроти тоа, вие треба побргу да му простите и да го утешите, за да не го обземе преголема жалост. ⁸Затоа, ве молам, повторно да покажете љубов спрема него. ⁹Токму затоа и ви напишав, за да ве испитам дали сте послушни во сè. ¹⁰А кому вие ќе му простите нешто, нему му проштавам и јас. Зашто, она што сум го простил, доколку сум простил, сум го простил заради вас пред Христос; ¹¹за да не нè искористи сатаната; бидејќи не ни се непознати неговите намери.

¹²Кога дојдов во Троја заради Христовото Евангелие, и кога врата ми се отвори во Господ, ¹³немав мир во својот дух, зашто не го најдов братот Тит, и затоа, откако се простив од нив, отидов во Македонија.

Победа во Христос

¹⁴Но, фала Му на Бога, Кој секогаш нè води во Неговата победа во Христос, и на секое место, преку нас, го шири благиот мирис на Неговото познавање, ¹⁵зашто, ние сме Христов благ

мирис пред Бог меѓу оние кои се спасуваат, и меѓу оние кои загинуваат; ¹⁶на едните смртен мирис за смрт, а на другите животен мирис за живот. А кој е подобен за сето ова? ¹⁷Зашто, ние не го изопачуваме Божјото слово, како што мнозина го прават тоа, туку зборуваме искрено како од Бог, зборуваме во Христос пред Бог.

Нова служба

З Почнуваме ли пак да се препорачуваме сами себеси? Или, можеби ни се потребни, како на некои, писмени препораки за вас или од вас? ²Вие сте нашето писмо напишано во срцата наши, кое го познаваат и го читаат сите луѓе. ³Зашто е очигледно дека сте Христово писмо, составено преку нашата служба; напишано не со мастило, туку со Духот на живиот Бог; не на камени плочи, туку на телесни плочи - човечките срца.

⁴А такво уверување спрема Бог имаме преку Христос. ⁵Не дека сме подобни сами од себе да помислиме за нешто, туку, нашата подобност доаѓа од Бог, ⁶Кој и нè направи подобни за служители на еден нов завет ; не на буквата, туку на Духот, зашто буквата убива, а Духот оживува.

⁷Ако пак служењето на смртта, со букви врежано во камења, беше толку славно, така што израеловите синови не можеа да погледнат во Мојсеевото лице, поради сјајот на неговото лице, кој поминуваше, ⁸како тогаш служењето на Духот не ќе биде уште пославно? ⁹Зашто, ако е славно служењето што донесува осуда, многу е пославно служењето што донесува праведност. ¹⁰Зашто и она што имаше слава, во овој случај немаше, заради славата која надминува. ¹¹Зашто, ако беше со слава она што поминува, многу повеќе е славно она што е трајно.

¹²И така, имајќи ваква надеж, зборуваме со голема смелост, ¹³и не сме како Мојсеј, кој ставаше превез на своето лице, та израеловите синови да не го гледаат крајот на она што исчезнува. ¹⁴Но нивните умови беа закоравени. Зашто, до ден денешен останува истиот превез несимнат при читањето на Стариот Завет, бидејќи се симнува само во Христос. ¹⁵И така,

до денес, кога го читаат Мојсеј, превез ги прекрива на нивните срца. ¹⁶Но, кога некој се обрати кон Господ, превезот се отстранува. ¹⁷Зашто Господ е Духот, а каде што е Господовиот Дух, таму има слобода. ¹⁸А ние сите, со откриено лице, гледајќи ја како во огледало Господовата слава, и се преобразуваме во истиот лик од слава во слава, така како што го прави тоа Господ, Духот.

Никогаш не предавај се

4 Затоа, кога го имаме ова служење, откако добивме милост, ние не се обесхрабруваме, ²туку се одрековме од тајните, срамни работи; не живееме во лукавство, ниту го изопачуваме Божјото слово, туку преку откривањето на вистината се препорачуваме себеси на секоја човечка совест, пред Бог. ³Ако пак е скриено нашето Евангелие, скриено е за оние кои гинат; ⁴на кои богот на овој свет им го заслепил разумот, за да не ја видат светлината на Евангелието на славата на Христос, Кој е Божји лик. ⁵Зашто, ние не се проповедаме себеси, туку Христос Исус како Господ; а себеси како ваши слуги заради Исус. ⁶Зашто, Бог, Кој рече светлина да светне од темнината, е Тој Кој засвети во нашите срца, за да ги осветли со познавањето на Божјата слава пред Христовото лице.

⁷А ова богатство го имаме во земјени садови, та ненадминливото величие на моќта да биде од Бога, а не од нас. ⁸На мака сме од сите страни, но не сме скршени; притеснети сме, но не очајуваме; ⁹не прогонуваат, но не сме напуштени; кутнати сме, но не сме погубени, ¹⁰секогаш носејќи ја во телото Исусовата смрт, за Исусовиот живот да се покаже во нашето тело. ¹¹Зашто ние живите постојано сме предавани на смрт заради Исус, за Исусовиот живот да се покаже во нашето смртно тело. ¹²И така, смртта дејствува во нас, а животот во вас.

¹³А бидејќи го имаме истиот дух на верата, како што е напишано: "Јас поверував и затоа зборував," и ние веруваме и затоа зборуваме, ¹⁴знаејќи дека Оној Кој Го воскресна Господ Исус, ќе не воскресне и нас со Исуса и заедно со вас ќе не претстави пред Себеси. ¹⁵Зашто

сето ова е заради вас, та благодатта, која се распространува преку мнозина, да предизвика изобилно благодареење за слава на Бог.

¹⁶Затоа, не папсуваме, па и ако се распаѓа нашиот надворешен човек, внатрешниот се обновува од ден на ден. ¹⁷Зашто, нашата сегашна лесна невола ни донесува прекумерно, и неизмерно, вечно изобилство на слава, ¹⁸бидејќи ние не гледаме на она што е видливо, туку на она што е невидливо; зашто видливите работи се привремени, а невидливите се вечни.

5 Имено, знаеме дека ако се разурне нашиот земен дом што е како шатор, имаме од Бог вечна градба на небесата, која не е изградена од човечка рака. ²Па затоа овде офкаме и копнееме да се облечеме во своето небесно живеалиште; ³само така облечени, нема да бидеме затекнати голи. ⁴Зашто, додека сме во овој шатор, воздивнуваме обременети, бидејќи не сакаме да бидеме необлечени, туку да бидеме облечени, та животот да го проголта она што е смртно. ⁵А Бог нè приготви токму за ова, со тоа што ни Го даде Духот како залог.

⁶И така, секогаш сме бодри и знаеме дека сè додека живееме во телото, далеку сме од Господ, ⁷бидејќи живееме според вера, а не според гледање. ⁸Бодри сме, велам, и повеќе сакаме да го напуштиме телово и да појдеме дома кај Господ. ⁹Затоа и се стремине да Му угодиме Нему, било да сме дома или далеку, ¹⁰зашто сите ние треба да се појавиме пред Христовиот суд, и секој да си го добие она што го правел во телото, било добро или лошо.

Павловата одбрана

¹¹Следствено, знаејќи го стравот од Господ, ги уверуваме луѓето, додека на Бог сме Му познати, а се надевам дека сме им познати и на вашите совести. ¹²Не ви се препорачуваме повторно, туку ви даваме повод и вие да се фалите со нас, за да имате што да им одговорите на оние што се фалат со надворешноста, а не со срцето. ¹³Впрочем, ако не бевме здрави ви умот, тоа е заради Бога; ако сме со здрав ум, тоа е заради вас. ¹⁴Зашто, Христовата љубов нè обзема откако дојдовме до заклучокот дека штом еден умрел за сите, значи сите умреле. ¹⁵А Тој умре за сите, та

живите да не живеат повеќе сами за себе, туку за Оној Кој умре и воскресна за нив.

¹⁶Затоа отсега ние не познаваме никого по тело; иако Христос Го познавме и по тело; сега веќе не Го познаваме како таков. ¹⁷И така, ако некој е во Христос, тој е ново создание; старото помина, еве сè стана ново. ¹⁸А сето ова е од Бог, Кој нè измири со Себе преку Христос и ни ја даде службата на измирувањето, ¹⁹имено, Бог го миреше светот со Себе во Христос, не земајќи ги предвид неговите престапи и ни го довери нам словото на измирувањето. ²⁰Значи, ние сме Христови пратеници, па Бог ве моли преку нас. Ве молиме во името на Христос, помирете се со Бог! ²¹Оној Кој не знаеше за грев, Бог Го направи грев заради нас, за да станеме Божја праведност во Него.

Верноста и љубовта на апостолот

Б А како Негови соработници ние ве молиме да не ја примате залудно Божјата благодат, ²зашто Тој вели: "Во погодно време те послушав и во денот на спасението ти помогнав." Еве, сега е "погодното време", еве, сега е "денот на спасението"!

³Во ништо не даваме никакви поводи за соблазна, за да не ѝ се приговори на нашата служба; ⁴туку во сè се покажуваме како Божји служители: во големо трпение, во неволи, во тешкотии, во маки, ⁵при тепања, во зандани, во немири, во напори, во бдеења, во пости; ⁶во чистота, во знаење, во трпеливост, во љубезност, во Светиот Дух, во вистинска љубов; ⁷во словото на вистината, во Божјата сила, со оружје на праведноста во десната и во левата рака, ⁸во слава и во срам, при лош глас и при добар глас, сметани за измамници, а сепак чесни. ⁹како непознати, а сепак добро познати, како на умирачка - а ете, живееме; како казнувани, но не убивани, ¹⁰како тажни, но сепак секогаш радосни; како сиромашни, а збогатуваме други, како да немаме ништо, а имаме сè.

¹¹Коринќани, нашата уста ви зборува јавно, нашето срце е широко отворено. ¹²Вам не ви е тесно заради нас, туку заради вашите срца; ¹³ви зборувам како на деца, бидете широки и вие, за да ни возвратите на ист начин.

¹⁴Не впрегнувајте се во нееднаков јарем со неверниците! Впрочем, што има заедничко праведноста со беззаконието? Или какво заедништво има светлината со темнината? ¹⁵Во што се сложува Христос со Белијар, или што има заедничко верник со неверник? ¹⁶Или какво единство има Божјиот храм со идолите? Зашто, ние сме храмот на живиот Бог, токму како што рекол Бог: "Ќе живеам во нив и ќе одам сред нив, и ќе им бидам Бог, а тие ќе бидат Мој народ."

¹⁷"Затоа, излезете од сред нив

и одвојте се" - вели Господ,

"не допирајте се до нечисто",

и "Јас ќе ве примам.

¹⁸Ќе ви бидам Татко,

а вие ќе бидете Мои синови и ќерки",

вели Господ Семоќниот.

7 И така, мили мои, кога ги имаме овие ветувања, да се исчистиме од секоја духовна и телесна нечистотија, усовршувајќи ја својата светост во страв од Бог.

За предходното писмо

²Примете нè во вашите срца! Никому не згрешивме, никого не расипавме, никого не измамивме. ³Не ви го велам ова за да ве осудам, зашто, пред малку реков дека сте во нашите срца за да умреме и за да живееме заедно. ⁴Имам голема доверба во вас и многу се фалам со вас; исполнет сум со утеха; преплавлен сум со радост во сите наши неволи.

⁵Зашто, и кога дојдовме во Македонија, нашето тело немаше спокој, туку отсекаде бевме во невола: однадвор борби, однатре стравови. ⁶Но, Оној Кој ги утешува понизните, нè утеша со доаѓањето на Тит; ⁷и не само со неговото доаѓање, туку и со утехата со која тој се утеша заради вас, известувајќи нè за вашиот копнеж, за вашата тага, за вашата ревност за мене, така што се зарадував уште повеќе.

⁸Зашто, дури и да ве нажалив со ова послание, не се каам. Па иако се покајав, оти навистина гледам дека посланието ве натажи, макар и за кратко, - ⁹сега се радувам, не заради тоа што се нажаливте, но затоа што се нажаливте за покајание; бидејќи се нажаливте

според Бога, за да не бидете во нешто оштетени од нас. ¹⁰Зашто, тагата која е по Божја волја донесува покајание за спасение, за кое не се жали; но тагата на светот донесува смрт. ¹¹Зашто, видете, колкава искрена сесрдност произлезе токму од ова, од вашата побожна тага: каква одбрана, какво негодување, каков страв, каков копнеж, каква ревност и казнување. Покажавте во сè дека сте чисти во тоа дело. ¹²Впрочем, ако и ви пишав, не го напишав тоа заради престапникот, ни заради оној што претрпел зло, туку за да се покаже пред Бога вашата грижа за нас. ¹³Затоа и се утешивме.

Но покрај оваа наша утеха, многу повеќе се израдувавме заради радоста на Тит, зашто сите вие го освеживте неговиот дух. ¹⁴Ако му се пофалив со нешто за вас, не се посрамив, туку како што сè ви зборувавме вистинито, така и нашето фалење пред Тит се покажа вистина. ¹⁵А неговото срце уште повеќе чувствува за вас, кога ќе се сети на вашата послушност, како го примивте со страв и трепет. ¹⁶Се радувам што можам во сè да имам доверба во вас.

Светиите од Македонија

8 Ве известувам, браќа, за Божјата благодат дадена на црквите во Македонија; ²дека, иако во прекумерни неволи, нивната изобилна радост и длабоката беда покажаа преизобилно богатство на нивната штедрост. ³Зашто сведочам, дека според своите можности, а и преку нив, дадоа доброволно ⁴и нè молеа многу да им укажеме можност да учествуваат во издршката на светиите, ⁵и тоа, не како што се надевавме, туку првин самите себе Му се предадоа на Господ, а потоа и нам, според Божјата волја. ⁶Затоа го замоливме Тит, како што порано започна така и да го заврши меѓу вас и ова дело на благодат. ⁷И како што изобилувате во сè, во вера, во говор, во знаење, во секаква усрдност и во љубовта спрема нас, трудете се да изобилувате и во ова дело на благодат.

⁸Не го велам ова како заповед, туку ја испитувам искреноста на вашата љубов преку усрдноста на другите. ⁹Зашто позната ви е

благодатта на нашиот Господ Исус Христос, како, заради вас, од богат стана сиромав, за да се збогатите вие преку Неговата сиромаштија.

¹⁰Со ова ви давам само совет, зашто тоа е полезно за вас, кои од минатата година почнавте не само да го правите тоа, туку и да имате желба да го правите. ¹¹А сега довршете го и тоа дело, па како што имавте готовност во настојувањето, така да имате и во довршувањето, според вашите можности.

¹²Зашто, ако има добра волја, таа е прифатлива според она што се има, а не според она што се нема.

¹³Бездруго, не сакам со олеснувањето на другите, да ви донесе неволја вам, туку да има рамноправност - ¹⁴вашево сегашно изобилие да ја покрие нивната скудност, та и нивното изобилие да ѝ послужи на вашата скудност, за да има рамноправност, ¹⁵според она што е напишано: "Кој собра многу, немаше излишно, а кој собра малку, немаше скудност."

Павле прима извештај од Тит и од еден друг брат

¹⁶Но, Му благодарам на Бога, Кој истата грижа за вас му ја стави во срцето на Тит! ¹⁷Зашто тој не само што ја прифати нашата молба, туку, бидејќи беше многу усрден, доброволно отиде кај вас. ¹⁸Со него го пративме и братот кој стана познат по сите цркви заради неговата работа за Евангелието. ¹⁹И не само тоа, туку црквите го одредија да патува со нас за ова дело на милосрдност, на кое му служиме за слава на Самиот Господ и да ја покажеме својата подготвеност. ²⁰Со тоа сакаме да избегнеме да не ни се префрли заради овој штедар дар со кој располагаме. ²¹Зашто, ние се грижиме за она што е чесно не само пред Господ, туку и пред луѓето.

²²А со нив го испративме и нашиот брат, чија ревност ја испитавме повеќепати во многу работи, а кој е уште поревносен сега, заради големата доверба во вас. ²³Што се однесува до Тит, тој е мој другар и соработник меѓу вас. А што се однесува до нашите браќа, тие се пратеници на црквите, Христова слава. ²⁴И така, покажете го пред црквите доказот на вашата љубов и на нашите пофалби за вас.

Слободно и радосно давање

9 А во врска со собирањето помош за светиите, излишно е да ви пишувам, ²зашто позната ми е вашата готвност, за која се фалам пред Македонците дека Ахаја уште од лани е приготвена и дека вашата ревност поттикнала мнозина од нив. ³Сепак ги испратив браќата, за да не се покаже, во овој случај, празно нашето фалење со вас и за да бидете, како што реков, подготвени, ⁴та ако дојдат со мене Македонците и ве најдат неподготвени, да не се усрамиме ние, да не речам вие. ⁵И така, сметав за нужно да ги молам браќата пред нас да дојдат кај вас и да го приготват однапред вашиот отпорано ветен изобилен дар, така што да биде подготвен како дарезливост, а не како нешто изнудено.

⁶А ова ви го велам: кој сее скудно, скудно и ќе жнее; кој сее штедро, штедро и ќе жнее! ⁷Секој нека даде како што решил во срцето, а не безволно и не сосила, зашто Бог го љуби радосниот дарител. ⁸А Бог е способен изобилно да ја излее сета благодат врз вас, па имајќи секогаш доволно сè што е потребно, да имате изобилно за секое добро дело, ⁹како што е напишано:

”Раздаваше нашироко,
им даваше на сиромашните,
Неговата праведност
останува во вечни векови.”

¹⁰Оној Кој му дава семе на сејачот и леб за храна, ќе го умножи и вашето семе и ќе ја зголеми жетвата на вашата праведност; ¹¹и ќе бидете збогатени во сè за секаква штедрост, која преку нас предизвикува благодарност кон Бога.

¹²Зашто извршувањето на оваа служба, не само што им ги надополнува потребите на светиите, туку и преизобилува со многу благодарене на Бога. ¹³Поради доказот на оваа служба тие ќе Го прослават Бог, заради вашата послушност кон Христовото Евангелие кое го исповедате и за штедроста на вашиот придонес за нив и за сите, ¹⁴а тие со својата молитва за вас, покажуваат дека копнеат по вас заради преизобилната Божја благодат во

вас. ¹⁵Фала Му на Бога за Неговиот неискажлив дар!

Павловата одбрана

10 А јас самиот, Павле, ве преколнувам преку Христовата кроткост и благод; јас, кој сум понизен кога сум меѓу вас, но сум смел кон вас кога сум далеку од вас! ²Сакам, кога ќе бидам кај вас, да не треба да истапам со онаа смелост со која мислам да истапам против некои, кои мислат дека постапуваме според телото. ³Ние, навистина, живееме во телото, но не војуваме според телото, ⁴зашто оружјето на нашето војување не е телесно, туку е со божествена моќ за разурнување на упориштата. ⁵Ние ги рушиме мудрувањата и сè што се крева против познавањето на Бог, ја плениме секоја мисла за послушност на Христос ⁶и готови сме да казиме секаква непослушност, откако ќе се исполни вашата послушност.

⁷Гледате површно на нештата! Ако некој е уверен во себе дека е Христов, уште еднаш во себе нека помисли на ова: како што е тој Христов, така сме и ние! ⁸Зашто, ако се пофалам и малку повеќе со нашата власт што Господ ни ја даде за ваше надградување, а не за ваша пропаст, нема да се засрамам; ⁹но нека не изгледа дека сакам да ве заплашувам со моите посланија, ¹⁰зашто, "посланијата му се", некои велат, "тешки и силни; но кога е лично присутен, тој е немоќен, а зборовите му се за презир." ¹¹Таквиот нека знае дека она што сме на збор преку посланијата кога сме отсутни, тоа сме и на дело кога сме присутни.

¹²Имено, не се осмелуваме да се вбројуваме или да се споредуваме со некои кои се препорачуваат сами себеси; но не постапуваат разумно, кога се мерат сами со себе и се споредуваат сами со себе. ¹³А ние не сакаме прекумерно да се фалиме, туку само во рамките на досегот, што Бог ни го определи како мера, за да достигнеме дури до вас. ¹⁴Ние не се протегаме прекумерно, како што ќе беше ако не достигневме до вас; зашто ние први стигнавме до вас со Христовото Евангелие; ¹⁵и не се фалиме прекумерно со туѓи напори, туку се надеваме, кога ќе порасне вашата вера, дека

ние, и надвор од нашиот досег, уште повеќе ќе бидеме величени меѓу вас; ¹⁶и дека ќе го проповедаме Евангелието и подалеку од вас, а да не се фалиме со тоа што е направено во туѓ делокруг. ¹⁷”Кој се фали, во Господ да се фали.” ¹⁸Зашто, не е достоин оној кој самиот се препорачува, туку оној кого Господ го препорачува.

11 Ох, да можете уште малку да го истрпите моето безумие! Но, вие, бездруго, ме трпите! ²Зашто, љубоморам за вас со Божја љубомора; бидејќи ве свршив со еден маж, за да ве приведам како чиста девица пред Христос. ³Но се плашам, како што змијата ја измами Ева со своето лукавство, така и вашите мисли да не се одвратат од едноставноста и од чистотата на преданоста во Христос. ⁴Зашто, ако некој дојде да ви проповеда друг Исус кого ние не го проповедаваме, или ако примате друг дух кого не го примивте, или друго Евангелие, кое не сте го прифатиле, вие сето тоа лесно го трпите. ⁵А, мислам дека во ништо не сум помал од познатите апостоли. ⁶Дури и да сум невешт во говорот, не сум во знаењето; тоа бездруго ви го покажавме во сите нешта.

⁷Грев ли сторив понижувајќи се самиот за да ве издигнам вас, кога бесплатно ви го проповедав Божјото Евангелие? ⁸Ограбив други цркви, примајќи од нив плата, за вам да ви служам. ⁹А кога бев кај вас и бев во нужда, никому не му бев на товар; зашто за моите потреби се погрижија браќата кои дојдоа од Македонија. И се пазев во сè, и ќе се пазам, да не ви бидам на товар. ¹⁰Христовата вистина е во мене, и оваа моја пофалба нема да биде ограничена во ахајските краишта! ¹¹Зошто? Затоа ли што не ве љубам? Бог знае! ¹²А тоа што го правам, ќе го правам и во иднина, за да не им дадам можност на оние кои бараат повод да бидат сметани како нас во она во што се фалат.

¹³Зашто таквите луѓе се лажни апостоли, измамливи работници, кои се преправаат во Христови апостоли. ¹⁴И не е чудно, зашто и самиот сатана се преправа во ангел на светлината. ¹⁵Тогаш, не е голема работа, ако и неговите слуги се преправаат во слуги на праведноста, чиј крај ќе им биде според нивните дела.

Павловиот апостолски труд и страдање

¹⁶Пак велам, никој нека не ме смета за безумен; ако пак ме смета како таков, примете ме како безумен, за да имам барем малку да се пофалам. ¹⁷А она што го кажувам сега, не го кажувам како што би го кажал Господ, туку како во безумство, во смелоста на фалењето. ¹⁸И кога веќе мнозина се фалат по телото, и јас ќе се фалам; ¹⁹зашто вие, кои сте мудри, со задоволство ги трпите безумните! ²⁰Имено, поднесувате ако некој ве заробува, ако некој ве проголтува, ако некој ви одзема, ако некој се возвишува себеси, ако некој ве удира по лице. ²¹За срам велам, како да бевме немоќни.

Но ако е некој смел во нешто (зборувам во безумство) и јас сум смел. ²²Евреи ли се? И јас сум. Израелци ли се? И јас сум. Авраамово потомство ли се? И јас сум. ²³Христови служители ли се? (зборувам во безумство), јас сум уште повеќе. Повеќе се трудев, повеќепати бев во зандани, тепан безброј пати; многупати во смртна опасност. ²⁴Од Евреите примив петпати по четириесет удари без еден. ²⁵Трипати бев тепан со стапови, еднаш каменуван, трипати доживеав бродолом и ноќ и ден поминав на отворено море. ²⁶Често патував, бев во опасности од реки, во опасности од разбојници, во опасности од сонародници, во опасности од неевреи; во опасности во град, во опасности во пустина, во опасности на море, во опасности меѓу лажни браќа; ²⁷во труд и тешкотија, многупати во неспиење, во глад и жед, во многу постење, на студ и во голотија; ²⁸покрај тие надворешни нешта, ме притискаат грижата за сите цркви. ²⁹Кој изнемоштува, та да не изнемоштам и јас? Кој се соблазнува, а јас да не согорувам?

³⁰Ако треба да се фалам, ќе се фалам со својата немоќ. ³¹Бог и Таткото на нашиот Господ Исус, Кој е благословен во вечни векови, знае дека не лажам. ³²Во Дамаск, намесникот на царот Арета, го чуваше дамасковиот град, сакајќи да ме фати, ³³а јас бев спуштен низ прозорец, во кош, преку сидот и избегав од неговите раце.

Павловите виденија

12 Фалењето е потребно, иако не е полезно, но сепак ќе поминам на Господовите виденија и откровенија.

²Познавам еден човек во Христос, кој пред четиринаесет години, не знам дали во телото или надвор телото, Бог знае, беше грабнат и издигнат до третото небо. ³И за таквиот човек, не знам дали во телото или надвор од телото, Бог знае, ⁴знам дека беше грабнат и издигнат до рајот и дека чул неискажливи зборови, што човек не може да ги каже. ⁵Ќе се фалам со таков човек, а со себеси нема да се фалам, освен со своите немоќи. ⁶Зашто, дури и да сакам да се фалам, нема да бидам неразумен, бидејќи ќе ја зборувам вистината. Но се воздржувам, за да не помисли некој за мене повеќе, отколку што во мене гледа или од мене слуша.

⁷А за да не се возвишам поради многуте откровенија, даден ми е три во телото, сатанин ангел, за да ме удира, за да не се возвишам!

⁸Трипати го преколнував Господ тоа да го отстрани од мене. ⁹А Тој ми рече: ”Доста ти е Мојата благодат, зашто Мојата сила се покажува совршена во немоќта.” Затоа, со поголема радост ќе се фалам во своите немоќи, за да ме осени Христовата сила.

¹⁰Затоа наоѓам задоволство во немоќите, навредите, маките, прогонувањата, тешкотиите заради Христос, зашто кога сум немоќен, тогаш сум силен.

¹¹Станав безумен; вие ме принудивте. А требаше вие да ме препорачувате, зашто во ништо не сум помал од познатите апостоли, иако не сум никој и ништо. ¹²Знаците на вистинските апостоли беа извршени меѓу вас во секакво трпение, во чудотворни знаци, чуда и сили. ¹³Во што бевте помалку од другите цркви, освен што јас не ви бев товар? Простете ми ја таа грешка!

¹⁴Еве, готов сум да дојдам кај вас и по третпат, и нема да ви бидам товар, зашто не го барам вашето, туку вас. Зашто, децата не се должни да печалат за родителите, туку родителите за децата. ¹⁵А јас со најголемо задоволство ќе потрошам сè и самиот ќе се потрошам за вашите души. Кога јас ве љубам

толку многу, треба ли да бидам помалку љубен? ¹⁶Па нека биде така! Не ви бев товар, но сепак, како итар човек, ве добив со измама. ¹⁷Дали ве искористив преку некој од оние што ви ги испратив? ¹⁸Го замолив Тит и со него го испратив оној брат. Зар Тит ве искористи? Зар не живеевме по истиот дух? Не одевме ли по истите стапки?

¹⁹Вие веќе мислите дека се браниме пред вас! Пред Бог, во Христос, зборуваме, а сè е тоа, мили мои, за ваша надградба. ²⁰Зашто се плашам, кога ќе дојдам, да не ве најдам такви какви што ве сакам, и да не се најдам и јас пред вас таков каков што вие не ме сакате; да не затекнам меѓу вас: кавги, завист, гнев, соперништво, клевети, шушукања, вообразеност, вознемирувања; ²¹и кога ќе дојдам пак, да не ме понизи мојот Бог пред вас и да не треба да плачам за мнозина, кои згрешиле порано, а не се покајале за нечистотата, блудството и срамните нешта што ги направиле.

Павловиот копнеж за посета на Коринќаните

13 Ова е третпат како доаѓам кај вас. "Од устата на двајца или тројца сведоци ќе биде потврдена секоја работа." ²Како што ве предупредив кога бев кај вас вториот пат, така и сега ве предупредувам, кога не сум кај вас, дека тие што згрешиле пред тоа, и сите други, ако дојдам повторно, нема да ве поштедам, ³штом барате доказ дали зборува во мене Христос, Кој не е немоќен спрема вас, туку е силен во вас. ⁴Зашто, иако беше распнат во немоќ, сепак живее преку Божјата моќ. И ние исто така сме немоќни во Него, но ќе живееме преку Него од Божјата моќ спрема вас.

⁵Испитувајте се сами себеси дали сте во верата, проверете се сами себе! Или не го знаете ова за себеси, дека Исус Христос е во вас, освен ако не сте лажни. ⁶Но се надевам дека ќе познаете оти ние не сме лажни. ⁷Го молиме Бога да не направите никакво зло, не за да се потврдиме ние, туку за да правите вие добро, а ние да прилегаме на лажни. ⁸Затоа ние не можеме ништо против вистината, туку само за вистината. ⁹Имено, се радуваме кога сме ние слаби, а вие јаки; затоа и се молиме за

вашето обновување. ¹⁰Затоа ви го пишувам ова, во отсуство, за да не постапам строго, кога ќе бидам кај вас, според власта што Господ ми ја даде за надградување, а не за разурнување.

¹¹На крајот, браќа, радувајте се, усовршувајте се, утешувајте се, бидете едномисленици, живејте во мир; и Бог на љубовта и на мирот ќе биде со вас!

¹²Поздравете се еден друг со свет целив !

¹³Ве поздравуваат сите светии!

¹⁴Благодатта на нашиот Господ Исус Христос, љубовта на Бог и заедништвото на Светиот Дух да бидат со сите вас!

Посланието на Павле до Галатите

1 Павле, апостол (испратен не од луѓе, ниту со посредство на човек, туку преку Исус Христос и Бог Таткото, Кој Го воскресна од мртвите), ²и сите браќа кои се со мене, до црквите во Галатија. ³Благодат и мир вам од Бог, нашиот Татко и од Господ Исус Христос, ⁴Кој се даде Себеси за нашите гревови, за да нè избави од сегашниот зол свет, по волјата на нашиот Бог и Татко, ⁵Кому нека е слава за вечни векови. Амин!

Единствено вистинито Евангелие

⁶Се чудам дека така брзо се одвратите од Оној Кој ве повика преку Христовата благодат, и преминувате кон друго евангелие, ⁷кое не е друго, само има некои кои ве збунуваат и сакаат да го изопачат Христовото Евангелие.

⁸Но ако дури и ние или ангел од небото ви проповеда друго евангелие, спротивно од она што ви го проповедавме, нека биде проклет!

⁹Како што рековме порано и сега пак велам: ако некој ви проповеда евангелие, покрај она што го примивте, нека биде проклет! ¹⁰Дали сега јас барам наклонетост од луѓето или од Бог? Или, пак, настојувам да им угодам на луѓето? Ако уште би им угодувал на луѓето, немаше да бидам Христов слуга.

Павловата покана во служба

¹¹Но јас ве известувам, браќа, дека Евангелието кое го проповедав не е човечко, ¹²бидејќи ниту го примив од човек ниту го научив, туку е преку откровение од Исус Христос.

¹³Вие секако сте чуле за моето некогашно поведение во јудаизмот: колку прекумерно ја гонев Божјата црква и се обидував да ја уништам; ¹⁴и во јудаизмот надминав многу свои врсници сред својот народ, имајќи крајна ревност за преданијата на моите претци. ¹⁵А кога Му беше по волја на Бог, Кој ме издвои уште од утробата на мојата мајка и ме повика преку Својата благодат, ¹⁶да Го открие во мене Својот Син за да Го проповедам меѓу неевреите, не се посоветував веднаш со телото и крвта, ¹⁷ниту отидов горе во Ерусалим кај оние кои пред мене беа апостоли, туку отидов понатаму во Арабија и пак се вратив во Дамаск.

¹⁸А три години подоцна отидов горе во Ерусалим за да го видам Петар, и останав кај него петнаесет дена. ¹⁹Но не видов некој друг од апостолите, освен Јаков, Господовиот брат. ²⁰(А ова што ви го пишувам, еве пред Бог велам дека не лажам.) ²¹Потоа дојдов во краиштата на Сирија и Киликија. ²²А на црквите во Јудеја, кои се во Христос, лично уште им бев непознат; ²³тие беа само слушале: ”Оној кој некогаш нè прогонуваше, сега ја проповеда верата која некогаш ја разурнуваше.” ²⁴И го славеа Бог заради мене.

Во Ерусалим

2 По четринаесет години пак отидов горе во Ерусалим со Барнаба, земајќи го со себе и Тит. ²А отидов горе по откровение и им го изложив Евангелието кое го навестувам меѓу неевреите, но насамо на видните, од страв да не трчам или да не сум трчал напразно. ³Но ни Тит, кој беше со мене, иако Грк, не беше принуден да се обреже, ⁴и тоа заради лажните браќа, кои се беа вовлекле за да ја душкаат нашата слобода која ја имаме во Христос Исус, за да нè поробат. ⁵Но не им се потчинивме ни за час, за да остане со вас вистината на Евангелието.

⁶А што се однесува до оние кои беа сметани за видни (какви и да биле некогаш, мене ми е сеедно; Бог не гледа кој е кој), тие видните ништо не ми придадоа. ⁷Туку, напротив, кога видоа дека мене ми беше доверено Евангелието меѓу необрежаните, како што му беше на Петар меѓу обрежаните ⁸(зашто Оној што дејствуваше во Петар за апостолство меѓу обрежаните, ме оспособи и мене за необрежаните) ⁹и кога ја познаа благодатта што ми е дадена, Јаков, Кифа и Јован, кои беа сметани за столбови, ми ја подадоа мене и на Барнаба десната рака во знак на заедништво; за да одиме ние кај неевреите, а тие кај обрежаните; ¹⁰само да си спомнуваме за бедните, што и без тоа сакав да го правам.

Павле се соочува со Петар

¹¹А кога Кифа дојде во Антиох, му се противставив в лице, зашто требаше да биде осуден. ¹²Имено, пред да дојдат некои луѓе од Јаков, тој јадеше со неевреите, но кога дојдоа овие тој се повлече и се тргна настрана, заради страв од обрежаните. ¹³Со него се двоеја и другите Евреи, така што нивното лицемерство го заведе и Барнаба.

¹⁴Кога видов дека не одат право според вистината на Евангелието, му реков на Кифа пред сите: "Ако ти, кој си Евреин, живееш како неевреин, а не јудејски, како можеш да ги принудуваш неевреите да живеат јудејски?"

¹⁵Ние по раѓање сме Евреи, а не грешници од неевреите, ¹⁶но бидејќи знаеме дека човекот не се оправдува преку делата на Законот, туку само преку вера во Христос Исус, и ние поверувавме во Христос Исус, за да бидеме оправдани преку вера во Христос, а не преку делата на Законот; зашто од делата на Законот нема да се оправда ниту еден.

¹⁷Но ако и ние самите, сакајќи да се оправдаме во Христос, се најдовме грешници, дали тогаш Христос му служи на гревот? Никако! ¹⁸Зашто, ако повторно го сидам она што сум го разурнал, покажувам дека сум престапник; ¹⁹бидејќи преку Законот умрев за Законот, за да живеам за Бог. ²⁰Со Христос бев распнат; и јас веќе не живеам, туку Христос живее во мене, а животот што сега го живеам

во телото, го живеам преку вера во Божјиот Син, Кој ме засака и Се предаде Себеси за мене. ²¹Не ја поништувам Божјата благодат, зашто ако праведноста доаѓа преку Законот, тогаш Христос умре залудно.

Искуството на Галатите

З О неразумни Галати! Кој ве маѓепса вас, пред чии очи Исус Христос беше прикажан како распнат? ²Сакам само ова да го дознам од вас: дали Го примивте Духот врз основа на делата на Законот или преку слушањето со вера? ³Толку ли сте неразумни? Почнавте со Духот, и зарем сега совршени станавте преку телото? ⁴Дали толку многу страдавте залудно, ако навистина беше залудно! ⁵А Оној Кој ви го дава Духот и прави моќни дела меѓу вас, дали го прави тоа врз основа на делата на Законот или преку слушањето со вера?

⁶Како што и Авраам "му поверува на Бог и тоа му се припиша за праведност." ⁷Затоа, бидете сигурни, дека Авраамови синови се оние кои се од верата. ⁸А и Писмото предвиде дека Бог преку вера ќе ги оправда другите народи, и однапред му го навести Евангелието на Авраам, велејќи: "Во тебе ќе бидат благословени сите народи." ⁹И така, оние кои се од верата, благословени се со Авраам кој веруваше.

¹⁰Всушност, оние што ги прават делата на Законот, проколнати се, бидејќи е пишано: "Проклет да е секој, кој не е постојан во сè што е напишано во книгата на Законот и не го исполнува тоа." ¹¹А дека никој не е оправдан пред Бога преку Законот, јасно е, зашто "Праведникот ќе живее преку вера." ¹²А Законот не дејствува преку верата, туку вели: "Кој ги исполнува, ќе живее преку нив."

¹³Христос нè откупи од проклетството на Законот, откако стана проклетство за нас, зашто е пишано: "Проклет да е секој што виси на дрво!", ¹⁴та во Христос Исус Авраамовиот благослов да дојде на народите и преку вера да Го примиме ветувањето на Духот.

¹⁵Браќа, зборувам како човек, заветот што човек го потврдил, никој не го отфрла, ниту му додава нешто. ¹⁶А ветувањата им беа дадени на Авраам и на неговото потомство. И не вели:

”И на потомците”, како за мнозина, туку како за еден: ”И на твоето потомство”, Кое е Христос. ¹⁷Го велама и ова: Законот што настапи по четиристотини и тринаесет години, не го поништува заветот, што Бог го потврдил порано, ниту го поништува ветувањето.

¹⁸Зашто, ако наследството доаѓа од законот, тоа веќе не е од ветувањето; но Бог му го подари на Авраам преку ветување.

Целта на Законот

¹⁹Тогаш, зошто е Законот? Тој беше даден заради престапите, откако беше воведен со ангели со помош на посредник, додека не дојде потомот, кому Му беше дадено ветувањето.

²⁰Посредник, пак, нема таму каде што е само еден, а Бог е Еден.

²¹Според тоа, дали е Законот противен на Божјите ветувања? Никако! Зашто, ако беше даден закон, што може да даде живот, тогаш навистина праведноста би била од законот.

²²Но Писмото сите ги става под грев, та врз основа на верата во Исус Христос ветувањето да им биде дадено на оние што веруваат.

²³А пред да дојде верата, бевме држани под старателство на законот, чувани за верата која требаше да се открие. ²⁴Така, Законот ни стана наш воспитувач до Христос, за да бидеме оправдани преку верата. ²⁵А сега дојде верата, и не сме повеќе под воспитувач.

²⁶Зашто, сите сте Божји синови преку вера во Христос Исус, ²⁷бидејќи сите кои се крстивте во Христос, се облековете со Христос.

²⁸Нема веќе ни Евреин ни Грк, нема веќе ни роб ни слободен, нема веќе ни машко ни женско, зашто вие сите сте едно во Христос Исус. ²⁹А ако сте пак вие Христови, тогаш сте Авраамово потомство, наследници според ветувањето.

Наследството на верниците

4 Ви велама, пак, додека наследникот е дете, со ништо не се разликува од робот, иако е господар на сè, ²туку е под старатели и управители до рокот определен од таткото.

³Така и ние, додека бевме малолетни, бевме заробени под првобитните принципи на светот, ⁴а кога се исполни времето, Бог Го испрати

Својот Син, роден од жена, роден под Законот,⁵ за да ги откупи оние што беа под Законот, за да го примиме посинувањето.⁶ А бидејќи сте синови, Бог Го испрати во нашите срца Духот на Својот Син, Кој вика: "Аба, Татко!"⁷ Затоа не си повеќе роб, туку син, а ако си син, тогаш си и наследник преку Бог.

⁸Но вие порано, не познавајќи Го Бог, им бевте робови на оние кои по природа не се богови.⁹ А сега, откако Го познавате Бог, или уште подобро, откако Бог ве позна вас, како можете пак да им се враќате на слабите и бедни принципи, на кои сакате пак одново да им робувате?¹⁰ Внимавајте на деновите, месеците, времињата и годините.¹¹ Се плашам за вас, да не се трудев напразно за вас.

¹²Ве молам, браќа, бидете каков што сум јас, зашто и јас сум како вас! Вие со ништо не ми згрешивте.¹³ А знаете дека првиот пат, заради телесна немоќ, ви го проповедав Евангелието;¹⁴ и испитувањето кое беше за вас во моето тело, не го отфрливте, ниту се згнасивте од него, туку ме примивте како Божји ангел, како да бев Христос Исус.¹⁵ Сега, каде е она ваше блаженство? Зашто ви сведочам, дека ако беше можно, ќе ги извадевте и своите очи и ќе ми ги дадевте мене.¹⁶ Дали ви станав непријател затоа што ви ја зборувам вистината?

¹⁷Тие се ревносни, но не за ваше добро, туку сакаат да ве одвојат, за да одите по нив.

¹⁸Меѓутоа, добро е секогаш да се стремите кон доброто, а не само кога сум јас кај вас.¹⁹ Чеда мои, кои повторно со мака ве раѓам додека Христос се обликува во вас,²⁰ би сакал да сум сега кај вас, и да ви се обратам со поинаков тон, зашто сум во недоумица за вас.

Исак и Исмаил

²¹Кажете ми, вие кои сакате да бидете под законот, не го слушате ли законот?²² Зашто е напишано дека Авраам имаше два сина, едниот од робинка, а другиот од слободна.²³ Но оној од робинката роден е по тело, а оној од слободната преку ветување.

²⁴Ова е речено сликовито: тие жени се двата завета; едниот од гората Синај, кој раѓа за ропство; тој е Агара,²⁵ а Агара е Синајската

Гора во Арабија и одговара на сегашниот Ерусалим, кој робува со своите деца. ²⁶Но горниот Ерусалим е слободен, тој е нашата мајка, ²⁷зашто е напишано:

”Весели се неротко,
ти која не си родила;
воскликни радосно, ти,
која не си видела породилни маки;
зашто повеќе деца има оставената,
отколку онаа што има маж. ”

²⁸А вие сте, браќа, деца на ветувањето како Исак. ²⁹И како што во тоа време оној што се роди по тело, го прогонуваше оној што се роди по дух, така е и сега. ³⁰А што вели Писмото? ”Истерај ја робинката и нејзиниот син, зашто синот на робинката нема да биде наследник со синот на слободната!” ³¹Затоа, браќа, ние не сме деца на робинката, туку на слободната.

Предноста на христијанската слобода

5 Христос нè ослободи за да бидеме слободни. Според тоа, стојте цврсто и не потчинувајте му се пак на ропскиот јарем.

²Еве, јас, Павле, ви велам: ако се обрежете, Христос никако нема да ви користи. ³И пак му сведочам на секој човек што се обрежува, дека е должен да го исполни целиот закон. ⁴Од Христос се одвоивте вие кои сакате да бидете оправдани преку законот; отпаднавте од благодатта. ⁵Зашто ние, преку Духот, по вера, ја очекуваме надежта на праведноста, ⁶а во Христос Исус ниту обрезанието има вредност, ниту необрезанието, туку верата која дејствува преку љубовта.

⁷Трчавте добро! Кој ви попречи да не се покорувате на вистината? ⁸Тоа убедување не е од Оној Кој ве повика. ⁹Малку квас го потквасува целото тесто. ¹⁰Јас сум уверен за вас во Господа, дека нема да мислите инаку. А кој ве збунува ќе претрпи осуда, кој и да е!

¹¹Ако пак јас, браќа, уште го проповедам обрезанието, зошто уште ме прогонуваат? Во тој случај се укинува соблазната од крстот!

¹²О, да се отсекеа оние што ве колебат!

¹³Зашто вие, браќа, бевте повикани кон слобода. Само слободата да не ви биде повод

за телесност, туку со љубов служете си еден на друг. ¹⁴Зашто целиот Закон е исполнет во еден збор: "Љуби го својот ближен како самиот себе!" ¹⁵Ако пак се гризете и јадете еден со друг, гледајте да не се истребите меѓусебе.

¹⁶А велам: живејте по Духот и нема да ја исполнувате похотата на телото, ¹⁷зашто телото силно го посакува спротивното на Духот, а Духот спротивното на телото, зашто тие се противат еден на друг, за да не го правите она што сакате. ¹⁸Но, ако ве води Духот не сте под Законот.

¹⁹А делата на телото се познати; тоа се: блудство, нечистота, бесрамност, ²⁰идолопоклонство, вражање, непријателства, препирки, љубомора, излив на лутина, расправи, несогласувања, делби; ²¹завист, пијанство, срамни гозби и слични на овие, за кои однапред ве предупредив, како што ви реков и порано, дека оние што прават такви работи нема да го наследат Божјото царство.

²²А плодот на Духот е: љубов, радост, мир, долготрпеливост, љубезност, добрина, верност, кроткост, воздржливост; ²³против овие нешта нема закон. ²⁴А оние кои се Христови го распнаа своето тело со неговите страсти и похоти. ²⁵Ако живееме по Духот, и да одиме според Духот! ²⁶Да не бидеме полни со суетно славољубие, да не се предизвикуваме еден со друг и да не си завидуваме еден на друг!

Љубовта на дело

6 Браќа, и да падне некој во некаков престап, вие, кои сте духовни, поправајте го таквиот со дух на кроткост, чувајќи се себеси и вие да не бидете искушани. ²Носете ги бремињата еден на друг, и со тоа ќе го исполните Христовиот закон! ³Зашто, ако некој мисли дека е нешто, а е ништо, самиот се мами. ⁴А секој да го испита своето дело, и тогаш ќе има пофалба само пред себеси, а не пред друг. ⁵Зашто секој треба да го носи својот товар.

⁶А оној кој се учи на словото, нека ги дели сите свои добра со оној кој го поучува.

Законот на жетва и сеидба

⁷Не лажете се: Бог не дозволува да биде исмеван! Бидејќи човекот што ќе посее, тоа и

ќе жнее: ⁸кој сее во своето тело, од телото ќе пожнее погибел; а кој сее во Духот, од Духот ќе пожнее вечен живот. ⁹Да не ви стане мачно правејќи добро, зашто ако не се умориме ќе жнееме во право време. ¹⁰Затоа, додека имаме време, да им правиме добро на сите, а најмногу на оние кои припаѓаат на нашето семејство по вера.

Павловите завршни забелешки

¹¹Видете, со колку големи букви ви пишувам своерачно!

¹²Сите оние кои сакаат да се покажат добри според телото, тие ве принудуваат да се обрежувате, само за да не бидат гонети заради Христовиот крст. ¹³Зашто ни самите тие, кои се обрежуваат не го пазат Законот, а сакаат вие да се обрежувате, за да се фалат со вашето тело. ¹⁴Никако да не се фалам со нешто друго, освен во крстот на нашиот Господ Исус Христос, преку Кого светот е распнат за мене и јас за светот! ¹⁵Зашто ниту обрезанието е нешто, ниту необрезанието, туку новото создание. ¹⁶А на сите кои ќе го следат ова правило - мир и милост, ним и на Божјиот Израел.

¹⁷Во иднина никој да не ми додева повеќе, зашто на своето тело ги носам Исусовите белези.

¹⁸Браќа, благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вашиот дух. Амин!

Посланието на Павле до Ефешаните

1 Павле, преку Божја волја апостол на Исус Христос, до светиите во Ефес и верните во Христос Исус: ²благодат вам и мир од Бог, нашиот Татко и од Господ Исус Христос!

Благословот на откупувањето

³Да биде благословен Бог и Таткото на нашиот Господ Исус Христос, Кој нè благослови во Христос, со секаков духовен благослов на

небесата; ⁴зашто нè избра во Него уште пред создавањето на светот, за да бидеме свети и непорочни пред Него во љубов; ⁵Тој однапред нè определи за да нè посини преку Исус Христос, според благонаклоноста на Својата волја, ⁶за да биде величана славата на Неговата благодат, со која нè дарува во Возљубениот; ⁷во Кого имаме откуп преку Неговата крв, прошка на престапите, според богатствата на Неговата благодат, ⁸која изобилно ја излеа на нас. Во секоја мудрост и разумност ⁹ни ја соопшти тајната на Својата волја, според Својата благонаклоност, што ја одреди во Него, ¹⁰за да ја спроведе кога ќе се исполнат времињата; за да соедини повторно во Христос сè што е на небесата и што е на земјата.

Во Него, ¹¹во Кого и ние бевме избрани за наследници, зашто бевме однапред определени според намерата на Оној Кој прави сè по советот на Својата волја, ¹²за да бидеме за величање на Неговата слава, ние, кои веќе отпорано се надевавме во Христос. ¹³Во Него сте и вие, откако ја чувте пораката на вистината - Евангелието на вашето спасение - и откако поверувавте, запечатени со Светиот Дух на ветувањето, ¹⁴кој е залог за нашето наследство, за откупување на оние кои станаа Божја сопственост - за величање на Неговата слава.

¹⁵Затоа и јас, откако чув за вашата вера во Господ Исус и за вашата љубов кон сите свети, ¹⁶не престанувам да благодарам за вас, кога ве спомнувам во своите молитви, ¹⁷та Бог на нашиот Господ Исус Христос, Таткото на славата, да ви даде дух на мудрост и откровение во целосното познавање на Него. ¹⁸Молам и да ви се просветлат очите на вашето срце, за да знаете каква е надежта на Неговото призвание, какво е богатството на славата на Неговото наследство во светиите, ¹⁹и колку е ненадминлива Неговата сила кон нас кои веруваме - според дејствувањето на силата на Неговата моќ, ²⁰чие дејство го покажа во Христос, кога Го воскресна од мртвите и го постави оддесно на Себеси на небесата, ²¹далеку над секое началство, власт, сила, господство и над секое име кое се спомнува, не

само во овој век, туку и во идниот. ²²И сè Му покори под Неговите нозе, а Него Го постави за глава над сè, за црквата, ²³која е Негово тело - полнотата на Оној Кој исполнува сè во сè.

Спасение од грев

2 И вие, кои бевте мртви поради вашите престапи и гревови, ²во кои живеевте некогаш според образецот на овој свет, според принцот на силите на воздухот - духот кој дејствува сега во синовите на непокорноста, ³меѓу кои и ние живеевме некогаш во своите телесни страсти, извршувајќи ги желбите на телото и на умот, и бевме по природа чеда на гневот како и останатите. ⁴Но Бог, Кој е богат со милост, поради Својата голема љубов со која нè засака, ⁵нè оживеа заедно со Христос и нас, кои иако бевме мртви поради нашите гревови (по благодат сте спасени) - ⁶и со Него нè воскресна и нè постави на небесата, во Христос Исус, ⁷та, во идните векови да го покаже ненадминливото богатство на Својата благодат, во љубезност спрема нас во Христос Исус. ⁸Зашто по благодат сте спасени, преку вера, и тоа не е од вас самите - тоа е Божји дар! ⁹Не е од делата, за да не се фали некој, ¹⁰зашто Негово дело сме, создадени во Христос Исус за добри дела, кои Бог однапред ги подготви, за да живееме во нив.

Не повеќе туѓинци

¹¹Затоа спомнете си, дека вие кои некогаш бевте неевреи по тело, нарекувани необрежани од оние кои се нарекуваа обрежани по телото, со човечки раце; ¹²во она време бевте без Христос, исклучени од израелското општество и туѓинци на заветите на ветувањето, без надеж и без Бог во светот. ¹³А сега во Христос Исус, вие кои некогаш бевте далеку, доведени сте близу преку Христовата крв.

¹⁴Зашто Тој е нашиот мир, Кој од двете направи едно и го разурна преградниот ѕид, што ги делеше, ¹⁵и во Своето тело го укина непријателството, односно законот со неговите заповеди и одредби, и создавајќи мир, за во Себе да создаде од двата еден нов човек, ¹⁶и обата во едно тело да ги измири со Бог преку

крстот, со што во Себе го уби непријателството.

¹⁷Тој дојде и ви проповедаше мир на вас кои бевте далеку и мир на оние кои беа близу:

¹⁸зашто преку Него, и едните и другите, имаме пристап кај Таткото во еден Дух.

¹⁹Затоа, вие не сте веќе туѓинци и придојдени, туку сте сограѓани на светиите и Божјо семејство, ²⁰надсидани врз основата на апостолите и пророците, а темелниот камен е Самиот Христос Исус, ²¹во Кого целата стројно составена зграда расте во свет храм во Господ, ²²врз кого и вие во Духот заедно се сосидувате во Божјо живеалиште.

Божјиот план

З Затоа јас, Павле, затвореник сум на Христос Исус заради вас неевреите, ²ако навистина сте чуле за управителството на Божјата благодат која ми е дадена за вас, ³дека по откровение ми беше соопштена тајната, како што порано пишав накратко. ⁴Читајќи оттаму можете да го разберете моето сфаќање на Христовата тајна ⁵што во другите поколенија не им беше објавена на човечките синови, како што сега преку Духот им е откриена на Неговите свети апостоли и пророци: ⁶дека неевреите се сонаследници и органи на телото, и соучесници на ветувањето во Христос Исус, преку Евангелието, ⁷на кое му станав служител согласно дарот на Божјата благодат, која ми беше дадена според делувањето на Неговата моќ. ⁸Мене, најмалиот од сите свети, ми е дадена оваа благодат за да им го навестувам на неевреите Евангелието на Христовото богатство кое не може целосно да се сфати ⁹и на сите да им расветлам во што се состои располагањето со тајната, која од вечноста беше скриена во Бог - Кој создаде сè; ¹⁰та многустраната Божја мудрост да им се соопшти сега преку црквата на началствата и на властите на небесата. ¹¹Ова беше според вечната цел, која ја оствари во Христос Исус, нашиот Господ, ¹²во Кого имаме смелост и пристап со увереност преку верата во Него. ¹³Затоа ве молам да не се обесхрабрувате заради моите неволи, што ме снајдоа заради вас; зашто тие се ваша слава.

Павловата молитва за Ефешаните

¹⁴Заради тоа ги преклонувам своите колена пред Таткото на нашиот Господ Исус Христос, ¹⁵од Кого секој род на небесата и на земјата го добива своето име; ¹⁶да ви даде, според богатството на Својата слава, да зајакнете со сила во внатрешниот човек преку Неговиот Дух, ¹⁷та преку вашата вера Христос да живее во вашите срца; да бидете вкоренети и втемелени во љубовта за ¹⁸да можете да сфатите со сите светии колкава е ширината, должината, височината и длабочината, ¹⁹и да ја познаете Христовата љубов, која го надминува знаењето, за да бидете исполнувани во целата Божја полнота.

²⁰А на Оној, Кој може да направи неспоредливо повеќе, отколку што можеме да бараме или замислиме, според силата што дејствува во нас - ²¹Нему нека Му биде слава во црквата и во Христос Исус во сите поколенија засекогаш. Амин!

За единството

4 Затоа, ве молам, јас, затвореник на Господ, да живеете достоинство за призиванието во кое сте повикани, ²со сета понизност, кроткост и со трпеливост, поднесувајќи се едни со други во љубов! ³Настојувајте да го запазите единството на Духот во врската на мирот. ⁴Постои едно тело и еден Дух, како што бевте и вие повикани во една надеж на вашето призивание; ⁵еден Господ, една вера, едно крштавање, ⁶еден Бог и Татко на сите, Кој е над сите, преку сите и во сите.

⁷А секому од нас му е дадена благодат според мерата на Христовиот дар. ⁸Затоа се вели:

”Кога се вознесе,
поведе робје;
а на луѓето им даде дарови.”

⁹(А ”се вознесе” - што значи друго, освен дека исто така слегол во долните предели на земјата? ¹⁰Тој што слезе, тоа е Оној истиот Кој се вознесе над сите небеса, за да исполни сè.)

¹¹И Тој даде едни за апостоли, а други за пророци; едни за евангелисти, а други за

пастири и учители, ¹²за да се усовршат светиите за делото на службата, за изградување на Христовото тело, ¹³сè додека сите не дојдеме до единство во верата и познавањето на Божјиот Син, до зрелиот човек, до мерата на растот на Христовата полнота.

¹⁴Затоа да не бидеме веќе деца, фрлани натаму-наваму од бранови и носени од ветровите на некое учење, со човечка измама и лукавство, со итро измислени заблуди; ¹⁵туку, говорејќи ја вистината во љубов, ние треба да растеме во сè - кон Оној Кој е главата, Христос. ¹⁶Од Него, целото тело е поврзано и соединето во едно, на тој начин што секоја врска дава поткрепа според соодветно дејствување на секој одделен дел; тоа прави телото да расте за својата сопствена надградба во љубов.

Нов начин на размислување

¹⁷Затоа ова го велам и сведочам во Господ, да не живеете веќе како што живеат неевреите во суетата на својот ум, ¹⁸помрачени во својот разум, исклучени од Божјиот живот, заради незнаењето кое е во нив, заради закоравеноста на нивното срце. ¹⁹Откако станаа бесчувствени, се предадоа себеси на сладострастие, за ненаситно да вршат секаква нечистота.

²⁰А вие не Го познавте така Христос, ²¹ако навистина сте Го чуле и ако сте во Него поучени онака како што е вистината во Исус, ²²та во однос на своето поранешно поведење да го соблечете од себе стариот човек, кој пропаѓа според измамливите похоти, ²³и да се обновувате во духот на својот ум, ²⁴и бидете облечени во новиот човек, кој според Бог е создаден во вистинска праведност и светост.

²⁵Затоа отфрлете ја лагата и зборувајте вистина секој со својот ближен, зашто сме органи едни на други! ²⁶Гневете се, но не грешете! Сонцето да не зајде во вашиот гнев, ²⁷и не давајте му место на ѓаволот! ²⁸Кој крадел, да не краде веќе, туку подобро да се труди и да го работи со своите раце она што е добро, за да може да му дава на оној што има потреба!

²⁹Никаков лош збор да не излегува од вашата уста, туку само полезен за изградување, каде што е потребно, за да им даде благодат на слушателите. ³⁰И не жалостете Го Светиот Дух, со Кој сте запечатени за денот на избавувањето! ³¹Секоја горчина, гнев, јарост, викање и хулење да бидат отстранети од вас, заедно со секаква злоба. ³²Бидете љубезни еден кон друг, чувствителни, проштавајќи си еден на друг, како што и Бог ви прости вам во Христос.

Божји следбеници

5 И така, угледајте се на Бог, како мили чеда, ²и живејте во љубов, како што и Христос ве засака вас и Се предаде Себеси за нас, како принос и жртва на Бог, за благопријатен мирис.

³А блудство и секаква нечистотија или лакомост, да не се спомнуваат меѓу вас, како што им прилега на светиите! ⁴Ниту срамни и празни зборови, ниту непристојни шеги, туку подобро благодарности! ⁵Зашто, знајте го ова: ниеден блудник, ниеден нечист, ниеден алчник - кој е идолопоклоник - нема наследство во царството на Христос и Бог! ⁶Никој да не ве мами со празни зборови, зашто заради тие нешта доаѓа Божјиот гнев врз синовите на непокорноста. ⁷И така, не станувајте нивни соучесници!

⁸Зашто некогаш бевте темнина, но сега сте светлина во Господ; живејте како деца на светлината ⁹(зашто плодот на светлината се состои во секаква добрина, праведност и вистина!) ¹⁰и испитувајте што Му е по волја на Господ! ¹¹И не бидете соучесници во бесплодните дела на темнината, туку изобличувајте ги, ¹²зашто срамно е и да се зборува за она што тие го вршат скришно. ¹³А сè станува јавно преку светлината, зашто сè што станува јавно, светлина е. ¹⁴Затоа се вели:

”Стани ти што спиеш,
воскресни од мртвите
и Христос ќе те осветли!”

¹⁵И затоа, внимавајте грижливо како живеете! Не како немудри, туку како мудри,

¹⁶исползувајќи го времето, зашто дните се зли!
¹⁷Па така, не бидете неразумни, туку разберете каква е Господовата волја! ¹⁸И не опивајте се со вино во кое е разузданоста, туку исполнувајте се со Духот, ¹⁹зборувајќи си со псалми, химни и духовни песни, пеејќи Му на Господ и воспевајќи Го во своето срце!
²⁰Благодарете Му секогаш за сè на Бог Таткото, во името на нашиот Господ Исус Христос! ²¹Покорувајте се еден на друг со страхопочит кон Христос!

Брачни односи

²²Жените да им се покоруваат на своите мажи, како на Господ, ²³зашто мажот е глава на жената, како што е и Христос глава на црквата, а Тој е Спасителот на телото! ²⁴И како што црквата Му се покорува на Христос, така да им бидат и жените покорни во сè на своите мажи.

²⁵Мажи, љубете ги своите жени, како што и Христос ја засака црквата и се предаде Сам Себеси за неа, ²⁶за да ја освети, исчистувајќи ја преку водно капење со словото, ²⁷и да ја претстави пред Себе црквата во сета нејзина слава, без дамка, ниту брчка, или нешто слично, за да биде света и непорочна. ²⁸Така и мажите се должни да ги љубат своите жени како своите сопствени тела. Кој ја љуби својата жена, се љуби себеси. ²⁹Зашто никој никогаш не го намразил своето тело, туку го храни и негува како и Христос црквата, ³⁰зашто ние сме органи на Неговото тело.
³¹”Затоа човекот ќе ги остави татка си и мајка си, и ќе се прилепи кон својата жена, и двајцата ќе станат едно тело.” ³²Оваа тајна е голема, а јас зборувам за Христос и црквата. ³³И така, секој од вас да ја љуби својата жена како себеси, а жената да го почитува својот маж.

Деца и родители

Б Деца, бидете им послушни на своите родители во Господ, зашто така е исправно. ²”Почитувај ги својот татко и мајка (тоа е првата заповед со ветување) ³за да ти биде добро и за да живееш долго на земјата!”

⁴А вие, татковци, не дразнете ги вашите деца, туку воспитувајте ги во Господовиот ред и учење.

Робови и господари

⁵Робови, покорувајте им се на вашите господари по тело со страв и трепет, во простота на своето срце, како на Христос! ⁶Не служете им само пред очите, како оние кои им угодуваат на луѓето, туку како Христови слуги, кои од сета душа ја извршуваат Божјата волја! ⁷Служете доброволно како на Господ, а не на луѓе, ⁸знаејќи дека секој, било роб или слободен, ако направи нешто добро, ќе го добие истото од Господ!

⁹А вие, господари, правете им го истото ним, без закани, знаејќи дека нивниот и вашиот Господар е на небесата и дека Тој не е пристрасен!

Христијанското оружје

¹⁰Најпосле, бидете силни во Господ и во силата на Неговата моќ! ¹¹Облечете се во сето Божјо оружје, за да можете да устоите на лукавствата на ѓаволот. ¹²Зашто нашата борба не е против крв и месо, туку против управителите, против властите, против световните мрачни сили на овој свет, против духовните сили на злото на небесата. ¹³Затоа земете го сето Божјо оружје, за да можете да се противставите во лош ден и откако ќе свршите сè, да се одржите! ¹⁴Затоа, стојте цврсто, препашани со вистината преку половината, облечени во оклопот на праведноста ¹⁵и со нозе обуени со подготвеност за Евангелието на мирот! ¹⁶А освен тоа земете го штитот на верата, со кој ќе можете да ги угаснете сите огнени стрели на злиот, ¹⁷земете го и шлемот на спасението и мечот на Духот - кој е Божјото слово, ¹⁸со секаква просьба и молитва, молете се во Духот во секое време, и заради тоа бдејте со сета истрајност и со молба за сите светии ¹⁹и за мене, за да ми се даде порака кога ќе ја отворам устата, за да можам смело да ја соопштувам тајната на Евангелието, ²⁰за кое сум пратеник во окови, за да зборувам смело како што и треба да зборувам.

Благослов

²¹А за да знаете сè за мене и за сè што работам, ќе ве извести Тихик, милиот брат и верен служител во Господ, ²²кого го праќам кај вас

токму затоа, за да дознаете како сме ние и за да ги утешите вашите срца.

²³Мир на браќата и љубов со вера од Бог Таткото и од Господ Исус Христос! ²⁴Благодат со сите, кои беспрекорно Го љубат нашиот Господ Исус Христос!

Посланието на Павле до Филипјаните

1 Павле и Тимотеј, слуги на Христос Исус, до сите светии во Христос Исус, кои се во Филипи, заедно со надзорниците и ѓаконите: ²благодат вам и мир од Бог нашиот Татко и од Господ Исус Христос.

³Му благодарам на својот Бог секогаш кога си спомнувам за вас; ⁴секогаш во секоја своја молитва се молам за сите вас со радост, ⁵заради вашето учество во Евангелието од првиот ден досега. ⁶Уверен сум во тоа, дека Оној Кој го започна доброто дело во вас, ќе го доврши до Денот на Христос Исус.

⁷А и исправно е да го мислам тоа за сите вас, зашто ве имам во срцето сите вас кои сте соучесници со мене во благодатта - како во моите окови, така и во одбраната и утврдувањето на Евангелието. ⁸Зашто Бог ми е сведок колку копнеам по сите вас со срдечната љубов на Христос Исус.

⁹И затоа се молам вашата љубов да изобилува сè повеќе и повеќе во целосно познавање и во секакво расудување, ¹⁰за да можете да го распознавате она што е подобро; за да бидете искрени и беспрекорни за Христовиот ден, ¹¹исполнети со плодот на праведноста, кој е преку Исус Христос, за слава и пофалба на Бог.

Павловата пофалба во своите страдања

¹²А сакам да знаете, браќа, дека ова што се случува со мене помогна за поголем напредок на Евангелието, ¹³така што им стана јасно на целата царска стража и на сите други, дека сум во окови заради Христос, ¹⁴и дека повеќето од

браќата во Господ, охрабрени од моите окови, се осмелуваат сè повеќе без страв да го проповедаат Божјото слово.

¹⁵Навистина, едни Го проповедаат Христос од завист и соперништво, а други од добра волја; ¹⁶едни од љубов, знаејќи дека сум поставен за одбрана на Евангелието, ¹⁷а други Го навестуваат Христос од себични пориви, не со чиста намера, мислејќи да ми нанесат тага во моите окови. ¹⁸Но што тогаш? Само тоа: дека на секаков начин, било дволично или искрено, Христос се навестува.

На тоа му се радувам и ќе се радувам, ¹⁹зашто знам дека ова - преку вашата молитва и помошта на Духот на Исус Христос - ќе ми биде за избавување, ²⁰сходно со моето цврсто очекување и надеж, дека во ништо нема да се засрамам, туку како и секогаш во сета смелост, така и сега, Христос ќе е возвишен во моето тело, било преку живот или преку смрт.

²¹Зашто за мене да живеам е Христос, а да умрам - придобивка. ²²Но ако и натаму живеам во телото, тоа за мене значи плодна работа - и не знам што да избирам. ²³Притиснат сум од две страни, имам желба да си заминам и да бидам со Христос, што е далеку подобро, ²⁴но заради вас е потребно да останам во телото.

²⁵И наполно уверен во тоа, знам дека ќе останам и ќе продолжам со сите вас, за ваш напредок и за радост во верата. ²⁶А вашата пофалба преку мене да биде уште поизобилна во Христос Исус, заради моето повторно доаѓање кај вас.

²⁷Само однесувајте се достоино на Христовото Евангелие, за да можам јас - било да дојдам и да ве видам, било да сум отсутен - да чујам за вас дека стоите цврсто во еден дух, дека еднодушно се борите за евангелската вера, ²⁸и дека воопшто не се вознемирувате од противниците, што е знак за нивна погибел, а спасение за вас, и тоа од Бог. ²⁹Зашто вам ви беше дадено заради Христос не само да верувате во Него, туку и да страдате заради Него, ³⁰имајќи ја истата борба, каква што видовте во мене, а и сега слушате за мене.

Поттик да се биде како Христос

2 И така, ако има некаква утеха во Христос, ако има некакво охрабрување од љубов, ако има некаква заедница на Духот, ако има некакво сочувство и сожалување, ²направете ја мојата радост целосна, имајќи исти мисли и иста љубов, обединети во духот и со една цел. ³Не правете ништо од ривалство или од суетно честољубие, туку во понизност сметајте се еден друг за поголем од себеси! ⁴Не гледајте само на своите лични интереси, туку и на интересите на другите.

⁵Имајте такви мисли во себе, какви што ги имаше и Исус Христос:

⁶Кој, иако беше во ликот Божји, не го сметаше како нешто приграбено - тоа што е еднаков со Бог,

⁷туку се лиши Самиот Себеси, земајќи лик на слуга, станувајќи сличен со луѓето.

⁸И откако стана сличен на човек, Тој се понизи Самиот Себеси и стана послушен до смрт, дури до смрт на крст.

⁹Затоа и Бог Го возвиши и Му подари име што е над секое име,

¹⁰та во името Исус да се поклони секое колено на оние кои се на небото, на земјата и под земјата;

¹¹и секој јазик да признае дека Исус Христос е Господ, за слава на Бог Таткото.

”Градете го вашето спасение”

¹²Затоа, мили мои, како што секогаш бевте послушни, не само кога бев кај вас, туку уште повеќе сега, кога не сум кај вас, градете го своето спасение со страв и трепет. ¹³Зашто Бог е Оној Кој ве поттикнува да сакате и да дејствувате според Неговата волја.

¹⁴Правете сè без ропот и расправа, ¹⁵за да бидете беспрекорни и незлобни Божји чеда, непорочни сред изопачено и расипано поколение, меѓу кое сте како светила во светот, ¹⁶држејќи го цврсто словото на животот, за да имам со што да се фалам во

Христовиот ден, дека не трчав залудно и дека залудно не се трудев. ¹⁷Но, макар што сум излеан врз жртвата и службата на вашата вера, се радувам и ја споделувам својата радост со сите вас. ¹⁸А исто така радувајте се и вие и споделете ја вашата радост со мене.

¹⁹Но се надевам во Господ Исус наскоро да ви го испратам Тимотеј, та и јас да се охрабрам кога ќе дознаам како сте вие. ²⁰Зашто немам друг истомисленик, кој толку искрено ќе се грижи за вас, ²¹бидејќи сите други го бараат своето, а не она што е на Христос Исус. ²²Вие го знаете неговиот докажан карактер, дека со мене служеше во ширењето на Евангелието како дете на таткото. ²³Затоа, се надевам дека ќе го испратам него веднаш штом ќе разберам што ќе стане со мене. ²⁴А се надевам во Господ дека и јас самиот наскоро ќе дојдам.

²⁵Сепак, сметав дека е за потребно да ви го испратам Епафродит, својот брат, соработник и соборец, а ваш пратеник и служител на моите потреби; ²⁶бидејќи копнееше по сите вас и беше нажален зашто сте чуле дека бил болен. ²⁷Навистина, беше смртно болен, но Бог му се смилува, и не само нему, туку и мене, за да не ми дојде тага врз тага. ²⁸Затоа го испратив поскоро, па повторно да се зарадувате кога ќе го видите, и јас да бидам помалку загрижен. ²⁹Затоа, примете го во Господ, со секаква радост и почитувајте ги таквите, ³⁰зашто заради Христовото дело се најде близу до смртта, излагајќи го својот живот на опасност, за да го надомести тоа што вие не можевте да го направите за мене.

Сета придобивка сметајте ја за загуба

З На крај, браќа мои, радувајте се во Господ! Мене не ми е здодевно да ви го пишувам тоа па тоа, а вам ви служи како заштита.

²Пазете се од кучињата, пазете се од злите работници, пазете се од лажното обрежување!
³Зашто, вистинското обрежување сме ние кои служиме со Божјиот Дух и се фалиме во Христос Исус и не се надеваме на телото, ⁴иако и јас можам да имам доверба во телото.

Ако некој друг мисли дека може да има доверба во телото, јас уште повеќе: ⁵обрежан сум во осмиот ден, од израелевиот род сум, од

Бенјаминовото племе, Евреин од Евреите, по Закон - фарисеј, ⁶по ревност - гонител на црквата, а според праведноста на Законот бев беспрекорен. ⁷Но тоа што ми беше некогаш придобивка, го сметав за загуба поради Христос. ⁸И уште повеќе, сметам дека сè е загуба во однос на превосходното познавање на Христос Исус, мојот Господ, заради Кого загубив сè и сè сметам за смет, за да Го придобијам Христос ⁹и да се најдам во Него, без своја праведност, која доаѓа од Законот, туку по праведноста која доаѓа преку верата во Христос, праведноста која е од Бог врз основа на вера, ¹⁰за да Го познавам Него и силата на Неговото воскресение, и учеството во Неговите страдања, станувајќи сличен на Него во Неговата смрт, ¹¹та некако да достигнам до воскресението од мртвите.

Божјото призвание

¹²Не велем дека веќе го достигнав или дека веќе станав совршен, туку се стремам да го достигнам она за кое и самиот бев достигнат од Христос Исус. ¹³Браќа, јас уште не мислам дека го достигнав тоа, но сепак правам едно: го заборавам она што е зад мене, а се стремам кон она што е пред мене; ¹⁴трчам кон целта, за наградата на горното призвание од Бог во Христос Исус.

¹⁵И така, ние кои сме совршени нека мислиме вака, а ако вие мислите и малку поинаку, Бог ќе ви го открие и тоа. ¹⁶Сепак, да живееме според достигнатото!

¹⁷Браќа, имајте ме за пример и гледајте на оние што живеат според примерот што го имате во нас! ¹⁸Зашто мнозина, за кои ви зборував многупати, а сега зборувам и со солзи, живеат како непријатели на Христовиот крст. ¹⁹Нивниот крај е погибел; нивниот бог им е стомакот; нивната слава е во нивниот срам; тие мислат само на земното. ²⁰А нашето граѓанство е на небесата, од каде и Го очекуваме Спасителот Господ Исус Христос, ²¹Кој ќе го преобрази нашето понижено тело - да се сообрази со Неговото славно тело, според дејството на Неговата сила, со која може да покори сè под Себе.

”Радувајте се во Господ”

4 Затоа, мили и многу сакани мои браќа за кои копнеам, моја радост и мој венец, стојте така цврсто во Господ, мили мои!

²Ја преколнувам Еводија и ја преколнувам Синтихија да бидат едномислени во Господ.

³Сепак, те молам и тебе, верен другару, помагај им, зашто со мене се трудеа за Евангелието, заедно со Климент и со другите мои соработници, чии имиња се во Книгата на животот.

⁴Радувајте се секогаш во Господ и пак ќе кажам, радувајте се! ⁵Вашата трпеливост нека им биде позната на сите луѓе! Господ е близу.

⁶Не грижете се за ништо, туку во сè, преку молитва и благодарност, искажувајте ги своите барања пред Бог! ⁷А Божјиот мир, што го надминува секое разбирање, ќе ги штити вашите срца и вашите мисли во Христос Исус.

⁸Најпосле, браќа, сè што е вистинито, што е чесно, што е праведно, што е чисто, што е љубезно, што е на добар глас - ако е некаква доблест, ако е некаква пофалба - размислувајте за тоа! ⁹Она што го научивте, примивте, чувте и видовте во мене - тоа правете го, и Бог на мирот ќе биде со вас!

Бидете задоволни

¹⁰Се зарадував многу во Господ, зашто сега најпосле ја оживеавте својата грижа за мене. Вие и инаку се грижевте, но немавте можност.

¹¹Не го зборувам тоа заради скудност, зашто научив да бидам задоволен во секакви околности. ¹²Знам да живеам и во скудност, знам и во изобилство. Ја научив тајната да бидам сит и да гладувам во секакви околности; да сум во изобилство и во скудност. ¹³Сè можам преку Христос, Кој ми дава сила.

¹⁴Туку добро направивте што зедевте учество во моите неволи. ¹⁵А знаете и вие, Филипјани, дека во почетокот на проповедањето на Евангелието, кога заминав од Македонија, ниедна црква не беше со мене во давањето и примањето, освен единствено вие, ¹⁶зашто ми испративте во Солун, еднаш и по вторпат, за моите потреби. ¹⁷Јас не барам подарок, туку го барам плодот што се умножува во ваша полза. ¹⁸Примив сè и имам

изобилно. Целосно сум подмирен откако го примив од Епафродит она што ми испративте - благопријатен мирис, жртва прифатлива и по волјата на Бог. ¹⁹А мојот Бог ќе ги исполни сите ваши потреби, според Своето богатство во славата - во Христос Исус.

²⁰А на нашиот Бог и Татко, слава во сите векови. Амин!

²¹Поздравете го секој светија во Христос Исус! Ве поздравуваат браќата кои се со мене. ²²Ве поздравуваат сите светии, а особено оние од Цезаровиот дом.

²³Благодатта на Господ Исус Христос да биде со вашиот дух!

Посланието на Павле до Колошаните

1 Павле, апостол на Исус Христос преку Божјата волја и братот Тимотеј, ²до светиите и верните браќа во Христос, во Колос. Благодат вам и мир од Бог нашиот Татко.

Напредокот на Евангелието

³Му благодариме на Бог, Таткото на нашиот Господ Исус Христос, молејќи се секогаш за вас; ⁴зашто чувме за вашата вера во Христос Исус и за љубовта што ја имате спрема сите светии и ⁵заради надежта која се чува за вас на небесата, за која чувте порано од словото на вистината, Евангелието, ⁶кое дојде кај вас, како и во целиот свет, и плодносно расте како и во вас од оној ден кога го чувте и ја запознавте Божјата благодат во вистината, ⁷како што го научивте од Епафрас, нашиот мил сослужител, кој е верен Христов служител за вас, ⁸кој и нè извести за вашата љубов во Духот.

⁹Затоа и ние од оној ден кога го чувме тоа, не престануваме да се молиме за вас и да бараме да се исполните со познавањето на Неговата волја со секаква мудрост и духовно разбирање, ¹⁰за да живеете достоинно за Господ

и да Му бидете по волја во сè; принесувајќи плодови во секое добро дело и растејќи во познавањето на Бог; ¹¹зајакнати со сета сила, согласно со Неговата славна моќ, за секаква непоколебливост и трпение; со радост ¹²благодарејќи Му на Таткото, Кој нè оспособи за учество во наследството на светиите во светлината. ¹³Зашто Тој нè избави од власта на темнината и нè пренесе во царството на Својот сакан Син, ¹⁴во Кого имаме откуп, простување на гревовите.

Христовата надмоќ

¹⁵Тој е лик на невидливиот Бог, Првороден на сето создание, ¹⁶зашто преку Него е создадено сè што е на небесата и на земјата; видливо и невидливо, престоли, господства, началства или власти - сè е создадено преку Него и за Него. ¹⁷И Тој е пред сè и сè суштествува во Него. ¹⁸Тој е и глава на телото, Црквата; Тој е Почетокот, Првородениот од мртвите, за да биде прв во сè, ¹⁹зашто на Таткото му беше по волја во Него да живее сета полнота, ²⁰и преку Него да измири со Себе сè што е на земјата или на небото, творејќи мир преку крвта на Неговиот крст.

²¹И, иако некогаш бевте отуѓени и непријатели во своето мислење и во злите дела, ²²сега ве измири преку смртта на Неговото тело, за да ве претстави пред Себе свети, непорочни и беспрекорни, ²³само ако останете во верата цврсто втемелени и непоколебливи во надежта на Евангелието што го чувте, кое му беше проповедано на целото создание под небото и на кое јас, Павле, му станав служител.

Поттик кон непоколебливост

²⁴Сега се радувам во моите страдања заради вас - и во моето тело го дополнувам тоа што им недостига на Христовите маки за Неговото тело, Кое е Црквата, ²⁵на која ѝ станав служител според Божјото устројство, што ми е дадено за ваша полза, за да го исполнам Божјото слово, ²⁶тајната што беше скриена за векови и поколенија, а која им е откриена сега на Неговите свети, ²⁷на кои Бог сакаше да им објави што е богатството на славата на оваа

тајна меѓу неевреите, која е Христос во вас, надежта на славата. ²⁸Ние Го навестуваме Него, опоменувајќи и поучувајќи секој човек во сета мудрост, за да го претставиме секој човек зрел во Христос. ²⁹Затоа се трудам и се борам сходно со Неговата делотворна сила, која силно дејствува во мене.

Предупредување против ерес

2 Имено, сакам да знаете колкава борба имам заради вас, заради оние во Лаодикеја и заради сите што не ме виделе лично, ²за да се утешат нивните срца, и сплотени во љубовта да дојдат до сето богатство кое доаѓа од севкупната увереност во разбирањето и целосното познавање на Божјата тајна - Христос, ³во Кого се скриени сите богатства на мудроста и на знаењето. ⁴А ова го велам за да не ве измами некој со убедливи зборови, ⁵зашто, иако сум отсутен по тело, во духот сум со вас и се радувам гледајќи ги вашиот ред и цврстината на вашата вера во Христос.

⁶И така, како што Го примивте Христос Исус, Господ, така и да живеете во Него, ⁷цврсто вкоренети и надсидани во Него и зацврстени во верата, како што и бевте поучени, изобилувајќи со благодарноста.

⁸Внимавајте некој да не ве плени со философија и со празна измама според човечките преданија, според првобитните принципи на светот, а не според Христос.

⁹Зашто во Него, во телесен облик, живее сета полнота на Божеството, ¹⁰и вие станавте целосни во Него, Кој е глава на секое поглаварство и власт. ¹¹Во Него сте и обрежани со обрезание кое не е со рака, со отстранување на телесноста преку Христовото обрезание: ¹²откако бевте погребани со Него во крштавање, во кое и бевте воскреснати со Него преку верата во дејствувањето на Бог, Кој Го воскресна од мртвите.

¹³Вас, кои бевте мртви во престапите и необрезанието на вашето тело, ве оживеа заедно со Него, простувајќи ни ги сите наши престапи ¹⁴и бришејќи ја обврската од нашиот долг, која со своите одредби беше против нас; Тој ја отстрани кога ја прикова на крстот; ¹⁵и ги разоружа поглаварствата и властите и јавно

ги изложи, ликувајќи над нив преку него.

¹⁶Затоа, никој да не ве осудува за храна, или пијалак, за некаков празник или за млада месечина, или за саботи ¹⁷- нешта кои се само сенка на она што ќе дојде, а суштината е Христос. ¹⁸Никој со измама да не ви ја одземе наградата, преку лажна понизност и поклонение на ангелите, тврдеќи дека имал виденија, дуејќи се напразно со својот телесен ум, ¹⁹а не држејќи се за Главата, од Која целото Тело, помогнато и поврзано со зглобовите и врските, расте со растежот што го дава Бог.

Легализам

²⁰Ако веќе умрете со Христос за првобитните принципи на светот, зошто им се потчинувате на прописите, како уште да живеете во овој свет: ²¹”Не фаќај ! Не вкусувај ! Не допирај!” ²²- сè што пропаѓа со употреба - според човечките заповеди и учења? ²³Овие нешта навистина изгледаат како мудрост која се состои во самоволна набожност, лажна понизност и непошtedна строгост кон телото, а немаат никаква вредност, туку се само за угодување на телото.

”Обновени во познавање”

З И така, ако сте воскреснати со Христос, барајте го она што е горе - каде што е Христос, седнат оддесно на Бог. ²Мислете на она што е горе, а не на она што е на земјата, ³зашто умрете и вашиот живот е скриен со Христос во Бог! ⁴А кога ќе се јави Христос, нашиот живот, тогаш и вие ќе се јавите со Него во слава.

⁵Затоа, умртвете ги земните органи на вашето тело за: блуд, нечистота, страст, зла желба и алчност која е идолопоклонство, ⁶заради кои доаѓа Божјиот гнев, ⁷а во кои и вие некогаш одевте, кога живеевте во нив.

⁸Но сега, отфрлете ги и вие сите овие нешта: гневот, јароста, злобата, хулењето и злоупотребата на говорот.

⁹Не лажете се еден друг, зашто веќе го соблековте стариот човек со неговите дела ¹⁰и се облековте со новиот човек, кој се обновува во целосното познавање според ликот на Оној Кој го создал, ¹¹каде нема веќе Грк ни Евреин,

обрежан и необрежан, варварин, Скит, роб и слободен, туку Христос е сè и во сè.

¹²И така, како Божји свети и мили избраници, облечете се со милосрдно срце, љубезност, понизност, кроткост и трпеливост!

¹³Поднесувајте се еден со друг и проштавајте си еден на друг, ако некој има поплака против некого; како што Господ ви прости вам, така проштавајте и вие! ¹⁴А над сето тоа облечете се во љубов, која совршено сврзува сè!

¹⁵А Христовиот мир нека владее во вашите срца, за кого сте и повикани во едно тело; и бидете благодарни! ¹⁶Христовото слово да живее изобилно во вас во сета мудрост, поучувајте се и опоменувајте се еден друг со псалми, химни и духовни песни, пеејќи Му на Бог со благодат во вашите срца. ¹⁷И што и да правите со збор или дело, правете сè во името на Господ Исус, благодареејќи Му преку Него на Бог Таткото.

Домашни обврски

¹⁸Жени, покорувајте им се на своите мажи, како што прилега во Господа!

¹⁹Мажи, љубете ги своите жени и не бидете огорчени спрема нив.

²⁰Деца, бидете им послушни на вашите родители во сè, зашто тоа Му е по волја на Господ!

²¹Татковци, не дразнете ги своите деца, за да не станат малодушни!

²²Робови, слушајте ги во сè своите земни господари, не навидум како оние кои само им угодуваат на луѓето, туку со искрено срце, боејќи се од Господ! ²³Што и да правите, правете го од сè срце како за Господ, а не за луѓе, ²⁴знаејќи дека од Господ како награда ќе примите наследство. Вие му служите на Господ Христос! ²⁵Зашто, кој прави лошо, ќе ги понесе последиците од стореното, и тоа непристрасно.

Разновидни предупредувања

4 Господари, правете им на робовите што е праведно и справедливо, знаејќи дека и вие имате Господар на небото.

²Бидете постојани во молитва со будност и благодарност! ³Молете се едновремено и за нас, за Бог да ни отвори врата за словото за да

ја навестиме Христовата тајна, заради која сум и во окови, ⁴и да ја откријам јасно, онака како што треба да зборувам. ⁵Постапувајте мудро спрема надворешните, ползувајќи ја секоја можност. ⁶Вашиот говор секогаш да е со благод, зачинет со сол, за да знаете како треба да му одговорите секому.

⁷А за мене ќе ве извести Тихик, мил брат и верен служител и слуга во Господ, ⁸кого го испраќам кај вас токму затоа, за да дознаете како сме ние и да ги утешите вашите срца, ⁹заедно со верниот и мил брат Онисим, кој е кај вас. Тие ќе ви соопштат како е тука.

¹⁰Ве поздравува Аристарх, мојот другар во занданата, Марко, роднината на Барнаба (за кого примивте упатства: ако дојде кај вас, примете го) ¹¹и Исус, наречен Јуст. Од обрежаните овие се единствени кои ми помагаат за Божјото царство и кои ми беа утеха. ¹²Ве поздравува вашиот сонародник Епафрас, слуга на Христос Исус, кој секогаш се бори за вас во молитви, за да стоите совршени и наполно уверени во целата Божја волја. ¹³Сведочам за него дека има голема ревност за вас, за оние во Лаодикеја и за оние во Хиераполис. ¹⁴Ве поздравуваат саканиот лекар Лука и Димас. ¹⁵Поздравете ги браќата во Лаодикеја, и Нимфана и црквата во нејзиниот дом.

¹⁶Кога ќе се прочита ова писмо кај вас, погрижете се да биде прочитано и во Лаодикејската црква! А она од Лаодикеја, прочитајте го и вие!

¹⁷Речете му на Архип: ”Внимавај на службата која си ја примил во Господ, да ја исполниш!”

¹⁸Своерачен поздрав од мене, Павле. Спомнувајте си за моите окови. Благодат со вас!

Првото послание на Павле до Солунците

Вовед

1 Павле и Силван и Тимотеј до црквата на Солунците, во Бог, Таткото и Господ Исус Христос, благодат вам и мир.

Моќта на Евангелието

²Секогаш кога ве спомнуваме во нашите молитви, Му благодариме на Бог за сите вас, ³зашто постојано ги спомнуваме делата на вашата вера, трудот на вашата љубов и вашата трпелива надеж во нашиот Господ Исус Христос, пред Бог нашиот Татко.

⁴Знаејќи, браќа од Бог сакани, дека вие сте избрани; ⁵зашто нашето проповедање на Евангелието меѓу вас не беше само со слово, туку и во сила, и во Светиот Дух, и во полна увереност; како што знаете какви бевме меѓу вас заради вас. ⁶И вие нè имавте за пример нас и Господ, примајќи го словото сред голема невола, со радоста на Светиот Дух, ⁷така што им станавте пример на сите верници во Македонија и Ахаја. ⁸Зашто, од вас Господовото слово се разгласи не само во Македонија и Ахаја, туку за вашата вера во Бог се расчу насекаде, така што нема потреба ние да зборуваме нешто. ⁹Имено, самите зборуваат за нас, како нè примивте и како се обротивте од идолите кон Бог, за да Му служите на живиот и вистинит Бог ¹⁰и да Го очекувате Неговиот Син Исус од небесата, Кого Го воскресна од мртвите и Кој нè избавува од гневот што доаѓа.

2 Зашто самите знаете, браќа, дека нашето доаѓање кај вас не беше залудно.

²Напротив, иако порано пострадавме и бевме хулени во Филипи, како што веќе знаете, бевме смели во нашиот Бог, да ви го говориме Божјото Евангелие сред големо противење.

³Зашто нашето поттикнување не е од заблуда

ни од нечистотија, ниту со измама, ⁴туку како што Бог нè испита и ни го довери Евангелието, така зборуваме, не уgodувајќи им на луѓето, туку на Бог, Кој ги испитува нашите срца.

⁵Зашто, како што знаете, никогаш не настапивме со ласкави зборови, ниту со притаена алчност - Бог е сведок за тоа, ⁶ниту, пак, баравме слава од луѓето, ниту од вас, ниту од другите, иако можевме да се наметнеме како Христови апостоли.

⁷Напротив, бевме благи меѓу вас, како доилка, која нежно се грижи за своите деца, ⁸па така, полни со љубов спрема вас сакавме да ви го предадеме не само Божјото Евангелие, туку и своите души, зашто ни станавте многу мили.

⁹Впрочем, браќа, вие ги помнете нашиот труд и мака, како работевме ноќе и дење за да не обремениме некој од вас, додека го проповедавме Божјото Евангелие.

¹⁰Вие сте сведоци, а и Бог, дека свето, праведно и беспрекорно се однесувавме спрема вас, верните. ¹¹Како што знаете, ние секого од вас поединечно, како татко своите деца, го бодревме и охрабрувавме, и ви сведочевме ¹²да живеете достоинствено за Бог, Кој ве повикува во Своето Царство и слава.

¹³Затоа и ние постојано Му благодариме на Бог, зашто кога го примивте од нас Божјото слово, го примивте не како човечко слово, туку како Божјо слово (што всушност и е) кое и дејствува во вас кои верувате. ¹⁴Зашто, вие браќа, ги зедовте за пример Божјите цркви во Христос Исус, кои се во Јудеја, бидејќи и вие го претрпевте истото од своите сонародници, како и тие од Евреите, ¹⁵кои Го убија Господ Исус и пророците, а нас нè истераа. Тие не Му уgodуваат на Бог, и непријатели им се на сите луѓе, ¹⁶и ни забрануваат да им зборуваме на неевреите, за да не се спасат, со што секогаш ја дополнуваат мерата на своите гревови. Но најпосле гневот ги стигна нив!

¹⁷А ние, браќа, кога за кратко останавме без вас, настојувавме уште повеќе - лично, а не во духот - со голем копнеж, да го видиме вашето лице, ¹⁸зашто сакавме да дојдеме кај вас - барем јас, Павле, повеќе од еднаш но сатаната нè спречи. ¹⁹Зашто, кој е нашата надеж, радост или венец за пофалба? Та не сте ли вие пред

нашиот Господ Исус при Неговото доаѓање?
²⁰Зашто вие сте нашата слава и нашата радост.

”Останете цврсти во Господ”

З Затоа кога не можевме веќе да го издржиме тоа, сметавме дека би било добро да останеме сами во Атина, ^{2а} Тимотеј, нашиот брат и Божји соработник во Евангелието на Христос, го испративме за да ве зацврсти и охрабри во вашата вера, ³за да не се поколеба никој поради овие маки; зашто сами знаете дека за тоа сме определени, ⁴зашто кога бевме кај вас, однапред ви зборувавме дека ќе трпиме маки, и како што знаете, така и се случи. ⁵Затоа, јас, не можејќи веќе да издржам, пратив да дознаам за вашата вера, да не би ве испушал испушувачот и да не биде залуден нашиот труд.

⁶А сега, откако дојде Тимотеј од кај вас и ни донесе добра вест за вашата вера и љубов, и дека имате секогаш добар спомен за нас и дека копнеете да нè видите, како и ние вас, ⁷тогаш, браќа, и покрај сета наша мака и невола се утешивме за вас преку вашата вера; ⁸зашто сега навистина живееме, кога вие стоите цврсто во Господ. ⁹Зашто, каква благодарност можеме да Му оддадеме на Бог за вас, за сета радост со која се зарадувавме поради вас пред нашиот Бог? ¹⁰Ноќе и дење најсесрдно се молиме да го видиме вашето лице и да го дополниме тоа што ѝ недостига на вашата вера.

¹¹А Самиот Бог, нашиот Татко, и Исус Христос, нашиот Господ, да го насочи нашиот пат кон вас! ¹²А Господ да направи вие да растете и да изобилувате во љубов еден спрема друг и спрема сите луѓе, како што и ние ја имаме спрема вас, ¹³за да ги утврди вашите срца да бидат непорочни во светост пред нашиот Бог и Татко, при доаѓањето на нашиот Господ Исус со сите Свои светии.

Поттик кон светост

4 Најпосле, браќа, бараме и ве молиме во Господ Исус, така како што примивте од нас упатства како треба да живеете и да Му угодувате на Бог (како што и одите), уште повеќе да изобилувате во тоа. ²Имено, знаете

какви упатства ви дадовме во името на Господ Исус.

³Зашто Божјата волја е вашето осветување: да се воздржувате од блудство, ⁴секој од вас да знае да го држи својот сад во светост и чест, ⁵не во похотна страст, како останатите народи кои не Го познаваат Бога; ⁶никој да не го измамува и да не го оштетува својот брат во тоа, зашто Господ е одмаздник за таквите работи, како што ви рековме и сериозно ве предупредивме. ⁷Имено, Бог не нè повика кон нечистотија, туку кон осветување. ⁸Затоа, кој го отфрла тоа, не отфрла човек, туку Бога, Кој ви Го дава и Својот Свет Дух.

⁹А за братољубието нема потреба да ви пишувам, зашто самиот Бог ве научи да се љубите еден со друг, ¹⁰а вие го правите тоа спрема сите браќа во цела Македонија. Но, ве молиме пак, браќа, да го правите тоа уште повеќе ¹¹и сесрдно да настојувате да живеете мирен живот, да си ги гледате своите работи и да работите со своите раце, така како што ви заповедавме, ¹²за да се однесувате така како што прилега кон надворешните и да немате никаква нужда.

За Христовото доаѓање

¹³Не сакаме, браќа, да останете во незнаење за починатите, за да не жалите како другите кои немаат надеж. ¹⁴Зашто ако веруваме дека Исус умре и воскресна, така и оние кои се упокоиле во Исус, Бог ќе ги земе со Него. ¹⁵Зашто ова ви го кажуваме преку Господовото слово, дека ние кои живееме и остануваме до доаѓањето на Господ, нема да отидеме пред оние кои се упокоиле; ¹⁶зашто Самиот Господ ќе слезе од небото, на заповед, со глас на архангел и со Божја труба, и мртвите во Христос ќе воскреснат први. ¹⁷Потоа ние живите кои останавме, ќе бидеме грабнати заедно со нив на облаците, за да Го сретнеме Господ во воздухот; и така засекогаш ќе бидеме со Господ. ¹⁸Затоа, утешувајте се еден друг со овие зборови.

”Крадец во ноќ”

5 А за времињата и периодите, браќа, нема потреба да ви се пишува; ²зашто самите вие

добро знаете дека Господовиот Ден ќе дојде како крадец во ноќ. ³Кога ќе велат: "мир и безбедност", тогаш ненадејно ќе падне погибел врз нив, како породилни маки врз бремена жена, и не ќе можат да избегаат.

⁴Но вие, браќа, не сте во темнина, та Денот да ве затече како крадец, ⁵зашто вие сите сте синови на светлината и синови на денот и не ѝ припаѓаме на ноќта, ниту на темнината. ⁶И така, да не спиеме како другите, туку да бдееме и да бидеме трезвени. ⁷Зашто оние кои спијат, спијат ноќе и оние кои се опиваат, ноќе се опиваат. ⁸А ние кои му припаѓаме на денот, да бидеме трезвени, облечени во оклопот на верата и љубовта, а како шлем, надежта на спасението, ⁹зашто Бог не нè определил за гнев, туку да придобиеме спасение преку нашиот Господ Исус Христос, ¹⁰Кој умре за нас за да живееме заедно со Него, било да сме будни или да спиеме. ¹¹Затоа утешувајте се меѓусебно и надградувајте се еден друг, токму така како што и правите!

Завршни упатства

¹²Ве молиме, браќа, да им давате признание на оние кои вредно работат меѓу вас, кои се одговорни за вас во Господ и на оние кои ве поучуваат. ¹³Ценете ги над сè со љубов, заради нивното дело. Живејте во мир еден со друг.

¹⁴Ве молам уште, браќа, поучувајте ги неуредните, охрабрувајте ги малодушните, помагајте им на немоќните и бидете трпеливи со сите луѓе. ¹⁵Гледајте никој никому да не враќа зло за зло, туку секогаш барајте го доброто меѓу вас и за сите луѓе!

¹⁶Радувајте се секогаш, ¹⁷молете се постојано и ¹⁸благодарете за сè, зашто тоа е Божја волја за вас во Христос Исус!

¹⁹Не гаснете го Духот, не презирајте ги пророштвата, ²¹туку испитувајте сè, а држете се за доброто. ²²Воздржувајте се од секој вид на зло!

²³А Самиот Бог на мирот да ве освети на полно! И вашиот дух, душата и телото да бидат запазени целосни и беспрекорни при доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос! ²⁴Верен е Оној Кој ве повикува, Кој и ќе го стори тоа.

²⁵Браќа, молете се за нас! ²⁶Поздравете ги сите браќа со свет целив! ²⁷Ве заколнувам во Господ, ова послание да им го прочитате на сите браќа. ²⁸Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со вас!

Второто послание на Павле до Солунците

1 Павле, Силван и Тимотеј до црквата на Солунците, во Бог нашиот Татко, и Господ Исус Христос: ²Благодат вам и мир од Бог нашиот Татко и Господ Исус Христос.

Знаеме дека страдате

³Должни сме секогаш да Му благодариме на Бог за вас, браќа, како што прилега, зашто вашата вера расте многу; и се умножува меѓусебната љубов на секој од вас, ⁴така што ние самите се фалиме со вас меѓу Божјите цркви заради вашата истрајност и вера сред прогонствата и маките, што ги поднесувате.

⁵Тоа е знак на Божјиот праведен суд, за да се сметате достоини за Божјото царство, за кое и страдате. ⁶Зашто праведно е Бог да им возврати со маќа на оние кои ве измачуваат, ⁷а вам, на измачуваните, олеснување заедно со нас, кога ќе се јави Господ Исус од небото, со Своите силни ангели, ⁸во пламенен оган, за да им се одмазди целосно на оние кои не Го познаваат Бог и кои не му се покоруваат на Евангелието на нашиот Господ Исус. ⁹Таквите ќе бидат казнети со вечна погибел далеку од лицето на Господ и од славата на Неговата сила, ¹⁰кога ќе дојде во оној ден, да се прослави во Своите светии и да Му се восхитуваат сите кои поверувале, зашто вие му поверувавте на нашето сведоштво.

¹¹Затоа и ние секогаш се молиме за вас, нашиот Бог да ве удостои да веповика и да исполни со моќ секоја добра волја во добрина и делото на вашата вера, ¹²за да се прослави името на нашиот Господ Исус во вас и вие во Него, според благодатта на нашиот Бог и

Господ Исус Христос.

Господовиот ден

2 А сега, ве молиме, браќа, во однос на доаѓањето на нашиот Господ Исус Христос и за нашето заедничко собирање кај Него, ²не дозволувајте брзо да се поколебате во разумноста, ниту да се исплашите од некој дух или слово, ни од некое послание, како да е од нас испратено, како веќе да настапил Господовиот Ден! ³Никој да не ве измами на никаков начин, зашто тоа нема да се случи додека првин не дојде отпадништвото и не се појави човекот на беззаконието, синот на погибелта, ⁴кој се противи и се воздига над сè што се нарекува Бог или светиња, така што ќе седне во Божјиот храм и ќе се претставува себеси дека тој е Бог.

⁵Не помнете ли дека за ова ви зборував уште кога бев кај вас? ⁶И сега знаете што го задржува за да се открие во своето време. ⁷Зашто, тајната на беззаконието веќе дејствува, додека не се отстрани од средината Оној што сега ја задржува, ⁸и потоа ќе се јави беззаконикот кого Господ ќе го убие со здивот на Својата уста и ќе го уништи со појавата на Своето доаѓање. ⁹Тоа е оној, чие доаѓање е во согласност со сатанското дејствување, со секаква сила, со чудотворни знаци, со лажни чуда ¹⁰и со секаква неправедна измама за оние кои загинуваат, зашто не ја примија љубовта на вистината за да се спасат. ¹¹И затоа Бог им праќа заблуда да дејствува меѓу нив за да ѝ веруваат на лагата, ¹²та да бидат осудени сите, кои не ѝ поверуваа на вистината, а имаа задоволство во неправедноста.

Непоколебливост

¹³А ние сме должни секогаш да Му благодариме на Бог за вас, браќа, мили на Господ, зашто Бог ве избра за спасение уште од почетокот, преку осветувањето на Духот и вера во вистината. ¹⁴И затоа ве повика преку нашето Евангелие, за да ја добиете славата на нашиот Господ Исус Христос. ¹⁵Затоа, браќа, стојте цврсто и држете ги преданијата што ги научивте од нас, било преку слово или преку наше послание.

¹⁶А Самиот наш Господ Исус Христос и Бог,

нашиот Татко, Кој нè засака и ни даде вечна утеха и добра надеж преку благодатта ¹⁷нека ги утеши вашите срца и нека ве утврди во секое добро дело и слово!

3 Најпосле, браќа, молете се за нас, та Господовото слово брзо да напредува и да се прославува како и кај вас, ²а да бидеме избавени од лоши и зли луѓе, зашто сите немаат вера. ³Но верен е Господ Кој ќе ве утврди и ќе ве запази од злиот. ⁴Уверени сме во Господ, за вас, дека го вршите и дека ќе го вршите она што ви го заповедаме. ⁵А Господ да ги насочи вашите срца кон Божјата љубов и кон Христовото трпение!

”Не уморивајте се во правење добро”

⁶А вам ви наложуваме, браќа, во името на нашиот Господ Исус Христос, да се двоите од секој брат, кој води неуреден живот, а не по преданието што го примивте од нас.

⁷Навистина, сами знаете како треба да нè имате за пример, зашто ние не се однесуваме неуредно меѓу вас, ⁸ниту јадевме дарум нечиј леб, туку работевме во труд и напор, ноќе и дење, за да не му бидеме на товар некому од вас. ⁹Не затоа што немавме право на тоа, туку за ние самите да бидеме пример што ќе го следите. ¹⁰Зашто и кога бевме со вас, ви го заповедавме ова: ако некој не сака да работи, нека и не јаде!

¹¹Имено, слушаеме дека некои меѓу вас живеат неуредно, ништо не работат, туку се занимаваат со празни работи. ¹²На таквите им заповедаме и ги молиме во Господ Исус Христос: да работат со смиреност и да си го јадат својот сопствен леб. ¹³А вие, браќа, да не се уморувате правејќи добро!

¹⁴Ако пак некој не го послуша нашиот совет преку писмово, обележете го и не мешајте се со него, за да се засрами. ¹⁵Но не сметајте го за непријател, туку предупредувајте го како брат.

¹⁶А Самиот Господ на мирот секогаш да ви дава мир во секакви околности. Господ да биде со сите вас!

¹⁷Јас, Павле, своерачно ве поздравувам; тоа е белег во секое писмо, јас така пишувам.

¹⁸Благодатта на нашиот Господ Исус Христос да биде со сите вас.

Првото послание на Павле до Тимотеј

1 Павле, апостол на Христос Исус по заповедта на Бог, нашиот Спасител, и на Христос Исус, нашата надеж, ²до Тимотеј, вистинското чедо во верата. Благодат, милост и мир од Бог Таткото и Христос Исус, нашиот Господ.

Лажно учење

³Како што те молев, кога заминав за Македонија, да останеш во Ефес за да им заповедаш на некои да не поучуваат поинаку ⁴и да не се занимаваат со сказни и со бесконечни родословја кои повеќе поттикнуваат расправи, отколку што водат кон претставување на Божјото устројство, кое е по вера. ⁵А целта на нашето укажување е: љубов од чисто срце, добра совест и нелицемерна вера, ⁶од што некои скршнаа во празни разговори, ⁷сакајќи да бидат учители на законот, иако не го разбираат ни она што го зборуваат, ни она што упорно го тврдат.

⁸Ние, пак, знаеме дека законот е добар, ако некој го применува законски, ⁹знаејќи го ова дека законот не е воспоставен за праведникот, туку за беззакониците и непокорните, за безбожниците и грешниците, за несветите и нечистите, за оние кои ги убиваат своите татковци или мајки, за убијците; ¹⁰за блудниците и за полово изопачените, за отимачите на луѓе, за лажливците, за кривоклетниците и за сè друго што му е противно на здравото учење, ¹¹според славното Евангелие на благословениот Бог, кое ми беше доверено.

Павловиот личен израз на благодарност спрема Бога

¹²Му благодарам на Христос Исус, нашиот Господ, Кој ми даде сила за тоа, зашто ме сметаше верен и ме постави во службата,

¹³мене, кој порано бев хулител, и гонител, и насилник. Но ми се укажа милост, зашто го правев тоа од незнаење и неверување. ¹⁴А благодатта на нашиот Господ, преизобилуваше со верата и љубовта во Христос Исус.

¹⁵Веродостојно е словото и достоинство за целосно примање дека Христос Исус дојде во светот да ги спаси грешниците, од кои прв сум јас. ¹⁶И токму затоа добив милост, за да ја покаже Христос Исус, прво во мене, сета своја трпеливост, за пример на оние кои ќе поверуваат во Него за вечен живот. ¹⁷На Царот кој е вечен, бесмртен, невидлив, на единствениот Бог - чест и слава во сите векови. Амин!

¹⁸Оваа заповед ти ја предавам, чедо Тимотее, според поранешните пророштва за тебе: за преку нив да ја војуваш добрата битка, ¹⁹имајќи вера и добра совест, кои некои ги отфрлија и претрпеа бродолом во верата. ²⁰Меѓу нив се Хименеј и Александар, кои ги предадов на сатаната за да научат да не хулат.

Молете се за оние на власт

2 Затоа, молам, пред сè да се упатуваат молби, молитви, застапувања, благодарности за сите луѓе, ²за царевите и за сите кои се на власт, за да можеме да водиме спокоен и мирен живот во сета побожност и сериозност. ³Ова е добро и угодно пред Бог, нашиот Спасител, ⁴Кој сака сите луѓе да бидат спасени и да дојдат до целосното познавање на вистината. ⁵Зашто еден е Бог, и еден е Посредникот меѓу Бог и луѓето - човекот Христос Исус, ⁶Кој се даде Себеси како откуп за сите, за сведоштво во вистинско време. ⁷Поради тоа јас бев поставен за гласник, апостол (вистина велам, не лажам) и за учител на неевреите во верата и вистината.

⁸Затоа, сакам мажите да се молат на секое место, подигајќи ги светите раце, без гнев и двоумење.

⁹Исто така и жените да се украсуваат со пристојна облека, скромно и невпечатливо, не со плетенки и злато, со бисери или со скапоцени облеки, ¹⁰туку со добри дела, како што им прилега на жените кои тврдат дека се побожни.

¹¹Жената нека се поучува во смиреност и во целосна покорност! ¹²А на жената не ѝ дозволувам да поучува, ниту да господари над мажот, туку да биде смирена. ¹³Зашто, прво беше создаден Адам, а потоа Ева. ¹⁴И Адам не беше измамен, туку жената откако беше измамена, падна во престап. ¹⁵Но таа ќе биде спасена преку раѓање деца, ако останат во верата, љубовта и во светоста со трезвеност.

Квалификации за надзорник

З Веродостојно е словото: кој сака надзорништво, добра работа посакува. ²Според тоа, надзорникот треба да биде: непорочен, маж на една жена, умерен, разумен, уреден, гостољубив, способен да поучува; ³не пијаница или жесток, туку трпелив, не наклонет кон расправи, не среброљубец, ⁴кој управува добро со својот дом и има покорни деца со сета сериозност ⁵(зашто ако не знае да управува со својот дом, како ќе се грижи за Божјата црква?), ⁶да не е новообратен за да не се возгордее и да падне во осудата како ѓаволот! ⁷А треба да има и добар углед пред надворешните, за да не биде прекоруван и да падне во стапицата на ѓаволот.

Квалификации за ѓакони

⁸Исто така, ѓаконите треба да бидат сериозни, не двојазични, да не сакаат многу вино или да се склони кон нечесна печалба, ⁹туку такви кои со чиста совест ја пазат тајната на верата. ¹⁰И првин да бидат проверени, а после да ја вршат службата ако се непорочни.

¹¹Исто така жените треба да бидат сериозни, да не клеветат, трезвени и верни во сè.

¹²Ѓаконите да бидат мажи на една жена и да управуваат добро со своите деца и со своите домови, ¹³зашто оние ѓакони кои ја извршиле добро својата служба, добиваат почесно место и голема смелост во верата во Христос Исус.

¹⁴Ова ти го пишувам надевајќи се дека набргу, ќе дојдам кај тебе; ¹⁵но во случај да се подзабавам, знај какво треба да биде поведението во Божјиот Дом, кој е црквата на живиот Бог, столб и потпора на вистината. ¹⁶А според општото признание, голема е тајната на побожноста:

Оној Кој се јави во тело,
 беше оправдан во Духот,
 виден од ангелите,
 беше навестуван меѓу народите,
 поверуван во светот
 и вознесен во слава.

Отпаѓање

4 А Духот јасно вели дека во подоцнежните
 времиња некои ќе отпаднат од верата и ќе
 слушаат измамливи духови и демонски учења,
²преку лицемерството на лажливци кои се
 жегосани во својата совест, ³кои забрануваат
 стапување во брак и бараат воздржување од
 храна, што Бог ја создал за да ја земаат со
 благодарност оние кои веруваат, кои ја знаат
 вистината. ⁴Зашто сè што е создадено од Бог
 добро е, и ништо не треба да се отфрла ако се
 прима со благодарност, ⁵зашто се осветува
 преку Божјото слово и молитва.

Биди пример

⁶Ако им укажуваш за ова на браќата, ќе бидеш
 добар служител на Христос Исус, и хранет со
 зборовите на верата и на здравото учење што
 го следиш. ⁷Избегнувај од нечисти и бапски
 приказни и обучувај се во побожност, ⁸зашто
 телесната обука е малку полезна, а
 побожноста е полезна за сè, зашто има
 ветување за сегашниот и идниот живот.

⁹Тоа е веродостојно слово и достојно за
 целосно примање. ¹⁰Затоа ние се трудиме и се
 бориме, зашто нашата надеж сме ја устремиле
 кон живиот Бог, Кој е Спасителот на сите
 луѓе, а особено на верните.

¹¹Порачувај го и поучувај го ова! ¹²Никој да
 не те презира заради твојата младост, туку,
 биди им пример на верните во говорот, во
 поведението, во љубовта, во верата и во
 чистотата! ¹³Додека дојдам внимавај на
 читањето на словото, на опоменувањето и на
 поучувањето! ¹⁴Не занемарувај го духовниот
 дар кој е во тебе, кој ти е даден преку
 пророштво, со ракополагање од старешините.

¹⁵Размислувај за тоа и биди во тоа, та твојот
 напредок да им биде видлив на сите!

¹⁶Внимавај на себеси и на учењето! Истрај во
 него, зашто правејќи го ова ќе се спасиш и
 себеси и оние кои те слушаат.

Практични совети

5 Не прекорувај строго постар човек, туку опоменувај го како татко, а помладите како браќа, ²старите жени како мајки, а помладите како сестри, со целосна чистота.

³Почитувај ги вдовиците - оние кои се навистина вдовици. ⁴Ако некоја вдовица има деца или внуци, тие прво нека научат да покажат побожност спрема своето семејство, и да им го возвраќаат нужното почитување на своите родители, зашто тоа е добро и угодно пред Бог. ⁵А вистинска вдовица е онаа која останала сосема сама, се надева во Бога и е постојана деноноќно во молби и молитви. ⁶А онаа која живее распуштено, уште жива, е мртва. ⁷Пренеси го и ова: да бидат непорочни. ⁸Ако некој не се грижи за своите, особено за домашните, тој се откажал од верата и е полош од неверник.

⁹Во списокот на вдовиците да се запишува само таква вдовица која не е помлада од шеесет години, која била жена на еден маж, ¹⁰која има сведоштво за добри дела, ако одгледала деца, ако била гостољубива спрема туѓинци, ако им миела нозе на светици, ако им помагала на страдалници и ако се посветила на секое добро дело.

¹¹А помлади вдовици не примај, зашто кога ќе ги привлече наладата, спротивно на Христос, сакаат да се мажат, ¹²со што навлекуваат врз себе осуда, зашто отстапиле од првиот завет. ¹³А освен тоа, бидејќи се без работа, свикнуваат да одат по куќите. И не само без работа, туку се и зборлести и љубопитни, и зборуваат што не треба. ¹⁴Затоа, сакам младите вдовици да се мажат, да раѓаат деца, да бидат домаќинки, за да не му даваат на противникот никаков повод за прекорување. ¹⁵Имено, некои веќе скршнале и тргнале по сатаната.

¹⁶Ако некоја верна жена има роднини вдовици, нека ги помага, за да не биде оптоварена црквата, та да може да им помага на оние кои се вистински вдовици.

¹⁷На старешините кои добро управуваат, треба да им се укажува двојна чест, особено на оние кои се трудат во проповедање и поучување. ¹⁸Зашто Писмото вели: "Не врзувај

му ја устата на волот што врши;” и:

”Работникот ја заслужува својата заработка.”

¹⁹Не примај обвинение против старешина, освен по изјава на двајца или тројца сведоци.

²⁰Оние кои грешат укори ги пред сите, за останатите да имаат страв.

²¹Те заколнувам пред Бог, пред Христос Исус и пред избраните ангели, да го чуваш ова без предрасуди и да не правиш ништо со пристрасност !

²²Не полагај раце пребрзо на никого и не учествувај во туѓи гревови! Чувај се себеси чист!

²³Не пиј веќе само вода, туку земај по малку вино, заради твојот желудник и честите боледувања.

²⁴Гревовите на некои луѓе се видливи однапред и пред нив одат на суд, а на некои одат по нив. ²⁵Исто така и добрите дела се видливи, а и оние што не се, не можат да се скријат.

Б Сите што се под јарем, робовите, своите господари нека ги сметаат достоини за секаква почест, за да не се хули Божјото име и учењето. ²А оние што имаат верни господари, нека не ги презираат, зашто се браќа, туку нека им служат подобро, зашто оние кои се ползуваат од нивните услуги се верни и возљубени браќа! Така поучувај и поттикнувај!

Здраво учење

³Ако некој поучува инаку и не ги следи здравите зборови на нашиот Господ Исус Христос и на учењето на побожноста, ⁴тој е надмен и не знае ништо, и боледува за распрашувања и препирки околу зборови од кои произлегуваат: завист, кавги, хулења, зли сомневања, ⁵постојани караници меѓу луѓето со изопачен ум и лишени од вистината, кои мислат дека побожноста е средство за добивка.

⁶Всушност, побожноста е голема добивка, кога е споена со чувството на доволност.

⁷Зашто ништо не донесовме на овој свет, ниту можеме да однесеме нешто. ⁸А кога имаме храна и облека, да бидеме задоволни со тоа! ⁹А оние кои сакаат да се богатат, паѓаат во искушение и во стапица и во многу неразумни желби и похоти што ги туркаат луѓето во

пропаст и погибел, ¹⁰зашто љубовта спрема парите е коренот на сите зла; некои му се предадоа, скршнаа од верата и си нанесеа многу болки.

”Војувај ја добрата битка”

¹¹А ти, Божји човеку, бегај од сето тоа! И стреми се кон праведност, побожност, вера, љубов, трпеливост и кроткост! ¹²Војувај ја добрата борба на верата, зграби го вечниот живот за кој си повикан и за кого си дал добра исповед пред многу сведоци! ¹³Ти заповедам пред Бога, Кој оживува сè и пред Христос Исус, Кој пред Понтиј Пилат посведочи со добра исповед, ¹⁴да ја чуваш заповедта чиста и непорочна до јавувањето на нашиот Господ Исус Христос, ¹⁵кое, во свое време, ќе Го открие благословениот и единствениот Владетел, Царот на царевите и Господар на господарите; ¹⁶Кој единствено има бесмртност и живее во непрестапна светлина, Кого никој од луѓето не Го видел ниту може да Го види. Нему чест и вечна сила. Амин!

¹⁷Заповедај им на богатите на овој свет да не бидат горделиви и да не се надеваат на непостојаното богатство, туку во Бог, Кој ни дава изобилно сè, за наслада, ¹⁸да прават добро, да бидат богати во добри дела, да бидат дарешливи и штедри; ¹⁹да собираат за себе благо како добра основа за иднината, за да зграбат вистински живот.

²⁰О, Тимотее, чувај го тоа што ти е доверено, и одбегнувај нечисти и празни разговори и противречноста на таканареченото ”познавање”, ²¹за кое некои се држат и така скршнаа од верата.

Благодат со вас.

Второто послание на Павле до Тимотеј

1 Павле, апостол на Христос Исус по Божја волја, според ветениот живот во Христос Исус, ²до Тимотеј, моето мило чедо: благодат,

милост и мир од Бог Таткото и Христос Исус, нашиот Господ.

”Разгорувај го Божјиот дар”

³Му благодарам на Бог Кому со чиста совест Му служам уште од моите прародители, спомнувајќи те постојано, ноќе и дење, во своите молитви; ⁴а кога ќе си спомнам за твоите солзи, копнеам да те видам, да се исполнам со радост; ⁵зашто си спомнувам за нелицемерната вера што е во тебе, која отпрвин се наоѓаше во твојата баба Лоида и во мајка ти Евникија, а уверен сум дека е и во тебе. ⁶Затоа ти напомнувам да го разгоруваш Божјиот дар, кој е во тебе преку моето ракополагање. ⁷Зашто Бог не ни даде дух на страшливост, туку дух на сила, љубов и воздржливост.

⁸Затоа, не срами се од сведоштвото за нашиот Господ и од мене, затвореникот за Него, туку страдај и ти со мене за Евангелието, според силата на Бог, ⁹Кој нè спаси и нè повика со свето призивание, не според нашите дела, туку по сопствената цел и благодат, која ни беше дадена во Христос Исус уште пред вечни времиња, ¹⁰а која сега се откри преку јавувањето на нашиот Спасител Христос Исус, Кој ја укина смртта и на виделина донесе живот и бесмртност преку Евангелието, ¹¹за кое јас сум поставен како гласник, апостол и учител. ¹²Заради тоа и го поднесувам сето ова, но не се срамам, зашто знам во Кого сум поверувал и уверен сум дека Тој може да го запази она што Му го доверив, сè до оној Ден.

¹³Држи се за примерот на здравото слово што го имаш чуено од мене во верата и љубовта која е во Христос Исус! ¹⁴Запази го доброто што ти е доверено преку Светиот Дух Кој живее во нас.

¹⁵Ти го знаеш тоа, дека во Азија сите се одвратија од мене, меѓу кои се и Фигел и Ермоген.

¹⁶Господ да му даде милост на домот на Онисофор, зашто повеќепати ме освежи и не се засрами од моите окови, ¹⁷туку, кога дојде во Рим, грижливо ме побара и ме најде. ¹⁸(да му даде Господ да најде милост пред Господа во оној Ден!) А ти, многу добро знаеш каква служба вршеше тој во Ефес.

Христијанско војување

2 Затоа, ти чедо мое, зајакнувај во благодатта, која е во Христос Исус! ²И она што го имаш слушнато од мене пред многу сведоци, довери им го на доверливи луѓе, кои исто така ќе бидат способни да поучуваат и други! ³Поднесувај ги со мене страдањата, како добар воин на Христос Исус! ⁴Никој, кој е во воена служба, не се плетка во работите од секојдневието, за да му угоди на оној кој го повикал да биде војник. ⁵Исто така, ако некој се натпреварува, не добива венец ако не се натпреварува според правилата. ⁶Земјоделецот кој се труди треба прв да вкуси од плодовите. ⁷Разбери што зборувам, а Господ ќе ти даде разбирање за сè.

⁸Помни Го Исус Христос, Кој воскресна од мртвите, Кој е од Давидовото потомство, според моето Евангелие, ⁹за кое страдам сè до окови, како некаков злосторник. Но Божјото слово не е оковано. ¹⁰Заради тоа поднесувам сè заради избраните, та и тие да го добијат спасението во Христос Исус, а заедно со него и вечна слава.

¹¹Веродостојно е кажаното:

”Ако умревме со Него,
со Него и ќе живееме;

¹²ако издржиме,
со Него и ќе царуваме;
ако се откажеме од Него,
и Тој ќе се откаже од нас;

¹³ако сме неверни,
Тој останува верен!
Зашто Сам Себе
не може да се откаже.”

Биди добар пример

¹⁴Напомнувај им ги овие работи и наложи им сериозно пред Бог, да не се препираат околу зборови, што е бесполезно и што води кон пропаст на слушателите. ¹⁵Труди се да се покажеш себеси проверен пред Бога како работник, кој не треба да се срами, кој правилно го образложува словото на вистината! ¹⁶А одбегнувај непристојни и празни разговори, зашто тоа води кон поголема безбожност, ¹⁷а нивните зборови ќе се шират

како рак-рана. Меѓу таквите се Именеј и Филет,¹⁸ кои скршнаа од вистината, тврдејќи дека воскресението веќе настапило и со тоа ја рушат верата на некои.¹⁹ Сепак, цврсто стои Божјата основа, која го има овој печат: ”Господ ги познава Своите” и ”Секој што Го изговара Господовото име нека отстапи од неправдата!”

²⁰А во голем дом има не само златни и сребрени садови, туку и дрвени и земјени. Едните се за почесна, а другите за срамна намена.²¹ Па така, ако некој се исчисти од овие работи, ќе биде сад за почесна намена, осветен, полезен на господарот и подготвен за секое добро дело.

²²Бегај од страстите на младоста! Стреми се кон праведност, вера, љубов и мир со оние кои Го повикуваат Господа од чисто срце.

²³Отфрли ги безумните и неразумните распрашувања, знаејќи дека раѓаат расправи!

²⁴А Господовиот слуга не смее да се расправа, туку треба да биде благ спрема сите, способен да поучува и да е трпелив;²⁵ да ги воспитува со кроткост оние кои се противат, за да им даде Бог покајание, кое води кон целосно познавање на вистината,²⁶ за да си дојдат на себеси и да избегаат од стапицата на ѓаволот кој ги има заробено за да ја вршат неговата волја.

Последни денови

ЗИ знај го ова: во последните денови ќе настапат тешки времиња,² зашто луѓето ќе бидат себични, среброљупци, фаленичари, горделиви, пцујачи; непокорни на родителите, неблагодарни, несвети;³ без љубов, непомирливи, злобни клеветници, невоздржани, свирепи, непријатели на доброто,⁴ предавници, безобсирни, надуени, повеќе сластољубиви отколку богољубиви,⁵ кои имаат изглед на побожност, а се откажале од нејзината сила; а таквите одбегнувај ги!

⁶Зашто меѓу нив има такви кои се вовлекуваат во домовите и ги мамат неразумните жени обременети со гревови, кои се водени од различни страсти,⁷ кои постојано учат, а никогаш да дојдат до познавањето на вистината.⁸ И како што Јаниј и Јамвриј му се

спротивија на Мојсеј, така и овие ѝ се противат на вистината, луѓе со изопачен ум, отфрлени во однос на верата. ⁹Но нема да напредуваат веќе, зашто нивното безумие ќе се открие пред сите, како што се откри и на оние двајца.

Живеј по волјата на Бог

¹⁰А ти внимателно го следеше моето учење, поведението, замислата, верата, долготрпението, љубовта, истрајноста, ¹¹прогонствата, страдањата што ми се случија во Антиох, во Иконија и во Листра. Какви прогонства претрпев, а Господ ме избави од сите! ¹²А и сите кои ќе живеат побожно во Христос Исус, ќе бидат прогонувани, ¹³додека злите луѓе и измамниците ќе напредуваат во злото, мамејќи и бидувајќи мамени. ¹⁴А ти остани во она што си го научил и во што си убеден, зашто знаеш од кого си го научил и ¹⁵зашто уште од детството ги познаваш Светите Писма, кои можат да ти ја дадат мудроста која води кон спасение преку верата во Христос Исус.

¹⁶Целото Писмо е од Бог вдихновено и е полезно за поучување, за прекорување, за поправање и за воспитување во праведност, ¹⁷за да биде Божјиот човек совршен и подготвен за секое добро дело.

4 Те заколнувам пред Бог и Христос Исус, Кој ќе им суди на живите и на мртвите со Неговото јавување и Неговото царство: ²проповедај го словото, настојувај во време и во невреме, укурувај, предупредувај, охрабрувај со сета трпеливост и со поука. ³Зашто ќе дојде време кога не ќе го трпат здравото учење, туку според своите похоти ќе си насоберат учители какви што сакаат, па тие да им ги скокоткаат ушите, ⁴и ќе ги одвратат ушите од вистината, а ќе се свртат кон приказни. ⁵А ти биди трезвен во сè, истрпи зло, врши ја работата на евангелист и исполнувај ја својата служба докрај.

⁶Зашто јас веќе се излеав и времето на моето заминување настапи. ⁷Извојував добра борба, го завршив патот, ја запазив верата. ⁸А сега натаму ми е подготвен венецот на праведноста, што ќе ми го даде во оној Ден Господ, Праведниот Судија, и не само мене,

туку и на сите кои го засакаа Неговото јавување.

Павловите лични завршни зборови

⁹Погрижи се набргу да дојдеш кај мене, ¹⁰зашто Димас ме остави, бидејќи го засака сегашниот свет и отиде во Солун. Крискент отиде во Галатија, а Тит во Далмација. ¹¹Само Лука е со мене. Земи го Марко и доведи го со себе, зашто ми е полезен за службата. ¹²Тихик го пратив во Ефес. ¹³Кога ќе дојдеш, донеси ми ја наметката што ја оставив во Троја кај Карп и свитоците, особено пергаментните!

¹⁴Бакарџијата Александар ми направи голема пакост; Господ ќе му плати според неговите дела. ¹⁵И ти пази се од него, зашто им се противеше многу на нашите зборови.

¹⁶При мојата прва одбрана никој не беше со мене, туку сите ме оставија; нека не им се припише за зло! ¹⁷Но Господ беше со мене и ми даде сила, за преку мене да се изврши навестувањето, и за да го чујат сите народи; а јас бев избавен од лавовска уста. ¹⁸Господ ќе ме избави од секое зло дело и сигурно ќе ме воведе во Своето небесно царство, на кое слава Му за вечни векови. Амин!

¹⁹Поздрави ги Прискила и Акила и домот на Онисифор! ²⁰Ераст остана во Коринт, а Трофим го оставив болен на Малта. ²¹Погрижи се да дојдеш пред зимата! Те поздравуваат Еубул, Пуден, Лин, Клаудија и сите браќа.

²²Господ да биде со твојот дух! Благодатта да биде со вас.

Посланието на Павле до Тит

1 Павле, Божји слуга и апостол на Исус Христос, според верата на оние кои се избрани од Бог и познавањето на вистината која е според побожноста, ²со надеж за вечен живот што пред вечни времиња го вети Бог, Кој не може да лаже, ³а во свое време го објави Своето Слово преку навестувањето,

што ми е доверено мене според заповедта на Бог, нашиот Спасител - до Тит, моето вистинско чедо по заедничката вера: ⁴благодат, милост и мир од Бог Таткото и Господ Исус Христос, нашиот Спасител.

Квалификациите на старешина

⁵Затоа те оставив на Крит, за да го средиш недовршеното и за да поставиш старешини по сите градови, како што ти наложив: ⁶ако некој е непорочен, маж на една жена, ако има деца кои веруваат, кои не се обвинети заради разузданост или непокорност; ⁷зашто надзорникот како Божји управител треба да биде непорочен, не самоволен, не гневлив, не пијаница, не тепач, не алчен за нечиста добивка, ⁸туку гостољубив, љубител на доброто, разумен, праведен, свет, воздржлив, ⁹кој се држи цврсто за веродостојното слово, кое е сходно со учењето, за да може и да поттикнува во здравото учење и да ги избличува оние кои се противат.

¹⁰Имено, има многу непокорни луѓе, празноречиви и измамници, особено од обрежаните, ¹¹на кои треба да им се затвори устата, зашто тие заради нечиста печалба растураат цели семејства, поучувајќи го она што не треба. ¹²Еден од нив, нивни сопствен пророк, рече: ”Криќаните секогаш се лажливци, зли сверови и мрзливи лапачи!” ¹³Ова сведоштво е вистинито. Затоа искарај ги строго, за да бидат здрави во верата, ¹⁴за да не им обрнуваат внимание на еврејските сказни и заповедите на луѓето кои ја изопачуваат вистината. ¹⁵За чистите сè е чисто; а за оние кои се осквернети и кои не веруваат, ништо не е чисто, туку осквернети им се и разумот и совеста. ¹⁶Исповедаат дека Го познаваат Бог, но Го одрекуваат со делата, и се одвратни, непослушни и неподобни за какво да било добро дело.

Поучувај здраво учење

2 А ти говори за она што се совпаѓа со здравата наука. ²Постарите мажи да бидат трезвени, сериозни, разумни, здрави во верата, во љубовта и во трпението. ³Исто така,

постарите жени да се однесуваат достоино, да не клеветат и да не се оддаваат на многу вино, туку да бидат учителки за доброто, ⁴за да ги учат младите жени да ги љубат своите мажи и своите деца, ⁵да бидат разумни, чисти, вредни домаќинки, љубезни и покорни на своите мажи, за да не се хули Божјото слово.

⁶Исто така, опоменувај ги и младите да бидат разумни. ⁷Во сè покажи се како пример за добри дела, во чистота на учењето, сериозност, ⁸со здрав и непрекорен говор, за да се засрами секој противник, немајќи што да каже лошо за нас.

⁹Робовите нека им се покоруваат во сè на своите господари, да настојуваат да им угодуваат, да не им противречат ¹⁰и да не поткрадуваат, туку да ја покажат својата добра вера, та да го украсуваат во секој поглед учењето на Бог нашиот Спасител.

¹¹Зашто се јави Божјата благодат, која носи спасение за сите луѓе, ¹²која нè поучува да се откажеме од безбожноста и од световни похоти; да живееме разумно, праведно и побожно во сегашниот век, ¹³очекувајќи ја блажената надеж и јавувањето на славата на нашиот велик Бог и Спасител, Исус Христос, ¹⁴Кој се даде Себеси за нас, за да нè избави од секакво беззаконие и да си исчисти за Себе сопствен народ, ревносен за добри дела.

¹⁵Зборувај го ова, и опоменувај, и укурувај со целосна власт. Никој да не те презира!

Припомни си за Божјата милост

З Напомнувај им да им се покоруваат на управителите и властите, да бидат покорни и подготвени за секое добро дело; ²никого да не хулат, да бидат благородни, да не се препираат, покажувајќи секаква кроткост кон сите луѓе.

³Зашто и ние бевме некогаш неразумни, непокорни, измамени, робови на разни страсти и задоволства, минувајќи го животот во злоба и завист, исполнети со омраза и мразејќи се еден со друг. ⁴Но кога се појави добрината на Бог, нашиот Спасител, и Неговата љубов за целото човештво, ⁵нè спаси не врз основа на

праведните дела што сме ги направиле ние, туку по Својата милост, преку капењето на новораѓањето и обновувањето преку Светиот Дух, ⁶Кого богато Го излеа на нас преку Исус Христос, нашиот Спасител, ⁷та оправдани преку Неговата благодат, да станеме наследници според надежта на вечниот живот. ⁸Ова е веродостојно слово, и сакам ова да го говориш со увереност, та оние што поверувале во Бог да се стремат да вршат добри дела. Тоа е добро и полезно за луѓето.

⁹А избегнувај ги глупавите распрашувања, родословијата, расправиите и препирките во однос на Законот, зашто се непомешни и безвредни. ¹⁰Избегнувај човек еретик, по првото и второто предупредување, ¹¹знаејќи дека таквиот човек се изопачил и дека грешил, и се осудил самиот себеси.

Заклучок

¹²Кога ќе го пратам кај тебе Артема или Тихик, настојувај да дојдеш кај мене во Никопол, зашто решив зимата да ја поминам таму! ¹³Грижливо снабди ги за пат законикот Зена и Аполос, за да имаат сè што им треба! ¹⁴И нашите нека се учат да се зафаќаат со добри дела, за да ги задоволат неопходните потреби, за да не бидат бесплодни.

¹⁵Те поздравуваат сите што се со мене. Поздрави ги оние кои нè љубат во верата. Благодат со сите вас!

Посланието на Павле до Филемон

1 Павле, затвореник за Христос Исус и братот Тимотеј, до нашиот мил брат и соработник Филемон, ²до нашата сестра Апфија, до нашиот соборец Архип и до црквата во твојот дом.

³Благодат вам и мир од Бог, нашиот Татко, и од Господ Исус Христос.

Павловиот израз на благодарност

⁴Му благодарам на мојот Бог, секогаш спомнувајќи те во моите молитви, ⁵бидејќи слушам за твојата љубов и за верата што ја имаш спрема Господ Исус и спрема сите светии; ⁶твоето учество во верата нека биде делотворно преку познавањето на секое добро што е во тебе преку Христос. ⁷Зашто имав голема радост и утеха во твојата љубов, бидејќи ти ги освежи срцата на светиите.

Онисим

⁸Затоа, иако имам голема смелост во Христос да ти заповедам да го правиш она што е исправно, ⁹заради љубовта повеќе сакам да те молам, јас, ваков каков што сум, Павле, старец, а сега и затвореник за Христос Исус; ¹⁰те молам за моето чедо Онисим, кого го родив во окови, ¹¹кој некогаш ти беше некорисен, а сега ни е мошне корисен и тебе и мене.

¹²Ти го праќам назад, него, срцето мое.

¹³Сакав да го задржам кај себе, за да ми служи место тебе во оковите поради Евангелието, ¹⁴но не сакав ништо да сторам без твоја согласност, за да не биде твојата добрина од принуда, туку доброволно. ¹⁵Можеби затоа беше одделен од тебе за малку време, за да го примиш назад засекогаш, ¹⁶но не веќе како роб, туку повеќе од роб - како мил брат, особено за мене, а уште повеќе за тебе, и во телото и во Господа.

¹⁷И така, ако мене ме сметаш за близок, прими го како мене! ¹⁸А ако ти направил некаква штета или ти должи нешто, стави го тоа на моја сметка. ¹⁹Јас, Павле, кој го пишувам ова своерачно, ќе платам; а да не ти спомнувам дека тоа што си, ми го должиш мене. ²⁰Да, брате, дозволи да видам некаква полза од тебе во Господ; закрепни ми го срцето во Христос. ²¹Ти го пишувам ова, имајќи доверба во твојата послушност, зашто знам дека ќе направиш и повеќе отколку што ти барам.

²²А едновремено со тоа пригответи ми и сместување, зашто се надевам дека, преку вашите молитви, ќе ви бидам даруван.

²³Те поздравуваат: Епафрас, кој е со мене затвореник за Христос Исус, ²⁴како и моите

соработници Марко, Аристарх, Дима и Лука.

²⁵Благодатта на Господ Исус Христос нека биде со твојот дух.

Посланието до Евреите

Бог проговори преку Својот Син

1 Бог, Кој од дамнина, многупати и на многу начини им зборуваше на нашите татковци преку пророците, ²во последниве денови ни зборуваше преку Синот Кого Го постави за наследник на сè и преку Кого го создаде и светот. ³Тој е одблесок на Неговата слава и одраз на Неговото битие, Кој сè одржува преку моќта на Својот збор. Откако изврши исчистување на гревовите, седна оддесно на Величеството во висините;

Христос ги надминува ангелите

⁴и стана толку повозвишен од ангелите, колку што наследи повозвишено име од нив. Христос е повозвишен од ангелите. ⁵Зашто, кому од ангелите некогаш му беше рекол:

”Ти си Мојот Син;
денес Те родив”

и пак:

”Јас ќе Му бидам Татко,
а Тој ќе ми биде Син”?

⁶И пак, кога Првородениот Го воведе во светот, рече:

”И да Му се поклонат
сите Божји ангели!”

⁷А за ангелите вели:

”Своите ангели
ги прави ветрови
а Своите слуги огнени пламени.”

⁸А за Синот вели:

”Твојот престол, Боже, е вечен
и скиптарот на правдата
е скиптар на Твоето Царство.

⁹Ја засака праведноста,
а го замрази беззаконието,
затоа Бог, Твојот Бог
Те помаза со масло на радост,
како никој од Твоите другари”;

¹⁰и:

”Ти, Господи, во почетокот
ги положи темелите на земјата,
и небесата се дело на Твоите раце.

¹¹Тие ќе бидат уништени,
а Ти остануваш.

И ќе остарат како облека,

¹²и ќе ги свиткаш како наметка,
како облека ќе се променат.

А Ти секогаш си истиот
и Твоите години немаат крај.”

¹³А кому од ангелите некогаш му има речено:

”Седни од Мојата дена страна
додека не ги направам
Твоите непријатели
подношка на Твоите нозе”?

¹⁴Не се ли сите тие прислужнички духови
испратени да им служат на оние кои ќе
наследат спасение?

2 Затоа треба уште повеќе да внимаваме на
она што го чувме, за да не бидеме
одвлечени. ²Зашто, ако словото изговорено
преку ангелите беше цврсто, и ако секој
престап и секоја непослушност беа соодветно
наплатени, ³како ќе се извлечеме, ако
занемариме толку големо спасение, за кое
првин зборуваше Господ, и нам ни беше
потврдено од оние кои го беа чуле, ⁴откако
Бог го посведочи со знаци, со чуда и со разни
моќни дела, и со раздавање дарови на Светиот
Дух, според Неговата волја.

Христос е над сè

⁵Впрочем, не им го потчини на ангели идниот свет, за кого зборуваме. ⁶Но некој некаде посведочи, велејќи:

”Што е човекот,
та си спомнуваш за него?
Или човековиот син,
та да ти значи нешто?
⁷Го направи само малку
помал од ангелите,
со слава и чест го овенча;
⁸сè потчини под неговите нозе.”

А кога му потчини сè, тој ништо не остави непотчинето на себеси. Но сега уште не гледаме дека му е потчинето сè. ⁹Но Го гледаме Исус, Кој беше за кратко време помал од ангелите, овенчан со слава и чест заради претрпената смрт, Кој по Божјата благодат ја вкуси смртта за сите.

¹⁰Зашто Му прилегаше Нему, заради Кого е сè и преку Кого е сè, откако приведе многу синови во слава, преку страдање да стане совршен Автор на нивното спасение. ¹¹Зашто и Оној Кој осветува и оние кои се осветени, сите се од еден Татко, та затоа не се срами да ги нарече браќа, ¹²кога вели:

”Ќе им го навестам
Твоето име на Моите браќа,
ќе Те воспеем сред соборот”;

¹³и пак:

”Јас ќе се надевам на Него”;

и пак:

”Еве ме мене и моите деца,
кои Бог ми ги даде.”

¹⁴Бидејќи, пак, децата имаат учество во телото и крвта, така и Самиот Тој зеде учество во тоа, та со смртта да го обессили оној кој ја имаше власта над смртта, односно ѓаволот, ¹⁵и да може да ги избави оние кои заради стравот од смртта, цел живот беа во ропство. ¹⁶Зашто,

навистина, Тој не им помага на ангелите, туку му помага на Авраамовото потомство. ¹⁷Затоа требаше во сè да стане како Своите браќа, за да стане милостив и верен Врховен свештеник за нештата кои се однесуваат на Бог, за да биде жртва за помирување за гревовите на луѓето. ¹⁸Бидејќи, и Самиот страдаше кога беше искушуван, затоа може да им помогне на оние кои се искушувани.

Христос го надминува Мојсеј

З Затоа, свети браќа, вие кои учествувате во небесното призивање, насочете ги вашите мисли кон Исус, Апостолот и Врховниот свештеник на нашето исповедување, ²Кој Му беше верен на Оној Кој Го постави, како што беше и Мојсеј во целиот Негов дом. ³Бидејќи Тој беше удостоен со поголема слава од Мојсеј, како што поголема чест од куќата има оној кој ја изградил. ⁴Зашто, секоја куќа е изградена од некого, а Бог е градител на сè. ⁵Навистина, и Мојсеј му беше верен на целиот Негов дом, како слуга, за сведоштво на оние нешта што требаше да се соопштат подоцна. ⁶А Христос беше верен како Син над Својот дом; а Негов дом сме ние, ако докрај ги дочуваме смелоста и радоста на нашата надеж.

⁷Впрочем, како што вели Светиот Дух:

”Денес ако го чуete Неговиот глас,
⁸не закоравувајте ги вашите срца,
 како тогаш кога Ме предизвикуваа,
 како во денот на искушувањето во пустината,

⁹каде што вашите татковци
 се бунтуваа против Мене,
 предизвикувајќи Ме, и беа очевидци
 на Моите дела четириесет години.

¹⁰Затоа се разлутив

на тоа поколение и реков:

- секогаш заблудуваат во своите срца
 и не ги запознаа Моите патишта -,

¹¹та во Својот гнев се заколнав:

- нема да влезат во Мојот спокој -.”

¹²Гледајте, браќа, да не би во некого од вас да има зло срце, што не верува, та да отпадне од живиот Бог. ¹³Туку бодрете се еден со друг,

секојдневно, додека се вели ”денес”, да не би некој од вас да закорави од измамливоста на гревот. ¹⁴Впрочем, ние станавме Христови соучесници, само ако почетната увереност ја запазиме цврсто докрај, ¹⁵така што се вели:

”Денес ако го чуете Неговиот глас,
не закоравувајте ги вашите срца,
како тогаш кога Ме предизвикуваа.”

¹⁶Имено, кои се тие кои откако чуја Го предизвикаа? Зар не беа тоа сите оние кои излегоа од Египет водени од Мојсеј? ¹⁷А кому му беше гневен четириесет години? Зар не на оние кои згрешија и чии тела паднаа во пустината? ¹⁸А на кои им се заколна дека нема да влезат во Неговиот спокој, ако не на оние кои беа непокорни? ¹⁹И гледаме дека не можеа да влезат поради неверие.

Вечната починка на светиите

4 И така, да страхуваме да не биде изостанат некои од вас, додека е сè уште оставено ветувањето за влегувањето во Неговиот спокој. ²Зашто и нам ни беше проповедана Добрата Вест како и ним. Но немаа полза од словото што го чуја, зашто не беше проследено со вера кај оние кои го беа чуле. ³Имено, ние кои поверувавме влегуваме во спокојот, токму како што рече Тој:

”така што во Својот гнев се заколнав:
нема да влезат во Мојот спокој”;

иако Неговите дела беа завршени уште од основањето на светот. ⁴Зашто Самиот за седмиот ден има некаде кажано вака: ”И Бог во седмиот ден се одмори од сите Свои дела.” ⁵И пак на тоа место: ”Нема да влезат во Мојот спокој.”

⁶И така, бидејќи останува некои да влезат во него, а оние на кои порано им беше проповедано Евангелието не влегоа заради непослушноста, ⁷Тој повторно определи еден ден, едно ”денес”, зборувајќи преку Давид по долго време, токму како што има кажано порано:

”Денес ако го чуете Неговиот глас,
не закоравувајте ги вашите срца.”

⁸Зашто, ако Јошуа им дадеше спокој, не би зборувал потоа за друг ден. ⁹Значи, на Божјиот народ му останува саботната починка. ¹⁰Имено, оној кој влегол во Неговиот спокој, тој се одморил од своите дела, како и Бог од Своите. ¹¹И така, да се погрижиме да влеземе во тој спокој, за да не падне некој следејќи го истиот пример на непослушност!

¹²Зашто Божјото Слово е живо, делотворно и поостро од секој меч со две сечила, и пробива до разделувањето на душата и духот, на зглобовите и срцевината, и е способно да ги суди мислите и намерите на срцето, ¹³и нема создание кое е скриено пред Неговите очи; туку сè е голо и откриено пред очите на Оној пред Кого ќе дадеме сметка.

Исус, Големниот Врховен Свештеник

¹⁴И така, бидејќи имаме Врховен свештеник, Кој помина низ небесата - Исус, Божјиот Син, да се држиме цврсто за верата која ја исповедаме! ¹⁵Зашто, немаме врховен свештеник кој не може да сочувствува со нашите слабости, туку таков Кој бил искушуван во сè, како нас, но без грев. ¹⁶И така да пристапуваме смело кон престолот на благодатта, за да примиме милост и за да најдеме благодат, која ќе ни помогне во време на нужда.

5 Зашто, секој врховен свештеник, кој е избран од луѓето, се поставува за луѓето, за да служи пред Бог, за да принесува дарови и жртви за гревови; ²кој може да биде благ кон оние кои се во незнаење и се заблудени, зашто и самиот е подложен на слабости. ³И заради тоа, должен е да принесува жртви за гревовите, како за народот, така и за себеси.

⁴И никој не ја зема честа за себе, туку ја прима кога Бог го повикува, како и Арон. ⁵Така и Христос не се прослави Сам Себеси за да стане Врховен свештеник, туку Оној Кој Му рече:

”Ти си Мојот Син;
денес Те родив”;

⁶како што Тој и на друго место вели:

”Ти Си Свештеник
во вечни векови,
по редот Мелхиседеков.”

⁷Тој, во деновите на Својот живот во тело, Му принесе молитви и молби со силно викање и солзи, на Оној Кој можеше да Го спаси од смрт, и беше ислушан заради Својата послушност.

⁸Иако беше Син, се научи на послушност од она што го претрпе ⁹и откако се усоврши, на сите кои Му се послушни им стана Извор на вечно спасение, ¹⁰одреден од Бог за Врховен Свештеник по редот Мелхиседеков.

¹¹За него имаме да зборуваме многу, но е тешко да се протолкува, зашто станавте тапи за слушање. ¹²Имено, според времето, досега требаше да бидете веќе учители, меѓутоа вам ви е сè уште потребно да ве поучува некој на основните принципи на Божјите откровенија, и потребно ви е млеко, а не тврда храна. ¹³Зашто секој што се храни со млеко, не е навикнат во словото на праведноста, зашто е бебе. ¹⁴А тврдата храна е за зрелите, кои преку опитноста ги имаат извежбано сетилата да разликуваат добро и зло.

6 Затоа да го оставиме почетното учење за Христос а да се стремиме кон зрелост и да не поставуваме повторно основа за покајание од мртви дела и за вера во Бог, ²за учењето за крштавањата, за полагањето на раце, за воскресението на мртвите и за вечниот суд. ³И тоа ќе го сториме ако дозволи Бог.

⁴Зашто за оние кои еднаш биле просветлени, кои го вкусиле небесниот дар, станале соучесници на Светиот Дух ⁵и кои ги вкусиле доброто Божјо слово и силите на идниот век, ⁶а сепак отпаднале, невозможно е повторно да бидат обновени за покајание, зашто тие повторно за себеси Го распнуваат Божјиот Син и Го изложуваат на јавен срам.

⁷Зашто земјата која го впива дождот што често паѓа на неа, и која им раѓа полезни растенија на оние за кои и се обработува, добива благослов од Бог; ⁸но ако дава трње и боцки, не чини и е близу да биде проколната; нејзиниот крај завршува во огнот.

⁹Иако зборуваме вака, мили мои, уверени сме во подобри нешта за вас - такви кои го придружуваат спасението. ¹⁰Зашто Бог не е неправеден, па да го заборава вашето дело и љубовта што ја покажавте спрема Неговото име, откако им послуживте и сè уште им служите на светиите. ¹¹Но ние сакаме секој од вас да ја покаже истата ревност, за да има целосна сигурност на надеж до крајот, ¹²и да не бидете мрзливи, туку да се угледате на оние кои преку вера и трпение ги наследуваат ветувањата.

Бог ги исполнува Своите ветувања

¹³Навистина, кога Бог му даде ветување на Авраам, немајќи никој поголем за да се заколне во него, се заколна во Самиот Себе, ¹⁴велејќи: "Навистина ќе те благословам и ќе те преумножам." ¹⁵И така, чекајќи трпеливо го доби ветеното.

¹⁶Луѓето, всушност, се колнат во она што е поголемо од нив, и кога ќе се заколнат, завршува секаква натамошна расправија меѓу нив. ¹⁷Така и Бог, сакајќи на наследниците на ветувањето посебно да им ја покаже непроменливоста на Својата цел, се послужи со заклетва, ¹⁸така што преку тие две непроменливи работи, со кои не е можно Бог да лаже, нека имаме цврст поттик да ја досегнеме надежта што е поставена пред нас. ¹⁹Неа ја имаме како сигурна и цврста котва на душата, која навлегува и зад завесата, ²⁰каде што Исус влезе за нас како претходник, откако стана вечен Врховен свештеник според редот Мелхиседеков.

Христос го надминува Мелхиседека

7 Мелхиседек, салимскиот цар, свештеник на Севишниот Бог, кој му излезе во пресрет на Авраам кога се враќаше по колежот над царевите, и го благослови, ²кому Авраам му оддели десеток од сè, чие име преведено првин значи "Цар на праведноста", потоа и "Цар на Салим" односно "Цар на мирот", ³без татко, без мајка, без родословје, кој нема ниту почеток на деновите, ниту крај на животот, сличен на Божјиот Син, вечно останува свештеник.

⁴Гледате ли колку е голем оној кому патријархот Авраам му даде десеток од најдобриот плен! ⁵Навистина и оние од Левиевите синови, кои ја примаат свештеничката служба, имаат заповед според Законот да земаат десеток од народот, односно од своите браќа, иако и тие се Авраамови потомци. ⁶Но оној, чие родословје не произлегува од нив, зеде десеток од Авраам и го благослови оној кој ги имаше ветувањата. ⁷А без сомнение помалиот е благословен од поголемиот. ⁸Згора на тоа, овде смртни луѓе земаат десетоци, а онде, оној за кого се сведочи дека живее. ⁹Следствено, Леви кој зема десеток, даде десеток преку Авраам, ¹⁰зашто уште беше во бедротото на својот татко, кога го сретна Мелхиседека.

¹¹И така, ако совршенството беше преку левитското свештенство (зашто народот го прими Законот под него), каква потреба имаше уште да се издигне друг свештеник по редот Мелхиседеков и да не биде назначен по редот Аронов? ¹²Имено, кога се променува свештенството, неопходно се променува и Законот. ¹³Бидејќи оној за кого ова се зборува му припаѓа на друго племе, од кое никој не служел при жртвеникот. ¹⁴Зашто сосема е јасно дека нашиот Господ произлезе од Јудиното племе, а за свештенство од ова племе Мојсеј не рече ништо. ¹⁵И станува уште појасно, дека ако се јавил друг свештеник, сличен на Мелхиседек, ¹⁶тој не станал тоа според некој закон на телесните прописи, туку според силата на неуништливиот живот. ¹⁷Зашто за него се сведочи:

”Ти си свештеник
во вечни векови,
според редот Мелхиседеков.”

¹⁸Имено, од една страна се укинува поранешната заповед, заради нејзината немоќ и бесполезност ¹⁹(зашто Законот не направи ништо совршено), а од друга страна се воведува подобра надеж, преку која се доближуваме до Бог.

²⁰И покрај тоа што не беше без заклетва ²¹(имено, другите станаа свештеници без

заклетва, а Тој стана со заклетва преку Оној Кој Му рече:

”Господ се заколна
и нема да се предомисли,
- Ти си свештеник
во вечни векови- ”);

²²уште повеќе и Исус стана залог на подобар завет.

²³И тие во голем број станаа свештеници зашто смртта ги спречуваше да продолжат, ²⁴а Тој, пак, има постојано свештенство, зашто останува во вечни векови. ²⁵Затоа и може да ги спасува за вечни векови оние кои преку Него доаѓаат кај Бог, зашто Тој секогаш живее, за да се застапува за нив.

²⁶Зашто таков Врховен свештеник ни требаше и нам: свет, невин, непорочен, одвоен од грешници и повозвишен од небесата, ²⁷Кој нема секојдневна потреба, како врховните свештеници, да принесува жртви прво за своите гревови, а потоа за гревовите на народот, бидејќи тоа го направи еднаш за секогаш принесувајќи се Самиот Себе.

²⁸Зашто, Законот поставува немоќни луѓе за врховни свештеници, а зборот на заклетвата, кој дојде по Законот, поставува Син Кој е усовершен во вечни векови.

Христос го заменува левитскиот систем

8 Главното од она што беше кажано, е ова: имаме таков Врховен свештеник, Кој седна оддесно на престолот на Величеството на небесата ²како служител во Светилиштето и во вистинскиот Шатор, што го подигна Господ, а не човек.

³Впрочем, секој врховен свештеник се поставува за да принесува и дарови и жртви. Затоа е потребно и тој да има што да принесе. ⁴Зашто, ако Тој беше на земјата, не ќе беше ни свештеник, бидејќи веќе има такви кои ги принесуваат даровите според Законот; ⁵тие им служат на сликата и на сенката на небесните нешта, како што му беше речено на Мојсеј, кога требаше да го направи Шаторот: ”Гледај”, му рече Тој, ”да направиш сè според образецот, што ти беше покажан на гората!”

⁶Но сега Тој доби многу повозвишена служба, бидејќи е посредник на подобар завет, што е заснован врз подобри ветувања.

Подобри ветувања

⁷Ако оној првиот завет немаше недостаток, не ќе се бараше место за втор, ⁸зашто наоѓајќи недостаток, им вели:

”Еве, идат денови - вели Господ -,
и ќе склучам нов завет
со домот на Израел и со домот на Јуда;
⁹не онаков каков што склучив
со нивните татковци
оној ден кога ги поведов за рака
за да ги изведам од египетската земја,
зашто тие не му останаа
верни на Мојот завет,
па Јас ги занемарив - вели Господ -;
¹⁰зашто ова е заветот кој
ќе го склучам со домот на Израел
по оние денови - вели Господ-.
Ќе ги вложам Моите закони
во нивниот ум,
и ќе ги втиснам на нивните срца.
Јас ќе им бидам Бог,
а тие ќе бидат Мој народ.
¹¹И ниеден веќе нема
да го поучува својот сонародник
и ниеден својот брат, велејќи:
- Познај Го Господа - ,
зашто ќе Ме познаваат сите,
од најмалиот до најголемиот меѓу нив,
¹²бидејќи ќе бидам милостив
спрема нивните неправди,
и нема веќе да си спомнувам
за нивните гревови!”

¹³А кога вели ”нов”, со тоа го прогласил првиот за застарен. А она што застарува и станува излишно не е далеку од исчезнување.

Нов завет

9 Бездруго, и првиот завет имаше уредби за богослужба и за земното светилиште, ²зашто беше приготвен Шаторот, во чиј надворешен дел беа светилникот, трpezата и обредните лебови, што се вика Свето место. ³А

зад втората завеса, беше другиот дел, наречен Најсвето место ⁴со златен олтар за кадење и ковчетот на заветот, опкован со злато од сите страни, во кој имаше златен сад со мана, расцутениот Ааронов жезол и плочите на заветот, ⁵а над него херувимите на славата, кои го засенуваа престолот на милоста; но за сето ова сега не можеме да зборуваме подетално.

⁶При таквиот распоред, во првиот дел на Шаторот секогаш влегуваат свештениците кога вршат богослужба, ⁷а во вториот дел само врховниот свештеник, еднаш во годината, и тоа не без крв, што ја принесува за своите и за гревовите на народот, направени во незнаење. ⁸Со тоа Светиот Дух покажува дека патот кон Светото место сè уште не беше откриен; додека сè уште постоеше првиот дел на Шаторот, ⁹кој е симболичен приказ за сегашното време, според кој се принесуваат дарови и жртви, кои не можат совршено да му ја исчистат совеста на оној кој ги принесува, ¹⁰зашто се однесуваат само на храна и пијалак, и разни миења - како прописи за телото, наложени до времето на промената.

Христовата крв

¹¹А кога Христос се јави како Врховен свештеник на идните добри нешта, преку посовршен Шатор, неракотворен, односно, кој не е од ова создавање, ¹²влезе еднаш за секогаш во Светото место, и тоа не со крвта на јарци и јунци, туку преку Својата крв, и ни прибави вечен откуп. ¹³Зашто, ако крвта на јарците, биковите и пепелта од јуница, со која се попрскуваат осквернетите, осветува за чистење на телото, ¹⁴колку ли повеќе крвта на Христос, Кој преку вечниот Дух Му се принесе Сам Себеси на Бог, без недостаток, ќе ја исчисти вашата совест од мртвите дела, за да Му служите на живиот Бог!

¹⁵Затоа Тој е Посредникот на еден нов завет; за повиканите да го примат ветувањето за вечното наследство, откако поднесе смрт за откуп на престапите направени во првиот завет.

¹⁶Зашто, каде што има завет потребно е да се докаже и смртта на заветувачот. ¹⁷Имено, заветот станува полноважен по смртта, а

никогаш не важи додека живее заветувачот.

¹⁸Затоа ни првиот завет не беше воведен без крв. ¹⁹Имено, кога Мојсеј на целиот народ му ја пренесуваше секоја заповед според Законот, земаше крв од јунци и јарци со вода и со црвена волна и со исоп ги попрскуваше свитокот и целиот народ, ²⁰велејќи: ”Ова е крвта на заветот што Бог го склучи со вас.”

²¹А исто така со крвта ги попрскуваше Шаторот и сите богослужбени садови. ²²И по Законот може да се каже дека речиси сè се чисти со крв, и без пролевање крв нема проштавање.

Подобра жртва

²³И така, неопходно беше симболите на небесните нешта да се исчистат со овие нешта, а самите небесни нешта со жртви подобри од овие. ²⁴Зашто Христос не влезе во ракотворено Свето место, кое е само одраз на вистинското, туку во самото небо, за да се јави сега пред Божјото лице за нас. ²⁵И не за да се принесе многупати Себеси, како што врховниот свештеник влегува во Светото место секоја година со туѓа крв, ²⁶зашто инаку ќе требаше да страда многупати од создавањето на светот. Но сега, кон крајот на вековите, Тој се јави еднаш, за да го отстрани гревот со жртвување Себеси. ²⁷И како што на човекот му е определено да умре еднаш, а потоа на суд, ²⁸така и Христос, откако беше принесен еднаш за да ги земе гревовите на мнозина, ќе се јави вторпат не заради грев, туку за спасение на оние кои нестрпливо го очекуваат.

Христовата жртва - еднаш за сите

10 Бидејќи Законот е само сенка на идните добри нешта, а не и самата суштина на нештата, не може никогаш со истите жртви, што секоја година постојано се принесуваат, да ги направи совршени оние кои пристапуваат.

²Инаку, зар не би престанале да ги принесуваат, зашто оние кои ги принесуваат, откако еднаш биле исчистени, веќе не би биле свесни за грев?

³Но со тие жртви, тие секоја година потсетуваат на гревовите ⁴зашто невозможно е крвта на биковите и јарците да отстранува гревови.

⁵Затоа, кога Тој влезе во светот, рече:

”Жртви и приноси Ти не посака,
но телото ми го подготви.

⁶Сепаленици и жртви
за грев не Ти се по волја.”

⁷Тогаш реков: ”Еве, доаѓам
(во свитокот е напишано за Мене)
да ја исполнам Твојата волја, О Боже.”

⁸Додека погоре пишува: ”Жртви и приноси,
сепаленици и жртви за грев не посака, ниту Ти
се по волја” (а се принесуваат според Законот),

⁹потоа рече: ”Еве, доаѓам да ја исполнам
Твојата волја.” Го отстранува првото, за да го
воспостави второто. ¹⁰Според таа волја
осветени сме преку приносот на телото на
Исус Христос еднаш засекогаш.

¹¹И секој свештеник секојдневно служи
принесувајќи ги многупати истите жртви, кои
никогаш не можат да отстранат гревови. ¹²Но
Тој откако принесе само една жртва за
гревовите, еднаш за засекогаш, седна оддесно
на Бог, ¹³и чека сè уште додека Неговите
непријатели бидат направени подношка за
Неговите нозе. ¹⁴Зашто Тој со едно
принесување ги направи совршени засекогаш
оние кои се осветени.

¹⁵А и Светиот Дух ни сведочи за тоа, откако
рече:

¹⁶”Ова е заветот,
што ќе го склучам
со нив по оние денови
- вели Господ-
ќе ги втиснам Моите закони
на нивните срца
и ќе ги напишам на нивниот ум,
¹⁷и за нивните гревови
и за нивните беззаконија
нема веќе да си спомнувам.”

¹⁸А каде што има проштавање за овие
нешта, таму нема веќе приноси за грев.

Пристап на верниците до Бог

¹⁹И така, браќа, имаме слобода да влегуваме во
Светото место преку Исусовата крв, ²⁰Кој низ

завесата ни отвори нов и жив пат, кој е Неговото тело, ²¹и бидејќи имаме Врховен свештеник над Божјиот дом, ²²да пристапиме со искрено срце во целосна слобода на верата, со срца кои преку попрскување се исчистени од зла совест и со тело измиено со чиста вода.

²³Цврсто да го држиме исповедувањето на нашата надеж, непоколебливо, зашто верен е Оној Кој ветил ²⁴и да внимаваме на тоа да се поттикнуваме еден со друг кон љубов и добри дела, ²⁵не напуштајќи ги заедничките собирања, како што некои имаат обичај, туку да се бодриме еден со друг, и тоа толку повеќе, колку што гледате дека приближува Денот!

²⁶Зашто, ако продолжиме да грешиме свесно откако го примивме познавањето на вистината, нема веќе жртва за гревови, ²⁷туку само страшно очекување на судот и жестината на огнот, што ќе ги проголта противниците.

²⁸Кога некој го прекршува Мојсеевиот Закон умира без милост, при сведоштво на двајца или тројца сведоци. ²⁹Колку построга казна, мислите, ќе заслужи оној кој Го погазил Божјиот Син и ја смета нечиста крвта на заветот, со која бил осветен, и Го навредил Духот на благодатта? ³⁰Зашто ние Го знаеме Оној Кој рече: "Одмаздата е Моја, Јас ќе возвратам!" И пак: "Господ ќе му суди на Својот народ." ³¹Страшно е да се падне во рацете на живиот Бог.

³²Но спомнете си за поранешните денови, кога откако бевте просветлени, претрпевте големи страдања, ³³со тоа што бевте понекогаш јавно изложени на хулења и неволи, а понекогаш станувате соучесници на оние кои така страдаат. ³⁴Зашто покажавте сочувство спрема оние кои беа во окови и со радост го поднесовте разграбувањето на вашиот имот, знаејќи дека имате подобар и траен имот.

³⁵И така, не отфрлајте ја вашата доверба, која има голема награда. ³⁶Имено, вам ви е потребно трпение, па откако ќе ја исполните Божјата волја, да го добиете ветеното. ³⁷Зашто уште малку, мошне малку, и:

"Оној Кој доаѓа, ќе дојде,
и нема да се забави.

³⁸А Мојот праведник

ќе живее по вера;
а ако се повлече,
на Мојата душа
нема да ѝ биде по волја.”

³⁹Но ние не сме од оние кои се повлекуваат за погибел, туку од оние кои имаат вера за зачувување на душата.

За верата

11 А верата е тврда увереност во она на кое се надеваме и осведочување за нештата што не се гледаат. ²Зашто преку неа претците добија сведоштво.

³Со вера разбираме дека световите се создадени со Божјиот збор, така што видливото произлегло од невидливото.

⁴Со вера Авел Му принесе на Бог подобра жртва од Каиновата, преку која прими сведоштво дека е праведен, зашто Бог посведочи за неговите дарови, и преку вера тој сè уште зборува, иако е умрен.

⁵Преку вера Енох беше грабнат, за да не види смрт, и не можеше да биде најден, зашто Бог го зеде, бидејќи пред неговото земање, тој доби сведоштво дека Му угодил на Бог. ⁶А без вера не е можно да Му се угоди, зашто оној кој Му пристапува на Бог мора да верува дека Тој постои и дека ги наградува оние кои Го бараат.

⁷Со вера Ное, откако беше известен за она што уште не се гледаше, со страхопочит, приготви ковчег за спасение на својот дом, со што го осуди светот и стана наследник на праведноста, која е според вера.

⁸Со вера Авраам послуша, кога беше повикан да излезе на местото што требаше да го прими во наследство, и тргна не знаејќи каде оди. ⁹Преку вера живееше како новодојден во ветената земја, како во туѓа, живејќи во шатори заедно со Исак и Јаков, сонаследници на истото ветување, ¹⁰зашто го очекуваше градот кој има темели, кому Бог му е Градител и Творец.

¹¹Преку вера и самата Сара стана способна да зачне, иако беше во напредната возраст, зашто Го сметаше за верен Оној Кој ѝ беше ветил. ¹²Затоа од еден, и тоа речиси мртов, се роди многу народ ”колку ѕвездите на небото и

како песокта на морскиот брег, што не може да се изброи.”

¹³Сите овие умреа верувајќи, не добивајќи ги ветувањата, туку само оддалеку ги видоа и ги поздравија, и исповедаа дека се туѓинци и новодојдени на земјата. ¹⁴Зашто, тие кои зборуваат така покажуваат дека бараат татковина. ¹⁵И ако навистина мислеа на онаа од која излегоа, ќе имаа можност да се вратат, ¹⁶но сега, копнеат по подобра, односно небесната. Затоа Бог не се срами да биде наречен нивни Бог, зашто им приготви град.

¹⁷Со вера Авраам, кога беше испитуван, го принесе Исака, и оној кој ги прими ветувањата, го принесе својот единороден син. ¹⁸Нему му беше речено: ”По Исак ќе биде наречено твоето потомство.” Тој сметаше дека Бог може и од мртвите да воскреснува, ¹⁹затоа го прими како претслика на воскресението.

²⁰Со вера Исак ги благослови Јаков и Есав, и во однос на идните нешта.

²¹Со вера Јаков, додека умираше, ги благослови сите Јосифови синови, и им се поклонил, потпирајќи се на врвот од овчарскиот стап.

²²Со вера Јосиф, на умирање, спомна за излегувањето на израеловите синови и даде упатства за своите коски.

²³Преку вера Мојсеј, кога се роди, беше криен три месеци од неговите родители, зашто видоа дека детето е убаво и не се уплашија од царската заповед.

²⁴Преку вера Мојсеј, кога порасна, одби да го нарекуваат син на фараоновата ќерка, ²⁵и повеќе сакаше да страда заедно со Божјиот народ, отколку да ужива во минливите гревовни наслади. ²⁶Зашто Христовиот срам го сметаше за поголемо богатство од египетските ризници, бидејќи ја имаше предвид наградата. ²⁷Преку вера го напушти Египет, не плашејќи се од царевниот гнев, зашто издржа како да Го гледа Невидливиот. ²⁸Преку вера ја прослави Пасхата и изврши попрскување со крв, за да не го допре оној кој ги сотруваше првородените.

²⁹Со вера поминаа преку Црвеното Море како по суво, а Египќаните, кога се обидоа, се издавија.

³⁰Преку вера паднаа ерихонските ѕидини, по

седумдневното обиколување околу нив.

³¹Преку вера блудницата Рааб не загина со непокорните, откако со мир ги прими извидниците.

³²И што да речам уште? Зашто нема да имам доволно време кога би почнал да раскажувам за Гидеон, Барак, Самсон, Јефтај, за Давид и Самоил, и за пророците ³³кои преку вера победија царства, извршија дела на праведност, добија ветувања, им затворија усти на лавови, ³⁴ја угаснаа моќта на огнот, го избегнаа сечилото на мечот, од немоќни станаа силни; станаа силни во бој и натераа во бегство туѓи војски. ³⁵Жени ги примија назад своите умрени преку воскресение, а други беа мачени и не беа избавени, за да добијат подобро воскресение. ³⁶Други доживеаја подбиви и удари, а покрај тоа и окови и зандана. ³⁷Беа каменувани, со пила сечени надве, искушувани, умираа од меч, талкаа во овчи и козји кожи; во немаштија, во неволи и мачени ³⁸(оние за кои светот не беше достоин), талкаа по пустини, по гори, по пештери и по јами вземи.

³⁹И сите тие, иако се докажаа преку верата, не го примија ветеното, ⁴⁰зашто Бог предвиде нешто подобро за нас, за да не дојдат до совршенство без нас.

Поттик да се следи Исус

12 Затоа и ние, кои имаме околу себе толкав облак сведоци, да ги отфрлиме настрана секое бreme и грев кој лесно нè сплеткува, и да ја трчаме со трпение трката што ни претстои, ²гледајќи во Исус, Авторот и Довршителот на нашата вера. Кој поради радоста што беше пред Него, го претрпе крстот, презирајќи го срамот и седна оддесно на Божјиот престол. ³Размислете за Него, Кој претрпе од грешниците такви противења против Себеси, за да не премалите и се обесхрабрите.

⁴Сè уште не сте се противставиле до крв во борбата против гревот, ⁵и го заборавивте предупредувањето кое ви е наменето вам како на синови:

”Сине мој! Не презирај ги
Господовите прекори,

ни дух губи кога те прекорува,
⁶зашто кого Господ го љуби,
 него и го кара, а го бие секој син,
 кого што го прима.”

⁷Ако трпите казни, Бог постапува со вас како со синови. Зашто кој е тој син, кого таткото не го казнува? ⁸А ако сте пак без казна, од која сите добиле дел, тогаш сте незаконски деца, а не синови. ⁹Освен тоа, нашите телесни татковци нè казнуваа, и ние ги почитувавме. Зар нема да Му се покориме на Таткото на духовите, и така да живееме? ¹⁰Имено, тие нè казнуваа за кратко, како што сметаа дека е најдобро, а Тој нè казнува за наша полза, за да станеме учесници во Неговата светост.

¹¹Навистина, секоја казна во сегашноста не изгледа дека е за радост, туку за жалост. Но, подоцна им донесува мирен плод на праведноста на оние кои се обучувале преку неа.

Поттик кон светост

¹²Затоа закрепнете ги премалените раце и немошните колена, ¹³и израмнете ги патеките за вашите нозе, за да не се шине сакатиот, туку, напротив, да се исцели.

¹⁴Стремете се кон мир со сите, и кон светоста без која никој не може да Го види Господ, ¹⁵гледајте никој да не остане без Божјата благодат, за да не изникне некој корен на горчина и за да не ве вознемири, за да не се осквернат со него мнозина; ¹⁶да не биде некој блудник или безбожник како Есав, кој за едно јадење го продаде своето првородство, ¹⁷зашто знаете дека подоцна кога посака да го наследи благословот, беше отфрлен, оти не најде место за покајание, иако го бараше со солзи.

¹⁸Зашто, вие не пристапивте кон гора што може да се допре и огнен пламен; ни кон темнина, ни кон мрак, ни кон луња, ¹⁹ни кон звук на труба, ни кон глас на зборови кои звучеа така, што слушателите молеа да не им се зборува веќе, ²⁰зашто не можеа да ја поднесат заповедта: ”Ако и животно ја допре гората, ќе биде каменувано.” ²¹А глетката беше толку страшна, што и Мојсеј рече: ”Исплашен сум и треперам.”

²²Туку, вие пристапивте до гората Сион, до градот на живиот Бог, небесниот Ерусалим, до десетици илјади ангели, ²³до сеопштиот собор и црквата на првородените, кои се запишани на небесата, и до Бог, Судијата на сите, и до духовите на усовершените праведници; ²⁴до Исус, посредникот на еден нов завет и до крвта за попрскување, која зборува подобро од Абеловата.

²⁵Гледајте да не Го одбиете Оној Кој зборува! Зашто, ако не избегаа оние кои Го одбија Оној Кој предупредуваше на земјата, уште помалку ќе избегае ние, ако се отстраниме од Оној Кој предупредува од небесата! ²⁶Неговиот глас ја потресе тогаш земјата, а сега ветува, велејќи: ” Јас ќе ја потресам уште еднаш не само земјата, туку и небото.” ²⁷А тоа ’уште еднаш’, укажува на отстранување на оние нешта што може да бидат потресени, како што се создадените нешта, за да останат оние нешта што не можат да бидат потресени.

²⁸Затоа, бидејќи примивме Царство кое не може да се расклати, да имаме благодат, и така да Му служиме угодно на Бога каква што милува со страхопочит, ²⁹зашто нашиот Бог е оган што проголкува.

Општи и верски должности

13 Бидете постојани во братската љубов! ²Не запоставувајте ја гостољубивоста, зашто некои преку неа, без да знаат, примија ангели на гости! ³Имајте ги на ум затворениците, небаре сте и вие во пранги, како и измачуваните, зашто и самите сте во тело!

⁴Сите да го почитуваат бракот и брачното легло неосквернето, зашто Бог ќе им суди на блудниците и прељубниците. ⁵Вашиот начин на живеење нека биде ослободен од среброљубие, бидете задоволни со она што го имате, зашто Тој рече:

”Никогаш нема да те напуштам , ниту ќе те заборавам!”

⁶Затоа можеме смело да речеме:

”Господ ми е помошник,
нема да се плашам.
Што може да ми направи човекот?”

⁷Сеќавајте се на оние што ве водеа, кои ви го говореа Божјото слово. Гледајте на резултатот од нивниот начин на живеење, имајте ја за пример нивната вера! ⁸Исус Христос е истиот вчера, денес и во вечни векови.

⁹Не дозволувајте да ве заведат со разни и туѓи учења, зашто добро е срцето да биде зацврстено со благодат, а не со јадења, од кои немаа полза оние кои живеела така! ¹⁰Ние имаме жртвеник, од кого немаат право да јадат служителите на Шаторот.

¹¹Зашто телата на животните чија што крв врховниот свештеник ја внесува во Светилиштето како жртва за гревовите, се палат надвор од населбата. ¹²Затоа и Исус, за да го освети народот преку Својата крв, настрада надвор од градската порта. ¹³И така, да појдеме кон Него, надвор од населбата, носејќи ја Неговата порука, ¹⁴зашто тука немаме траен град, туку го бараме идниот.

¹⁵И така преку Него постојано да Му принесуваме на Бог благодарствена жртва, односно плод од усните кои му благодарат на Неговото име. ¹⁶А не заборавајте да вршите добри дела и да споделувате со другите, зашто таквите жртви Му се по волја на Бог!

¹⁷Бидете им послушни на вашите водачи и покорувајте им се, зашто тие бдеат над вашите души како такви кои за тоа ќе одговараат. Нека го прават тоа со радост, а не со негодување, зашто тоа не би било полезно за вас.

¹⁸Молете се за нас, зашто сме уверени дека имаме добра совест и сакаме да се однесуваме добро во сè. ¹⁹Згора на тоа, ве молам да го правите тоа за да ви бидам вратен побргу.

Исус, Великиот Пастир

²⁰А Бог на мирот, Кој преку крвта на вечниот завет Го изведе од мртвите Великиот Пастир на овците, нашиот Господ Исус, ²¹нека ве усоврши во секое добро за да ја извршувате Неговата волја, вршејќи го во нас она што му е мило Нему, преку Исус Христос, чија слава нека е во вечни векови. Амин!

²²Ве молам, браќа, да го примите ова слово на охрабрување, зашто ви го напишав накратко.

²³Знајте дека нашиот брат Тимотеј е ослободен, и ако дојде наскоро, со него ќе ве посетиме.

²⁴Поздравете ги сите ваши водачи и сите светии. Ве поздравуваат оние од Италија.

²⁵Благодат со сите вас.

Откровението на Јован

1 Откровението на Исус Христос, што Му го даде Бог за да им ги покаже на Своите слуги, настаните што треба наскоро да се случат; Тој, преку Својот ангел, му го пренесе и му го објави тоа на Својот слуга Јован, ²кој преку Божјото слово посведочи за сè што виде преку сведоштвото на Исус Христос. ³Блажен е оној што чита и блажени се оние што ги слушаат зборовите на пророштвото и го пазат напишаното во него, зашто времето е близу.

Седумте цркви

⁴Јован до седумте цркви во Азија: благодат вам и мир од Оној Кој е, Кој беше и Кој доаѓа; и од седумте Духови кои се пред Неговиот престол, ⁵и од Исус Христос, верниот Сведок, Првородениот од мртвите и Владетелот на земните цареви, Нему, Кој нè љуби и Кој нè ослободи од нашите гревови преку Својата крв, ⁶и нè направи царство, свештеници на Својот Бог и Татко - Нему слава и власт во вечни векови! Амин.

⁷Еве, доаѓа со облаците и ќе Го види секое око, дури и оние кои Го прободоа, а сите земни племиња ќе тагуваат заради Него. Да, амин!

⁸”Јас сум Алфа и Омега”, вели Господ Бог, ”Кој е, Кој беше и Кој доаѓа - Сèмоќниот”.

Јован на островот Патмос

⁹Јас, Јован, ваш брат и соучесник во неволата и во царството, и во трпението во Исус, бев на островот наречен Патмос, заради Божјото слово и сведоштвото за Исус. ¹⁰Во Господовиот ден бев во Духот и зад себе чув силен глас, како од труба, ¹¹кој велеше: ”Запиши го на свиток она што го гледаш, и испрати го до седумте цркви: во Ефес, во Смирна, во Пергам, во Тиатир, во Сард, во Филадельфија и во Лаодикеја.”

¹²Се обрнав за да го видам гласот што ми зборуваше. И кога се свртев, видов седум златни светилници, ¹³а сред седумте светилници, Еден, сличен на Синот Човеков, облечен во облека долга до нозете и препашан со златен појас преку градите. ¹⁴Неговата глава и косата беа бели како бела волна, како снег, а Неговите очи како огнен пламен; ¹⁵Неговите стапала како бронза вжарена во печка; а Неговиот глас, како шум од многу води. ¹⁶Во Својата десна рака држеше седум ѕвезди, од Неговата уста излегуваше меч со две сечила, а Неговото лице беше како што сонцето свети во својата сила.

¹⁷И кога Го видов, паднав како мртов пред Неговите нозе, а Тој ја положи Својата десница врз мене и ми рече: ”Не плаши се! Јас Сум Првиот и Последниот, ¹⁸и Живиот; бев мртов, и еве, Жив Сум во сите векови и ги имам клучевите на Адот и смртта.

¹⁹Затоа, напиши го ова што го виде, и тоа што е и она што ќе биде потоа. ²⁰Тајната на седумте ѕвезди што ги виде во Мојата десница и на седумте златни светилници е: седумте ѕвезди се ангелите на седумте цркви, а седумте светилници се седумте цркви.

Ефес

2 ”На ангелот на црквата во Ефес, напиши му: ова го зборува Оној Кој ги држи седумте ѕвезди во Својата десница, Кој оди сред седумте златни светилници. ²Ги знам твоите дела, твојот труд и твоето трпение и дека не можеш да ги поднесуваш лошите, туку ги испита оние што тврдат дека се апостоли, а не се, и откри дека се лажливци; ³и имаш трпение, си претрпел заради Моето име и не се умори.

⁴Но имам нешто против тебе, зашто ја остави својата прва љубов. ⁵Спомни си од каде падна, покај се и врши ги делата што ги вршеше на почетокот; ако, пак, не, ќе дојдам кај тебе и ако не се покаеш ќе го отстранам твојот светилник од неговото место. ⁶Сепак, ова го имаш: ги мразиш николаитските дела, кои и Јас ги мразам.

⁷Кој има уво, нека чуе што им говори Духот на црквите: на оној што надвладува, ќе му дадам да јаде од дрвото на животот, што е во Божиот рај!”

Смирна

⁸”На ангелот на црквата во Смирна, напиши му: Првиот и Последниот, Кој умре и оживе, го зборува ова: ⁹ги знам твоите неволи и твојата сиромаштија, но ти си богат, и хулите на оние кои зборуваат дека се Евреи, а не се, туку се сатанска синагога. ¹⁰Не плаши се од она што ќе го претрпиш. Ете, ѓаволот ќе фрли некои од вас в зандана, за да бидете испитани, и ќе бидете во невола десет дни. Биди верен до смрт и ќе ти ја дадам круната на животот.

¹¹Кој има уво, нека чуе што им говори Духот на црквите: на Оној кој победува, втората смрт нема да му наштети.”

Пергам

¹²”На ангелот на црквата во Пергам, напиши му: ова го вели Оној Кој го има мечот со две сечила: ¹³знам каде живееш, таму каде што е престолот на сатаната, но ти го држиш Моето име и не се откажа од верата во Мене, дури ни во деновите на Мојот верен сведок Антипа кого го убија кај вас, каде што живее сатаната.

¹⁴Но имам неколку работи против тебе, зашто имаш таму некои кои го држат учењето на Балаам, кој го учеше Балак да ги наведе на грев израеловите синови, за да јадат идолски жртви и да блудствуваат. ¹⁵Така и ти имаш некои кои на ист начин го држат учењето на николаитите. ¹⁶Затоа, покај се! Ако пак не, ќе дојдам бргу кај тебе и ќе завојувам против нив со мечот на Мојата уста.

¹⁷Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите: на оној кој победува, ќе му дадам од скриената мана, ќе му дадам и бел

камен, и на каменот напишано ново име што никој не го знае, освен оној кој го добива.”

Тиатир

¹⁸”И на ангелот на црквата во Тиатир напиши му: ова го зборува Божјиот Син, Кој има очи како огнен пламен, а стапалата му се како сјајна бронза: ¹⁹ги знам твоите дела, твојата љубов, верата и службата, твојата истрајност и твоите последни дела кои се поголеми од оние на почетокот.

²⁰Но имам нешто против тебе, што ја трпиш жената Језавела, која себеси се нарекува пророчица и која ги учи и ги заблудува Моите слуги да блудствуваат и да јадат идолски жртви. ²¹И дадов време да се покае, но не сака да се покае за своето блудство. ²²Еве, ќе ја фрлам в постела, а оние кои вршат прељуба со неа, во големи неволи, ако не се покајат за своите дела. ²³И ќе ѝ ги погубам децата со помор, и сите цркви ќе знаат дека Јас Сум Тој Кој ги испитува бубрезите и срцата, и ќе му дадам секому од вас според неговите дела. ²⁴А вам и на другите во Тиатир, кои не го држат ова учење, кои - како што велат - не ги запознаа сатанските длабочини, ви велам: не ви наложувам друго бреме. ²⁵Сепак држете го она што го имате, додека дојдам.

²⁶А на оној кој победува и ги пази Моите дела докрај, нему ќе му дадам власт над народите, ²⁷и ќе ги пасе со железна палка, и ќе се скршат како глиненни садови, како што и Јас тоа го примив од Мојот Татко. ²⁸И ќе му ја дадам ѕвездата Деница. ²⁹Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите!”

Сард

З”И на ангелот на црквата во Сард, напиши му: ова го зборува Оној Кој ги има седумте Божји Духови и седумте ѕвезди: ги знам твоите дела, имаш име дека си жив, но си мртов. ²Бдеј и зацврсти го она што е на умирање, зашто не ги најдов твоите дела совршени пред мојот Бог. ³Затоа, сети се што примил и чул, чувај го и покај се. И така, ако не се разбудиш, ќе дојдам како крадец и нема да знаеш во кој час ќе ти дојдам.

⁴Но во Сард имаш неколкумина што не ги

осквернија своите облеку; тие ќе одат во бели облеку со Мене, зашто се достоини. ⁵Затоа оној кој победува, ќе биде облечен во бели облеку и нема да го избришам неговото име од книгата на животот, туку ќе го признаам неговото име пред Мојот Татко и пред Неговите ангели. ⁶Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите!”

Филаделфија

⁷И на ангелот на црквата во Филаделфија напиши му: ова го зборува Светиот и Вистинитиот, Кој го има Давидовиот клуч; Кој отвора и никој не затвора, Кој затвора и никој не отвора: ⁸ти знам твоите дела. Еве, поставив пред тебе отворена врата што никој не може да ја затвори, затоа што ти имаш мала сила, а сепак го запази Моето слово и не се откажа од Моето име. ⁹Еве, ти давам некои од сатанската синагога, кои тврдат дека се Евреи, а не се, туку лажат; ете, ќе направам да дојдат и да се поклонат пред твоите нозе и да разберат дека Јас те засакав. ¹⁰Бидејќи ти го запази словото на Моето трпение, и Јас ќе те запазам од часот на испитувањето што ќе дојде врз целиот свет, за да ги испита оние кои живеат на земјата.

¹¹Ќе дојдам скоро! Држи го цврсто она што го имаш, за никој да не ја земе твојата круна. ¹²Оној кој победува ќе го направам столб во храмот на Мојот Бог и нема веќе да излезе надвор и на него ќе го напишам името на Мојот Бог и името на градот на Мојот Бог, новиот Ерусалим кој слегува од небото, од Мојот Бог, и Моето ново име. ¹³Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите.

Лаодикеја

¹⁴И на ангелот на црквата во Лаодикеја напиши му: ова го зборува Амин, верниот и вистинитиот Сведок, Почетокот на Божјото создание: ¹⁵ти знам твоите дела, не си ни студен ни жежок. О, кога би бил студен или жежок! ¹⁶Вака, бидејќи си млак и не си ниту жежок ниту студен, ќе те изблујам од Мојата уста. ¹⁷Бидејќи велиш: богат сум и се збогатив, и ништо не ми треба, а не знаеш дека си беден, несреќен, сиромав, слеп и гол; ¹⁸те советувам да си купиш од Мене злато, пречистено со

оган, за да се збогатиш; бели облеку, за да се облечеш и да не се открие срамот на твојата голотија; и очна маст, за да ги намачкаш своите очи, та да можеш да гледаш.

¹⁹Јас ги укорувам и ги казнувам оние што ги љубам; затоа биди ревносен и покај се! ²⁰Еве, стојам пред вратата и чукам; ако некој го чуе Мојот глас и ја отвори вратата, ќе влезам кај него и ќе вечерам со него и тој со Мене.

²¹На оној што победува, ќе му дадам да седне со Мене на Мојот престол, како што и Јас победив и седнав со Мојот Татко на Неговиот престол. ²²Кој има уво, нека чуе што им зборува Духот на црквите!

Престолот на небо

4 Потоа погледнав и видов: на небото имаше отворена врата, а преѓешниот глас, што го чув како труба да зборува со мене, рече: дојди ваму, горе, и ќе ти покажам што ќе се случи по ова! ²Веднаш се најдов во духот и ете, на небото имаше престол, а на престолот седеше Еден; ³а Оној Кој седеше, изгледаше како камен јаспис и сард, а околу престолот имаше божилак кој прилегаше на смарагд.

⁴И околу престолот имаше дваесет и четири престоли, а на престолите видов дваесет и четири старешини седнати и облечени во бели облеку, а на главите имаа златни круни. ⁵Од престолот излегуваа молскавици и гласови и грмежи, а пред престолот гореа седум светала, кои се седумте Божји Духови. ⁶Пред престолот имаше нешто како стаклено море, слично на кристал, а сред престолот и околу него, четири живи суштества полни со очи и однапред и одназад. ⁷Првото живо суштество личеше на лав, второто живо суштество на јунец, третото живо суштество имаше лице како на човек, а четвртото живо суштество личеше на орел во лет. ⁸И секое од четирите живи суштества имаше по шест крилја, полни со очи наоколу и однатре; и дење и ноќе не престануваат да велат:

”Свет, свет, свет
е Господ Бог Семокниот,
Кој беше, Кој е и Кој доаѓа.”

⁹А кога живите суштества му оддаваа слава, чест и благодарност на Оној Кој седи на престолот, Кој живее во вечни векови, ¹⁰дваесет и четирите старешини паднаа пред Оној Кој седи на престолот и Му се поклонија на Оној Кој живее во вечни векови, и ги положија своите круни пред престолот, велејќи:

¹¹”Достоен си,
Господи, Боже наш,
да примиш слава и чест и моќ,
зашто Ти создаде сè,
и поради Твојата волја
суштествува и е создадено сè.”

Книга со седум печати

5 И видов свиток во десницата на Оној Кој седеше на престолот испишан однатре и однадвор и запечатен со седум печати. ²И видов моќен ангел како објавува со силен глас: ”Кој е достоин да го отвори свитокот и да ги скрши неговите печати?” ³И никој, ниту на небото, ниту на земјата, ниту под земјата, не можеше да го отвори свитокот, ниту да погледне во него. ⁴А јас почнав да плачам многу, зашто не се најде никој достоин да го отвори и да го прочита свитокот, ниту да погледне во него. ⁵Тогаш еден од старешините ми рече: ”Не плачи, ете, надвладаа Лавот од јудиното племе, давидовиот корен, па може да го отвори свитокот и неговите седум печати.

⁶И ете, видов, меѓу престолот (со четирите живи суштества) и старешините, Јагне што беше како заклано, со седум рогови и седум очи; тоа се седумте Божји Духови, пратени по целата земја. ⁷И дојде и го зеде свитокот од десницата на Оној Кој седеше на престолот. ⁸И кога го зеде свитокот, четирите живи суштества и дваесет и четирите старешини паднаа пред Јагнето, а секој од нив имаше харфа и златни садови, полни со темјан, имено молитвите на светиите. ⁹И пееја нова песна, велејќи:

”Достоен си да го земеш свитокот
и да ги отвориш неговите печати,
зашто беше заклан и зашто со Својата крв

ги откупи за Бога, од секое племе
и јазик, род и народ,
¹⁰и ги направи да бидат царство
и свештеници на нашиот Бог,
и тие ќе владеат на земјата.”

¹¹И видов и чув глас од многу ангели околу
престолот, и од живите суштества и
старешините, чиј број беше десетици илјади по
десетици илјади и илјадници илјади, ¹²кои
зборуваа со силен глас:

”Достојно е Јагнето
Кое беше заклано, да прими моќ,
богатство, мудрост, сила,
чест, слава и благослов.”

¹³И го чув секое создание кое е на небото, на
земјата, под земјата, во морето и сè што е во
нив, како зборува:

”На Оној Кој седи на престолот
и на Јагнето, благослов, чест,
слава и власт за вечни векови!”

¹⁴Четириите живи суштества рекоа: ”Амин!”, а
дваесет и четириите старешини паднаа ничкум и
се поклонија.

Отворање на седумте печати

БИ видов кога Јагнето отвори еден од
седумте печати и чув едно од живите
суштества како громогласно вика: ”Дојди!” ²А
јас погледнав, и ете, бел коњ, а коњаникот
имаше лак; и му беше дадена круна, па како
победник тргна да победува.

³И кога го отвори вториот печат, го чув
другото живо суштество како зборува:

”Дојди!” ⁴И излезе друг, црвен коњ, а на
коњаникот му беше дадено да го крене мирот
од земјата, та луѓето меѓусебно да се убиваат;
и му беше даден голем меч.

⁵И кога го отвори третиот печат, го чув
третото живо суштество како зборува:

”Дојди!” А јас погледнав, и ете, црн коњ, а
коњаникот имаше терезија во својата рака. ⁶И
чув како зборува глас меѓу четириите живи
суштества: ”Еден шиник пченица за денариј!

Три шиника јачмен за денариј! А на маслото и на виното не пакости им!”

⁷И кога го отвори четвртиот печат, го чув гласот на четвртото живо суштество кое зборуваше: ”Дојди!” ⁸А јас погледнав, и ете, сиво-зелен коњ, а на коњаникот името му беше Смрт, и Адот одеше по него. Ним им беше дадена власт над четвртина од земјата, да убиваат со меч, со глад, со помор и со дивите сверови на земјата.

⁹И кога го отвори петтиот печат, ги видов под жртвеникот душите на закланите заради Божјото слово и заради сведоштвото што го одржаа. ¹⁰И извикаа со силен глас, велејќи: ”До кога, свет и вистинит Господару, нема да судиш и да ја одмаздиш нашата крв над оние кои живеат на земјата?” ¹¹И секому од нив му беше дадена бела облека и на сите им беше речено да се стрпат уште малку време, додека не биде исполнет бројот на нивните сослужители и браќа, кои ќе бидат убиени како и тие.

¹²И видов кога го отвори шестиот печат, и се случи голем земјотрес; сонцето поцрне како струнена вреќа, а целата месечина се стори како крв, ¹³и небесните ѕвезди испопаѓаа на земјата, како што смоквата ги исфрла своите незрели плодови, кога ќе ја затресе силен ветар. ¹⁴А небото го снема како свиток кога се смотува; и сите гори и сите острови се поместија од своите места.

¹⁵Земните цареви, големците, војсководците, богатите, силните, секој роб и секој слободен човек се засолнија во пештерите и по горските камењари, ¹⁶велејќи им на горите и на карпите: ”Паднете врз нас и скријте нè од лицето на Оној Кој седи на престолот и од гневот на Јагнето, ¹⁷зашто дојде великиот Ден на нивниот гнев, и кој може да се одржи?”

Сто четириесет и четири илјади израелци

7 Потоа видов четири ангела како стојат на четирите краишта на земјата, држејќи ги четирите земни ветрови, за да не дува ветар ниту на земјата, ниту по морето, ниту низ некое дрво. ²И видов друг ангел, кој се издигаше од исток и кој го имаше печатот на живиот Бог, па почна да им вика со силен глас

на четирите ангели, на кои им беше дадено да им напакостат на земјата и на морето, ³велејќи: ”Не пакостете ѝ на земјата, ни на морето, ниту на дрвјата, додека не им ставиме печат на челата на слугите на нашиот Бог!” ⁴И го чув бројот на запечатените: сто четириесет и четири илјади запечатени од сите племиња на израеловите синови:

⁵дванаесет илјади запечатени од племето Јуда,

дванаесет илјади запечатени од племето Рубен,

дванаесет илјади запечатени од племето Гад;

⁶дванаесет илјади запечатени од племето Асер,

дванаесет илјади запечатени од племето Нефталим,

дванаесет илјади запечатени од племето Манасе;

⁷дванаесет илјади запечатени од племето Симеон,

дванаесет илјади запечатени од племето Леви,

дванаесет илјади запечатени од племето Исахар;

⁸дванаесет илјади запечатени од племето Забулон,

дванаесет илјади запечатени од племето Јосиф,

дванаесет илјади запечатени од племето Венјамин.

Црквата на небото

⁹Потоа погледнав, и ете, големо мноштво, што никој не можеше да го изброи, од сите родови, племиња, народи и јазици, како стојат пред престолот и пред Јагнето, облечени во бели облеку, со палмини гранчиња во своите раце, ¹⁰и громогласно извикуваа:

”Спасение од нашиот Бог
Кој седи на престолот,
и од Јагнето!”

¹¹А сите ангели стоеја околу престолот, старешините и четирите живи суштества; и

паднаа ничкум пред престолот и Го прославија Бог, ¹²велејќи:

”Амин! Благослов, слава,
мудрост, благодарност,
чест, моќ и сила
на нашиот Бог во сите векови.
Амин!”

¹³А еден од старешините проговори, велејќи ми: ”Кои се и од каде дојдоа овие што се облечени во бели obleки?”

¹⁴А јас му реков : ”Господине мој, ти знаеш!” И ми рече: ”Тоа се оние кои доаѓаат од големите маки, кои ги испраа своите obleки и ги избелија во крвта на Јагнето.”

¹⁵Затоа се пред Божјиот престол и Му служат дење и ноќе во Неговиот храм; а Оној Кој седи на престолот, ќе го распне Својот Шатор над нив.

¹⁶Нема веќе да огладнат, ниту да ожеднат, ниту сонцето ќе ги пече, ниту, пак, некаква жега, ¹⁷зашто Јагнето, Кое е сред престолот, ќе ги пасе и ќе ги води на извори на жива вода, а Бог ќе ја избрише секоја солза од нивните очи.

Молк на небото

8 И кога го отвори седмиот печат, настана тишина на небото, околу половина час.

²И ги видов седумте ангели, кои стоеја пред Бога, на кои им беа дадени седум труби.

³Дојде и друг ангел, со златна кадилница, и застана до жртвеникот, држејќи златна кадилница, и му беше даден многу темјан, за да го принесе заедно со молитвите на сите светии, врз златниот жртвеник пред престолот. ⁴А од рацете на ангелот се издигна пред Бог димот од темјанот, заедно со молитвите на светиите. ⁵И ангелот ја зеде кадилницата, ја наполни со оган од жртвеникот и ја фрли на земјата, при што настанаа громови и грмежи и молскавици и земјотрес.

Седумте труби

⁶А седумте ангели, кои ги имаа седумте труби, се подготвија да затрубат.

⁷Првиот затруби, и се појавија град и оган, помешани со крв, и тоа беше фрлено на

земјата, и изгоре третина од земјата, третина од дрвјата и сета зелена трева.

⁸Затруби и вториот ангел, и нешто како голема гора, пламната во оган, беше фрлена во морето, и третина од морето стана крв, ⁹изумре третина од живите суштества во морето и беше уништена една третина од корабите.

¹⁰И третиот ангел затруби, а од небото падна голема ѕвезда која гореше како факел и падна врз третината од реките и водните извори.

¹¹Името на ѕвездата е Пелин. И третина од водите стана пелин и многу луѓе изумреа од водите, бидејќи беа загорчени.

¹²И четвртиот ангел затруби, и беа удрени третина од сонцето, третина од месечината и третина од ѕвездите, за да потемни третиот дел од нив, и третина од денот да не свети, а исто така и од ноќта.

¹³И видов и чув еден орел како лета сред небото, извикувајќи со силен глас: ”Тешко, тешко, тешко им на оние кои живеат на земјата, заради преостанатите трубини гласови на тројцата ангели, кои ќе затрубат.”

9 Затруби и петтиот ангел, и видов ѕвезда што падна од небото на земјата, на која ѝ беше даден клучот од јамата на бездната. ²И ја отвори јамата на бездната, и од неа се издигна дим, како дим од голема печка, а сонцето и воздухот потемнеа од димот на јамата. ³Од димот излегоа скакулци по земјата, па им беше дадена сила каква што имаат земните скорпии, ⁴и им беше речено да не ѝ наштетуваат на земната трева, ниту на кое да било зеленило, ниту на било кое дрво, туку само на оние луѓе кои немаат Божји печат на своите чела. ⁵И не им беше дозволено да ги убиваат, туку да ги мачат пет месеци, а нивното мачење беше како измачување од скорпија кога каснува човек. ⁶Во тие дни луѓето ќе ја бараат смртта, но нема да ја најдат; ќе сакаат да умрат, но смртта ќе бега од нив.

⁷А скакулците по својот облик прилегаа на коњи, приготвени за бој, а на своите глави имаа круни слични на злато, а лицата им беа како човечки лица. ⁸И имаа коси како жени, а забите им беа како на лавови. ⁹Имаа оклопи како од железо, а шумот на нивните крила

беше татнеж на воени кочии со многу коњи кои итаат во бој. ¹⁰И имаа опашки и осила како скорпии; а во нивните опашки е нивната моќ да ги измачуваат луѓето пет месеци. ¹¹Над себе, како цар, го имаа ангелот на Бездната, кому името на хебрејски јазик му е Абадон, а на грчки Аполион.

¹²Првото зло помина, и еве, по него доаѓаат уште две зла.

¹³И шестиот ангел затруби, и чув глас од четирите рога на златниот жртвеник пред Бог ¹⁴како му зборува на шестиот ангел, кој ја имаше трубата: "Одврзи ги четирите ангели кои се врзани кај големата река Еуфрат!" ¹⁵И беа одврзани четирите ангели, приготвени за часот, денот, месецот и годината, да ја убијат третината од човештвото. ¹⁶А бројот на војувачките коњаници беше двесте милиони - го чув нивниот број.

¹⁷И во привидение вака ги видов коњите и оние што ги јаваа: имаа огнени оклопи од хијацинт и сулфур, а главите на коњите личеа на глави од лавови, а од нивните усти излегуваа оган, дим и сулфур. ¹⁸Од овие три зла, од огнот, од димот и од сулфурот, што избиваа од устите на коњите, се сотре третина од човештвото. ¹⁹Зашто моќта на коњите беше во нивните усти и во нивните опашки; имено, опашките им се слични на змии и имаат глави со кои пакостат.

²⁰А остатокот од луѓето што не беа сотрени од овие зла, не се покаја за делата на своите раце: поклонување на демони, на златни, сребрени, бронзени, камени и дрвени идоли, кои не можат ниту да гледаат, ниту да слушаат, ниту да одат. ²¹И не се покајаа за своите убиства, ниту за своите гатања, ниту за своите блудства, ниту за своите кражби.

Моќниот ангел

10 И видов друг силен ангел како слегува од небото, наметнат со облак, кој имаше божилак на главата. Лицето му беше како сонце, а нозете како огнени столбови, ²во својата рака држеше мал свиток кој беше отворен. И ја постави својата десна нога на морето, а левата на копното, ³па извика со силен глас, како лав што рика. А кога извика,

седум громови зататнеа со своите гласови.

⁴Токму кога седумте громови зататнеа, сакав да пишувам; тогаш чув глас од небото, кој велеше: "Запечати го тоа што го рекоа седумте громови, и не пишувај го!"

⁵А ангелот, кого го видов како стои на морето и на копното, ја крена својата десница кон небото ⁶и се заколна во Оној Кој живее во вечни векови, Кој го создаде небото и она што е во него, земјата и она што е на неа, и морето со она што е во него, дека не ќе има веќе одлагање; ⁷туку во деновите на гласот на седмиот ангел, кога тој ќе затруби, ќе се исполни Божјата тајна, како што Тој им проповедаше на своите слуги, пророците.

⁸Гласот што го чув од небото, пак ми проговори и рече: "Оди, земи го свитокот што е отворен во раката на ангелот кој стои на морето и на копното!"

⁹Јас отидов кај ангелот и му реков да ми го даде малиот свиток. А тој ми рече: "Земи го и изеди го! Во стомакот ќе ти горчи, но во устата ќе ти биде благ како мед." ¹⁰И го зедев малиот свиток од раката на ангелот и го изедов: во устата ми беше сладок како мед, но кога го изедов, во стомакот ми стана горчливо." ¹¹И ми беше речено: "Треба повторно да пророкуваш пред многу народи, племиња, јазици и цареви."

Два Божји сведока

11 И ми беше дадена трска за мерење, слична на стап, при што ми беше речено: "Стани и измери го Божјиот храм, жртвеникот и оние што Му се поклонуваат на Бог. ²А надворешниот двор на храмот остави го и не мери го, зашто им е даден на народите, и тие ќе го газат светиот град четириесет и два месеца. ³И ќе им дадам на двајца Мои сведоци, облечени во струнени вреќи, да пророкуваат илјада двесте и шеесет дни. ⁴Тие се двете маслинови дрвја и двата светилника кои стојат пред Господарот на земјата. ⁵Ако некој сака да им напакости, оган ќе излезе од нивната уста и ќе ги проголта нивните непријатели. И ако некој сака да им напакости, ќе мора така да биде убиен. ⁶Тие имаат власт да го затворат небото за да не паѓа дожд во деновите на

нивното пророкување, и имаат власт над водите да ги претвораат во крв и да ја удрат земјата со секаква невола, онолкупати колку што ќе посакаат.

⁷И кога ќе го завршат своето сведоштво, сверот кој ќе излезе од бездната, ќе завојува против нив, ќе ги победи и ќе ги убие.

⁸Нивните мртви тела ќе лежат на улицата на големиот град кој духовно се нарекува Содом и Египет, каде што и нивниот Господ беше распнат. ⁹А луѓе од сите народи, племиња, јазици и родови ќе ги гледаат нивните трупови три и пол дена и не ќе дозволат мртвите тела да бидат положени в гроб. ¹⁰Притоа жителите на земјата ќе се радуваат и ќе се веселат поради нивната смрт, и ќе си праќаат дарови еден на друг, зашто тие двајца пророци ги измачуваа жителите на земјата.

¹¹И по три и пол дена, во нив влезе животворен дух од Бога, па застапа на своите нозе, а голем страв ги обзеде оние што ги гледаа. ¹²И се чу силен глас од небото, кој им велеше: ”Дојдете ваму горе!” И отидоа горе на небо, во облак, а нивните непријатели ги гледаа.

¹³Во тој час настана голем земјотрес, па падна една десеттина од градот; и од земјотресот загинаа седум илјади луѓе, а другите се уплашија и Му оддадоа слава на небесниот Бог.

¹⁴Второто зло помина, и ете, третото зло брзо доаѓа.

Христос ќе владее вечно

¹⁵Затруби и седмиот ангел и одекнаа силни гласови на небото, велејќи:

”Царството на овој свет
Му припадна на нашиот Господ
и на Неговиот Христос,
а Тој ќе царува во вечни векови.”

¹⁶А дваесет и четирите старешини кои седеа на своите престоли пред Бог, паднаа ничкум и Му се поклонија на Бог, ¹⁷велејќи:

”Ти благодариме Сèмоќен Господи Боже,
Кој си и Кој беше, зашто ја зеде

Својата голема сила и почна да владееш.

¹⁸Народите се разгневија,
но дојде Твојот гнев и дојде време
да им биде судено на мртвите,
и да им се даде награда на Твоите слуги,
на пророците, на светиите и на оние
што се бојат од Твоето име,
мали и големи, и да ги уништиш оние
што ја уништуваа земјата.”

¹⁹Притоа се отвори Божјиот храм на небото и
се покажа ковчегот на Неговиот завет во
Неговиот храм, и се јавија молскавици,
гласови, грмежи, земјотрес и голем град.

Жената раѓа син

12 И се покажа голем знак на небото:
жена, облечена со сонцето и со
месечината под нејзините нозе, а на главата
имаше круна од дванаесет ѕвезди; ²беше
бремена и викаше, бидејќи раѓаше, па имаше
породилни маки. ³Се покажа и друг знак на
небото, и видов голем црвен змев со седум
глави и со десет рогови, а на неговите глави
седум круни; ⁴неговата опашка збриша третина
од небесните ѕвезди и ги фрли на земјата. А
змебот стоеше пред жената која требаше да
роди, за да ѝ го проголта детето кога ќе го
роди. ⁵Таа роди машко дете, син, кој ќе ги води
сите народи со железен жезол. И нејзиното
дете беше однесено кај Бог и кај Неговиот
престол. ⁶А жената избега во пустината каде
што имаше место приготвено од Бог, за да ја
хранат таму илјада двеста и шеесет денови.

⁷И настана војна на небото; Михаил со
своите ангели завојува против змебот. Змебот,
пак, и неговите ангели завојуваа, ⁸но не
одолеаја и не се најде веќе место за нив на
небото. ⁹Така големиот змев, старата змија,
наречен ѓавол и сатана, кој го заведува сиот
свет, беше исфрлен; беше фрлен долу на
земјата, заедно со неговите ангели.

¹⁰И чув силен глас на небото како зборува:

”Сега дојде спасението, силата
и царството на нашиот Бог
и власта на Неговиот Христос,
затоа што е фрлен долу

обвинителот на нашите браќа,
кој ги обвинува пред нашиот Бог,
дење и ноќе.

¹¹А тие го победија заради крвта на Јагнето
и заради словото на своето сведоштво,
и не зажалија да го дадат и својот живот.

¹²Затоа, веселете се небеса
и вие кои живеете на нив.

Тешко вам, на земјата и морето,
зашто Ѓаволот слезе кај вас со голем гнев,
знаејќи дека има малку време.”

¹³А кога змебот виде дека е фрлен на земјата,
почна да ја гони жената која го роди машкото.

¹⁴На жената, пак, ѝ дадоа две крила од голем
орел, за да летне во пустината, на своето
место, каде што се хранеше едно време, и две
времиња, и половина време, далеку од лицето
на змијата. ¹⁵А змијата испушти по жената од
својата уста вода како река, за да биде
однесена од водата. ¹⁶Но земјата ѝ помогна на
жената и ја отвори устата и ја испи реката што
ја испушти змебот од својата уста. ¹⁷Змебот,
пак, се разгневи на жената и отиде да војува
против останатите од нејзиното потомство,
против оние кои ги пазат Божјите заповеди и
го држат Исусовото сведоштво.

Сверот

13 А јас застанав на песокта од морскиот
брег. И видов свер како излегува од
морето, кој имаше десет рогови и седум глави,
а на неговите рогови десет круни и на неговите
глави богохулни имиња. ²Сверот што го видов
беше како леопард, нозете му беа како на
мечка, а устата како на лав. А змебот му ја
даде својата сила, својот престол и голема
власт. ³И видов една од неговите глави небаре
е смртно ранета, но неговата смртоносна рана
беше исцелена. И сета земја се восхити и тргна
по сверот; ⁴и му се поклонија на змебот,
бидејќи му даде власт на сверот; му се
поклонија и на сверот, велејќи: ”Кој е како
сверот и кој може да војува против него?”

⁵И му беше дадена уста која зборува големи
нешта и богохулства, и му се даде власт да
прави така четириесет и два месеци. ⁶И ја
отвори својата уста да хули против Бога, да го

хули Неговото име и Неговиот Шатор, и оние кои живеат на небото. ⁷Му беше дадено да завојува против светиите и да ги совлада и му се даде власт над секое племе, народ, јазик и род. ⁸А сите кои живеат на земјата, чие име не е запишано во книгата на животот на Јагнето кое беше заклано уште од создавањето на светот, ќе му се поклонат.

⁹Кој има уво, нека чуе.

¹⁰Кој е одреден за ропство,
 ќе биде одведен во ропство;
 кој убива со меч
 и самиот треба да загина од меч.

Ова е трпението и верата на светиите.

¹¹Видов и друг свер како излегува од земјата и имаше два рога како кај јагне, а зборуваше како змев. ¹²Тој ја спроведува власта на првиот свер, во негово присуство, па направи земјата и нејзините жители да му се поклонуваат на првиот свер чија смртоносна рана беше зацелена. ¹³И прави големи чудотворни знаци, така што прави и оган да паѓа од небото на земјата пред луѓето. ¹⁴Тој ги заведува жителите на земјата со чудотворните знаци што му беа дадени да ги прави пред сверот, велејќи им на жителите на земјата да направат икона на сверот кој имаше рана од меч и оживе. ¹⁵И му беше дадено да вдахне дух во иконата на сверот, за иконата на сверот да прозборува и да направи да бидат убиени оние кои нема да се поклонат пред иконата на сверот. ¹⁶И тој направи на сите - мали и големи, богати и бедни, слободни и робови - да им се даде белег на десната рака или на челото, ¹⁷и никој да не може ниту да купи ниту да продаде, освен оној што го има белегот, името на сверот или бројот на неговото име.

¹⁸За ова е потребна мудрост. Кој има разбирање нека го пресмета бројот на сверот, зашто тоа е број на човек, а неговиот број е шестотини шеесет и шест.

Исус и Неговиот народ

14 Погледнав и, ете, видов како Јагнето стои на гората Сион, а со него сто четириесет и четири илјади, кои на своите чела

го имаа напишано Неговото име и името на Неговиот Татко. ²И чув глас од небото, како шум на многу води и како татнеж од силен гром, а звукот што го чув беше како од харфисти кои свират на своите харфи. ³Тие пееја нова песна пред престолот, пред четирите живи суштества и пред старешините, и никој не можеше да ја научи песната, освен оние сто четириесет и четирите илјади кои беа откупени од земјата. ⁴Тоа се оние кои не се осквернија со жени; имено, тоа се девственици. Тие одат по Јагнето, каде и да оди. Тие се откупени меѓу луѓето, како првина на Бог и на Јагнето, ⁵и лага не се најде во нивната уста; тие се непорочни.

⁶Видов и друг ангел како лета сред небото, кој имаше вечно Евангелие, за да им го проповеда на жителите на земјата, на секој народ, племе, јазик и род. ⁷Тој изговори со силен глас: "Бојте се од Бог и подајте Му слава, зашто дојде часот на Неговиот суд, и поклонете Му се на Оној Кој ги создаде небото и земјата, морето и водните извори.

⁸Дојде и втор ангел по него, велејќи: "Падна, падна големиот Вавилон, кој ги напои сите народи со страсното вино на своето блудство."

⁹И трет ангел дојде по него, велејќи со силен глас: "Ако некој му се поклони на сврот и на неговата икона, и прими белег на своето чело или на својата рака, ¹⁰и самиот ќе пие од виното на Божјиот гнев, што е неразредено во чашата на Неговата јарост, и ќе биде мачен со оган и сулфур пред светите ангели и пред Јагнето. ¹¹А димот од нивното мачење ќе се издига во вечни векови; и оние кои му се поклонуваат на сврот и на неговата икона, и оној кој го прима белегот на неговото име не ќе имаат спокојство ни дење ни ноќе." ¹²Во тоа е трпението на светиите, кои ги пазат Божјите заповеди и верата во Исуса.

¹³Потоа чув глас од небото, што ми велеше: "Напиши: Блажени се мртвите кои отсега умираат во Господ!

'Да, - вели Духот -, за да починат од своите трудови, зашто нивните дела одат по нив.'

Времето на судот

¹⁴Потоа погледнав и видов бел облак, а на

облакот седеше Еден, сличен на Синот Човеков, со златна круна на главата и со остар срп во раката. ¹⁵И еден друг ангел излезе од храмот и му викна со силен глас на Оној Кој седеше на облакот: "Испрати го својот срп и жнеј, зашто дојде твојот час за жнеење и зашто зрела е жетвата на земјата." ¹⁶А оној кој седеше на облакот, замавна со српот на земјата, и земјата беше пожнеана.

¹⁷Излезе и друг ангел од храмот што е на небото, и имаше остар срп. ¹⁸И трет ангел, кој имаше власт над огнот, дојде од кај жртвеникот, и извика со силен глас кон оној кој имаше остар срп: "Испрати го својот остар срп и обери ги гроздовите од земното лозје, зашто грозјето е веќе зрело." ¹⁹И ангелот замавна со својот срп на земјата, и го обра земното лозје, па обраното го фрли во големото гмечало на Божјиот гнев.

²⁰Гмечењето се изврши надвор од градот, а од гмечалото потече крв до уздите на коњите, во должина од илјади и шестотини стадии.

Седумте зла

15 И видов друг, голем и чудесен знак на небото: седум ангели што ги држеа седумте последни зла, зашто со нив завршува Божјиот гнев. ²И видов нешто како стаклено море измешано со оган, а победниците над свертот и над неговата икона и на бројот на неговото име, стоеја на стакленото море и имаа Божји харфи, ³и ја пееја песната на Мојсеј, Божјиот служител, и песната на Јагнето, велејќи:

"Големи се и прекрасни
Твоите дела, Семоќен Господи Боже!
Праведни и вистинити се
Твоите патишта, Цару на народите.
⁴Кој не ќе се бои од Тебе, Господи,
и не ќе го прослави Твоето име?
Зашто само Ти си свет;
сите народи ќе дојдат
и ќе се поклонат пред Тебе,
зашто се покажаа Твоите праведни судови!"

⁵Потоа видов како на небото се отвори храмот на Шаторот на сведоштвото, ⁶а од храмот

излегоа седумте ангели кои ги имаа седумте зла, облечени во чисти и светли ленени obleки и препашани со златни појаси преку градите. ⁷А едно од четирите живи суштества им даде на седумте ангели седум златни садови полни со гневот на живиот Бог, Кој живее во вечни векови. ⁸И храмот се наполни со дим од Божјата слава и од Неговата сила, и никој не можеше да влезе во храмот додека не завршија седумте зла на седумте ангели.

Седумте чаши на гневот

16 Потоа чув силен глас од храмот како им зборува на седумте ангели: ”Одете и излејте ги седумте садови на Божјиот гнев врз земјата!”

²Првиот отиде и го излеа својот сад врз земјата и се појави лоша и лута рана на луѓето кои го имаа белегот на сверот и кои му се поклонуваа на неговата икона.

³А вториот го излеа својот сад во морето и тоа стана како крв од мртовец и умре секое живо суштество во морето.

⁴Третиот го излеа својот сад во реките и во водните извори, и тие станаа крв. ⁵И го чув ангелот на водите како вели:

”Праведен си, Светецу,
Кој си и Кој беше,
затоа што им пресуди така;
⁶зашто тие ја пролеаја крвта
на светиите и на пророците,
а ти крв им даде да пијат;
тоа и го заслужуваат!”

⁷И чув како жртвеникот вели:

”Да, Семоќен Господи Боже,
Твоите пресуди
се вистинити и праведни!”

⁸Четвртиот ја излеа својата чаша врз сонцето, и му беше дадено да ги пече луѓето со оган. ⁹И луѓето, горејќи од големата жега, похулија на името на Бог, Кој има власт над овие зла, и не се покајаа да Му оддадат слава. ¹⁰А петтиот го излеа својот сад врз престолот на сверот и царството му се помрачи, та си ги гризеа

своите јазици од болка. ¹¹И похулија на небесниот Бог заради своите болки и рани, и не се покајаа за своите дела.

¹²Шестиот го излеа својот сад врз големата река Еуфрат: нејзината вода пресуши за да им се приготви патот на царевите од исток. ¹³И видов како од устата на змебот, од устата на свертот и од устата на лажниот пророк излегуваат три нечисти духа како жаби; ¹⁴имено, тоа се демонски духови, кои прават чуда и одат кај царевите на целиот свет за да ги соберат за војна во великиот ден на Семоќниот Бог.

¹⁵(Ете, доаѓам како крадец. Блажен е оној кој бдее и ги пази своите облекувања за да не оди гол и да не се гледа неговиот срам.)

¹⁶И ги собраа на местото на хебрејски наречено Армагедон. ¹⁷А седмиот ангел го излеа својот сад во воздухот, и излезе силен глас од храмот, од престолот, велејќи: "Се збидна!" ¹⁸И настапија молскавици, татнежи, громови, и настана голем земјотрес, каков што никогаш не бил откако се луѓето на земјата; таков голем и толку силен земјотрес.

¹⁹Големите градови се подели на три дела, а градовите на народите паднаа. Големите градови Вавилон беше спомнат пред Бог, за да му биде дадена чашата со виното на Неговиот јаросен гнев. ²⁰И сите острови исчезнаа, и горите веќе не се најдоа. ²¹А голем град, тежок околу еден талант, падна од небото врз луѓето, а луѓето Го хулеа Бога заради пакоста од градот, зашто неговото зло беше многу големо.

Големата тајна

17 И дојде еден од седумте ангели, кои ги имаа седумте садови, проговори и рече: "Дојди да ти ја покажам пресудата на големата блудница која седи на многу води, ²со која блудствуваа земните цареви, а жителите на земјата се опија од виното на нејзиното блудствување."

³И ме одведе, во духот, во пустината: и видов жена како седи врз црвен сверт кој беше полн со богохулни имиња и имаше седум глави и десет рогови. ⁴А жената беше облечена во пурпурно и во црвено, и украсена со злато, со скапоцени камења и со бисери, и држеше во

својата рака златна чаша полна со гнасотијата и нечистотијата од нејзиното блудство, ⁵а на челото, пак, ѝ беше напишано име, тајна:

”ГОЛЕМИОТ ВАВИЛОН, МАЈКАТА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА ЗЕМНИТЕ ГНАСОТИИ.”

⁶Ја видов жената пијана од крвта на светиите и од крвта на Исусовите сведоци, и се зачудив многу кога ја видов. ⁷А ангелот ми рече:

”Зошто се чудиш? Јас ќе ти ја кажам тајната на женава и на свертот што ја носи и кој има седум глави и десет рогови. ⁸Свертот што го виде, беше и го нема, треба да излезе од бездната за да отиде во пропаст. А земните жители чие што име не е запишано во книгата на животот, од создавањето на светот, ќе се зачудат, кога ќе видат дека свертот беше, и дека го нема, и пак е.

⁹За ова е потребен ум со мудрост! Седумте глави се седумте гори врз кои седи жената.

¹⁰Тоа се седум цареви, од кои петмина паднаа, едниот постои, а другиот уште не е дојден, а кога ќе дојде, треба да остане малку. ¹¹Свертот, пак, кој беше и кого го нема, е осми, а е од седумте и оди во пропаст.

¹²А десетте рогови што ги виде, тоа се десет цареви кои уште не се зацарени, но ќе примат царска власт заедно со свертот, за еден час.

¹³Тие се истомисленици, и ќе му ја предадат својата сила и власт на свертот. ¹⁴Тие ќе војуваат против Јагнето, но Јагнето ќе ги победи зашто е Господар на господарите и Цар на царевите, а со Него се повиканите, избраните и верните.”

¹⁵И ми рече: ”Водите што ги виде, каде што седи блудницата, тоа се луѓе, толпи, народи и јазици. ¹⁶А десетте рогови што ги виде, и свертот, ќе ја замразат блудницата и ќе ја запустат и соголат, ќе ѝ го јадат месото и ќе ја изгорат со оган, ¹⁷зашто Бог им даде во нивните срца да ја исполнат Неговата замисла, да дејствуваат едномислено и да му го дадат своето царство на свертот, додека не се исполни Божјото слово. ¹⁸Жената, пак, што ја виде е големиот град кој владее над земните цареви.”

Падот на Вавилон

18 Потоа видов друг ангел како слегува од небото; тој имаше голема власт, и земјата се осветли од неговата слава. ²И извика со силен глас, велејќи:

”Падна, падна големиот Вавилон,
и стана демонско живеалиште
и засолниште на сите нечисти духови
и засолниште на сите нечисти
и омразени птици,

³зашто сите народи пиеја од виното
на нејзиното распалено блудство,
земните цареви блудствуваа со неа,
а земните трговци се збогатија
од нејзиниот изобилен раскош!”

⁴И чув друг глас од небото како вели:

”Излези од неа, народе Мој,
за да не бидеш соучесник
во нејзините гревови
и да не ги примиш нејзините зла;
⁵зашто нејзините гревови
се натрупаа до небото
и Бог си спомна
за нејзините беззаконија.

⁶Возвратете ѝ како што
и таа ви возврати вам,
и вратете ѝ двојно,
според нејзините дела;
во чашата, во која таа налеваше,
налејте ѝ двојно!

⁷Колку што се прослави себеси
и живееше раскошно,
дајте ѝ толку маки и тага,
зашто во своето срце вели:
”Седам како царица и не сум вдовица
и нема никогаш да видам тага.”

⁸Затоа во еден ден
ќе дојдат нејзините маки:
помор, тага и глад,
и ќе биде изгорена со оган;
зашто силен е Господ Бог
Кој што ја суди.

⁹И кога ќе го видат димот
од нејзиното горење,
ќе заплачат и ќе залелекаат

по неа земните цареви,
кои блудствуваа
и живееја раскошно со неа.”

¹⁰Стоејќи далеку, заради стравот од нејзините маки, ќе зборуваат:

”Тешко, тешко, голем граду Вавилону,
силен граду, зашто во еден час дојде твојата пресуда!

¹¹И земните трговци ќе плачат и ќе лелекаат по неа, зашто никој веќе не ги купува нивните стоки, ¹²стоки од злато, сребро, скапоцени камења и бисери, од лен, пурпур и свила, од црвена ткаенина и од секакво мирисливо дрво; од разни предмети од слонова коска и разни предмети од најскапоцено дрво, од бронза, железо и мермер, ¹³цимет, балзам, мириси, масти, темјан, вино, масло, бело брашно и пченица, говеда, овци, коњи и кочии, тела и човечки души.

¹⁴А плодовите по кое копнееше твојата душа, си отиде од тебе, и секое изобилство и секој сјај ти пропадна, и нема веќе да го најдеш. ¹⁵Трговците со овие нешта, кои преку неа се збогатија, ќе стојат далеку заради страв од нејзините маки и ќе плачат и лелекаат, ¹⁶велејќи:

”Тешко, тешко! Голем граду,
ти кој беше облечен во лен,
пурпур и во црвена ткаенина,
и украсен со злато,
скапоцени камења
и со бисери,

¹⁷зашто во еден миг
пропадна толкаво големо богатство!”

И секој бродосопственик, секој патник, морнар и сите кои тргуваат на море, застапаа далеку ¹⁸и викаа кога го гледаа димот од неговиот пожар, велејќи: ”Кој беше како овој голем град?” ¹⁹И си ги посипуваа главите со прав и викаа со плач и тага, велејќи:

”Тешко, тешко, голем граду,
во кого сите кои имаа кораби

по морето, се збогатија
од неговите скапоцености,
зашто запусте во еден час!

²⁰Веселете се над него,
небо и вие светии, вие апостоли
и вие пророци, зашто Бог
го изрече вашиот суд над него.”

²¹А еден силен ангел подигна камен, голем
како воденички камен и го фрли во морето,
велејќи:

”Вака насилно ќе биде фрлен
големиот град Вавилон
и нема веќе да се најде!

²²И звук на харфисти,
свирачи, флејтисти и трубачи
нема веќе да се чуе во тебе;
и никаков занаетчија од ниеден занает
нема веќе да се најде во тебе;
и шум од воденица
нема веќе да се чуе во тебе;

²³светлина на светало
нема веќе да свети во тебе;
и глас на младоженец и невеста
нема веќе да се чуе во тебе;
зашто твоите трговци
беа големците на земјата;
зашто со твоите гатања
беа измамени сите народи.

²⁴И во неа се најде крвта
на пророците, на светите и на сите
кои беа заклани на земјата.”

Исусовото сведоштво

19 Потоа чув нешто како силен глас од
големо множество на небото, како
зборува:

”Алелуја! Спасението, славата,
честа и силата Му припаѓаат
на Господ нашиот Бог,

²зашто вистинити и праведни се
Неговите пресуди!

Зашто ја осуди големата блудница
која ја расипа земјата
со своето блудство,

**И ВРЗ НЕА ЈА ОДМАЗДИ КРВТА
НА СВОИТЕ СЛУГИ!”**

³И по вторпат рекоа:

”Алелуја!

НЕЈЗИНИОТ ДИМ СЕ ИЗДИГА
ВО ВЕЧНИ ВЕКОВИ!”

⁴А дваесет и четирите старешини и четирите живи суштества паднаа и Му се поклонија на Бог Кој седи на престолот, велејќи:

”Амин! Алелуја!”

⁵А од престолот излезе глас, кој велеше:

”Фалете Го нашиот Бог
сите Негови слуги и вие
кои се боите од Него,
мали и големи.”

⁶И чув, како глас од големо множество, и како шум од големи води, и како татнеж на силни грмотевици, кој велеше:

”Алелуја, зашто владее нашиот
Семоќен Господ Бог!

⁷Да се радуваме, да се веселиме
и да Му оддадеме слава,
зашто дојде свадбата на Јагнето
и Неговата невеста се подготви.

⁸Нејзе ѝ беше дадено да се облече
во светло и чисто ленено платно,
а платното, тоа се праведните дела
на светиите.

⁹И ми рече: ”Напиши: Блажени се оние кои се повикани на свадбата на Јагнето.” И уште ми рече: ”Ова се вистинити Божји зборови!”

¹⁰Јас паднав пред неговите нозе да му се поклонам, а тој ми рече: ”Не прави го тоа! Јас сум слуга како и ти и твоите браќа, кои го имаат Исусовото сведоштво; поклони Му се на Бог, зашто Исусовото сведоштво е духот на пророштвото.”

Праведниот Судија

¹¹Потоа видов отворено небо, и ете, бел коњ, а Оној Кој седеше на него се вика Верен и Вистинит, и суди и војува во праведност.

¹²Очите Му се огнен пламен, а на главата многу круни и има напишано име кое никој не го знае освен Него. ¹³Облечен е во облека натопена во крв, а името Му е Божјо Слово. ¹⁴А го следеа небесните војски на бели коњи, облечени во бел и чист лен. ¹⁵Од Неговата уста излезе остар меч, за да ги удира со него народите, и ќе им биде Пастир со железна палка; и Тој ќе ја гази кацата на виното на лутиот гнев на Сèмоќниот Бог. ¹⁶А на Неговата наметка и на Неговото бедро има напишано име: "ЦАР НА ЦАРЕВИТЕ И ГОСПОДАР НА ГОСПОДАРИТЕ."

¹⁷Потоа видов еден ангел како стои на сонце и извика со силен глас, зборувајќи им на сите птици што летаат сред небото: "Дојдете и соберете се на големата Божја гозба, ¹⁸да јадете месо од цареви, месо од војводи, месо од моќници, месо од коњи и од оние кои ги јаваат и месо од сите луѓе слободни, робови, мали и големи."

¹⁹Потоа го видов сверот и земните цареви и нивните војски - собрани за да војуваат против Оној Кој седи на коњот и против Неговата војска. ²⁰А сверот беше фатен, заедно со лажниот пророк кој правеше чудотворни знаци пред него, со кои ги заведе оние кои го примија белегот на сверот и кои се клањаа на неговата икона; и обајцата беа фрлени живи во огненото езеро што гори со сулфур. ²¹Другите, пак, беа убиени со мечот што излегуваше од устата на Оној Кој седеше на коњот, и сите птици се наситија со нивното месо.

Илјадагодишното царство

20 И видов ангел кој слегуваше од небото и го имаше во својата рака клучот од Бездната и голема верига. ²Тој го фати змебот, старата змија, кој е ѓаволот и сатаната, го врза за илјада години, ³па го фрли во бездната и ја заклучи и запечати над него, за да не ги мами народите додека не се навршат илјада години; потоа треба да биде одврзан за кратко време.

⁴И видов престоли, а на оние кои седеа на нив им беше дадено да судат; и ги видов и душите на оние што беа обезглавени поради сведоштвото за Исус и поради Божјото слово, кои не му се поклонија на сверот ниту на

неговата икона, и кои не ја примија белег на своето чело и на својата рака; тие оживеаја и царуваа со Христос илјада години. ⁵А другите мртвовци не оживеаја додека не се навршија илјада години. Тоа е првото воскресение.

⁶Блажен и свет е оној кој има дел во првото воскресение; над овие втората смрт нема власт, туку ќе бидат Божји и Христови свештеници и ќе царуваат со Него илјада години.

⁷А кога ќе се навршат илјадата години, сатаната ќе биде пуштен од својот затвор, ⁸и ќе излезе да ги мами народите по четирите краишта на земјата, Гог и Магог, за да ги собере за војна, чиј број е како морскиот песок. ⁹И излегоа на земната ширина и го опкружија логорот на светиите и омилениот град; и падна оган од небото и ги проголта. ¹⁰А ѓаволот, кој ги заблудуваше, беше фрлен во езерото од оган и сулфур, каде што се и сверот и лажниот пророк; тие вечно ќе бидат мачени дење и ноќе.

Денот на судот

¹¹И видов голем бел престол и Оној Кој седеше на него, од Чие лице побегнаа земјата и небото, и не се најде место за нив. ¹²Ги видов мртвите, големи и мали, како стојат пред престолот, и се отворија свитоци; и друг свиток се отвори - книгата на животот, а на мртвите им беше судено според она што е запишано во свитоците, според нивните дела. ¹³И морето ги предаде мртвите кои беа во него; и смртта и Адот ги предадоа мртвите кои беа во нив, и секој беше суден според своите дела. ¹⁴А смртта и Адот беа фрлени во огненото езеро. Тоа е втората смрт, огненото езеро. ¹⁵И кој не беше запишан во книгата на животот, беше фрлен во огненото езеро.

Новиот Ерусалим

21 И видов ново небо и нова земја, зашто првото небо и првата земја поминаа и море немаше веќе. ²Тогаш го видов Светиот Град, Новиот Ерусалим, како слегува од небото, од Бог, стокмен како невеста, украсена за својот маж. ³И чув како еден силен глас од престолот вели: "Еве го Божјиот Шатор меѓу луѓето и Тој ќе живее со нив; и тие ќе бидат

Негов народ, а Самиот Бог ќе биде со нив, ⁴и ќе ја избрише секоја солза од нивните очи, и смрт нема да има веќе, ни тага, ни плач, ниту болка, зашто првото помина.

⁵А Оној Кој седи на престолот, рече: ”Ете, правам сè ново.” И уште рече: ”Пишувај, зашто овие зборови се веродостојни и вистинити!”

⁶И ми рече: ”Се сврши! Јас Сум Алфа и Омега, Почетокот и Завршокот. Јас ќе му дадам на жедниот, дарум, од изворот на водата на животот. ⁷Кој победува ќе го наследи ова, и Јас ќе му бидам Бог, а тој ќе ми биде син. ⁸А на страшливците и на неверните, и на гнаските и на убијците, и на блудниците и на гатачите, на идолопоклониците и на сите лажливци, делот им е во езерото што гори со оган и сулфур; тоа е втората смрт.

Градските сидини

⁹И дојде еден од седумте ангели кои ги имаа седумте садови полни со последните седум зла, проговори со мене и ми рече: ”Дојди да ти ја покажам невестата, жената на Јагнето!” ¹⁰И ме одведе во духот на голема и висока гора и ми го покажа светиот град, Ерусалим, како слегува од небото, од Бог, ¹¹кој ја имаше Божјата слава, а неговата светлина беше слична на многу скапоцен камен, на кристално прозирниот камен јаспис. ¹²Имаше голем и висок сид со дванаесет порти и на портите - дванаесет ангели и напишани имиња, а тоа се имињата на дванаесетте племиња на израеловите синови. ¹³Од исток имаше три порти, од север три порти, од југ три порти и од запад три порти. ¹⁴А градскиот сид имаше дванаесет темели и на нив дванаесет имиња на дванаесетте апостоли на Јагнето.

¹⁵А оној кој зборуваше со мене имаше златна трска за да го измери градот и неговите порти и неговиот сид. ¹⁶Градот, пак, е поставен четириаголно, а должината му е колку и широчината. И го измери градот со трската: дванаесет илјади стадии; неговата должина, широчина и височина се еднакви. ¹⁷И го измери неговиот сид: сто четириесет и четири лакти по човечка мерка, која е и ангелска. ¹⁸Неговиот сид беше изграден од јаспис, а градот од чисто

злато, како чисто стакло. ¹⁹Темелите на градскиот ѕид беа украсени со секаков вид скапоцени камења: првиот темел е од јаспис, вториот - од сафир, третиот - од халкидон, четвртиот - од смарагд; ²⁰петтиот - од сардоникс, шестиот - од сард, седмиот - од хрисолит, осмиот - од вирил, деветтиот - од топаз, десеттиот - од хрисопрас, единаесеттиот - од хијацинт; дванаесеттиот - од аметист. ²¹А дванаесетте порти беа дванаесет бисери; секоја порта беше од еден бисер. Градската улица беше од чисто злато како просирно стакло.

²²А храм не видов во него, зашто негов храм се Семоќниот Господ Бог и Јагнето. ²³И на градот не му е потребно сонце, ниту месечина, за да му светат, зашто Божјата слава го осветлуваше, а Јагнето му е светилник.

²⁴Народите, пак, ќе одат во неговата светлина, а земните цареви ќе ја донесат својата слава во него. ²⁵Неговите порти нема да се затвораат дење, зашто таму не ќе има ноќ. ²⁶Славата и честа на народите ќе бидат донесени во него.

²⁷И во него нема да влезе ништо нечисто, ни оној кој прави нешто гнасно и лаже, туку само оние кои се запишани во книгата на животот на Јагнето.

22 И ми покажа река со вода на животот, бистра како кристал, која истекува од престолот на Бог и на Јагнето. ²Сред неговата улица и од двете страни на реката беше дрвото на животот, кое раѓа дванаесет пати, кое секој месец го дава својот плод, а лисјата на дрвото се за исцелување на народите. ³Таму нема веќе да има никакво проклетство. Престолот на Бог и на Јагнето ќе биде во него, а Неговите слуги ќе Му служат ⁴и ќе го гледаат Неговото лице, а Неговото име ќе им биде на нивните чела. ⁵Ноќ веќе нема да има и не ќе им биде нужна светлина од светилка, ни светлина од сонцето, зашто Господ Бог ќе ги осветлува, и ќе владеат вечно.

Христос доаѓа скоро

⁶И ми рече: ”Зборовиве се веродостојни и вистинити; и Господ Бог на пророчките духови го испрати Својот ангел за да им ги покаже на Своите слуги нештата што наскоро ќе се случат.

⁷Еве, доаѓам скоро. Блажен е оној кој ги пази пророчките зборови на оваа книга!

⁸Јас, Јован, сум тој кој ги чу и ги виде овие нешта. И кога чув и видов, паднав да се поклонам пред нозете на ангелот кој ми ги покажа овие нешта. ⁹А тој ми рече: ”Не прави го тоа! Јас сум слуга како и ти и твоите браќа, пророците и сите оние кои ги пазат зборовите на оваа книга. На Бог поклони Му се!”

¹⁰И ми рече: ” Не запечатувај ги пророчките зборови на книгава, зашто времето е близу! ¹¹Оној Кој врши неправда, нека врши уште неправда; и кој е осквернет, нека се осквернува уште; и кој е праведен нека врши уште праведност; и кој е свет, нека станува уште посвет!”

¹²Ете, доаѓам скоро, и наградата Моја е со Мене, за да му дадам секому според неговото дело! ¹³Јас Сум Алфа и Омега, Првиот и Последниот, Почетокот и Завршокот.

¹⁴Блажени се оние кои ги перат своите облеки, за да имаат право на дрвото на животот и за да можат да влезат во градот низ портите! ¹⁵Надвор се кучињата, гатачите, блудниците, убијците, идолопоклониците и секој кој ја сака лагата и кој лаже.”

¹⁶”Јас, Исус, го испратив Својот ангел за да ви го посведочи ова на црквите. Јас Сум Давидовиот корен и сјајната ѕвезда Деница!”

¹⁷Духот и невестата велат: ”Дојди!” И кој слуша нека рече: ”Дојди!” И кој е жеден - нека дојде, и кој сака - нека земе дарум од водата на животот!

¹⁸Јас му сведочам секому кој ги слуша пророчките зборови на оваа книга. Ако некој им додаде нешто, Бог ќе му додаде од маките опишани во оваа книга. ¹⁹А ако некој одземе нешто од зборовите на книгава на ова пророштво, Бог ќе му го одземе неговиот дел од дрвото на животот и од светиот град, кои се опишани во оваа книга.

²⁰Оној Кој го сведочи ова, говори: ”Да, доаѓам скоро!” -

Амин! Да, дојди Господи Исусе!

²¹Благодатта на Господ Исус нека биде со сите вас.